

حمه جاج

گوپری یوسفی سقمتی

پیاوه زورداره که ی بهنی ئومه ییه

و مرکیزی م هلال کولتوسی

خوتىنلارنى خوشىدۇست بۇ دەست كىرتى
كىتەپكەن و سود يېنىستان لە بابەتەكەن جۇڭى ئەم كروپە بىكەن
ئەم كروپە تاكە ئالماچ بۇ دىمەنلەرنى خىزمەت كىرەتە
بە جىنى خوتىنلار قوتايىلان و ئوسىرو وەرگىرەكەن

EDIT

> كىتەپخانى (PDF)

PUBLIC GROUP · 74K MEMBERS

حه جاج

کورى يوسفى سهقهفى

پياوه زۆردارهكهى بهنى ئومهيه

وه رگيپانى: م. هلال كه ولؤسى

چاپى دووه م

۲۰۱۸

له ټلوګراوه کانی خانې چاپ و په خشی رنما

زنجره (۵۴۹)

ناسنامدی کتیب

• ناوی کتیب: حجاج، کړې یوسلی سه قه ق

• ناماده کړدنې: ده سته په ک

• وه رګړنې: م، هیلال که ولوسی

• دیزاین به رګ و: فواد که ولوسی

• شوینې چاپ: چاپه مه نې گهنج

• سالی چاپ: ۲۰۱۸

• نوبه تی چاپ: چاپی دووه م

• تیراز: ۱۰۰۰ دانه

له به ریزه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره سپاردن: (۱۷۰۶) ی سالی ۲۰۱۵ ی پندراوه

ناونیشان:

سلیمانی — سابوونکه ران، نیتوان گه راجی عوسمانی ته مین و شوقه کانی ته کییه پروته.

ژماره ی موبایل: (۰۷۷۰۱۵۷۴۲۹۳)، (۰۷۵۰۱۱۹۱۸۴۷)

پیرست

۷	وتی وەرگیت
۹	پیشه کی
۴۵	دوباره داپشتنه وە ی دەرلەتی ئەمەوی و
۴۵	پەوشی جیهانی ئیسلامی
۴۵	پاش کۆچی دوایی یە زیدی کوپی معاویە و
۴۵	هاتنه سەر تەختی (معاویە) ی کوپی
۵۸	عەبدولمەلیکی کوپی مەروان و
۵۸	دووباره داپشتنه وە ی دەرلەتی ئەمەوی
۷۹	عبدالله ی کوپی زوبیری کوپی عەوام
۷۹	وەك شۆرشگێڕ و خەلیفە ی موسولمانان
۸۴	عبدالله ی کوپی زوبیر وەك شۆرشگێڕێك
۸۴	دژی حوكمی بنە ماله ی و بۆماوەیی ئەمەویەكان
۹۹	عبدالله ی کوپی زوبیر
۹۹	وەك خەلیفە ی موسولمانان پاش ئەوەی بەیعت وەرگێرا بۆی
۹۹	لە زۆریە ی ولاتانی موسولمانە وە
۱۱۱	سەرەتای دەرکەوتنی حەججی کوپی یوسفی سەقەفی
۱۱۸	حەجج و گەمارۆدانی ئیبن زوبیر لە کەعبە
۱۴۱	هەلوێستی ئیبن عومەر پەزای خۆای لێبێت
۱۴۱	لەبارە ی ئازاوەکە و حەججە وە
۱۴۹	حەجج دەبێتە فەرمانڕەوای مەککە
۱۴۹	و مەدینە ی مەروورە
۱۵۲	حەجج دەبێتە سالار و فەرمانڕەوای

۱۵۲.....	عیراق
۱۶۱.....	یه که م پایه پینی خه لک دژی خه جاج
۱۶۱.....	له به صره
۱۶۶.....	چه ندین قسه و مه لویتست و به سه رهانی خه جاج
۱۶۶.....	له ماوه ی ویلایهت و فرمانده وایه تیه که یدا
۱۸۵.....	هه ره شه کردنی خه جاج له ماوه لی به پیزی پیغه مبه ر
۱۸۵.....	نه نه سی کوپی مالیک و نازاردانی
۱۹۰.....	نه نه س سکالا ده کات لای عبدالملک
۱۹۰.....	له به ر نازاردانی و هه ره شه لیکنردنی له لایه ن خه جاجه وه
۱۹۹.....	خه واریجه کان..... سه ره لدان و گیره شتیوینه کانیا ن
۱۹۹.....	به درزیایی سه رده مه کان
۲۱۴.....	شه پکردنی خه جاج له گه ن نه و کومه له خه واریجه انه ی
۲۱۴.....	که له سه رده می نه ودا سه ریان هه لدا
۲۲۸.....	شه پی خه جاج له گه ن خه واریجه کانی صوفریه
۲۵۷.....	سه ره تای شوپشه که له دژی زۆرداری و سته مه کانی خه جاج
۲۵۷.....	ده سستی پیکرد و کوتایی پینه هات
۲۶۶.....	شوپی زنجه کان
۲۶۶.....	به دوا ی شوپشه که ی ئیبن جارود دا
۲۶۹.....	شوپشه که ی (مگرف بن المغیره بن شعبه)
۲۶۹.....	دژی خه جاج
۲۷۷.....	شوپشه که ی ئیبن نه شعس
۲۷۷.....	دژی خه جاج و خه لیقه عبدالملک
۲۹۰.....	پرسی هه لگه پانه وه ی ئیبن نه شعس و شوینکه وتوانی
۲۹۰.....	له عه بدوله لیک
۲۹۷.....	کوتاییه اتنی شوپشه که ی ئیبن نه شعس

۲۹۷.....	له (دیرالجماجم)
۳۰۵.....	کوژدانی ئیبن نه شعەس
۳۲۱.....	سەعیدی کوپی جوبهیری تایبەعی
۳۲۱.....	و ئازاوه کە ی عەبدولرەحمانی کوپی نه شعەس
۳۲۶.....	حەجاج سەعید کوپی جوبهیر دە کوژت
۳۳۳.....	وتاریژی وە ک یە کێک له بێه ماکانی کە سیتی عەرەبی و
۳۳۳.....	سەرکەردە ی تایبە تمەند
۳۴۹.....	وتاریژی لای عەرەبە پێشینه کان
۳۵۱.....	وتاریژی له قورئان و رێبازی پێقه مەریا
۳۵۷.....	بە شیک له وتارەکانی حەجاجی کوپی یوسفی سەقەل
۳۷۵.....	والەت و تایبە تمەندیەکانی کە سیتی سەرکەردە لای حەجاجی سەقەل
۳۷۷.....	گرنگترین تیۆریاکانی بەرپۆه بردنی سەردەم
۳۸۲.....	کۆبوونه وە ی سەرکەردە و بەرپۆهەر له یە ک کە سدا
۳۸۴.....	گرنگترین تیۆریاکانی سەرکەردایەتی و پێوانە کردنیان لە سەر کە سیتی حەجاجی سەرکەردە
۴۰۱.....	خەلیفە ی ئەمەویەکان عەبدولمەلیکی کوپی مەروان و
۴۰۱.....	هەلی پاستە قینە ی دەرکەوتنی حەجاج
۴۱۰.....	حەجاج له سەردەمی وەلیدی کوپی عەبدولمەلیک دا
۴۱۰.....	(۸۶ - ۹۶ ک / ۷۰۵ - ۷۱۴ ن)
۴۱۵.....	سەرکەوتن فتوحاتەکانی ئیسلام له ولاتانی رۆم دا
۴۱۵.....	له سەردەمی خەلیفە عەبدولمەلیک و وەلید دا
۴۲۱.....	هەولەکانی گرتنی (سەجستان)
۴۲۱.....	له سەردەمی عەبدولمەلیک دا
۴۲۵.....	خانە وادە ی
۴۲۵.....	(مەلب بن ابی صفەرە الدوسری) و حەجاج
۴۳۲.....	(قتیبە بن مسلم الباهلی)

- ۴۳۲..... نو و سرکرده یی که کوشتن و دلسوزیشی بق حجاج بوو
- ۴۳۶..... کوژدانی قوته ییبه ی کوپی موسلیم - به پره حمت بیت -
- ۴۳۸..... چاره نویسی بکوژدکه ی قوته ییبه
- ۴۴۰..... سرکرده (محمدی کوپی قاسمی سه قه ق) و
- ۴۴۰..... نازادکردنی (السند) - پاکستان - و هیندستان
- ۴۴۰..... و کوتاییه اتنی پاش مردنی حجاج
- ۴۴۸..... کوتاییه خه مناک و تراژیدیه که ی محمدی کوپی قاسم
- ۴۵۵..... چهند هه لویتست و به سه رهات و وته یه ک له ژیانی حجاج دا
- ۴۷۴..... فتوای زانایان ده رباره ی حجاجی سه قه ق و
- ۴۷۴..... پریمی نه فرهت لیکردن و بی پرواکردنی
- ۴۷۹..... حجاج و له یلای نه خیلی
- ۴۸۹..... چوار ژنه که ی حجاج و هه لسوکه ت و حالی له گه لیان
- ۵۰۱..... مردنی حجاج و له ناو چوونی
- ۵۰۱..... پاش نه وه ی (سه عیدی کوپی جوبه یی) کوشت
- ۵۰۷..... کوتاییی ده ستوپیتوه ند و خانه واده ی حجاج
- ۵۰۷..... به دهستی حلیفه سوله یمانی کوپی عبدالملک
- ۵۱۰..... وته ی کوتاییی
- ۵۱۰..... حجاج له نه ستوی میژودا
- ۵۱۴..... به ره مه کانی وهرگیتیر

وتەى ۋەزگىتېر

خويىنەرى ھىژا ئەم پەرتوكەى بەردەستت پەرتوكىكى مېژويى، باسىگە لەو باسە
گرنگانەى كە زۆر كەس تامەزىقۇن لەبارەيەۋە بزانن، باسى كەسايەتتەكى ديار و گرنگى
ناو مېژوو، كە پانتايىيەكى لە مېژوى سەردەمى خەلافەتى ئەمەويەكاندا داگىر كىردىۋە،
ئەۋىش خەجەك كۆپى يوسفە، ئەو پياۋەى زۆركەس بوونە قورىانى دەستى و زۆرى تىرىش
قازانجىيان كىرد لە دەستى، قورىانىيەكان نەيارەكانى دەۋلەتى ئەمەۋى و سىستىمى
پاشايەتى بۆماۋەى بوون و قازانجىردىۋانىش فەرمانپەرەۋاكانى ئەو دەۋلەتە بوون، خەجەك
بىرپەندەترىن شەمشىرى دەستى ئەمەويەكان بوو بەتايىيەتى لە سەردەمى خەلىفە
عەبدولمەلىك و ۋەلىدى كۆپىدا، بەجۆرىك سەرى نەيارەكانى خەلىفەى دەپەراند و
بەديارى دەينارد بۆ خەلىفە، ئەم خەجەك پەلەيەكى پەشە بەمېژوى دەۋلەتى
ئەمەويەۋە، ھەلبەت دەۋلەتى ئەمەۋى لەگەل ئەو پەلە پەشەشدا پانتايىيەكى بەرفراۋانى
لە سەۋەرى و خزمەتكردن بە ئىسلام و دەۋلەتى ئىسلام ھەبوۋە و لەو سەردەمەدا
چەندىن كارى گەرە كراۋە و ئىسلام بە زۆر شوپىنى دورە دەستى ناۋچەكانى جىھان
گەپەرۋە لە سەردەستى ھەندىك پۆلە و سەركردەى نەبەردى ئىسلام كە لەو چاخەى
خەجەكدا ئەۋانىش لە دەۋلەتى ئەمەۋىدا كاربەدەست بوون و كاريان بۆ ھەمان ئەو
خەلىفانە دەكرد كە خەجەك لە پىتاۋياندا سەرى ھەزارانى پەراند، ئىمە لەم پەرتوكەدا
ۋەك ۋەزگىتېر كەس بە باش و كەسىش بە خراپ نادەين لە قەلەم و تەنھا ھەمان فەكرە و

باس و خواسی عه ره بیمان وه رگتپاوه بڼو زمانې کوردې تاکو خوښه رانی کورد له میژوي
 نه و پیاوه ناگادارین .. جگه له وه نه م په رتوکه له میانه ی باسکردنی هه جاجه وه باسیکی
 پوخت و جوان و وردی ده وله تی نه م ویش ده خاته پوو که چوڼ دروست بووه و
 خه لیغه کانی به زنجیره و پشناو پشت کی بوون .. هیوادارم توانی بیتم له ناستی نه و کاره دا
 بوویم که پنی هه ستاوم و هیچ کاریکیش بی که موکوپی نیه .. سوپاس بڼو نه و که سه ی
 هه له یه کم بڼو راست ده کاته وه پیشنیارکم بڼو ده کات بڼو نه وه ی کاره کانی دواترمی پری
 جوانتر و باشتو بکه م ... یه زدانی هه زن پشتیوانی هه مووان بیت

م. هلال که ولوسی

پیشه‌کی

پاش سوپاس و ستایش و داوای یارمه‌تی و لی خوشبوون له‌خودای په‌روه‌ردگار و درود ناردن بۆ گیانی پاکی پیغه‌مبه‌ری سهرداری مرقفایه‌تی (درودی خوای لی بیت) و یار و یاوه‌ران و شوینکه‌وتوانی.... ئیمه له‌م په‌رتوکه‌دا که سایه‌تیه‌کی گرنگ ده‌ناسین که له گرنگترین ماوه‌کانی فرمانپه‌وایه‌تیه‌که‌یدا کاریگه‌ریی له‌ میژوی ئیسلام کرد و یه‌کێک بووه له‌ فرمانپه‌واکانی ده‌وله‌تی ئه‌مه‌وی (به‌نی ئومه‌ییه)، نه‌ویش چه‌جایی کوپی یوسفی سه‌قه‌یه^۱.

که‌سیتییه‌کی سه‌یر و سه‌رسامکه‌ربوو، زۆر تاییه‌تعه‌ندی دژیه‌کی هه‌بوو، وای ده‌کرد که شیکارانی بواری تاییه‌تعه‌ندیه‌ که‌سیه‌کان و لی‌کۆله‌رانی ئه‌و ماوه‌یه‌ی میژوی ئیسلام دووپاتی بکه‌نه‌وه که ئه‌و چه‌جابه (له‌ تیپوانینی ئه‌و خه‌لیفه‌یه‌ی کردیه به‌رپرس) پیاوی گونجاو بووبیت بۆ شوین و کانی گونجاو.

ئه‌و کتیبانه‌ش زۆرین که له‌باره‌ی میژوی ئه‌م پیاوه‌وه ده‌نگیان داوه‌ته‌وه و ده‌رچوون، زۆرترین ئه‌و کتیبانه‌ش باس له‌وه ده‌که‌ن که ئه‌م پیاوه زۆردار بووه و یه‌کێک بووه له‌ فرمان به‌ده‌سته توندوتیژ و بی به‌زه‌بیه‌کان، به‌هۆی ئه‌و کۆشتاره زۆره‌ی که ده‌یکرد به‌رامبه‌ر به‌ره‌تسکارانی ده‌وله‌تی ئه‌مه‌وی و ئه‌م یه‌کێک بوو له‌ سه‌رکرده سیاسی و سوپاسالاره‌کانی ئه‌و ده‌وله‌ته له‌ شه‌وه‌زەنگترین ماوه‌کانی ده‌وله‌ته‌که‌دا، له‌پاش موعاویه‌ی کوپی ئه‌بو سووفیان دامه‌زێنه‌ری ده‌وله‌تی ئه‌مه‌وی و پاش شوپشه‌که‌ی

^۱ له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی پیتی (ث) له‌ کوردیدا نه‌یه یۆیه له‌جباتی (ثقلی) ده‌توسین (سه‌قه‌ن).

عه بدولای کوپی زویتری کوپی عوام - په زای خوی لیتیت - حه جاج له و دهوله ته را به ده رکه و ت.

ده رکه و تنی حه جاجی سه قه ن بق شه و ده بوو ته رازی هیزی سیاسی و سه ریزی بگیتته وه بق دهوله تی شه و ی، پاش شه و ی عه بدولمه لیکي کوپی مه روان پای سپارد بق شه و کاره قورسه که شه ویش گتپانه وه ی به رقه راری و جیگیربوونی ناسایش و هیزی و ده سه لات بوو بق شه و یه کان له ولاتانی نیسلامیدا، وه ک ناوچه ی عیراق و ولاتی فارس و حیجاز که که و تپونه ژیر دهستی نیین زویتره وه، شه و جهنگانه ی که حه جاج دریزه ی پيدا و هه روه ها که مارقدانی مه ککه و سه رکه و تنی به سه ر نیین زویتره و پاشانیش پته و کردنی ده سه لاتی خه لیفه عه بدولمه لیکي کوپی مه روان وای کرد وه ک چون باسما ن کرد به که سیکي گونجاو بق شوینی گونجاو دابنریت له تپروانیی خه لیفه ی شه و یه کاند.

حه جاج قه له مپه ویی مه ترسیدارترین ولاتی له هه لگیرسانی شه پو شق و یاخی بووندا گرتنه ده ست، شه ویش خاکی عیراق بوو، حه جاج به توندوتیزیکي زوره وه فرمانپه وایه تی عیراقی کرد و له سالانی ده سه لاتی دا ملی سه دان له خه واریچ (مه لکه پاره کان) و به ره له سته کارانی فرمانپه وایی شه و یه کانی په راند، هه ربویه حه سه نی به صری - ره حه متی خوی لی بیت - له باره یه وه ده یفه رموو : (حه جاج سزای خویه، به دهستی خوتان خوتان مه گلینن به سزای خویه وه، به لام پیویسته ملکه چ و گوپرایه ن بن بق خوا و بپارینه وه، خوی گه وده ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ﴾^١.

حه جاج سه ره تا ناوی (کلیب) بوو دواتر شه م نازناوی (حجاج) هی هه لگرت، له به ر زدی شه و نیسک و پروسکانه ی که به زود و سته م و شه په کانی ده یشکاند، شه و که سانه ی له سه رده می شه ودا زیاون و له دوی شه و وه هاتوون راجیابوون له باره ی که سینی

^١ . المؤمنون: ٧٦.

حهجاجه وه، تهنا نه هه نديك كهس به بي باوه پيان زانيره، به دوژمني موسولمانان و
نايشي خويان ناوبردوه.

له باره يه وه وتويانه: زږدار و ستمكار و توندوتيز و پيس و خوينړيز بووه، هي ترش
وتويانه: زيرك و زمان پاراو و په وان بيژ و پونييز و كارامه و پيزگريووه له قورنان، يه كه م
كهس بووه كه پاش هاوه لان شاركي نيسلامي دامه زانددووه، نه ویش شاری (واسطی)
عراقیه.

پيشه واهه بي - به په حمه ت بيت - له باره يه وه ده فهرمويت: هه حاج زږداريكي ...
ستمكاري ... به دكرداري .. خوين پيژيوو... هه روه ها نازا و بویر و غيلباز و زمان پاراو
و په وانبيژ و پيزگر بوو له قورنان.

پاشان ده فهرمويت: نيغه سه رزه نشتي ده كه ين و خوشمان ناويت، به لكو پقان ليته تي
له بهر خودا، كه به پرستي بي بهش بوو له باوه پ، كرده وه گه ليكي باشي مه په كه له ناو
ده راي تاوانه كانيدا نقوم بوون، خودا خوي نه و كارانه ي له گه ل په كلايي ده كانه وه.
به لي به پرستي كار و ليپرسي نه وه ي هه حاج و والي و فهرانپه واکان و مرقه كان لای
خوای دروستكړه، له بهر نه مه نيغه كانيك سه رگوزه شته ي ژياني ده خه ي نه پوو دادگايي
كرده وه كاني ده ده ي نه ده ستي خودا و ده ي سپيرين به نه و په زدان.

داوا له خودا ده كه ين سه ركه و توومان بكات بډ ده كردني نه م كار به و جوره ي كه خوي
پني پازيه و ليبي پازيه و ليتمان و ه رده گریت، نه م كار به و نه واني ترش بكاته كرده وه ي
چاك بومان و له ته رازوي چاكه كانماندا بومان هه لېگريت تاكو پوڅي دوايي.. كه هه ر خوي
به توانايه بډ نه و كار... درودو سلاویش له سه روه رمان محمد و يار و ياوه ر و
شوینكه وتوانی.....

خېلى (ثقيف) له نيوان دروژن و خوينريژه كه دا

- خېلى (سه قيف) و خېلى (هوازن) و په چه له كي دېرنيان و لقي نو بيان.

- خېلى (سه قيف) و هاو په بمانيتي له گهل (ههوازن) له په لامارداني موسولمانان دا پاش نازادكردني مه ككه.

- موسولمان بووني خېلى (ههوازن) و (سه قيف)

خیتلی (سه قیف) و (ههوازن) خه لکی شاری (طائف)ن

حه حاجی کوپی یوسف له خیتلی (سه قیف) و هه ر به ناوی شه و خیتله شه وه ناسراوه،
شه م هۆزه له (تائیف)¹ که شارینکی حجازیه و خاوهن پینگه یه کی ستراتیژییه نیشته جین،
دزایه تی ئیسلام و پیغه مبه ری ئیسلامیان کردووه - درودی خوای لیبیت - تاکو دواي
نازادکردنی مه ککه.

نۆرینه ی دانیشتوانی شاری (تائیف) له هۆزی (ههوازن) و (سه قیف)ن، که دوو هۆزن
له گه وره ترین هۆز و خیتله کانی عه ره ب، له نیوه دورگی عه ره بی، هه روه ها دیرینترین و
په سه نترینیان، هاتنه ناوه وه شیان بۆ ناو ئیسلام کاریگه ری و شوینه واری گه وره ی
هه بوو له بلاوکردنه وه ی ئیسلام و فراوانکردنی جی پیتی دا.

(ههوازن) خیتلیکی ناسراو و ناودارن و ده گه پینه وه بۆ لقیکی سه ره کی له عه ره ب،
شه ویش (ههوازن) کوپی مه نصوری کوپی عه کره مه ی کوپی خه صفه ی کوپی قیس
عیلان) ه، به هه موو تیگه یشتنیک له عه ره به عه دنانبه کائن، میژوو و شه په کانیان ناوی
ده رکردووه له په رتوکه میژوییه کانی پیش ئیسلام و دواي ئیسلامیشدا، خزمه ته کانیشیان
دیاره و له ژماره نایه ت له سه رخستنی ئیسلام و خه لکه که یدا.

¹ . طائف: به لام له بهر نه وه ی پیتی (ط) له زمانی کوردیدا نیه گه ر بمانه ویت وشه که له نوسیندا بکورد پین شه و
ده یکه پینه (تائیف).

ئەمۇڭكە بە چوپۇپى بەناو جىھانى عەرەبىدا بىلەن بونەتەو، بەككەك لە گەورە تىرىنى ئەو خىل و تىرانەش كە لەم ھۆزە بونەتەو (عتىبە) بەناو يانگە، بونىكى لاوازيان ھەيە لە (فەلەستىن) دا.

بەلام ھۆزى (سەقىف) بەككەك لە گەورە تىرىن و پەسەن تىرىن خىلى ناو نىوہ دورگەي عەرەبى، ئەم ھۆزە پۇلىكى كاريگەر و كارا و بەرچاوى ھەبوو لە پىنىش ئىسلام و دواي ئىسلام دا، ئەم ھۆزە پىشەكەي دەگە پىتەوہ بۇ باوكە گەورە يان (قىسى) كە (ئقىف) كوپى (منبە) ي كوپى (بكر) كوپى (ھوانن) كوپى (منصور) كوپى (عكرمە) كوپى (خصفە) كوپى (قىس عىلان) كوپى (مض) كوپى (نزار) كوپى (معد) كوپى (عدنان) .

(سەقىف) بەككەك لە ھۆزانەي كە زۆر درەنگ چونە ناو ئىسلام، بەككەك لە ھاوہ لانەي پىتەمبەر كە سەر بەم خىلە بوو، ھاوہ لى بەرز و بەرپىز (موغەيرەي كوپى شەعبەي سەقەق) بوو، ھەريەك لە (سەقىف) و (قوپەيش) بەشدار بوون لە بەرەنگارىوونەوہ و پوبە بوو بونەوہي ئەو كەس و ھۆزانەي كە لە ئىسلام ھەلدە گەرانەوہ پاش كۇچى دوايى پىتەمبەر - درودى خواي لىبىت - ، وەك چۆن پۇلىكى گەورە و كاريگەري ھەبوو لە بەھىز كۆردن و پتەوكۆردنى پايەكانى خەلافەتى ئەمەوي دا، بە نەوہكانى و لە دەستپىكىشياندا (جەجاش كوپى يوسفى سەقەق) و (مەمەدى كوپى قاسمى سەقەق) و ھەتا ئىستاش زۆرەي تاكەكانى ئەم ھۆزە لەشارى (تائىف) لە شانشىنى عەرەبى سەودى بىلەن بونەتەو^۱.

ھۆزەكانى (ھەوانن) سى بەرەباب كۆيان دەكاتەوہ، كە ھەمويان دەگە پىتەوہ بۇ (بكر

كوپى ھوانن) ئەوانىش:

۱- بەنو سەعد كوپى بكر.

۲- بەنو معاويە كوپى بكر.

^۱ . (حافظ ابن عبدالب) لە پەرتوكى (الإنباء على قبائل الرواة) دا باسى كۆردوہ كە پەچەلەكى (ئقىف) دەگە پىتەوہ بۇ (قىس عىلان) بەلام (ابن اثير) باسى پەچەلەكەي كۆردوہ كە دەگە پىتەوہ بۇ (قىس كوپى منبە كوپى بكر كوپى ھوانن ... ھتد) لە پەرتوكى (الكامل في التاريخ) دا.

۲- به نو (منبه) کوپی بکر.

(عبدولمه لیکی کوپی مه یوان) پرسپاری له هه جاجی کوپی یوسف کرد له باره ی
په چه له کی (سه قیف) هوه که تایا نه وان له (ایاد) ن؟! هه جاج وه لامی دایه وه: په نا
به خوا نه ی نه میری بهواداران، نیمه له (قیس) ین، پیشه مان دیار و نه گوره، په لوپو شمان
دریژ و زوره، هوزه که شمان نه وه ده زانیت و هونیاره که شمان ده بیژیت:

وَأَنَا مَعْبَرٌ مِنْ جَذَمِ قَيْسٍ فَنَسَبْتَهُمْ وَنَسَبْتَنَا سَوَاءً
مَعَا أَبَاؤُنَا وَبَنُوآ عَلَيْنَا كَمَا بَنَيْتَ عَلَى الْأَرْضِ السَّمَاءَ

واته: نیمه گرۆیه کین له بنه چه ی قهیس پیشه ی نیمه و پیشه ی نه وان هاوتایه
نه وان باوبا پیری نیمه ن و نیمه یان بونیات نا وه ک چون له سه رزه وی ناسمان
بونیات نرایه.

هه ندیک له (په چه له ک ناسانان) پینان وایه که (سه قیف) له (ایاد) ه.

په رتوکه کانی ژیننامه و میژوو ده گێرپنه وه که خیلێ خه سه م (خشم) گردبوونه وه و
یه کیان گرت له (په مه ن) - واته باشوری تائف - و له تائف پویه پوی (سه قیف)
بوونه وه، ئینجا (غیلان کوپی سه له مه) یان له (سه قیف) بۆ ده رته په ی و شه پتکی توند
ده کات له گه لیان و تیکیان ده شکینیت، کوشتاریکی زوریان لیده کات، هه ر له پۆزگاری
نه واند پۆزی (وج) به رپا ده بیت له نیوان (سه قیف) و (خالد بن هزده) دا، شه پتکه به ناوی
(وج)، (وج) یش دۆل و شیویکه له تائف، له ویشه وه (به نو عامر بن ربیع) له ناو خویمان و
هاوپه یمانه کانیشیاندا کو بوونه وه، پاشان به شه و پۆیشتن به ره و (سه قیف) له تائف،
(به نی نصر بن معاویه) هاوپه یمانی سه قیف بوون، کاتیک به نو سه قیف گه یشتنه پیره وی
به نو عامر، (به نی نصر) هاتن به فریایانه وه، ئینجا سه قیف ده رده په ریت بۆ به نو عامر،
نه و پۆزگاره (غیلان بن سلمه) سه رۆکی سه قیف ده بیت، پویه پویان ده بیته وه و شه پتکی

قورسیان له گه ل ده کات، ئینجا به نو عامر و نه وانه شی له گه لی بوون تیک ده شکین، کوډراوی قوریش له و شه په دا له به نو عامر بوو.

یه کینکی تر له پوڅه کانیاں له زیان نامه ی پیغه مبه ردا نه وه یه، پاش فته تحی مه کهه پیغه مبه ر - درودی خوی لی بیت - سالی ٨ ک، سالی (فتح) له مه کهه نیشته جی بوو، نیو مانگ زیاتر نه بوو تا کو (هوان) و (سقیف) هاتن و له (حنین) بارگه یان خست، نه مړ نه و شوتنه پتی ده لین (الشرايع)، ده یانو یست شه پ دزی پیغه مبه ر بکه ن، نافره ت و مال و مندالیان له گه ل خویان هی نابوو، (مالیکی کوپی عه ووق نه صری) سه رۆکایه تی مه موویانی ده کرد، کاتیک پیغه مبه ر - درودی خوی لی بیت - به مه ی زانی به خوی و نه و سوپایه وه که فته تحی مه کهه ی پی کرد بویان ده په پی و نه وده ش که پاش نازاد کردنی مه کهه موسولمان بوو بوون کوی کرد نه وه، پوی هه تا چووه شیوی (حنین)، هه ر که دوژمنان چاویان پتیان که وت ده ست به جی نه وده ستان و له هه موو لایه که وه به ر تیریان دان، نه وه بوو هه ر له سه ره تا وه موسولمانه کان تیک شکان، پیغه مبه ر به ژماره یه کی که مه وه له سه ریازه نازا و نه به رده کانی موسولمانان خوی پاکرت و نه بزوا له جی خوی، ده یفه رموو: من پیغه مبه رم و دروی تیا نه، من کوپی عه بدولمو ته لیم.

پاشان چوارده وری سه قیف و هه وازنیان گرت و تیکیان شکاندن، سوپای ئیسلام پراویان نان به ره و (اوطاس) وه غه نیمه و ده سکه و تیکی باشیان به ده سته ینا و پیغه مبه ر درودی خوی لی بیت دابه شی کرد به سه ریاند، به تاییه ت بۆ نه و که سانه ی که پوڅی نازاد کردنی مه کهه موسولمان بوو بوون.

پاشان پیغه مبه ر خوی ناماده کرد بۆ هیرشکردنه سه ر تائیف، هات بۆ تائیف و له پوڅه لاته وه که ماروی دا، دواتر وازی هیخا و نه وتی جی هیشت. پتیان وت: بپاړوه وه بۆ سه قیف.

نه ویش فهرمووی: خودایه هیدایه تی سه قیف بده و پینوینیان بکه بۆ ناو ئیسلام. نه وه بوو له سالی ٩ ی کوچی دا پاش که پانه وه ی پیغه مبه ر له جهنگی ته بوک، سه قیف هاتن بۆ مه دینه په یمانیان دا و موسولمان بوون، داویان له پیغه مبه ر کرد که بته کانیاں

نه شکینیت به ده سستی خویان نه بیت، نه ویش پازی بوو، له گه لیان (نه بو سوفیانی کوپی حه رب) و (مفیره کوپی شعبه) ی نارد بۆ شکاندن (لات)^۱ و پارچه پارچه یان کرد، دوا ی نه وه ئیتر هیچ ناسه واریکی نه ما و کهس شویته کۆنه کهشی نه ده زانی مه گه ر نه و کهسه تاییه تانه ی که میژوزان بوون، به م جۆره خوا ی گه وره بت په رستی بۆ گۆرینه وه به دینی دیسلام و په کتاپه رستی.

(سه قیف) سالی ۸۲ک له گه ل حه جاجی کوپی یوسف به ره نگاری (عبدالرحمن بن محمد بن الأشعث) بوونه وه و ټکیان شکاند، پاش نه وه سه قیف چوونه نیو پشو و نارامیه وه له که شوه وای سه رسوپه ټنی تانیف دا، نه گه رچی په کیک نه بوون له هۆزه هیزه به ره کان، به لام هۆزه کانی تر له هیزه کانیا ن ده ترسان، کۆتا هه والیشیان نه وه بوو که به شدار بوون له سوپاکه ی (عبداللهی کوپی حسین) له په لاماردانی تورکه کاند، له میانه ی شۆرش گه وره ی عه ره بیه وه، له پال گه وره کاند دژی هیزه کانی (خالد بن لؤی) وه ستایه وه کاتیک په لاماری تانیفی دا له سالی ۱۳۴۳ک دا.

له بنه تیره ی سه قیفی کۆندا نه مانه هه بوون: به نو جه هم بن سه قیف، به نو عه وف بن سه قیف. ناسرابوون به (أحلاف)، له وانیش (به نو مالیک) که ونبوو یه وه، شه پړکی خوینا ویش بویدا له نیوان (به نو مالیک) و (أحلاف) دا له (نخب) و کوشتارنکی زۆری تیا بوو، ئیدی هه موو به نو مالیک یان به شی هه ره زۆری دورکه ونبه وه و کۆچیان کرد.

نه مړکه سه قیف دابهش ده بیت به سه ره حه وت (بنه تیره) دا، نه وانیش بریتین له: (طوبرق) و (النمور) و (عوف) و (به نی سالم) و (به نی سفیان) و (الحمدة) و (ثمالة).

سه قیفی (ترعة): به شیک گه وره ن له خیل سه قیف، له باشوری تانیف نیشته جین، له نیوان نه وه کانی به نی سه عد و به نی مالک دا، سه قیفی (ترعه) دابهش ده بیت بۆ: ۱- به نو جاهل: الحمدة، آل مسعود، القتاورة، المفدة.

^۱ - په کیک بوو له و بئانه ی عه ره په نه فامه کان له پېش هاتنی دیسلام ده یان په رستی.

- ٢- النذبة: ئال یه‌علی و ئال محمد، له ئال یه‌علی: (ئه‌لمه‌دائن و موبل و وه‌قه‌ها) هه‌ن،
له ئال محمدیش (الدارین) یان (اهل الدارین) هه‌ن.
٣- به‌نو یوسف: المجاورة، العسلة، البقعة، که پێیان ده‌وتریت: الفرعین.

سه‌قیف دانیشجوی تانیف و ده‌ربهرن، ئێستا چه‌ند خێڵێکن به‌
دابه‌شبوونه‌کانیشیانوه ده‌یانخه‌ینه‌ پوو:
یه‌که‌م: (الحمد) که پێیان ده‌وتریت (الحمیدی)، زۆربه‌یان له گوندی (الملیس) ن له
دۆلی (القیم) باکوژی تانیف، هه‌ندیکیشیان له (المثناه) نیشته‌جێن و ئه‌م تیرانه‌یانه‌ لێ
بۆته‌وه:

١- الزیبات: له‌وانیش: ئال صائح و ئال مسفر و ئال سه‌عد و ئال ئه‌حمه‌د و ئال
محمدعلی و ئال ده‌خيله‌لا.

- ٢- العرافية: له‌وانیش: الزاریق، ئال عید، ئال زائر.
٣- الزواهره: له‌وانیش: ئال عبدالسلام و ئال محمد.

٤- القواسم.

٥- العقلان.

٦- الجرشان.

٧- المطالقة.

٨- ذو هندی.

٩- ئال سه‌میح.

دووه‌م: به‌نو سوفیان (سوفیانی)، زۆربه‌یان له ناوچه‌ی باشووری پۆژئاوای تانیف
نیشته‌جێن، که ناسراوه به‌ ناوچه‌ی (الشفاء) و به‌ناوبانگترین ئه‌و دۆلانه‌شی لێی
نیشته‌جێن: شیوی (وادی الفرع) ه.
به‌نو سوفیان ئه‌مڕۆکه‌ دابه‌ش ده‌بن بۆ:

۱- ئال شەرىف: كە دابەش دەبن بۆ:

ا - ئال ساعد: لەوانىش: ئال مەنصور، ئال عوبەيد، ئەلواعىدە، ئال حسن، ئال
حرجل.

ب - ئال حجة: لەوانىش: ئال عيسا، ئال منيف، ئال ئەبولدەم، الخُمس، البهادله.

۲- بەنو عومەر: دابەش دەبن بۆ:

ا - الخضره.

ب - ئال تەميم.

ج - العسران.

۳- ئال عايشه.

سىيەم: (طويرق) ناسراو بە (طويريقي)، لە ناوچەى باكورى پۇژشاواى تاشيف

نىشتەجىن، خەلكى گوندەكانن، ناوى گوندەكانىشيان: مملكة، محشكة، المبيرز، ..هتد،

دەبن بە دور بەشەوه:

۱- طويرق الخضر، لەوانىش:

ا - الزحارية.

ب - الفصل.

ج - الخصافين.

د - السراويد.

هـ - الهنادية.

ح - الداهمين.

۲- طويرق البدو: لەوانىش:

ا - الروسان.

ب - العبدە.

ج - الكلبة.

د - الخفارين.

ه - الحمران.

ح - الجعيدات.

خ - الزمته.

ز - السفارية.

چوارهه: (النمور) پێیان ده لێن (ته مریه کان - النمری) له ناوچهی (الهدی) له (وادی محرد) نیشته جێن. ده بن به چوار به شه وه:

١- الغریة.

٢- الخولة.

٣- الخضرة.

٤- أهل الدار البيضاء.

پێتجهه: به نی سالم (سالمی)، له باشوری (وادی لیه) نیشته جێن و شاره کهشیان ناسراوه به شاری (به نی سالم)، له دیارترین گونده کانیشیان: النصیة، أبو غیل، که نه مانیش دابهش ده بن به سه ر چه ند لقیکه دا.

شه شهه: عه وف، پێیان ده لێن (عه وفی)، له (وادی لیه) نیشته جێن و ده بن به چه ند لقیکه وه.

حه وتهه: شمالة، پێیان ده لێن (شمالي) له (وادی جفن) نیشته جێن و پێشی ده وتریت (وادی شمالة). نه مانیش ده بن به چه ند لقیکه وه.

هه شتهه: (الصخرة) پێیان ده وتریت (صوخه یری) و له (وادی الصخرة) نیشته جێن، که پۆژه لاتی (وادی لیه) و ده بن به چه ند لقیکه وه.

تویه م: سه قیفی ترعه: پتیا ن ده لئین سه قه ق، شه وان له بنه پره تدا له تانیفن، به لام کاتیک
شه پ رویدا له نئو سه قیف خویدا، له نئوان (عه وق نه خلاف) و نئوان (به نی مالک) دا و به نو
عه وف تیایدا سه رکه وتن و به نو مالیک له سه قیف دورکه وتنه وه و کۆچیان کرد بق ناوچه ی
(المسماه) نئیتا ناسراون به سه قیفی (ترعه)، سه قیفی ترعه ده کرت به م لقانه وه:

۱- به نو جاهل: شه وانیش: ئال مسعود، المفدة، الحمدة، الفثاورة، الأحلاف.... هتد ن.

۲- الندة: شه وانیش: (ئال محمد، ئال به علی، الدارین) ن.

۳- به نی یوسف: شه وانیش (المجاردة ، العسلة) ن.

نه مه هوز و تیره ناسراوه کانی نئیتای سه قیف بوون، مه به هه ر له کۆنه وه سه قه فیه، و
له تانیف کۆچی کردوه ، یان له فتوحاته ئیسلامیه کاندای چوونه ته دهر، بق نمونه هه یانه
له مه غریبی عه ره بیه، یان له شام و به من و که نداوه ... یان له ولاتانی تری عه ره بیه.

خېلى (سەقىف) و ھاوپەيماڭىتى لەگەل (ھەوازن) دا بۇ شەرى دژى موسولمانان باش فەتى مەككە (قەزاي ھونەين)

خېلى (سەقىف) يەككە بوو لە سەرسەختىن خېلەكان كە دوژمناپەتى پىڭمەبەرى
خودا و موسولمانانان دەكرد، ھەروەھا يەككە بوو لە خېلانەى كە دواى ھەموو
خېلەكان ھاتنە ناو ئىسلامەو.

ئازادكردنى مەككە لە پەمەزانی سالى ۸ك دا كاریگەرەكى تۆرى ھەبوو لە جولاندنى
پق و كینەى ھۆزە ھەرەبەكانى پكابەرى (مضر) بەگشتى و (قورەیش) بەتایبەتى، خېل و
بنەتیرەكانى (قیس عیلان) دوژمندارى دیرینیان ھەبوو لەگەل خېل و بنەتیرەكانى
(مضر) دا، ھەربۆیە كاتىك موسولمانان فەتى مەككەيان كەرد، تیرەكانى (ھەوازن) و
(سەقىف) و (بەنى ھلال) كۆبوونەو و بېاریاندا دژى موسولمانان بچەنگن، بەھاندەرى
دژایەتى ئىسلام و دوژمناپەتى تیرەبى و نەژادیو.

ھەربۆیە سەرکەردەى گشتى ھاوپەيماڭىتى بى باوہپانى (ھەوازن و سەقىف) (مالىكى
كوپى عەوفى نەصرى) بېاریدا كە لەگەل سوپاكەيدا مال و مندال و ئافرەتانیش بداتە بەر
تاكو گوپ و تین و ھەماسى بى باوہپان زیاتر بکات بۇ شەپ و وایان لى بکات تا مردن شەپ
بکەن، گەر بۇ سەرکەوتنیش نەبیت ئەوا بۇ پارىزگارى لە مال و مندالیان، سوپای
ھاوپەيماڭان پۆیشتن تا گەیشتنە دۆلى (أوطاس)، كە نزیكەى پۆزە پێیەك لە مەككەو
دورە، ئەم بۆچونە بەلای یەككە لە سەرکەردەكانى سوپای (مخضرمین) ھووە كەخواھەنى
نەزمون و شارەزایی بوو باش نەبوو، ئەو سەرکەردەیش (دُرید بن الصمعة) بوو، بەلام

(مالیکی کوری عهوف) سوربوو له سه بریاره که ی، نیدی سوپاکه ی به گوئیان کرد نه که رچی بۆچونه که شی بی نه رزش بوو، دواي نه وه نیت نازناوی (که مژه ی به گوی کراو — الأحمق المطاع) ی وه رگرت.

ئینجا پیغه مبه ر — درودی خوی لیبیت — و نه و موسولمانانه شی له که لیدا بوون بۆی ده ریه پین، سوپاکه ی پیغه مبه ر زۆرێک له و که سانه ی له خۆ گرتبوو که تازه هاتبوونه ناو ئیسلام و هیتشتا ئیسلام له دلایان جیگیر نه بوو بوو، سوپاکه که وره بوو به شیوه یه ک موسولمانانی سه رسام کرد، متمانه ی ته وای خسته دلایانه وه تاراده ی له خۆ باییبوون و متمانه یان به بردنه وه و سه رکه وتن، هه ندیکیان ده یانگوت: نیت نه مژ له به ر که می نابەزین.

مالیکی کوری عهوف هه ستا به دانانی سوپاکه ی له سه ر شیوه ی بۆسه و که مین له ده روازه و باریکه پێکان و به شه کانی دۆل و شیوی (حنین) دا، موسولمانان په له یان کرد بۆ چوونه ناو دۆله که، پلانه که شی کتوپر بوو بۆ موسولمانان کاتیک به هاتنه ناوه وه یان بۆ دۆله که ده ست به جی به تیری ژه هراوی تیربارانی کردن.

له بۆی ۱۰ ی شه والی سالی ۸ ک و له به ره به یاندا موسولمانه کان چوونه دۆلی (حنین) وه و نه یانده زانی که بۆسه ی دوژمنی لی یه، له ناکاو تیریان له گشت لایه که وه تی گیراو دوژمنیش به یه کرا هیرشیان هینا، نیت موسولمانه کان تۆشی شوک و شپه زه یی بوون، به نا پێکوپێکی که پانه وه هه ریه ک به لایه کدا، له و کاته دا هه ندیک له و که سانه ی تازه هاتبوونه ناو ئیسلام وه ک (نه بوسوفیانی کوری حه رب) پر به که رو و سنگیان هاواریان ده کرد، ئینجا پیغه مبه ر — درودی خوی لیبیت — هه ستایه وه و لای پاستی گرت و پاشان بانگی موسولمانانی کرد، بانگه که شی تاییه ت بوو به کۆچکردوو و پشتیوانان (المهاجرین و الانصار) و نه وانه ی به ته وای به یه تیان دا بوو، هه تا سه د که س له هاوه له تاییه ته کانی له ده وری کۆبوونه وه، ئینجا مشتیک خۆلی هه لگرت و هاویشتی به پوی دوژمناندا و نه رموی: "شاهت الوجوه"، چه ند کاتژمیریکی که م تپیه پی دوژمن شکستیکی که وره ی

به خوره بينی و هه لائن و پايانکړد به ره و چنډ جی يه کی جياواز، به شيکیان بۆ (اوطاس) و به شيکی تر بۆ (نه خله) و زوړ به شيان پويان کړده قه لاگانی (تائيف).

موسولمانان هه سستان به پاوه دونانيان به ره و قه لاگانای تائيف، پاش نه وه پتغه مېر - درودی خواي لیبیت - پوی کړده قه لاگانی سه قيف، که (مالیکی کوپی عه وف) خوی تیدا شار دېوونه وه، نابلقه يه کی تونديان خسته سر تائيف و له و سه روبه نده شدا دهسته ويه خه بوونیکي توند له نيوان بهر گرگيکارانی قه لاگه و موسولماناندا پويده، به هوی وه زوړنک له موسولمانان بريندار بوون، پتغه مېر - درودی خواي لیبیت - هولي دا زوړيان بۆ بهيتيت به بريني باخه تريکانيان، به لام داويان ليکړد وازی لی بهيتيت له بهر خودا و به زه يی هه بيت، نه ویش له بهر خوا وازی ليهيتان، پاشان پايگه ياند که هه رکس بيته دهه له خه لک و کزيله گانی سه قيف بوناو موسولمانان نه وازاده، دواي نه وه بيست و سي پياو هاتنه دهه بوناو موسولمانان، دواتر سوپای نيسلام هولي هيرشکردنی دا به توندي به لام خه لکی قه لاگه به شی سالتک نازوقه و که لوبه لی شه پيان خستبوو و باکیان نه بوو.

نابلوقه ي پتغه مېر - درودی خواي لیبیت - بوسه تائيف نزيکه ي ٤٠ پوړ به رده وام بوو، که تيايدا چه ندين شه پ و دهسته ويه خه بوون و پوبه پووبوونه وه له نيوان موسولمانان و بې باوه پاندا پويده، جاپده ري پتغه مېر بانگه وازی کړد که : هه به رده يه ک له ناو قه لاگه بيته دهه وه بۆ ناو موسولمانان نه وازاده، نيدی نزيکه ي ١٠ - ٢٠ پياو هاتنه دهه، پتغه مېریش - درودی خواي لیبیت - باوه شی بۆ کړدنه وه، هه پياويک له و پياوانه ي دايه دهست موسولماننک تاکو پيداويستی و کاروباره گانی جی به جی بکات.

کاتیک نابلقه کهي پتغه مېر دريژهي کيشا و هه نديک له موسولمانان بريندارو شه هيدبوون، پتغه مېر - درودی خواي لیبیت - پرس و پايژي به هه نديک له موسولمانان کړد، پاشان برياری شکندن و لبردنی گمارؤ و نابلقه کهي دا و نه ويی جی هيت.

له (عبدالله کوپی عه م) وهه فهرمووی: پتغه مېر - درودی خواي لیبیت - گه مارؤی خه لکی تائيفی دا و هيچ شتيکی لتيان چنگ نه که وت، فهرمووی: نيمه ده کشيینه وه

لەشەر، ھارەلانی وتیان: ئایا دەکشیتنەو و تائیف فەتەح ناکەین، فەرەمووی: باشە بچن و بەردەوام بن لە شەر، کەچون بریتداریکی زۆریان لێکەوتەو، پێغەمبەر دیسانەو فەرەمووی: دەکشیتنەو، ئەوانیش خۆشحال بوون و سەریان سوپما، پێغەمبەریش زەردەخەنەیکە کرد^۱.

ئەم شەرە لەپاستیدا درێژکراوەی شەری (حنین)بوو، چونکە زۆریە لەلاتوانی ھەوازن و سەقیف چوونە تائیفەو لەگەڵ سەرکردە گشتی دا (مالیکی کۆری عەوف) و لەوێ خۆیان شارەو، ھەربۆیە پێغەمبەری خویان - درودی خۆای لیبیت - بۆ چوو پاش تەواو بوونی لە شەری (حنین) و کۆکردنەوێ غەنیمەت و دەستکەوتەکانی شەر لە (جەرنا) لە ھەمان ساڵدا واتە مانگی شەوالی ساڵی ۸ک.

گەمارۆدانە کە ماوەیکە تارادەیک زۆر درێژە کێشا، کە دەلێن (۴۰) پۆژ بوو، میژوونسانیش پای جیاوازیان ھەیە، دەلێن: بیست پۆژ یان دە و چەند پۆژێک، یان ھەژدە پۆژ، یان پانزە پۆژ....ھتد.

لەم ماوەیەدا تیر لەیەکتر ھاویشتن زۆر بویدا، موسولمانان سەرەتا کە گەمارۆی قەلەگەیان دا خەلکی ناو قەلەگە زۆر بەتوندی تیربارانیان کردن، ھەرۆکو کوللە تیریان دا باراند بەسەریاندا، تاکو چەند کەستێک لە موسولمانان بریندار بوون و دوانزە پیاویان لێ کۆژا، ناچاربوون لە سەریازگەیانەو بەقۆن بەرەو مزگوتی (تائیف)ی ئەمێق و لەوێ بارگەیان خست.

ئەوێ لەم شەرەدا تیبینی دەکەین ئەوێ پێغەمبەر - درودی خۆای لیبیت - ئامێرەکانی شەرکردنی تیابەکارھێنا، وەکو مەنجەنیق (ئاگر بار)، بەو مەنجەنیقە ئاگریاران و بەردبارانی کردن، تاکو شکاندنی و پێوێ چوونە ناو دیواری قەلەگە تاکو بیسوتینن، بەلام دوژمن شیشی ئاسنی گەرمکراوی ئاراستەکردن، ئەوانیش لەژێر دیواری قەلەگە ھاتنە دەرەو و تیریان پێوھەنان و چەند پیاویکیان لێ کوشتن.

^۱ .متفق علیہ .

^۲ . جەرنا: شوێنێکە لە نێوان مەککە و تائیف....(سەرچاوە: قاموس المعانی - عربی - عربی

.(almaany.com)

هه‌روه‌ها یه‌کێک له‌و شتانه‌ی که پێغه‌مبه‌ر - درودی خوای لیبیت - فه‌رمانی پێکرد و هه‌ک یه‌کێک له‌ سیاسه‌ته‌کانی شه‌ر بۆ نه‌وه‌ی دوژمن هانا بۆ خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان و ناشتی بێنیت فه‌رمانکردنی بوو به‌ یه‌رینی میوه‌کان و په‌زه‌کانیان، موسولمانان گورج به‌ریان، ئینجا سه‌قیف داوایان کرد له‌ به‌ر خوا لێی گه‌پ، نه‌ویش لێی گه‌پا.

کاتێک ئابلقه‌که‌ درژیه‌ی کیشا و قه‌لاکه‌ ملیان نه‌دا و موسولمانان نه‌وه‌ی به‌سه‌ریان هات هات له‌ تێگرتنی تیره‌کان و تاسنی گه‌رمکراو، خه‌لکی قه‌لاکه‌ش پتووستی و نازوقه‌ و که‌لوپه‌لی یه‌ک سالیان پێ بوو، پێغه‌مبه‌ر - درودی خوای لیبیت - پاوێژی به‌ (نه‌وه‌لی کوپی معاویه‌ی ده‌یلی) کرد، فه‌رموی: نه‌وان پتوین له‌ کوندا نه‌گه‌ر پاوه‌ستی و به‌رده‌وام بی له‌سه‌ری ده‌یگری، نه‌گه‌ریش وازی لێ بێنیت و جێی به‌تلی زیانت پێ ناگه‌یه‌نیت، نه‌وکات ئیدی پێغه‌مبه‌ر به‌ریاریدا گه‌مارۆی سه‌ر قه‌لاکه‌ لابه‌ری و به‌رۆن، فه‌رمانی به‌ (عومه‌ری کوپی خه‌تاب) کرد، به‌ناو خه‌لکیدا بانگه‌وازی کرد: ئیمه‌ به‌یانی ده‌کشینه‌وه - ان شالله - ، هاوه‌لائی قورس بوو له‌سه‌ریان و وتیان: ئایا ده‌کشینه‌وه‌ تائیف هه‌تج ناکه‌ین، فه‌رموی: باشه‌ بچن و به‌رده‌وام بن له‌ شه‌ر، که‌چون به‌رینه‌داریکێ ژوریان لێکه‌وته‌وه‌، پێغه‌مبه‌ر دیسانه‌وه‌ فه‌رموی: ده‌کشینه‌وه‌، نه‌وانیش به‌وه‌ دلخۆش بوون و به‌گوێی پێغه‌مبه‌ریان کردو ئاماده‌ی پویشتن بوون ، پێغه‌مبه‌ریش پێده‌که‌نی.

کاتێک نه‌و شوینه‌یان جیه‌بشت فه‌رموی بڵێن: "گه‌پاينه‌وه‌ به‌ تۆبه‌ و به‌ندایه‌تی و سوپاسگوزاریمانه‌وه‌ بۆ خوای گه‌وره‌".

وتیان نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا بۆ سه‌قیف به‌پا پیره‌وه‌، فه‌رموی: "خودایه‌ هیدایه‌تی سه‌قیف ده‌ و بیانیه‌نه‌ سه‌ر پتی راست".

خوای گه‌وره‌ له‌ شه‌پی (حنین) دا چه‌ند ئایه‌تیکی دابه‌زاند که تاپۆژی قیامه‌ت ده‌خوێنرێته‌وه‌ له‌ سوره‌ی (ته‌وبه‌) دا و ده‌فه‌رموێت: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي سَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُرُوتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ (٢٥) ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (٢٦)﴾.

موسولمان بوونى خىلى (ههوازن) و (سەقىف)

خىلى (ههوازن) پىش ھۆزى (سەقىف) چۈنە ناو ئىسلامەو، راستەوخۇ دواى شەپى (حنىن)، بەجۇرىك پاش دابەشكردنى غەنىمە و دەستكەوتەكانى شەپى (حنىن) چەند نىردراوىك لە (ههوازن) ھاتن بۇلاى موسولمانەكان و موسولمانبوونى خۇيان پاگەياند، ژمارەيان چواردە پياو بوو، سەرگەوردەكەيان (ئىپىن سورەد) بوو، لەناویشياندا سامى شىرىي پىتغەمبەر (ئەبو بورقان) ھەبوو، داوايان لىكرد دىل و سامانەكانيان بداتەو، پتيان بۇ دانان كە بلىن: ئىمە بۇ پىتغەمبەر بىروداران دەكەينە تكا كار و لاي بىرودارانىش پىتغەمبەر دەكەينە تكاكار كە دىلەكانمان بۇ بگىپرئتەو.

كاتىك نوئى سبەينان كرا ھەستانەو و ئەوەيان وت كە تەگىريان بۇ كرابوو، ئىدى پىتغەمبەرى خردا فەرموى: "ئەوەى كە بۇ من و بەنى عەبدولموتەلىب بوو بۇخۇتان، داواش لەخەلكى دەكەمەو بۇتان" ئىنجا كۆچكردو و پىشتىوانان وتيان ئەوەى بۇ ئىمەش بوو ئەو بۇ پىتغەمبەرى خوايە و ھى ئەو، ئىنجا (ئەقرەع كوپى حاس) وتى: بەلام من و بەنو تەمىم نا.... (عوبەينە كوپى حىصن) وتى من و بەنو فەرازەش نا، (عەباسى كوپى مىرداس) وتى: بەلام من و بەنو سولەيمىش نا، ئىنجا بەنو سولەيم وتيان: ئەوەى بۇ ئىمە بوو ئەو بۇ پىتغەمبەرى خوا بوو، ئىدى عەباس وتى: پىشتان شكاندم.

دواتر پىتغەمبەر فەرموى: ئەو خەلكە ھاتوون بە موسلمانى، ئەوا من دىلەكانيانم دانەو، سەرپىشكەم كردن جا ھەركەس شىتىكى ئەوانى لايە با خۇى پاك يكاتەو بە گىرپانەو، ھەركەسىش دەيەوئىت مافەكەى خۇى وەرگىرتەو بە وەلاميان بداتەو

خه لکه که وتیان: ئەوا خۆمان پاک کردووه بۆ پێغه مبه‌ری خودا و خۆمان دایه ده‌ستی ئەو.

فهرمووی: " ئێمه نازانین کێ له ئێوه پازیه و کێ ناپازێ، بگه‌ڕینه‌وه هه‌تا زانا و گه‌وره و ناسیاوه کانتان کاری ئێوه مان تێده‌گه‌یه‌نن.

پاش ئەوه‌ی وه‌لامیان دایه‌وه، پێغه‌مبه‌ریش یه‌ك یه‌ك دیله (قییته‌كان) ی پۆشته کردووه.

کاتێک پێغه‌مبه‌ر - درودی خوای لێبێت - ته‌واو بوو له‌ دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وته‌کان له (جعراثة) خۆی ناماده‌کرد عه‌مره بکات، عه‌مره‌کە‌ی به‌جێ گه‌يانده‌ و له (ذي القعدة) ی سالی ٨ ی کۆچی (عه‌تاب کۆپی نوسه‌ید) ی کرده‌ فهرمانپه‌روای مه‌ککه بۆ ماوه‌ی شه‌ش شه‌ویش له‌وێ مایه‌وه و پاشان به‌ره‌و مه‌دینه گه‌رایه‌وه.

پاش شه‌پی تانیف و گه‌مارۆدانی (سه‌قیف) له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ر و پیاوهره‌کانیه‌وه و پاشان گه‌رانه‌وه‌ی بۆ مه‌دینه، خێلی سه‌قیف هه‌ر له‌ سه‌ر بێ بې‌وایی و که‌له په‌قی خۆیان مانه‌وه، تاکو شه‌پی ته‌بوك پویدا و موسولمانبوونی (عووه‌ی کۆپی مه‌سه‌ودی سه‌قه‌ن) هاته‌ کایه‌وه.

عووه‌ی کۆپی مه‌سه‌ودی سه‌قه‌ن یه‌کێک بوو له‌ گه‌وره‌پیاوانی (سه‌قیف) به‌ سه‌رکه‌وتنی موسولمانانی له‌ خاکی ته‌بوكدا زانیبوو، هات بۆلای پێغه‌مبه‌ر پێش ئەوه‌ی بچێته‌ مه‌دینه‌وه، له‌سه‌ر ده‌ستی پێغه‌مبه‌ر موسولمان بوو، ئیزنی خواست که‌ بچێته‌وه بۆ تانیف، تاکو هۆزه‌کە‌ی بانگ بکات بۆ ئایینی په‌کته‌په‌رستی، پێغه‌مبه‌ریش هۆشدارێ دایه‌ سه‌باره‌ت به‌ مه‌ترسیه‌کانی ئەم کاره‌ی، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌یزانی که‌ ئەوان سیفه‌ت و هه‌ستی پێگه‌ری و قایل نه‌بوونیان تێدایه‌ بۆکه‌سی که‌ له‌خۆیان.

پێی فهرموو: ده‌تکوژن.

عووه‌ فهرمووی: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا منیان له‌ چاویان خۆشته‌ ده‌وت.

له‌ناویاندا به‌وجۆره‌ بوو خۆشه‌ویست و به‌گوێ کراو، به‌لام سیفه‌تی فیز و خۆبه‌گه‌وره‌زانی‌نیشیان تێدابوو و پێگه‌ر بوو له‌ ملکه‌چبوونیان بۆ پاستی، له‌ و پوانگه‌یه‌وه

پىغەمبەر پىتى راگە ياند كە دەيكوژن، پىشتىر خودى خۇيشى بانگى كردن بۇلاى ئىسلام و بەردبارانباڭ كورد.

ھەربە و جۆرەش كاتىك (عورە) بانگى كردن بۇلاى ئاينى ئىسلام تىرباران كورد، لەدواسانەكانى تەمەنىدا و دوا ھەناسەكانىدا دەيفەرموو: خوا رىزىكى لىتنام، شەھىدبوونىكى بەرە و لاى مەن ھىنا و كوردە ديارى بۆم،^۱ مەن ھىچم لەدلا نىيە ئەوەى ناو دلى ئەو شەھىدانەدا تەبىت كە لەگەل پىغەمبەرى خوادا بوون و لەپىناوى خوادا كوژدان، كەواتە ھەر لەگەل ئەوانىش بەنىژن.

ئابە و جۆرە عورە كاتىك بانگى ھۆزەكەى كورد بۆ پىتى راست بەدەستى خۇيان كوشتيان، وە بوويە ھاو وىنەى كەسىتى (يس) كە باسەكەى لە سورەى (يس)دا ھاتوۋە، پىغەمبەر - درودى خواى لىتت - كاتىك ھەوالى كوژدانى عورەى پىگەيشت فەرموۋى: "نەمەنى ئەم لەناو ھۆزەكەى وەك كەسىتى (يس) واپە لەنىو ھۆزەكەى ئەویش ھەر بانگى كردن بۇلاى خىر، كەچى كوشتيان".

دووابەدواى كوشتىنى (عورە) پىاوانى سەقىف بەتوندى لە كارەكەيان پەشىمان بوونەوۋە و بۇيان دەرکەوت كە ئىتر ژيان بۇيان سەھل و ئاسان نىيە لەناو جەرگەى ھىجازدا، كە لەگشت ناوچەكانىدا بەيداخى يەكتاپەرسىنى شەكاوۋەتەو، بەتايىت پاش ئەوۋەى گشت كىلگەكان و رىگاكەكانى بازىرگانى كەوتە دەست موسولمانەكان، ھەريۆپە لە (كۆبوونەوۋەيەكى پايۇزكارىدا) كە بەسترا بۆ چارەسەرى كىشەكانىيان برپارىيان دا كە نىردراۋىك بىنن بۆ مەدىنە تاكو لەگەل پىغەمبەر دانۇستان بىكات و دان بىنى بە نامادەيى ھۆزەكەياندا بۆ ھاتنە ناو ئىسلام و ئاينى يەكتاپەرسىتەوۋە بەپىتى چەند مەرجىكى ديارىكراو، لەناو خۇياندا رىككەوتن لەسەر ناردنى (عبدىاللىل) بۆ مەدىنە بۆ گەياندىنى پەيامەكەيان بە پىغەمبەرى خوا.

بەلام (عبدىاللىل) نامادە نەبوو ئەو ئەركە ئەنجام بدات، گوتى: مەن ئەو كارە ناكەم تاكو چەند پىاۋىك لەگەل نەنىژن، چونكە مەمانەى نەبوو كە لە بۆچونەكەيان پاشگەز نەبنەوۋە، دەترسا چىيان بەسەر (عورە) ھىنا واپىش بەسەر ئەم بەننەوۋە، دواتر لەسەر

^۱ - سەبىرى (المغازى - للواقدي) و (السيرة النبوية - لابن هشام) بگە.

ئەو پێکەوتن پێنج پیاوی سەقیف لەگەڵی بنێرن تاکو گشتیان پێکەو و بچن بۆلای
پێغمەبەری خودا و دانوستانی لەگەڵ پەکن.

ئەم وەفدە شەش کەسیە پویان کردە مەدینە، پاش بڕینی مەودایەکی زۆر لەدەرەووی
مەدینە دابەزین و لایان دا، لەوێدا چاویان بە (مغیرە ی کوپی شعبە ی سەقەفی) کەوت، کە
ئەسپ و ولاخی ھاوێ لانی پێغمەبەری دەلەوێراند.

کاتێک (مغیرە) پیاوانی ھۆزەکە ی دیت و ئامانجەکیانی زانی، ولاخەکانی لای
سەقەفیەکان جێھێشت و بە پەلە چوو بۆ مەدینە بۆ ئەوێ مرگێنی بدات بە پێغمەبەری
خودا و بڕیاری ھۆزەکە ی (سەقیف) بە پێغمەبەری خودا بگەیەنیت کە دەمێک بوو
کە لە پەقیان دەنواند، پێش ئەوێ بچیتە لای پێغمەبەر ئەبوبەکر ی بیئیی، (مغیرە)
ھەوایی کاروانی سەقەفیەکانی بە ئەبوبەکر گەیاند، ئەبوبەکریش تکیا تیا کرد پێکە ی
بدات ئەم مژدە کە بە پێغمەبەری خودا بدات، پێش ئەوێ مغیرە باسی بکات، ئەویش
پازی بوو، چوونە لای پێغمەبەر و ھەوایی کە گەیەندرایە پێغمەبەر و موغەیرەش گوتی کە
سەقەفیەکان دەیانەوێت بێنە ناو ئیسلام وە، بەلام چەند مەرجێکیان ھەیە، بۆیە
پێغمەبەر فەرمانی کرد بە پێزەوہ پێشوازی و میوانداریان لی بکریت و خێوەت و
چادریکیان لە دەورووبەری مژگەرتە کە بۆ ھەلبەدن، (خالییدی کوپی سەعید) ی پاسپارد
کاروبارەکانی میوانداریە کە بگریتە ئەستۆ.

پاشان وەفدی سەقیف ھاوتە لای پێغمەبەر و لەگەڵ ئەوێ کە (مغیرە) فێری
کردبوون کە چۆن سلاو بکەن، کەچی ئەوان ھەر بە سلاوکردنی سەردەمی نەزانی و
نەفامی سلاو کەیان کرد، لەبەر فیز و خۆبەگەرە زانی، پاشان بۆچون و پای
سەقەفیەکانیان خستە بەردەم پێغمەبەر و گوتیان ئەوان ئامادەن بێنە ناو ئیسلام بەلام
چەند مەرجێکیان ھەیە کە لە دانیشتنی دواتردا دەرخەنە بوو!!

دانیشتن و دانوستانەکانی پێغمەبەری خودا لەگەڵ وەفدەکە ی سەقیف بۆ چەند پۆژێک
بەردەوام بوو، (خالییدی کوپی سەعید) لە ئێوانیاندا گەیەنەری پاکان و داواکاریەکان بوو و
دەھات و دەچوو.

پاش چەند دانوستانیك كه لله ره قی ئەم هۆزه و نارامگری پێغه مبه ریش له گه لیان زۆر به جوانی به دهركه وت، پێغه مبه ری خودا زۆریك له مهرجه كانی سه قیفی په سه ند كرد، ته نانه ت پاراستنی خه لكی تانیفی گرتە ئەستۆ، ئەو په یمانه گره نتی ئاسایشی ناوچه ی تانیف و ئەوه ی كه په یوه ست بوو به تانیغه كانه وه له پاراستنی خاكه كه یانی تێدابوو، به لام هه ندیك له مهرجه كانیانی په سه ند نه كرد وه كو ئەوه ی وه قدی سه قیف به پێغه مبه ری خویان گوت: هۆزه كه مان ئاماده یه بێته ناو ئیسلامه وه به مهرجیك بته خانه كانیان وهك خۆی بمی نیته وه و ده ستكاری نه كرت و (لات) بۆ ماوه ی سێ سال به رستن، كه بته گه رده ی هۆزه كه یان بوو، پێغه مبه ریش پازی نه بوو و پشتی كرده ئەم مهرجه .

كاتێك توپه بوونی پێغه مبه ریان بیخی و زانیان پشتی تێكردون ئیدی ده ستیان به سازش كردن و كه مكرده وه ی ئەو ماوه یه كرد كه دیاریان كردبوو سال، سال، ته ویش هه ر پازی نه بوو، هه تا وای لته ات داوای یهك مانگیان لێكرد به لام سه ره ره - درودی خوای لیبیت - پازی نه بوو كه ته نانه ت یهك پۆزیش پاش رێكه و تنه كه نه و بت و بته خانه بمی نته وه .

له بهر ئەوه كاتێك وه قده كه هه ستیان به ناشیری داوا و مهرجه كه یان كرد ده ستیان كرد به پۆز شه ی نانه وه و پاساو به وه ی كه ئەوان ویستویانه به و جۆره ئن و ورده و ساویل كه كانی هۆزه كه یان پازی بكه ن، به جۆریك ئەوان هه زناكه ن هۆزه كه یان بترسێن به شكاندنی بته كان، هه تا موسولمانیان ده كه ن، جا ئەگه ر پێغه مبه ر به دلی نه بوو ئەوا كه سێك له گه لیان بئیریت كه له هۆزی خویان نه بێت بۆ شكاندنی بته كه یان، پێغه مبه ر له سه ره ئەم مهرجه پازی بوو، چونكه پێغه مبه ر ده یویست گشت په رستیوه پوچ و دروكان له ژبانی مرقابیه تی بسپرنه وه و بكاته ده ره وه، جا له سه ره ده ستی خێله كه كان بێت یان بێجگه له وانیش.

مه رجی كۆتاییشیان ئەوه بوو كه پێغه مبه ر له (نویژكردن) بیان به خشیت.

پێیان وابوو كه پێغه مبه ر ده توانیت ده ست بخاته بریار و حوكمه خوداییه كانه وه، وهك چۆن ته هلی كێتاب (گاور و جو) ده یكه ن، به پنی بۆچوونی خویان، كۆمه لێك كه س راده سپێرن به نه جامدانی ئەم بریار و حوكم و فه رزانه و كۆمه لێکی تریش ده به خشن لیتی.

ئهم مەرجه ده‌ری خست که نه‌وان هیشتا گیانی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ته‌واوه‌تی له‌دایاندا نه‌چه‌سپوه، هاتنه‌ ناوه‌وه‌شیان بۆ‌ناو ئیسلام سه‌ره‌نجام و ئیکه‌وته‌ی هه‌ندیک بارودۆخه‌ که پالی پتوه‌ ناوێ بۆ ئیسلامه‌تیه‌کی ڕوکه‌ش، نه‌گه‌رنا هیچ بیانور و هۆیه‌ک نه‌بوو بۆ باوه‌ڕه‌یتان به‌ هه‌ندیک له‌ پایه‌ و شته‌کانی ئیسلام و پابه‌ند نه‌بوونیان به‌ هه‌ندیکێ تریه‌وه، لایه‌کی په‌سه‌ند بکه‌ن و لایه‌که‌ی تری په‌رچ بکه‌نه‌وه.

چونکه‌ ئیسلامی راسته‌قینه‌ خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ته‌واوه‌تیه‌ بۆخودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌گشت کاروباره‌کانی ژياندا.

له‌به‌ر ئهم مەرچ و قسانه‌یان بوو سه‌روه‌رمان وه‌لامی دانه‌وه‌ و فهرمووی: خیر نیه‌ له‌ دینیکدا نوێژی تیا نه‌بێت،" شینجا کاتیک هه‌ردولایان پێککه‌وتن له‌سه‌ر مەرجه‌کانیان په‌یماننامه‌یه‌کی گشتگیر دانرا که گشت بڕگه‌ و مەرجه‌ له‌سه‌ر کۆکه‌کانی تێدا بوو، پێغه‌مبه‌ر واژوی له‌سه‌ر کرد و هه‌ر ئه‌و کاتیش پتیی دا به‌ وه‌فده‌که‌ بگه‌پتیه‌وه‌ بۆ لای هۆزه‌که‌یان، که‌ نه‌جترینیانی هه‌لبژارد که (عوسمانی کوپی ئه‌بو عاص) بوو و له‌هه‌موویان زیاتر چه‌زی به‌ تینگه‌یشتن و زانیاریه‌کانی ئایینی ئیسلام و فێرپوونی قورئان هه‌بوو، له‌و ماوه‌ که‌ مه‌ی که‌ له‌ مه‌دینه‌ بوو، هه‌ربۆیه‌ پێغه‌مبه‌ر ئه‌وی کرد به‌ پێشه‌وا‌ی هۆزی سه‌قیف و پای سپارد که‌ نوێژی به‌ کۆمه‌ل (جه‌ماعه‌ت) به‌ خه‌لکی بکات، هه‌روه‌ها په‌چاوی لاواز و پیره‌کانیان بکات له‌کاتی نوێزه‌که‌یدا، فهرمووی: "نوێژ زۆر بکه‌ و خه‌لکی به‌ لاوازترینه‌که‌یان بپتوه، چونکه‌ ئه‌و نوێژخوێنانه‌ گه‌وره‌ و بچوک و لاواز و خاوه‌ن پێداویستیشیان تێدا به‌".

پاشان پێغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر - درودی خودا له‌خۆی و خانه‌واده‌که‌ی بێت - (ئه‌بو سوفیانی کوپی هه‌رب) و (مغیره‌ی کوپی شعبه‌)ی پاسپارد له‌گه‌ل وه‌فده‌که‌ی سه‌قیف بچن بۆ تانیف بۆئه‌وه‌ی بته‌کانی ناوی بشکێتن و به‌م چه‌شنه‌ سه‌قیف پاش که‌له‌ په‌قیه‌کی زۆر هاتنه‌ ناو ئیسلام و کۆتا هۆزیش بوون له‌و هۆزانه‌که‌ی که‌ هاتنه‌ ناو ئیسلامه‌وه‌.

دووباره دارشتنه‌وهی دهولته‌تی ئەمه‌ویی

- دهولته‌تی ئەمه‌وی هه‌لکشانی و داکشانی..
- قۇناغی به‌که‌م له‌ دارشتنی دهولته‌تی ئەمه‌وی دا.
- عه‌بدوله‌لیکی کۆری مه‌روان و دووباره‌ دارشتنه‌وه‌ی دهولته‌ته‌که‌ به‌ گه‌ڕانه‌وه‌ی ئەو ولاتانه‌ی له‌ژێر حوکمی ئەمه‌ویه‌کاندا بوون بۆ ژێر ده‌ستی خۆی.

دهوله‌تی نه‌مه‌وی هه‌لکشان و داکشانی

هه‌موو دهوله‌تیک قوناغی هه‌لکشان و بالاگردن و قوناغی داکشان و پوخان و کۆتاییهاتنی هه‌یه، دهوله‌تی نه‌مه‌ویش هه‌ر به‌ر جۆره بوو که معاوییه‌ی کوپی نه‌بو سوفیان دایمه‌زداند پاش ململانی تی تۆری له‌گه‌ل پێشه‌وا عه‌لی کوپی نه‌بو تالیب - په‌زای خوای لی بیست -، پاش گرتنه ده‌ستی جله‌وی خه‌لافه‌ت له‌لاین معاویه‌وه سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی راشیدین کۆتایی پێ هات که سی سالی خایاند و ئیتر فه‌رمانپه‌ر وایه‌تی بوویه پاشایه‌تی و بنه‌ماله‌یی..

نه‌مه‌ویه‌کان یان کوپانی ئومه‌یه‌یه به‌که‌مین خانه‌واده بوون که حوکم بگرنه ده‌ست له دهوله‌ته‌که‌دا، له‌نێوان سالانی ٦٦٢ز بۆ ٧٥٠ز دا جله‌وی ده‌سه‌لاتیان له‌ده‌ست بوو و دیمه‌شق پایته‌ختی دهوله‌ته‌که‌یان بوو.

ئه‌وان له‌ ماله‌ گه‌وره‌کانی قوچه‌یش بوون، ماله‌ سه‌رده‌ره‌کانی نه‌وی، ئومه‌یه‌یه (شه‌مسی کوپی عه‌بدی کوپی عه‌بد مه‌نالی کوپی قوصه‌ی کوپی کیلاب)ی بارکه‌گه‌وره‌ی نه‌مه‌ویه‌کان بوو، په‌کێک له‌ به‌ناویانگه‌ترین گه‌وره‌کانی به‌نی ئومه‌یه‌یه (نه‌بو سوفیان) بوو، که ناوی (سه‌خری کوپی جه‌رب) بوو، گه‌وره‌ و سه‌رده‌ری قوچه‌یش بوو له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا و سالی ئازادکردنی مه‌که‌که موسولمان بوو.

دامه‌زێنه‌ری خانه‌واده و به‌ره‌بابی ده‌سه‌لاتداری نه‌مه‌وی له‌ دیمه‌شق معاوییه‌ی کوپی نه‌بو سوفیان بوو، که (په‌زیدی کوپی نه‌بو سوفیان)ی برای والی و فه‌رمانپه‌ر وای شام بوو له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی په‌که‌می موسولماناندا (نه‌بویه‌کر - په‌زای خوای لی بیست)، پاش

کۆچی دوايي نه بوبه کړيش سالي ٦٥٧ ز هره خوی نيردرايه وه بق فرمانپره وايه تي نه وي له لايه ن خه ليفه ي دووه مه وه (عومري کورې خه تاب - په زای خواي ليبيټ).

پاش نه وه ي که موسولمانان کوبونه وه له سره خه لافه ت دان به معاويه و سازشکردني (حه سني کورې علي کورې نه بو تاليب - په زای خواي ليبيټ) له سالي ٤١ کؤچيدا معاويه ي کورې نه بو سوفيان خه لافه تي گرته ده ست و ديمه شقي کرده پايته ختي ده وله تي نيسلامي، به ودهش خه لافه ت گوازيه وه بق لقي سوفيان ي له کوراني نومه بيه دا، معاويه ده وله تي نه مويي دامه زړاند و هموو پايه کاني قايم و جيگر کرد وه ده ولت و خه لافه تيکي به هيز که گشت نه ياراني پاکيشا بق ملکه چي و گويپايه ليکردني و پايه کاني ده وله ته که ي پت وکرد و کاري کرد له سر به کريزي موسولمانان.

فرمانپره وايه تي نه و تايبه تمند بوو به دانايي و له سره خويي که دامه زړاندني که شتيگه لي دريائي موسولمانان ده که پت نه وه بق دانايي نه و، تيشکي شارستانيه تي نيسلامي له ديمه شقه وه که يانده ناوچه دوره ده سته کاني جيهان تاکو ده وله تي نه موي بکاته که وره ترين ده وله تي نيسلامي که ميژوو به خويه وه ديبيټي.

پاش معاويه ي کورې نه بو سوفيان خه لافه ت گوازيه وه بق کورپه که ي (به زيدي به که مي کورې معاويه) ، ده وله تي نيسلامي له سرده مي نه ميشدا به رده وام بوو له پهره سندن، هه روه ها بوداي (کربلا) بويدا، که تيايدا نه وه ي پتفه مبه ر (نيمام حسين) کاتيک له خه لافه تي به زيد خروجي کرد (ده رچوو) و خه لافه ته که ي په رچ کرده وه شه هيدکرا - په زای خواي ليبيټ - ، پاش نه و بوداوه (عبدولاي کورې زوبيري کورې عوام) له به زيدي کورې معاويه پا په ي و خه لکي حيجاز و به من و جه زيره و عيراق به يعه تيان پيدا و شؤر شه که يشي به رده وام بوو هه تا پاش مردني به زيد و سه ره تاي فرمانپره وايه تي عه بدولمه ليکي کورې مه روان.

مه رواني کورې حه که م داده نريت به دامه زرينه ري پاسته قينه ي خه لافه تي دوره مي نه مويه کان، به جؤرک له پاش خوي به ک به دواي به ک کورپه کاني هاتنه سه ر ته خت، له سرده مي نه واندا تازادکردن و فتوحاته کان به رده واميان هه بوو له پؤژه لات و پؤژناوادا،

خودی مروان چند مانگیکی کهم له سهر حوکم مایه وه و دواتر کوچی دواپی کرد، پاش خۆی کوپه کهی به ناوی (عبدالملك) جله وی خه لافه تی گرته ده ست.

که نه و دامه زرتنه ری لقی مروانیه کانه له خه لافه تی نه مه ویه کاندای دامه زرتنه ریکی کرده بی پایه کانی ده وله تی به هیزی نه مه ویه.

خه لیفه عه بدولمه لیکی کوپی مروان توانی زالبیت به سهر کاروباره کاندای مه لگه پاره کان (خه واریجه کان) ملکه چ بکات و بهینیتته ژیر بار له سهر دهستی (مهلب کوپی نه بو صفره)، هه روه ها توانی ناگری شۆپشه کانی عیراق و به ره له ستکارانی ده وله ته که بکوژینیتته وه، وهك شۆپشه کهی (عبداللهی کوپی زویین) له سهر دهستی (حه حاجی کوپی یوسفی سه قهفی) پاش ئابلۆقه دانی مه کهکه بز ماوه ی ۶ مانگ و دواتر جیگیرکردنی ئاسایش له ناوچه کانی ولاتدا.

هه روه ها له سه رده می عه بدولمه لیکی کوپی مرواندا زانسته کان گه شه بان کرد و پپۆژه ی لیدانی سکه و دراوی ئیسلامی نه مه وی به نه نجام گه یه نرا، کنتیخانه کان دامه زران و هانی زانایان دراو و گرنگیان پیترا، له دیمه شق زۆر خولی زانستی و خویندنگه و زانستی دینی و خولی په رستش کرانه وه و زانایان و بیرمه ندان و نه قیهه کان راکیشرا نه وه ناو گۆرپه پانه که وه.

هه روه ها له سه رده می خه لیفه عه بدولمه لیکیا نوسراوه حوکیه کان کرانه عه ره بی پاش نه وه ی که نامه و تۆماره کان به (بۆمی) ده نوسران، مزگه وتی (قوببه سه خره) له سهر نه و شتیوازه ی ئیستای کرایه وه، هه روهك دیسان له سه رده می عه بدولمه لیکیا پینگه و خاکی ده وله ته که زیادی کرد و فراوانتر بوو.

پاش (عه بدولمه لیکی کوپی مروان) خه لافه تی رادهستی یه کهم مندالی خۆی که ناوی (ولید) بوو کرد و بزوتنه وه ی ئازادکردن و غه زاکانی موسولمانان به رده وامیی هه بوو و نه مه ویه کان زۆرێك له ولاتانیان ئازادکرد له ئاسیای خۆره لاته وه تا کو نه وروپای پۆژئاوا، تا کو ده وله تی ئیسلامی - نه مه وی و (دیمه شق) ی پایته ختی بییتنه گرنگترین و گه وهره ترین ئیمپراتۆریهت له میژودا به په هایی، به جۆرێك سالی ۷۱۱ز له پۆژئاوا و

نه وروپاوه گە یشتە ئیسپانیا، له پۆژه لاتیشه وه هەتا سنوره کانی هیند و صین له ناوه پاستی ئاسیادا فراوان بوو، پاشان سالی ٧١٥ ز غەزای بوخارا و سه مه رقەند و ته واوکردنی ئازادکردنی ئەندەلوس و بەدەر له وانیش له ولاتان دەوریه له هه موو لایه که وه، له سه رده می خه لیفه وه لیدی کوپی عبدالملیک دا مزگه وتی ئەمه وی (مزگه وتی گه وری دیمه شق) دروستکراو و گرنگی درا به دروستکردنی و پازاندنه وه ی به نه خش و نیگار و جوانکاری، بۆنه وه ی مزگه وتی ئەمه وی بپیته به بایه خترین سیمبولی ئیسلامی، زانست و زانایان و ئەدیبان و شاعیرانیش پویه پێکیان هه بوو له بایه خپێدانه کانی (وه لید) و هانی دەدان، گرنگی دا به داپشتنی چەندین باله خانه له (دیمه شق) ی پایته ختی ده وله ته که و له شاره کانی تری ئیسلامدا به گشتی، هه روه ها هونه ری بیناسازی به ده رکه وت که دوا ی نه وه بوویه خالی جیاکه ره وه ی سه رده می ئەمه وی له سه رده مه کانی تر.

نه وه ی جیگه ی باسه نه وه یه که له سه رده می ئەمه ویه کاندایه خه لافه ت په ره ی سه ند و گەشە ی کرد به هه موو پێکهاته و هیزه کانی وه، ده سه لاتی ئەمه وی له هه موو لایه که وه فراوان بوو له پۆژه لات و پۆژناواوه، هه روه ها کاریان کرد له سه ر به هیزکردنی پایه کانی ده وله تی ئیسلامی که گە یشتبووه نه وه ی فراوانی به شیوه یه ک هیچ ده وله تیکی تری ئیسلامی پێی نه گە یشتبوو له گشت سه رده مه کانی پێشو و دواتردا، ده وله تی ئیسلامی وه ک نیمپراتۆریه تیکی گه وری و زه به لاح ده رکه وت به هه موو پێوه ره کان پوناکیه که ی گە یشتە ناوچه دورە کانی جیهان، له سه رده می ئەمه ویه کاندایه زانست و بیناسازی و وێژه و شیعر و هونه ر و پیشه سازی گە شه یان کرد.

خه لیفه کانی ئەمه وی یه ک به دوا ی یه ک ده هاتنه سه ر ته خت، که پاش نه وه خه لیفه (سلیمان کوپی عبدالملک) و خه لیفه ی دادپه ره ر (عومەری کوپی عبدالعزیز کوپی مه روان) هاتنه سه ر ته خت، نه و خه لیفه ئەمه ویه ی که به دادپه ره ری و پشت کردنه دونیا و به خشنده یی به رامبه ر ژێرده سه ته کانی نازناوی پێنجەم خه لیفه ی راشیدی نی به سه ردا بپا و ته نانه ت که سێک نه بوو له سه رده می ئەودا زه کاتی پێی بشیت، دواتر به ژه ره رخوارکراوی

کۆچی دوازی کرد و پاش ئەویش خەلیفە یەزید کوپی عبدالملک هات که دەیویست لەگەڵ خەلکی هەمان پێچکەیی (خەلیفە عمر) دویارە بکاتەو بەلام بەهۆی ئەوەی پەراوێزی خرابەکاری هەبوو نەیتوانی، پاشان خەلیفە هشام کوپی عبدالملک و پاشانیش وهلیدی کوپی یەزید هاتنە سەر تەخت.

(ئێین کتێر) پەحمەتی خۆی لێیشت لەبارەیی فتوحاتەکانی ئیسلامەو دەفەر مویشت؛
 بازایی جیهاد لە نێو بەنی ئومەییەدا گەرم بوو، هیچ کاریکیان نەبوو جیهاد و فتوحات نەبێت، وشەیی ئیسلام بلندبوو بوو وە لە پۆژەلات و پۆژاوازی زەوی و وشکانی و دەریایی دا، بێ باوەڕییان زەبون و لاواز کردو و دڵی بێ باوەڕان پێ بوو لە ترس لە ناست موسولماناندا، موسولمانان پویان لە هەر بێستەخاک و ناوچەیەک بکردایە لە چنگی بێ باوەڕانیان دەردەهێنا و پاکیان دەکرەو، لە سەربازگە و لە شکرەکانیاندا کەسانی پیاوچاک و بۆخوا سولحاو و زانایان لەگەورەکانی شوێنکەوتوان (تابعین) هەبوون، لە هەر لە شکرێکدا دەستەبەکی گەورەیان تێدا بوو که خودا دینەکی خۆی پێ سەردەخستن.
 ئەمەوێکان بۆ خۆیان ئاگری ئەم جیهادەیان گر دەدا و خۆیان دەبوونە نمونە و سەرمەشق لە قوربانیان و سەرکردایەتی کردنی لە شکرەکان و وەستاندنی دوژمناندا، وەك ئەوەی که معاویە یەزیدی کوپی خۆی نارد بە سەرکردایەتی لە شکرێک بۆ گەمارۆدانی (قوسەنتینیە) و (عبدالملک) یش چەندین جار وهلیدی کوپی نارد بۆ غەزا لە ولاتی پۆم، کوپی دووهمیشی (مسلمە) سوپاسالاری (جەبەیی پۆم) بوو، غەزاکانیشی زیاترین لەوەی مەزەندە بکڕن، ئابلقەیی پۆم - قوسەنتینیە - ی دا، براکەشی محمد کوپی مەروان پێشەوای جەزیرە بوو، لە زۆربەیی کاتەکاندا جلهوی غەزاکانی بە دەست بوو، ئەوەکانیشی وهلیدی کوپی عبدالملک و عەباس و عبدالعزیز و عمر و مەروان سەرپەرشتی غەزاکانیان دەکرد لە ولاتی پۆم، هاوکاری مامیان دەکرد (مسلمەیی کوپی عبدالملک) لەو کارەدا، وەك چۆن سولهیمانی کوپی عبدالملک (داودی کوپی سەر لە شکرێ هێزە جەنگاوەرەکانی ولاتی پۆم بوو.

هەرچی هیشامی کوپی عه بدولمه لیکه غه زای کردبووه ئه رک له سه ره هه موو (به نی مه روان) هه رکامیانیش دوا بکه وتایه له غه زا (موچه) ی لی قه ده غه ده کرد، مندا له کانیشی له پیتشه وه ی شه ردا بوون، له وانیش: معاویه و سوله یمان و مسلمه و سه عید و... هتد، به لام مه روانی کوپی محمد بۆخۆی سه ره لشکری سوپاکان بوو و له شه ردا زۆر به رگه گر بوو.

وه ک پیتشر ئاماژه مان پێ کرد ئه مه ویه کان دیمه شقیان کرده پایته ختی خۆیان و بوویه سه کویه ک بۆ زانست و زانا پان، خه لیفه ئه مه ویه کان بایه خی زۆریان ده دا به بیناسازی و ئاوه دانکردنه وه و دروستکردنی مزگه وته کان که ئه مۆکه به گرنه گترین هیماکانی ئیسلامی داده نرێن و زۆر ولات و شاریان له پۆژه لاتنه وه تا سنوری صین و له پۆژئاواوه تا کو ئه تده لس له ده ستی بێ باوه پان یزگار و ئازاد کرد، بوو به گه وره ترین خه لافه ت له میژوی ئیسلامدا که ده سه لاتی به هه موو ئاراسته کاندایه لی هاوی و دیمه شقی پایته ختیش بوویه گرنه گترین شاری جیهانی ئیسلامی.

ئه مه ویه کان گرنه گیان ده دا به خۆتندگه زانسته یه کان و بیناسازی و دروستکردن و نۆژه نکردنه وه ی مزگه وته کان وه کو مزگه وتی ئه مه وی له دیمه شق و مزگه وتی ئه قصا له قودس و مزگه وتی پیتغه مبه ره مه دینه ی منه ووه ره و مزگه وتی قورتوبه و بێجگه له وانیش له گشت په له کانی خه لافه تدا که به هه موو لایه کدا بلاوه ی کردبوو.

یه کیکی تر له کاره کانی خه لافه تی ئه مه ویه کان فراوانکردنی خه لافه تی ئه مه وی بوو له چه ندین ولاتی پۆژه لات و پۆژئاوادا، خه لافه ته که ی زۆر پێدرای به خشیه شارستانییه تی ئیسلامی، خه لیفه کان بایه خیان دا به زیانی نابوری له ولاته ئیسلامیه جۆربه جۆره کاندایه والی و فه رمانه وه واکانیان داده مه زراند، له لقه په لهاویشته وه کانی خه لافه ته که دا لێپرسینه وه یان ده کرد له وانه ش که که مه تر خه مبه وون، به وینه: له (دیمه شق) ی پایته خت گرنه گیان ده دا به پیتشه سازی و زانستی دینی و پزیشکی و خه سته خانه کانیان (چاره سه رگا) کانیان داده مه زراند و چاره سه ریان ده دایه خه لکی و زانا کانیان هان ده دا بۆ زانستی زیاتر و کتیبخانه کانیان ده کرده وه، هه روه ها یه که مین درای ئیسلامییان لێدا به ناوی (دیناری ئه مه وی).

خهلیفه کانی نه مه وی کاریان ده کرد له سه رکۆکردنه وهی موسولمانان و به کسانێ و نه زمان کردن به دادگه ری و قورشان و سوننه تیان کردبووه سه رچاوه و مه رجه عی به پێوه بردنی کاروباره کانی خهلافهت، دیسانه وه به شداریبون له بلاوه پێکردنی ئایینی ئیسلام به شتیه یه کی گه و ره له ناوه پاستی ئاسیادا و ته نانهت ده و رو به ری پاریس و به که مین که شتیگه لی ده ریایی ئیسلامی له سه رده می خهلافهتی نه مه ویدا دامه زرا.

مزگه وتی گه و ره ی (به نی ئومه ییه) له دیمه شق (وه لیدی کوپی عبدالملك) دروستی کرد، له نه تله سی میژوی ئیسلامدا (ل: ۵۱) باسیکی خهلافهتی عه باسیه کان و نه مه ویه کان پێکه وه ده کات و تیایدا هاتووه: (خهلافهتی عه باسی گه ر ئاگاداری پاستی نه رکه که ی بووایه وه ک خهلافهتیکی ئیسلامیی که بریتیه له بلاوکردنه وهی ئیسلام نه ک ته نها پارێزگاری پێوه کردنی وه ک چۆن وا ده رچوو، گه ر به په یامه که یه وه رابوو ده ستایه ته وه و هه موو تورک و مه غۆلی به خستایه ته ناو ئیسلامه وه، نه وا بۆ ئیسلام و شارستانیه تی مرقفایه تی گه و ره ترین و به پێزترین خزمه تی به جێ ده هینا و له لاپه په کانی میژودا له سه ری تۆمار ده کرا، به لام وا نه بوو خهلافهتی عه باسی له پۆژه لات و پۆژئاوادا ئیسلامی دواخست، له پۆژه لات پێش نه که وت و نه ی توانی هه موو تورک و مه غۆل به خاته ناو ئیسلامه وه، وه ک چۆن خهلافهتی نه مه وی توانی ئێرانیه کان و نۆزینه ی تورکه کان به خاته ناو ئیسلامه وه و ده روازه کانی هیندی کرده وه به پوی نه م دینه دا. بۆیه ئێره دا په ی ده به ین به جیاوازی به رچاوی نێوان خهلافهتی نه مه وی و عه باسیه کان.

چونکه خهلافهتی نه مه وی پێگه ی ئیسلامی فراوانتر کرد له نۆزیه ی خا که کانی ئیمپراتۆریه تی بیزه نتی دا، پێکهاته کانی (به په پ)ی هه موو خسته ناو ئیسلامه وه، پاشان نیمچه دورگه ی ئیبریا (نه نه ده لس)ی دا پنی له گه روی پۆژئاواییه کان و پاشان ولاتی (فه ره نگیه کان)ی به ئیسلام ئاشنا کرد، وه سی جار هه ولی دا ده ست بگرت به سه ر قوسته نتینییه دا.

نه و ماوه یه ی که دوای مردنی (به زیدی کوپی معاویه) دیت و پشتکردنی (معاویه)ی کوپی له خهلافهت و مردنیشی پاش چل پۆژ له به یعهت پێدانی و دانه نانی هیچ

جىڭرەۋەيەك (ۋەلى عەد) ئىك لە زىيانىدا بۇ شويىنى خۇي، ئەم ماۋەيە بە ناۋبىرىك پان
 سوپى مەيۋون دادەنرەت لە دەۋلەتى ئەمەۋىيەكاندا، بەجۇرىك (عبداللەي كوپى زوبىيى)
 پاش ئەمە پلەۋپايەي بەرزىۋىيەۋە دەستى گرت بەسەر زۇرىيەي ۋلاتانى ئىسلامىدا ۋ
 ئەمەۋىيەكان نەيانتۋانى بەرى پى بگرن ھەتا ئەۋكاتى كە عبدالملك كوپى مەروان ھات كە
 بە پالپىشتى ھەججى كوپى يوسىنى سەقەق تۋانى شۇپشى خەۋارىجەكان بەكۇتا بىئەت ۋ
 بەرەنگارى (ئىبن زوبىيى) بىيەتۋە لە خەلافەتدا .

كەۋاتە ماۋەي سەرەتاي ھاتنە سەر تەختى خەلىفەتەي عبدالملك ۋەك ناۋبىرىك ۋاپوۋ
 بوۋ لە زىيانى دەۋلەتى ئەمەۋىيە كە خەرىك بوۋ كۇتايى پى بىت ۋ دواترىش گەر خودا
 بىيەۋىت پۈنى دەكەينەۋە .

**دوباره دارشته‌وهی ده‌وله‌تی نه‌مه‌وی و
ره‌وشی جیهانی نیسلامی
پاش کۆچی دوا‌یی یه‌زیدی کۆپی معاویه و
هاتنه‌ سه‌ر نه‌ختی (معاویه) ی کۆپی**

پاش کۆچی دوا‌یی یه‌زیدی کۆپی معاویه یاده‌ی لیک‌ترازان و دوبه‌ره‌کیه‌کان له‌ ده‌وله‌تی نه‌مه‌ویدا زیادی کرد، ته‌نانه‌ت نه‌مه‌ویه‌کان (کۆنگره‌ی جابیه) یان به‌ست بۆ به‌یعه‌تدان به‌ (مه‌روانی کۆپی چه‌که‌م) و پێککه‌وتن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ (خالدی کۆپی یه‌زیدی کۆپی معاویه) و پاشان (سه‌عیدی کۆپی عاص) بینه‌ جێنشین له‌ پاش (مه‌روان). به‌لام مه‌روانی کۆپی چه‌که‌م نه‌و پێککه‌وتنه‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ و به‌یعه‌تی به‌ (عبدالملك) ی کۆپی و پاش نه‌ویش (عبدالعزیز) ی کۆپی دا، چاوی داخست له‌ ئاست (خالدی کۆپی یه‌زید) که‌ گه‌نجیکی که‌م نه‌زمون بوو له‌ به‌پێوه‌بردندا به‌و هۆکارانه‌ی که‌ هه‌بوون، ماوه‌ی خه‌لافه‌تی مه‌روانی کۆپی چه‌که‌م بریزه‌ی نه‌کیشا و چه‌ند مانگیکی خایاند، ئیدی ده‌وله‌تی نیسلامی دابه‌ش بوو به‌سه‌ر دوو خه‌لافه‌ت دا: یه‌که‌میان: (عبدالله) ی کۆپی زوبێتی له‌سه‌ر بوو حیجاز و عێراقی له‌خۆ ده‌گرت، دووه‌میان: (عبدالملك کۆپی مه‌روان) فه‌رمانه‌وه‌ی بوو و پاش کۆچی دوا‌یی باوکی گرتیه‌ ده‌ست و ته‌نها شام و مصری له‌خۆ ده‌گرت، عه‌بدولمه‌لیکی کۆپی مه‌روان سه‌رکه‌وتوو له‌ جله‌وکردنی کاروباره‌کان و له‌ناوبردنی فیتنه‌ و ئاژاوه‌کاندا، ده‌وله‌ته‌که‌ له‌و بێنه‌ و

بهردهیهی پیتی گه یشتبوو پزگاری بوو، نیدی ئەمن و ئاسایش گه پایه وه بۆ باری ئاسایی خۆی.

له کوفه (موختاری کوپی عوبهیدولای سهقهی) به دیارکهوت و له دهووریشی شیعیی عهلهوی خهپرونه وه، ئەم موختاره شوێن بکوژانی حسین کهوت و زۆرئیکیشی لی کوشتن و له سهرو هه مووشیا نه وه (عومهری کوپی سهعهی کوپی نه بو وه ققاص) پابه ری نه و سوپایه ی جهنگی نژی حسین کردو (عوبهیدولای کوپی زیاده ی پابه ری عێراقی سه ر به ئەمهویه کانی کوشت، سوپاکه ی له ٤٠ ههزار سه رباز پێکهاتبوو، ههروه ها (حسین کوپی نهیر)ی کوشت و دهستی گرت به سه ر موصلدا و بانگی (محمدی کوپی حه نه فیه ی کوپی ئیعام عه لی) به (ئیعام مه هدی) ده کرد و ده یویست بلیت (مه دی منتظر)ه، ئەمه نه و هۆکاره بوو که بویه ده سپێک بۆ له ناوچوونی ده ولته ی ئەمه وی به تێپه پینی بۆزگار، نه و که سانه و له سه ر هه مووشیا نه وه (مختار) له و کاته دا ئامانجیان بوو خۆیان بده نه پال محمدی کوپی حه نه فیه ئاکو سود وه ربگرن له و خۆدانه پاله له به ده سه تهێنانی زیاتری پشتیوانان و بۆی له دلان به رامبه ر به نی ئومه ییه و پاپه یوان له پیتناوی داواکردنی خوێنی حسین دا - په زای خوای لیبیت-.

ئاشکراشه که (محمد کوپی حه نه فیه) زانابه کی له خواترس بوو و په رچی کردبوویه وه که به یعه ت بدات به هیچ کام له و دوو خه لیفه یه: (ئین زوبیر) و (ئین مه روان) و گووتی نا، هه تا هه موو خه لکی به یعه ت ده دن، ئەگه ر هه موو به یعه تیان دا نه واه منیش به یعه ت ده ده م، عبدالله ی کوپی عه باسیش هه ر به م جۆره ی کرد، هیچ ته مایه کی نه بوو له خه لافه ت یان پوخانی مالی ئەمهویه کان و له ناویردنی عبدالله ی کوپی زوبیر دا.

هه ربۆیه بانگه شه به ناوی محمدی کوپی حه نه فیه وه عبدالله ی کوپی زوبیری توپه کرد و براکه ی خۆی به ناوی موصله بی کوپی زوبیر نارد بۆ ئەوه ی بیته فه رمانه وه ی عێراق، فه رمانیشی پێکرد به له ناویردنی مختاری سه قه ی.

هرواش بوو موضعه ب سهرکه وتوو بوو له ئابلزقه دانی موختار له کوفه و کوشتنیشی،
ئیدی حجاز و عیراق بوویه هی ئیبن زوبیر و مصر و شامیش بوویه هی عبدالملك کوپی
مەروان،

له سالی ۷۰ی کۆچیدا عبدالملك چوو بۆ عیراق بۆ ئه وهی له ئیبن زوبیری بیه نیتیه وه،
له نێوان ئه و موضعه بدا چه ندین شه پی گهرم پویدا، دواچار عبدالملکی کوپی مەروان
توانی موضعه بی کوپی زوبیر له ناو به ریت و بچیته کوفه وه که ملکه چ و گوێپایه لی ئیبن
زوبیر بوون و به یه تیان پیندا بوو، ئینجا به یه تی له خه لکه که ی سه نده وه بۆ خۆی و
له لای خۆیه وه والی و فرمانپه وایه کی بۆ عیراق دانا.

حهجاج و ئیبن زوبیر:

هیچ شویتیک نه مایه وه عبداللهی کوپی زوبیر ده سه لاتی به سه ریدا هه بیت بێجگه له
مه ککه ی حجاز نه بیت، ئیدی کاتی چرکه ساتی هه ستانه وه هات، ساته وه ختی بریاری
په کلاکه ره وه، هه ربۆیه عه بدوله لیک کی کوپی مەروان فرمانی به حه حاجی کوپی یوسفی
سه قه فی کرد له (طائف) ی زیدی له دایک بوونی خۆی بکه یه ک بۆ کرده وه سه ربازیه کانی
دروست بکات، تاکو له پوی عبداللهی کوپی زوبیردا بووه ستیته وه که له مه ککه ی پیروژ
گه مارۆ درابوو.

له شکره که ی حه حاج له (تائیف) وه به پی که وت بۆ مه ککه و گه مارۆی ئیبن زوبیری
دا، وه ک چۆن (حصین کوپی نمیر) نه و کاره ی له پیشتردا کرد، به مه نجه نیق عبداللهی
کوپی زوبیری ئاگریاران کرد و ته و او خۆی و پشتیوانه کانی ته نگیان پی هه لچنرا هه تا
زۆریه ی پشتیوانه کانی لیتی جیا بوونه وه، به لام ئیبن زوبیر خۆی نه دا به ده ست وه هه تا
سالی ۷۲ک کوژرا و خه لافه ته که ی نو سالی خایاند.

به کوژدانی (ئیبن زوبیر) حجاز سه ره له نوێ چوویه وه ژیر فرمانپه وایه تی کوپانی
نومه بیه و حه حاج وه ک والی حجاز له لایه ن عبدالملکی کوپی مەروانه وه هه تا سالی ۷۵ک
مایه وه.

عبداللهي کورپي زوبير - په زاي خويان لتييت - له حجاز و عتراق و نه ودي
 سه ربه ونيه له وپه پي پوزهلتي لاني نيسلام به يعه تي پتدا و له مصر و نه ودي به دوايا
 دي له وپه پي ولاتاني پوزتاوا و ناوچه ي شاميش به يعه تيان پتدا ه نديک به شي نه بي،
 نينجا له ناو ديمه شقا (ضحاك كورپي قهيسي قهري) به يعه تي به (نيين زوبير) دا له
 حمص (نوعمانی كورپي به شير) به يعه تي پتدا، له (قنسرين) (زه قهري كورپي حارسى
 كيلابى) و له (فه لستين) (نانيلي كورپي قهيس) به يعه تيان پتدا، (پوحى كورپي زنباعى
 جه زامى) لتي ه لكه پايوه و به يعه تي پي نه دا، له شاميش كه س له زير به يعه تي (نيين
 زوبير) نه چوپوه دهره وه ناوچه ي (به لقا) نه بيت، به تاييه ت له ناوياندا (حسان كورپي مالك
 كورپي به حده لى كه لبي) داني به خه لافه ته كه يدا نه نا.

سه رچاوه كان كوكن له سر نه ودي كه گشت ناوچه كان شوپن خه لافه تي نيين زوبيري
 خه ليفه ي موسولمانان كه وتن و به يعه تيان پتدا، له بهر نه وه زورنك له زانا و ميژونوسان
 دانيان به وه دا ناوه كه به يعه تدان به نيين زوبير به يعه تيكي شهرعي بووه و نه و له پيشتر
 بووه كه ببيتنه خه ليفه وهك مرواني كورپي حكه م، (نيين عبدالبر) له (مالك) ه وه
 ده گنيرته وه كه ووتويه تي : نيين زوبير باشتو بووه له مروان و له بهرتر بووه له و
 له كورپه كه شي عبدالملك بق جينشينا به تي.

(نيين كلير) ده فهرمويت: (نيين زوبير) پاش مردني (معاويه ي كورپي په زيد) پيشه وايه
 و گوماني تيدا نيه، نه و له پيشتر و پينگه يشتووتر بووه له (مرواني كورپي حكه م) كه
 دزايه تي نيين زوبيري كرد نه گه رچي ه مووان قسه يان پهك خست له سري و ه مووان
 به يعه تيان پتدا له دور و فزيك.

هريه ك له (نيين حزه م) و (سيوطي) ش جه خت له سر شهرعي بووني نيين زوبير
 ده كه نه وه و مرواني كورپي حكه م و كورپه كه شي به زوردار و به ه لكه پايوه له خه لافه تي
 نيين زوبير داده نين، هروها پيشه وا (زه هه بي) شهرعيه ت به نيين زوبير ده دات و به
 نه ميري برواداراني داده نيت.

خه لکی حجاج هه لپه یان کرد بق به یعت دان به ئین زوینر، (ئین سه عد) ده یگیرته وه که له به که مینه کانی نه وانه ی به په له به یعتیان دا به ئین زوینر (عبدالله ی کوپی موطنی عه ده وی)، (عبدالله ی کوپی رضوانی کوپی ئومه ییسه ی جه مه یی) و (حارسی کوپی عبدالله ی کوپی نه بی ره بیعه) و (عوبه یدی کوپی عومیر) و (عوبه یدولای کوپی عالی کوپی نه بو تالیب) و (عبدالله ی کوپی جه عفر) بوون.

هه ندیکیش هه بوون رتگریان کرد له خه لافه تی ئین زوینر و له سه رو هه مویانه وه ئه م سی که سایه تیه بوون: (عبدالله کوپی عومهری کوپی خه تباب) و (ئین عه پاس) و (محمدی ئین حه نه فیه)^۱.

به لام عبدالله ی کوپی عومهر به یعتی دا به یه زید بق خه لافه ت و پابه ند بوو به به یعته که یه وه و هه ولیدا ئین زوینریش قایل بکات، قه ده غه ی کرد ئازاوه هه لگیر سینیت و له جینشینایه تی یه زید هه لگیرته وه، پاش مردنی معاویه ی کوپی یه زید به یعت درا به ئین زوینر بق جینشینی و داوای کرد له ئین عومهر به یعتی پئیدا نه ویش په رچی کرده وه به بیانوی نه وه ی: من ده ستم ناخمه ده سستی که میك و نایشیگیرمه وه له کومه له یه ك (واته من له گه ل زۆرینه دام، هه رکه س زۆرینه به یعتیان پئیدا نه وای منیش له گه ل نه وم). ئین زوینریش هه ولای نه دا ئین عومهر ناچار بکات له سه ر به یعت پئیدانی.

قایل نه بوونی ئین عومهر له سه ر به یعت دان به ئین زوینر کاریگه ریه کی نه رینی هه بوو، چونکه ئین عومهر پنگه یه کی به رزی هه بوو به ناییه ت له حجاجزدا و کاریگه ریه کی له سه ر خه لکی به قایل نه بوونی له سه ر به یعت دان وای له هه ندیک کرد لاسایی بکه نه وه و هه مان هه لویت بگرته بهر، نه وه شی له کاریگه ریه نه رینه کی زیاتر کرد له سه ر جموجوله کی ئین زوینر نه وه بوو که ئین عومهر نه و که ساته ی که ئه م هه یبوو به سه ریاندا ناچاری ده کردن هه مان هه لویتستی نه و بگرته بهر، به لام له گه ل هه موو

^۱ . کوپی ئیمامی علیه له ئافره تیکه وه که له (به نی خه نه فی) هه، له بهر نه وه پتی ده وئرا (ئین حه نه فیه).

نه مه شدا ئیبن عومەر مه ترسیه کی راسته قینه نه بوو له سەر ئیبن زوبیر چونکه نه و ته ما و که لکه له ی ده سلات و خه لافات له سهریدا نه بوو.

هرچی عبدالله ی کوی عه باسه هه لویستی جیاواز بوو له هه لویستی ئیبن عومەر له به رامبه ر نه و فیتنه و ناژاوه یه ی که نه و سهرده مه که ی تی که وتبوو، له هه ر دوو بودای (جه مەل) و (صەفین) دا له گه ل ئیعامدا بوو، کاتیک نه مه ویه کان هاتنه سەر حوكم و معاویه ی کوی په زید گراپه خه لیفه، ئیبن عه باس ده ستپیشخه ری کرد له به یعت پیدانیدا و پابه ندبوو پییه وه، به لام دوزمنایه تیشی دژی ئیبن زوبیر ناشکرا نه کرد، په یوه ندی نتوان نه و دووانه دهستی به چوونه ناوه وه بق قوناغیکی نوێ کرد پاش کۆچی دوا یی په زیدی کوی معاویه، به یعت درا به ئیبن زوبیر، ئینجا سالی ۶۶ له کۆبوونه وه ی نه مه ویه کاندا که مه روانی کوی حه که م هه لیزدرا وه ک جینشین، ئیبن زوبیر داوای کرد له محمدی کوی حه ته فیه و ئیبن عه باس به یعتی پی بدەت، ووتیان: هه تا گشت ولاتان له ده ورت خرده بنه وه و خه لکی یه ک ده نگ نه بن له سهرت به یعت ناده ین.

ئیبن زوبیر هه ولی نه دا له سهره تادا ناچار یان بکات له سەر به یعت دان و په یوه ندی نتوان ئیبن زوبیر و ئیبن عه باس دهستی به باشبوون کرد، نه وه له چه ندین گێرانه وه دا هه سستی پنده کرت که ئاماژه یه بق هه سستی ئیبن عه باس به رامبه ر ئیبن زوبیر و پشتگیریکردنی له هه ندیک له هه لویسته کانی دا، یان له ستایشی راسته وخویدا بق نه و و نه وه ی که شباوی بووه.

عبدالرزاق له په رتوکه کهیدا به ناوی (مصنف) ده گێرتنه وه که ئیبن عه باس (قازی) دادوه ری ئیبن زوبیر بووه له مه که که، دواتر ئیبن عه باس چوو بق (تائیف) و له وی مایه وه هه تا کۆچی دوا یی کرد، ئیبن عه باس زۆرجار ستایشی ئیبن زوبیری ده کرد، کاتیک باسی نه وی لا ده کرا ده یگوت نه و قورئانی خودا ده خوینیتنه وه، له ئیسلامه کهیدا باوکی ناوی زوبیره، دایکیشی نه سمایه باپیری نه بوبه که و پوری له باوکه وه خه دیجه یه و پوری له دایکه وه عائشه یه و داپیره شی صه فیه یه.

محمدي ئيبن حنهفيه^۱، پاش مردني په زويد برياړي دا كه به يعهت به كهس نه دا مه گهر له حاله تي كړدهنگي خه لك له سهرې، ئيبن زوبير له سهره تادا هه ولى نه دا ئيبن حنهفيه ناچار بركات له سهر به يعهت پيښان، به لام به رده واميش نه بوو له سهر سياسي نه رمونيانا نانه ي له گه ل ئيبن حنهفيه دا، پاش نه وه ي پيگه و پله ي به رزيوويه وه و به يعهتي شار و نارو دانيه كانى بؤهات و خهريك بوو نوممهت له سهرې كړدهنگ بن هه ستي كرد كاتى نه وه هاتووه ئيبن حنهفيه به يعهتي پي بدات له سهر به لينته كه ي خوي، نه وه بوو جاريكي تر بانگيشتي كرد بؤ به يعهت پيښان سالي ۶۵ك، به لام ئيبن حنهفيه پازي نه بوو به يعهتي پي بدات و ئيبن زوبيريش له مهككه به ندى كرد.

واده ره كه وټ ئيبن زوبير ترساوه له بانگكردنى (مختاري كوپي نه بي عوبه يدي سهقهفي) له كوفه، نه گهرچي مختاره به كيك بووه له توندترين بهرگريكاران له ئيبن زوبير نه و پوزانه ي كه له مهككه گه مارؤ درابوو سالي ۶۴ك له لايه ن سوپاي (حصين كوپي نصير) وه، به لام ته ماي به رزي بؤ پله و پايه هه بووه و فيتلباز و زوزان بووه بؤيه ئيبن زوبيريش بانگي نه كړدووه بؤلای خوي.

توانى له پتي بانگه شه ي نه وه ي كه گوايا پشتيوان و سهرخهري ئالو به يته و بهر زكردنه وه ي دروشمى سهندنه وه ي خويى حسين كؤمه ليك پشتيوان و هه وادار و نه وانه شي پقيان له حوكمى به نى ئومه ييه بوو له ده وري خوي كؤيكاته وه، هه روه ها توانى ده ستيگريته به سهر كوفه دا.

مختار به وه ي زاني بوو كه له نتيوان ئيبن زوبير و ئيبن حنهفيه دا پويده بوو، بانگه شه ي نه وه ي ده كرد گوايا نه و لايه نگرى محمدي كوپي حنهفيه به بؤ توله سهندنه وه ي خويى حسين، به لام ئيبن حنهفيه خوي بى به ري كرد له مختار و نكؤلى كرد كه نه و نارد بپتي بؤ عيراق، موختار سالي ۶۶ك له بؤنه ي هه ج دا سوپايه كي نارد بؤ مهككه بؤ ده ره پي ناني

^۱ - محمدي كوپي حنهفيه محمدي كوپي ئيمامي عاليه - په زاي خوي ليبيته - له ژبكي تره وه نهك خاتر فاتيماي كچي محمد پيغه مبه ر - درودي خوي ليبيته -، هم ژنه پاني پاش و فاتي خاتر فاتيما هينا، بؤيه پي ده و ترا (ئيبن حنهفيه) چونكه دايكي سهر به موزي (به نى حنهفيه) بوو.

ئین حنه فیه له به ندیخانه، ئین حنه فیه نه هی کرد له سوپاکه که شه پر بکن له گه ل
ئین زوبیردا به هوی نه وه ی ره وای نه (حلال) نه شه پر له حهره می مه که دا بکرت.
ئین زوبیر ههستی کرد که سه رچاوه ی هیزی ئین حنه فیه خوی حه شارداوه له
پاښتیکردنی مختاری کوپی نه بی عوبه یده دا بوی، له بهر نه وه بهی کرده وه موختار
له ناو بیات، هه ربویه (مصعب) برای که فرمانپه وای به صره بوو نارد و فرمانی پیکرد
شه پکات له گه ل مختار دا.

موصعه بی کوپی زوبیر توانی له په مه زانی سالی ۶۷ ک دا موختار له ناو بیات.
ئین سه عد ده گپرتنه وه که: ئین زوبیر برابه کی خوی که ناوی (عروه) بوو نارد بۆلای
ئین حنه فیه تا داوای لی بکات به یعتی پی بدات و هه په شه ی شه پی لیکرد نه گه ر
سوریت له سه ر په رچکردنه وه ی به یعت، له م هه په شه یه و فشاره گانی ئین زوبیردا
درفه تیک بۆ ئین حنه فیه و ده ریا زگه یه کی بۆ هه لکه وت نه ویش بریتی بوو له
بانگیشترکردنی له لایه ن عبدالملکی کوپی مه روانه وه بۆ نه وه ی بچیت شام، ده سته جی نه م
درفه ته ی قۆسته وه و پوی کرده شام به خوی و شوینکه وتوانیه وه، هه روه ها ناوچه ی
(به ئیله) یان هه لبارد، نه م شاره نه گه رچی له ولای شام بوو ناوچه ی هیز و ده سه لای
عبدالملکی کوپی مه روان بوو که چی له هه ر چوارلایه وه به ره و حیجاز ناوچه یه کی دوربوو
له ده سه لای هه ردووکیانه وه.

به لام دواتر عبدالملک کوپی مه روان پتیشنیازی به یعتدانی بۆ کرد له به رامبه ر مال و
سامان و هه ندیک خه لات و به خشیندا یان ده رچوون له ولای شام، ئین حنه فیه ش
به یعت نه دانی هه لبارد و ویستی بگه پرتنه وه بۆ مه که به لام ئین زوبیر نه یه یشت بیتنه وه
ناوی، ئیدی پوی کرده (تائیف) و ده شلین پوی کردۆته (مه دینه) و له وی مایه وه هه تا
نه و کاتی که ئین زوبیر کوژا له لایه ن هه جاجی کوپی یوسعی سه قه فیه وه سالی ۷۳ ک.
به لام (خه واریجه کان) له سه ره تادا رنکه و تبوون له گه ل ئین زوبیردا که به رگری له
مه که بکن هه تا کوچی دواپی به زید، ئینجا کاتیک مه ترسیه که نه ما سه رۆکه که یان
چویه مه که وه و ویستیان بهیو بۆ چوونی ئین زوبیر بزائن سه باره ت به (عوسمانی کوپی

عەفان - پەزای خۆی لێبێت -) ئەویش وەلامێکی دانەوێ که بەدلی ئەوان ئەبوو، ئەوێ پێی وەصف دەکرا لە باوەڕ و پاستگویی و دادگەری و چاکەکاری و سەرگۆزەشتەیی باش و گەپانەوێ بۆ حق و پاستی خستیه پوو، ئەوکاتە پشتیان تێکرد و لێی جیاپوونەوێ و دەستیان گرت بەسەر زۆیک لە شار و ولاتەکاندا، بۆ شەپکردنیش لەگەڵیان (مەلب کوپی ئەبی صفەر) کرابووێ فەرماندە، ئێین زوێتر فەرمانی کرد شەپکردن لەگەڵیان لە ئەستۆ بگرن، ئەویش فەرمانەکی بەجێ گەیاند، سەرکردەیی هەلگەپاوەکانی ئەزاریقە (نافیعی کوپی ئەزەق) بوو، که (مەلب کوپی ئەبی صفەر) توانی تێکیان بشکێنێت و فەرماندەکەشیان (نافیعی کوپی ئەزەق) بکوژێت و هەلگەپاوەکانیش تێکشکان بەرەو ولاتی فارس.

بەلام لە شامدا مەروانی کوپی حەکەم پاش ئەوێ بووێ سەرۆکی ئۆپۆزسیونی ئەمەریەکان، دەستی کرد بە یەکشستەوێ پێزەکانی و چوونە نیو بەرەرهکانی ئێین زوێترەو، مەروان بۆ پوێپوێوونەوێ ئێین زوێتر لە حجازەوێ دەستی پێنەکرد، بەلکو سەرەتا لە هەرێمە دورەکانەوێ دەستی پێکرد، ئەوێش بۆ ئەوێ سەرەتا دەسەلات و هێز و هەژمونی ئێین زوێتر کەم بکاتەوێ و دواتریش لەناوێردنی ئاسانتر دەبێت بۆی، مەروانی کوپی حەکەم وەک پێشتر ئاماژەمان پێکرد پاش بەستنی (کوێگرەیی جاییه)ی خەلکی شام و پێککەوتنی ئەمەریەکان لەسەری وەک جێنشینی هاتە سەر تەخت، بەمەرجی ئەوێ (خالیدی کوپی یەزید) وەلی عەهدی بێت (جێگرەوێ بێت).

ئەردەن وەک مەلێەندی (کەلبیەکان) لەسەر دڵسۆزی و پشتگیریان بۆ خانەوادەیی ئەمەوی مانەوێ، هەندێک لە گەرەکانی شامیش سوڕیوون لەسەر ئەوێ که خەلافەت هەر لە شام بێت ئەک جێگە یەکی تر، تەنانت (حصین کوپی نمیر) بەیعتدانی خۆی بە ئێین زوێتر دەریپێ بەمەرجێک بیگوازێتەوێ بۆ شام، ئەوێش پاش کۆچی دوایی یەزیدی کوپی معاویە.

(قیسیەکان)یش لە باکووری شام بەیعتیان دا بە ئێین زوێتر، هێزی (قیسیەکان) زیاد کرد بە یەکگرتنی (ضحاکی کوپی قەیسی فەهری) لەگەڵیاندا، زەحاک ئەو کەسە بوو که

له سه رده می معاویه و (یه زید) ی کوپیشیدا خزمه تی هه بوو، نه و کاته سه رپه رشتی کاروباره کانی دیمه شقی ده کرد له دوای کۆچی دوایی معاویه ی دووه مه وه .
له (جاییه) دا (که لبیه کان) کۆنگره ی خۆیان به ست و پرس و پاوژیان کرد له سه ر به یعت و خه لافه ت، کۆنگره ی جاییه کۆنگره یه کی میژوویی بوو که سایه تیه پیگه دار و به هیز و خاوه ن پا و بۆچونه کانی خه لکی شام ئاماده ی بوون، نه و که سانه ی بانگه یشتی نه و کۆبوونه وه یه ده کران که سانی کاریگه ر و خاوه ن برپاری چاره نوس ساز بوون و ده بایه خه لکی شام په زامه ندبوونا په له سه ریان.

کاتیک باله که ی (مه روانی کوپی حه که م) سه ری گرت چه ند هۆکارنکی هه بوو، یه کی له و هۆکارانه له و بۆچونه دایه که (روح کوپی زنباعی جوزامی) وینای ده کات و ده لیت: نه ی خه لکینه ئیوه له بیرتانه (عبدالله) کوپی (عومه ر کوپی خه تاب) ی هاوپی خۆشه ویستی پیغه مبه ری خواجه - درودی خواجه لیبت - ده شرانن که چ کاریگه ری و هیزنکی به خشی به نیسلام کاتیک هاته ناو نیسلام وه، به لام (عبدالله) ی کوپی پیاوینکی لاوازه و که سی لاوازیش کاروباری نوممه تی محمدی پی به پی ناکریت، نه وه شی خه لکی باسی ده که ن له باره ی (عبدالله ی کوپی زوبین) وه و بانگه شه ی بۆ ده که ن له کاروفرمانی، نه وه به خوا نه و کوپی زوبیری هاوه لی پیغه مبه ری خودایه و کوپی نه سمای کچی نه بو به کری صدیقه، زقریش ده زانن له باره ی جی دهستی له باشه و چاکه دا، به لام ئیبن زوبینر (دوو پوه) دوو خه لیفه ی له خه لیقایه تی لبرد، که یه زید و معاویه ی کوپی یه زید بوون، خوینی رشت، یه کپیزی موسولمانانی تیکدا، که سی دوو پووش نابیت کاروباری نوممه تی محمد بگریته ده ست.

به لام سویند به خوا مه روانی کوپی حه که م هه ر درز و که لیتیک که وتبیته ناو نیسلام وه مه روانی کوپی حه که م نه و درزه ی چاک کردۆته وه، نه و بوو که له شه ری (یوم الدار) دا به رگری له (عوسمانی کوپی عه فان) کرد، هه روه ها به رگری له (علی کوپی نه بو تالیب)

کرد له شه پى (جمل) دا، بویه نیمه پیمان باشه خه لکی بهیعت به پیاوی گه وړه بدهن هانی بچوکیش بدهن و بهرنی بکه نه وه^۱.

نه وه بوو دهنګى خه لك په كى گرت له سهر نه وه ی كه بهیعت به (مروان) بدهن و دواى نه ویش (خالیدی كوپى یه زید) و دواتریش (عمری كوپى سه عیدی كوپى عاص) بینه چیگره وه، نه م هاوسه نګ كړنه وایكړد كه هه موو پیرو بچونه كان كوكباته وه و هه موان پازى ببن، مشتومړ و گفتوګویه كى زور كړا و ژماره يه ك له گه وړه ی هوزه كان و سهر كړده كانى به نى نومه يیه ناماده بوون، له و گه وړه سهر دارانه ش (حسان كوپى مالك كوپى به حده لى كه لى) و (حصین كوپى نمیری سكونی) و (روح كوپى زنباعى جوزامى) و (مالكى كوپى هوبه يره ی سكونی) و (عبداللهى كوپى مه سعه ده ی فه زارى) و (عبداللهى كوپى عوضاتى نه شمیری) و بیجګه له وانیش له كه سایه تیه کاریګه ره كان و بهر مه لستكارانى شین زویتر، چه ندین بیر و بچون نالوګوپیان پتکرا تاكو بیروپای هه مووان له سهر مروانى كوپى له كه م چیګیر بوو.

به لام هیشتا عبداللهى كوپى زویتر وه كه خه لیفه يه كى به میز جله وى زور ك له ناوچه كانى كړد بوو و ده ستی گرت بوو به سهر زوریه ی ولاتانى نیسلامیدا جګه له شام و میصر، خه لافه تیش ته نها پاش كوشتنى نه و كه وته ده ستی به نى نومه يیه.

نه گه ر چى كۆنګره ی جابیه بوویه هوى گواسته نه وه ی خه لافه تى نه موى له بال و مالى سوفیانیه وه بۆ بالى مروانى، چونكه بهیعت درایه مروان، كه نه وه ش هه نګاو یكى کاریګه ر و یه كلايېكه ره وه بوو، به لام هه رواش ناسان نه بوو هیشتا چه ندین ناسته نګ و بهر به ستی گه وړه و كیش و گرفت و شه پ له بهر دهم (مروان) دا بوو له لایه ن نه یاره كانیه وه، وه كه (ضحاكي كوپى قه یس) گه وړه ی (قیسیه كان) كه پشتیوانى شین زویتر بوو، دواى نه و پوداوه چوو بۆ میترګ و پیده شتى (راعت) و (نوعمانى كوپى به شیرى نه نصارى) هاته پیزه كانیه وه، دواتر چوو بۆ حیمص و (زه فهرى كوپى حارسى کیلابى)

^۱. مه به ستی له گه وړه (مروانى كوپى حكه م) و له بچوكیش (خالدى كوپى یه زیدى كوپى معاویه) یه.

هاته پریزه وه که نه میری (قنسرین) بوو، ناشکرابوو که نه وان خوځیان ناماده ده که نه بڼه وهی پویه پوی نه مهویه کان بینه وه، پتویست بوو له سره مروانش که بیسه لمینیت نه و پیاوی بهرپرسیار تیه و ه لگری باری خه لافته و بهرگری لیده کات، نه وه بوو پشتیوانانی مروان یه که مین سرکه و تنیان بق خوځیان به ده ستهینا به ده سترگرتن به سر دیمه شقدا و ده رکردنی ده ستوپتوه ندی زه حاک لئی.

پاشان مروان ه سنا به تیارکردنی پشتیوانه کانی له هوز و تیره کانی (که لب و غه سان و سه کاسک و سکون) ی یه مهنی له شامدا، (همری کوپی سه عید) ی کرده ده سته پاستی خوئی و (عوبه یدولا کوپی زیاد) یشی کرده ده سته چه پی، پاشان پوی کرده میترگی (راهط) و شه پتکی گرم پویدا، نه م شه په دۆخه که ی له شام بق به نی نومیه یه و به تاییه تیش مروان یه کلا کرده وه، به جۆرک (قیسیه کان) که پشتیوانی ئیبن زوبیر بوون تیکشکان، هروه ها (زه حاک کی کوپی قه یس) و ژماره یه کی زقریش له گه وره پیاوانی (قه یس) له شام کوژدان، شایانی باسه نه م شه په له کوتایی سالی ۶۴ کوچیدا بوو و ماوه ی نزیکه ی بیست پوژی خایاند.

نه م شه په خاوه ندریتی و ده سلاتی گنپایه وه بق به نی نومیه یه پاش نه وه ی مه ترسی پوخان و له ناوچونی له سهریوو، هروه ها ده سلات له بالی سوفیانیه وه چوویه ده ست بالی مروانی.

ئینجا نه مهویه کان پزگاریان بوو له (زه حاک کی کوپی قه یس) که به تۆپوزسیونیکي به هیز داده نرا به رامبه ر نه مهویه کان و شوینکه وتوویه کی نه لقه له گوئی و دلسوز بوو بق ئیبن زوبیر^۱.

(قنسرین) که وته ده سستی نه مهویه کان و (زه فهری کوپی حارس) که فهرمانپره وای نه وئی بوو ه لات بق (قه رقیسیا) که (عیاضی حارسی) فهرمانپره وای بوو. (فهله ستین) که وته ده سستی نه مهویه کان.

(حیمص) کهوته دهستی نههویهکان و (نوعمانی کوپی بهشیر)ی فرمانپه‌وای نه‌وی کوژدا، که یه‌کیک بوو له کاریه‌دهسته‌کانی ئیبن زوبیر.

سه‌رکه‌وتنی مه‌روان له شه‌پی (میرگی رامط) دا وای کرد داپشتنه‌وه‌ی ده‌وله‌ته‌که‌ی له شامدا بۆ ئاسان بکات و هی‌زی به‌سه‌ریدا بشکیت، هه‌روه‌ها وایکرد هه‌نگاوه‌کانی دراتیشی به‌ره‌و میصر بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی له دهستی ئیبن زوبیر و دهست به‌سه‌رداگرتنی کاریکی قورس نه‌بیت.

پاشان مه‌روان به‌خۆی و سوپایه‌که‌وه به‌پیکه‌وتن به‌ره‌و مصر، (عه‌مری کوپی سه‌عید) و (خالیدی کوپی یه‌زیدی کوپی معاویه) و (حسان کوپی مالیک) و (مالیکی کوپی هوبه‌یره) و (عبدالعزیز)ی کوپی خۆی له‌که‌لیدا بوون، له‌نیوان (مه‌روان) و (ئیبن چه‌حده‌م) دا زنجیره‌یه‌ک شه‌پ پویدا و مه‌روان تیایدا سه‌رکه‌وت و ئیبن چه‌حده‌م پایکرد، پاشان هاته‌وه بۆلای مه‌روان و داوای لی‌خۆشبوونی لیکرد به‌وه‌ی که بپوات بۆ مه‌که‌ه، مه‌روان به‌داواکه‌ی پازی بوو لئی خۆش بوو.

به‌لێ مه‌روان له سه‌ندنه‌وه‌ی میصر له دهستی ئیبن زوبیرد سه‌رکه‌وتبوو، له (چه‌مادی دووه‌می) سالی ۶۵ک دا، دوو مانگ له میصر مایه‌وه بۆ پیکه‌خستنه‌وه‌ی بارودۆخه‌کان و دانیابوون لئی، کاتی‌ک بپیری که‌پانه‌وه‌ی دا بۆ شام (عبدالعزیز)ی کوپی کرده والی و فرمانپه‌وای نه‌وی.

پاش نه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌روان په‌شیمان بوویه‌وه له پیکه‌وتنه‌که‌ی جابییه، به‌یعه‌تی بۆ دوو کوپه‌که‌ی خۆی (عبدالمک کوپی مه‌روان) و (عبدالعزیز کوپی مه‌روان) وه‌رگرت، وه‌ک به‌رچه‌سته‌کردنی پێبازی میراتگری، نه‌وه‌ش پیش مردنی بوو به‌که‌متر له دوو مانگ و پاش سه‌رکه‌وتنی له گێپانه‌وه‌ی میصر دا بۆ ژێر فرمانپه‌وايه‌تی نه‌هویه‌کان.

مه‌روانی کوپی چه‌که‌م له دیمه‌شق سالی ۶۵ک له ته‌مه‌نی نزیکه‌ی شه‌ست و سی سالییدا کۆچی دوا‌یی کرد و کوپه‌که‌ی به‌ناوی (عبدالمک) له‌پاش نه‌و چوه سه‌ر ته‌خت.

عەبدولمەلیکی کوپی مەروان و دوو بارە دارشتنەوهی دەولەتی نەمەوی

(عەبدولمەلیک) کوپی (مەروان) ی کوپی (حەکەم) ی کوپی (ئەبی عاص) ی کوپی
(ئومەییە) ی کوپی (ئەبو وەلید) ی نەمەویە و دایکیشی (عائیشە) ی کچی (معاویە) ی کوپی
(مغیرە) ی کوپی (ئەبی عاصی) کوپی (ئومەییە) یە.

لە دایک بوونی ئەم و (یەزیدی کوپی معاویە) لە ساڵی ٢٦ ک دا بوو، عەبدولمەلیک پێش
گرتنە دەستی خەلافەت یەکتێک بوو لە خواپەرستە لە خواتر سە زانا و فەقیهەکان و زۆر
هۆگری مزگەوت بوو.

(نافیع) دەلێت: ((وامدە زانی لە مەدینە گەنجێک بوونی نیه لە عەبدولمەلیک چوست و
چالاکتر و زیرەکتەر لە فیهەدا و زۆر خۆتێتر لە قورئانی پێرۆزدا))، هەرەها (ئەعمەش) لە
(ئەبی زەناد) هەو دەلێت: فەقیهەکانی مەدینە چوار بوون: (سەعیدی کوپی موسەییەب)،
(عورە و قبیضة کوپی نؤیب) و (عبدالملك) پێش ئەوێ بچیتە دەسلەتەوه.

دەگێرنەوه کە ئێبن عومەر فەرمویەتی: ((خەلکی منالیاں خستەوه و مەروانیش باوک))
، واتە ئەو لەتەمەنی خۆی گەرەتر بوو ، مەبەستی ژیری و گەرەیی عەبدولمەلیک
بوو.

لە یەحیای کوپی سەعیدەوه دەگێرنەوه وتی: یەکەم کەس کە نۆژی لەنیوان نیوہەرق
و عەسردا کرد عبدالملکی کوپی مەروان بوو لەگەڵ دوو گەنج، ئینجا سەعیدی کوپی

موسه ییبه گوتی: پهرستش به زور نوێژکردن و پۆژوو نیه، به لکو پهرستش بیرکردنه وه و تێپامانه له کاروباره کانی خودا و خۆپاراستنه له هه راماوه کانی خودا.

شهعه بی ده لیت: له گه ل هه ر که س دانیشتیتم فه زل و باشه م هه بووه به سه ریدا بیجگه له (عه بدولمه لیکه کوپی مه روان) به جۆرتک هه ر فه رموده یه کم بگوتایه و له به رم بووایه نه و له من زیاتری له لایه بوو، هه ر هۆنراوه یه کم له به ر بووایه و به مگوتایه نه و له من زیاتری ده گوت.

به لام هه لوتیستی به رامبه ر ئیبن زوبیتر له پێش نه وه ی خه لافه ت بگریته ده ست نه وه بوو په نای ده گرت به خوا که خه لیفه سوپا بنیتریت بۆ مه ککه بۆ کوشتنی ئیبن زوبیتر و یاوه ره کانی چونکه به ئاوانیکی گه وده ی ده زانی.

یه حیای غه سانی ده لیت: کاتیک (موسلیمی کوپی عه قه به) که نازناوی (مسرف) ی لی نرابوو دابه زیه مه دینه ، چوومه مزگه وتی پێغه مبه ری خودا - درودی خودای لیبیت - دانیشتم له ته نیشت عه بدولمه لیکه وه، پتی گووتم: ئایا تو له م سوپایه دای ؟ گوتم : به لی.

گوتی: دایکت پۆله پۆت بۆ بکات !! ئایا ده زانی هاتووی شه ر له گه ل کی بکه ی ؟ یه که م (له دایک بوو) ی ئیسلام، کوپی هه واریه که ی^۱ پێغه مبه ری خودا، نه وه ی نه بو به کری صدیق، صدیق، نه و که سه ی که پێغه مبه ری خودا مه لاشوی بۆ هێنایه وه، سویند به خودا پۆژ بیی ده بیینی به پۆژوو و شه و بیی ده بیینی هه ستاوه بۆ شه و نوێژ، نه گه ر بیتو خه لکی زه وی هه موو له دژی خه پنه وه خودا هه موویان له ئاگر دا پۆ ده کات.

به لام هه لوتیستی له پاش خه لافه ت گۆپا و سوپایه کی ئاماده کرد به سه رکردایه تی (حه جاجی کوپی یوسف) و ناردی بۆ مه ککه و ئیبن زوبیتری پی گه مارق دا له که عبه و

۱. واته نه و که سه ی زیاده حۆری پان زیاده خه رجی پان زیاده پۆی ده کات له هه ر شتیکیدا به لام به زۆری بۆ زیاده خه رجیه که به کاریبیت.

۲. هه واری: هه ر که سێک هاوه لی هه لبژارد و و شاگرد و پشنگه ری پێغه مبه ران بیت پیی ده گوئیت (حه واری)، بۆیه به (زوبیتری کوپی عه وام) بێشیان گوتوو هه واری پێغه مبه ر چونکه هاوه لیکه هه لبژارد به ووه.

مهككهى له ژێر گه مارۆدا ههشته وه ههتا كوژرانی (عبداللهى كوپى زوبێر)، ئابهم جۆرهيه
 حالى مال و مولك و پله و پايهى دونيا.
 يهكه مين پوداوى سياسى كه كارى گهري هه بوو له سهر ژيانى (عبدالملك)، نهوكاته بوو
 كه تهمهنى ده سال ده بوو، شههيد كردنى عوسمانى كوپى عهفانى بينى - پهزاي خواى
 لیبیت - ته پوداوه كارى گهري هه بوو له سهر سياسهتى عبدالملك كاتێك فرمانپهوايهتى
 گرت دهست، لهيهكێك لهوتارهكانیدا دهیوت: ئهئى خهلكینه ئیعه بهرگهئى ههموو بارێكى
 گرانی ئیوه دهگرین تاكو دهیبته دژوستانهوه و ههلكوتانه سهر باندگو ئیدی قسهئى
 خۆمان دهیبته.

یهكه مين پله و پۆست كه وهري گرت له دهولهتدا، له سهردهمى معاويهى كوپى نه بوو
 سوفياندا بوو، وهزیرى كوچ و كوچبهران بوو بهمانای سهردهم، پاش كوچى دواى
 (زهیدى كوپى ثابت) دادگای مهدينهئى گرت دهست، بهشداری جیهادی كرد و
 سهرکردایهتى ههلهمهتێكى كرد بۆ خاكی پۆم سالی ٤٢ه.
 ههروهها لهگهڵ (معاويهى كوپى حودهیج) شهپى نهفریقای كرد و پای سپارد به
 ئازادکردنى (جلولا^١) له باكوڤى نهفریقا.

ههروهها سهردهمى (یهزید) دا لهبارهئى (ئیبین زوبێر) وه دهیگوت: ئه مپۆ له سهر
 زهویدا كه سێك نیه باشتربیت له (ئیبین زوبێر)، ههروهها په یوه ندىشی له گهڵ (موصعبى
 كوپى زوبێر) دا نۆد باش بوو.

بهلام لهبارهئى پۆل و كارى سياسییهوه له سهردهمى (مهروانى كوپى ههكه مدا)
 فرمانپهوايهتى فهلهستینى گرت دهست، كاتێكیش له نیمهشق دهمايهوه له نزیك
 باوكیهوه، (پوح كوپى زنباع) وهك جیگرى نهو ده نێردرا بۆ فهلهستین بۆ شهوى
 كاروبارهكان به پێوه بیات. بهتایبهت نهو ماوهیهئى كه تیایدا باوكی حوكمى گرت دهست

^١ . جلولا : مه بهست لێى ناوچهیهكه له وڵاتى (مهفریب) نهك ئه (جلولا) بهئى كه ناحیهیهكى جێ ناكۆكه له

نێوان ههڕێمى كوردستان و دهولهتى عێراقدا.

دهوله ته که ی به نوژمنی ناوخوی و دهره کی دهره درابوو، کاتیک باوکی چوو بۆ نازادکردنی میصر فرمانپه وایه تی دیمه شقی گرت دهست.

هه ندیک له زانیان له شام به یه تیان به (عبدالمعلکی کوڤی مه روان) دا، په کتیک له و که سه نزیکانه ی که به یه تی پتدا (یه زیدی کوڤی نه سوه دی جهره شی) بوو.

عبدالملك پویه پوی کیش و گرفت و ناستهنگی زۆر و بهرهنگاری چه ندین شۆڤش بوویه وه که یه که مینیان (بزوتنه وه ی تۆبه کاران) بوو، نه م بزوتنه وه یه هر له کاتی گرتنه دهستی دهسه لاته وه له لایه ن عه بدوله لیکه وه سه ریان هه لدا، له ولشه وه نازاوه و ناجیگری پوی له گشت ولات کردبوو، پاش مردنی (یه زید) و هه لاتی (عوبه یدولای کوڤی زیاد) پشتیوانانی حسین دهستیان کرد به په یوه ندیکرن به یه کتیه وه به ئامانجی دانانی نه خشه یه ک بۆ تۆله سه ندنه وه ی خوینی حسین به جۆرێک پاش نه وه ی پشتیان به ردا و به رگریان لینه کرد و نه ویش شه هید کرا ئیدی په شیمان بوونه وه و زۆر به توندی دانیان نا به هه له و تاوانه که یاندا.

پێگه یه کیان نه دیته وه نه م که مته رخه میانی پی قهره بوو بکه نه وه و تۆبه بکه ن لای خودا له م تاوانه گه وره یه جگه له تۆله سه ندنه وه ی خوینی حسین، دهستیان کرد به به ستنی کۆبوونه وه ی یه ک له دوا ی یه ک به سه رۆکا به تی (سوله یمانی کوڤی سه ردی خوزاعی) بۆ قسه کردن له سه ر په وشه که و نه و شیوازی کاره ی که پتیه وه ی ده که ن له تۆبه کردن و خۆپاککردنه وه دا.

پاشان دهستیان کرد به کۆکردنه وه ی خه لکی له (نه خیله^١) شوینی کۆبوونه وه که یان، مانگی (ره بیعی یه که می) سالی ٦٥ ک نه و کاته بوو که دیاریان کردبوو بۆ ده رچوونیان، وێستگه ی یه که م له کاروانه تۆله سیینه که یاندا له (که ریه لا) بوو، گه یشتنه سه ر گۆڤی حسین و له وێ پشویان دا و دهستیان کرد به گریان و تۆبه یان کرد له وه ی که پشتیان به ردا، پاش پۆژ و شه وێک له گریان گوڤوتین و هه ماس زۆری بۆ هینان.

^١ گوندیکه له میصر له نزیك پارێزگای (أسیوط).

بۆیه برپاریان دا بپوځن به ره و شام بۆ به ره نگاریوونه وه ی (عوبه یدولای کوپی زیاده)، گویا نه و نه و پیاوه بووه که فرمانی بۆ کوشتنی حسین ده رکرد، سوپای (توبه کاران) دایان به لای شاری (هیت) دا له که ناری پو باری فو پات، پاشان سه ره و ژور که و تن له که له پو باری که دا تا که یشتنه (قهر قیسیا)، نه م شاره دورترین ناوچه بوو له م ئاراسته یه وه که دانی نابوو گهر به ناویش بیئت به به یعه تی ئیبن زویتردا، فرمانپه وای (قهر قیسیا) (زه فهری کوپی حارس کیلابی) پیشوازی کرد له سوپای (توبه کاران) به گوپوتینکی تایبه ته وه، نه و دوو کومه له یه به رژه وه ندیه کی هاو به ش کوی کرد بوونه وه که بریتی بوو له شه پکردن دژ به نه مه ویه کان، (زه فهر) پیشناری کرد که سوپا که یان په ک بخه ن له که له پشتیوانانی زویتردا، که چی نه وان پوزشیان هینایه وه له په سه ندکردنی پیشنیاره که ی، هه ر نه وه ندیه کی که له شاره که پیداو یستیه کانیا ن چنگ که وت، به رینی خویاندا پویشتن.

سوپای (توبه کاران) له (عین الورد) دا له خاکی (جه زیره) له باکوپی پوژشاوی (صه فین) دا سالی ٦٥ ک گه یشتن به سوپای نه مه ویه کان، شه پکی به زانی نابره ربه ریان نه نجامدا به هوی که می ژماره یان به به راورد له که له ژماره ی سوپای نه مه ویه کاند، نه مه بوویه هوی له ناویردنیان و کوژدانی گهره کانیا ن بیچکه (پو فاعه ی کوپی شه داد) که به و پاشماوه که مه ی به ده ستیانه وه مابوو پاشه کشه ی کرد بۆ کوفه، (ئیبین که سیر) - په حمه تی خوی لیبت - سه رنجی خوی له سه ر سوپای (توبه کاران) داوه و ده فهرموت: گهر نه م کوپوونه وه و برپار و سوپوونه پیش گه یشتنی حسین بووایه به و پله و پایه نه و به سودتر ده بوو بۆ، هه روه ها پشتیوانکی باشت ده بوو، له یه کگرتنیان بۆ پشتیوانی کردنی پاش چوار سال که ته مه نی (عومه ری کوپی سوله یمانی کوپی صوره د) نه و پوژده ی کوژدا نه وه د و سی سال بوو.

ژماره یان له چوار هه زار پیاو تیپه پی نه ده کرد، نه م شه په یان نه نجامدا به برپایه کی راستگزیانه و متمانه یه کی پته و و بویری که بی وینه و و ئارامگریه کی له پاده به ده ره وه

دزی بیست هزار سه ریازی خه لکی شام زیانیکی زوری گیانیشیان پیگه یاندن، به لام
بواجار تیگشکان و له ناوبران.

پاشان دوی نه و بزوتنه وه که ی (مختاری کوپی نه بو عوبهیدی سهقه فی) باوکیشی
هرمانده (نه بو عوبهیدی کوپی مه سعود کوپی عه مری کوپی عومهیری کوپی عه ول
کوپی عوقده ی سهقه فی) بوو که له ژیانی پیغه مبردا موسولمان بوو، عومهیری کوپی
خه تاب - خوا لئی پازی بیت - کردیه سه رکرده ی سوپایه ک، غه زای عیراقی کرد، دانانی
(پرده که ی نه بی عوبهید) ده که ریته وه بق پپژده ی نه م، (مختار) گه ورده بوو و پیگه بی،
یه کیک بوو له گه ورده پیاوانی (سه قیف) خاوه ن پا و بچون بوو، زمان پاراو و نازا و ژیر و
فیلبار بوو.

(مختاری کوپی نه بی عوبهیدی سهقه فی) پاش مردنی (یه زیدی کوپی معاویه) سائی
۶۴ک له سه ر شانقی روداو ده کان ده رکهوت، نه و له و که سایه تیانه بوو که هه ولی ده دا
پۆلێک ببینیت، هه ولی بق ده سلات ده دا به هر نرخیک بیت، له دوژمنیکی به قینی
ئالویه ته وه بوویه بانگه شه کاری نه وه ی که خۆشی ده وین داواکاری خوینی (حسین) ه،
هر نه و بوو پیشنیاری کرد بق (سه عدی کوپی مسعودی سهقه فی) مامی که (حه سه نی
کوپی عه لی) ده سنگیر بکات و پاده سستی معاویه ی بکات، تا کو به وه پله و پایه یه ک
به ده ست بینیت.

پاشان هه ولی دا په یوه ندی بکات به (عبداللهی کوپی زوبین) و چونه پیزه کانیه وه،
چند مه رجیکی بق دانا، یه کیک له وانه نه وه بوو نه و یه که م که س بیت ده ست وهر داته
کاروباره کانی و کاروباره کانی به بی نه و نه نجام نه دات، گهر له هر کویدا به دیار کهوت
پشتی پی به سستیت له گشت کاروباره گرنگه کانیدا، به لام وه لامیکی له ئهین زوبیره وه
ده ست نه کهوت، بۆیه کاتی پشیوی و نازاو ده کان پوی کرده کوفه به بیانوی داواکردنی
خوینی حوسه ینه وه - په زای خوی لیبیت - ده یگوت گویا نه و پاسپارده ی پییه و له و
باره یه وه سه رپشکراوه له لایه ن محمدی کوپی عه لی کوپی نه بی تالیبه وه " محمدی

كوپى حه نه فيه " به لام پاستى نه ده كرد له وه دا، به لكو بپيارى دابوو سوار بالى يارانى
عهلى ببيت تاكو بگاته ئامانجه كهى له فهرمانپره وايه تى و ده سه لاتدا.

هر به پاستى بانگه شه كه شى سهركه وتنى به ده ست هينا و نزى كهى دوو هزار كه س
له ده وى خپوونه وه و زۆر به شيان له گه ل (سوله يمانى كوپى صوره د) مانه وه، سه ره نجام
شه پى (عين الوردة) له به رژه وه ندى (مختار) به كلايى بوويه وه به سهركردايه تى (شيعه) و
هه لاتوانيش له شه په كه په نايان هينا بۆلای ئه م، ئيدى بزوتنه وه كهى به هيز و
شوینكه وتوانيشى زياتر بوون.

پاشان سوپاكهى به هيز تريوو به هاتنى (ئىبراهيمى كوپى نه شته رى نه خه عى) بۆ ناو
پيزه كانيه وه، كه به كۆك بوو له سهركرده و گه وده كانى كوفه، دواى نه وه له (عبداللهى
كوپى موطينى عه ده وى) كه نه ميرى كوفه بوو له لايه ن عبداللهى كوپى زوبيره وه دانرابوو
پاپه پى، له وى ده رى كرد و زال بوو به سهريدا، به وه ش ده سه لائى (مختار) به هيز تر بوو،
خۆى و نه وهى له گه لى بوو له كوفه كه وتنه شوين خوينى (حسين) و توله كردنه وه له
بكوژانى.

پاشان سوپايه كى ناماده كرد و (ئىبراهيمى كوپى نه شته رى) كرده سهركردهى، ناردى
بۆ به ره نگاريوونه وهى (عوبه يدولاى كوپى زياد)، له پال پويارى (خان) دا له نزىك (موصل)
پيى گه يشت، سوپاكهى (ئيبين زياد)ى تيكشكان، ئيبين زياديش له گوپه پانى جهنگه كه دا
كوژدا سالى ٦٧ك، موسولمانانيش نه و پۆزه زۆر دلخۆش بوون به كوژدانى.

موختار كه وته شوين بكوژانى حسين و نه وانهى له پوداوه كهى (كه ريه لا) دا به شداربوون
بوون له لايه ن ئيبين زياده وه، خه لكينكى زۆرى لى كوشتن، سه رى گه وده كانيانى په پاند،
وه ك (عومهرى كوپى سه عدى كوپى نه بى وه ققاص) سهركردهى نه و سوپايهى كه
(حسين) يان شه هيد كرد، (شيمرى كوپى ذى الجوشن) سهركردهى نه و هزار كه سهى كه
كوشتنى (حسين) يان له نه ستو گرت، (سه نانى كوپى نه بى نه نه س) و (خه ولهى كوپى
يه زيدى نه صبه حى) و خه لكانينكى تر جگه له وانه، كوژدانى عوبه يدولاى كوپى زياد له
پۆڤى عاشوراى سالى شه ست و حه وتدا بوو.

پاشان (ئىبراهيمى کوپی نهشته) سهرى (ئىبن زياد)ى نارد بۆ (موختارى سهقهقى)، به سهركهوتنى موختار به سهركهوتى سوپاي ئىبن زياددا هيز و ههژمون و دهسهلاتى گهوره تر بوو، دهستى گرت به سهركهوتى عىراق و جهزيره دا و دهستوپنوهندهكانى دهكرده والى ماوچهكان و باجى دهسهند و ژمارهيهكى زۆر له (مهواليهكان^۱) هاتنه پريزهوه، له بهر بۆ بوونه وهيان له بهنى نومهيهيه له لايهك و له لايهكى ترهوه له بهر نهوهى پاره و سامانى پزاندبوو به سهرياندا.

له عىراقدا وهك نهوهى دهولهتتىكى تايبهتى دروست كردبىت له نتيوان دهولهتهكهى ئىبن زويير له حىجاز و عهبدولمهلىكى کوپی مهروان دا له شام به ديار كهوت.

پيشبىنى دهكرا كوتايى (موختار) به دهستى (عبدالملك) بىت كه كوژرانى (ئىبن زياد) زۆر خه مبارى كرد و ديارترين يارمهتيدهرانى بوو، به لام عبدالملك له فيلدابوو، پهي به وه بردبوو كه ئىبن زويير گه رچى دهركهوتنى موختار و زالبونى به سهركهوتى سوپاي عبدالملك دا له سهره تادا دلخۆشى كردبىت به لام پتى نه ده دا هيزى زياد بكات و ببىته مهترسى بۆ دهولهتهكهى و له ناوى ببات، بۆيه عبدالملك چاوه پتى كرد، ليگه پا (ئىبن زويير) پويه پوى (موختار) ببىته وه، چونكه سهره نجامى پويه پويوونه وه كه له بهرزه وه ندى نه م ده بىت، يهكيان ده بىته هۆى له ناو بردنى نهوى تريان، نهوهى كه ده شمىنيتته وه بيهيز و لاواز و ژمارهى كه م بۆته وه بۆيه ئاسان له ناو ده برىت، هه ره نه وه ش پويدا كه عبدالملك پيشبىنى ده كرد، چونكه موختار هه ره به وه وازى نه هيتا كه سهركهوت به سهركهوتى سوپاي عبدالملك و فراوان بوونى دهسهلاتيدا به سهركهوتى عىراق و جهزيره دا به لكو دهستى كرد به خۆ ناماده كردن بۆ پويشتن به ره و به صره بۆ سه ندى له دهستى موضعه بى كوپى زويير، كه كرابويه فرمانپه وا به سهريه وه له لايه ن عبداللهى كوپى زوييرى برايه وه پاش نه وهى خه لكى به يعه تيان پندا بوو.

^۱ نه م دهسته واژه يه له سهرده مى فرمانپه واپه تى نه مهويه كاندا به زۆرى به كارهاتتوه بۆ ئاماژه كردن به مرسله مانانى (ئا عه ره ب) - واته خه لكى ولاتىنى ده ره وهى خاكى عه ره بى - وهك (فارس و نه غريقى و تورك و كورد) هكان. ... سه ره چاره: ar.wikipedia.org

هەردەبوایە پێکدادار پویدات لەنیوان موختار و ئیبن زوبێردا، موصەبە کۆپی زوبێر
بۆخۆی چوو بۆ بەره‌نگاریبوونه‌وه‌ی موختار بە سوپایەکی زۆره‌وه، لە کوفە گەمارۆی دا و
تەنگی پێ هەلچنی و سەری پەراند.

موختار دەیکوت گوايا نیکای بۆدیت لەلای جوهره‌ئیلەوه.

گوتیان بە ئیبن عومەر: مختار دەلێت گوايا نیکای بۆ دیت، ئیبن عومەریش فەرمووی:
خوایان راستی فەرمووه: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَيْكَ أَوْلِيَاءَهُمْ﴾^١. واتە دانیان کە
شەیتانەکان شت دەخەنە دڵی لایەنگره‌کانیانەوه تا مشتومێتان لەگەڵ بکەن و بەرگری لە
پوچه‌کانیان بکەن.

لە عەکرەمه‌وه دەگێڕنه‌وه فەرموویه‌تی: چومە لای موختار و میوانداری لێکردم و پێزی
گرتم و دانیشتاندم هەتا بەلێنی لێوه‌رگرتم شەولای بێنمه‌وه، ئینجا پێی وتم: بێرۆ
دەره‌وه و قسە بۆ خەلکی بکە.

روتی چومە دەره‌وه و پیاویک هات و گوتی: چی دەلێی لەبارە‌ی نیکاوه؟ گوتم نیکا
دوو جۆره: خوایان دەفەرمویت: ﴿بِمَا أَوْخَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ﴾^٢ واتە: بەهۆی ئەم
قورئانە‌ی کە نیکامان بۆ دینیت... هەرئەو خوایەش دەفەرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾^٣. واتە: هەر‌یه‌و
جۆره بۆ هەموو پێغه‌مبەر و ئیماندارێک دوژمنێکمان لە شەیتانەکانی ئاده‌میزاد و پەری
سازاندووه کە بەرده‌وام قسە‌ی زل و پازاوه دەدەن بەگوتی بەکدا و خۆیان و خەلکی پێ
سەرگەردان و گومراوه‌کەن.

روتی: ئینجا نیازیان بوو بمرن، گوتم: ئێوه و ئەو کاره‌ له‌کۆی، من هەم موفتی و هەم
میوانیشتانم، ئیدی وازیان لی هێنام.

^١. الأنعام: ١٢١

^٢. یوسف: ٣

^٣. الأنعام: ١١٢.

(ئىبن كئير) فەرموئەتى: زانايان باسيان كړدووه كه (الكذاب) نه و درؤزتهى پيغه مېهر مه والى داوه له سه قيف به دياركه وئيت بريته له (موختارى كوپى نه بى عوبه يد)ه، به پوكار شيعه گەر بو، له ناخه وش جادوگەر بو، بۇ دەرؤبه رى خؤى واى پيشان نه دا كه نيگاي بۇ دئيت.

دواى نه م بزوتنه وه و جموجوله كەى (عهمرى كوپى سه عيدي كوپى عاصى) (نه شده ق) سەرى مه لدا، كه عبدالملك خؤى به رهنگارى بوويه وه، هؤكاره كەشى نه وه بوو كه بپياره كانى كؤنگرهى (جابه) نوسرابوو له سەر نه وهى كه خه لافەت پاش (مهروانى كوپى حەكەم) بۇ (عهمرى كوپى عاصى نه شده ق) و (خاليدى كوپى يەزىدى كوپى معاويه) بيټ ، به لام (مهروان) (عهمرى تپه پاند و (عبدولمه ليك) و (عبدالعزىزى كوپانى خؤى كرده جيگره وه و جيئشيني خؤى ، نه وش بوويه هؤى تورپه يى و دروستكردينى مه سستى تۆله كړدنه وه لاي (عهمرى كوپى سه عيد)، به پيچه وانەى (خاليدى كوپى يەزىد)ه وه كه پوى كرده فيريوون و خويئندنى زانسته كان به تاييه ت زانستى كيما.

له سەرەتاي سالى ۶۹ك (عبدالملك) به خؤى و سەريازە كانيه وه پووه و (قەرقيسيا) كه وته پئ، تاكو (زه فەرى كوپى حارس) گه مارؤ بدات تيايدا.

(عهمرى كوپى سه عيدي كوپى نه بى عاص) كرده جيگرى خؤى له ديمه شق تادئته وه كاروپاره كان به پئوه ببات، هئشتا عبدالملك به سوپاكه يه وه له ديمه شق دەرئە چوبوو، عهمرى كوپى سه عيد خؤى تيا دا قايمكرد و چى مال و سامان هه بوو گرتيه ده ست بؤخؤى.

گيئپانه وه يه كى تر باسى كړدووه كه (عهمرى كوپى عاص) له گەل (عبدالملك) بوو كاتئك چوو بۇ قەرقيسيا به لام شه و دەر فە ته كەى قؤسته وه، خؤى و كۆمه له كەى سوپاكه يان جيئيشت و كشانه وه بۇ ديمه شق، ئينجا (عبدالرحمن كوپى ئوم حەكەمى سه قەفى) فەرمانپه واى ديمه شق كه له لايەن (عبدالملك)ه وه دانرابوو هه لات و (عهمرى كوپى سه عيد)يش چوويه ناويه وه و ده سستى گرت به سەر هه موو گه نجينه كانيدا.

عمر ناردی به دواي (عبدالرحمنی نوم خه که مډا) و نه یدوزیه وه، ئینجا فره مانی کرد مال که یی پړوخینن، خه لکی کږبوونه وه و عمر چوویه سهر بلنگو و سوپاسی خودا و ستایشی کرد و ئینجا ووتی: نه ی خه لکینه هرکه سیکی قوپه یشی پیش من هاتبیته سهر نه م بلنگویه پتی و ابووه که به هشت و دوزه خی پییه، هرکه س گوپراه لی کرد ده چیت به هشت و هرکه سیش سرپیچی کرد بق ناو دوزه خه، به لام من پیتان پاده گیه نم که به هشت و دوزه خ به ده سستی خودایه شتیک له و باره وه به ده سستی ئیمه نیه دل دانه وه و دوعای خیر و پاپانه وه نه بیت.

عبدالملك ه والی عمری کوپی سه عیدی پرسی له ناو سوپا که یدا و به دوايا گه را و نه یدوزیه وه، بیري کرده وه و گه رایه وه بق نیمه شق، بینی (عمر) خوی له ناو یدا قايم کردوه، ئیدی نه وه بوو شه پڼکی گرم که شانزه پڅ به رده وام بوو له نیتوانیا ندا پویدا، به لام عبدالملك بینی بارودوخی عمر به هیزه و خوی له ناو قه لایه کی پومی قایمدا په ناداوه، بویه پیشنیازی ناشته وایی کرد و پاشان له سهر ناگر به ست و وازهیتان له شهر پڼکه و تن.

سه عیدی کوپی عاص مارجی دانا بق عبدالملك که خه لافه ت پاش عبدالملك بق خوی بیت، نه ویش وهك عبدالملك ده ستوپتوه ند و کار به ده سستی ه بیت، له ه موو ورد و درشتیکدا پرس و پاوړی پی بکړیت و دادگا و گه نجینه ی میری موسولمانان (بیت المال) ی بدریت.

عبدالملك ناچار بوو مارجه کانی په سهند بکات، نه وه ش له بهر دابه شبوونی هوی (که لب) ی خاوه ن هیز و کاریگری سیاسی له پوداوه کاند له و کاته دا له نیتوان عبدالملك و عمری کوپی سه عیدی نه شده ق دا، وایکرد که بردنه وه ی شه په که به هوی هیزه وه ببیته هوی زیانی قورس بق ه ربولواو له به رژه وه نندی (که لب) نه بوو که ناشته واییه که ی سه پاند.

سهرباری ده ستگرتنی (عمری نه شده ق) به سهر شاری دیمه شقدا که نه وکات پایته خت بوو و گه نجینه ی میری موسولمانان و نوسینگی سهریازانی لیبوو که نه و دوانه

داده نرین به ده ماری هیز و به ده ستهینانی پشتیوانی، ههروه ها زقرینه ی هۆزه
یه مانیه کانی تر له ژیان وه ستابوون و خۆیان نه ده خسته ناو مله لانیکه وه، نه مه وای کرد
برپاری کرده یی بۆ ناشته وایی به ده سستی هۆزی (که لب) بیت نه ک نه وانی تر.

هیزی عه مری نه شده ق له شام و به تایبته له دیمه شق بوو، دیمه شق پشتیوانیان کرد
سه رباری سه رکرده (به جيله عبدالله کوپی که ریزی قه سری) که سه رۆکی قه په ول و
شوپنه ی دیمه شق بوو.

پاش نه وه ی ناگر به ست کرا و عبدالملك چوه ناو دیمه شقه وه، دوا ی چوار پۆژ ناردی
به شوین عه مر دا که ناماده بیت له لای، پاش نیوه پۆکی (عه مر) له ژیر جل و به رگه که یه وه
قه لانیکی پۆشی، شمشیره که ی کرد به لاتنه نیشتییدا و کاتیك هه ستایه وه له سه ر
پایه خه که هه لئوتا، بۆیه ژنه که ی و هه ندیک له وانه ش که له ده وروپشتی بوون ووتیان: ئیمه
به باشی نازانین برۆی بۆ لای (عبدالملك)، چونکه نه وان له سه ر قسه ی خۆیان نین و گوئی
به په یمان ناده ن، به لام (عه مر) به گوئی نه کردن و به سه د پیاو له پیاوه کانیه وه پۆی
بۆلای عبدالملك.

عبدالملك فه رمانی به به نی مه روان کردبوو که نه وانیش ناماده یین، ههروه ها فه رمانی
به ده رگه وانه که ی کردبوو ته نها ئیبن سه عید بکاته ژوره وه به بی هاوه له کانی و ده رگا که
دابغات، که ده رگا کان داخران، عه مری کوپی سه عید له عبدالملك نزیک بوویه وه، نه ویش
به خیره اتنی کرد و له لای خۆی له سه ر ته خته که داینیشاند، هاوه یه کی دورودریژ قسه ی
له گه ل کرد، پاشان عبدالملك ووتی: نه ی غولام¹، شمشیره که ی لی وه ریگره.

عه مر گوئی: نه ی نه میری برپا داران ئیمه هی خودایین (انا لله).

عبدالملك پیتی ووت: ئایا نیازته له گه لم بدویتی و شمشیره شت له خۆت توند کردبیت؟
ئینجا خزمه تکاره که شمشیره که ی لی وه رگرت.

بۆ ساتیک ده ستیان به قسه کرده وه و دواتر عبدالملك گوئی نه ی (نه بو ئومه ییه).

¹ غلام: خزمه تکار یان توکه ر.

ووتی سهرم له پټه نه ی نه میری برواداران.

ووتی: تل کاتیک پشت له من کرد سویندم خوارد نه گهر چاوم پټ کته وه و توم
به رده ست که وت نه وا به کۆت و به ند و ته وق بته ستمه وه، به نی مه روان گووتیان: پاشان
نازادی ده که یت، عبدالملک گووتی: نه ری دواتر نازادی ده که م، نیازم نیه کاری خراپی
به سهر بینم! ئینجا به نو مه روان گووتیان: سوینده که ی نه میری برواداران مه خه، نه ویش
گووتی: نه وا سوینده که م نه خستی نه ی نه میری برواداران.

عبدالملک له ژیر پایه خه که یدا کۆت و به ندیکی ده رهیتا و خستی به رده می، ئینجا به
خزمه تکاره که ی گووت عه مر ی پی کۆت بکه، خزمه تکاره ش فرمانه که ی به جی هیتا.
ئینجا عه مر گووتی: توخوا نه ی نه میری برواداران له کۆت و به ندکه ده رم بکه یته وه
له پیش چاوی خه لکی، عبدالملک پتی گووت: ئایا که مردن هه بیت فیل له پای چی نه ی
باوکی نومعیه؟

پاشان یه ک پاکیشان پای کیشا ده می دای به ته خته که ی دا و ددانه کانی پیشه وه ی
شکا.

ئینجا عه مر گووتی: نه ی نه میری برواداران چیت به سهر هیتام خوی گهره له وه خراپتر
به سهر تق بینیت.

عبدالملک گووتی: به خوا گهر بمزانیا بمینیته وه و به وه فا ده بی بۆم و قوپه یش ناشت
ده که یته وه نه وا به رم ده دای، به لام هه رگیز دوو پیار کونه بوونه ته وه له شاریکدا وه ک
نه وه ی ئیمه ی تیاین مه گهر یه کیان هاوړیکه ی خوی ده رکړدوه.

له گپړانه وه یه کدا هاتوه: که (عبدالملک) (عبدالعزیز) ی برای پاسپارد بۆ کوشتنی.
پاشان چوو بۆ نوێژی عه سر و کاتیک گه رایه وه بین ی براکه ی نه یکوشتوه، بۆیه
سه رزه نشتی کرد و جنیوی به دایکی دا که دایکی عبدالعزیز دایکی عبدالملک نه بوو،
عبدالعزیز ووتی: ((ناخر نه و لیم پارایه وه و تکای لیکردم))، که عه مر کوپی پوری
عبدالملکی کوپی مه روان بوو (پور له باوکه وه).

پاشان عبدالملك بانگی کرد: خزمەتکار! ! خەنجەرێکم بۆ بیتە، بۆی هینا، ئینجا راپۆه شاند و لێی دا هیچی لێ نەهات، پاشان دانەیهکی تری لێدا هیچی لێ نەهات، ئینجا بە دەستی دای لە یاسکی عەمر دەستی بەر قەلغانەکه کەوت، پێکهانی و گووتی: دیسان قەلغانیشت پۆشیووه ؟! هۆی خزمەتکار ئەو شمشیرەم بۆ بیتە، ئەویش بۆی هینا و پاشان فەرمانی کرد بە عەمر و خۆی دا بەزەویدا، ئینجا لەسەر سنگی دانیشت و سەری بری و دەیگوت:

يا عمرو إن لاتدع شتمي ومنقصتي أضربك حتى تقول الهامة اسقوني^۱

پاش ئەوێ سەری بری (عبدالملك) موچوپکێکی توندی پیاھات بە جۆرێک دایان بەکۆلیاندا ئینجا توانیان لەسەر سنگی (عەمر) بەزێ بکەنەو و بیخەنە لەسەر تەختەکی و دەیگوت: هیچ کۆژاویکم نەبینیوه هاوشتیووی ئەمە بیت، دۆنیای دەویست و خۆی نەدەدا بە دەست ئواپۆژەو.

پاشان سەری (عەمر)ی نارد بۆ (عبدالرحمن کوپی ئوم حەکەم).

ئینجا هینابە دەرەوێ بۆ ناو خەلکی و فەرتی دایە بەردەستیان، عبدالعزیزی کوپی مەروان چوویە دەرەوێ و بێرێک پارەیی لەگەڵ خۆی برد، هەلی دا بە ناو خەلکەکه دا ئەوانیش دەستیان کرد بە پرپیاکردنی، دەوتریت: پاشان پارەکه گەڕێنراوێتەو بۆ گەنجینەی میریی موسولمانان (بیت المال).

بەم جۆرە عبدالملك پزگاری بوو لە پکابەرێکی بەهێز و گوێشی نەدا بە پەیمان شکاندن و خۆین پشتن، وەک چۆن دواي ئەوێش هەمان کاری کرد لەگەڵ (موصعبی کوپی زوبینی) هاوڕیتی و براکەشی (عبداللهی کوپی زوبینی).

بە تێروانی بۆ پشینیوێ ناوخییەکانی دەولەتەکهی، عبدالملك ناچاربوو ئاشتەوایی بکات لەگەڵ پۆمەکان بەوێ که ۱۶۵ هەزار پارچە ئالتون و ۳۶۰ بەندە و ۲۲۰ ئەسپی رەسەنیان بداتی سالانە، هەرەها دەولەتی بێزەنتی و ئەمەوی داھات و باجی قوبرص و

^۱ . واتە: ئەو عەمر گەر واز لە جێنۆدان و سوکابەتی پێکردنم نەهێیت... ئەوا دەدەم لە گەردنت تاکو سەرت دەلێت ناوم بدەن. ..

شەرمىنىيا بەش بىكەن، مەرۈھە بارمىتىيان لى گل دانەۋە (بەعلەبەگ) دايان نا،
لەبەرامبەر ئەۋەشدا پاشاي پۇم (جەراجىمەكان) بىكشىنىتەۋە بۇ ناۋەندى ئىمپىراتۇرىيەنى
يىتۈرەنتى.

عبدالملك پيڻگر نه بوو له پيڻكه وتن و ناشته وايي كرن له گه ل (جهراجيمه كان) له (چيای لو كام)، پازی بوو له سهر نه وهی كه هه موو هه فته يه كه هه زار ديناريان بداتي، به لام هه خيرا دهر فته په خسا بؤ عبدالملك بؤ پزگاريوون له جهراجيمه كان پاش نه وهی پيڻكه وتن له گه ل كرن، به كيڅ له سهر كرده متعانه پيځراوه كانی خوئی به ناوی (سه حيمي كورپی موهاجیر) ی نارد بؤ لای سهر كردهی بيژه نتيه كان كه سهرؤكي جهراجيمه كانيش بوو له هه مان كاتدا، تا بوويه جتي متعانهی نه و سهر كرده يه، دواتر به له شكر پيځكه وه له يشته وه رويشت و سهر كرده بيژه نتيه كه ی كوشت.

پاش نه مه داروده‌سته‌ی بیزه‌نتیه‌که هه‌لاتن و نه‌وانه‌شی مانه‌وه خویان دا به‌ده‌سته‌وه و ده‌ستیان لیقه‌درا، ئیدی کۆیله‌کان گه‌ڕێنرانه‌وه بو گه‌وره‌کانیان و شتومه‌که‌کانیش بۆ خاوه‌نه‌کانیان، هه‌روه‌ها ڕێککه‌وتنه‌که له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی بیزه‌نتیه‌کان زۆر درێژه‌ی نه‌کی‌شا چونکه ڕۆمه‌کان په‌یمان‌که‌یان هه‌لوه‌شاندوه.

(قیس)یە بەرھەڵستکارەکان لە مێرگی (راھط) لەسەر دڵسۆزی و (ولا)یان بۆ ئێین
زویتر مانەو، (زەفەری کوپی حارسی کیلابی) پای کردبوو بۆ قەرەقیسیا و لەوێ خۆی
شاردەو و خۆی لەوێ کۆکردەو و بۆ دەسپێکردنی پەلامارەکانی بۆسەر (کەلب) لە
ناوچە دراوسێکان دا، کە ئەو بوو یە شەرمەزاری و ئیحراجیەکی زۆر بۆ عبدالملک کە
تەمەنی بوو گشت شار و ولاتانی ئیسلامی بگێڕیتەو و بۆ ژێر پکێفی خۆی، لەم ماوەیەدا
هەموو هەولێ خۆی خستبوو یە گەر بۆ سەندنەوێ عێراق لە ژێر دەستی (موصەبی
کوپی زویتر)، بێگومان هەر دەبویە گەر بێوێت عێراق بھێنیتەو و ژێر بانی خۆی و
کۆتایی بە دەسلاتی زویتریەکان بێنیت تیا دا ئەوا یاخی بوونی (زەفەری کوپی حارس)
لە (قەرەقیسیا) کۆتایی پێ بێنیت.

١. چه راجیعه: دانیشتونانی دهروری چپای (نه مانقوس - لوکام) برون، له ناوچای نیوان ههردوو دهولانی نه مه وی و بیزه نئیدا نیشته جی برون

به و سوپایه یه وه که ناماده ی کردبوو بق بهر هنگاریوونه وه ی (موصعه بی کوپی نویتر)
چوو بق قه رقیسیا و گه مارقی (زه فەر) ی دا، به لام پیاوه کانی زه فەر پالوانی و بویره کی
سه سوپه یتیان پیشاندا و فیز و به خۆنازینی (عبدالملك) یشیان نه هیشت که ده یگوت:
خوای گه وره پیاوانی خراب و زیانمند دور ناخاته وه، سویند به خوا کوشتنیان مایه ی
ناوژپان و نابوچوونه و وازه یتان لیشیان داخ و په ژاره یه.

(عبدالملك) په نای برد بق ناشته وایی و پیکه وتن، هه ریویه په یامیکی نارد بق (زه فەر)
و داوای لیکرد گوپراه لی بیت و هه پره شه ی لیکرد نه گهر پیشنیاره کی په سهند نه کات
پویه پوی ده بیت وه به توندی، پاش چەندین هه ول و دانوستان (زه فەر) وه لامی داواکی
دایه وه و مهرجی دانا که بژارده له ده سستی خویدا بیت له وه ی که نایا وه ک دلسوزیکی نیبن
نویتر بمینیتته وه یان بیته پیزی (عه بدولمه لیک) وه وه و نه ویش پازی بوو به مهرجه کی،
(عبدالملك) خوی و کوپه کی و سه رکرده کی (هوزه یل کوپی زه فەر) و گشت
پتپه وانانی دالده دا و ناسایشی بق دابین کردن، هه مال و خوینیکیشیان لابوو وه ی
نه گرت وه لیتان.

به لکو پرتک سامان و پاره ی دا به سه رکرده ی (قیسیه کان) تا دابه شی یکات به سه ر
شوینکه وتوانیدا، کوتا کاریشی نه وه بوو که (موسلیمه) ی زپکچی (زه فەری کوپی
حارس) ی هینا بق کوپه کی بق جه ختکردنه وه و دنیا کردنه وه ی پیکه وتنه که یان له پتی
ژن و ژخوازیه وه.

هه روه ها (زه فەر) فره مانى به (هوزه یل) ی کوپی کرد که بجیته سوپاکه ی
(عبدالملك) وه که ده پوات بق شه پی (موصعه بی کوپی نویتر)، چونکو نه و به یعه ته ی که
به نیبن نویتری دا بوو له سه ر خوی بوو نه ک له سه ر کوپه کی.

عبدالملك سور بوو له سه ر به دیه یتانی هاوسه نگیی له نیوان هۆزه یه مهنی و قیسیه کاند،
نه مانه ی کرده هاوه ل و یاوه ری خوی: (زه فەری کوپی حارسى کیلابی) و (هوزه یلی)
کوپى و (کوژرا) و (عبداللهی کوپی مه سه ده ی فه زاری) و جگه له واتیش له سه رکرده کانی
(قیس)، هه روه ها له سه رکرده یه مهنیه کانیش نه مانه ی کرده یاوه ری خوی: (حسانی

کوپې مالیکې که لېسې) و (پوځي کوپې زنباعی جوزامی) و (په جانی کوپې حه یوهی که نه دی) و بیجگه له وانیش.

پویه پوویوونه وه که بوویه شتیکی حه تمی و هر ده بویه پویدات له نیوان (عبدالملك) و پکا به ره که یدا له سهر فرمانپه وایه تی (عبداللهی کوپې زویتر)، قوناعی به که م نه وه بوو بۆخوی ده سستی گرت به سهر عیراق دا و گووتی: که سیک به م کاره هه لده سستی که قوپه یشیه کی خاوه ن پا و زانست بیت، په نگه که س هه بی نازا بی به لام پوویوچون و زانستی نه بیت، به لام من چاوکراوه م له شه پدا و نازام به شمشیر نه گهر پیویستیم پیی بوو، (موصعب) یش نازایه و له خانه واده یه کی نازایه، به لام هونه ر و زانستی شه پکردی پیی نیه، هه روه ها که سانیکې له گه له ناکوکن له گه لی، منیش که سانیکم له گه له نه که هه ر ناکوک نین به لکو نامۆزگاریشم ده که ن و پیم یق داده نین.

نه م پوداوه سالی ٧١ ک بوو دواي چوار سال به سهر له ناوبردنی (موختار) دا پاش نه وهی (عبدالملك) پایه کانی فرمانپه وایه تیه که ی قایم و به هیز کردبوو له شام.

عبدالملك به سوپا که یوه پوی کرده عیراق و (محمدی کوپې مه روان) ی برای خسته پییشی له شکره که وه و له شوینیکدا بارگه ی خست، له ولاره موصعب زانیبووی، بویه سوپایه کی په وانه کرد به سهر کردایه تی (نبراهیمی کوپې نه شته ر) و له (جمیرا) دابه زی، نینجا عبدالملك ده سستی کرد به نامه ناردن بۆ گه وره کانی خه لکی عیراق له نیو سوپا که ی موصعب یدا به لینی پیده دان و چاوله به ری ده کردن.

هه روه ها نامه ی نوسی بۆ (نیه ن نه شته ر) نه ویش نامه که ی به پیچراوی دا به موصعب.

موصعب گوتی: چی تیدایه؟ نه ویش وتی: نه م خویندوته وه.

نینجا موصعب ده سستی کرد به خویندنه وهی تیایدا عبدالملك بانگی نه شته ری کردبوو بۆلای خوی، به لینی دابوویه که ده یکاته والی و فرمانپه وای عیراق، نه ویش به موصعبی گووت: به خوا هیچ که سیک هینده ی من بیی نومید نیه له عبدالملك، هه مان نه م نوسراوه ی ناردووه بۆ یاوه ره کانی تریشته، قایلی کردبون، که واته بده له گهر دنیان.

ووتی: که واته هۆز و تیره کانیشیان به گویمان ناکه ن.

گووتی: تهوقی ناسن بکه ملیان و بیان نیره بق کۆشکی کیسرا و لهوئی بهندیان بکه،
بیاندهره دهست هۆزهکانی خۆیان.

ئینجا گووتی: ئه ی (ئه با نوعمان) من سهرم لهوه ده رناچیت که (ئه بو بهحر) به
په حهت بیت - ئه حنه فی کوپی قهیس - هه میشه له باره ی غه در و ناپاکیی خه لکی
عیراقه وه هۆشداری ده دامی، وه ک ئه وه ی سهیری حالی ئیستامان بکات.

به لکو عبدالملك ناشکرای کرد که ئه وان پشتر نامه یان بق ئه م نویسه و بانگیان
کردوه بۆلای خۆیان، ئه مه شاراوه نه بوو له سه ر یازگه ی موضعه ب دا، جا کاتیک
بانگی (مهلب کوپی ئه یی صفره) ی کرد که یه کێک بوو له سه رکرده کانی موضعه ب پرس و
پاویژی پێده کرد، پیتی گووت: بزانه که خه لکی عیراق نامه له گه ل عبدالملك ده گۆر نه وه،
له خۆم دور مه خه وه.

له و کاته ش دا که عبدالملك نامه ی بق گه و ده کانی خه لکی عیراق ده نویسی له
سه رکرده کانی موضعه ب و ئه وانه ی پازی بوویون پشت له زوییره کان بکه ن و بچه
پیزی عبدالمه لیکه وه هیشتا عبدالملك سوڕیوو له سه ر ئه وه ی له گه ل موضعه بدا شه ی
نه کات، له بهر ئه و خۆشه ویستی و هاوپییه تبه دیرینه ی که له نێوانیاندا هه بوو، هه ریۆیه
پیاویکی له (کهلب) یه کان نارد بۆلای موضعه ب، پیتی گووت: خوشکه زا که ت سلوت لی
ده کات - دایکی موضعه ب که لبی بوو - پیتی بلی با ئه و دوعا بق برا که ی بکات، منیش
دوعا بقۆم بکه م، با کاره که به پاویژ بیت.

موضعه ب پیتی گووت: پیتی بلی شتیک نیه له نێوانماندا شمشیر نه بیت.
پاشان عبدالملك هه ولتکی تری دا، محمدي برای نارد بۆلای تا کو پیتی بلیت :
ئامۆزاکه ت دالده ت ده دا و زیانت پتی ناگه یه نیت.

موضعه ب وه لامي دایه وه: که سی وه ک من دهست بهرداری هه لویستی خۆی نابیت به
سه رکه وێن یان به زین نه بیت.

پاشان شه ی له نیوانیان هه لگیرسا و موضعب (عتاب کوپی وه رق ی که یه کتک بوو له وانه ی نامه یان بق عبدالملك نوسی نارد بق یارمه تیدانی ئیبراهیمی نه شته ر، ئیبراهیم له وه ترسا و گووتی: پیم گووت مه ینیره بق یارمه تیم انا لله و انا الیه راجعون.

عتاب به خوی و خه لکه که وه به زین، به لام ئیبن نه شته ر به رگی گرت، پاشان کوژا، کوشتنیشی زیان و دۆپانیکی گه وره بوو بق موضعب چونکه که سیک ی نازابوو، له بهر نه وه کاتیک شه په که گهرم بوو موضعب زۆی بق هاتبوو، هاواری ده کرد و ده یگوت: ئیبراهیم تو له کوئی؟ شه مرۆ ئیتر ئیبراهیمیکم نیه.

خه لکی عیراق ده سته ردار ی موضعب بوون و پشتیان تیگرد، ته فانه ت که سی له گه ل نه مایه وه حهوت پیاو نه بیت، به لام هه ر ده جهنگا و شه پی ده کرد به مه ردی و نازایه تیه وه هه تا شه که ت بوو و له جه مادی دووه می سالی ٧٢ ک دا کوژا.

کاتیک عبدالملك گه یشته سه ر ته ره که ی گووتی: بیننن به لام به خوا پرنی نیوانمان له میژینه بوو، که چی نه م ده سه لاته نه زۆکه و هیچی لی سه وز نابیت.

به کوژانی موضعب شه ی دوا ی هات، ئینجا عبدالملك چوو وه کوفه وه و خه لکه که ی به یه تیان پندا، عیراق گه پایه وه ژیر پکیفی نه مه ویه کان، عبدالملك (بشری) برای کرده فرمانره وای نه وی، پتش نه وه ی جیی بهیلتیت سوپایه کی ناماده کرد بق له ناو بردنی (عبداللهی کوپی زوبیر) له مه که و سه ر کرده ی نه و سوپایه ش حه جاجی کوپی یوسفی سه قه فی بوو.

به گرتنی عیراق له لایه ن عه بدوله لیکه وه ده سه لات و هیزی عبداللهی کوپی زوبیر به رته سک بوویه وه له مه که دا و له ناو بردنی هیز و ده سه لات که شی کاریکی ئاسان بوو به گه مارۆدانی له لایه ن (حه جاجی کوپی یوسفی سه قه فی) که نه مه ش بوویه هوی به رزیو نه وه پله ی حه جاج و دره و شان ه وه ی نه ستیره ی به ختی و سه رکه و تنی به سه ر ئیبن زوبیر و له ناو بردنیدا.

ئىبن زوبىر ۋەك شۆرشگىر ۋ خەلىفە

- عبداللەھى كورى زوبىر، ۋەك شۆرشگىر ۋ راپەرىو لەدى مەرمانرەوايەتى بۇماۋەيى ئەمەۋىيەكان.
- ئىبن زوبىر ۋەك خەلىفەھى موسولمانان پاش كۈچى دوابى يەزىدى كورى معاۋىيە ۋ بەيەتدانى زۇرىك لە موسولمان پىنى.
- ھەنگەرانەۋەھى مەروانى كورى خەكەم ۋ كورەكەھى لە خەلافەتەكەھى ئىبن زوبىر.

عبداللہی کوری زوبیری کوری عوام وہک شورشگیر و خلیفہی موسولمانان

لہ کوتایی سہردہمی سیئہم خلیفہی پاشیدین (عوسمانی کوپی عہفان) دا -
پہزای خوای لیبت - ناکوکی سیاسی گہشتہ لوتکہ، نہم ناکوکیہش بہہ دروستبوونی
نازاوہیہکی گہورہ و کوژانی خلیفہش کوتایی ہات، پاشان نازاوہکہ گہورہتریو تا نہو
پادہیہی موسولمانان دابہشبوون بہسہر سی بہرہدا: دوو بہرہیان دژ بہیہک بوون و
سیئہمیش بی لایہن بوو لہ نازاوہکہدا و خوی لی لادہدا.

ہہموو نہمانہش لہ سہدہی بہکہمی کوچیدا بوو، نہگہرچی نہم ناکوکیہ کوتایی
پیہات بہ سازشکردنی حسہینی کوپی عہلی - پہزای خوای لیبت - لہ سہر خہلافہت و
وازلتہینانی بۆ پکا بہرہکہی (معاویہی کوپی شہبو سوفیان) سالی ۴۱ک و ناوانانی نہم
سالہش بہ سالی بہکریزی (عام الجماعة)، کہچی ناکوکیہکہ زور بہتوندی سہری
ہہلدایہوہ کاتیک معاویہ بہیعتی وەرگرت بۆ (یہزید)ی کوپی و کردیہ جیگرہوہ و
جینشینی خوی.

نینجا (حسہینی کوپی عہلی) - پہزای خوای لیبت - رازی نہبوو بہیعت بہ (یہزیدی
کوپی معاویہ) بدات، و لئی راپہری و شورشہی بہریاکرد، راپہرینہکەشی بہکوژانی خوی
لہسہر دەستی (یہزید) لہ (کہرہلا) کوتایی پیہات و حسہین و ہاوہلانی شہیدکران، کہ
بہرگریان لہ (شورا) راپوژ دەکرد، یان بہ مانایہکی وردتر گہراندنہوہی شورا و راپوژ بۆ
ناو حوکمی نیسلامی.

پاش ئەم روداوه (عبداللهى كوپى زوبىرى كوپى عەوام) لە دژى بەزىد شۆپشى بەرپا کرد و خۆى ناونا (خەلیفەى موسولمانان)، ئىنجا بەزىد سوپاگەى نارد بۆ بەرەنگارىبوونەوهى شۆپەگەى و لە مەككە گەمارۆیدا، بەلام ئەم گەمارۆدانە زۆرى نەخایاند و كۆتایى پێهات بە مردنى بەزىد لە شام، بەجۆرىك بوویه هۆى گەردەبوونى پێگە و پلەوپایەى عبداللهى كوپى زوبىر و جىگىربوونى لەسەر كورسى خەلافەت بەتایبەت چونكە (معاویەى كوپى بەزىد) كە پاش كۆچى دواىى باوكى (بەزىدى كوپى معاویە) خەلافەتى گرتە دەست زامەید و خواپەرست و كەسێكى دونیا نەویست بوو، هەر بەگەنجى پاش نزیكەى چل پۆز لە گرتنە دەستى خەلافەت كۆچى دواىى كرد و لەو مارەپەشدا نەچرۆه دەرەوه لە كۆشكى خەلافەتى دیمەشق، بێجگە لەوەش لەدواى خۆى هیچ كەسێكى نەكردە جێنشین و میراتگرى خەلافەت (ولى عەد).

هەربۆیه بوونە خەلیفە و جێنشین بوویه كاریكى ئاسان و بێ گرفت لەبەردەم ئىبن زوبىردا.

ئایا (عبداللهى كوپى زوبىرى) شۆپشگێڕ و خەلیفە كى یە؟

ئەو: (عبداللهى كوپى (زوبىرى) كوپى (عەوام) كوپى (خوەیلیدى) كوپى (ئەسەدى) كوپى (عەبدولعوزا) كوپى (قوصەى) كوپى (كىلاب) كوپى (موپەرە) یە.

زوبىرى كوپى عەوام باوكیەتى - خوا لێى پازى بیت - كە حەوارى پێغەمبەرى خودا بوو - درودى خۆى لێبیت - پەچەلەكى لەگەڵ پێغەمبەردا لە (قوصەى كوپى كىلابى كوپى موپەرە) دا بەكدەگرتەوه، هەرۆهە كۆپە پورى پێغەمبەر - درودى خۆى لێبیت - (صەفیەى كچى عەبدولموتەلەب) ه، بەكێكە لە دە مزگێنى پێدراوێكەى بەهەشت (عشرة مبشرة) لەلایەن پێغەمبەرەوه، كاتێك موسولمان بوو تەمەنى شانزە سال بوو لە مەككە.

بەلام خزمى (عبداللهى كوپى زوبىر) لە دایكیەوه بریتىە لە پاستگۆى ئومەت نەبۆبەكرى صدیق پەزای خۆى لێ بیت، بەكەمین كەس كە موسولمان بوو لە پیاوان، بەكێك لە دە مزگێنى پێدراوێكەى بەهەشت و بەكەمین خەلیفەى پاشیدین و پیاوێرى

پتفه‌مبه‌ر بوو کاتیک که کۆچی کرد بۆ مه‌دینه به‌نه‌ینی (ثانی‌اش‌نین)، مه‌روه‌ها چاکه و پیاره‌تی و جوامیریه‌کانی زۆر و ناسراون له میژوی ئیسلام دا.

دایکی عبدالله بریتیه له ئه‌سمای کچی نه‌بو به‌کری صدیق، پوریشی بریتیه له خاتو عانیشه‌ی کچی نه‌بو به‌کری صدیق دایکی ئیمانداران په‌زای خوای لیبیت و خیزانی پتفه‌مبه‌ر درودی خوای لیبیت.

عبدالله‌ی کوری زوبیریه‌که‌مین له‌دایک بووی موسولمانان بوو له‌هاوه‌له‌ کۆچکردوه‌کان له مه‌دینه‌ی مونه‌وره‌ پاش کۆچی پتفه‌مبه‌رایه‌تی بۆ نه‌وی، (ئه‌سما‌ی دایکی له (قوبا) (عبدالله‌ی بوو، وه‌ک کۆچکردویه‌ک له مه‌که‌وه‌ هاتبوو، له‌و کاته‌دا جوله‌که‌ کردبوویه‌ پڕ و پاگه‌نده‌ که موسولمانان کورپان نابیت و به‌هۆی نه‌و جادووه‌ی لیان کردبوون، مه‌ربۆیه‌ موسولمانان دلخۆش بوون کاتیک (عبدالله) هاته‌ دونه‌اره‌.

له‌ ئه‌سمای کچی نه‌بو به‌که‌وه‌ له‌باره‌ی له‌دایک بوونی (عبدالله‌ی کورپه‌وه‌ نه‌رموویه‌تی: من ده‌رچووم له مه‌که‌ و ماوه‌ی سکپریم ته‌واو کردبوو هاته‌ مه‌دینه و له (قبا) لامدا و له‌وی مندا له‌که‌م بوو و پاشان هینام بۆ پتفه‌مبه‌ری خودا و له‌ ژوره‌که‌ی دامنا و دوغای خۆیند به‌ ده‌نکه‌ خورمایه‌کدا و خورماکه‌ی جوی و پاشان تفی کرده‌ ده‌میه‌وه‌، که‌واته‌ یه‌که‌مین شت چوویه‌ ناوسکیه‌وه‌ لیک‌ی (تف‌ی پتفه‌مبه‌ری خودا بوو پاشان (مه‌لاشوی شیرین کرد) به‌ خورما و نزای بۆ کرد و پیروزی کرد، نه‌و یه‌که‌مین مندا له‌ بوو که له‌ ئیسلامدا له‌دایک بوو، مه‌ربۆیه‌ زۆر دلخۆش بوون پتی، چونکه‌ پتیان و تراوو که جوله‌که‌ جادوی لیک‌کردون و کورپان نابیت، پتفه‌مبه‌ریش - درودی خوای لیبیت - ناوی نا: (عبدالله)¹.

یه‌کێک له‌و شیوانی خۆشی ده‌رپرینه‌ی که به‌هۆی له‌دایک بوویه‌وه‌ و وه‌ک به‌درۆخستنه‌وه‌ی پڕوپاگه‌نده‌که‌ی جوله‌که‌ نیشان‌درا نه‌وه‌بوو (نه‌بو به‌کری صدیق‌ی

¹. بو‌حاری له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا گێڕاوه‌ته‌وه‌.

باپیره ی کردیه باوهشی و به شاری مه دینه دا سورایه وه و هاوه لانیش (ته کبیر) یان ده کرد
 بۆ هاقتنه دونیای و زۆر زۆر شادومان بوون.
 کاتیك حهوت یان ههشت سالان بوو زویتری باوکی فهرمانی پێکرد که بهروات بۆلای
 پیغه مبه ر و به یهتتی پێ بدات نه ویش وای کرد، کاتیك پیغه مبه ر بیینی هاوووه بۆ به یهت
 پێدانی زه رده خه نه یه کی بۆکرد.

کتیبه کانی ژیننامه به و جۆره باسی عبدالله ی کوپی زویتر ده که ن که: په نگي نه سمه ر
 (بۆ) بووه، لاواز بووه و درێژ نه بووه، له نێو چاوانیدا شوینی سوژده به دی ده کرا و زۆری
 په رستش ده کرد بۆ خودا و زمان پاراو بووه، زۆر به پۆشوو بووه و زۆر شه ونویژی کردووه،
 به هیز و ئازا و وده به رز بووه، زانا و له سه رخۆ و سه نگین بووه، له نوێژدا زۆر خشوع و
 ملکه چیی هه بووه، یه کتيك بووه له و چوار (عه باديله) ی که له دیندا شاره زا و زانا بوون له
 مه دینه ی مونه ووه ره، هه روه ها یه کتيك بووه له گێره ره وه کانی فهرمايشته پیرۆزه کانی
 پیغه مبه ر.

وهك ده گێر نه وه له باره ی په رستش و كړنوشیه وه له نوێژدا، پۆرتيک نوێژی ده کرد و
 ماریك له بنمیچه که وه که وته خواره وه ئالا به ده وری سکی (هاشم) ی کوپیدا، ژنان
 ده ستیان کرد به قاقیز و هات وهاوار و خه لگی ناو خانووه که که وتنه مه راقه وه و
 کۆبوونه وه بۆ کوشتنی نه و ماره، ئینجا کوشتیان و کوپه که ش بێ وه ی و سه لامهت بوو،
 هه موو نه مه یان کرد و ئیبن زویتر هه ر له نوێژه کهیدا بوو و ناوپی نه دایه وه و ئاگاشی له وه
 نه بوو که پویدا هه تا سه لامی دایه وه.

شۆپه سوارتيکی ئازا و نه به رد بووه و ته مه نی له هه فتا تێپه ری بوو هیشتا ده ی توانی
 به شمشمیر شه ر بکات وهك که نجان و کهس چاری نه ده کرد.

۱. عبادلة. واته (عبدالله) کان... که مه به ست لێیان: عبدالله ی کوپی زویتر و عبدالله ی کوپی عه باس و عبدالله ی
 کوپی عه مر ی کوپی عاص و عبدالله ی کوپی عومهر ی کوپی خه تاب بووه - په رزای خودا له هه مویان - .

(عوسمانى كوپى طلحة) لە بارە يەو ووتووئەتى: ئىبن زوبىر لە سى شتدا كەس شانى ئەدەدا لە شانى: لە ئازايەتى و لە پەرسىش و لە پەوان بىژىدا.

مەروەها يەكك بوو لە وتارىيژە زمان پاراوەكانى قورەيش و لە وتارىيژىدا لە ئەبوبەكرى صدىقى باپىرى دەچوو پەزاي خويان لىيىت لە جولە و ئامازە و تۆنەكانى دەنگ و بەرز و نزمكردنەوئەى دەنگىدا، مەر كەس بىدىايە و گوئى لى بووايە وەك ئەو بوو ئەو بەكرى صدىق بىيىت.

لە بەخشندەيىدا وەك خەلىفەكانى راشىدين بوو نە دەست قونجا و نە دەست يلاو بوو، زۆر پىداگر بوو لە سەر مالى گشتى موسولمانان كاتىك خەلافەتى گرتە دەست، تەنانەت (حەمزە)ى كوپى بەند كرد لە بەر ئەوئەى مالىك يان بابلىين (برىك پارەى) لاسو دابەشى كردبوو بە سەر كەسو كارىدا، ئىنجا ئىبن زوبىر پىي گوئبوو:

((ئەو نە هى خۆتە نە هى باوكتە))، پاشان بەندى كردبوو.

(ئىبن كئىر) لە (البداية والنهاية)دا باسى كردبوو كە معاويەى كوپى ئەبو سوفييان گوئى

لى بوو پىاوئىك هۆنراوئەى گووتووە بەم جۆرە:

ابن رقاش ماجد سميدع ياتي فيعطي عن يد أرمع^۱.

ئەوئەى پىي وئوو: ئەو عبداللهى كوپى زوبىرە.

^۱. كوپى ئازا و شكۆمەند و بەخشندەيە. . . بە دەستىك دەبەخشىت و بە دەستىك دى لە بەغىزەدان دەگرت.

عبداللهی کوپی زوبیر وەك شۆرشگیرێك دژی حوكمی بنه‌ماله‌یی و بۆماوه‌یی نه‌مه‌ویه‌كان

وەك باسمان كرد معاویه‌ی كۆپی ئەبو سوفیان - پەزای خودای لێبێت - پاش گرتنە دەستی خەلافەت بە مەرجی ئەوەی كە حەسەنی كۆپی عەلی - پەزای خۆای لێبێت - جێگرەو و جێنشینی بێت لە پاش خۆی، كەچی حەسەن كۆچی دوا‌یی كرد بەهۆی ژەه‌رخوارکردنەو لە ژبانی معاویه‌دا وای كرد معاویه بە پاوێژ (موغیرە‌ی كۆپی شعبە) بخاتە یاسای فەرمان‌پەرە‌یەتی بۆماوه‌ییەو لە یاسای دە‌ولەتی ئیسلامیدا و (پەزید)ی كۆپیشی كردە جێگرەو (ولی عەه‌د - میراتگر) تاكو ببێتە جێنشینی لە‌دوای خۆی، لە ژبانی خۆیدا بە‌یعتی بۆ وەرگرت، بەلام هەندێك كەسایەتی وەك (حەسەنی كۆپی عەلی) و (عبداللهی كۆپی زوبیر) پەرچیان كردەو بە‌یعت بدەنە (پەزید) و سوریوون لە‌سەر درێژە‌دان بە یاسای فەرمان‌پەرە‌یەتی وەك چۆن بوو لە‌پێشتە‌دا بە‌بژاردە و پاوێژ و بە‌یعت وەرگرتن لە موسوڵمانان.

(پەزید) پاش باوكی لە پە‌جە‌بی سالی ٦٠ دا كاروباری گرتە دەست و كارپە‌دەست و دەست‌پێت‌و‌ئە‌ندە‌كانی باوكی لە‌سنوری قە‌لە‌م‌پەرە‌یە‌كە‌یاندا دانایە‌و و (وە‌لیدی كۆپی عوتبە‌ی كۆپی ئەبو سوفیان)ی كردە فەرمان‌پەرە‌ی مە‌دینە و (عەمری كۆپی سە‌عیدی كۆپی عاص)یش سە‌رداری مە‌ككە و (نوعمانی كۆپی بە‌شیر) كرایە سە‌رداری كوفە و (عبداللهی كۆپی زیاد) فەرماندە و سە‌رداری بە‌صرە.

پەزید لە وەرگرتنی بە‌یعت‌دا سە‌رنجی خستە سەر ئەو كە‌سانە‌ی كە بە‌یعتیان پێ نه‌دابوو لە كاتی هە‌بوونی باوكی لە‌ژبانی‌دا، گ‌رنگ‌ترین‌یشیان لە‌لای ئەو (حوسە‌ینی كۆپی

نیمامی (علی) بوو - په زای خوای لیبیت - ، ئینجا نامه ی نوسی بۆ (وه لیدی کوپی عتبه) ی فرمانده ی و تیایدا هه والی مهرگی باوکی پی راگه یانده بوو، ووتبوو: به ناوی خودای گه وره و میهره بان... له ئهمیری بره واداران (یهزید) هوه بۆ (وه لیدی کوپی عتبه)، له پاشان، معاویه بهنده یه ک بوو له بهنده کانی خودا، خودا پیزی لینا و کردی به جیشنین و دهسه لاتی دایه و به هیزی کرد، به قه ده ریک ژیا و به نه جه لیک مرد، به پره حمهت بیت، به پیز و شک و ناوبانگه وه ژیا و به چاکی و له خواترسی مرد و والسلام.

به تیروانین له نهرمی نواندنی (وه لیدی کوپی عتبه) به رامبه ر وهرگرتنی به یعهت له (حسین) و (ئیهن زوبیر) چونکه پیز و گه وره یی (حسین) ی ده زانی که چ پیاوکی نهرم و نیان و به پیز و به شکویه وه ک دیسان له سزا و تۆله ی خوداش ده ترسا، هه ریویه پی گرت له زیندانیکردنی حسین یان کوشنتی و گووتی: ((سویند به خوا پیم خوش نیه خۆر له سه ر چهنده مال و مولکی دنیا هه لاتوه و ناوا بووه هه مووی هی من بیت و به لام حسین بکوژم ، پاکی و بیگهردی بۆ خودا! ئایا حسین بکوژم هه ر له بهر نه وه ی گوته و یه تی: به یعهت ناده م؟ سویند به خودا من پیم وانیه مرۆفیک له ته رازودا هاوتای خوینی حسین بیت لای خوای گه وره له پۆژی دوا بیدا.

هه ریویه مه روانی کوپی هه که م پتی ووت: نه گه ر نه مه بۆچوونت بیت نه وا پیکاوته . به لام سویریونی (یهزید) و کۆلنه دانی له سه ر داواکردنی به یعهت له حسین و ئیهن زوبیر - په زای خودا له هه ردوکیان بیت - یه که مین پریشکی نه و فیتنه یه بوو که داکه و ته نیتو موسولمانانه وه، هه ریویه هه ر یه ک له و دوو که سه ده ی زانی که داواکراوه، بۆیه نه گهریش به یعهت نه دا نه وا ده بیته قوربانی هه له شه یی یه زید، داروده سته که ی خه لیفه ی نوێ شمشیریان تیزکردبوو بۆ هه ردوکیان، ئینجا نه وانیش په نایان برده بهر که عبه (بیت الحرام) و خۆیان له مه که که ی پیرۆز شارده وه، به نیازی بی وه ی بوون و خۆپاراستنیان به پارێزگاریی خودایی.

ووتیان: نه مه بیدعه یه کی نوئییه، بیدعه که ش نه وه یه خه لافه تی کردۆته بۆماوه یی بۆ کوپه که ی، له کاتی که دا خه لافهت به پاوێژ بوو و دیاریکرا بوو بۆ جگه له که سی نزیك، جا

چۆن دەبىت خزمىكى نىزىك و كۆپىكى پاستەوخۇ بىرىتە جىنشىن، ھەريۆيە ئىوان ئىو
بىنەمايەيان پەرچ كىردەو ھە كەكارەكە بە بۆماوھىيى بىت، وىستىيان جىنشىنايەتى ۋەك
سەردەمى خەلىفەكانى پاشىدىنى لى بىتەو.

ئىبن زوبىر بەيەت نەدانى بە يەزىد ھەلىزارد، ئىنجا پۆي بۆ ھەككە تا لەوى بىننىتەو
و (ھىسەن)ى لەگەل بوو - خوا لە ھەرىكەيان پازى بىت - ، ئەگەرچى ھەككە سەرى
دەسەلاتى يەزىدى كۆپى معاويە بوو، كەچى ھەندىك ھۆكار يەكانگىر بوون بۆ ئىوھى
ھەككە بىكەنە گونجاوترىن شوپىن كە ئىبن زوبىر بىتوانىت پوى تى بىكات - بە تىپوانىنى
خۆى - گىرنگىرىن ئىمان ئەمانە بوون:

تاكە شوپىن بوو كە بىتوانىت لەو ماوھىيەدا پەناي بۆ بىرىت ئىوھى چۈنكە ھەرىم و
ناوچەكانى تر گونجاو نەبوون، بۆ نمۇنە عىراق گىرەتتى تىا نىبە بۆ دىلسۆزى و ۋەلاى
خەلگەكەي بۆ ھەرى سەركىدەيەكى بەرھەلىستىكار دى ئىمەويەكان، ئىوھى لەگەل ھىسەن
كىردىيان باشتىرىن بەلگەيە، ئىبن زوبىرىش تەواو ئاگەي لەو بوو كاتىك ئامۇزگارى
(ھىسەن)ى كىردە ۋەھى نەپوات بۆ عىراق پىتى گوت: بۆ كۆي دەپۆي؟! بۆلاي كەسانىك
كە باوكتىيان كوشىت و ھەلى كوشىتنى براكەتەيان دا؟!

بەلام مىصر و يەمەن دوور بوون لە شانۆي پىداوھەكان، ئىبن زوبىر لەم دوو ناوچەيەدا
پىشتىوان و شوپىنكەوتىوانىكى نەبوو پىشتىيان پى بىستىت، ئىوھى شام با بوو سىتت كە
مەلەبەندى ئەمەويەكان بوو.

مەبەستى ئىبن زوبىر و ئەوانەشى لەگەلى بوون لە ھەندىك لە ھاۋەلان و شوپىنكەوتىوان
ۋەك (مىسەر كۆپى مىرە) و (ئىبىللى كۆپى مىرە) و (مىسەر كۆپى
ئىبراھىم كۆپى مىرە) و جىگە لە وانىش بىرىتى بوو لە گۆپىنى پىشھاتەكە بە شىشەرى،
كاتىك بىنەيان خەلاقەت گۆپاۋە بۆ بۆماوھىيى و پاشاگەردانى و ھەروھە ھەندىك پىرو
پاگەندە لە چواردەۋرى (يەزىد) بىلەن پىداوھەكان كىردىبوو كە وئەيەكى خىراپى خەلىفەى
ئەمەويەكانى لە نىمەشق پىشان دەدا.

لەپشت ئەم شۇپشەۋە ھەۋلى دەدا ئوممەتى ئىسلامى بگەپتەۋە بۇ ژيانى پاپۇز و
نەتەۋەى موسولمانىش باشترینى ناو خۇيان بگەنە فەرمانپەرۋا، خەلافەت گۇرا بۇ
مولكدارى و پاشاگەردانى، ئىبن زوبىر ۋاى دەبىنى كە بەكارھىنانى شمشىر و گۇرپىنى
خرابە (منكر) بەھۇى ھىزەۋە نرىكى دەكانەۋە لە خودا و پى دەگرىت لەۋەى خەلافەت
بىتتە پاشايەتى و بۇماۋەى، لەبەر ئەمە پى بەخۇى نەدا ھەتا (يەزىدى كوپى معاۋىە)
كۆچى دوايى كرد.

ئىبن زوبىر دەيفەرموو: خودايە من دىدارى تۆم ھەز لىيە، تۆش بىنىنى منت پى خۆش
بىت، خودايە من جەنگام و جىھادمكرد لەبەر تۆ و لەدۇى دوزمەكەت، تۆش پاداشتى
جىھادكارانم پى بېخشە^۱.

كاتىك حسين چو بۇ كوفە و پۇزى عاشورا لە سالى ۶۱ك لە كەرىەلا شەھىد كرا، ئەۋە
پوداۋىكى دلتەزىن بوو بۇ ئىبن زوبىر، ئەۋەى كە لىنى دەترسا ئەمەۋىەكان تەنھاي بگەن
ھاتە دى.

ھەروەھا ئەۋ پىاۋەى كە لەسەنگەرى بەرھەلتسكاراندا ۋەستابوو كوزرا، لەگەن
ئەۋەشدا ھىچ جموجولنىك لەلايەن خەلكىۋە بەرپا نەبوو بەھۇى كوشتىنى حسەينەۋە –
پەزاي خوداي لىبىت – دۇى ئەمەۋىەكان.

ئىبن زوبىر ھەستى بە ترسناكى ھەلۋىستەكەى كرد، بەلام ھەۋلى دا سود ۋەرىگرىت لە
پالئەپەكانى پق و توپەيى كە دەرونى خەلكى پىكردبوو دۇى ئەمەۋىەكان لەبەر كوشتىنى
حسەين.

يەكەمىن ھىرشى پاستەوخۇ لە (ئىبن زوبىر)ىشەۋە بۇ سەر (يەزىد) ئەۋكاتە بوو كە
(ئىبن زوبىر) ھەۋالى كوزرانى (حسەين)ى بىست ھەستايەۋە بۇ وتار لە مەككە و
پەحمەتى نارد بۇ حسەين و لۆمە و سەرزەنشتى بكوزرانى كرد و فەرموۋى:

^۱ . سەبىرى (تارىخ دمشق)ى (ئىبن عىساكى) بگە.

سۆیند بێ بەخوا کە سێکیان کوشتوو کە شەو نوێژی درێژ و پۆژی نۆد بوو، لەوان
خاوەن حەق تر بوو بۆ ئەو شتە کە هەبانه و ئەوەی کە هان لە ناویدا (مەبەستی
دەسلات و خەلافەت)، لە پێشتر بوو لە دین و چاکە کاریشدا.

سۆیند بێ بەخودا درێخی نە دەکرد لە خۆیندەوێ قورئان و لەبەر خودا گریان،
بە پۆژی و بوونی نە دەگۆڕی و بە خواردنەوێ حەرام، کۆڕەکانی زیکر و یادی خودای
وازلیتە دەهێنا لەبەر راوشکاری، دواتریش ئەوانە کوشتیان فەقێ دەدرێتە ناو (غی) کە
شیوێکە لە دۆزەخ.

لە سەرەتادا (یەزید) هەولێ نەدا لای خۆی وە کاریک بکات ناکۆکیە کە لە گەڵ (ئەبێن
زوبێر) دا ئالۆزتر بکات، لەبەر ئەوە نەبە یەکێ بۆ نارد و تیایدا باسی چاکەکانی و شوێن
دەستەکانی لە ئیسلامدا کرد.

هەروەها هۆشدارێ دابوو بە بارەت بە هەلگیرساندنێ ئازاوە و هەڵدان بۆی، بە شێک
لە و قسانە کە بە نامە بۆی ناردبوو ئەو بوو پێی و تێو: ((خوات بەبیردێتەو، کە
بە تەمەنەکانی قورپەیش و پێشینە چاکەکان و ئەوانە کە دەستپێشخەریوون لە گۆش و
پەرستشدا هەموو پۆیشتن. ئەو چاکە یە کە پێشت خستوو زیاتری بکە و سفری
مەکەرەو، ئەوێ خەلکی پێیان تێخستوو تۆش بچۆ ناوی، مەیانخەرە ناو گێژاوی
فینتەو، ئەوێ خودا قەدەغە کێدوو تۆ خەلالی مەکە)).

بەلام ئەبێن زوبێر وەلامی تەکا نایستە وایە کە یەزیدی نەدایەو، پازی نەبوو کە
بە یەتێ پێ بدات، ئێنجا یەزید سۆیندی خوارد کە بە یەت وەرناگرت لە ئەبێن زوبێر
مەگەر بە قۆلبە سترکراوی نەبێت.

معاویە کۆپی یەزید هەولێ دا باوکی پەشیمان بکاتەو لەم سۆیندە، چونکە ئەبێن
زوبێری دەناسی و دەیزانی کە هەر ئەسلەن هاتن بۆ لای یەزید پەرچ دەکاتەو و لە پق و
تۆڕەبیدایە، معاویە کۆپی یەزید چاکەکار و لەخواترس و خۆپاریز بوو، لانی نایستە وایی
دەگرت و لە خۆین پشتنی موسولمانان دەترسا، (عبداللهی کۆپی جەعفر) یش پالپشتی
پایە کە (معاویە) ی کرد.

بەلام بەزىد سور بوو لەسەر پایەكەى خۆى، بۆ ئەوەىش كە قورسى و ناخۆشى
پەوشەكە سوک بکات لەسەر دلى ئىبن زوبىر دە كەسى لە پیاو ماقولانى خەلكى شامى
نارد بۆلای و بېژك لە زىو و بەرگ و پۆشاكى كاكودارى پىدا ناردن.

كاتىك ئەندامانى وەفدەكە گەيشتنە مەككە (ئىبن عوضاتى ئەشعەرى) دەستى كرد بە
نە و ووتى: ئەى (ئەبا بەكر)، جى دەستت لە كاروبارى خەلیفەى ستەم لىكراددا -
عوسمانى كورى عەففان - و پشتگىرى و پشتیوانىت لىتى لە (یوم الدار) دا لەبىر ناكرىت،
ئىستا ئەمىرى بېواداران توپە بوو لەوەى كە پشتت تىكردوو، بۆ ئەو مەبەستەش كە
(نوعمانى كورى بەشیر)ى نارد بۆ لات و سویندى خوارد كە لە تەوقىكى ئاسنى سوكددا
بىنى بۆلای بۆ ئەوەى سویندەكەى نەكەوى، بەرگىكى بكە بەسەردا كە نەبىنرىت، پاشان
تۆ وەك بەرپۆژك دەبىت لای ئەمىرى بېواداران كە لە فەرمانرەوايەتەكەیدا پىچەوانەى
ناجولیتەو.

ئىبن زوبىر ئىزنى خواست لە نىردراوەكان كە چەند پۆژك بىربكاتەو و پرس و پاوژ
بكات، ھەر بۆیە پاوژى بە دایكى كرد (ئەسمای كچى ئەبوبەكى صدیق) پەزای خواى
لەبىت - ئەویش پى گوت: كۆرەكەم بەسەرىزى و شكۆو بۆى و بە پۆژ و شكۆو
بەرە، دلىا مەبە لە خۆتەو متمانەت بە بەنى ئومەييە نەبىت، یارىت پى بكەن، مردن
باشترە لەو كارە.

مەروانى كورى ھەكەم (عبدالعزىز)ى كورى نارد بۆلای ئىبن زوبىر و پى گوت: بە ئىبن
زوبىر بلى: باوكم ناردومى چاودىرى كاروبارەكانت بكەم و حورمەت و شكۆت بپارىزم، ھەر
بەویۆنەوہیەو پىت دەلیم سویندەكەى ئەمىرى بېواداران پەسەند بكە، كۆژك لە زىو یان
ئالتون كە كالۆيكى پتوہ بىت و دەرەكەویت و تەنھا دەنگەكەى ببىستىت دەكاتە بەرت
، ئىنجا ئىبن زوبىر نامەى بۆ مەروان نوسیەو و سوپاسى كرد لەگەل كۆت و
كە لەبجەكەش.

مەروەھا وەلامى نىردراوەكانى بە نەرى دایەو.

پاش ئهوهی ئیبن زوبیر وه لاهی وه فده کهی به نه ری دایه وه به (ئین عوضات)ی ووت:
من له جیتی کۆتریکم له کۆتره کانی مه که، ئایا تانیستا کۆتریکت له کۆتره کانی مه که
کۆشتوه؟

ووتی: به ئی کۆتره کانی مه که چ حورمه تیکیان مه یه؟ هوی غولام تیر و که وانه کهم
بۆ بینه.

تیر و که وانه کهی بۆ هینرا و تیریکی مه لگرت و خسته ناو که وانه که و پاشان نیشانهی
گرت له کۆتریک و گووتی: هوی کۆتر، ئایا به زید مه ی ده خواته وه؟ ده بلی به ئی، به خوا
گه ر وا بلی تیره که ت ئی ده گرم، هوی کۆتره باریکه: ئایا پشت له به زیدی کوپی معاویه
ده کهیت و ئوممتهی موحه مه د پهرت ده کهیت و له (که عبه) نیشه جی ده بیت تا کو په نات
بدات؟ به خوا گه ر وا بکه ی تیره که ت ئی ده گرم.

ئینجا ئیبن زوبیر گووتی: به لایت دا ئایا بالنده قسه ده کات؟

گووتی: نا... به لام ئیبن زوبیر خو تو قسه ده کهیت، سویند بی به خوا به یعت
ده ده بیت به خو شی بیت یان ناخو شی، یان ئالای ئه شعریه کاس ده بینیت له م چه مه دا،
ئه گه ر برپاری شه پکردنمان دا له درت دواتر بشچینه که عبه وه، ویرانی ده کهین یان
ده سویتین به سه رتدا، - په نا به خوا- له قسه کانی.

ئین زوبیریش فهرمووی: ویرا کردن و شه پکردن له که عبه دا حه لال ده کهیت؟

ووتی: که سیک حه لالی ده کات که حورمه تی شکاندوه.

پاشان ئیبن زوبیر گووتی: به یعتی به زید له ئه ستوی مندا نیه.

ئینجا (ئین عوضات) گووتی: ئه ی گروی قوپه یش بیستان چی ووت؟! به یعتان

دابوو و ئه ویش فهرمانتان پی ده کات له به یعته کتان پاشگه زینه وه.

ئینجا ئیبن زوبیر دهستی کرد به باسکردنی که موکوپیه کانی به زید و گووتی: پیتم
گه یشته وه که ئه و به سه رخو شی پۆز ده کاته وه و شه ویش هه روا، پاشان گووتی: ئه ی
(ئین عوضات): به خوا من نه خه لکم ترساندوه و نه هیچ، من به رچاوم پونه له خوا وه،

نه گهر بشکورژیم نه وه باشتره بقوم، نه گهر به دهردی خوایی بمرم نه وا خودا ویست و نه ویستتم ده زانیت به رامبه ر نه و که سه ی که له زهویه کهیدا سه ریچی ده کات. نه وانی تریش به هه مان وه لام وه لامیان دایه وه.

پاشان ئیبن زوبیر فهرمووی: خودایا من خوم له ماله که ی تودا په نا داوه.

ئینجا نازناوی (عائذ بالله) ی له خوی نا، واته په ناگر به خوا، پنی ده و ترا (عائذ).

یه زید بۆی ده رکوت که بیگومان ده بیت ئیدی کرده وه یه کی سه ربازی نه نجام بدات، ئامانج لئی ده ستگیرکردن یان له ناوبردنی ئیبن زوبیر و ته وقی ئاسن کردنه گهردنی بیت، کاتیک (عه مری کوپی سه عیدی کوپی عاص) که والی مه دینه بوو حه جی مالی خوی کرد له و ساله دا (ئیبن زوبیر) یش له گه لی دا بوو، به لام نوژی له دوی (عه مر) وه نه کرد، له گه ل نه و هیچ کام له دروشمه کانی حه جی نه ده گوت، ئه م کاره ی ئیبن زوبیر واتای خوجیا کردنه وه یه کی ئاشکرای ده دا له ده سه لاتی نه مه ویه کان و دان پیان نه نانیا، به تایبته که نه نجامدانی حه ج به به لگه یه کی به هیز داده نریت له سه ر شه ریه تی ده ولته و هیزی قه له مره ویه که ی، که مه روه ک نه نجامدانی جیهاد له پیناوی خوادا وایه.

پاشان (ئیبن زوبیر) نه یه نشت (حارسی کوپی خالیدی مه خزومی) به رنوژی بۆ خه لگی مه ککه بکات که له و کاته دا (حارسی کوپی خالید) بریکاری (عه مری کوپی عاص) بوو له مه ککه.

ئیبن زوبیر وه ک که سایه تیه کی سه ریه خۆ و جیاواز له ده وله ته که مه لسوکه وتی ده کرد، مه روه ها هیچ کاریکی به بی (مسور کوپی مخرمه) و (موصعه بی کوپی عبدالرحمن کوپی عه وف) و (جوبه یر کوپی شه یبه) و (عبدالله ی کوپی صفوان کوپی ئومه یبه) نه ده کرد، نیشانی ده دان کاروباره کان له ناو نه واندایه پاوژده، مه روه ها نوژده وکان و نوژی هه یینی و حه جی به توره پی ده کردن^۱.

^۱. (تاریخ دمشق - لابن عساکر).

ئىنجا (يەزىد) نامەى نوسى بۇ (عەمرى كوپى سەئىدى كوپى عاص)ى والى و
 فەرمانپەرەى خۇى لە مەدینە، كە ھەندىك سەربازى بۇ بىئىرىت.
 (عەمرى كوپى عاص) بۇ سەركردايتى ھەلمەتەكە (عەمرى كوپى زوبىرى كوپى
 عەوام)ى براى (عبداللهى كوپى زوبىرى)ى دانا، عەمرى كوپى زوبىر سەركى پۆلىسى
 مەدینە بوو - بەماناى ئەمىر - كە لەلايەن (عەمرى كوپى سەئىد) ھوۋە دانراپو، ئۆد
 دوژمنى براكى بوو، ھەركەس سۆز و ھاوخەمى و دلسۆزى بۇ عبداللهى كوپى زوبىر
 ھەبوایە داركارى دەگرد، لەوانەى لىيان درا (مونزىرى كوپى زوبىر) و كوپەكەشى (محمەدى
 كوپى مونزىر) و (عبدالرحمن كوپى ئەسود كوپى عەبدىيەغوپ) و (عوسمانى
 كوپى عبداللهى كوپى حەكىمى كوپى حىزام) و (خوبەبى كوپى عبداللهى كوپى
 زوبىر) بوون، ئەوانەش كە ھەلاتن لە دەستى و پويان كرده مەككە و پەنايان ھىنا بۇلاى
 ئىبن زوبىر (عبدالرحمن كوپى عوسمان) و (عبدالرحمن كوپى عەمرى كوپى سەئىد) و
 ھەندىكى تر بوون.

دانانى (عەمرى كوپى زوبىر) بەسەركردايتى ئەو سوپاىەى بۇ بەرەنگارىبوونەوہى
 (عبداللهى كوپى زوبىر) دەچو لەسەر داخوانى (عەمرى خۇى بوو، ئەم سوپاىەى (عەمرى
 كوپى زوبىر) كە پوى كرده مەككە ھەزار پىابوو، لە بەرەتاكەيدا (ئەنىسى كوپى عەمرى
 ئەسەمى) بە ھەوت سەد سەربازەوہ پۇشتىن و لە (ذى طوى) دابەزىن و (عەمرى كوپى
 زوبىر) یش پۇى و لە (أبطخ) بارگەى خست.

ئىنجا (عەمرى كوپى زوبىر) نامەى نارد بۇ (عبداللهى كوپى زوبىر)ى براى، داواى
 لىكرد خۇى ملبەتات بۇ سۆيىندەكەى يەزىدى كوپى معاویە، ھۆشدارىشى پىدا لەوہى كە لە
 شارى مەككەدا شەپ بكات، (عەمرى كوپى زوبىر) لە سەربازگەكەى دەرەچوو و
 بەرنوئىزى بۇ خەلگەكە دەگرد لەمیانەى دانوستانەكانى لەگەل (عبداللهى)ى برايدا.

(عبدالله)ش له گه لی ده پوښت و نهرمونيان و پوخوش بوو له گه لی و ده یگووت: من که سیکم گویده گرم و گوږپایه لیشم، توش ده ستوپتوهندی (یهزید)ی که چی له دواي توه نوږیش ده کم و لاریه کم نیه، به لام تهوق بکته گهردم و ئینجا تی ته قینی بۆ شام، من له وده پروانیوه و بۆم ده رکه وتوه که په وای نیه بۆم به خۆم په وای بکه، نه مه ی من گوتم بۆ که وره که تی بنوسه و پینداچوونه وای بۆ بکه.

به لام (همری کوپی زویتر) پوښی هینایه وه که نامه نانوسیت بۆ یهزید، به بیانوی نه وای نه م بۆ کاریکی دیاریکراو هاتوه و ده بیت نه جامی بدات، (عبدالله ی کوپی زویتر) (عبدالله ی کوپی صفوان)ی به هه ندیک سهریازه وه نارده بوو خواروی مه که یان گرتبوو، چوارده وری (نه نیسی کوپی همری نه سلمی) یان دابوو، (نه نیس) ههستی پی نه کړدبوون تا چوارده وری گبر، دواتر کوږزا و هاره لانیشی تیک شکان.

له و کاته ی که (نه نیسی نه سلمی) کوږزابوو و سوپاکه شی تیکشکابوو، (موصعه بی کوپی عه بدولپه حماني کوپی عه وف) سهرکړدایه تی کومه لیک سهریازی تری ده کړد به ره و (همری کوپی زویتر)، که له (أبطخ) بارگه ی خستبوو، ئینجا (همری کوپی زویتر) تیشکا و چرویه مالی پیاوړتکه وه پنی ده وترا (عهلقه مه) (عوبه یده ی کوپی زویتر)ی برای هات بۆلای و دالده ی دا و بردی بۆلای (عبدالله ی کوپی زویتر)، بۆی باسکړد که نه و هانای بۆ برده وه، نه ویش گووتی بۆ حق و مای خۆم به لی لینی خوش دهیم، به لام بۆ حق و مای خه لکی نه وای توله ی هه رکه سیکي که له مه دینه نازاری دابیت لی ده ستینمه وه.

(عبدالله) همری کوپی زویتری برای دانا تا کو توله ی خه لکی لی بسه نیته وه، جا هه رکه س سکالای هه بروایه له سهر (همر) که نه مه و نه وه و نه وای به رامبه ری کړدبیت، (عبدالله ی کوپی زویتر) پنی ده گووت: نه وای پنی کړدیت پنی بکه ره وه، سهرچاوه کان ناسی نه وایان کړدوه که (همری کوپی زویتر) پویه پوی سزادانیکي قورس بوویه وه له و له و دادگاییه دا و له ژیر نه شکه نجه و لیداندا مرد.

به ره له ستکاریی ئیبن زویتر هیچ سهرکه و تنیکي به دی نه هینا شیاوی باس بیت، چون له ماوه ی دوو سال یان زیاتردا له به ره له ستیکردنی یهزید دا هیچ گۆرانییک پوی نه دا له

پيگهي هيز و ده سلا تي ده وله ته که ي له حياز دا سهر ياري ناوچه کاني تر، به لام ئيبين زويير ئامانجي وروژاندني نه مه ويه کان بوو بۆ فرېداني يه زيد بۆ نيو کهنده لاني پوبه پويونه وه که، يه زيد هه له يه که گه وري کرد که سوئندي خوارد ده بيت ئيبين زويير له ناو ته وق و که له بچه دا بيت بۆلای بۆ ديمه شق، جا چون ده بيت هاوه ليکي به پيز و به شکو که ته مه ني له شه ست سال تيپه ي کردوه مل بدات بۆ داوايه که له و جۆره ي (يه زيدى کوپى معاويه).

(ئيبين زويير) تواني (يه زيد) له بهردهم خه لکي حيازدا وا پيشان بدات که که سيکي خو سه پينه و شياوي فرمانه وايه تي موسولمانان نيه، نه م پوداوه له ئيبين زوييره وه تيپوانيني زۆريک له خه لکي گوپى به وه ي که ئيبين زويير حه ق خوازه و پويه پوي خه ليفه يه ک بۆته وه سته م ده کا له فرمانه کانيدا و لادهر و سته مکاره له بريا ره کانيدا. پاشان نه وه له گه وريه ي که (عه مري کوپى زويير) تني که وت، سهر بورده و چيرو که کان باسي ده که ن که نه ويش زۆر خو به گه ويزان و به فيز و لوتبه رز و سته مکار بووه، لاپه ره ي ژيانى پره له خراپه، هه ر که س لايه نگري و دلسوزي بۆ (عبدالله) هه بايه ده يگرت و به قامچي ليى ده دا، له بهر نه ماش بوو که عبدالله ي برا ي سوربوو له سهر نه وه ي خه لکي تۆله ي خوياني لي بکه نه وه، هه روه ها په کتيکي تر له و شتانه ي هه ستي خه لکي خرۆشانده نه و واليه ي مه دينه بوو که يه زيد داينا بوو کاتيک يه که م پۆزي فرمانه وايه تيه که ي له مه دينه چوويه سهر بلنگۆ له باره ي (ئيبين زويير) وه ده يگوت: خۆي له مه که ده شارينه وه، سوئندي بۆ به خوا هه له کوئينه سهر ي و ئينجا به خوا گه ر بشچيته کابه، کابه ي به سهر دا ده سوئنين هه رچي ده بيت با بيت. (په نا به خوا له قسه که ي).

کاتيکيش سوپاکه ي ئاماده کرد بۆ به ره نگار بوونه وه ي ئيبين زويير له مه که هه نديک له هاوه لان ئامۆزگاريان کرد و هۆشداريان دايه و بيريان خسته وه که حه رام شه پ و ئازاوه و کوشتن له کابه په وانيه و قه ده غه يه به به لگه ي فهرموده ي پينه مبه ري خودا، به لام گوئي به ئامۆزگاريه که يان نه دا.

مهروانی کوپی چه که م - که نه میریکی ژیر و سیاسییه کی به ناگا بوو - عمری وریا کرده وه که هه لئه کوتیته سهر کابه و پینی گوت: په لاماری مه که مه ده و پیز و حورمه تی مه شکینه، له نیبن زوبیر گه پین شه و چووه ته ته مه نه وه و شه ست و نه وه نده ساله، پیاویکی کولنه دهره، به خوا نه گهر نه یشیکوژن خوی ده مریت، نینجا (عه مر) پینی گووت: په لاماری ده ده مین و هیرشی ده که یه سهر له ناو دلی کابه شدا بیته، هه رکس چی ده لیت با لیت، مه روان گووتی: به خوا نه وه م پی ناخوشه و ناچه حتم ده کات.

عبداللهی کوپی زوبیر نازناویکی کاریگری هه لبرارد بوو که به خوی ده گوت (عائذ بالله) - په ناگر به خوا - ، نیدی ده سقدان له مه که بوویه شتیک که لای هاوه لان و شوینکه وتوان په سهند نه بوو، هه رده بووایه به رگری له مه که بکریته، له به رامبه ر سوپایه کدا که دهی ویست شکو و پیروزی مه که بشیوینیت، ته نانه ته وهی که ناشتوانیت به رگری له مه که بکات شه و هاوسوز و هاوخمی نیبن زوبیر ده بیته چونکه به رگری له مالی خودا ده کات.

خه لکی له ده وریه ری (تانیف) وه به لیشاو نه هاتن به ره و نیبن زوبیر تا هاوکاری بکن و پاریزکاری له مه که بکن.

تابم جوړه یه زید سه لماندی که سیاسی نه و که م عقل و خو به گوره زانه، پاش شه سوپایه کی نارد بق داگیرکردنی مه دینه ی پیروز و که مارودانی کابه، به لام خودای گوره له ناوی بردن و تیاچوون، پاش په لاماردانی مه دینه که له سهر پتگی دا بوو به ره و نیبن زوبیر سهر کرده ی سوپاکه ی تیاچوو، دوا ی شه ویش (حصین کوپی نمیری سکونی) سهر کرده ی سوپاکه ی گرتنه ده ست، چوار شه و پیش ته واو بوونی (مانگی موچه پهم) که یشته مه که ^۱.

^۱ سهر کرده ی شه سوپایه ی که یه زیدی کوپی معاویه بق په لاماردانی مه دینه ی سه ووره و ناچارکردنی خه لکه کی بق مه یعتدان به یه زید په وایه کریدو (مسلم کوپی عوقبه) بوو، خوا نابووتی بکات، چونکه له سهر پاسپارده ی یه زید مه دینه ی داگیر کرد، خه لکی ناویا لینا (مسرف کوپی عوقبه)، نینجا خوی گوره شه

(حصین کوپی نمیر) له کټوی (حجون^۱) لای (بیری مهیمون) بارگه ی خست، به وده ش کاري کرد بۆ بللوه پټکردنی سوپاکه ی له مه ودايه کي به رفراندا، نه وده ش که هانی دا بۆ نه و کاره سروشتی نه و جهنگه بوو که له ده وری مه که که نالابوو.

نیین زوبیریش دهستی کرد به هاندان و خرقشانندی خه لکی بۆ به رهنکاربوونه وده ی سوپاکه ی خه لکی شام، نه وانه ش که له شه پی (الحره) ی مه دینه ی منه ووه ره تیک شکابوون هاتنه ریزی نیین زوبیره وه، (نه جده ی کوپی عامری هه نه فی) ش به خه لکیکه وه له ده ره وه هاتن بۆلای نیین زوبیر بۆ پاراستنی کابه له ده ست خه لکی شام.

نه و جهنگاوه رانه ی له گه ل نیین زوبیر بوون ژماره یان زۆر که متر بوو له و جهنگاوه رانه ی که به شداریبوون له شه په که ی (الحره) دا، هیزه کان هاوشانی په ک نه بوون، که نه مه ش وای کرد بارودوخه که له به رژه ووه ندی (حصین کوپی نمیر) بیت، به تاییت پاش نه وده ی نیین زوبیر توشی له ده ستدانی باشتترین هاوه له کانی بوو، وه کو هر دوو براکه ی (مونزیر و نه بی به کر) و (موصعه بی کوپی عبدالرحمن) و (حوزافه ی کوپی عبدالرحمن کوپی عه وام) و (عه مری کوپی عوره ی کوپی زوبیر).

له په بیعی په که می ۶۴ کچیدا (حوصه ی کوپی نومه ی) هه ستا به دانانی مه نجه نیق له سه ر کټوی (نه بی قه بیس) که کټوکی هاوته ریبه له گه ل (صه فا) و کټوی (قعیقمان)، شوین و مۆلکه کانی نیین زوبیر له به رده م (حصین کوپی نمیر) دا دیار و له به رچاوبوون، نیین زوبیر هچ په ناگه یه کی نه بوو بۆ خۆپاراستنی له به رده گه رمه کانی مه نجه نیق، هچ شویتنیکي به دهسته وه نه ما به ته نها (مسجد الحرام) نه بیت، پاش نه وده ی مۆلکه گریگه کانی له پتیشه وه له ده ست دا له نه بته خ (أبطخ) وه له میانه ی شه په کانی نتوان (نیین زوبیر) و (حوصه ی کوپی نومه ی) دا مه که که سوتا.

سه رکرده یی له ناویرد و هه روه ها به زیدیش که پاش نه و پاسته وحق له ناوچوو، نه لغوت له سته مکاران ((ألا لعنة الله على الظالمين)).

۱. ناوی کټوکیکه له مه که که.

به لام یه زیدی کوپی معاویه له نیوهی مانگی په بیعی یه که مدا مرد و که سیش به مردنه که ی نه زانی له بهر دوری ماوهی نیوان مه که و دیمه شق، هه والی مردنه که شی له سه ره تایی مانگی په بیعی دووه می سالی ۶۴ کۆچیدا گه یشته مه که.

خودی مه که مه به ست نه بوو که بسوتینریت، به لگهش له سه ره نه وه نه و ترس و بیمه به له خودا که هه ر دوو لا پاش سوتانی مه که دایگرتن، یه کسه ر پیاویک له خه لکی شام پاش سوتانی کابه هاواری کرد و ووتی: خوا هه ر دوو لا له ناو به ریت، به لام هاوه لانی زوبیر له گه ل ته رمی ئافره تیکدا هاتنه دهره وه.

له به ره به یانی نه و شه وهی که ئاگره که به ریوه کابه وه له ترسی نه وهی نه کا سزای خودا بباریته سه ریان، ئیبن زوبیر سوژدهی دهرد و ده یگوت: ((خودایه من نه وهی پویدا مه به ستم نه بوو، به نده کانی خۆت به هۆی تاوانه که ی منه وه له ناو مه به، نه مهش سه ری که چه له به رده سستی تۆدایه)).

کاتیک هه والی مردنی (یه زید) گه یشته (حوصه ین کوپی نومه ین) ناردی به شوین ئیبن زوبیردا و ووتی: شه وه که ی نه به ته خ شوین و کاتی به کتر بینیمان بیت، ده یویست له گه لی کۆیته وه و دانوسسانی له گه ل بکات له سه ره خه لافهت، پاشان کۆبوونه وه و کاتیکی زۆر سه یان له گه ل یه ک کرد، مشتومر و قسه له نیوانیاندا گهرم بوو، یه کیک له و قسانه ی که حوصه ین به ئیبن زوبیری گوت نه وه بوو که بانگی ده کرد بۆ خه لافهت و ده یگوت: نه گه ر نه م پیاوه له ناوچوو بیت نه و اتۆ باشترینی که سی بۆ نه م کاره، خیراکه با به یعهتت بده ینی، ئینجا وهره له گه لم بۆ شام، نه و سه ر یازانه ی له گه لمن شوپه سوار و گه وره کانی خه لکی شامن سویند به خوا دوو که س له سه رتۆ ئاکۆک نابن گه ر خه لکی پاریزراو بکهیت و نه و خوینانهش که له نیوانی من و تۆدا پزان، شه وهش که له نیوان ئیمه و خه لکی نه م (هوپه) یه دا پزان وازیان لیبتینیت.

عبدالله گووتی: من نه م خوینانه واز لیبتیم؟ سویند به خوا خوینی یه ک پیاویان ناده م به خوینی ده پیاوی ئیوه.

حوصه یین به چپوه قسه ی له گەڵ ده کرد و ئه ویش به ئاشکرا و دهنگی بهرز ده یگوت:
 نا به خوا نایکه م.

ئیدی حوصه یین پیتی گووت: خوا پوی نه وه پەش بکات که له مه به دوا به دانا و ژیرت
 دابنیت، من بۆچوو نیتکم بۆتو به میشکدا هات، مه گەر نامبینی به چپوه قسه ت له گەڵ
 ده که م که چی تو به دهنگی بهرز وه لام ده ده یته وه، من به ئینی خه لافه تت پی ده ده م
 تۆش به ئینی کوشتن و له ناوچوون.

پاش نه وه ی ته واو بوون له دانوستان و یه کتریان جیهیشت (عبدالله) ههستی به
 هه له که ی خوی کرد له هه لویستیدا به رامبه ر حوصه یین کاتی که پێشنیاری خه لافه ت و
 یاوه ریتی کرد بۆ به ره و ولاتی شام، ویستی نه م هه لویسته چاک بکانه وه له و کانه دا که
 حوصه یین خوی ئاماده ده کرد به سوپاکه یه وه بگه ریته وه بۆ شام ئاردی به شوینیدا و پیتی
 گوت: نه وه ی که من بێم بۆ شام کارێکه نایکه م، هه روه ها هه زم لی نه له مه که
 ده رچم، به لام نه گه ر له وێوه به یه تیان پێدام، نه وا من ئاسایش و دادگه ریتان بۆ
 ده سه به ر ده که م.

حوصه یین به م جۆره وه لامی دایه وه: بزانه نه گه ر تو خۆت نه هاتی و بینیت که سانیکی
 زۆر له خه لکی نه م ماله داوای خه لافه تیان کرد و خه لکیش هاتن به ده میانه وه، نه وا
 خه تای من نه و من دهستم نه تیایدا.

پهنگه نه وه ی که ئیبن زوبیتر په رچی پێشنیاره که ی سه رکرده ی سوپاکه ی شامی
 دایه وه نه بوونی متمانه بووینت پیتی، به تاییه ت له وه ی که نه و به چپوه پیتی ده گوت و
 به ئینه که ی پی ده دا، سه رباری نه وه ی که هاوه له کانی زوبیتر رقیان له م سه رکرده یه و
 سوپاکه ی شام بوو، چونکه په لاماردانی مه دینه یان به ره و دانابوو، نه وه ی ویستیان
 کردیان تیایدا له کوشت و به ی نۆدی خه لکه که ی که هاوه لانی پێغه مبه ری خودا - درودی
 خوای لیبیت - و نه وه کانی نه وان بوون، پیرۆزه کانی خودایان شکاند، جا ئیتر چۆن
 ئیبن زوبیتر دلتیا بیّت و باوه ریان پی بکات تا له گه لیان بجیت بۆ شام؟!

عبداللہی کوپی زویتر
وہک خەلیفەى موسولمانان پاش ئەوہى بەیەت وەرگیرا بۆى
لە زۆربەى ولاتانى موسولمانەوہ

یەزیدی کوپی معاویە بەروارى پەبیعی یەكەمى سالى ٦٤ك كە تەمەنى ٢٨ سال بوو
مرد و مردنەكەشى لە گوندێك بوو لە گوندەكانى (حمص) پێى دەوترا (حوارین) لە خاكى
شام، بە ووتەى هەندێك كەس ماوەى فەرمانپەرەواپەتیهكەى سێ سال و شەش مانگ بوو،
هەندێكى تر دەلێن هەشت مانگ بوو.

دواى ئەو (معاویە)ى کوپی خەلافەتى گرتە دەست كە پیاویكى لەخواترس و خۆپاریز
و پشت لەدوێناکردو بوو، بەپێى ووتەى میژوو نوسان و ژیننامەزانان.

سالى ٤٤ك لەدايك بوو لە خانەوادەى خەلافەتدا و بەیەتى بۆ وەرگیرا.

میژوزانان پاجیان لەبارەى ماوەى فەرمانپەرەواپەتى (معاویەى کوپی یەزى) دەو، پا
جیاییەكەش لەنیوان بیست پۆ بۆ سێ مانگدا، هەندێك لە میژوزانان چل پۆ بە پاست
دەزان، بەدریژایی ماوەى فەرمانپەرەواپەتیهكەى نەخۆش بوو، لەبەر ئەمە هیچ كارێك
لەماوەى فەرمانپەرەواپەتیهكەیدا كارێگەرى لێ نەكرد، تەنانەت نوێژەكەش (زەحاكى کوپی
قەیس) بە خەلكى دەكرد، هەروەها كاروبارەكانى بەپێى دەكرد، هەر (زەحاك) تا دواى
مردنى معاویەش هەر خۆى بەرنوێژى بۆ خەلكى دەكرد، تا ئەوكاتەى كە كاروبارەكان
یەكلابوونەو و جێگیر بوون بۆ (مەروان) لە شام.

كاتىك (معاويەي كوپى يەزىد) ھەستى كرد مردن لىنى نزيك بۆتەۋە لەناۋ خەلكىدا بانگى دا. (الصلاة جامعة)، وتارىكى بۆدان، بەشيك لەۋ قىسانەي كە كردى ئەۋەبوو فەرموۋى: ئەي خەلكىنە من كاروبارى ئىۋەم گرتە دەست لەكاتىكدا لاۋازبوم تبايدا، ئەگەر پىتقان خۇش بوو جىنى دىلم بۇ پياۋىكى بەھىز، ۋەك چۇن ئەبۇبەكرى صديق جىنى ھىشت بۇ عومەر، گەر ويىستان جىنى دىلم بۇ پايۋىز لە شەش كەسدا ۋەك چۇن عومەرى كوپى خەتاب جىنى ھىشت، ئەگەر شەش كەسنىك نەبوو لەناۋتاندا بۇ ئەۋكارە باش بىت و كاروبارىشتانم جى ھىشت ئەۋا پادەستى ئەۋكەسەي بىكەن گونجاۋە و خۇتان بەباشى دەزانن.

پاشان دابەزى و چوۋە خانۋەكەيەۋە ئەھاتە دەر ھەتا مرد. لە گىرپانەۋەيەكى تىردا بۇ وتارەكە (ئىبن اشىر) دەيگىرپتەۋە فەرموۋىتەي: ((من لاۋازبوم لە كاروبارى ئىۋەدا، ھەزم كرد ۋەكو عومەرى كوپى خەتاب بىكەم كاتىك ئەبۇبەكرى بە جىنشىنى خۇي، بەلام كەسىكى وام نەبىنى، پىم خۇش بوو شەش كەس بخەمە پايۋىزەۋە ۋەكو ئەۋ شەش كەسەي كە عومەرى كوپى خەتاب پايۋىز و ھەلبىزاردنى بۇ كردن بەلام شەش كەسى وام نەبۇزىۋە، كەۋاتە خۇتان لەپىشتىرن بۇ كاروبارى خۇتان، ھەلى بۇزىن ئەۋكەسەي كە بەباشى دەزانن))، ئىنجا چوۋە مالەكەي خۇيەۋە و ديار نەما ھەتا مرد.

ئەم ھەلۋىستەي بە بەلگەيەك دادەنرپت كە ئەۋ پازى نەبوۋە بە گۇرپىنى خەلافەت لە پايۋىزەۋە بۇ بۇماۋەيى، پازى نەبوۋە پەيمان بە كەسىك لە خانەۋادەي خۇي بدات كاتىك پىيان گوت: يەككە بىكە بە جىنشىنن لە خانەۋادەي خۇت، فەرموۋى: بەخا شىرىنى خەلافەتى ئىۋەم نەچەشتوۋە ئىتر چۇن تالىەكەي لە ئەستق دەگرم، ئىۋەش پەلەي شىرىنىكەي بىكەن و منىش پەلەي تالىەكەي، خودايە من بىي نياز و بىي بەرىم لىي، دەستم لى ھەلگرتوۋە^۱.

^۱ - سەبىرى (مروج الذهب)ى (مسعودى) بىكە.

له گێرانهوهیهکی تردا هاتوووه پیتی گوتراوه: ئایا پاسپارده و وهسیهت ناکهیت؟
فهرمووی: تالیهکهی زیاتر ناکهم، شیرینهکهی جیدیلم بق بهنی نومهیه.

بهائی بهم جۆره معاویهی کۆری یهزید له تافی لاییدا که بیست و یهك سال بوو یان دهلێن
بیست و سێ سال بووه یان که متر له و ماویه کۆچی دوایی کرد - بهرحمهت بیت - ،
هیچ کهسی پانه سپارد له دواي خۆی بق خهلافهت به لکو جیی هیشت بخړیته پاوێژهوه
له نێوان موسولماناندا وهك چۆن بوو له پێشتدا.

برایهکی بچوکی ههبوو بهناوی (خالیدی کۆری یهزید)، دهستهیهك له سهريازهکانی
شام پێیان باش بوو بهیعهت بدهن به ئیبن زوبییر بق خهلافهت له وانیش (زهحاک کۆری
قهیس)ی ئەمیری شام، بهلام زۆرینهی سهريازهکانی شام وهكو (حسان کۆری مالیک)
سهركردهی هۆزهکانی یهمن که خالوانی یهزیدی کۆری معاویه بوون پێیان باش بوو
کاروباری خهلافهت له دهستی بهنی ئەمهویهدا بهیئیتهوه نهگرچی له بالی
مهروانیهکانیشدا بیت، له بهر نهبوونی کهسیك که گونجاو بیت له بالی سوفیانیهکانی بهنی
نومهیهدا، ئیدی نهوه بوو کۆنگرهی (جابه) بریاری له سه ره لبراردنی (مهروانی کۆری
حهکهم) دا وهك جینشین وهك پێشتر باسمان پێکرد.

ئیبن زوبییریش له حجاز و عێراق و میصر و ئهوپهڕی ولاتی مهغریب و هندیك له
دهوروپهڕی شام بهیعهتی خهلافهتی پێدراوو.

له دیمهشق (زهحاک کۆری قهیس فههری) و له حیمص (نوعمان کۆری بهشیر) و له
قنسرین (زهفهری کۆری حارسی کیلابی) و له فهلهستین (ناثل کۆری قهیس) بهیعهتیان
پێدا و (روح کۆری زنباعی جوزامی) به خهلافهتهکهی پازی نهبوو و لێی دهههچوو.
بهیعهتهکهی وهك (ئیبن کثیر) باسی کردوووه له سالی ۶۴ کۆچیدا بوو، خهلافهتهکهشی
بهردهوام بوو ههتاكو له سالی ۷۳ کۆچیدا کۆژا، له شامدا بهیعهتی خهلافهت نه درابوو به
ئیبن زوبییر جگه له دیمهشق و نوینه رهکانی دیمهشق له ولاتی ئهردهن چونکه پاش ئهوه
بهیعهتیان داوو به (مهروانی کۆری حهکهم).

به و به یه تانه له شام و یه مه ن و خوړاسان و عیراق و میصر و حجاز عبداللهی کوپی زویتر بوویه جینشینی په واه و شهرعی موسولمانان و زانایان و میژونوسانیش دانیان به مه دا ناوه.

(ئین کثیر) له کتیبی (البدایة والنهاية) ده فهرمویت: ئین زویتر پاش مردنی معاویه ی کوپی یه زید بی هیچ گومانیک ژیرتر و فامیده تر بوو له مروانی کوپی حه که م که له گه لی به شه پها و دژایه تی کرد پاش ئه وه ی هه موو کۆده نگ بوون له سه ری و له ناسق دوره کانیشه وه به یه تیای پندا و کاره که ی بۆ جۆر بوو.

به مه ش مروان و کوپه که ی که له پاش خوی هات به سته مکار و ده رچوو داده نرین له خه لافه ته شه رعیه که ی ئین زویتر هه تا کوچی دوا یی ئین زویتر، هه روه ها زانایان ئین زویتر به خه لیفه ی موسولمانان داده نین له پاش مردنی معاویه ی کوپی یه زید، مروانی کوپی حه که م و کوپه که شی (عبدالملك) به سته مکار و یاخی دانراون چونکه ی پای گشتیی و کۆده نگیی هه مووانیان به ده سته هیئا پاش کوژرانی ئین زویتر نه بیئت. که واته (عبدالملك) یش به جینشین دانانریت ئه وکات نه بیئت که توانی ئین زویتر له ناو بیات و ولاتانی ئیسلام بخاته ژیر پکیفی خوی و کۆده نگیی هه مووان به ده ست بیئت بۆ جینشینی که ی.

ئه گه رچی عبداللهی کوپی زویتر توانی په یمان و به یه تی زۆرینه ی ولاتانی ئیسلامی به ده ست بیئت وه ک پشتر ئاماره مان پیکرد که چی نه ی توانی به یه تی له محمدی کوپ حه نه فیه (کوپی ئیمامی علی) و هه روه ها ئین عومر په زای خایان لی بیئت وه ریگرت. چون ئین عومر به یه تی دابوو به یه زیدی کوپی معاویه بۆ جینشینی و هه ولشی دا ئین زویتر قایل بکات که ده رنه چی (خروج نه کات) له خه لافه تی یه زید و ئازاوه و فیتنه هه لئه گیرسینیت به و کاره ی.

پاش کۆچی دوا یی معاویه ی کوپی یه زید ئین عومر هه ر به یه تی نه دایه عبداللهی کوپی زویتر ئه گه رچی ئین زویتر داوا ی به یه تی شی لی کرد بوو، ئه م وته یه ی کرد بووه پاساوی په رچکردنه وه که ی: ده ستم ناخه مه ناو ده سته یه کی نا کۆکه وه، ده ستم

ناگنېرمه وه له کڅمه له يه کي په کړيز. (واته چونه ناو کڅمه لم پي باشتره له دهسته يه کي ناگڅکي خوان).

نيبن زويي ترش زږي لي نه کرد و ناچاري نه کرد بڼو به يعهت دان وهك چتون جينشينه کاني به ني نومه ييه و به ني عه باس نه و کاره يان ده کرد، نه گهر چي به يعهت نه داني نيبن عومر کار يگه ريه کي نه ريني له سر جينشينه تي نيبن زويي ره بوو له ولا تي حيجاز به لام نه بوو هڅي مه ترسي بوسر خه لافه ته که له بهر نه وه ي ته ماي کورسي و ده سه لاتي نه بوو.

هر وه ها نيبن عه باس - په زاي خوي ليبيت - و نيبن خه نه فیه به يعهتيان نه دايه نيبن زويي و هر کاميان ده يگوت نه گهر نه وي تر به يعهتي دا، سالي ۶۴ک داوي به يعهتي ليکريدن بڼه وه ي گشت ولتان له سهر ي کڅ ده نگ بن و خه لکي پڼک بيڼ له سهر ي، نه وانيش پتيان راگه ياند که هيچ لاريه ک پيشان ناده ن.

به لام په رتوکه کاني ميژوو و زيننامه باسي نه وه ده کهن که نيبن عه باس - په زاي خوي ليبيت - هاريکار بوو له گهل نيبن زويي را له نه رمانه واپه تي و جينشينه که پدا به جږيک وهك دادوهر له مه که کار ي کردووه به لام دواتر په يوه نديه که يان پو له گرځي ده کات و ده يي ته هڅي ده رچوني نيبن عه باس له مه که وه به ره و (تائي ف).

سه بارهت به نيبن خه نه فیه ش، نيبن زويي له سهره تادا هه ولي نه دا ناچاري بکات له سر به يعهت پيدان، هر وه ها به رده و اميش نه بوو له سر سياسي نه رمونيا نيانه ي له گهل نيبن خه نه فیه دا، نيبنجا پاش نه وه ي پيگه و پله ي به رزيوويه وه و به يعهتي له هه موو شار و ناوه دانيه که وه بڼه ات و خه ريکه نومعهت له سهر ي کڅ ده نگ ده بن هه ستي کرد کاتي هاتووه نيبن خه نه فیه ش به يعهتي پي بدات له سر به ليته که ي خوي، بڼيه جاري کي تر داوي به يعهت پيداني ليکريد سالي ۶۵ک، به لام نيبن خه نه فیه پازي نه بوو به يعهتي پي بدات، نيبن زويي ترش له به ندي کرد. ته نانه ت (موختاري سهقه فی) سوپايه کي نارد بڼو ده ربا زکردني سالي ۶۶ک، به لام نيبن خه نه فیه خوي بي نياز کرد له موختار و نکولي کرد که نارد بي تي بڼو عيراق به دوايدا وهك چون موختار بانگه شه ي نه وه ي ده کرد.

سه بارهت به ئیبن زوبیریش ههستی کردبوو که سهراوهی هیزی ئیبن حه نه فیه خوی
حه شارداوه له پالپشتی مختاری کوپی نه بی عوبهیده دا بوی، له بهر نه وه بیی کرده وه
(موختار) له ناو بیات هه ریویه (مصعب) ی برای که والی به صره بوو نارد و فرهانی
پیکرد به رهنگاری موختار بیته وه. موضعب توانی له په مه زانی سالی ٦٧ ک دا موختار
له ناو بیات.

کوشتنی موختار بوویه هوی له ق بوونی پتگی ئیبن حه نه فیه له مه که و شلوق
بوونی دۆخه که ی، ئیبن سه عد ده گپرتنه وه که: ئیبن زوبیر برایه کی خوی که ناوی (عروه)
بوو نارد بۆلای ئیبن حه نه فیه تا داوای لی بکات به یعتی پی بدات و هه ره شه ی شه پی
لیکرد نه گه ر سوریت له سه ر په رچکردنه وه ی به یعت، له م هه ره شه یه و فشاره کانی ئیبن
زوبیردا ده رفه تیک بۆ ئیبن حه نه فیه و ده ریا زگیه کی بۆ هه لکه وت نه ویش سیرتی بوو له
بانگیشتکردنی له لایه ن عبدالملکی کوپی مه روانه وه بۆ نه وه ی بگاته شام، ده سته جی ته م
ده رفه ته ی قوسته وه و پوی کرده شام به خویی و شوینکه وتوانیه وه، هه روه ها ناوچه ی
(به نیله) یان هه لبارد له سه ر که ناری ده ریای (قلزم)، ته م شاره نه گه رچی له ولاتی شام
بوو ناوچه ی هیز و ده سه لاتی عبدالملکی کوپی مه روان بوو که چی نه و له چوار لایه وه
به ره و هیجاز و به نزیکی ناوچه یه کی دور بوو له ده سه لاتی هه ربووکیانه وه.

به لام عبدالملک کوپی مه روان پتشیازی به یعتدانی بۆ کرد له به رامبه ر مال و سامان و
هه ندیک خه لات و به خشیندا یان ده رچوون له ولاتی شام، ئیبن حه نه فیه ش به یعت
نه دانی هه لبارد و ویستی بگه رپته وه بۆ مه که به لام ئیبن زوبیر نه یه یشت بیته وه ناوی،
نیدی پوی کرده (تائیف) و ده شلین پوی کردوته (مه دینه) و له وی مایه وه هه تا نه و کاتی
که ئیبن زوبیر کوژدا له لایه ن هه جاجی کوپی یوسفی سه قه فیه وه سالی ٧٣ ک.

سه بارهت به هه لکه پاره کانی ش به دوو قوئاغدا تپه رین له به یعت دان به ئیبن زوبیردا
, سه ره تا خه واریچه کان هاوپه یمانیتیان به ست له گه ل ئیبن زوبیردا له به رگری کردن له
مه که که تاکاتی مردنی به زید، ئیجنا کاتیک مه ترسی نه ما سه ر کرده که یان چوو ه ناو
مه که که و و کابه وه و ویستی بزانی ت ئیبن زوبیر پای چیه سه بارهت به (عوسمانی کوپی

مهفغان) نهویش وه لامیکی دانهوه که نهوان به دلایان نهبوو، نهوهی پیتی وه صف دهکرا
بۆی باسکردن له باوهپ و پاستگویی، دادوهری و چاکهکاری و گهپانهوه بق پاستی، لهو
کاته دا پشتیان تیی کردو لپی جیابونهوه و چون بهرهو ولاتی عیراق و خوراسان و
بلاویونهوه تیایدا.

بۆ بهرهنگاریبونهوهیان (مهلپ کوپی نهبی صفره) دانرایوو، ئیبن زوبیر نامه ی بۆی
نوسی که بهرهنگاریبونهوهیان له نهستو بگری و نهویش فرمانهکی بهجی هینا،
سه رکردایه تی خهوارچهکانی نهزاریقه (نافیعی کوپی نهزهق) بوو، (مهلپ کوپی نهبی
صفره) توانی تیکیان بشکینیت و فرماندهکشیان (نافیعی کوپی نهزهق) بکوژیت،
نینجا سوپا بهزیوهکهیان رایان کرد بهرهو ولاتی فارس.

مهرجی (مهروانی کوپی حهکه م) ه له سه ره تادا دهسه لاتی له دیمه شقدا چریووبویه وه
کاتیک ئیبن زوبیر خۆی راگه یاند وهك جیشینی موسولمانان و زۆرینه ی موسولمانان و
کاربه دهست و فرمانه په یمانیان پتدا (به یه تیایان پتدا) وهك باسما ن کرد، ئیبن
سه عد دهگیریتته وه خودی (مهروان) یش خۆی په کلا کرده وه که به یهت بداته ئیبن زوبیر
که چی (عوبه یدولای کوپی زیاد) و (نهمهویه کان) ی شام پتشیاری به یهت نه دانیان
بۆکرد، نهویش داواکه یانی په سه ند کرد، به تایهت که کۆنگره ی (جابه) یان به ست و
پالتورا بق پۆستی خه لافهت (جیشینی) و له پوی ته مه نه وه گه وره ترینی ناو به نی
نومه ییه بوو.

مهروان کوپی حهکه م و نهوانه شی له گه لی بوون، بوونه به ره له ستکارانی
فرمانه وایه تی ئیبن زوبیر، به که مین شت که مهروان پیتی هه ستا هه ولی په کخسته نه وه ی
هه ریم و نه و ناوچانه ی دا که سه ر به دهوله تی به نی نومه ییه بوون له فرمانه وایه تییدا،
وهك نه وه ی دهوله تی ئیسلامی بوو پتته میرات بۆ نه مهویه کان، به مهش مهروان به و که سه
داده نریت که درز و دویه ره کی خسته نیو موسولمان له کاتیکدا که په کپیز بوون له
گوپراهه لی و ملکه چبوونیان بۆ (ئیبن زوبیر) ی جیشینی په وای موسولمانان .

کۆنگره‌ی جابیه کێشه‌ی جینشین له‌نیوان خودی ئەمەویەکاندا چاره کرد، به‌تایبه‌ت پاش ئەوه‌ی پۆسته‌که‌ بۆ مه‌روانی کوپی چه‌که‌م به‌کلابوویه‌وه، که‌ ئەوه‌ش هه‌نگاوێکی به‌کلابیکه‌روه‌وه بوو، به‌لام هه‌رواش ئاسان نه‌بوو هه‌شتا چه‌ندین ئاسته‌نگ و به‌ریه‌ستی گه‌وره‌ و کێشه‌ و گرفت و شه‌پ له‌به‌رده‌میدا بوو له‌لایه‌ن به‌ره‌هه‌ستکارانیه‌وه، وه‌ك (ضحاك کوپی قه‌یس) گه‌وره‌ی (قه‌یسه‌کان) که‌ پشتیوانی ئیبن زوبیر بوو، پاش کۆنگره‌که‌ چوو بۆ میژگی (راهط) و (نوعمانی کوپی به‌شیری ئەنصاری) هاته‌ پیزه‌کانیه‌وه، دواتر چوو بۆ حیمص و (زه‌فه‌ر کوپی حارسی کیلابی) هاته‌ پیزیه‌وه که‌ ئەمیری (قنسرین) بوو، پون بوو که‌ ئەوان خۆیان ئاماده‌ ده‌که‌ن پویه‌پوی ئەمەویەکان بینه‌وه، پتویست بوو له‌سه‌ر مه‌روانی که‌ بیسه‌لمینیت ئەو پیاوی به‌رپرسیاریتی و هه‌لگری بار و به‌رپرسیاریتی خه‌لافه‌ته‌ و به‌رگری لێده‌کات و پشتیوانه‌کانیشی به‌که‌مین سه‌رکه‌وتنیه‌ن به‌ده‌سته‌ینا بۆی به‌ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر دیمه‌شقدا و ده‌رکردنی پاشماوه‌ی (ضحاك) لیتی.

پاشان مه‌روان هه‌ستا به‌ ته‌یارکردنی پشتیوانه‌کانی له‌ هۆز و تیره‌کاسی (که‌لب و غه‌سان و سه‌کاسک و سکون)ی به‌مه‌نی له‌ شامدا، (عه‌مری کوپی سه‌عیدی) کرده‌ ده‌سته‌ پاستی خۆی و (عوبه‌یدولا کوپی زیاد)یشی کرده‌ ده‌سته‌ چه‌پی، پاشان پوی کرده‌ میژگی (راهط) و شه‌پێکی گه‌رم پویدا، ئەم شه‌په‌ دۆخه‌که‌ی له‌ شام بۆ به‌نی ئومیه‌یه‌ و به‌تایبه‌تیش مه‌روان به‌کلاکرده‌وه، به‌جۆرێک (قه‌یسه‌کان) که‌ پشتیوانی ئیبن زوبیر بوون تێکشکان، هه‌روه‌ها (زه‌حاککی کوپی قه‌یس) و ژماره‌یه‌کی زۆریش له‌ گه‌وره‌پیاوانی (قه‌یس) له‌ شام کوژدان، شایانی باسه‌ ئەم شه‌په‌ له‌ کۆتایی سالی ۶۴ کۆچیدا بوو گوتراویشه‌: سالی ۶۵ ک بوو ماوه‌ی نزیکه‌ی بیست پۆژی خایاند.

ئەم شه‌په‌ خواه‌نداریتی و ده‌سه‌لاتی گێڕاپه‌وه‌ بۆ به‌نی ئومیه‌یه‌ پاش ئەوه‌ی مه‌ترسی پوخان و له‌ناوچونی له‌سه‌ریوو، هه‌روه‌ها ده‌سه‌لات له‌ بالی سوفیانیه‌وه‌ چوویه‌ ده‌ست بالی مه‌روانی.

ئىبجا ئەمەۋىيەكان پزگارىيان بوو لە (زەحاكى كوپى قەيس) كە بە ئۆپۇزسىۋىنىكى بەھىز دادەترا بەرامبەر ئەمەۋىيەكان و شۆتىنكەوتوۋىيەكى ئەلقەلەگوى و دلسۆز بوو بۇ ئىبن زوبىر^۱.

(قنسرین) كەوتە دەستى ئەمەۋىيەكان و (زەفەرى كوپى حارس) كە فەرمانپەرۋاى ئەۋى بوو ھەلات بۇ (قەرقيسيا) كە (عياضى حارسىي) فەرمانپەرۋاى بوو. (فەلەستىن) كەوتە دەستى ئەمەۋىيەكان.

(حيمص) كەوتە دەستى ئەمەۋىيەكان و (نوعمانى كوپى بەشیر) فەرمانپەرۋاى ئەۋى كوزدا، كە يەككە بوو لە كارىيەدەستەكانى ئىبن زوبىر.

بىرى ھۆزپەرستى كەوتە نىۋو شانۋى سياسەتى بالاي دەۋلەتەكەۋە، ئەگەر پۇڭى مىزگى (راھط) كەلبىيەكان سەرىش كەوتىپتەن ئەۋە سەرگەۋىتىكى كانى بوۋە، مەملانىتى نىۋان ھەردوۋ بالى (قىسيەكان) و (يەمەنىيەكان) يەككە بوۋن لە ھۆكارەكانى داپمانى دەۋلەتى ئەمەۋى.

كەۋىتى ئەۋولاتانەى پىشتەر سەرەتاي كۆتايى ئىبن زوبىر بوو.

لەكاتىكدا مەروان پىشتى بە پىاۋاتى ژىر و فىلباز لە شەپدا دەبەست ۋەك (حوصەين كوپى نۇمەير) و (عەمرى كوپى سەعيد)، ئىبن زوبىرىش سياسەتتىكى تىرى ھەبوۋ بە بەشدارى پى ئەكردنى پىپەرەۋاننىك لە شەپدا، كە ئەمە بوۋە ھۆى ئەۋەى (خسحاك) شارى دىمەشق جى بەيلىت بەبى ئەۋەى ھىچ ھىزىكى لىبىت بتوانىت بىپارىزىت وپىراى گىرنگىيەكەى، ئەمەش ئاسانكارى كىرد بۇ ئەمەۋىيەكان دەستىگىن بەسەرىدا و ھەرچى لەئاۋىدايە لە مال و سامان دەستى بەسەردا بگىرن.

دەگىرپەرە (مەروانى كوپى ھەكەم) كاتىك سەرى (زەحاك) يان بۇ ھىنا پى ناخۇش و گوتى: ئىستا كە تەمەنم گەۋرەبوۋە و ئىسكەم پوكاۋەتەۋە و بارىك بوۋە، تەمەنىكى

۱. سەبىرى (الكامل فى التاريخ) (ئىبن ئەسەر) بگە.

کورت و کەم ماوه، ئایا پاش ئەوەی گەورەبووم و لاوازیووم وام لێهاتوو ئەسەر پۆست و پایە بەشمشێر بکوژم و ببڕم.

لە گێڕانەوهیەکی تردا لە مالیکەوه وتی: ماوهی چل سال قورئانم خوێندەوه ئینجا وام کرد کە کردم لە خوێن پاشتن و ئەم شتانە.

پاش ئەم شەرە مەروان توانی دەست بگرت بەسەر میصردا کە سەر بە قەڵەمپەویی ئیبن زوبیر بوو بەجۆریک سالی ۶۵ک کەوتە دەستی و دوو مانگ تیایدا مایەوه و پاشان گەڕایەوه بۆ شام و (عبدالعزیز)ی کوپی کردە قەرمانپەوای ئەوی، واتە گەرنگترین ناوچەکانی ژێر دەسلاتی ئیبن زوبیر کەوتنە دەستی مەروانەوه.

هەرۆه مەروان هەستا بە ئامادەکردنی دوو هەلمەت دژی ئیبن زوبیر بۆ سەندنەوهی عێراق و حیزاز لە دەستی، بەلام هیچ پەرەسەندنیکی بەدی نەهیتا لە گێڕانەوهی عێراق و حیزاز بۆ ژێر دەستی خۆی، چونکو مردن یەخەیی پێگرت و کۆچی دوایی کرد، هەلمەتەکش لە پێگەی خۆیدا بوو و (زەفری کوپی حارس) لە (قەرقيسيا) گەمارۆدراوو.

پاش مەروان پۆستی جێنشینی بۆ (عبدالمک)ی کوپی بەجێما، کە باوکی پەیمانی پێداوو دوای خۆی ئەو جێگرەوهی بیت، پاش ئەوەی مەروان بێیارەکانی کۆنگرەیی جابییهی هەلوەشاندەوه کە دانراوو (عەمری کوپی سەعیدی ئەشەق) و (خالیدی کوپی یەزیدی کوپی معاویه) بکڕنە جێنشینی، ئەوەش پاش سەرکەوتنی لە گێڕانەوهی میصر بۆ ژێر دەسلاتی ئەمەویەکان.

(عەبدولەمەلیکی کوپی مەروان) توانی دوبارە دەولەتی ئەمەوی دابمەزرێنێتەوه بە چەندین شەر وەک باسماں کرد، پاش ناردنی هەلمەتی کۆتایی بۆ سەندنەوهی مەککە و مەدینە لە ئیبن زوبیر کە ئەو هەلمەتە هەلمەتیکی بەناویانگ بوو تیایدا ناویانگی حەجاجی سەقەفی بلاووبوویەوه و دەسلات و پێگەی بەرز بوویەوه.

حه جاجی کوری یوسفی سهقهفی و ئیبن زوبیری جینشین

- سه رهتای ده رکهوتنی هه جاجی کوری یوسف. هیش به لاماردانی ئیبن زوبیر له مه ککه.
- گه مارۆدانی ئیبن زوبیر له مه ککه. له لایهن هه جاجه وه و بۆردومانکردنی که عبه (بیت الحرام) به مه جهنیق.
- له نیوان هه جاج و نه سمای کچی نه بوکرده - رهزای خودا له خسوی و باوکی. (هه نویستی ئیبن عومه - رهزای خوای لبیت - به رامبهه نازاوه که و هه جاج).

سەرەتای دەرکەوتنی حەججی کوپی یوسفی سەقەفی

حەججی کوپی یوسفی سەقەفی لە ھۆزی (سەقیف) و سالی ٤١ کۆچی لە (تائیف) لەدایک بوو، ئەو سالی کە موسولمانان کۆدەنگ بوون لەسەر پەیمان دان بە دانانی معاویەیی کوپی ئەبو سوفايان وەك جێنشین پاش ئاشتبوونەو و پێککەوتنی لەگەڵ (حەسەنی کوپی عەلی) - پەزای خودایان لیبیت -، ناوی کولەیب (کُلب) بوو پاشان ناوی خۆی گۆپی بە (حەجج) ناوی دەرکرد پێی.

دایکیشی بریتیه لە (فاریعه کچی ھومامی عوروی کوپی مسعودی سەقەفی)، کە عوروی ھاوھەڵکی ناسراوی پێغەمبەر بوو، پێشتر چیرۆکی موسولمان بوونی و کۆژانیشی بە دەستی ھۆزەکەیی کە بانگی کردن بۆ ئیسلام خرایە پوو.

زنجیرەیی پەچەڵەك و درەختی خێزانەکەیی وەك میژوانان باسیان کردووە: (حەجج) کوپی (یوسف) کوپی (حەکەم) کوپی (ئەبی عەقیل) کوپی (مەسعود) کوپی

١. کُلب: ناوی بچکۆکراوەی (کُلب) ١٠ بە نزیکەی واتای (توتکە سەگ) دەدات، کە ئەم ناوایە لەسەر دەمە کۆمەکاندا باویرون و خەلکی و بەتایبەت عەرەبەکان مەدالەکانی خۆیان بە ناوی بێندە و مار و میرو ئازەلانی کۆیی و ژۆرشی سەیرتەرەو ناودەنا.

٢. حجاج: واتا ئەو کەسەیی کە ژۆر حەج دەکات یان ئەو کەسەیی کە ھەمیشە بەلگەیی بە ھیزی پێی بە بۆ تسەکانی، یاخود مانایەکی تریشی ھەیە واتە ئەو سەگەیی کە ئێسقان ژۆر دەشکێنێت (سەگی ھار)... (تیبیی): ئەمەیی کۆتاییان لە حەججەو مزیکتەر چونکە لەسەرەتای ئەم پەرتوکیدا ئامازەییەکی وای تێدایا گوايا ئاریدی حەججی وەرگرتوو لەبەر ئەوەی ئێسك و پروسکی ئۆر موؤفی شکاند بە ژۆر و ستەمەکانی ..) والله اعلم.

(عامری کۆپی (متعب)ی کۆپی (مالیک)ی کۆپی (عمەر)ی کۆپی (سەعد)ی کۆپی
(عەوف)ی کۆپی (سەقیف)ە^۱.

شافیعی فەرموویەتی: بیستم کەسێک باسی دەکرد کە (موغەیرە)ی کۆپی (شعبە) لە
سەرەتای پۆژدا چوو لە ژێر کەمی دانێ دەنازنی بۆ ئەوەی پاکێ بکاتەو.
ووتی: بەخوا ئەگەر زووتر خواردنت خواردبیت کەواتە زۆرخۆریکی نەرسنی، ئەگەریش
ئەوێ لە دانت پاکێ دەکەیتەو هێ دوینی بیت کەواتە (بیس و پۆخل)یت..
پاشان تەلەفی دا.

ئەویش گوتی: بەخوا شتێک نەبوو لەوانە ئێ تۆ باست کرد، وەک خەلکی (حوپرە) چۆن
بە یانیان زوو سیواک دەکەن منیش ئەوەم کرد، بەلام تالێک لە نیوان ددانەکانمدا
ماپوویەو هەولمدا دەری بکەم.

دوای ئەمە (موغەیرە) بە یوسفی باوکی حەججی گوت: بیخوێزە، ئەو ئەو کەسە
خوا دایناوە بۆ پیاویک زال بێ، ئیدی یوسفی باوکی حەجج خوازبیتی کرد و هینای.
شافیعی فەرموویەتی: بۆیان گێڕامەو کاتێک باوکی حەجج چوو لە و سەرچێیی
لەگەڵ کرد و خەوت، لە خەودا پیتی و ترا: چەند خێرا سکت پێ کرد بە (المبیر - خوین
پێژە)کە^۲.

ئێین خەلەکان فەرموویەتی: ناوی دایکی فاریعی کچی هومامی عوورە کۆپی
مەسعودی سەقەف بوو، مێردە کەشی حارسی کۆپی کەدە سەقەف پزیشکی عەرەب
بوو، ئەویش هەمان بەسەرھاتی سیواکە کە ئێ گێڕاوەتەو.

دانەری پەرتوکی (العقد) باسی کردووە کە حەجج و باوکیشی لە (طائف)
هەرزەکارەکانیان فێر شمشیر بازی و ئەسپ سواری دەکرد، پاشان چوو بۆ دیمەشق
بۆلای (پوخی کۆپی زنباع)ی وەزیری عبدالملک، لەوکاتەدا عبدالملک لای پوخی کۆپی

۱. سەیری (البدایة والنهاية)ی (ئێین کثیر) بکە و هەندیکیش دەئین کە سالی ۳۹ ک و و تراویشە ۴۰ ک لە دایک بوو.

زنباع سکالای که سوپاکه به فهرمانی نه و هه لئاسن و دانانیشن، ئینجا پوچ پیی گووت: پیانیکم لایه نه و کاره ی پی بسپیتره، ئیدی عبدالملك کاروباری سوپاکه ی دایه دهست ههجاج، پاش نه مه که سیک نه بوو دوابکه ویت له هه لسان و دانیشن، ته نانه تپه پی به لای چادره که ی (پوچی کوپی زنباع) دا نانیان دهخوارد، لئی دان و به دهوریاندا سوپایه و چادره که ی سوتاندن، پوچ نه مه ی برده وه بۆلای عبدالملك و سکالای کرد، ئینجا به ههجاجی گووت: بۆچی نه م کاره ت کرد؟

نه ویش گوتی: من نه مکرد، به لکو تو کردت گه وره م، چونکه دهستی من هه دهستی تزیه و قامچی من قامچیه که ی تزیه، هیجت له کیس ناچی نه گه ره جیاتی چادریک دوو چادریش بده یته وه به پوچ، له جیاتی خزمه تکاریک دوو توکه ریشی بده یتی، له سه ره نه و شته ی که خۆت پیت سپاردووم مه مشکینه.

هه ربۆیه عبدالملك نه و کاره ی کرد که ههجاج گووتی و ههجاجیش له لای نه و پله ی هه ربۆیه وه.

(ئین کثیر) له (البداية والنهاية) دا له باره ی که سیتی باوکی ههجاج و خودی ههجاجه وه ده فهرمویت: جوامیتریه کی گه وره و چاونه ترسی تیدا بووه، شمشیره که ی پرپوه له تاوان، زۆر که سی به بچوکتین گومان کوشتووه له کاتی که دا خودا خوین پرشتنی حهرام کردووه، وه ک پادشاکان توپه ده بوو، وه ک ده لئین له (زیادی کوپی أبیه) چووه، (زیاد) یش وه ک ده لئین له (عومه ری کوپی خهتاب) ده چوو.

(ئین عه ساکی) له ژياننامه ی (سولهیمی کوپی عیتری ته جیبی) دادوهری میصردا باسی کردووه که نه م (سولهیم) ه به کیك بووه له گه وره کانی تابیعین (شوینکه وتوان)، به کیك بووه له وانه ی ناماده ی وتاره که ی عومه ری کوپی خهتاب بووه له جابیه دا، به کیك بووه له زاهیده کان (پشت له دونیا کردووه کان) و خودا په رسته کان به پاده یه کی زۆر گه وره، هه موو شه ویک سی جار خه تمی قورئانی ده کرد له نوێژدا و جگه له نوێژیش، پوته ی مه به ست نه وه یه که ههجاج له گه ل باوکی له میصر له مزگه وته که ی نه م پیاوه ده بن، نه م سولهیمی کوپی عه تهره به لایاندا تیده په پیت، باوکی ههجاج له به ری

هەڵدەستی و سلاوی لێدەکات و پاشان دەلێت: من دەپۆم بۆلای ئەمیری بڕواداران، هیچ کار و بپیویستیەکت نیه پێی را بگەیهنم؟

ئەویش دەفەرموێت: بەلێ هەمە، داوای لێ بکە با لە دادوهری لام ببات.
 باوکی حەجاج دەلێت: پاکی و بێگەردی بۆ خوا! بەخوا ئەمڕۆکە دادوهرێکم پێ شک نایە لە تۆ باشتر بێت.

پاشان گەڕایەوه بۆلای حەججی کوپی، ئەویش پێی گوت: ئەی باوکی من ئایا لەبەرپیاویک هەڵدەستی (تجیب) یە و خۆیشت (ثقفی) ت؟

باوکی گوتی: کوپەکم بەخوا من وا دەزانم خەلکی ئەمە و هاوشتیوهکانی دەکەنە تکاکار و پێیان دەپارێنەوه.

حەجاج گوتی: دە بەخوا کەسێک نیه هێندە ی ئەم (سولهیم) ه و هاوشتیوهکانی بەزیانت بۆر بن ئەمیری بڕواداران.

باوکی گوتی: بۆچی کوپەکم؟

ووتی: چونکە ئەمە و هاوشتیوهکانی خەلکی لە دەوریان کۆدەبنەوه و ئەوانیش باسی ژياننامەی ئەبویهکر و عومەریان بۆ دەکەن، ئیدی خەلکی رقیان لە باسی ژياننامەی ئەمیری بڕواداران دەبێتەوه و هیچ شتێک نابینن جگە لە ژياننامەی ئەوان، دواتر واز لەم دینن و لەخەلافەتەکە ی ئەم هەڵدەگەڕێنەوه و لەبەیعەتی دەردەچن، هەروەها رقیان لێی دەبێتەوه و گوێراپەلێ ناکەن، بەخوا گەر کارم کەوتە دەست، لە ملی ئەمە و هاوشتیوهکانی دەدەم.

ئینجا باوکی پێی ووت: کوپەکم بەخوا من پێم وانیە خوداوەند بە نەگبەت دروستی کردبێتی.

ئەمەش ئامارەییە بۆۋەى كە باركى حەجاج خاۋەن پۈتۈرۈپايە بوۋە لای خەلىفە،
ھەروەھا خاۋەنى زانستى (قىراسەت^۱) و پوناسى و خۆيئندەۋەى دوست بوۋە، ئەو
خۆيئندەۋەى بۇ كۆپەكەى كۆرد لەۋەى كە دواتر دەبېتتە چى بەھۆى ئەو شتانەى كە
دەيكات.

ئىبن عەساكر دەفەرەمۇيت: پاشان ۋەك كەنجىكى ژىر و كۆلنە دەرى زمان پاراۋى
پەوانبېژى حافىز قورئان گەۋرە بوۋ، ھەندىك لە پېشىنان ووتويانە: حەجاج ھەمۇر شەۋىك
قورئانى دەخۆيئندەۋە.

ئەبو علا وتويەتى: كەسم نەبىنىۋە لە ۋ لە ھەسەنى بەھىرى زمان پاراۋتر بېت،
ھەسەنى بەھىرى لە حەجاج زمان پاراۋتر بوۋە.

(دارقطنى) دەلئيت: سولەيمانى كۆپى ئەبو شىخ لە صالحى كۆپى سولەيمانەۋە
دەگېرېتەۋە دەلئيت: عەتەبەى كۆپى عەمر ووتى: عەقل و ژىرى خەلكى لەيەكتر نىزىكن،
عەقلى حەجاج و (ئىياسى كۆپى معاۋىيە) نەبېت كە عەقلىان ھەى بوۋ بەسەر عەقلى
خەلكىۋە.

(أبو بكر بن خيثمة) دەگېرېتەۋە و تراۋە: ماناى چىە حەجاجى كۆپى يوسف جارىك
لەتەنىشت (سەعيدى كۆپى موسەيب) نويزى دەكرد - ئەۋەش پېش ئەۋەى بېتتە
كاربە دەست - پېش ئەۋەى پېشنويز (ئىمام) ھەلبىستەۋە ئەۋەلدەسايە، ھەروەھا
پېش ئەۋەچوۋىە سوژدە، كاتىك سەلامى دايەۋە سەعيد لىى چوۋە پېشەۋە و پىتى
گوت: ھۆى دز ھۆى ناپاك ئاۋا نويز دەكەيت؟ پىم خۆش بوۋ بەم نەعلە بىدەم بە
دەموچاۋتدا.

حەجاج ۋەلامى نەدايەۋە، پاشان حەجاج چوۋ بۇ حەج كە گەپايەۋە بۇ شام ۋەك
نويزەرات بۇ حىجاز، ئىنجا كاتىك ئىبن زوبېر كوزرا ئوبارە گەپايەۋە بۇ مەدىنە ۋەك

^۱ (فراسه): تىژىرى: زانستىكە لە زانستە سىروشتىەكان كە ناخى موزۇقەكان تارادەيەك ھەلدەداتەۋە
لەپرى تەماشاكردنى بارى پوكەش و پوكارىانەۋە.

فەرمانپەرەى ئەوى، كاتىك چوويە مەگەتەو كۆپى سەئىدى كۆپى مۇسەيبى بوو
 ھەجەج پوى تىكرد و خەلكى نىو كۆپرەكەى سەئىد ترسان لىتى، ئىنجا ئەويش ھات ھەتا
 دانىشت لە بەردەمىدا، پىنى گوت: تۆ ئەو كەسەبووى كە قسەكەت كرد؟! سەئىدىش دای
 بەسەر سىنگىدا و ووتى: بەلى.

ھەجەج وتى: خوا پاداشتى خىرت بداتەو ە چ مامۇستا و پەرەردە كارىكىت، لە پاش تۆ
 ھەر نوپۇزىكەم كەردىت بىرى قسەكەى تۆم كەوتەتەو، پاشان ھەستا و پۆى.

لەدايكبوون و گەردەبوونى ھەجەج لە (طائف) بوو، بەلام بەرزىوونەو ەى پلە و پاىەى
 لە شام بوو، تائىف لە ژىر فەرمانپەرەى تىبىن زوبىردا بوو، مەملانى و ئاكۆكىەكانىش
 لەوپەپى گەزى و ئالۆزىدا بوو لەنىوان (ئىبىن زوبىرى) و (عەبدولمەلىكى كۆپى مەروان) دا،
 ھەرىزىە ھەجەج بېيارى دا بېوات بەرەو شام كە گەردەترىن شار و پايتەختى خەلافەتى
 ئەمەويەكان بوو، چونكە عبدالملك ھەولى دەدا دەسەلات بۆ ئەمەويەكان بگىرپتەو كە
 زۆرىك لە ئاۋچەكانى كەوتەبوو ژىر دەسەلات و قەلەمپەويى تىبىن زوبىرەو.

لەشام ھەجەج چوويە ئاۋ پۆلىس و قەپەولى دەولەتەو^۱، كە بەدەست كۆمەئىك كىشە
 و ئارپىكى و شلۇقى و نەبوونى گويوتىن لە ئاۋ پۆلىس و سوپادا دەينالاند، ھەجەج پەلەى
 كرد لە ئاگادار كەردنەو ەى بەرپرسان و كەسانى تايبەت بەو كارە لە مەترسەكانى ئەو
 شىۋاۋى و ئارپىكىەى كە ھەيە لەنىو رىزەكانى سوپادا، ئىنجا (پوچى كۆپى زىباع) ەى ەزىر
 ھەجەجى نەزىك كەردەو لە عەبدولمەلىكى خەلىفەى ئەمەويەكان.

ەزىر بىردى بۆلاى خەلىفە عەبدولمەلىك، ئەويش كاروبارى سەربازەكانى پى سبارد،
 ھەجەج ھەستا بە رىكخستەو ەى كاروبارەكانى پاسەوانى شاھانە، بەجۆرىك عەبدولمەلىك
 زۆر پىسى سەرسام بوو و لاى خۆى پلەى بەزكەردەو و كرديە يەككە لە گەردە
 سەركەردەكانى سوپاكەى.

^۱ . پۆلىس: بەماناى ئەمەۋى....

ئیدی کارزانی و قسه پویشتنی ههجاج لای خلیفه گه یاندیه نه وهی که نه و یاساو
 پئیسایانهی پئی ناسراوه جیبه جیتی بکات ته نانهت به سهر سه ریازه کانی سوپاشدا نه ک
 ته نها پاسه وانی شاهانه، پۆلیس (که له لایه ن ههجاجه وه به پئوه ده برا) هه لده ستان به
 جیبه جیکردنی فرمانه کانی ههجاج دیسان به سهر سه ریازه کانی (پوچی کوپی زنباع) ی
 وه زیریشدا که بریدی بۆلای خلیفه، ده لئین ههجاج سه ریازه کانی وه زیری به ندرکدوه و
 چادرگا کانی به سهردا سوتاندوون کاتیک سه ریپچی فرمانه کانی نه ویان کردبوو، وه زیر
 سکالا ده کات لای خلیفه، نه ویش بانگی ههجاج ده کات و پرسپاری لئده کات که بۆچی
 نه و کاره ی کردوه ۱۹، ههجاج ده لئیت: به لکو تۆی نه و کارهت کردوه گه وره م نه ی
 نه میری پرواداران، چونکه من هه م دهستی تر و هه م قامجیه که ی تۆم.

دواتر پئیشنیار ده کات بۆ خلیفه که قهره بووی زیانه کانی (روح کوپی زنباع) بکاته وه
 به بی شکاندنی فرمانه کانی نه م.

عبدالملك ههجاجی خسته نئو سوپاکه یه وه و کردیه یه کئیک له گه وره سه رکرده کان و
 به شداری پئیکرد له گه ل خۆی له و جهنگانه ی که ناچاری بوو بۆ سه ننده وه ی عیراق له
 دهستی ئیبن زوبیتر، عبدالملك کردیه فرمانده ی به شی باشور، نه ویش کاروباریانی
 پئیکخت و له ولاتی شام رایگه یاند که هه ر پیاویک بقوانیت چه ک بگرت به ده ستیه وه و
 نه یه ته ده ر له گه لی بۆ جهنگ ده یکوریت و ماله که ی ده سوتینیت، سی پۆژ مۆله تی دان بۆ
 بیرکردنه وه، پاشان به نئو ماله کاند ده گه را به دوای به جیما وه کاند، هه ریۆیه سوپایه کی
 گه وره دروست بوو و هه مووان گوپرایه لی بوون به ناچاری نه ک به ویست، هه موو نه و
 کارانه ش که کردنی پئیش نه وه بوو عبدالملك فرمانی بۆ ده ریکات بۆ سه رکردیه تیکردنی
 سوپا بۆ شه پکردن له گه ل ئیبن زوبیتر ده له مه کهه سالی ۷۲ کۆچی.

هه جاج و که مارۆدانی ئیبن زوبیر له که عبه

(عه بدولمه لیکى کوپى مه روان) توانى نه وه رهیم و ناوچانه بگێڕیته وه ژێر پکێفى خۆى که له سنورى خه لافهت و قه له مړه وى (عبداللهى کوپى زوبیر) دا بوون، ههچ شویتیک نه ما بوو وه بۆ ئیبن زوبیر جگه له ولاتى حهجاز و پشتیوان و شویتیکه وتوو که کانى هه لاتىرون و چووبون بۆ سه ریا زگه که ى عه بدولمه لیک.

وهک باسمان کرد پاش نه وه ى عه یراق که وته ده سته عه بدولمه لیک و کوشتنى (موصعه بى کوپى زوبیر)، عه بدولمه لیک سوپایه کى نارد بۆ حهجاز که هه جاج له به ره تاي سوپاکه دا بوو بۆ سه ندنه وه ى کوتا په ناگه له ئیبن زوبیر.

هه وه که کانى عبدالملك بۆ نه وه ى حهجاز بخاته ژێر پکێفى خۆى به هه لمه تیک ده سته پێکرد که (عوره ى کوپى نه نیف) به شه ش هه زار سه ریا زه وه سه رکردایه تی ده کرد به ره و مه دینه ى منه وه ره و فه رمانى پێکردن که له ده ره وه ى مه دینه بارگه بخه ن له (عرصه) که زه ویه کى فراوانه له نێوان خانوه کاندایه و شه م زه ویه فراوانه خانوى تیدا نیه له ده وه وه به ى مه دینه له (عه قیق).

عوره پۆیشت و له (عرصه) بارگه ى خست، کاریه ده سته کى ئیبن زوبیر لێى هه لات که (حارثى کوپى حاطب) بوو، (عوره ى کوپى نه نیف) مانگیک له ده ره وه ى مه دینه مایه وه، ده چوو مه دینه بۆ نوێژى هه ینى و پاشان ده گه رایه وه بۆ سه ریا زگه که ى، له و ما وه یه دا ههچ پویه پویه وه یه کى سه ربازی پوی نه دا پاشان شه م سوپایه گه رایه وه بۆ شام.

پاشان ههلمهتی دووهم لای عهبدولمهلیکه وه دهستی پیکرد، (عهبدولمهلیکی کوپی حارسی کوپی حهکه م) ی نارد، ههلمهته که ش پیکهاتبوو له چوار هزار سهرباز به ره و مه دینه، ئیشیان پاراستنی نه و ناوچه یه بوو که وتیوو نه توان شام و مه دینه وه، نه و هیزه له دۆلی قورا (قزی) بارگه یان خست، عهبدولمهلیکی کوپی حارس تیمیکی نارد که له پینج سهد سهرباز پیکهاتبوون بۆلای کار به دهسته که ی ئیبن زوبیر له مه دینه که (سوله یمانی کوپی خالید) بوو و کوشتیان.

(ئیبن زوبیر) یش (جابری کوپی نه سوهد) ی کرده فرمانپه وای مه دینه به جۆرێک توانی نه و ههلمه ته بوه ستینیت و تیکی بشکینیت.

ئینجا (عهبدولمهلیکی کوپی مه روان) ههلمه تی سییه می نارد بۆ زالبون به سه ره نه و ناوچه یه ی که وتۆته نیوان (ئایله) و دۆلی (قورا) بۆ وه ستاندن و پویه پویه و نه وه ی جموجوله کانی ئیبن زوبیر و یارمه تیده رتیکیش بیت بۆ هه رکه س که پنیوستیه کی هه بیت له کار به دهسته کانی عهبدولمه لیک، ئیبن زوبیر توانی پویه پوی نه و هیزه ش ببیته وه به تایبه ت نه و کاتی که فرمانپه وای به صره هزار پیاوی نارد بۆ پاسکردنی مه دینه به سه رکردایه تی (ئیبن په واس).

به لام پاش نه وه ی عیراق که وته دهستی مه روان و سنوری قه له مپه وی و خه لافه تی ئیبن زوبیر به رته سک بوویه وه له مه ککه و مه دینه دا ئیدی عهبدولمه لیک ههلمه تی کۆتایی نارد بۆ حیجاز به سه رکردایه تی حهجاج وهک باسما ن کرد بۆ له ناویردنی ئیبن زوبیر و نه وه ی له گه لی مانه وه له شوینکه وتوانی که ژماره یه کی که م بوون پاش نه و شکست و به زینانه ی که سوپاکه ی ئیبن زوبیر توشی بوو بوون.

میژوانان کۆدهنگن له سه ره نه وه ی که تیکشکانی (موصعه بی کوپی زوبیر) له بهرده م سوپاکه ی شامدا به سه رکردایه تی (عهبدولمهلیکی کوپی مه روان) کۆتایی ده ولت و خه لافه ته که ی (عبدالله ی کوپی زوبیر) بووه و سه رده می جیشنیی زوبیری هه کان هه لوه شایه وه، له به ره نه مه عبدالملک هینده ی به س بوو سوپایه کی نارد به سه رکردایه تی

ھەججاق بۇ حىجاز ۋ خۇي نەپۇي، ئىدى پەۋشەكە بارە ۋ ئەۋبۇ، چۈنكە دەيزانى كە ئىبن زوبىئەر ناتوانىت خۇي پابگىرەت لە بەردەم سوپاگەيدا، لە بەر كەمى چەك ۋ ژمارەي. سوپاي ئەمەۋىيەكان پوي كرده حىجاز ۋ لە (تائىف) جىگىر بوو، لە قەلاي سەقىفى ھۆزى ھەججاق.

ئىبن جەرير باسى كىرۈۋە كە ھۆكارى ئەۋەي عەبدولمەلىكى كوپى مەروان ھەججاقى سەقەنى ھەلپۇارد نەك كەسى تر بۇ شەپكردن لەگەل ئەللەي كوپى زوبىئەر ئەۋەبوۋە كە عەبدولمەلىك كاتىك ويستى بگەپتەۋە بۇ شام پاش كوشتنى (موصەب) ۋ گرتنى عىراق نوپنەرى نارد بۇلاي خەلكى بۇ شەپكردن لەگەل (ئەللەي كوپى زوبىئەر) دا لە مەككە بەلام ھىچ كەس نەمات بەپىر داۋاكەيەۋە، ئىنجا ھەججاق ھەستايەۋە ۋ گوتى: ئەي ئەمىرى بېواداران من دانى بۇ ئەۋكارە.

گوتى ئەمىرى بېواداران خەۋنىكم بېنيۋە: لەخەۋەكەمدا گوايا ئەللەي كوپى زوبىئەر گرتبۇۋەكەۋم دەكرد، من بىئىرە بۇي دەپكۆم. بە سوپايەكى چوپپەرۋە لە خەلكى شام ناردى ۋ نوسراۋىكى پىدا بۇ خەلكى مەككە كە بى ۋەي دەبن گەر ملكەچى (ئەبداالملك) بوون.

ئىنجا ھەججاق لە جەمادى دوۋەمى سالى ۷۲ك دەپپەي ۋ دوۋەزار ئەسپ سواری لە خەلكى شام لەگەل بوو، ئىنجا پىتى عىراقى گرتە بەر بەرە ۋ مەدىنە ۋ لە (طائف) بارگەي خست ۋ نىزدراۋى دەنارد بۇ عەرەفە - ، ئىبن زوبىئەر ئەسپى دەنارد ۋ بەيەك دەگەيشتن ۋ ئەسپى ئىبن زوبىئەر دەبەزى ۋ ئەسپى ھەججاق دەيىردەۋە.

پاشان ھەججاق نامەي نوسى بۇ عەبدولمەلىك ۋ ئىزنى خواست لىتى كە بچىتە مەككە ۋ گەمارقى ئىبن زوبىئەر بدات ۋ داۋاشى لىكرد ھەندىك پىاۋى بۇ بىئىرەت. عەبدولمەلىكىش نامەي نوسى بۇ (تارىقى كوپى عەم) فەرمانى پىكرد بەخۇي ۋ ياۋەرانىيەۋە بگاتە لاي ھەججاق.

ئابەم جۆرە ھەججاق ئىزنى ۋەرگرت لە عەبدولمەلىك بۇ گەمارقۇدانى مەككە ۋ پەلاماردانى ئىبن زوبىئەر بە مەبەستى لەناۋىردنى.

۱۲۱/۱ // ھەجەج، كۆپىيىش سەھىھى

ھەجەج ئابلۇقە يەككى ئابورى خىستە سەر مەككە، ئاۋ و خۇراكى لى بېرىن، ئەۋگە مارقىيە كارىگەرىيى لە خەلگى مەككە كىرد و زۆرىك لە ھاۋكارانى ئىيىن زويىرى ناچار كىرد بۇ مەلەتن و چۈنە رىزى ھەجەجەۋە.

ئىيىن زويىر و ھاۋەلەكانى ناچار بون پەنا بەنە بەر كاپە و خۇ قايم كىردن لەۋى، ئەۋكات ئىيىن زويىر گە يىشتىبۈۋە ھەفتا و سى سالى تەمەن كەچى ھىشتا ئازا و بەھىز و جەنگاۋەرىكى نەبەزىو بوو - پەزاي خۋاي لىبىت - .

لەبەر ئەۋەي ھەجەجىش لەۋ كەسايەتياۋە بوو ھەموو سىنورىكى دەبەزاند و دروشم و پىيازەكەي ئەۋەبوو كە (مەبەست پاكەنەيە بۇ مىكانىزم - الغاية تبر الوسيلة) - واتە مەبەستت باش بى ئىتر ھەر ھۆكار و مىكانىزىمك بەكارپىنىت پەۋايە - ، ھەربۇيە ھەستتا بەگە مارقىدانى مەككەي پىرۋز و پەلاماردانى بۇ لەۋاۋىردنى ئىيىن زويىر و كە پىنى خىستىبۈۋە بۇنەي ھەجەجەۋە.

پىش ئەۋەي پەلامارى مەككە و مالىيە خۇدا بىدات ھەجەج نامەي نارد بۇ (عبدالملك)ى گەۋرە و سەردارى، پىرسى پىكرىد بۇ ئەۋكارە و ئەۋىش سەربەستى كىرد و گۈۋى: ئەۋەي بەباشى دەزانىت بىكە.

ھەر بەكردەيى ھەجەج بەھەموو سوپاكەيەۋە پوي كىردە مەككەي پىرۋز و مەنجهنىقى لەسەر كىۋەكانى چەقاند، كە (مەنجهنىق) ئامىرىكى جەنگى بوۋە لەۋ سەردەمەدا ۋەك (تەنك)ى ئەم سەردەمە، بەلام ئەۋبەردى گەرمبۈۋى دەھاۋىشت.

ئىنجا ھەجەج دەستى كىرد بە بۇدرومانكىردنى كەبەي پىرۋز كە ئىيىن زويىر و ھاۋكارەكانى خۇيان لەۋى قايم كىردىبو بە مەنجهنىق بەردەۋام و بەبى ناۋىر.

ھاجىيانىش لە ھەموو ۋەلانى ئىسلامىيەۋە دەھاتن بەرەۋ مەككە، ئەۋ بۇردومانەش نەيدەھىشت بەدەۋرى كەبەدا بسوپىنەۋە بەھۋى مەترسى ئاگىيارانى مەنجهنىقەكەۋە، كاتىك كە لەم كارەدا پايەيەك لەپايەكانى ھەج پەكى كەۋت ئىيىن ھەمەردەستى خىستە ئاۋ كاروپارەكەۋە و نامەي نوسى بۇ ھەجەج و ۋوتى: ((لەخۋا بترسە تۇ لەمانگىكى خورمەتدار و شارىكى خورمەتدارداي، ۋەفدى مېۋانەكانى خۇدا لە زۆرىك لە ۋەلانى سەر

گۆی زەویەو ھاتوون بۆنەو ە ی بەکێک لە ئەرکەکانی خودا بەجێ بهێنن و خێری زیاتر بکەن)).

ئینجا حەجاج ناردی بۆلای (تاریقی کوپی عەم) فەرمانی کرد کە با ئیتەر بەکارھێنانی مەنجنیق بەس بێت، تاکو خەلکی لە حەجکردن تەواو دەبن، پێی گوتن: بەخوا من حەزم بەو نێە کە دەیبینن بەلام ئێین زوبێر لێرە لەمالی خودا خۆی پەنا داوہ.

دەستی ھەلگرت لە بەکارھێنانی مەنجنیق تاکو حاجیەکان لە تەواف و سوپانەو بەدەوری کەعبەدا تەواو بوون و پاش ئەو ە ی وەرزێ حەجکردن کوتایی پێھات حەجاج بانگەوازی کرد بەناو خەلکیدا کە ئیدی بچنەو ە بۆ ولاتی خۆیان و ئێرە جێ بهێنن و شەڕ دەست پێدەکاتەو ە دژی ئێین زوبێر.

(بلاذری) گێراویەتیەو ە کە ژمارە یەک لەوانە ی لەگەڵ ئێین زوبێر بوون ھەولیان دا پازی بکەن بە پەسەندکردنی ئەو ە ی کە حەجاجی کوپی یوسف گرەنتی بێ وەیی و پاراستنی پێدابوو، بەلام ئێین زوبێر وەلامی ھەولەکانیان نەدایەو ە و سووریو لەسەر شەڕکردن، گێرپانەو ە کانیش چەندین ھەلوێستی خۆپاگری و پالەوانیتی ناوازی ئێین زوبێریان تۆمارکردو ە لە پویەبووونەو ە ی لەشکرەکانی حەجاجدا، ھەروەھا ئەو ە ی کە دەورووبەرە کە ی وازیان لێدەھێنا و پشتیان تێدەکرد پەشیمانی نەدەکردەو ە و نەیدەو ە ستان لە خۆپاگری و بەرگریکردن لە بیروباوەرەکانی تایبەت بەو ە ی کە جێنشینی بۆماو ە یی نەبێت بۆ بەنی ئومەییە و ھیچ کامی تر لە خانەوادە و بنەمالەکان، بەلکو بە پاوێژ بێت.

حەجاج جاریکی تر دەستی کردەو ە بە بۆردومانکردنی کەعبە بە مەنجنیق پاش وەرزێ حەجکردن و خەلکانێکی زۆری کوشت بەھۆی بۆردومانەکانی مەککە و کابە ی پیرو ە و بە مەنجنیق کە پێنج مەنجنیقی بێ بوو و ھەروەھا ئاو و خۆراکی لە ئێین زوبێر و پشتیوانانی زەوت کردبوو، تەنھا ئاوی زەمزمیان دەخواردەو ە.

بەرد باران بوو بەسەر کەعبەدا و حەجاجیش سەریازەکانی کە لەخەلگی شام بووون ھاندەدا و دەیگوت:

نه ی خه لکی شام الله الله له گوږپایه لی..

ثانه مه پښیازی حهجاج بوو که که یانډیه بهرترین پله کانی دنیا گوږپایه لی کردنی وه لی
نه مر نه گهریش پیچه وانه ی خوا و پیغه مبه ره که ی بیت !!

نښین زویتریش تابیت زیاتر لښیان توند ده بوو و بهر ننگاریان ده بوویه وه و بویان
ده رده په پی که پیریکی به سالاجووبوو، به لام هره کو که نجه کان بوو له هیز و بښتدا و
ده بفرموو: من کوږه هه واریم.

پښیان وت: ثایا ناشته واییان له که ل ناکه یت !!؟

نه ویش فرموو: به خوا گهر نه وان له هه ناوی کابه شدا بتانگرن هه مووتان سه رده بښ،
که واته هه رگیز داوای ناشتی و ناگریه ستیان لښناکه م.

زیاتر له که سیک و (نښین کثیر) یش له (البداية و النهایة) دا ده فرمویت و که نه وان -
واته خه لکی شام - کاتیک به مه نجه نیق به ردبارانی که عبه یان ده کرد هه وره گرمه و
هه وره بروسکه ده یان گرمان و ده یانقریشکاند ته نانه ت دهنگی نه م بروسکه و هه ورانه
به رزتریوو له دهنگی مه نجه نیقه کان، نینجا هه وره بروسکه یه ک دای له دوانزه پیاو
له پیاوانی شام، نیدی دلایان ترسا له که مارؤدان.

حهجاجیش هه ر هانی ده دان و ده یگوت: من شاره زای نه م شاره م نه م بروسکه و
تریشقانه وښان و که پوکن چون له نښوه ی دا له م که له ش ده دات.

له به یانیدا هه وره بروسکه یه ک هات و دای له هاوه له کانی نښین زویتر و کومه لښکی نښی
لی کوشتن، نیدی حهجاج ده یگوت: ثایا پښم نه ووتن نه وانش به هه وره بروسکه که ده مرن
وه کو نښوه !! به لام نښوه له سه ر گوږپایه لی و نه وان له سه ر ناکوکی و سه ر پښچین.

حهواری: هه رکه سیک هاوه ل هه لزارده و و پشتمیان و پشتگیری پیغه مبه ران بیت پښی ده گوتږیت (حهواری)،
بویه به (زویتری کوږی عوام) یشیان گوتووه حهواری پیغه مبه ر چونکه هاوه لښکی هه لزارده و یی له که بووه.

حه جاج ده یویست كه لیدانی كابه به مه نجه نیق لای سهریازه كانی ئاسایی بكاته وه پاش نه وهی كه نیشانه و توپهیی خودایان بیینی له هه وره گرمه و بروسكه به سه ره ردوو لادا گه مارۆدهر و گه مارۆدراوه وه.

به لام نه وهی وای كرد سهریازه كانی شام و هه جاج ده ست هه لېگرن له ئاگریاران و بۆردومان كردن به مه نجه نیق نه وه بوو كه هه وره تریشقه یه ك دای له یه كێك له مه نجه نیه كان و ئاگری تی بهردا و سوتاندی.

كه چی هه جاج به وتاریك به لارییدا بردن و گوتی: به لایتنان دا، ئایا نه تان زانیوه كه ئاگر ده باریه سه ره نه وانهی پیش ئیمه و قوریانیه كانی ده خوارد نه گه ر قوریانیه كیان وه ربگریاه ؟ جا نه گه ر كاره كهی ئیوهش قه بول و وه رگریاو نه بووایه ئاگر نه ده باری تا بیخوات.

ئیدی جاریکی تر ده ستیان كرده وه به گه مارۆدان و بۆردومان^١.

ئهم قسه یه ی هه جاج یه كێك بوو له وقسه و جوله پێكه نیاریانهی كه ئاماژه بۆ كه سیستی هه ندیک له سه ركرده كان ده كن، كه چۆن حه ق هه لده گێرنه وه و خویندنه وه و زانیاریان زۆره و ئهم ئاسته یان له زیره كی و پۆشنییری به كاردیتن بۆ خزمه تی ئامادجه كانیان.

له گه له كانی پیشودا گه ر كه سێك بیویستایه بزانیت خودا كاره كهی لی وه رگرتوه قوریانیه كی ده كرد، نه گه ر ئاگریك له ئاسمانه وه دا باریایه و به ته وای قوریانیه كی بخواردایه، نه وا به لگه بوو له سه ر پانی بوونی خودا به و كاره، به لام نه و دوو كاره چه نده له یه كه وه دوو قوریانی و نه وهی ئاگر له مه نجه نیق به ربییت كه ئامیترکی جه نگیه.

جگه له وهش هه جاج و نه وهی له گه لی بوو قوریانیه كیان نه كردبوو و سه رباری نه وهش نه و دیاردهیه له نێو گه له كانی پیشودا باو بووه نه ك سه رده مه كهی هه جاج.

له قورئان دا باسی دوو قوریانی کراوه: شاگر یه کیانی خواردووه وهك به لگه یهك بۆ وهرگیرانی نهو قوریانیه له لایه ن خوداوه و پازی بوون لئی شه م باسهش له چیرۆکی دوو کورپه که ی ئاده م دا (قابیل و هابیل) هاتووه له سوره (المائدة) که خواگیان ده فهرمویت: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾^۱.

واته: واته به سه رهات و هه والی دوو کورپه که ی ئاده م بۆ شه و خه لکه بخوینه ره وه که به راستی بویداوه، نه وه بوو کاتیک هه ردوکیان قوریانیان کرد له یه کیکیان وهرگیرا که له سه ر هه ق بوو، و له وی تریان وهر نه گیرا چونکه بق نه ستور بوو، به برا که ی وت هه ر ده تکوژم، نه ویش له وه لای هه په شه که بیدا وتی خوی گه وره ته نها له پارێزگاران قوریانی و چاکه وهرده گریت.....

به لام به لگه که ی هه حاج بۆ شه وه ی شاگر مه نه عه یقه که ی خواردووه به لگه ی بی جی بوو- به لگه بوو بۆ به ده ر له جی خوی-، که نه مهش ئاماژه یه بۆ پاده ی زیره کی و بیرنیزی شه م زۆرداره سه ته مکاره، زیره کی له شتی حراپ و شه ڕئامیزدا

له به رده م شه و گه مارق و وێرانکاریه به زیانه ی که هه حاج سه پاندی به سه ر مه که و کا به دا خه لکی ده چونه ده ر بۆلای داوای ئاسایش و دنیایی و پارێزانیان لی ده کرد، شه و گره نشی پاراستن و ئاسایشه ی که عبدالملك ناردبووی له گه ل هه حاج دا بۆ خه لکی مه که و و ئه یب زوپیتری پێشه و ا و خه لیفه یان جێده هێشت.

(ئیهن کثیر) باسی کردووه که نزیکه ی ده هه زار پیاوی خه لکی شه وی له مه که و ده رچوون و خویان دا به ده ست هه حاجه وه و داوای دنیایی و په نادانیان لیکرد.

له واته ش که ده رچوون بۆلای هه حاج و داوای دنیایی و په نادانیان لیکرد و وازیان هینا له ئیهن زوپیتر (هه مزه و خوبه یب) هه ردوو کورپه که ی (عبدالله ی کوری زوپیتر) بوون، په نادان و دنیاییان بۆ خویان وهرگرت لای هه حاج، شه و خۆبه ده سه ته وه دان و پشت

هه لکردنه له باوکیان له پیناوی پاراستنی گیانی خوځان به مانای که لیمه تراژیدیا و مهری سات بوو، نه که هر نه وه به لکو هاوکار و هاوپی و خزمانی ئیبن زویتر یه که یه که وازیان لښ ده هیتا، دواچار که سی له گه ل نه مایه وه چه ند دانه یه که نه بیټ، که نه یانده توانی یه که کاترمیر خو پابگرن له به رده م سوپاکه ی حه جاجدا، هر نه مهش بوو پالی نا به ئیبن زویتر وه که بروت بق لای دایکی (نه سمای کچی نه بوبه کر - په زای خوا له هر دوکیان بیټ -) دهرده ل بکات لای له وه ی پویداوه و پرمس و پاوژنی پی بکات ، میژوانانیش نه م دیمن و گفتوگویه ی نتوان دایک و کوپ هر دوکیان تو مار کردوه که هاوشیوه ی نیه له میژودا.

(نه سما) - په زای خوی لښیټ - نه وکات نریک یان تیپه ری کردبوو له سه د سالی ته مهنی، هه روه ها بینایی له ده ست دابوو.

هیشاش میژوو نه و وشانه ی له بیره، وه که چو ن قسه کانیشی له بیره له پویه پو بوونه وه ی حه جاجدا پاش کوژدانی ئیبن زویتری کوپی.

عبداللهی کوپی زویتر چوو بولای دایکی و پیی گوت: نه ی دایکی من خه لگی هه موو جییان هیشتم ته نانه ت کوپ و خزمه کانیشم، چه ند که سیکی که مم له گه ل ماوه ته وه، که ته نها کاترمیریک به رگرییان پی ناکریت، نه و خه لکه - مه به سستی نه مه ویه کانه - چیم بوو یت له دنیا ده مده نی، تو پات چیه؟

دایکی فهرموی: کوپی خو م به خوا تو خو ت باشتو ده زانی، نه گه ر ده زانی له سر راستیت و بو راستی تیده کوشی نه و ته وای بکه و دریزه ی پی بده، ده زانیت که هاوه له کانت له سر نه وه کوژدان، مه هیله گه ر دنت بکه ویته ده سستی هه رزه کارانی به نی نومه ییه، نه گه ریش دونیات ده وی نه و به دبه خترین که سیت، تو خو ت و نه وانه شی له گه ل کات کوژدان به هیلکا برد ، نه گه ریش وت: من له سر حه ق بووم به لام که هاوه لنام که مپوونه وه لاواز بووم، نه وه کاری سهر به ستان و دین ویستان نیه، پیټ وایه چه نده له دنیا ده میتنیت وه، کوژدان باشتو.

ئىبن زوبير لى نزيك بوويه وه و سهري ماچ كرد و گوتى: سويند به خوا ئه م قسانه ي تق
راي منيشه و نه وه ي پتى هه ستم و گه ياندميه ئه م رۆژه نه وه يه پشتم به دنيا
نه به ستروه، هه زم به ژيان نه كردوه تيايدا، هيج شتيك پالى پتوه نه نام بۆ ده رچوون بۆ
به رهنگار بوونه وه نه وه نه بيت توپه بووم له بهر خوا چونكه پيرۆزيه كاني شكينرا، به لام
ويستم راي توش بزانم و توش زياتر به رچاو پونت كردم، بيينه دايه گيان من نه مپۆ
ده كوژيم با خه مباريت تاو نه سينييت، بيسپيره به خوا، كوپه كهت خراپه ي نه ده ويست و
به كوداري نه ده كرد، له فه رماني خودا لاي نه دا و ناپاكي له ناشتي دا نه كردوه و
مه به ستي سته مكردي نه بوو له هيج موسولمانيك، نه م بيستوهه كار به ده سته كانم
سته ميكيان كرد بيت و من پتى پازي بوويتيم، به لكو رقم لى بووه و هيج شتيكيش
هينده ي پازي بووني خودا له لاي من شوين و بايه خي نه بووه.

خودايه من نه مه ناليم بۆ خو پاكرده وه و پاكانه كردن بۆخۆم، تق خوت باشتر ده زاني،
به لام ده يلتم بۆ دلنه وايي و به هينزكردي دايكم بۆنه وه ي له بيرم بكات.

ئينجا دايكي گوتى: من ده پارتمه وه كه دل و ماته م بۆتو باش بيت نه گه ر پيشم
كه وتيت وه گه ر منيش پيش تق كه وتم له خۆم ده رچم تا ته ماشا بكه م كه كاري تق به چي
ده گات.

فه رموى: خوا پاداشتي خيرت بداته وه دايه گيان له پيش مردن و دواي مردنيس له دوعا
بي به شم مه كه.

دايكي فه رموى: هه رگيز وازناهيتم له پارانه وه بۆت.

پاشان فه رموى: خودايه په حمى پى بكه هينده ي دريژي شه ونويزه كاني له شه واني
دور دريژدا، هينده ي نه و گريان و نالاندن و تامه زوييانه ي كه له بهر تق ده پارايه وه له
قرچه گه رماكاني مه ككه و مه دينه دا، هينده ي چاكه كردي له گه ل باوكي و هه روه ما
منيشدا، په حمى پى بكه، خودايه وا من سپاردم به تق و دامه ده ست تق و پازي بووم
به وه ي تق پريارت له سه ر داوه پاداشتي نارامگران و سوپاسگوزارانم بده ري بۆ عبدالله.

دەستەكانى گرت تاكو ماچى بكات و ئىنجا فەرموى: ئەمە تەنھا خواخافىزىيەكە و لەيەكتەر دورناكە وينەو.

پاشان فەرموى: ھاتم مائاۋايى بگەم چونكە ۋاي دەبىنم ئەمە كۇتا پۇژمە لە دونيا. دايكى فەرموى: لىم نزيك بەرەوۋە تاكو مائاۋايت لى بگەم. ئەويش لى نزيك بوويەوۋە و لەباۋەشى گرت و ماچى كرد، ئىنجا دايكى دەستى كەوتە سەر زى پۇشەكە (دەج) و فەرموى: كۆرەكەم ئەمە پۇشاكى كەسلىك نىيە ۋەك تۆ شەھىدبوۋنى بوۋىت. فەرموى: ئەوۋەم تەنھا بۇ ئەوۋە پۇشپورە تاكو ۋرەي تۆ بەرز بگەمەوۋە دلت ئاسودە بگەم.

دايكى فەرموى: ئەوۋە دلى من ئاسودە ناكات. ئىنجا ئەويش دايكەند و قەدى كرد (پىچايەوۋە)، خواروى كراسەكەي توندبەست و جەپەكى لۆكە لەژىر كراسەكەي بوو، چمكەكەي خستە نىو پىشتىنەكە و دايكى دەيفەرموو: جەكانت بەگورجى لەبەر بگە، پاشان ئىيىن زويىر پۇيشت و دەيفەرموو:
إني إذا أعرف يومى أصبر إذ بعضهم يعرف ثم ينكر^۱.
واتە: من كە پۇژى خۆم بزانم ئارامدەگرم* بەلام ھەندى پۇژى خۇيان دەزانن و لەپىرخۇيانى دەبەنەوۋە...

ئىنجا دايكى گوتى لى بوو و دەيگوت: بەخو ان شا الله ئارام دەگرىن باوكت ئەبوۋەكر و زويىر و دايكىشت ھەفەيە كچى عەبدولموتەلىپ^۲.

ئەسما پەزاي خۋاي لىيىت بەردەوام (زويىر)ى باوكى و (ئەبوۋەكرى صدیق)ى باۋەگەۋرەي و (ھەفەيە كچى عبدالمطلب)ى داپىرى و (عائىشەي خىزانى پىغەمبەر)ى

^۱ . البداية والنهاية.

^۲ . (التاريخ) ي طبري و (البداية والنهاية) ي ثيبن كئير ھەفەيە داپىرى عبدالله بوو لەباۋەكپەوۋە داپىرىش لى عەرەب لە جىي دايكە.

حهجاج. کورې یوسفی سهغهلي / ۱۲۹

پورې دههینایه وه بیرې ... داوای لیده کرد گهر شههید بوو بیت بولایان، پاشان لای دایکی دهرچوو و نه وه ش دواهمین دیداری بوو له گه لی په زای خوا له هردوکیان بیت.

نېن زویتر به دهم شه پکردنه وه له دهرگای مزگوته که چوویه دهره وه، له ناو پینج سه نه سپ سوار و پیاده پؤدا له پاست و چه پیه وه بلابوویوونه وه، نه وکات ته مهنی له همتا و سی سال تپه پی کردبوو، به دهم و تنی هم مونراوه یه وه:

إني إذا أعرف يومی أصبر
إذ بعضهم يعرف ثم ينكر.

واته: من که پؤزی خوم بزاتم نارامده گرم* به لام هندی که س پؤزی خویشیان دهرانن و له بیرخوایانی ده به نه وه ...

کوتا پؤزی نېن زویتر که تیایدا کوژراوه به دریزئی شه وه که ی شه ونویژی بق خودای گوره کردوه، که شه وی سی شه مهنی حه فده ی مانگی جه مادی به که می سالی ۷۲ ک بوو، له مزگوتی حه پام بوو، خوی له وی په نا دابوو که له گه ل پاشماوه ی یاوه ره کانی، نینجا بانگبیز له پال (مه قام) دا بانگی به یانی فرموو، نین زویتر ده ست نویژی گرت و دو پکات نویژی سوننه تی به یانی کرد و پاشان نویژی به یانی بق هاوه له کانی کرد به خویندنی سوره ی (ن) و نینجا سه لامی نویژی دایه وه و وتاریکی دا بق هاوړیکانی و فرمووی:

پوخسارتان دهربخه ن تاکو بتان بینم و ته ماشاتان بکه م.

نه وانیش پوخساری داپوشراویان که به پارچه یه کی وه ک په چه ی ثافره ت له ژیر ته پله و کلاوقچه کانیا نه وه دایان پوشیوو دهرخست، هانی دان و بزواندنی بق جه نگین و نارامگری پاشان هه ستایه وه و شه پی له گه ل سوپای حه جاجدا کرد هه تا ناچاری کردن بکشینه وه بق کتوی (حه جون)، نینجا به ردیکی گهر می سوره وه بوو دای به سه ریدا و

برینداری کرد و هیئایه له رزه و خوتین به پوخساریدا هاته خواری^۱ و شه شیعره ی ده چری:

فلسنا علی الأعقاب تدمی کلومنا ولكن علی أقدامنا تقطر الدما^۲
پاشان که و ته سهر زهوی و سهر بازه کانی چه جاج به پرتا و په لاماریان دا و کوشتیان،
تهرمه که یان هیئا بۆلای چه جاجی سهر کرده یان که دلخوش بوو به کوژدانی و سوژده ی بۆ
خوا برد - خوا نابوتی بکات - .

(ئیبین جهریری ته بهری) له (التاریخ) ده کیدا و (ئیبین که سیر) یش له (البداية والنهاية) دا
هه لوئستی چه جاج و یه کیک له سهر کرده کانی عبدالملك یاس ده که ن کاتیک لاشه ی ئیبین
زوبیریان هیئا بۆلایان:

(چه جاج) و (تاریقی کوپی عمر) پۆیشن هه تا چوونه سهر لاشه که ی و ئینجا تاریق
گووتی: هیچ ئافره تیک له مه پیاوتری به دنیا نه هیئاوه .

چه جاج گوئی: ئایا که سیک ستایش ده که یت که دژی نه میری بهواداران بوو؟
وتی: به ئی، ئیمه ماوه ی ههوت مانگه که مارۆمانداوه، نه و به بی هیچ سهر باز و قه لا و
به به سیک، به لام له ئیمه به هیزتر و تۆله سینتر بوو بوو، هه ی بوو به سهر ئیمه دا.
قسه که یان گه یشته وه لای (عبدالملك) و پاکی (تاریق) ی به پاست دانا، کاتیکیش
لاشه ی ئیبین زوبیر هه لواسرا بۆنی میسکی لی په یدا بوو.

(زه هه بی) له (سیر اعلام نبلا) دا ده لیت که ئیبین زوبیر پۆژی کوژدانی ده یفرموو:
واده زانم که شه مپۆ ده کوژیم، شه مشه و بینیم وه که شه وه ی ئاسمان بکرتته وه بۆم،
چوومه ناویه وه، به لام به خوا وه پس بووم له م دنیا و شه وه شی له ناویدا به .

^۱ . و تراوه: که هاوه له کانی ئیبین زوبیر به ریدیان ده گرتنه سهر بازه کانی چه جاج یه کیان بهر سهری ئیبین زوبیر
کهوت و به سهختی برینداری کرد.

^۲ . واته: ئیمه له هاوه خوتین له برینه کاتمان ناچۆپی* به لکو سل ناکه ینه وه خوتین له بهرده معانه وه ده روا.

دیسان دهگپنه وه کاتیک (عبدالله) کوژا دایکی چوو سه لاشهکی، حهجاج لهگه له
هاوه لهکانی هات بۆلای ووتی: بینیت که خوا چون هقی سه رخست و پیشانی
مه مورانی دا؟

ئه ویش فهرمووی: پهنگه بۆ تاویکیش ناراست (باطل) به سه ر پاسندا (هق)
سه رکه ویت.

حهجاج گوتی: کوپه که ی تۆ له م ماله دا سه رپیچی کرد، خوی گه ورهش ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ يِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابِ الْهِيمِ﴾.
مه ربویه خوی گه وره نه و سزا به ئیشه ی پی چهشت.

دایکی ئیبن زوبیری فهرمووی: درۆت کرد، نه و به که مین له دایکبوی ئیسلام بوو له
مه دینه، که پتیه مبه ر - درودی خوی لیبت - پتی شانومان بوو، مه لاشوی به دهستی
خوی بۆ شیرینکرد کرد، موسولمانانیش (الله اکبر) بیان کرد مه تاکو خوشی و شادی له
مه دینه دا دهنگی دایه وه، که چی تۆ و هاوپیکانت نه م بۆ به کوژانی دلخوشن، چاک بزانه
ئه وانه ی نه و پۆزگار ه دلخوش بوون زۆر باشترن له تۆ و هاوپیکانیش، لهگه له نه وه شدا
باش بوو لهگه له دایک و باوکی و زۆر به پۆژو ده بوو و زۆر شه ونویژی ده کرد و قورئانی
خودای به گه وره داده نا، هزی نه ده کرد سه رپیچی خودا بکات، ئیدی حهجاج به زی و
پۆیش، دواتر نه م قسانه گه یشتنه وه لای عبدالملک، نامه ی نویسی بۆ حهجاج و
سه رزه نشتی کرد له سه ر نه و جۆره قسه کردنه ی لهگه له نه سما ووتی: تۆ چیت به سه ر
کچی پیاوه باش و چاکه خوازه که وه (مه بهستی نه بوبه کری صدیق بوو په زای خوی
لیبت).

عبدالله ی کوپی عومهر دای به لای ئیبن زوبیردا به هه لواسراوی و فهرمووی: سلاوت
لیبت نه ی باوکی خوبه یب، سلاوت لیبت نه ی باوکی خوبه یب، سلاوت لیبت نه ی باوکی
خوبه یب، به خوا پیم خوش نه بوو نه مه ت به سه ر بیت، نه وه نده ی من بزانه تۆ زۆر

بە پۆژدە بوویت و زۆریششت شەونویژ دەکرد و خزم دۆست بوویت، کە واتە بە خوا ئۆمەتیک
تۆ خراپترینە کەمى بییت ئەو بە شەترینە، پاشان عبداللەمى کوپى عومەر جىنى مەشت،
وستانى ئىبن عومەر لە سەر لاشەى ئىبن زوبیر و قسەکانى گەشتەو بە حەجج،
ئەویش ناردى لە دارە کەیان کردەو.^۱

پاش کۆژان و شەهیدبوونى ئىبن زوبیر کەس نەمايهو و هەمان بەیعتیان دا بە
عبدالملك تەنانت ئىبن عومەریش پەزای خۆى لىبىت کە نامەى نوسى بۆ عبدالملك:
..... ئەوا منیش بەیعتەم دا بە ئەمىرى براداران بە گوێرایەو لە سەر دەستورى
خودا و پێغەمبەرە کەمى لەوێ کە بتوانم.

لە گێڕانەو یە کەدا هاتوو کە ئىبن عومەر نامەى نوسیو بۆ عەبدولمەلىكى کوپى
مەروان و بەناوى خۆى دەستى پیکردوو و ئىنجا نوسیویەتى: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾. واتە: (اللە) خۆیە کە بێجگە لەو هیچ خۆیە کى تر
نیه (شایستەى پەرستەن بێت) سوێند بەخوا لە پۆژى قیامەتدا کۆتان دەکاتەو و هیچ
شک و گومانىکى تێدا نیه.....

پێم گەشتۆتەو کە موسولمانان کۆدەنگن لە سەر بەیعتدان بەتۆ، ئەوا منیش چومە
ئەو ریزەى موسولمانان تێى چوون..... والسلام.

هەندىک لە دەستوپیتو نەدەکانى خەلیفە هەول دەدەن خەلیفە لە ئىبن عومەر توپە
بکەن، چونکە ناوى خۆى پێش ناوى خەلیفە خستوو، ئىنجا عبدالملك دەلێت: ئەمە لە
(ئەبو عبدالرحمن) هەو زۆر پوی هەیه — واتە چەند مەبەستىکى هەیه و ئێو نایزان — .
یەکیک لەو نوسینانەى کە عبدالملك نوسیى بۆ حەججى کوپى یوسف ئەو بوو کە
سەرپێچى عبداللەمى کوپى عومەر نەکات لە حەججدا.

^۱ . الطبقات — لابن سعد

^۲ النساء: ۸۷.

ئین عه ساکر گیراویه تیه وه له ژیا ننامه ی حه جاجدا که کاتیک ئین زویتر کوژدا مه که که
هاته له رزین و خرۆشا به گریان بۆ عبدالله ی کوپی زویتر، ئینجا حه جاج هه ستایه وه بۆ
وتاردان بۆ خه لکی مه که که و وتی:

ئه ی خه لکینه عبدالله ی کوپی زویتر له بژارده و باشه کانی ئەم ئوممه ته بوو تا کاتیک
که حه زی که وته سه ر جینشینی و ململانیتی له گه ل ئەوانه دا کرد که له به رتربوون بۆ
خه لافه ت، له که عبه دا سه رپیچی کرد، خوای گه وره ش سزای به ئیشی خۆی پێ چه شت،
هه روه ک ئاده میش لای خودا له ئین زویتر به پزتر بوو، ئەو له به هه شت بوو، که
به هه شت له مه که که پیرۆزتره، جاکاتیک ئەو ئاده مه سه رپیچی فره مانی خوای کرد و له و
دیه خته ی خوارد که خودا لێی قه ده غه کرد بوو، ئیدی خودا ده ری کرد له به هه شت،
که واته هه ستن بۆ نوێژه کانتان به ر په همه تی خودا بکه ون.

ده لێن ووتویه تی: ئه ی خه لکی مه که که پیم گه یشتۆته وه که کوژانی ئین زویتران
گه وره کردوه، به لێ ئین زویتر یه کیک بوو له باشتربه کانی ئەم ئوممه ته تا کو حه زی
دوینا که وته میشکی و ململانیتی جینشینی کرد له گه ل ئەوانه ی که جینشینی ه ی خویانه،
ئیدی وازی له گوێرایه لی خودا هینا و حورمه تی که عبه ی شکاند، گه ر مه که که شتیک بوایه
پێی له مردن بگرتایه ئەو حورمه تی به هه شت پێی نه ده دا ئاده م به ریت که خودا
به ده سستی خۆی دروستی کرد، له پۆخی خۆی کردوه به به ریدا و سوژده ی به
فریشته کانی بردوه بۆی و فییری ناوی هه رچی شت هیه کردویتی، به لام کاتیک
سه رپیچی فره مانی خوای کرد ده ری کرد له به هه شت و دایبه زانده سه ر زهوی، هه مووتان
ده زانن که ئاده م لای خوا له ئین زویتر به پزتره و ئین زویتر هه ر ئەو که سه بوو که
قورئانه که ی خوای کوپی.

یه کسەر عبدالله ی کوپی عومەر پتی گوت: گەر ویستبیتت من بیت بلیم دروت کرد ئەوا وتم، سویند به خوا ئیبن زوبیر قورئانی خوی نه گوپی، به لکو ئەو که سه بوو که زۆر به پۆزو ده بوو و زۆر شه ونوپی ده کرد و به هق کاری ده کرد^١.

حه جاج سەری (ئیبن زوبیر) ی نارد بۆ (عبدالملکی کوپی مەروان) له شام و سەری هەریه ک له (هەقوان و عەماره ی کوپی حەزەم) یشی نارد و فەرمانی به سەریازەکانیشی کرد که ئەگەر تێپەڕین به مەدینه ی مونه و وەرەدا سەرەکان هەلبواسن و پاشان پۆیشتنه که یان بۆ شام درۆزه پی بدهن، ئەوانیش وایان کرد که ئەو گوتی، ئینجا سەرە براوه کانی به پیاویکی (ئەزە) ی دا نارد، عبدالملک پێنج سەد دیناری خەلات کرد و زۆریش دلخۆش بوو به کورئانی ئیبن زوبیر و خوشیه که ی دەرپەری به بریتی چوارده وری قزی مەناله کانی و سەرچاک کردنیان.

پاشان عبدالملک فەرمانی کرد به حەجاج به هەلبواسینی لاشە ی ئیبن زوبیر لای کتوی (جەحون) له مەکه، ئەمەش یه کێکه له قیزه و نترین ئەو کارانه ی که میژووی ده ولەتی ئیسلام تۆماری کردوو و نهنگی و خەوشیکه له سەربورده که ی عبدالملک و حەجاجی ده ستوپێوه نیدان، به لکو خەلیفه و ستمکاره کانی هاوشیوه یشی ئەو میژووه یان هەبووه. هەر به کرده یی حەجاج فەرمانی (عبدالملک) ی گەوره و سەرداری جێبه جێ کرد و هک پێشە ی هەمیشە یی حەجاج له گوێراپه لیکردنی وه لسی نه مره کاندان، ئەگەرچی فەرمانه کانیشیان پێچه وانه ی قورئان و ده ستوری پێغه مبه ره که ی بیت – درودی خوی له سەر – گوێراپه لیکردنی وه لی نه مر و گەوره کانی لای ئەو له پێش هەموو شتی که وه بوون. (حه جاج) و (ئەسمای کچی نه بو به کر) چه ندين پوه پوو بوونه و یان هەیه که میژو تۆماری کردوو گرنه گرتنیان پاش کورئانی ئیبن زوبیر، ئیمەش ئەوه یان باس ده که ین که ئەحمەد له (مسند) هکه یدا گیراویه تیه وه:

^١ .البدایة والنهاية.

٢ .الأزد: هۆر و قەبیلە به کی عەرەبی (قحطانی) یه و له زۆیه شیان به ناویانگتره، پێشە ی ئەم تیره یه ده گەرێته وه بۆ که سێک به ناوی (مازن بن الأزد).

کاتیک ئیبن زویئر مرد مه که خروشا به گریان، ههجاج فرهمانی کرد به خه لکی و کوبونه وه له مزگهوت، ئینجا چوه سه ر بلنگو و گوتی: سوپاس و ستایش بقخوا: ئه ی خه لکی مه که پیم گه یشتوته وه که کوژدانی ئیبن زویئر تان گه وده کردوه، به ئی ئیبن زویئر به کیک بوو له یاشترینه کانی ئه م ئومه ته تا کو حه زی دنیا که وه میشکی و ململانیسی جینشینی کرد له گه ل نه وانه ی که جینشینی سی خویانه، ئیدی وازی له گوپراهلی خودا هینا و حورمه تی که عبه ی شکاند، گه مه که شتیک بوایه پئی له مردن بگرتایه نه و حورمه تی به هه شت پئی نه ده دا ئاده م به ریت که خودا به ده سستی خوی دروستی کرد، له پوخی خوی کردوه به به ریدا و سوژده ی به فریشته کانی بردوه بوی و فیزی ناوی هه رچی شت هه یه کردویتی، به لام کاتیک سه رپیچی فرهمانی خوی کرد ده ری کرد له به هه شت و داییه زانده سه ر زه وی، هه مووتان ده زانن که ئاده م لای خوا له ئیبن زویئر به پیزتره، یادی خودا بکه ن تا یادتان بکات.

له (ئه بی صدیقی ناجی) وه ده گپرتته وه که ههجاج چوه لای (ئه سمای کچی نه بو به ک) پاش نه وه ی عبدالله ی کوپی کوژدا و وتی: کوپه که ت له م ماله دا - مه به سستی که عبه یه - سه رپیچی کرد، بویه خوی گه وده ش سزای به ئیشی خوی پی چه شت و نه وه ی پیکرد که کردی.

ئه ویش فره مووی: درۆت کرد، نه و پاش بوو له گه ل دایک و باوکی، زۆر به پۆژوو ده بوو و شه ونوژی ده کرد، به لام پیغه مبه ری خودا - درودی خوی لیتیت - هه والی پیداوین که له (ثقیف) دوو درۆزن په یدا ده بن، دووه میان له یه که میان خراپتره، له گه درۆزنیه که یدا خوینپریشه.

(ئه بو یه علی) له (قه یسی کوپی نه حنه ف) وه ئه ویش له (ئه سمای کچی نه بو به ک) وه گپراهیه تیه وه که ووتی: گویم لی بوو له پیغه مبه ری خودا قه ده غه ی شیواندنی لاشه ی کوژدای کرد، هه روه ها بیستم ده ی فره موو: له سه قیف دوو پیاو یه کیان درۆزن و ئه وی تریان خوین پیز ده رده چن، ئه سما فره مووی: به ههجاجم گوت: درۆزنه که مان بیینی و خوین پیزه که ش توی ئه ی خهجاج.

دیسان (ئەبو یەعلی) لە (عەوامی کوپی جەوشەب) ھوھ دەگێژتەوھ گوتی: یەکیک پیتی گۆتم کە بیستی لە ئەسمای کچی ئەبوبەکری صدیقەوھ دەیفەرموو بە جەجاک کاتیک چوو بۆلای تاکو سەرەخۆشی لی بکات بەھۆی کوژرانی کوپەکە یەوھ: بیستم پیتەمبەر - درودی خۆای لەسەر - دەیفەرموو: لە سەقیف نوو پیاو ھەردەچن درۆزن و خۆنپێژ، درۆزنەکە کوپەکە ی ئەبو عوبەید واتە (مختار) ھ، بەلام خۆنپێژەکە تۆی.

لە سەحیحی موسلیم دا بە شێوھەکی تر خراوھتە ھوو.

شافیعی فەرمویت: (موسلیمی کوپی خالید) ھەوایی داوھ لە (ئەبن جەرەب) ھوھ ئەویش لە (نافیع) ھوھ: ئەبن عومەر شەوھکانی شەپکردن لەگەڵ ئەبن زوبیر خۆی لە جەجاک ھوھ پەریژدەگرت کە جەجاک لە مینا بوو، ھەروھا نوێژی لەگەڵ جەجاک نەدەکرد.

(سوفیانی پوری) دەگێژتەوھ: ئەبن عومەر چووھ لای جەجاک و سلۆی لی نەکرد و نوێژی نەکرد لە دوایەوھ.

(ئیسحاقی کوپی ھاھوھ) دەگێژتەوھ: کە جەجاک وتاری ھەدا و دەیگوت: ئەبن زوبیر دەسکاری قورئانی کردوھ.

ئەنجا ئەبن عومەر پیتی دەلیت: خۆای گەرھە دەسەلاتی ئەوھ یسی نەداوھ، تۆش لەگەڵی نەبووی، گەر ویستبیتت من پیت بلیم درۆت کرد، ئەوا وتم.

ھەروھا دەگێژنەوھ کە جەجاک درۆزی دا بە وتارەکە و وای کرد ئەبن عومەر چەند جاریک بلیت (نوێژ نوێژ)، پاشان قامەتی نوێژ کرا و خەلکیش ھەستانەوھ و جەجاک نوێژی بە خەلکەکە کرد.

کاتیک تەواو بوو بە ئەبن عومەری گوت: چی ھانی دای وا بکە ی؟

ئەویش فەرموی: ئیمە بۆ نوێژ دیتن تۆیش لەکاتی خۆیدا نوێژەکە بکە و ھواتر چەند دەلیتی بلی، - واتە چەنە ی خۆت بدە -.

موسلیم لە سەحیحەکەیدا دەگێژتەوھ لە (ئەبن نەوفەل) ھوھ فەرمووی: عبداللە ی کوپی عومەر دای بەلای ئەبن زوبیردا بە ھەلواسراوی و فەرمووی: سلۆت لیتیت ئە ی

باۋكى خۇبەيب، سالاوت لىبىت ئەى باۋكى خۇبەيب، سالاوت لىبىت ئەى باۋكى خۇبەيب،
بەخۇا پىم خۇش نەبوو ئەمەت بەسەر بىت، ئەوئەندەى من بزانم تۇ زۇر بەپۇزۇدەبوويت و
زۇرۇشت شەونۇزۇ دەكرد و خزم دۇست بووى، كەواتە بەخۇا ئۇمەتلىك تۇ خراپترىنەكەى
بىت ئەوئە باشترىنە، پاشان عبداللەى كۆرى عومەر جىنى ھىشت.

وہستانی ئىبن عومەر لەسەر لاشەى ئىبن زوبىر و قسەكانى گەیشتەوہ بە حەجج،
ئەویش ناردى لە دارەكەيان كرددەوہ و لە گۇرستانى جولەكان ناشتيان^۱.

پاشان حەجج ناردى بەدواى (ئەسما) دا - پەزائى خۇاى لىبىت - ئەویش نەھات و
پازى نەبوو كە بىت بۇلاى، ئىنجا نىراۋەكەى ناردەوہ بۇلاى وتى يان دىنى بۇ لام يان
كەسىك دەننېم پەلكىشت بكا بۇلام.

ئەسما فەرموى: سۆيىند بەخۇا نايەم تا ئەو كەسە دەننېرى پەلكىشم دەكات.
ئىنجا خۇى نەعلەكانى لەپى كردد و بەپەلە بەرەو لاي ئەسما پۇيشت، كاتىك گەيشتە
لاى پىنى گوت: بىنىت چۆنم بەسەر دوزمەنەكەى خۇا ھىنا؟

ئەویش فەرموى: بەلى، بىنىم دىنات لى تىكدا، بەلام ئەویش دواپۇزى لى خراپ كرددى،
پىم گەيشتەوہ كە تۇ پىت ووتوۋە: كۆرى (ذات النطاقين - واتە خاۋەن دوو پىشتوئىن -
كەنازناۋى ئەسما بوو) بەلى من دوو پىشتوئىم لەپىشت بوو، يەكبان خۇراكى پىغەمبەرى
خۇدا و ئەبو بەكرىم پى ھەلدەگرت، ئەوى تىرشىيان پىشتوئىنى ئافرەتلىكە كە ئاتاج بە ھىچ
نىە، بەلام پىغەمبەرى خۇا پىنى فەرمووئىن كە لە (سەقىف) دىرۇزنىك و خۇيىرپۇزىك پەيدا
دەبن دىرۇزەكەمان بىنى، خۇيىرپۇزەكەش تەنھا تۇ دەبىنىم.

ئىدى حەجج ھەستا و ئەگەپايەوہ بۇلاى.

(واقىدى) باسى كرددوۋە كە (ئەسما) داۋاى كردد لە عبدالملك تا كۆپەكەى لە
گۇرستانى (حەجون) ئەسپەردە بكات، عبدالملك پەزامەندى پىشان دا لەسەر داۋاكەى،
باسيان كرددوۋە كە لاي قەبرەكەى ئەوئەوہ بۇنى مىسك دەھات.

پاش چەند پۇژىك لە كۆژانى عبداللەى كوپى، ئەسماى دايكىشى مرد، دەلەين دە پۇژ دواى ئەو بوو، يان پېنج پۇژ، يا سەد پۇژ كە ئەم ماوھىيان زياتر پاي لەسەرە، گەپشتبوو سەد سال و ددانىكى نەكەوتبوو، وتراوھ كە لە كۆتا پۇژەكانىدا چاوى لە دەست داوھ، مەندىكىش دەلەين وانىھ و چاوى ھەر بىنيويەتى^۱.

(طېرانى) لە ئىسحاقى كوپى ئەبى ئىسحاقوھ دەگىتەتەوھ: مەن لە مزگەوتى ھەرام بووم كە ئىبىن زوبىر كۆژا، ئەو پۇژى كۆژا يەك يەك سوپاكان خۇيان دەكرد بە دەرگاى مزگەوتەكەدا، ھەر كۆمەلەك لە دەرگاھ دەھاتتە زۆرى زۆر بەتوندى ھىرشى دەكردە سەريان مەتا دەرى دەكردن، بەو جۆرە بەردەوام بوو تاكو دەلەين بەردىكى گەرمى مەنچەنىق بەر سەرى كەوت يان دەلەين نىرگىك لە بنمىچى مزگەوت بەرىويەوھ بەھوى بوردومانەكانى ھەججەوھ و بەر سەرى كەوت و داي بەزەويدا و بەدەم گوتنى ئەم دىرپانەوھ:

أسماء أسماء لاتبكين لم يبق إلا حبي ودينى
وصارم لانت به يمىنى^۲

ئانەمەش لە ھەمووى راستر ھىچ كەس لە سەربازەكانى سوپاى ھەجج چارى نەكرد گەرچى پىرىكى بەسالچووش بوو كەچى ھىزىكى گەردەى پى بوو، وەك مېژوزانان و بگىرەوھەكانى مېژوو باسيان كردوھ، ووتويانە ھۆكارى ئەو ھىزە ئەوھ بووھ كە پىغەمبەر -درودى خواى لەسەر- خويىنى كەلەشاخى خۆى پىداوھ تاكو پۆى بكات و بىرپىژىت،

^۱ . ھەروەك ئىبىن كەسىر باسى كردوھ كە وتراوھ عبداللەى كوپى روبىر ئەسماى دايكىشى خۆى شۆرى و كەنى كرد و نوژنى لەسەركرد و بردى بۆ مەدىنە و خاتو ھەقىيەى كچى حوبەى كوپى نەھتەب يەككە لە خىراپەكانى پىغەمبەر درودى خواى لىبىت ئەسپەردەى خاكى كرد، ئەو لە پال پىغەمبەر و ئەبوبەكر و عومەردا ئەسپەردە كراوھ و چەند كەسبىش ئەوھيان باسكردوھ، خواگيان خۇشى زانانر و ئاگادارترە لە ھەموار ..
^۲ . ئەسما ئەسما مەگرەبە.....ھىچ نەماوھ جگە لە خۇشەويستىم بۇتق و دىنەكەم.

حهجاج. کوپی یوسفی سهقه فی ۱۳۹//

نه ویش خواردویه تیه وه، خوینی که له شاخیش نه و خوینه یه که له جهسته ی مرقه
دهرده چیت پاش نه وه ی که له شاخی بق ده که ن.

جا کاتیک گه پایه وه پیغه مبه ر درودی خوی لیبت پتی فرموو: چیت کرد له خوینه که
نه ی عبدالله؟

نه ویش فرموی: کردم شونیکه وه وام گومان برد خه لکی نایدۆزنه وه و دور له چاوی
خه لکی.

پیغه مبه ر فرموی: رهنگه خواردبیته وه؟

فرموی: به لی.

فرموی: کی فرمائی پی کردیت که خوین بخوینه وه؟ وه یل بۆتۆ له خه لکی و وه یل بق
خه لکی له تۆ.

له گپرا نه وه یه کدا ئیبن زوبیر فرمویه تی: پیم خوش بوو خوینی پیغه مبه ری خودا له
هه ناو مدابیت.

پیغه مبه ریش پتی ده فرمویت: وه یل بۆتۆ له خه لکی و وه یل بۆخه لکی له تۆ، ئاگرت
به ر ئاکه ویت.

له وانەش که له گه ل ئیبن زوبیر کوژدان له هاوه لان: (عبدالله ی کوپی سههوان کوپی
نومه یه) و (عبدالله ی کوپی موتیع کوپی نه سهوه کوپی حاریسه ی عه ده وی) و (عه وفی
کوپی مالیک) - ره زای خویان لیبت - .

نه صمه عی ده فرمویت: گویم لی بوو مام ده یگوت: هه والم پی گه یشته هه حاج کاتیک
له کوشتنی ئیبن زوبیر ته واو بوو چوو بق مه دینه و پیاریکی پیری بینی له ده ره وه ی
مه دینه و پرسپاری لیکرد له باره ی حالی خه لکی مه دینه وه، نه ویش گوتی: خه لک
له خراپترین خالدان کوپی هه واریه که ی پیغه مبه ری خودا کوژاوه - درودی خوی لیبت

ئینجا هه حاج پتی گوت: جا کی کوشتویه تی؟

نه ویش گوتی: نه و تاوانبار نه فره تیه جه جاج، نه فره تی خودای لیبتت خوا له ناوی بات.

جه جاج زور تور بهوو و پاشان گوتی: هوی پیر ئایا جه جاج ده ناسیت نه گهر بینیت؟
گوتی: به لی خوا خیر نه هیتته ری و له شهر و زیانیش نه پیاریتت.
ئینجا جه جاج پوپوشه که ی لابرده و گوتی: هوی پیر هه ر ئیستا ده زانی جه جاج کی به نه گهر خوین پزا!

جا کاتیک مامه پیره که بوی ناشکرا بوو گوتی: ئای چهند سهیره نه ی جه جاج، گهر بتناسیبام نه م قسه یه ت نه ده کرد، من نه و (عه باسی کوپی نه بو داود) هم، که هه موو پوژی پینج جار فیتی لیدیت .

ئینجا جه جاج گوتی: برۆ خوا شیقای (الابد) نه دات له شیتیه که ی و چاکی نه کاته وه .
به لام هه لویتستی زانیان و زانست دۆستان له باره ی جینشینیی (عبداللهی کوپی زوبین) وه بۆ موسولمانان نه وه یه: کۆک بوون له سه ری پاش (یه زیدی کوپی موعاویه)، چونکه دهنگی زۆرینه ی ولاتانی ئیسلامی به دهسته ئینا وه ک باسمان کرد، هه روه ها (مهروانی کوپی جه که م) و کوپه که شی (عبدالمک) به خه واریج و هه لگه پاوه له خه لافه ته که ی داده نین، شه رکردنی عبدالمک و جه جاج له دزی به دهستدریژی داده نین بۆ سه ر ئیبن زوبین و شهر و یاسای خه لافه ت، جگه له وه ی پتیان وایه سته ملیکراوانه کوژراوه - په زای خوی لیبتت -.

۱. (الابد): وه به که بۆ که سیک به کاردیت له جباتی ناوه که ی خوی که مه به ست لیتی زه مکاری بیت.

هه لۆیستی ئیبن عومەر رەزای خوای لیبت له باره‌ی نازاوه‌که و هه جاجه‌وه

پاش کۆژانی ئیبن زوبیئر عبدالملک هه جاجی سه‌قه‌ی سه‌رکرده‌ی سوپاکه‌ی خۆی کرده فرمانپه‌وای مه‌که‌که، عبدالله‌ی کۆپی عومهریش بۆ هه‌ج و عه‌مه‌ له مه‌دینه‌وه ده‌هاته مه‌که‌که کرده‌وه‌کانی هه‌جاجی ده‌بینی و چاره‌ی نه‌ده‌هات لێی، هه‌ربۆیه زۆر به‌ نازاپه‌تیه‌وه فرمانی به‌چاکه و پێگه‌ی له خراپه‌ لێده‌کرد.

چه‌ندین هه‌لۆیستی به‌رامبه‌ر هه‌جاج نواندوه، ته‌نانه‌ت هه‌ندێک له مێژوانان پێیان وابه‌ که ئیبن عومەر به‌ ده‌سکیسه‌یه‌کی هه‌جاج کۆژا.

ئێبن عومەر به‌لایه‌وه گران بوو که هه‌جاج ناساییکردبوویه‌وه چه‌ک هه‌لگرتن له مه‌که‌که‌دا بلاو بپێته‌وه و لێ ده‌گه‌را پیاوانی سوپاکه‌ی موسولمانانی پێ نیه‌گه‌ران بکه‌ن و ژایان پویه‌پوی نه‌و مه‌ترسیه‌ بکه‌نه‌وه، له هه‌حیحا هاتروه له سه‌عیدی کۆپی جوبه‌یره‌وه فهرموی: له‌گه‌ڵ ئیبن عومەر بووم کاتی‌ک نوکی پم چوو به‌ بنی پێیدا، ئیدی پێی به‌ (ناوزه‌نگ)ی زینی نه‌سه‌په‌که‌یدا ده‌لکا، برینه‌که‌ی کیمی ده‌کرد، نه‌و پوداوه‌ش له مینا بوو، ئینجا هه‌جاج گه‌یشته‌ و گه‌پانديه‌وه.

هه‌جاج گوتی: گه‌ر ده‌مزانی کێ وای لێکردوی؟

ئێبن عومەر فهرموی: تۆ بریندارت کردم.

¹ چوارچێوه‌یه‌ک یان نه‌لقه‌یه‌که و ده‌به‌ستریته‌ به‌ زینی نه‌سه‌په‌وه بۆ نه‌وه‌ی سواریه‌که قاجی بکاته ناوی له‌کاتی ئاوردان و بۆششتندا و به‌ ناسانی‌ش سواری بیته‌.

حه جاج گوتي: جا چۆن؟

فهرموي: چهكت له پۆژيكا هه لگرت كه قه دهغه بوو، ههروهه ها چهكت هيتايه كابه وه و چهكيش پيشتر نه دههاته كابه.

وه له گيترانه وهيه كا كه ئيسحاقى كوپى سه عيد له باوكيه وه ده گيتريته وه:

وتى: هه جاج چوو به لاي ئيبين عومهر و منيشى لا بووم.

وتى: كي بريندارى كرديت؟

فهرموي: نه و كه سه بريندارى كردم كه فرمانى به هه لگرتنى چهك كرد له پۆژيكا كه رهوا نيه تيايدا چهك هه لبيگرييت.

- واته هه جاج -.

كاتيك هه جاج ده رچوو ئيبين عومهر فهرموي: داخم نه خواردوو به ههچ شتيك له م دونيايه جگه له سى شت نه بى، به كي له وانه كه باسى كرد نه وهيه گوتي: به رهنگارى نه م دهسته سته مكاره نه بوومه وه كه دهستدرىزيان كرده سه زمان.

پيشهوا زه هه بى ده گيتريته وه كه دهسته سته مكاره كه عبدالملك و سوپاكه ي بوون، ههروهه ها ئيبين عومهر به هۆى نه و بريندار بوونه وه كۆچى دوايى كرد.

ئيبين عومهر دور نه بوو له پوداوه سياسيه كانى ده وروپشتيه وه، به لكو تيروانين و شيكرده وهى خۆى هه بوو به نه و پوداوانه، ئيبين عومهر جياواز بوو له هه لويسته كانى دا درى ئازاوه و فيتنه جياوازيه كي ئاشكرا، له گه ل چه ندين ئازاوه دا ژباوه كه ئومه تى ئيسلام له و كاته دا گيرۆده ي بووه و بهرگه ي گرتوه.

له ديارترين نه و شتانه ي نه ههچ و پييازي ئيبين عومهر پتي جياكراوه ته وه له كاتى مامه له كردن له گه ل ئازاوه كاندا:

دوركه وتنه وه له شه پ و شوپ و سوربوون له سه ر نه رشتنى خوينى موسولمانان، چه ندين گيترانه وه هه ن كه هه لويستى ئيبين عومهر پون ده كه نه وه - په زاي خواي ليبييت - له و شه په ي كه هه لگيرسا له فيتنه ي به كه م و نووه م دا، له قاسمى كوپى عه بدولپه حمانه وه وتى: وتيان به ئيبين عومهر له به كه م ئازاوه دا ئايا ناچيت به شه پ؟

حهجاج، کوپی یوسفی سهقه فی ۱۴۳

فرموی: کاتیک شه پم ده کرد و بت و په یکه ره کان له نیوان م م پایه و ده رگا که یدا
بورن مه تا خوی گه وره سرینیه وه له سه ر خاکی عه ره بی، به لام من نیستا پیتم خوش نیه
شه پ بکم له گهل که سیک ده لیت: لاله الا الله.

وتیان: به خوا پات وانه بوو، به لام ویستت هاوه لانی پیغه مبه ر - دوردی خوی له سه ر -
په کتری له ناو ببه ن تا کاتیک جگه له خوت که س نامینیتته وه و ده لیتن به یعت بده ن به
(عبداللهی کوپی عومه ر) و بیکه نه نه میری بروداران، فرموی: سویند به خوا نه وه نیه
له دلما، به لام گه ر وتان (حی علی الفلاح) نه وا دیم به پیریتانه وه، نه گه ر ناکوکی که وته
نیوانتان له گه لتان نابم، نه گه ریش له گه لتان بووم لیتان جیا نابمه وه^۱.

دو پیاو هاتن بولای له نازاوه که ی نیبن زویتردا و وتیان: ده بیینی خه لک چیان کرد،
توش کوپی عومه ر و هاوه لی پیغه مبه ر خودایت، چی پتگرت لی ده کات نه یه یت بۆ شه پ؟
فرموی: نه وه پتگرم لی ده کات که خودا خویننی برا موسولمانه کانمی له سه رم حه رام
کرده وه ، وتیان: نایا خودا نه یفه رمووه: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِئْتَةً﴾ .. واته : خو
نه گه ر کولیان نه دا نه وا بجه ننگن له گه لیان تا ناشوب و نازاوه نه میتیت....

فرموی: جه نگاین تا نازاوه مه ما و نیستاش دین هی خودایه . نایینی خودا حوکم
ده کات).

کاتیک بویان ده رکه وت که نه وه لاهمی ده یداته وه له گهل بۆچونی نه مان ناگونجیت
وتیان چی ده لیتی له باره ی عه لی و عوسمانه وه ؟

نیبن عومه ر فرموی: چی ده لیم له باره ی عه لی و عوسمانه وه ؟ (عوسمان) خودای
گه وره لیتی خوش بوو و به خشی نیوه ش پیتان ناخوش بوو که لیتی خوش بوو بیت،
هرچی (عه لی) ه ناموزای پیغه مبه ری خودا و زاواشی بوو.
به ده ستیشی نامازهی کرد، نه وه ماله که یه تی که ده یبینن.

^۱ سهیری (حلیه الأولیاء وطبقات الأصفياء) ی (أبو نعیم الأصفهانی) بکه.

^۲ البقرة، ۱۹۳.

ئىبن عومەر ھەر بەر بەرە وازى نەھىنا كە تەنھا خۆى دورېگرىت لە خوئىنپشتنى موسولمانان، بەلكو ھەندىك پىگای گرتە بەر كە دەبنە ھۆى دورخستەوھى موسولمانانىش لە خوئىنپشتن لە ناو خۇياندا، لەوانەش ھەولى جدى خۆى بوو لە ميانەى ناكۆكىە كەى ئىبن زوبىر و عەبدولمەلىكى كوپى مەرواندا، بۆ كۆتايىيەتنان بە شەرى نىوانيان و خوئىن نەپشتنى. موسولمانان.

مەدائىنى گىراوئە تەوھ كە عبداللەى كوپى عومەر نامەى نوسىوھ بۆ عەبدولمەلىكى كوپى مەروان و داواى لىكرىوھ لە خوا بترسىت و وازىيەتت لە بەزە، عبدالملك بۆى دەنوسىتەوھ كە خۆى لە و ئازاوەیە دەردەكات خەلافەت دەكاتە راوئىز، بەلام كاتىك ھەر بەر جۆرە نامە دەنوسىت بۆ ئىبن زوبىر ئاوپى لىناداتەوھ^۱.

ئابەم جۆرە بوو بەرنامە و پىتەزى ئىبن عومەر - پەزای خواى لىبىت - لە ئازاوەكاندا ھەر لە سەرەتای سەرھەلدايانەوھ لە سەردەمى عوسمان دا - پەزای خواى لىبىت - ، ھەربۆیە ئىبن عومەر فەرموئەتى: لە خەلافەتە كەى عوسماندا پیاوئىك ھات بۆلام، داواى لىدەكردم كە عوسمان بكەم، جا كاتىك قسەكانى تەواو بوون پىم گوت: ئىمە كاتىك كە پىغەمبەرى خودا زىند بوو دەمان گوت: باشترىنى ناو ئومەتى محمد لە داواى خۆى ئەبووبەكر و عومەرن و پاشان عوسمان، ئىمە نەمان بىستووھ و بىنوھ عوسمان كەسىك بە ناحەق بكۆزىت، شتىك لە تاوانە گەورەكانى ئەنھام بەداوھ، بەلام ئەم مائە گەر پىتيان دان پازى دەبن وەگەر داى بە نزىكىكى توپە دەبن و پقتان لىى دەبىتەوھ، بەلام ئىوھ دەتەنەوئىت وەك فارس و پۆم بن، واز لە ئەمىرىك ناھىتن ھەتا دەيكۆزن، ئىنجا چاوەكانى چوار فرمىسكى لى ھات و پاشان فەرموئى: خوايە ئەو ئازاوەیە دوبارە نەكەيتەوھ^۲.

ئىبن عومەر بەرھەلستى ئەو قسەيەى كرد كە لە سەر زمانى ھەلگەپاوەكان - خەوارىچ - بوو بەسەر خەلافەتە كەى عوسمانى كوپى عەفاندا - پەزای خواى لىبىت -

۱. سەبىرى (أنساب الأشراف) (أحمد بن يحيى البلائري) بكە.

۲. (طبراني) لە (المعجم الكبير) دا گىراوئە تەوھ.

دهیانگوت لای دهبهین له خهلیفایهتی تاكو نهبیته دهستور، کاتیک خهلیفه عوسمان -
خوا لئی پازی بیته - مهترسیهکی وهك ته م لادانهی ههست پیکرد و ههروهه پهی بهوه
برد که موسولمانان و خودی خهلیفهش توشی چ خراپی و دووبه رهکی و ناکوکیهك دهبن
لهبر نهوه متمانهی تهوای خوی بهخشیه ئهین عومه و پرس و پاویزی پی دهکرد کاتی
دهردیسهری و نهو میحنهتهی لهگه له نهو ههراوهوریایه دا بهرۆکی گرتبوو، ههریۆیه کاتیک
ئیهن عومه و چوو بۆ لای عوسمان پیی فهرموو: سهیرکه نهوانه چی دهلین: دهلین خوت
وازیینه یان دهتکوژین.

ئیهن عومه و پیی فهرموو: ئایا تو له دونیا بۆ ههتایه دهژیت؟

فهرموو: نهخیر.

پی گوت: ئایا له کوشتنت زیاتر هیچی تر دهکهن؟

فهرموو: نهخیر.

پی گوت: ئایا بهههشت و دۆزهخی تو لای نهوانه؟

فهرموو: نهخیر.

گوتی: کهواته نهو کراسهی خوا کردویهتیه بهرت دامهکه نه با نهبیته دهستور، هه
که لیک رقیان له خهلیفه که یان بوو یان لایان بهن یان بیکوژن^۱.

چه ندین بهلگه و راستیی میژویی هه ن دهیسه لمین که ئیهن عومه و کاتیک نهو
کردهوانهی ههجاجی بینیه وهك ستهمکردنی گه وه له که عبهی پیروژدا و خوین پشتن
و شکاندنی پیروزیه که ی، پای خوی گۆپی له پهریگرتن له ئازاوه، بهلگو پهشیمان
بوویه وه له وهی که نهجهنگا له سوپاکه ی عهلی کوپی نهو تالیب دا دژی معاویه که به
تیروانینی نهو ههلگه پایه وه له شه رعبهت بوونی عهلی و ستهمی لیکرد، ههریۆیه (حه بیبی
کوپی سابت^۲) دهگێرته وه که ئیهن عومه و کاتیک مه رگ به خهی پی گرت فهرموو: هیچ

^۱ - الفراسم من القواسم.... ایروکرین العربی.

^۲ - حبیب بن ثابت.

شتتکی خراب له خۆمدا شک نابهم نهوه نه بێت که له گه‌ل‌ه‌لی نه‌جه‌نگام دژی ده‌سته
سته‌مکاره‌که — مه‌به‌ستی دژی ده‌سته‌ی معاویه بوو —^١.

ئێین عومه‌ر پێگری کرد له به‌یعه‌تدان به ئێین زوبیتر له‌به‌ر بوونی ناکۆکی له‌سه‌ر
جێنشینی له‌نیوان ئێین زوبیتر و مه‌روان و پاشان کوپه‌که‌یدا (عبدالملك)، پیتی وابوو که
مه‌موان کۆ ده‌نگ نین له‌سه‌ر یه‌ك پیاو، جا کاتێک ئێین زوبیتر کوژرا و مه‌موان کۆده‌نگ
بوون له‌سه‌ر عبدالملك نه‌میش به‌یعه‌تی پێدا.

ماوه‌ته‌وه‌ بلتین ئێین عومه‌ر — په‌زای خوای لیبت — سالی ٧٤ ک، کۆچی دوا‌یی کرد و
ته‌مه‌نی هه‌شتا و شه‌ش سال بوو.

^١. سه‌یری (سیر اعلام النبلاء) ی (نه‌بی) یکه‌.

حه جاج ده بیته فرمانره وا (والی)

- هه جاج ده بیته فرمانره وای مه ککه و مه دینه و گائف و یه مهن و پاشان عیراق.

- یه که مین راهه رین دژی هه جاج له به یره وه سه ره نه دات.

- چه ندین قسه وه نویست و به سه رهاتی روزهانی هه جاج له ماوهی فرمانره وایه تیه که یدا که ئاماژه بو که سیتی هه جاج ده که ن.

هه جاج ده بێته فرمانه وای مه که و مه دینه ی منه ووه ره

شتێکی سروشتی بوو که هه جاج فرمانه وایه تی مه که بگرێته ده ست پاش
سه رکه وتنی له له ناویردنی عبداللهی کوپی زوبیری نه میری شهرعی موسولماناندا وه ک
باسمان کرد، ئینجا هه جاج به یه تی وه رگرت له خه لکی مه که بۆ عه بدولمه لیکێ کوپی
مه روان پاش کوژدانی ئین زوبیر.

عه بدولمه لیکێ کوپی مه روان که خۆی کردبوویه جینشین به زه بری هیز و چه ک و
سته می هه جاج، پاش سالتیک دواي کوژدانی ئین زوبیری جینشین شهرعی به واداران
سالی ٧٤ک (طاریقی کوپی عومه)ی فرمانه وای مه دینه ی له سه ر کار لابرد، به کیک بوو
له و کاریه ده ست و سه رکردانه ی که به شداریبوو له گه ل هه جاج له شه په که ی ئین زوبیردا،
به لام کاتیک سه ری ئین زوبیریان هینا بۆ هه جاج نه و ستایشی ئین زوبیری کرد و گوتی:
ئافره تان له مه (مه ردتریان) پیاوتریان به دنیان نه هیناوه .

هه جاج گوتی: ئایا که سیک ستایش ده که یت که دزی نه میری به واداران بوو؟
وتی: به ئی، ئیمه ماوه ی هه وت مانگه که مارۆمانداوه، نه و به بی هیچ سه ربار و قه لا و
به ریه ستیک، به لام له ئیمه به هیزتر و تۆله سینتر بوو بوو، هه ی بوو به سه ر ئیمه دا.
قسه که یان که یشته وه لای (عبدالملك) و پا که ی (تاریق)ی به راست دانا^١.

^١ - تاریخ الامم والملوک... ئین که سپریش له وه ی بۆ نه قل کردوین له (البدايه والنهايه)دا

تارىقى كوپى غەمۇر سالى ۷۲ ك بۇماۋەى پىنچ مانگ بە فەرمانى عبدالملك
فەرمانپەرۋايەتى مەدىنەى پىرۋى گرتە دەست كە ھەر خۇشى لای برد و مەدىنەى
خستە ژىر پگىتى فەرمانپەرۋايەتى ھەججەۋە.

فەرمانپەرۋايەتى ھەجج لە مەككە و مەدىنە بە خراپترىن و دژارتىر قۇناغ و
سەردەمدا تىپەرى كە خەلكى بىنىبىتتىيان، ھەجج ھىچ پىز و شكوى بۇ ئەۋ ھاۋەلانى
پىغەمبەر - درودى خۋاى لەسەر بىت - دانەدەنا كە لەژاندا مابوون، ۋەكو (عبداللهى
كوپى جابر) و (ئەنەسى كوپى مالىك) و (سەھلى كوپى سەعد) - پەزى خۋا لە
ھەمويان -.

يەككە لە سوكاپەتپەكانى ھەجج بەرامبەر ھاۋەلانى پىغەمبەر - درودى خۋاى لىبىت -
ئەۋەبوو كە مۇرى دەدا لە مل و دەستيان، ئەۋ ھالەتەش ئىبن جەرىر لە (التارىخ) كەى
و ئىبن كەسىر لە (البدايە والنھايە) دا باسيان كىردوۋە، ھۆكارەكەشى ئەۋەبوو ئىبن
كەسىر باسى كىردوۋە كە ھەجج حنىۋى دا بە جابر و سەھلى كوپى سەعد و ھەپەشەى
لىكردن گوايا پشتىۋانى عوسمانى كوپى عەففان نەبوو بوون، ھەروەك بەشتوۋەيەكى زۆر
زىر قەسى لەگەل كىردن و مۇرى دا لە گەردىنيان بۇ سوك كىردىيان، خۋا پىسۋاى بكات و
سزى بەئىشى بدات.

(محمىدى كوپى عمران) باسى ئەۋ پوداۋەى كىردوۋە كە (جاسرى كوپى عبدالله) ى بىنيۋە
دەستى مۇر كراۋە^۱.

ھەروەھا ئەنەسى كوپى مالىكى بىنيۋە گەردىنى مۇر كراۋە. ھەجج بەۋ كارەى
دەيوست سوكى بكات، ئەۋە سىياسەتى ھەجج بوو لەگەل ھەر كەسىك كە پىتى ۋابوۋايە
ئەمەۋىەكانى خۇش ناۋىت جا چى دەلتىت گەر كەسىك بەرەنگارىان بوۋايەتەۋە؟!

كاتىك ھەجج بوۋىە فەرمانپەرۋاى مەدىنە ھاتە ئەۋى و چەند مانگىك تىايدا نىشتەجى
بوو، بۇ غەمرە جىتى ھىشت و پاشان گەپايەۋە لە مانگى صەفەر دا و سى مانگ تىايدا

^۱ . (تارىخ طبرى).

هه جاج ده بێته سالار و فهرمانه‌وه‌ی عێراق

له ساڵی ٧٥ ك دا عبدالملك مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره‌ی سپارده (یه‌حیای كۆپی هه‌كه‌می كۆپی عاص)ی مامی، عێراقیش به (هه‌جاج) به‌بێ خۆپاسان و سه‌جستان، نه‌وه‌ش پاش كۆچی دوا‌ی (بیشری كۆپی مه‌روان) برای (عه‌بدولمه‌لیکی كۆپی مه‌روان) كه فه‌رمانه‌وه‌ی عێراق بوو.

كاتێك عبدالملك نامه‌ی نوسی بۆ هه‌جاج پای سپارد بۆ فه‌رمانه‌وه‌یه‌ تیکردنی عێراق، هه‌جاج چوو بۆ نه‌وی و دوانزه‌ سواری له‌گه‌ڵ بوو وه‌ك خزم و ده‌ستوپێوه‌ند، به‌بێ ناگای خه‌لكه‌كه‌ی چوویه‌ كوفه‌ی پایته‌ختی نه‌وكاتی عێراق، پۆشاكه‌كه‌ی خۆی -پۆشاكی فه‌رمانه‌وه‌یه‌تی- كرده‌ به‌ر و شمشیره‌كه‌ی كرد به‌ پشت‌وتنه‌كه‌یدا و گولنگه‌ی میزه‌ره‌كه‌ی له‌ دواوه‌ به‌ردایه‌وه‌ له‌نیوان مه‌ردوو باهویدا و پاشان پۆی بۆ كۆشکی فه‌رمانه‌وه‌، پۆژی هه‌ینی بوو و بانگبێژ بانگی نوێژی هه‌ینی فهرموو.

شتێکی سڕوشتی بوو كه هه‌جاج بچیت بۆ مزگه‌وتی گه‌وره‌ له‌ كوفه‌ چونكه‌ نه‌و نه‌میری ولات بوو، هه‌ریۆیه‌ چوویه‌ مزگه‌وته‌وه‌ و نه‌وانیش نه‌یان ده‌زانی، ئینجا چوویه‌ سه‌ر بڵندگه‌ر و له‌سه‌ری دانیش، قسه‌ی نه‌كرد و ماوه‌یه‌کی زۆر بێده‌نگ مایه‌وه‌، نه‌ریتی خه‌لكی عێراق وابوو و ده‌ به‌ردیان چه‌ریان ده‌گرت هه‌رمانه‌وه‌اكانیان، له‌گه‌ڵ فه‌رمانه‌وه‌اكه‌ی پیشوشیاندا هه‌مان کاریان كردبوو كه برای خه‌لیفه‌ بوو.

کاتیڭ ههجاج بیدهنگ بوو زۆر سهیریان لیهاټ و ههریهکیان لهسهه نه ژتۆ دانیشتبوو و بهردهکانیان بهدهستهوه گرتبوو نامادهبوون بۆ نهوهی تیی بگرن، بیدهنگیهکی نهو کاریگهریهکی کارای ههبوو لهسهه دهرونیان و پاشان کهوته وتاردان و نهو قسانهی کرد بۆ خه لکی عیراق که میژوو تۆماری کردوه:

يا أهل العراق يا أهل الشقاق والنفاق ومسائى الاخلاق.....

نهی خه لکی عیراق .. نهی نههلی دویههکی و دویهی و بهدخوویی، بهخوا پیش نهوهی بیم بۆ لاتان کاروباری ئیوهه مه بهست بوو و بهلامهوه گرنگ بوو. دهپارامهوه خوا تاقیتان بکاتهوه به من و گیرۆدهی منتان بکات، دویینی نهو قامچییهی که ئیوهی پی ژیر و ته مبی ده که م لیم کهوت و نه مهه له جیی دانا - ناماژهی بۆ شمشیره کهی کرد - پاشان گوئی:

به خودا به بچوکه کانتان گه وره کانتان ده به ستمه وه و سه ره سه ته کانتان به کۆیله کانتان، پاشان لیدانیک نه تان کوتم وه ک لیدانی ناسنگه ره پارچه ناسن و نانه وا له هه ویرکاتیک پانی ده کاته وه^۱.

جا کاتیڭ قسه کانیان بیست ورده بهرده کان له دهستیان به ربوویه وه وه ک نهوهی بالنده به سهه سه ریانه وه بیټ.

(ته بهری) باسی کردوه که ههجاج له مه دینه چوویه دهه کاتیڭ نوسراوه کهی عه بنوله لیکی بۆهات سه بهرته به پاسپاردنی بۆ فرمانپه وایه تی عیراق پاش مردنی بیهیری کوپی مه روان، ئینجا کاتیڭ پۆژ بوویه وه له ناکاو چوویه کوفه وه، سه ره تا له مزگه وته وه دهستی پیکرد چووه ناوی و سه ره کهوته سهه بلندگو و میزه ریکی سوری پۆشی بوو ئینجا گوئی: له سه ره به خه لکی رابگه یه نم، ئینجا وایانزانی که له خه واریجه و نهوانه ییش که له گه لیان هاوه لینی هه ربوویه لینی چوونه به ره وه، تا کاتیڭ له دهویری کۆبوونه وه، ئینجا پوختاری خۆی ده رخست و گوئی:

أَنَا ابْنُ جَلَا وَطَلَّاحُ الْكُفَايَا مَتَى أَضَحَّ الْعِمَامَةُ تَعْرِفُونِي
هَذَا أَوَانُ الشَّدِّ قَاشِدِي زَيْمٌ قَدْ لَفَهَا اللَّيْلُ بِسَوَاقِ حَطَمٍ
لَيْسَ بِرَاعِي إِبِلٍ وَلَا غَنَمٍ وَلَا بِجَزَارٍ عَلَى ظَهْرٍ وَخَمٍ
قَدْ لَفَهَا اللَّيْلُ بِفَصْلِي أَنْوَاعَ خَرَّاجٍ مِنَ الدُّوَى
مُهَاجِرٍ لَيْسَ بِأَعْرَابِي

لەیس آوان یکرە الخلاط ... چاات بە والقلس الأعلاط

تەوێ هەوێ سابێ القطاط.

واتە : (من کوپی بەرەبەیانم و گریۆتکەم هەلتۆقیوم، چ کاتیەک مێزەرەکەم دانا

دەمناسنەوه.....

—ئەم دێرە هۆنراوانە جۆریکێن لە هەجوو و هەپەشە بۆ ترساندنێ خەلک و دانیشترانی
شەوکاتی کوفە و عێراق کە خەریکی یاخی بوون و هەلگەپانەوه بوون لە ویایەتی
عبدالملك—.

پاشان وتی: ئەو خەلکی کوفە سوێند بەخوا من پەپە پوی خراب بە خراب دەبەوه، بە
پێوانە ی خۆی بەرەنگاری دەبەوه و وەک خۆی جەزای دەدەمەوه، من چاوم، چارە
بەتەماح و ملە درێژەکان و سەرانیکی نابینیت کە پێگەییون و وەختی لێکردنەوهیان
هاتوو و من خاوەنیا، من ئەو خوێنانه دەبینم لە نێوان مێزەر و پێشەکاندا.

بەخوا ئەو خەلکی عێراق من وەک داری هەنجیر بەیەک پەشەبا و فشار ناچەمێمەوه و
ناشکێم، وە بە هێرش و پەلاماردان نابەزیم و ناترسم، هەریۆیە لەبەر زیرەکی هەلبێزێردام
و هاتوم بۆلای نێوه بۆ مەبەستیکی ئەوپەڕی گەرم.

ئەمیری برواداران (عبدالملك) دەمی تێردانەکە ی کردەوه پاشان تێرەکانی تاقیکردەوه
و منی دیتەوه وەک پەقترین دار و شکێنەرترین توکیان^۱، هەریۆیە ناردمی بۆلای نێوه
چونکە بەردەوام کەوتووونەتە ئازاوهوه و پێگای نادروستان گەردۆتە بەر.

حهجاج. کوپی یوسفی سهقمفی // ۱۵۵

ئەمە و سۆيىد بە خوا وەك چىلكە دەتان تاشم، لىتان دەدەم وەك چۆن لەوشتەر
دەدرىت بۆ ئەوەى لە ئاودوربەكە ویتەو.

من بەلنىم ئەداو بە جىم ئەهنا بىت، شتىكم بپيارنەداو جىبە جىم ئەكرىبىت.
من ئەمىنم و ئەم كۆمەل كۆمەل و ووتى وتى و قسە وباس و چى دەلى و چى نالى و
چى دەكەى و ئەو شتانه؟

بە خوا يان دەچنە سەر پى راست يان هەر پياوئىك لە ئىو لە جەستەيدا شوئىنە وارىك
جىدەهيلم.

دواى سى پۆز لە نارىنى (مەلب كۆپى ئەبى صفەر)^۱ هەر كەس بگرم خوئى دەپژم و
مالەكەى دەبەم بۆخۆم^۲.

پاشان چوو مالەكەى خۆى و زىاترى نەگوت.

هەرەها (ئىبن جەرىرى تەبەرى) باسى كرىووه: كاتىك بىدەنگىهكەى هەجاج درىژەى
كىشا (مەمدى كۆپى عومەير) وردە چەوى بە دەستەو گرتبوو دەيوست بىگرتە
هەجاج، دەيووت: خوا بىكۆزى چەند لە خوئى پىژ دەچى.

جا كاتىك هەجاج دەستى بە قسان كرد بەردەكان بەردەبوونەو لە دەستى و ئاگای
لئى نەبوو، واتە نەیدەزانى كە دەكەونە خوارەو بەهۆى ئەو ترسەى كە توشى بوو.
هەرەها هەجاج لە وتارەكەيدا گوتى:

۱. لىزەدا مەبەستى ئەو بە عبدالمك هەموو پياوكانى خۆى كۆدەكاتەو كامەيان لە مەمويان توندوئىژترو
بوو بەرگەگر و پەقتر بوو لە مامەلە كردندا ئەو يانى هەلبازرد بۆ فرمانپەرەوايە تىكردنى ئىترە چوئە ئىو
بىوستان بەو جۆرە كەسانە بە بۆ پىكردنەو تان.

۲. مەلهبى كۆپى ئەبى صفەر لەلايەن بيشرى كۆپى مەروانەو نىدرايوو بۆ مەرهەگار بوونەو
هەلگەپاوەكانى (هەرورە).

۳. ئەمە شىوازى مامەلەى هەجاج بوو بۆ كۆكردنەو خەلكى و جەم كردنىان بۆ شەپ لە ئاود سوپاى خەليفەدا
بەناچارى دژى ئەيارى جىنشپەكانى بەنى ئومەييە.

ناشیرین بن نه و پوخساراننه که خوا ده فهرمویت: ﴿وَضَرْبَ اللَّهِ مَثَلًا لِّقَوْمٍ كَانَتْ أَمْنَةً...﴾^١.

واته: خوا نمونه ی هیناوه ته وه (به دانیش توانی) شاریک که زیانیان به هیمنی و ناسوده یی دهرده سهر، له هه مو لایه که وه پنق و پوزی جورا و جوریان بۆ ده هات (بلام له جیاتی سوپاسگوزاری) ناشکور و قه درنه زانی ناز و نیعمه ته کانی خودا بوون، ټینجا خوی گه وره پوښاکي برسیتی و ترسی کرده کالای بالایان و تالوی نه داری و ترسی پی چه شتن له سهر نه نجامی نه و نیش و کاره (ناپوخت و نارپکانه دا) که کردبوویانه پیشه ی خویان^٢.

نیوه ش ههر نه وانه و هاوشیوه ی نه وانه، یان باش ده بن یان به شمشیر کوته کوته تان ده که م.

من ده مینم و نه م کومه ل و وتی وتیه، ههر پیاویک له نیوه نابیت به پرتگادا پروات به ته نها نه بیت.

نایا گهر سهر پیچیکاران سهر پیچه که یان شیاو بووایه نه و باج نه ده سه نرا و دوژمنیک نه ده کوژدا، ددانی که س نه ده شکیندرا، گهر خه لکی به نۆر و ناچاری نه چوونایه بۆ شه نه و به حه ز و ملکه چیشه وه نه ده چوون، نه وه م پیگه یشتروه که نه هاتون به ده م (مهلې) وه، پیشوازی تان له کومه لیک سهر پیچیکار کردوه بۆ شاره که تان، من سویند ده خۆم به خوا بۆ تان گهر که سیک ببینم پاش سی پۆژ نه چوبیتته سوپای (مهلې) وه له گهر دنی ده ده م.

پاشان عریف نیو سهر یازه کانی بانگ کردوو و گووتی: خه لکی بیه ن بۆلای (مهلې) و به لئین نامه کانیا م بۆ بئین، شه و پۆژ ده رگا کانی نه م پرده داناخرین هه تا نه م ماوه یه ته و او ده بیت.

ئابەم جۆرە حەجەج چارەسەرى يەكەمىن سەرپىچى و ياخى بوونى خەلگى عىراقى كرد
كاتىك مىلان نەدا بچنە نىو سوپاكەى (مەلب كۆپى ئەبى صفەر) ەو ەو بى شەركىدن دىزى
خەوارىجەكان و سى پۆزى مۆلەت پىدان بۆئەو ەي بىنە رىزىو ە.

ئەم چاوسوركدن ەو ەي حەجەج كاتىك كارىگەرى و بەرەمەكەى دەرگەوت كە
خەلگى بە لىشاو دەچوونە سوپاكەى (مەلب) ەو ەو لەترسى زۆردارىى حەجەج.

ئىبن جەرىر دەلىت: كاتىك پۆزى سىيەم بوو گوتى لە تەكبىر (الله اكبر) يك بوو لە
بازاردا، ەرىزىو ەو ەو لە كۆشكەكەى و چو ەو سەر بلىنگو و ئىنجا گوتى:

يا أهل العراق، وأهل الشقاق والنفاق، و مساوئ الاخلاق.....

ئەى خەلگى عىراق، ئەى ئەھلى دووبەرەكى و دوو پرىس و بەدخوىى... من تەكبىرىكم
گوتى لى بوو ئەو تەكبىر ەو ەو زومەندانەيە نەبوو كە خودا دەيەوتت، بەلكو ئەو تەكبىر ەو
لە ترسا بوو، بۆم دەرگەوت ئەو ەو چەرەدوگەلىكە و لە ژىرىدا بۆگەن پەنگى خوارىو ەو ەو.
ئەى كۆپى ژنە گىژەكان، كۆيلە و بەندەى دار و كوتەك، تا ەو پىاوئىك لە ئىو ەو چوار
مشقى دانەنىشىت و خويىنى خوى شىرىن نەكات و لەبەر پىتى خوى ورد نەبىتەو ەو.

سوتىند دەخۇم بەخو كارتىكتان بەسەر دىنم بىتتە پەند بۆ ئەوانى پىشو و تەمبى و
ئەدەبىتكىش بۆ ئەوانەى پاش ئىو ەو.

ئىنجا (عومەرى كۆپى جەنابى تەمبى) ەو ستايەو ەو گوتى: خوا چاك بۆ فەرماندە
بكات، ئايا منىش دەبىت بپۆم بۆ شەپ لە كاتىكدا پىاوئىكى پىرى نەخۆشم، ئەمەش
كۆپەكەمە و گەنجترە لەمن.

حەجەج پىتى گوت: ئىنجا تۆ كىتى؟

وتى: (عومەرى كۆپى خىابىنى تەمبى) م.

حەجەج گوتى: ئايا دوتىنى قسەكانى ئىمەت گوتى لى بوو؟

وتى: بەلى.

وتى: ئايا تۆ نەبووى پالامارى ئەمبىرى بپوادارانت دا؟!

وتى: بەلى.

وتی: چی هه‌لینای بۆ نه‌و کاره‌؟

وتی: باوکمی به‌ند کردبوو و باوکیشم پیاویکی پیری به‌ته‌مه‌ن بوو.

حه‌جاج گوتی: نه‌وه‌ نیه‌ شاعیر ده‌لێت:

ترکت علی عثمان تبکی حلاله^١.

هممت ولم افعل وکدت ولیتنی

من وای مه‌زه‌نده‌ ده‌که‌م کوشتنی تۆ چاکه‌ی تیاییت بۆ میصریه‌کان، هه‌سته‌ نه‌ی

سه‌ریاز بده‌ له‌ ملی.

ئینجا پیاویک هه‌ستایه‌وه‌ و دای له‌ ملی و ماله‌که‌شی برد بۆخۆی.

ده‌لێن: (عه‌تبه‌سه‌ی کوپی سه‌عید) به‌ هه‌جاجی گوت:

ئایا نه‌مه‌ ده‌ناسیت؟

وتی: نه‌خێر.

وتی: نه‌مه‌ به‌کیکه‌ له‌ بکوژانی عوسمان (نه‌میری برواداران).

ئینجا هه‌جاج گوتی: نه‌ی دوژمنی خودا، ئایا له‌جێی عوسمان که‌ست ناردووه‌ بۆ نه‌و

دوینا. پاشان فه‌رمانی کرد بدریت له‌ گهرینی.

هه‌روه‌ها فه‌رمانی کرد چارده‌ریک بانگی ده‌کر له‌ناو خه‌لکیدا: ئایا نه‌وه‌ نه‌بوو (عومه‌یر

کوپی ضابیی) پاش سێ پۆزه‌که‌ هات و بانگه‌وازه‌که‌شی بیبستبوو، فه‌رمانمان کرد به‌

کوشتنی، خوا له‌وانه‌ ده‌بوریت که‌ له‌ سوپاکه‌ی (مه‌لب) دا نه‌مشه‌و به‌سه‌ر ده‌به‌ن.

ئیدی خه‌لکی به‌ پاله‌په‌ستۆ به‌ره‌و پرده‌که‌ ده‌پۆیشتن و ده‌چونه‌ ئێو سه‌ریازه‌کانی

(مه‌لب کوپی نه‌بی صفه‌) هه‌وه‌ که‌ له‌ (رامهرمن) بوو، ئینجا (مه‌لب) گوتی: نێره‌ پیاویک

گه‌یشتۆته‌ چووه‌ته‌ عێراق، ئیدی نه‌مڕۆ دوژمن له‌ناوچوو.

ئه‌و کاته‌ چوار هه‌زار جه‌نگاوه‌ر له‌ عێراقه‌وه‌ چوونه‌ سوپاکه‌ی (مه‌لب) هه‌وه‌.

(ئێبن طبری) دیسان چیرۆکیکی تری باسکردووه‌ سه‌باره‌ت به‌ کوشتنی (عومه‌یری

کوپی ضابیی) له‌لایه‌ن هه‌جاجه‌وه‌، له‌ عه‌مری کوپی ئێبن سه‌عیده‌وه‌ فه‌رموی: کاتیک

^١. واته‌: ویستم و نه‌م کرد، خه‌ریک بوو و خۆرکا به‌مێشتایه‌ هاوسه‌ر و مه‌هرمه‌کانی له‌سه‌ر عوسمان بگریه‌ن.

حهجاج گه یشته کوفه وتاری بۆدان وتی: ئەمڕۆکه ئیوه که متەرخە میتان کردووه بەرامبەر سوپاکە (مەلب)، هیچ کەس بۆی نیە ببێتە یەکیک لە سەربازەکانی ئەو لە پاش سێ پۆزی تر، کاتێک سێ پۆزه که ئەواو بوو پیاویک هات خوینی لێ دەهات، وتی: چیتە؟

وتی: فەرمانم بە (عومەیری کوپي ضابی) کرد بچیتە سوپاکەوه لێی دام و درۆی لەگەڵ کردم.

ئینجا ههجاج ناردی بەدوای عومەیردا و هێتیایان پیاویکی پیری بەتەمەن بوو، پێی گوت: کێ لەجیتە لە سەربازەکهت؟

وتی: من پیاویکی پیرم و جۆلەم ئەماوه، کوپه کهم لەجیتی خۆم نارد ئەو لەمن بەهێتر و گەنجترە، پرسیار بکه لەبارەي قسه که مه وه نه گەر راستم نه کرد سزام بده.

وتی: ئینجا عەنبەسەي کوپي سه عید وتی: ئەمەبوو که هات عوسمانی کوپي عەففانی خەلیفە بکوژیت، زلله یەکی لێدا و ئینجا هەلی کوتایە سەری و دوو پەراسوی شکاند. ئینجا ههجاج فەرمانی کرد دایان لە گەردنی.

حهجاج لە ساڵی ۷۵ ک چوو کوفه، فەرمانپەرەیاوەتی ههجاج لە عیراق ماوهی نزیکەي بیست سال بەردهوام بوو، میژوو توواری کردووه که ئەو تاکه کهس بووه ئەم ولاته جێو بکات لەسەر دەمی ئەمەوی و عەباسیدا، هه دام حوسەینی سەرۆکی دیکتاتۆری پیشوی عیراقیش هاوشتیوهی بووه لە سەر دەمی نویدا، چونکه خاکی عیراق چەندین پێبאוهر و نەتەرە و دین و ئایدیای جۆراوجۆر و دژ بە یەکی تێدا، تەنانهت ناوی خاکی ئازاوه کانی (أرض الفتن) ی لێنراوه و شوینی پیشوی و ئالۆزی و کوشتارە سیاسیه کانه.

حهجاج لەسەر کاروباری عیراق جێگیر بوو پاش ئەوهی که خەلیفه عبدالملك لا یبرد لە فەرمانپەرەیاوەتی مه کهه و مه دینه و تانیف و یه مەن که نۆد تیا یاندا نه مایه وه چونکه خەلکه کانیان سکالایان کرد لای عبدالملك له دهست توندوتیژی و نۆدارییه کانی ههجاج، جگه له وهش ناوچه یه کی وهك عیراق که پهره له ئازاوه و کێشه و ناکۆکی و ئالۆزی

سیاسی و ململانێکان و ھەلگەرانەو ە دەسەلاتی خەلیفە پێویستی بە کەسێکی وەك
 ھەجاج ھەبە.

جگە و کردنی عێراق لە لایەن ھەجاجەو ە و زالبون بەسەریدا ھەرواش ئاسان نەبوو، بە لکو
 چەندین شۆرشێ ناوخۆیی (شەعبی) لە کۆمەڵانی خەلک پووبە پوی بوونەو ە لە
 ھەلگەراو ەکان و جگە لەوانیش، ئەویش بە زۆر و ستەم و ھیزی دەسەلات و کوشتن و
 سەربەڕین و ھەلواسینیان پالی بە شۆرشەکانەو ە دەبا، کەچی ھیشتا ئەم ھەموو
 توندوتیژیەش ئەو شۆرشانەیی نەوستاند، تا کۆتاییھاتنی ھەجاج بۆ دواجار پاش ئەو ە
 (سەعیدی کورپی جوبەیری) زانا کە یەکیك بوو لە تاییعینی پێغەمبەری کوشت، کە دواتر
 خوا بێھۆیت پونی دەکەینەو ە.

يەكەم پاپەرىنى خەلك دۆى خەج لە بەسرە

باش ئەوئى كاروبار لە كوفە بۆ خەج پاپەرىنى بووئەو و (ئومەيرى كوپى ضابى) كوشى و خەلكى ئەوئى ترساند، پوى كرده شارى بەسرە و وتارىكى تيا دا وەكو ئەو وئارەى كە لە مزگەوتەكەى كوفە داى، خەلكەكەى چاوترسىن كرد، ئىنجا پياوئىكى هئىنا لە (بەنى شوكر) و وتيان : ئەمە سەرىنچى كردهو، گوتى: من فستقم هەيە و (بىشرى كوپى مەروان) چاوى پىنى كەوتوو و منى بەخشى، ئەمەش موچەكەمە گەرتندراوئەوئە لە خەزىنەى موسولمانان.

بەلام خەج پۆزىشەكەى پەسەند نەكرد و كوشتى.

كوشتنى ئەم پياوئە خەلكى بەسرەى ترساند، ئىنجا وەك بەرەتستكار لە خەج پاپەرىن لە (رامهرمن) كۆبوونەو.

خەججيان بۆ چوو تا لە (رستقبان) لە يەكى شەعبانى ٧٥ كۆچيدا بارگەى خست، خەلكىش بە سەركرداىەتى (عبداللهى كوپى جارود) لئى پاپەرىن ، بەلام خەج ئەم شۆپشەى بە ئاسانى دامركاندەو و (ئىبن جارود) و هاوئەكانىشى كوشى كە ژمارەيان هەژدە پياوئەو و كەللە سەرىشيانى هەئواسى لە (رامهرمن) بۆ تۆقاندنى خەلكى.

هۆكارى پاپەرىنى ئىبن جارود ئەو توندوتىژىە بوو كە خەج بەكارى هئىنا بۆ ئاچاركردنى خەلكى تاكو لەگەل (مەلب كوپى ئەبى صفرة) بچن بۆ شەپ، سەرىارى ئەوئەش خەج كاتىك لە (رستقبان) بارگەى خست بە خەلكى گوت: ئەو زىادە

موچه به یی که نیین زویتر پئی به خشیون زیاده ی تاوانباریکی دوو پووه و من پئی پی
 ناده م ، نیدی (عبداللهی کوپی جارود) ی بۆ هه ستایه وه و گوتی:
 نه وه زیاده ی تاوانباریکی دوو پووه نیه به لکو زیاده ی شه میری به واداران (عبدالملك) ه،
 خوی بۆی جیگیر کردووین.

ئینجا هه جاج به درۆی خسته وه و ترساندی، کۆمه له خه لکێك هاتنه پیز ی نیین
 جاروده وه و له گه ل هه جاج شه پیا کرد و به به زین و سه رب پینیا ن کاره که کۆتایی پیهات
 وه ك باسما ن کرد و هه جاج چوو بۆ به صره و نامه ی نوسی بۆ (مهلب کوپی نه بی صفره)
 و (عبدالرحمن کوپی مخنف) که له هیزشکردنه سه ره لگه راوه کان به رده وام بن.
 ئینجا له ده وری به صره (داودی کوپی نوعمانی مازنی) راپه پی و هه جاجیش
 فه رمانده یه کی له یه که یه کی سوپاکه ی نارد بۆ به رنه نگاریوونه وه ی، شه پی له گه ل کرد و
 کوشتی.

له ماوه ی فه رمانه وایه تی هه جاجدا له عێراق و حیجاز و یه مهن و به در له وانه ش له
 شار و ولاته کان ژماره یه کی زۆر شه ر و جهنگی به رپا کرد دژی نه وانه ی لئی پاده په پین به
 تاك و به کۆمه ل، هه جاج هه زارانی لی کوشتن له نه یاره کانی و په رتوکه کانی میژوو زۆرێك
 له و چیرۆکانه یان تۆمار کردوو که سته م و زۆرداری و مله وریی ته م پیاوه و پاده ی سته م
 و زۆرداریه که ی و هه زکردنی به خوین پشتن له پیناوی ده سه لاتدا پون ده که نه وه.

نیین کثیر - به ره حمهت بیته - له باره ی فه رمانه وایه تی هه جاجه وه له عێراق
 فه رمویه تی:

به گشتی هه جاج نیقمهت بوو بۆ خه لکی عێراق، به و پێشینه یه ی هه یان بوو له تاوان و
 راپه رین دژی پێشه وایان و پشت تیکردن و سه ربیچیکردنیا ن و جیا بوونه و لیتیا ن.
 (یه عقوبی کوپی سوفیا ن) ده گێرتته وه: پیاویك هات بۆلای عومه ری کوپی خه تاب -
 په زای خوای لیبت - پئی راگه یاند خه لکی عێراق به ردبارانی فه رمانده که یان کردوو

ئەویش بە تورەیی ھاتە دەر، نوێژی بۆ کردین و سەھوی تیاکرد ھەتا گوتمان (سبحان الله سبحان الله) کاتێک سەلامی دایەو، ھات بەرەو لای خەلکەکە و فەرموی: کێ لێرە یە لە خەلکی شام؟

بیاوێک ھەستایەو، پاشان یەکیکی تر ھەستایەو، پاشان منیش سییەم کەس یان چوارەم کەس بووم ھەستامەو، فەرموی: ئەو خەلکی شام ئامادەن بۆ خەلکی عێراق چون شەیتان لە ناویاندا ھێلکە ی کردووە و بێچۆی خستۆتەو، خودایە ئەوان سەریان لە پێشەواکانیان تێکدا تۆش سەریان لێ بشتیوتە، پەلە بکە بە ناردنی ھەرزەکارە سەقەفیەکە (خزمەتکارە سەقەفیەکە) بۆیان بە یاسای سەردەمی نەفامی فەرمانپەرەوایەتیان بکات، چاکەکانیان لێ قەبول نەکات و لە خرابەکەشیان خوش نەبێت.

عبدالرزاق دەلێت: جەعفەری کوپی سلیمان پێی راگەیاندین، لە مەلیکی کوپی دینارەو، ئەویش لە ھەسەنەو فەرموی: عەلی کوپی ئەمە تالیب فەرموی: خودایە وەك چۆن من بوومە پێشەوا و ئاسایش پارێزیان و ئەوان ناپاکیان لێکردم، من نامۆزگاریم کردن و ئەوانیش گزی و فێلیان لێکردم ئەوا بەسەریاندا زال بکە گەنجیکی سەقیفی لوتبەرز و زۆردار کە مالیان لە بن بێنیت و چەوریان بئاوینیتەو و کەولیان بکات و بیکاتە پۆشاکی خۆی، بە یاسای سەردەمی نەفامی لەگەڵیان بجولیتەو.

بەبەھەقی باسی کردووە: لە ھیشامی کوپی بەھدای غەسانیەو وتی: عومەری کوپی عەبدولعەزیز گوتی گەر ھەموو نەتەوکان پیسترینی ناو نەتەوای خۆیانمان ھێنا و ئێمەش ھەججیمان ھێنا ئەوا ئێمە لێیان دەبەینەو لە پێسیدا.

ئەبوبەکری کوپی عەیش لە عاصمی کوپی ئەبەب نەجودەو دەگێریتەو کە وتوویەتی: خۆی گەرە ھیچ ھەرامکراویکی نەبوو کە ھەجج ئەنجامی نەدات.

ئەبەن کەسەر پەھمەتی خودای لێبێت فەرمویەتی:

پێشو فەرمودەکە ی پێغەمبەر باسکرا: کە لە سەقیفدا درۆزنیك و خوێنپێژنك ھەن، باسیشمان کرد پێگە و پایە ی موختاری کوپی ئەبەب عوبەید، کە ئەو درۆزە ناوبراوی ناو ئەم فەرمودە یە، کە بەپۆکەش بێ باوەڕی پەرچ دەکردەو و لەناخەویش بێ

پاوه پیه کی ته وای هه بوو، به لام خوین پرېزه که نه م حه جاجی کوپی یوسفه یه، که رقی له
عہ لی و کومه له که یی بوو له بهر خاتری خانه واده یی مه روانیه کانی به نی نومه یی، زوړدارتکی
قیروسچمه بوو که ناماده بوو به بچوکتین گومان خوین برېژت.

هه روه ها چه نندین دهسته وازه یی ناشیرین و ترسناکی به کاره یی ناوه که دیاره که یان
(کوفی) بووه وهک پېشتر باسغان کرد.

نه گه ر توبه یی له سهر کردن یان وازی لی هینا بیتن نه گه رنا نه واه له نه ستویدا ماوه ته وه،
به لام ده ترسا له وهی که لیتیان ده گتیاپه وه به شتیک زیاده شه وه، هه نندیک که س زوړ
پقیان لیتی بوو له بهر هه نندیک پوو، په نگیشه هه نندیک له قسه کانیان ده سکاری کرد بیت و
زیاده شیان خست بیت ته سهر نه وهی که خوی کردونی له قسه یی ناشیرین و نا په واه.

گتیا مانه وه لیتی، که نه و فرمانی ده کرد واز له خواردنه وه بی هوشکه ره کان بیتن، زوړ
قورنانی ده خوینده وه و له قه ده غه کراوه کان دورد هه وه، هیچ شتیک له ده ستریز یی
کردنه سهر نافرته و بی نابووی لیتیه ناس نه کراوه، نه گه رچی زوړ به هه لپه ش بووه بۆ
خوین پرشتن، خودای گه وره ش خوی رانتره به پاستیه کان و هه موو کاروباره کان و
نه وانه ش که له ناو دل و سنگی مرقفه کاند ا شاراوه ن.

نه وهی نیېن که سیر هیناویه تی و مه بهستی بووه بیلیت نه وه یه که: خودا حه جاجی
سه پاندوره و زال کردووه به سهر خه لکی عیراقدا له بهر سته مکردنیان، هه ربه و جوړه
خودای گه وره بۆ زالمه کان زه وال ده نیریت و سته مکاران به سته مکاران له ناو ده بات،
هه روهک و تراویشه له کرده وه کانی خوتانه زالی کردووه به سهر تاندا، خوی گه وره
ده هه رمویت: ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ أَنْفُسَكَ عَلَى أَنْفُسِ ظَلَّامٍ لِّلْغَيْبِ﴾^١.

﴿وَعَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوى كُلَّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾^٢.

^١. گل عمران: ١٨٢. بۆ رالهی ناپه ته کان سهیری ته فسیری ناسان بکه

^٢. المقره: ٥٧.

﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾^۱.

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾^۲.

﴿مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾^۳.

نایه ته کان له م بوار و مانایه دا زدن که ناماز به ده ستوره کانی خودای گوره ده که ن
له گه ربوندا.

۱. (النحل: ۱۱۸)

۲. (الفصلت: ۴۶).

۳. ق: ۲۹.

چەندىن قەسە و ھەلۋىست و بەسەرھاتى ھەجەج لە ماوەى وىلايەت و ھەرمانرەوايەتيەكەيدا

مىژدە ھىچ نىيە جگە لە چەند ھەلۋىست و پوداگەلەك لە پەرتوگى تەمەنى درىژيان
ماوە كورتيدا دەنوسرىتەو و خەلۋى گەورەش لەسەرى ھەرمانرەكەت و پۆزى دوايى
لەپرسىنەو و لەگەل دەكەت.

دەشتى كەسەيتى و پەلەتە ھەجەج و ھەر مىژدەكە تەمەنىشتان بىرەت لەمىانەى
ئەو و نوسراو و باس كراو لەبارەيەو ماوەى ژيانى، چونكە كەسەيتى ديارى
دەكەت لەسەر پەتەرى كەردارى نەك تەپرى.

ھەجەج چەندىن ھەلۋىست و چەپەكە نۆزى ھەيە كە ھەيە دانسەقە و ھەيە ناخۆش و
خەمناكە يان دەرخەرى تەپەيە، كە پەرتوگەكانى مىژدە نوسىويانەتەو، ئىمەش
ھەندىكەيان لەرەدا دەخەينە پەو، بەشكو كەسەيتى ئەو پەيەو سەپە پەو بىكەتەو كە زۆر
سەفەت و شەتە نە بەپەكى لە كەسەيتى خۆيدا كۆكەردەو و.

لەبارەى تەپەوانىنى ھەجەج و ھەلەسەفەى ژيانىو دەگەتەو:

ئەبەن ئەبەى دۇنيا لە مەسەدەكەيدا ئەویش لە ئەلەلەى كۆپى مەمەى تەمەيەو دەلەى
بەستەم پەيەكە لە قەدەيش كە نازناوى خەزانىەكەى ئەبە بەكەى تەمەيە بوو گەوتە:
ھەجەج - كە خەوەنى زەمانىكى پاراو بوو - لە وتەركەيدا دەگەت: خەلۋى گەورە ئادەم و
و ھەكەنى دەرەست كەد لە زەویدا و پەتەندەى لەسەر پەشتەدا، بەرەو مەكەى زەويەن
خەو و وە لە ئاوى پەيەكانىان خەو دەو و شەپ و شەپەزەيان كەد بە گەشت و گەپەن

بهناویدا، پاشان خوائ گه وده زهوی لی سهندنه وه و همدیس گپرانندیه وه بقی ناوی، ئیدی ئه ریش گوشته کانیانی خوارد وهك چۆن ئه وان به رویومه که یان خوارد، خوئینیانی خوارد وه وهك چۆن ناوی پوباره کانیان خوارد وه، له هه ناویدا دایزاندن و لهت و کوتی کردن و جومگه کانی لیکترازاندن وهك چۆن ئه وانیش به گهشت و گه پان شپ و شپه زه یان کرد.

یهکی له ووتارانهی که زیاتر له کهسێک له حهجاجه وه گپراویانه ته وه ئه وه به که جارێک ورتی: ئه ی پیاو، که هه مووتان ئه و پیاوه ن، پیاوێک که نهفسی خوی به زاند و جل و ی کرد، ئینجا ئه و به ستنه وه یه بردی به ره و گوێ پایه لی خودا و له سه رپێچیکردنی خودا لای دا.

خوا په حمی به و مرقفه بکات که نهفسی خوی دهگریت، دهرونی خوی سه رزه نشت دهکات، نهفسی خوی وهك دوژمن سه یر دهکات، لپرسینه وه له خوی دهکات پێش ئه وه ی لپرسینه وه له خه لکی بکات، کهسێک که سه یری تای ته رازوی خوی دهکات، سه یری حیساب و کیتابی خوی دهکات، مرقفیک که کرداره کانی خوی کیشانه و پێوانه دهکات، مرقفیک که بیری کردوته وه له وه ی که سه به ینی چی ئه نجامدا وه له دونیا له نامه ی کرده وه کانییدا ده یخوئینته وه و له ته رازوه که یدا ده یبینته وه ، بقی دلی قه دهغه کاره و به ره به ست دانه نی و بقی ویسته کانیشی فه رمانکاره ، مرقفیک لغاوی کرده وه که ی دهکات وهك چۆن لغاوی وشتره که ی دهگریت، نه گه ر بردی به ره و لای گوێ پایه لیکردنی خودا شوینی ده که ویت، نه گه ریش بردی به ره و سه رپێچی خودا وازی لیدینیت، کهسێک که کاروباره که ی له خوا وه تیده گات، کهسێک که گورج و گۆل بووه و هۆشی به به ردا هاتوته وه و پقی له سه رپێچیکردنی فه رمانه کانی خوا و دوپوویی، بۆنه وه ی لای خودایه به شه وق و په رۆشه .

هیشتا هه ر ده یگوت (کهسێک... کهسێک...) تا (مالیکی کوپی دینار) دهستی به گریان کرد، مالیک یه کێک بوو له گه وده تابیعیفه له خواتر سه کان، به لام کاریگه ر بوو به نامۆزگاریه کانی حهجاج و قسه کانی، ئه وه ش هه یج سه یر نیه چونکه قسه کردن جادوی

خۆی ھەبە، وەك پێغەمبەر درودی خۆی لەسەر فەرمویەتی: (انّ من البیان لسحرا) لە پون بێژیدا جادوو ھەبە....

(مەدائینی) لە (عوانە ی کوپی حەكەم) ھو دەلێت: شەعەبی گوتویەتی: گویم لی بوو حەجاج قسەگەلیکی دەکرد كە كەس پێشتر شتی وای نەوتبوو، دەیگوت: پاش سوپاس و ستایشی خودا .. بەراستی خۆی بەرز و پایەدار چارەنوسی دنیای بە پرانەو و تەواو بوون نوسیو، چارەنوسی دواپۆزیش بە نەمری و ھەتاھەتایی نوسیو، كەواتە شتێك لە ناو ناچیت و ناپێتەو كە بریاری مانەو و ھەتاھەتاییونی لەسەر درابیت، شتێكیش نامێنێتەو و بەردەوام نابیت كە بریاری پرانەو و تەواو بوونی لەسەر درابیت، كەواتە با ئەو ی لە دنیا دەبینن و ھان لە ناویدا گومارێتان نەكا و ھەلتان نەخەلە تیئیت و بێ ناگاتان نەكا لە نەبێراو و نادیارێ دواپۆز، ھیوای نەبراو و درودریژتان لە گەل تەمەنی كەم و كورت تاندا یەك بخەن.

مەدائینی دەلێت لە ئەبی عبداللە ی سەقەفیو ھەویش لە مامیو فەرموی: بیستم حەسەنی بەصری دەیفەرمو: قسە یەك ترساندمی كە لە حەجاجەو بیستم لەسەر ئەم بڵندگۆیە دەیگوت: ھەر مرقفێك كاترمێرێك لە تەمەنی لە شتێكدا بەسەر بەریت كە بۆ ئەو شتە دروست نەكراو ئەوا پەنگە پۆژی قیامت داخ و پەژارە ی درێژە بكێشیت.

(شەریکی قازی) لە ھەبەدولمەلیکی کوپی عومەیر) ھو دەلێت: حەجاج پۆژێك ووتی: ھەركەس كاریکی قورسی بۆ ئەنجام دا بێن بە ئەندازە ی خۆی پاداشت دەدەینەو.

ئینجا پیاوێك ھەستایەو و گوتی: پاداشتەكەم بدەری، چونكە من حەسەنم كوشت.

ئەویش گوتی: چۆن كوشتت؟

وتی: پەمێكم لێدا، لێدانێکی بە زەبر و ئینجا بە شمشیر لەتم كرد چۆن لە تکردنێك و ھیچ كەسیش بە شدار نەبوو لە گەلم لە كوشتنەكەیدا.

حەجاج گوتی: بڕۆ سوێند بە خوا تۆ و ئەو لە یەك شوێنیشدا كۆنابن و یەكناگرنەو،

ھیچ شتێکی پێ نەدا.

(هه یسه می^۱ کوری عوده ی) وتی پیاویک هات بۆلای هه جاج و گوتی: براكه م له گه ل
(نیین نه شعه س^۲) چوه بۆ شه ر که چی خه ت هینراوه به سه ر ناوی مندا له دادگادا
(نوسینگه ی میریدا) و موچه که ی من بپاوه و ماله که م بوخینراوه.

ئینجا هه جاج گوتی: ئایا نه و شیعره ت بیستوه که ده لیت:

حنانیک من یجنی علیک وقد تُعدي الصبح مبارک الجرب

ولرب مأخوذ بذنب قریبه ودجا المقارف صاحب الذنب^۳

ئینجا پیاوه که گوتی: من بیستومه خوای گه وره جیاواز له مه ده فه رمویت، بیگومان
تسه ی خوداش راستره نه ک نه مه.

حه جاج وتی: خودا ده فه رموی چی؟

وتی: خودا ده فه رمویت: ﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ^۴
إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۷۸) قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا
لظَالِمُونَ﴾^۵.

وتی: هۆی خزمه تکار ناوه که ی بنوسه وه و خانوه که ی بۆ دروست بکه وه و
به خششه که شی بده ره وه، هه روه ها بپۆ له ناو خه لکی دا جاپ بده و بانگه واز بکه: خودا
راستی فه رموو و شاعیر درۆی کرد^۶.

(هه یسه می کوری عوده ی) له (نیین عه یاشه وه) ده گێڕێته وه: عبدالملك نامه ی نوسی
بۆ هه جاج که سه ری (ئه سه له م کوری عبدالکری) م بۆ بنێره، کاتیک هه جاج هینایان

^۱ هیشم. له بهر شه وه ی له زمانێ کوردیدا پیتی (ث) مان تیه شه وا ده کړیت به (س).

^۲ لین اشعث.

^۳ واته: حاوه نێ ناواناکه حۆی ناوانه که ده حاته شه ستۆی تۆ. وه ک چۆن وشتری گه پ وشتره کانی چوارده ور

و درلوسی شی توشی گه پ ده کات (یان چۆن وشتری ساغ توشی گه پ ده بیئت له وشتری گه پ وه.

یان که سیک به تاوانی خزم و نزیکیکێ بگێڕیت و حاوه ن ناوانیش بۆی ده ریچیت...

^۴ یوسف: ۷۸ - ۷۹. بۆ رانه ی ئایه ته کان سه یری ته فسیحی ئاسان بکه

^۵ البداية والنهاية لابن کثیر.

بژلای حه جاج (ئه سله م) گوتی: ئه ی فرمانده تو لیره ییت (شاهیدیت) و ئه میری
بپوادارانیش لیره نیه (غانیبه)، وه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن
جَاءَكُم فَاسِقٌ بَنِيٌّ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾^۱.

ئه وه ی له باره ی منه وه پتی راگه به ندراره درو یه و پوچه، من به خټوکه و
سه رپه رشتیاری بیست و چوار نافرته م هیچ کاسیکیان نیه من نه بیت، هه مویان ئیستا
له بهر ده رگان، ئینجا حه جاج فرمانی کرد بیان هیتن.

کاتیک هینایان یه کیان وتی: من پوریمی، نه ویان گوتی: من ماموژیمی، یه کی تر: من
خوشکیمی، ئه وی تر من کچیمی، یه کیکی دیکه یان: من ژنیمی....

ئینجا کچوله یه کی ههشت نوسالان لئی هاته پتسه وه و حه جاج پتی گوت: ئه ی تو
کټی؟

ئه ویش گوتی: خوا چاکت بق بکات فرمانده منیش کچیمی، پاشان چوکی دانا و
گوتی:

أحجاج لم تشهد مقام بناته	وعماته يندبنه الليل أجمعاً
أحجاج كم تقتل به إن قتلته	ثماناً وعشراً واثنيتين وأربعاً
أحجاج من هذا يقوم مقامه	علينا فمهلاً إن تزدنا تضعضعا
أحجاج إما أن تجود بنعمة	علينا وإما أن تقتلنا معاً ^۲

۱. الحجرات، ۶. بق راځی ټابه ته کان سه پری ته فمیری نامان بک

۲. واته: ئه ی حه جاج مه گه ر حالی کچه کانی نابینیت، هه روه ها پوره کانی هه مویان به گشتی ته م شهو شینی بق
ده کهن.

ئه ی حه جاج چهند که سی تر ده کوژیت نه گه ر نه وټ کوشت؟ ههشت و ده و دوو و چوار (مه به سنی ئه وه یه که
نه گه ر نه و بکوژیت وه که نه وه وایه هه ر بیست و چوار نافرته ته کات کوشت میت که نه و به خټویان ده کات).
ئه ی حه جاج کټی هه یه جینی نه و بگریته وه بق نیمه، به زده ییت هه یی نه که ی زیاتر بی ده سالات و دناومان
بکه یت.

ئه ی حه جاج یان به خشنده به یان هه موومان پټکه وه بکوژه.

حهجاج. كورى يوسفى سەفەنى ١٧١//

دەلەت: ھەجج دەستى بەگريان كرد و وتى: بەخوا سەرتان لى ناشىوتىم و زياتر ناتان خەمە تەنگانەو.

پاشان نامەى نوسىيەو بۆ عبدالملك و ھەمان قسەى پياوھكە و كچۆلەكەشى بۆ باسكرد لە نامەكەيدا، ئينجا عبدالملك فەرمانى پى كرد ئازادى بكات و پەيوەندى باش بى لەگەليان، لەگەل ئەم كچۆلەيشدا چاكەكار بىت و ھەموو كات بەسەريان بكاتەو.

دەلەت: ھەجج پۆڤىك وتارى دەدا و دەيگوت: ئەى خەلكىنە، ئارامگرتن لەسەر تەدەغەكراوھكانى خودا ئاسانترە وەك لە ئارامگرتن لەسەر سزاكانى خودا.

ئينجا پياوڤىك بۆى ھەستايەو و وتى: بەلا لىت دا ئەى ھەجج، چەند بودار و كەم شەرمى، چى دەكەى دەيكەيت و ئەم جۆرە قسانەش دەكەيت؟ سەرت لى تىكچوو.

ئينجا بە پاسەوانەكەى گوت: بىگرن... كاتىك لە وتارەكەى لى بوويەو بەپياوھكەى گوت: چى وای لىكردى بوڤريت ئەو قسەى بەكەيت؟

وتى: بەلا لىت دا ئەى ھەجج ئۆ دەوڤريت قسە بەخوا بلىيت من چۆن نەوڤرم بەرامبەر تۆ ھىچ بلىم! جا تۆ چىت تا نەتوانم بەرامبەرت دەم بەمەو لەكاتىكدا تۆ بەرامبەر خوداى ھەموو جىهان دەمت دەكەيتەو؟!

ئينجا ووتى: لىگەڤىن بېوات بەڤى خۆيدا و بەرى دا.

مەدائىنى دەلەت: دوو دىليان لە ھاوھلانى ئىبن ئەشعەس^١ ھىنا بۆلاى ھەجج و ئەویش فەرمانى كرد بىانكوژن، ئينجا يەكيان ھاتە قسە و وتى: من ھەقىكم لاى تۆيە..

ھەجج گوتى: ئەو ھەقە چىە؟

وتى: پۆڤىك ئىبن ئەشعەس باسى داىكتى دەكرد منىش وەلامم داىەو.

ئەویش گوتى: كى دەلەت پاست دەكەيت (شايەتت كىيە؟).

وتى: ئەم ھاوڤىيەم (مەبەستى دىلى دووھم بوو).

^١ ابن اشعث: يەكێك مور لە سەركردەكانى بەنى ئومەييە پاشان لىيان ھەلگەپاڤەو و پاڤەپى و ھەجج بەرەنگارى بوويەو و زال بوو بەسەريدا وەك دواتر باسى دەكەين.

دووەم وتى: سوئند دەخۇم كە راست دەكات.

حەجەج پىتى وت: ئەى بۇچى تۆيش وەك ھاوپىكەت بەرپەرچى ئىيىن ئەشەست نەدايەو.

دووەم وتى:

چونكە مەن رەم لىتە.

حەجەج وتى: ئەمىيان بەرىدەن لەبەر ئەو كارەى كە كردى.... ئەمىشيان لەبەر پاستكۆيەكەى.

ھەرۋەھا واقىدى دەگىزىتەو كە حەجەج جاپى دا: ھەركەس پاش نوئىژى شىوان (عىشا) لەمال بچىتە دەر دەكۆزىت، ئىنجا شەو پىاويكىيان گرت و ھىنايان بۆلەى، پىنى گوت: بۇچى ھاتىتە دەر بەم شەو لەكاتىكدا بانگەوازەكەى ئىمەت بىستبوو؟

پىاوەكە گوتى: سوئند بەخوا مەن دىق ناكەم فەرماندە، دايكەم نەخۇش و پەككەوتەپ، مەن سى پۆزە لای ئەوم، ئەو كاتەى كە چاك بوويەو، گوتى: كۆپەكەم مەن سوئند دەدەم لەبەر ئەو مافەى ھەمە بەسەرتەو بېزىتەو بۆلەى خاوخىزانەكەت، ئىستا ئەوان خەفەت دەخۇم كە دواكەوتوويت لەكەپانەووت بۆلەيان.

ئىنجا كە لای دايكەم دەرچوم پاسەوانەكان گرتىانم و ھىنايانم بۆلەى تۆ.

ئىنجا حەجەج گوتى: ئىمە لىتان قەدەغە دەكەين و ئىووش سەرىپچىمان دەكەن، فەرمانى كرد بەدەن لەگەردى.

پاشان بەكىكى تىران ھىنا، حەجەج پىتى گوت: چ شىتەك بەم كاتەى شەرتۆى ھىناووتە دەرى؟

ئەوئىش گوتى: بەخوا دىرۆت بۆ ناكەم، ھەندىك پارە و دەرەمى لاپو بەزۆر لەبەر دەرگای مالەكەيان دايىنىشانم، گوتى: لىت جىا نابمەو بە حەقى خۇم نەبىت (وانە ناھىلەم بېزى تا پارەكەم نەدەيتەو)، كاتىك گەشىتىنە ئەم كاتەى شەو چوۋە مالەو و

ههجاج، کوپی یوسفی سهقهلی / ۱۷۳

دهرگاکی داخست و له بهردهرگاکی منی جیهیشت، ئینجا پاسهوانه کانت منیان گرت و
هینامیان بۆلای تو.

ههجاج گوتی: بدهن له ملی.

وتی: یهکی تریان هینا، پیتی گوت: له ساتهی شهودا چی هینایتیه دهه؟

وتی: له گه ل کۆمه لیک ده مخوردهوه، کاتیک سهرخۆش بووم لای ئهوان هاتمه دهه و
ئیت نازام هینامیان بۆلای تو.

ئینجا ههجاج پیاویکی له تهنیشت بوو پیتی گوت: راستگۆ دیته بهرچاوم، پاشان
گوتی: پتی بدهن بهروا نهویش بۆی به پیتی خۆیهوه !!

(محمدی کوپی زیادی کوپی ئه عرابی) باسی کردوه که پیاویک له بهنی هه نیفه پیتی
دهوترا: (جهدری کوپی مالیک) پهلاماری خاکی بهمامی دابوو، ئینجا ههجاج نامی
ناردی بۆ کاریه دهستهی نهوی، سه رزه نشتی کرد و پلاری تی گرت له سه ر نهوهی نهو
پیاوهی نه گرتوه، هه ربۆیه بهردهوام نهو کاریه دهسته بهدوای (جهدن) دا گهرا تا گرتی و
ناردی بۆ ههجاج.

ههجاج پیتی گوت: چی وای لیکردی نهوه بکهی که کردت؟

نهویش وهلامی دایهوه: دل نه ترسی خۆم، ههروهها بی باکی و بهدهمه وه نه هاتنی
فه رمانپهوا (سولتان)، گه ر فه رمانده تاقی بکردمایه تهوه، ده بیینی که یه کیکم له هارکاره
باشه کانی و شوپه سواره کانی، بۆی ده رده کهوت که یه کیکم له ژیر دهسته و هاولاتیه
په سه نه کانی خۆی، هه رگیز سوارچاکیکم نه بیینیوه له خۆم به باشترو به توانا تر.

ههجاج پیتی گوت: ئیعه ده تخهینه ناو بیستانیکه وه که شیریکی قه پگرو که لبه تیزی
نیابیت، ئه گه ر کوشتیتی نهوا مردنه که تمان به سه، نه گه ریش تو نهوت کوشت وازت
لیدینین بپۆی به پیتی خۆتدا.

پاشان پهوانه ی به ندیخانه ی کرد به دهست به ستراوی و دهستی راستی له ملیدا بوو،
ههجاج نامی نوسی بۆ نوینه ره که ی خۆی له (کسکر) که شیریکی گه وده ی برسی بۆ

بنیتریت ، ئینجا ئەم (جەحده) ه لەم بەندیە دا چەند دێرە ھۆنراوەیەکی گوت کە خەمباری
خۆی دەربەری بۆ ژنەکە ی کە ناوی (سولەیمای ئوم عەمر) بوو لە ھەندیک لە دێرەکانیدا
دەیکوت:

أليس الله يجمع أم عمرو - وإيانا قذاك لنا قدان
بلى وترى الهلال كما أراه - ويعلوها النهار كما علاني
إذا جاوزتما سغفات (خفلات) مجر - وأودية اليمامة فانهياني
وقولا جعتر أمسي رهيناً - يحانر وقع مصقول يمانني

کاتیک شێرەکیان گەیانده لای حەجاج فەرمانی کرد سێ پۆژ برسیان کرد، پاشان
برایە ناو بیستانه که وه، فرمان کرا دەستی جەحدهر بکەنە وه بەلام دەستی راستی وه
خۆی لە ملیدا مایه وه، شمشیرێکیان دایە دەستی چەپی، ئینجا لە گەڵ شێرە که پووبە پوی
یە کتر کرانه وه، حەجاج و هاو له کانیشی تەماشایان دەکردن، جەحدهر بەرەو لای
شێرە که پۆیشت و دەیکوت:

ليئت وليئت لي مجال ضحك - كلاهما نو أنف ومحك
ويطش و صول و فتك - إن يكف الله قناع الشك
فهو أحق منزل بقر

کاتیک شێرە که بینی نەپەیه کی توندی کرد، خۆی کێشایه وه و بەرەو پوی هات، که
ئەندازە ی پمکی مابوو لێیه وه، شێرە که بازیکێ توندی دایە سەر جەحدهر ، ئینجا
جەحدهر بە شمشیرە که بەرەنگاری بوویه وه و لێدانیک لێی دا که تا گێژ و گولنگە ی
شمشیرە که ی تیکەل بە ھەناوی شێرە که کرد، ئینجا شێرە که بەرپوویه وه بۆ زەوی
دەتگوت چادرە و پەشەبا دەیدات بە زەویدا، بە ھۆی توندی لێدانە که وه، جەحدهریش
کەوتە سەر زەوی لە بەر ئەو ی شێرە که زۆر توند بازی دابوو سەری، ھەروەھا لە بەر
ئەو ی ئەو کۆت و زنجیرە شێ لێی ئالێنرابوو زۆر توند بوو، ئیدی حەجاج تەکبیری کرد و
ھاو له کانیشی بەدوایدا، پاشان جەحدهر ئەم ھۆنراوەیە ی بۆ هات:

يا جمل انك لو رأيت كريهتي ** في يوم هول مسدوف وعجاج

حەجاج. کۆری یوسفی سەقەفی ١٧٥/١

وتقدمی للیث أرسف موثقاً ** کیما آثاره علی الأحراج
شئن برائنه کأن نیوبه ** نذق المعاول أو شباه زجاج
یسمو بناظرین تحسب فیهما ** لهما أحدهما شعاع سراج
وكانما خیطت علیه عباءة ** برقاء أو خرق من الدیاج
لعلمت أنى نو حفاظ ماجد ** من نسل أقوام نوى أبراج.

پاشان ئاوی دایەو بە لای حەجاجدا و گوتی:

علم النساء بأنني لا أنثني ** إذ لا یثقن بفیرة الأزواج
وعلمت أنى ان کرهت نزاله ** أنى من الحجاج لست بناج

لەبەر ئەوە حەجاج سەرپشکی کرد کە ئەگەر ویستی لای ئەو بچینیتهو، ئەگەریش
هەژدەکات با بپرواتەو بۆ شارەکی خۆی، ئەویش مانەوێ لای حەجاج هەلبژارد، ئینجا
خەلات و پاداشت و هەندیک پارەى باشی درایە.

حەجاج لەگەڵ زمان پاراوی و پەوانبێژیه کەیدا هەندیک پسیتی قورئانی بە هەڵە
دەخویندەو (ئاوانی مۆ دادەنا) کە (یەحیای کۆپی یعم) بە ئاڤەوای دەزانى، لەوانەش
نەرەبوو کە (ان)ى (ژێرە) دارى دەگوێی بە (ان)ى (سەرە) دار و پێچەواى دەکردەو،
کە ئایەتى ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا
وَبِخَارَةٌ تُخْشَوْنَ كِسَادَهَا وَمَسَاكِينٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبُّ إِلَيْكُمْ﴾ ی تا ﴿أَحَبُّ إِلَيْكُمْ﴾ دەخویندەو،
وشەى (أَحَبُّ) ی پەفە دەکرد واتە دەیکردە (أَحَبُّ).

هەرەها پۆژیکیان نکۆلى کرد کە حسین لە ئەوەى پێغه مبهرى خودا بیت - دروى
خوای لیبیت - چونکە کۆپی کچه کە یەتى، ئینجا یەحیای کۆپی یعم پێى گوت: درۆت
کرد.

حەججىش گوتى: لەسەر ئەوھى گوتت بەلگە يەكم بۇ دىنىت لە قورئان و پەرتوكەكەي
خودا ئەگىنا لە گەردنت دەدەم.

ئەويش گوتى: خوا دەفەرموئىت: ﴿.....وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ * وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى﴾ بە پىيى ئەم ئايەتە
عيسا لە ئەوھى ئىبراھىمە، كە ئەويش لە ئەوھى مەريەمە، حسەيىنىش كوپى كچى
پىتقەمبەرى خوايە - درودى خوائى لىبىت -.

حەججىش گوتى: راستت كرد.

ئىنجا دورى خستەوہ بۇ خوراسان.

ئەصمەئى دەگىرپتەوہ: كە عبدالملك نامەي نوسى بۇ حەججىش و پرسىياري لىكرد
لەبارەي دوتىن و ئەمرو و سبەيىتوہ، بە نامەھىتەكەي گوت: ئايا (خوہ يلىدى كوپى
يەزىدى كوپى معاويە) ي لەلا بوو؟
ئەويش گوتى: بەلى.

ئىنجا حەججىش نوسىوہ بۇ عبدالملك و گوتى: دوتىن تەواو بوو و كوتايى پىتھاتوہ و
ئەمروكەش كاتى كردهوہيە و بەيانيش كاتى هيو و ئومىدە.

ئىبن دورەيد دەئىت: لە ئەبى حاتمى سەجستانىوہ، ئەويش لە (أبى عبيدہ معمر بن
المثنى) وە دەئىت: كاتىك حەججىش ئىبن ئەشعەسى كوشت، بە شىوہ يەكى زياتر بەخشىن
و موچەي دەدا بە خەلكى، ھەريوہ عبدالملك نامەي بۇ نوسى و گوتى پاش سوپاس و
ستايشى خودا ... بە ئەمىرى بىروداران گەيشتوتەوہ كە تۇ لەيەك پۇژدا ھىندە خەرج
دەكەي كە ئەمىرى بىروداران لە ھەفتەيەكدا خەرجى ناكات، لە ھەفتەيەكيشدا ئەوہندە بە
خەرج دەدەيت و دەبەخشى ئەمىرى بىرودارا لە مانگىكدا خەرجى ناكات، پاشان بەم
ھۆنراوہيە نامەكەي تەواو كرد:

عليك بتقوى الله في الأمر كله ... وكن لوعيد الله تضحى وتضرع

ووفر خراج المسلمين وفيئهم ... وكن لهم حصصنا تجير وتمنع

ئینجا ههجاج بۆی نوسیهوه:

إذا كنت سوطا من عذاب عليهم ... ولم يك عندي في المنافع مطمع
أيرضى بذاك الناس أم يسخطونه ... أم أحمد فيهم أم الام فأقذع
وكانت بلاد جنتها حيث جنتها ... بها كل نيران العداوة تلمع
فكاسيت منها ما علمت ولم أزل ... أضارع حتى كنت بالموت أضرع
فكم أرجفوا من رجفة قد سمعتها ... ولو كان غيري طار مما يروع
وكنت إذا هموا بإحدى هتاتهم ... حسرت لهم رأسي ولا ألتنع
فلو لم تزد عني صناديد منهم ... تقسم أعضائي نئاب وأضبع

وتی ئینجا عبدالملك بۆی نوسیهوه و پیتی گوت خۆت چۆنت پی باش بوو واکه.

له (محمد بن المستورد الجمحي) هوه ووتی: دزکیان هیئا بۆلای ههجاج، پیتی گوت: وا
دیاره دهوله مهند بوویت بهو دزیه تا بپیار بدهین نه ندامیکی جهسته له دهست بدهیت.
پیاوه که گوتی: نه گهر خاوهن دهست که موکورتی کرد نهوا دهرون سه رکیشی و تاوان
دهکات.

ووتی: راست ده کهیت، به خوا گهر جوان پۆزش هیئانه وه سزای (حد) ی
هالوه شاندايه ته وه، نهوا تق ده بورایت، نهوا من ده مکرد، هۆی خزمه تکار شمشیریکی تیژ
و پیاویک بینن دهستی بپریت.

ئینجا دهستیان بری.

مهروه ها نه بوبه کری کوپی موحامید له محمدی کوپی جه هه مه وه نه ویش له فه پرائه وه
ووتی: پۆژیک ههجاج له گهل وه لییدی کوپی عبدالملك قاوه لتی ده کرد، کاتیك
قاوه لتی که یان ته واو بوو وه لید بانگیشتی کرد بۆ خواردنه وه ی مه ی، نه ویش گوتی: نه ی
نه میری برواداران، هه رچی تق حالک کرد پی حاله، به لام من قه ده غه م کردوه

کاریه دهسته کانم بیخونه وه، بویه حه زناکه م پیچه وانه ی نه و ته یه ی صالح پیغه مبه ر به م که خوا له قورئان بزمان ده گیتته وه فرموی: ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَآكُمْ عَنْهُ﴾^۱. هه روه ما ده گیتته وه: عبدالملك نامه ی نویسی بوق حه جاج و سه رزه نشستی کرد له سه ر ده ست بلاوی و زیاده خه رجه کانی و به فیرو دانی مال و خوین پشتنی نود و پیتی وت: مال و سامان هی خودایه و نیمه ش پاریزه ری که نجینه که بین به لام پیم که یشتنوته وه نه و که نجینه یه له باشه دا ده گیتته وه و له خراپه شدا به خه رج ده دریت، له خواره وه ی نامه که دا نویسی:

إذا أنت لم تترك أمورا كرهتها.....وتطلب رضائي في الذي أنا طالبه
وتخشي الذي يخشاه مثلك هاربا.....إلى الله منه ضيع الدار جالبه
فإن ترمني غفلة قرشية.....فيا ربما قد غص بالماء شارب
وإن ترمني وثبة أموية.....فهذا وهذا كله أنا صاحبه
فلا تعد ما يأتيك مني فإن تعد.....تقم فاعلمن يوما عليك نوابه.

کاتی که حه جاج نامه که ی حوینده وه بوی نویسیه وه: نامه که ی شه میری برپوادارانم پی گیشته تیایدا باسی نه وه ی کردوه من زیاده خه رجه ده که م و سامان و خوین به هه ده ر ده ده م، ده سویند به خوا زیاده پوییم نه کردوه له سزادانی سه ریچه چیکاران و مالی گویراپه لانیشم به ته واوی نه داوه، جا نه گه ر نه وه به فیرو دانی بیت با شه میری برپواداران سنوریکم بوق دابنیت کوتایی پی بینم و لئی لا نه ده م، ئینجا له خواره وه ی نامه که دا نویسی:

إذا أنا لم أطلب رضاك وأتقي * * أذاك، فيومي لا توارى كواكب
أسألم من سألت من ذي قرابة * * وإن لم تسألمه فيأتي محاربه
إذا قارب الصبح فيك خطبة * * فقامت عليه في الصباح نوادبه
إذا أنا لم أذن الشفيق ليصنحه * * وأقص الذي تسنني إلي عقارب

^۱. هود: ۸۸. بوق رله ی تایه ته کان سه میری ته فسیری ناسان بکه.

وَأَعْطِي الْمَوَاسِي فِي الْبَلَاءِ عَطِيَّةً * * * قَرَدُ الَّذِي ضَاقَتْ عَلَيْهِ مَذَاهِبُهُ
فَمَنْ يَنْقِي يَوْمِي، وَيَدْعَى مَوْتِي، * * * وَيَخْشَى عَذِي، وَالذُّرُجَمَ عَجَائِبُهُ .

له و تارانہی حهجاج که ناماژیه بۆ جورته تکردنی و نهوهی که زمانی پیش عهقلی
که وتووه و که چون ویراویه تی به رامبه ر خودا قسه بکات:

دهگیرنه وه حهجاج له سهر بلندگوی ده یگوت: له خوا بترسن چه ندی پیتان ده کریت و
گوپراپه لی نه میری برواداران بن (عبدالملك) سویتند به خوا گهر فرمان بکه م خه لکی له م
دهرگایه ی مزگوته که وه بچه دهره وه نه وان له دهرگایه کی تره وه بچه دهره وه نه وا
خوین و مالیان هه لال ده بیت بۆم.

عهلی کوری عبداللهی کوری موبه ششیر له عه باسی دهریه وه نه ویش له موسلیمی
کوری ئیبراهیمه وه دهگیریتته وه که هه لتی کوری دینار وتی: گویم لی بوو حهجاج له سهر
بلندگوی (واسیت)^۱ ده یگوت: عبداللهی کوری مه سعود سه رۆکی دوو پوه کانه، گهر
دهستم پیتی که یشتبا زه ویم تیراو ده کرد به خوینی نه و.

ووتی: هه روه ها بیستم له سهر بلندگوی واسیت نه م نایه ته ی ده خوینده وه : ﴿وَقَبْ لِي
مُلْكًا لَا يَنْقِبِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾^۲.

دوای خویندنه وه ی نایه ته که گوتی: به خوا سوله یمانیش هه سود بووه (نستغفرالله).
ئیین کثیر هه رمویه تی: نه مه ش بویری و پور قایمیه کی گه ورده یه به رامبه ر خودا که
به ره و بی باوه ری ده بیات، خوا پوی په ش و شه رمه زاز و پسوای بکات و دوری بخاته وه
له په جمی خۆی.

^۱ واسط.

^۲ ص: ۳۵. بۆ رانه ی نایه ته کان سهیری نهفسیری ناسان بکه.

ئین کپیر په حمه تی خوی لیبیت فره مویه تی: یه ککی تر له به لا و کاره ساته کان دیسان نه ویه که نه بوداود گپراویه تیه وه له نیسحاقی کوپی نیسماعیلی تاقانیه وه^١ نه ویش له جهریره وه، زوهیری کوپی حه رب له موغه یره وه نه ویش له به زینی کوپی خالیده وه بوی باسکردین: گویم لی بوو حه جاج وتاری ددها و له وتاره که پدا ده یگوت: لای هه رکامتان پیغه مبه ریک به ریزه که پیداو یستی خوی پرپکاته وه یان جینشینه که ی که پیداو یستی خه لکه که ی پر بکاته وه؟

له دلی خرمدا وتم له به رخوا با هه رگیز نویژ له دواته وه نه که م، نه گه ر خه لکانیکیشم بیینی پویه پوی تو بوونه وه و جیهادیان کرد نه وا منیش له که لیان به ره نگارت ده بمه وه. نیسحاق له فره مووده په کدا زیاتر ده لیت: نه گه ر نه مه راست بیت نه وا دیاره که ی کوفر و بی باوه ریه، نه گه ر ویستبیتی پله و پایه ی جینشین به رزتر بکاته وه له پله و پایه ی پیغه مبه ریتی، یان نه گه ر مه به سستی نه وه بوو بیت که خه لیفه ی به نی نومه ییه باشته ره له پیغه مبه ر.

نه صمه عی فره مویه تی: نه بو عاصم نه بیل له نه بو حه فصی سه قه فیه وه بوی باسکردین: حه جاج پوژیک وتاری ددها به ره و لای راست پوی وه رچه رخاند و گوتی: ئایا حه جاج بی پړوايه (کافره)، پاشان بیده نگ بوو و ئینجا گوتی: به راستی حه جاج بی پړوايه، پاشان بیده نگ بوو و به ره و لای چه پ پوی وه رچه رخاند و ووتی: بوجی نا حه جاج بی پړوايه ! نه وکاره ی چند جاریک دویاره کرده وه و پاشان گوتی: بی پړوايه نه ی خه لکی عیراق به لات و عوزا (اللات والعزی)^٢.

^١ طاقانی.

^٢ . اللات والعزی: نه و بتامه بوون که عه ره پ و به تاییه ت بی باوه رچه کانی مه ککه له سه رده می پیش نیسلامدا ده یان په رستن.

ئەسمەنى فەرمويەتى: عبدالملك پۇژىك بە ھەججى گوت: ھىچ كەس نىيە نەنگى و
عەببى خۇي نەزانىت تۆيش عەببى خۇتمان بۇ باس بكة:
ووتى: ئەى ئەمىرى بىرواداران بىمبەخشە... ئەمىرىش وازى نەھىنا.
ئىنجا ھەجج گوتى: مەن وركەن و قىن لە دل و چاوتۇك(ھەسود)م.
عبدالملك گوتى: جاخۇ شەيتانىش لەو سىفەتەنە خراپەتى نىيە.
لە گىرپانە ۋەيەكى تردا دەلتىن پىتى گوتوۋە: كەۋاتە لەنىۋان تۇ و ئىبلىسدا خىزمايەتى
ھەيە.

ئىبن كەسىر فەرمويەتى: بەگىشى ھەجج نىقەت (پى نواندن) ى خۋابى بوو بە
خەلكى عىراق لەسەر ئەو كارو كىردەۋە و تاۋانانەى كە پىشتەر ئەنجاميان داۋە و لە
پىشەۋا باشەكان پاپەريون و ھەلگەپاۋنەتەۋە لىيان و پىشتيان تىكرىدون و سەرىپچى و
دراپەتيان كىردون.

ئابەم جۆرە كەسىتى ھەجج لە ناۋاخنىدا چەندىن سىفەتى دىۋەيەكى ھەلگىرتىۋو تاكو
يەك مۇرك و شىۋە بىدات بەدەستەۋە، كە ۋەك ۋەلى ئەمرە سىتەمكار و پادىشا زمان
لوسەكان دەچو، زمانى لوس و پەۋانپىژيان كىردىۋىيە شەيتانى خۇيان خەلكىيان پى
گومرا دەكرد، تاكو خەلكى ۋا گومانىيان دەبىرد كە ئەۋانە ژىرتىن و دادپەرۋەرتىن
كەسن.

ھەجج خۇي لەخودا نىزىك دەكردەۋە بە خۇيىندەۋەى قورئان و نەخۋاردەۋەى مەى و
بادە و خەلگىشى دەكۈشت بە گومانىك لەبەر خاترى خەلىفە، ھەركەس لە خەلىفە
پاپەپىايە و لىتى ھەلگەپاۋنەتەۋە و لە فەرمانى خەلىفە لای بدايە لای ئەۋبى باۋەپ بوو و
دەۋپايە دەست بەجى بكوژىت.

جىنىۋى بە ھاۋەلانى پىتەمبەر دەدا و ئازارى دەدان بە مىردو و زىندويانەۋە،
بەرتو كەكانى مىژو بۇيان گىرپاۋىنەتەۋە كە ئازارى عبداللەى كوپى جابر و ئەنەسى كوپى

مالیک و سههلی کوپی سهعدی داوه - پهزای خوا له هه‌مویان - و هه‌روه‌ها ته‌وقسه‌یه‌شی
که له‌باره‌ی نیین مه‌سه‌وده‌وه‌ کردی و دل په‌شبوونی به‌رام‌به‌ری چونکه ده‌رچوو‌بوو له
پای عوسمانی کوپی عه‌فغان له‌ خویندنه‌وه‌ی قورئاندا^١.
ئه‌وه‌ش هه‌جای کوپی یوسفی سه‌قه‌ی.....

^١ . سه‌لی کوپی عبداللهی کوپی مویه‌ششیر له‌ عه‌باسی ده‌وره‌وه‌ نه‌ویش له‌ موسلیمی کوپی ئیبراهیم‌وه‌
ده‌گێڕێته‌وه‌ که سه‌له‌تی کوپی بێنار وێتی: گویم لی‌ بوو هه‌جای له‌سه‌ر باندگزی (واسیت) ده‌یگوت: عبداللهی
کوپی مه‌سه‌ود سه‌زکی نوو‌روه‌کانه، گه‌ر ده‌ستم پیتی گه‌یشته‌با زه‌ویم تێراو ده‌کرد په‌هوێنی نه‌و.

خزमे تکاره که ی پیغه مبهری خودا و چه جاجی سه قه فی

- چه جاج نازاری (ئهنه سی کوری مالیک) ی هاوئل و خزمه تکاری به ریزی
پیغه مبهر - درودی خوای لیبیت - ده دات.

- ئهنه س - ره زای خوای لیبیت - لای "عبدالملك" سکا لا ده کات له بهر
نازارادنی و هه ره شه لیکردنی له لایهن چه جاجه وه.

هه‌ڕه‌شه‌ کردنی هه‌جاج له‌ هاوه‌لی به‌ریزی پیغه‌مبه‌ر نه‌نه‌سی کۆری مالیک و نازاردانی

نه‌نه‌سی کۆری مالیکی کۆری نه‌زی^١ خه‌زره‌جی نه‌نصاری هاوه‌لیکی به‌ریز بوو، له‌ شاری مه‌دینه له‌ دایک بوو، هه‌ر به‌ مندالی موسولمان بوو و پیغه‌مبه‌ر -درودی خوای لیبیت- نازنازی (ئه‌بو هه‌مه‌ه) ی لینا.

١٠ سال له‌ مالی پیغه‌مبه‌ردا بوو خه‌مه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوای ده‌کرد -درودی خوای لیبیت-.

پیغه‌مبه‌ر به‌م جووره‌ بۆی پاراپه‌وه: ((اللهم أكثر ماله و ولده و بارک له و أدخله الجنة))
واته‌ خواجه‌گیان مال و مندالی زۆری بده‌بیت، به‌ره‌که‌ت بخه‌یت ته‌مه‌نیه‌وه، بیخه‌یت به‌هه‌شته‌وه.... هه‌ربۆیه ته‌مه‌نیکی درێژ ژیا، خوای گه‌وره نه‌وه و مندال و کۆری زۆری بێ به‌خشی. زۆریک له‌ فهرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری گه‌راوه‌ته‌وه و له‌ خودی پیغه‌مبه‌ره‌وه گۆنی لی بووه -درودی خوای لیبیت-.

دایکیشی (أم سلیم الفمیصا) کچی (ملحان) ی (نه‌نصاری) بوو په‌زای خوای لی بیت. ده‌وتریت.

ده‌وتریت سه‌هله‌ی کچی ملحانی کۆری خالیدی کۆری زه‌یدی کۆری هه‌رامی کۆری جندبی کۆری عامری کۆری غه‌نه‌می کۆری عدی کۆری نه‌جایی نه‌نصاری خه‌زره‌جیه.

^١ النفس: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیتی (ض) له‌زمانی گوردیدا ئیه بۆیه له‌جیاتی (ض) (ز)مان ده‌ناوه

مالیکی کوپی نه زری میردی مرد، پاشان شوی کرد به نه بو ته لحه^١، زهیدی کوپی سه هلی نه نصاری و نه بو عومهیری لی بو.

نوم سولهیم یه کیك بو له باشترین که له نافرته کان که چوارده فهرموده ی گتپراوه ته وه و بوخاری و موسلیم له دوو فهرموده دا هاو پابوو له سهری و بوخاریش به فهرموده یه ک و موسلیم به دوو فهرموده.

پیغه مبه درودی خوی لی بیت مرده ی به هه شتی پیده دات و فهرمووی: ((چومه به هه شته وه و گویم له جموجولیک بوو له مرده ممد، دیتم (غمیصانی کچی ملحان) ه^٢.

نوم سولهیم نافرته تیکی بروداری تیکوشه ر بوو به شداری ده کرد له جیهادی موسولماناندا له به رزکردنه وه ی به یدلخی جیهاد و راستیدا، له شهیری نوحوددا له گه ل دایکی بروداران (عائیشه) دا بو - په زای خوی لی بیت -، ناویار ده دا به تینوان، له شهیری حونهین دا نه بو ته لحه هات پیغه مبهیری هتایه پیکه نین به نوم سولهیم و وتی: نه ی پیغه مبهیری خودا نه مه نوم سولهیمه، چه جهری پییه؟ نوم سولهیم فهرمووی: گه ر بی باوه یك (مشرک) لیم نزیك بیتفه وه سکی پی هه لده دیم^٣.

نه نه س ده فهرمویت دایکم ده سستی گرتم و دردی نولای پیغه مبهیری خودا و فهرمووی: نه ی پیغه مبهیری خودا هیچ پیاو یان نافرته تیکی نه نصار به ماوه دیاریه کی پیشککش نه کرد بیت، من ناتوانم هیچ دیاریه کت پی به خشم بچکه له م کوپم، فهرموو بییه بوقوت یا خزمه ت بکات.

نیدی پاش نه وه ده سال خزمه تکاری پیغه مبهیری خودا بووم، نه لئی دام و نه جنیویکی پیدام، نه توپه بوو لیم، بۆ ته نها جاریکیش پوی گرژ نه کرد به پومدا. نه بوبه کر و پاشان عومهیری کوپی خه تابیش کردیانه کاربه ده سستی ده ریاییه کان و سوپاسیان کرد له سهر نه و کاره ش، له پاش پیغه مبهیری باری کرد و له به صره نیشته جی

١ . طلحة. له مر نه وه ی پیستی (ط) له زمانی کوردیدا بیه بویه له جیانی (ط) (ت) ماں دلناوه

٢ . متفق علیه.

٣ . الطبقات . تبیین مستعد.

بوو، نازار و لیدانی له لایه ن ههجاج و دارودهسته که یه وه پینگه یشت، له نازاوه که ی نین نه شه سدا ههجاج گومانی لیکرد و پیتی وابوو نه ویش دهستی هیه له کاره که دا و نه و فه نوای داوه، هه ربویه ههجاج موری دا له گهر دنی، که ناسرابوو به ناوی موره که ههجاج، نه و ههش قه شه ریاتیکی گه و ره و گه مژهیی و به دناکاری ههجاجی ده ره خست، هه ربویه نه نه سی کوپی مالیک سکالای کرد لای عبدالملکی کوپی مه روان، نه ویش نامه ی یوسی بۆ ههجاج و سه رزه نشستی کرد و لیتی توپه بوو، ههجاجیش له و توپه بوونه ی خلیفه زۆر ترسا و نه نه سی ناشت کرده وه.

نه نه س له گه ل پیغه مبه ر چوو بۆ شه پی به در وه که به رده ستیک خزمه تی پیغه مبه ری ده کرد، ئیسحاقی کوپی عوسمان پرسپاری له موسای کوپی نه نه س کرد: پیغه مبه ری خوادا چهند غه زای کرد؟

ووتی: بیست و ههوت غه زا، ههشت غه زایان بۆ چهند مانگ دیار نه ده ما، نۆزده غه زاشیان بۆ چهند پۆژ دیار نه ده ما.

ئینجا گوتی: نه ی نه نه سی کوپی مالیک چهند غه زای کرد؟
ووتی: ههشت غه زا.

نه نه سی کوپی مالیک یه کێک بوو له تیرهاویژ و نیشانه چیه دهست راسته کان، فه رمانی ده کرد به کوپه کانی که له به رده میدا نیشانه بنینه وه، له گه لیان نیشانه ی ده نایه وه و لیتی ده بردنه وه، له هه موویا زیاتر نیشانه که ی ده پیکا.

یه کێک بوو له شاره زا و زاناکان، هه ربویه کاتیک نه نه س مرد، (مۆرق العجلی) گوتی: نیوه ی زانست مرد.

پیتی ووترا: نه مه واتای چیه نه ی باوکی (مغیره)؟

نه ویش وه لامی دایه وه: که سیک گه ره خویه وه قسه ی کردبا و له فه رموده یه کدا به پیتی هه واو هه وهس له گه لمان ناکۆک بووایه پیمان ده گوت: وه ره با بپۆین بۆلای نه و که سه ی که به گوتی خۆی له پیغه مبه ری خوای بیستوه. (واته نه نه سی کوپی مالیک).

نه نه سی کوپی مالیک به کوپه که ی فەرموو: کوپم زانست به نویسنه وه هه لښکر (واته
ببینوسنه وه بزووه ی له ناو نه چیت).

سابتي^۱ به ناني چويه لاي نه سى كوپى ماليك په زاي خواى ليښت وگوتى:
جاوه كانت پيغه مبهري خودايان نيتووه؟

فهرموی: به لای:

نه ویش ماچی کردن و پاشان گووتی: ئایا پییه کانت بۆ پیداو یستیه کانی پیغه مبه ری
خودا ریشتون؟

فهرمووی: بهائی.

شما را می‌خواهند بکشند و یا شان فرمودی: به دسته کانت ناوت داده به پیغمبر؟!

فهرموی: به لای:

ئىنجا ماچى دەستەكانىشى كىرد و پاشان ئەنەس پىتى فەرموۋ: ئەى سابت بەدەستى خۇم ئاۋم داۋە بە دەستى پىڭەمبەرەو بۆ دەستىۋىژەكەى و پىتى فەرموۋم: ئەى لاۋ دەستىۋىژت بەجۋانى بگىرە تەمەنت درىژ دەكات، سلاۋ لەخەلكى بگە كىردەۋە چاكەكانت زۆر دەبن، قورئان زۆر بخۆينەرەۋە، ئىنجا پۆزى دۋاىى لەگەل مەن ۋەك ئەم دۋوانە دەبىت: — بەنچەى ناۋەراست و شاىەتومانى حولاند.

ئەنە سى كۆپى مالىك لە سەردەمى معاويه و وه لىدى كۆپى عەبدولمەلىكدا ھەستا چوو
بۆ دىمە شوق سالى ھەستا و شەشى كۆچى، پۇژىكيان لە دىمە شوق كە بە تەنھا بوو (زەھرى)
چوو ھەلاى، دەگريا، پىتى گووت: بۆچى دەگريت؟

فەرمووی: هیچ شتێک نازانم لەوەی پێمان گەشت بێجگە لەم نوێزە.

پاجیایی ههیه له باره‌ی سالی مردنیه‌وه، و تراوه: سالی نه‌وه‌دی کۆچی کۆچی دوایی کرد، یان نه‌وه‌د و دووی کۆچی یاخود نه‌وه‌د و سیتی کۆچی.

١. ثابت البناني: لهبر شهوي پيڻي (ٺ) له زماني ڪورڊيڊا نيه بڙيه له حياتي (ٺ) (س) مان ڏاڻاوه.

نه کۆتا هه مین هاوهلّ بوو که له به صره کۆچی دوايي کرد، مردنه کەشی له ماله کەي
خۆیدا بوو له (الطف)، هه ره ویش ته سپه رده کرا له دوری دوو فهرسه خوه^۱ له به صره،
(قطن کوپی مودریکی کیلابی) نوێژی له سهر کرد.

نه نهس پۆژه کانی هه حاج و پا په پینی ئیبن جارود و خه لکی به صره شی بیینی له دژی
حه حاج وهك چۆن دواتر باسی نه وه ده که یین و کو په کەشی به ناوی (عبداللهی کوپی
نه نهس) له و پا په پینه دا به شداریوو و تیایدا کۆژا، هه حاج نه نهسی به یه کێک له
پشتیوانه کانی ئیبن جارود داده نا له بهر نه وهش بوو که قسه ی زبیری پێده گوت و کرداری
په قی به رامبه ری ده نواند و دهستی به سهر سامانه کەیدا گرت و هه په شه ی کوشتنی
لێکرد، له په ره کانی دواتر دا پشت به خودا باسی لێوه ده که یین.

^۱ فهرسخ: یه که ی پێوانه ی دوریه... که فهرسه خێک ده کاته نزیکه ی (۲ میل)، هه ره (میل) یگیش (۱۶۰۰) مەتره،
که راته یهك (فهرسخ) ده کاته (۵۰۰۰) مەتر به نزیکه یی...

نەنەس سکاڵا دەکات لای عبدالملك لەبەر نازاردانی و ھەرەشە لێکردنی لەلایەن ھەجاجەوہ

ئێبێن کثیر لە عەوانە ی کۆری ھەکەمی کەلیبەوہ باسی کردووە کە نەنەسی کۆری مالیک چووێە لای ھەجاجی کۆری یوسف، کاتێک چووێە بەردەمی ھاوہستا و سلاوی لێکرد ھەجاج پێی گوت: ئی ئی ئە ی ئونەیس^١ پۆژێک لەگەڵ عەلی بووێت و پۆژێک لەگەڵ ئێبێن زوپییر و پۆژێکی ش لەگەڵ ئێبێن ئەشعەس، دە بەخوا پێشەکیشت دەکەم وەک پێشەکیشتکردنی پەگی دارودرەخت.

ئێبێن نەنەس فەرمووی: فەرماندە ھەر مەبەستی منە خوا چاکێ بۆ بکات؟
ووتی: بە ئی ھەرتق، کە پێی یاخوا.

نەنەس فەرمووی: انا لله وانا اليه راجعون... دە بەخوا گەر لەبەر منداڵە بچووکەکان نەبوایە گوێم نەدەدا چۆن دەکوژێم و بە چ مردنێم دەمرم...

پاشان لای ھەجاج پۆشیشت و نامە ی نوسی بۆ عبدالملك کۆری مەروان و ئەو ی ھەجاج پێی ووتبوو پێی ھاگەیاندا، جا کاتێک عبدالملك نوسراوہ کە ی نەنەسی خوێندەوہ، تەواو تۆپەبوو، چاوی چووہ پششە سەری، ئەو شە ی بە لەخۆباییبوون زانی لە ھەجاجەوہ^٢.

١ . اُنَيس... ناری بچووکراوہ ی (اُنس) و لەسەر وەزنی (عُيَيْل) کە ماوی بچووکراوہ ھەندێک جار بۆ سوککردن و کەمکردنەوہ ی بەرلەبەر بەکار دەھێنرێت.

٢ . وەک باسماں کرد ھۆکاری تۆپەبوومی ھەجاج لە نەنەسی کۆری مالیک - پەزای خوا ی لی بیت - ئەو بوو کە کۆپەکە ی نەنەس لەگەڵ ئێبێن جارود بەشداری کردبوو لە شۆرشە کەیدا نژی ستەمکاریەکانی ھەجاج

ئه نهس بهم جۆره نامه که ی بۆ عبدالملك نوسی بوو:

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان.. بۆ عهبدولمهلیکی کوپی مهروان (ئه میری برواداران).. له ئه نهسی کوپی مالیکه وه.. پاش سوپاس و ستایشی خودا .. به راستی ههجاج قسه ی ناشیری نی پی ووتم و وپینه ی دا به گویمدا، که من ته هلی ته و شتانه نیم و شیاوی ته و سوکایه تیه نیم)، تۆش پزگارم که له دهستی، من هاوه یه کی دوردریژ له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا بووم و هاوه لی بووم..... والسلام عليك ورحمة الله وبرکاته...

هه ریژه عبدالملك ناردی به دوا ی ئیسماعیلی کوپی عوبه یدولای کوپی ته بو موهاجیر دا - که هاو پیتی ههجاج بوو - دوو نامه ی دایه دهستی و پیتی گووت: ئه م دوو نامه یه ی من بگره و به پۆسته بیان به بۆ عیراق، یه که میان بده به ئه نهسی کوپی مالیکه هاوه لی پیغه مبه ری خودا - درودی خوای له سه رییت - و سلاوی منی پی بگه یه نه و پیتی بلی: ئه ی باوکی هه مزه، به راستی نامه یه کم بۆ ههجاجی نه فره تی نویسه وه، هه ر که خویندیه وه گوپرایه لتر ده بییت بۆت له خزمه تکار و به رزه که ت.

نامه که ی عبدالملك بۆ ئه نهسی کوپی مالیک ته مه بوو:

به ناوی خودای به خشنده ی میهره بان، له عهبدولمهلیکی کوپی مهروانه وه بۆ ئه نهسی کوپی مالیک خزمه تکاری پیغه مبه ری خودا - درودی خوای له سه ر - له پاش سوپاس و ستایشی خودا... نو سه راوه که تم خویندیه وه تیگه یشتم له و سکا لایه ی که له ههجاج هه ت بوو، من نه مناردۆته سه رت و فه رمانیشم پی نه کردوه خراپه ت به رامبه ر بکات، گه ر کاری وای دووباره کرده وه نامه م بۆ بنوسه ره وه سزای خۆم ده بارینم به سه ریدا و هاریکاری و پشتیوانیم به چاکی ده گه یه نم پیت.. والسلام.

کاتی که ئه نهس نامه که ی خویندیه وه و په یامه که ی پی راگه یشتم فه رمووی: خودا پاداشتی ئه میری برواداران بداته وه که ته وه واته ی پیدام، خوا بیپاریزیت و به هه شتی پی به خشیت، هه ر بهم جۆره ش بوو بیرکردنه وه و ئومیدی من سه باره ت به و.

ئىنجا ئىسماعىلى كۆپى عوبەيدۇلا بە ئەنەسى گووت: ئەى باوکی حەمزە بەپاستى
 حەجەج کاربە دەستى ئەمىرى بېوادارانە و لەبەر تۆ و خانەوادە کەشت واز لە حەجەج
 ناھىيەت، گەر کردبە تەوق و کوتیکەو و هینای بۆتۆ مەر دەتوانى زیان و سود بگەيەنى،
 کەواتە لىتى نزیك بەرەو، بەخیر و ناشتى و بى وەى دەژىت لەگەلى.

ئىنجا ئەنەس فەرمووی: دەیکەم گەر خوا بیهوئیت.

پاشان ئىسماعیل لای ئەنەس پۆیشت و چووبە لای حەجەج کاتیک حەجەج چاوی پىتى
 کەوت گووتى: بەخیر هات ئەو پیاوھى کە خۆشەوئى و حەزم دەکرد ببیینم.

ئىنجا ئىسماعیل گووتى: منیش بەخوا حەزم دەکرد چاوم پىت بگەوئیت، بەلام نەك بۆ
 ئەو پەيامەى بۆم هیناوت، ئىنجا پەنگى حەجەج گۆرا و گووتى: چیت هیناوه بۆم؟

گووتى: کە ئەمىرى بېوادارانم جىھىشت لەمەموو خەلکی زیاتر لىت توپە و دور بوو،
 ئىنجا حەجەج بەترسیگەو کە دانیشتبوو خۆى قىچ کردەو، پاشان ئىسماعیل
 تۆمارەکەى بۆ فرىدا (نامە پىچراوەکەى بۆ فرىدا)، وای کرد کە حەجەج سەیرى بکات
 جارىک و عارەق بکاتەو، جارىکی تر سەیرى ئىسماعیل بکاتەو، کاتیک کردبەو، ووتى:
 بمانبە بۆلای باوکی حەمزە (ئەنەسى كۆپى مالیک) داوای لىتوردنى لى بگەین و ناشتى
 بگەینەو.

ئىسماعیل پىتى گووت: پەلە مەکە.

حەجەج گووتى: چۆن پەلە نەکەم لەکاتیکدا تۆ ئەم بەلایەت بۆ هیناوم؟!.

و نامەکەى عبدالملک بۆ حەجەج بەم جۆرە بوو:

بەناوێ خواى گەورە و مېھرەبان.. لە عەبدولمەلىكى كۆپى مەروان ئەمىرى
 بېوادارانەو بۆ حەجەجى كۆپى يوسف: ...تۆ بەندەيەكى بەزىكرائتەو کەچى لەپىنى
 خۆت لاتدا و لە سنورى خۆت تىپەپىت، بەداوای وەيدا دەگەپى، کەواتە دەتەوئى
 بىمشکىنى و لەناوم بەیت، گەر پىت پى بەم پىت پادەكىشى و ئەگەرىش پىم پى نەدايت
 دەگەپىتەو داو، خوا نەفرەتت لىتەکات لەبەر ئەو بەندە چاوكۆزبوو پىرە.

نه ی کوپی فلان، ده به خوا وهك شیر په لاماری پړوی بدات و باز په لاماری که رویشك بدات دیم بۆت، تق هالت کوتاوه ته سهر پیاوړیک له هاوه لانی پیغه مبه ر درودی خوی له سهریی به دیارچاوی نیمه وه، چاکه کانی وهرناگری و له خراپه کانیشی چاپویشی ناکهیت، نه وه نه ترسی تویه له خوی گه وړه، هه روه ها سوکایه تی کردنه به په یمان و خه لافهت.

به خوا جوله که و گاور گهر پیاوړیکیان بدیا به خزمه تی عوزه پیری کوپی عه زرا و عیسی کوپی هریه می کردبا به پزیزان لیده نا و و به گه وړه ته ماشایان ده کرد، چون تق نه مه له گهل نه نه سی کوپی مالیک ده که ی که خزمه تکاری پیغه مبه ری خوابووه و هه شتا سال نه مه نیه تی، پیغه مبه ر - درودی خوی لیبیت - نه نیه کانی پی ده گوت و له کاروباره کانیدا پاوړی پی ده کرد نه و له گهل نه وه شدا به کیکه له و هاوه لانه ی که مارونه ته وه تا نه م کاته.

که نه م نوسراوه ی من ده خوینیه وه له گزده وی و نه عله که ی که چ تر به بوی، نه گه رنا له منه وه تیریکی تیزی ته مبیکه رت بۆ دیت و به مردن ته مبیته ده کات، ﴿لَکُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ وَ سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾.

نیمام نه حمه د گپراویه تیه وه له (نیهن عدی) وه هه فرمووی: سکالامان برده لای نه نه سی کوپی مالیک سه بارت به وه ره فتار و کردارانیه ی له هه حاج به دی ده که یین، فرمووی: نارامگرن سال له دوی سال و پوژ له دوی پوژ نه وه ی به دوایدا دیت خراپتر ده بیت له وه ی پیشو، هه تا ده گه پینه وه بۆ لای خوا... من نه وه م له پیغه مبه ره که تان بیستوه - درودی خوی لیبیت - .

سوفيانى سەورى^۱ لە ئىسماعىلى كوپى ئەبو خالىدەو شەيش لە شەعەبەو
فەرمووى: پۇژىك دىت خەلكى درود و پەحمەت بۆ خەجەج بنىرن ، شەعەبى فەرمووى:
دە بەخوا گەر كەوتنە ئەو پۇژە ئاوات بە خەجەج دەخوازەو.

ئەصمە عى دەفەرموئەت: بە خەسەنى بەصرىيان گووت: تۆ دەئىت شەوئى دواتر دى
خراپترە لەوئى پىش خۆى، ئى مەگەر ئەمە عومەرى كوپى عەبدولعەزىز نە لەپاش
خەجەج.

خەسەن فەرمووى: بىگومان دەبى خەلكىش هەناسەك بەدەن.
(مەيمونى كوپى مەراب) ووتى خەجەج ناردى بەدواى خەسەنى بەصرىدا شەيش چوو
بە دەمەو و كاتىك چوو بەردەمى و راوەستا فەرمووى: ئى خەجەج لەنئوان تۆ و
ئادەمدا چەند پىش هەيە؟

وتى: ئۆد.

فەرمووى: دەى لەكوئىن؟

ووتى: مردن.

ئىدى خەجەج سەرى داخست و خەسەنىش پۆشتە دەرەو.

ئەبوى سەختيانى فەرموئەت كە خەجەج چەند جارىك وىستوئەت خەسەنى بەصرى
بكوئىت بەلام خوا پاراستوئەت لە دەستى.

چەندىن گەتوگوى لى دەگىرنەو كە خەسەن لەو كەسانە نەبوو كە دەرچون و لادان
لە خەلافەتەكەى خەجەج بە باش بزانئەت، بگرە هاوئەكانى ئىبن شەعەسى قەدەغە
دەكرد لەو كارە، بەلام كاتىك چوو ناوئىشان بەنابەدلى دەچوو، دەفەرموو ئەو خەجەجە

۱ سفیان الثوري: لەبەر ئەوئى پىتى (ث) لەزمانى كوردیدا سە بۆيە لەجىاتى (ث) (س)مان دانائە.

حهجاج. كورى يوسغى سەققەنى // ۱۹۵

نېقەتە (پى نواندىنى خايبە)، كەواتە بە شەمشىر پويە پوي نېقەتەنى خودا مەنبەۋە بەلگە
ئارام بىگرن و بپا پىتەۋە.

لە ئىبن عائىشەۋە فەرموۋى: پياۋىك لە ھەلگە پراۋەكان ھىترا بۆلەي ۋەلىدى كوپى
عبدالملك و پىيان وت: چى دەلئى لەبارەي ئەبۇبەكر و عومەرەۋە؟
ئەۋىش ستايشى كىرن و بە باشە باسى كىرن.

ئىنجا گوتى: ئەي عوسمان...دىسان بە باشە باسى كىرد... ھەتا پىي گوترا: ئەي
عەبدولمەلىكى كوپى مەروان؟ فەرموۋى: ئىستاكاتى ھاتوۋە بلىم ھەجەك يەككە لە
ھەلەكانى^۱.

نەصەغى دەگىپتەۋە: ئافرەتلىكى خەۋارىجىيان ھىنا بۆلەي ھەجەك و ھەجەك ھەر
قەسى لەگەل دەكرد و ئەۋىش نە سەيرى دەكرد و نە ۋەلامى دەدايەۋە، ھەندىك لە
پاسەۋانەكانى ھەجەك ۋوتيان فەرماندە قەسە لەگەل تۆ دەكات و تۆش پوي تىناكەيت.
فەرموۋى: مەن شەرم دەكەم لەخۇا كە سەيرى كەسىك بىكەم خودا سەيرى ناكات.
ئىنجا فەرمانى كىرد كوشتىيان.

ھەرۋەھا دەگىپتەۋە: بە سەغىدى كوپى جوبەيرىيان گوت: ئايا لەفەرمانپەرۋايەتى
ھەجەك لاتدا و ھەلگە پايىتەۋە؟
فەرموۋى: لارىم نەبو لە فەرمانپەرۋايەتتەكەي ھەتا بوۋىە بى باۋەپ.

دەلئىن: ھەجەك لەدۋاي ئەۋ تەنھا يەك پياۋى كوشت ناۋى (ماھان) بوۋ، ھەندىكەش
دەلئىن كەسى نەكوشت، بەلام پىش ئەۋە خەلكانىكى زۆرى كوشت، زۆرتىرىيان لەۋانە
بوۋن كە لەگەل ئىبن ئەشعەسدا لايان دا لە فەرمانپەرۋايەتى ھەجەك.
ھىشامى كوپى ھەسان فەرموۋىتە: بە لەسەرخۆيى ئەۋ كەسانەي ھەجەك كوشتونى
بۇمىرن زىمارەيان گەيشتۇتە سەد و بىست ھەزار كەس.

^۱ البدلية والنهاية. سەرچاۋەي پىشور

ئەصمەنى دەلىت: گىزايانەۋە كە سولەيمانى كوپى عبدالملك لە يەك بەيانىدا ھەشتا و
يەك ھەزار دىلى بەردا، لەدۋاي مردنى خەجەك بەندىخانەكانىيان كوردەۋە بىنيان سى و سى
ھەزار بەندى تىايە، يەككە لەۋانەي كە بەندىكراپور دەشتەكەك بوو، بىنيويان لەبى
گەۋپىكى شارى واسىت دا مىزدەكات، يەككە بوو لەۋانەي ئازادكرا و ئەم ھۆنراۋەيەي
گوت:

اذا نحن جاوزنا مدينة واسط خرينا وصلينا بغير حساب

شەركردنى ھەجەج لەگەڵ خەوارىجەكاندا

- خەوارىجەكان... سەرھەندان و گىرەش-ئۆيىنەكانيان بەدرىژايى سەرھەمەكان

- شەركردنى (مەھەب كۆرى ئەبۇ يوفرە) لەگەڵ خەوارىجەكانى ئەزارىقە

- شەركردنى ھەجەج لەگەڵ خەوارىجەكانى يوفرى.

- شۆرشەكەى (شەبىبى كۆرى يەزىدى شەيبانى)...كە سەرھەراى كەمى ژمارەشيان ترسناكترىن بزوتنەوہكانى خەوارىج بوون.

خه‌واريجه‌کان سه‌ره‌ندان و گيره‌شتوينيه‌کانيان به‌دریژايی سه‌رده‌مه‌کان

خه‌واريجه‌کان کۆمه‌له‌یه‌کی ئیسلامی بوون له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی راشیدین عه‌لی کوپی نه‌بو تالییدا سه‌ریان هه‌لدا، له‌سه‌ره‌نجامی مملانیسی له‌گه‌ل موعاوییه‌ی کوپی نه‌بو سوفیاندا پاش سه‌رکه‌وتنی ئیمامی عه‌لی - په‌زای خوای لیبت - له‌شه‌پی (صفین) دا، که نه‌وانیش له‌ پشتیوانانی ئیمام بوون، پاشاان ده‌رچون و هه‌لگه‌پانه‌وه له‌ خه‌لافه‌ته‌که‌ی به‌هۆی نه‌وه‌ی که پازی بوو به‌ (تحکیم) ناویژکردن، نه‌گه‌رچی خۆیان له‌ پشت وه‌ستانی شه‌په‌که‌شه‌وه بوون.

نهم کۆمه‌له‌یه‌ که دواتر زۆر به‌شی تریان لی بوویه‌وه، به‌وه ناوزه‌ده‌کرین که پابه‌ند بوون به‌ بیروباوه‌پی خۆپانه‌وه و له‌وانه‌ش بوون که قورئانیان له‌به‌رده‌کرد، هه‌روه‌ها به‌عه‌تیان دا به‌ ئیمامی عه‌لی په‌زای خودای لیبت.

پاش به‌زین و شکانی معاویه له‌ جه‌نگی صفین دا سه‌ربازه‌کانی شام و معاویه به‌په‌له‌ ڕنگایه‌کیان گرت به‌ر بۆ چاره‌سه‌ری دۆخه‌که‌ و قورئانه‌کانیان به‌ نوکی پم و شمشیره‌کانیان به‌رزکرده‌وه و داوای (تحکیم^١ - ناویژی)یان ده‌کرد، هه‌ریۆیه‌ ئیمامی

^١ - تحکیم : (ناویژی) : به‌وه ده‌گوتریت که له‌نیوان دوو لایه‌می به‌شه‌په‌هاتوودا که سینگ یان چه‌ند که سینگ به‌یاریدن و بکه‌ونه به‌ینیانه‌وه به‌عه‌به‌ستی چاره‌سه‌ری دۆخه‌که‌یان ... - نه‌وه‌ی که له‌ مه‌سه‌له‌ی ناویژکردنی عه‌لی و معاویه‌دا پاس ده‌کریت نه‌وه‌یه‌ که هه‌ردوولا کاتیگ به‌شه‌په‌هاتن له‌جه‌نگی صفین دا خۆپینگی زۆر پزا و زۆر کهس موونه قوربانی هه‌ریۆیه‌ موسولمانان زۆر به‌م دۆخه‌ ناموختاچ بوون و ئارام نه‌بوون به‌بیمیی په‌وشه‌که‌ و ترسان له‌وه‌ی به‌ته‌واوی موسولمانان له‌ناویچن و یان لاوازی و ئیدی دوزسان به‌سه‌ریاندا زالا بن، بۆیه‌ چه‌ند

عەلی - خوا لێی پازی بیت - داواکه ی په سه ند کردن و پازی بوو که قورئانی پیروژ ناویژیان بکات.

هەندیک له شوینکه وتوانی ئیمامی عەلی دەرچون له فرمانه که ی و دروشمی (أَن الْحَکَمَ الْإِلَهِ) یان به رزکړده وه، واته حوکم ته نها هی خودایه... ئیمامی عەلی به م ووته یه وه لامی دانه وه: نه وه قسه یه کی راسته و مه به ست لێی شتیکی ناراسته ((أَنهَا کَلِمَةٌ حَقٌّ یُرَادُ بِهَا بَاطِلٌ))، نه وانیش سه ره نجامی (ناویژی) که یان په سه ند نه کرد، داویان کرد شه پ به رده وام بیت، به لام ئیمامی عەلی داواکه یانی په سه ند نه کرد و پئی فرموون: به لا لیتان دا ئایا پاش پازی بوون و گفت و په یمان په شیمان ببه وه! ئایا پاش نه وه ی به لێن نامه یه گمان نوسی ئیستا هەلی بوه شینینه وه، ئانه مه کاریکی نا په وایه.

هه ریویه ناوی (خه واریجه کانیاں لیترا، فرمانده یه کیان بوخویان هه لېژارد، که یه کیک بوو له هاوه لان نه ویش عبدالله ی کوپی وه هه یی پاسبی بوو له ئیزد^۱

ناوی خویان نا بروداران - کومه له ی بروداران یان کومه له بروداره که، نه یاره سیاسي و فیکریه کانیشیان ناوی (خه واریجه کان) یان لیتان که به کوردی ده توانین بلین

ژیر و زانایه کیان پیشیاری (تحکیم) ماویژیان کرد به تایبته پاش نه وه ی سوپاکه ی شام یس با بلن معاویه خه ریک بوو به ته وای شکست مین... نه وه بوو له ده ستی معاویه دا (هه مری کوپی عاشر) و له ده ستی عەلی نه مری برودارانش دا (نه بو موسای نه شعهری) دایران بو گفتوگو و دانوسان و موسینی چهند بریار و مه رج و حوکمیک وه ک دوو ناویژیانی متمانه پیکراو که ده بیت هه ر دوو لا پابه ند بن پییه وه و به سه ره نجامی ناویژه که پازی بن. شیای ناسه هه ر دوو ماویژیواکه له خولترس و رانا و دادپه روه ر سوو... به لام چهند که سیک له کومه له که ی پیشه وا عەلی - خوا لێی پازی بیت - به ماویژه که قایل نه بوون و وتیان چوون تا خودا وه ستا بیت پیاوه کان بویان هه یه ناویژی مکس و حوکم بکس، هیچ بریار و فرمانیک بیجکه له هی خوا راست نه - که رچی پیشه وا عەلی ناویژکردی به قورئان و سوننه ت مه به ست سوو نه ک نه وه ی که خه واریجه کان لێی تیگه یشتبوون - نه وان پتیاں ولبوو که ئیمامی عەلی له سه ره حقه و معاویه ش - خوا لێی پازی بیت - ده بیت شه ری له گه ل بکریته تا کوتایی... هه ریویه له فرمانی پیشه وا عەلی دەرچوون و ناوی (خه واریج) یان به سه ردا

پا.

۱. ازند.

(هه‌لگه‌پاوه‌کان یان ده‌رچووه‌کان)، له‌به‌ر ده‌رچونیان له پای پێشه‌وایانی راست و دادگەر و شۆرشه‌ زۆره‌کانیان، کاتێک ئه‌م ناوه‌ بلاویوووه‌، په‌سه‌ندیان کرد، به‌لام به‌و جۆره‌ لێکیان دایه‌وه‌ که گوايا ده‌رچونه‌که‌یان ده‌رچوونه‌ له پای پێشه‌وایانی سته‌مکار و تاوانبار و لاواز، کاره‌که‌شیان وه‌ک جیهاد له‌پێناوی خوادا له‌قه‌له‌م دا.

هه‌روه‌ها پێشیان ده‌وترا: (حه‌روزی) یان (حه‌رویه‌کان)، که ئه‌م ناوه‌ له‌ناوی ئه‌و شوێن و مۆلگانه‌وه‌ وه‌رگیرابوو که مه‌شقیان تیا ده‌کرد و لێی کۆده‌بوونه‌وه‌ و شۆرشه‌کانیان درێژه‌ پێ ده‌دا، هه‌روه‌ها ناوی خۆیان نابوو (کریاران)، به‌و پێودانگه‌ی که گیانی خۆیان ده‌فرۆشن له‌دونیادا و به‌هه‌شتی پێ ده‌کهن له‌ دواپۆژدا.

ئه‌وان مه‌رجیان نه‌وه‌بوو جێنشین و خه‌لافه‌ت ده‌بێت که‌سی چاکه‌خواز و چاکه‌کار بگه‌یته‌ ده‌ست به‌ چاوپۆشین له‌وه‌ی که ئایا ره‌گ و په‌چه‌له‌کی کێ به‌ و جیه، په‌نگی چۆنه‌ له‌ قوربه‌یشه‌ یان نا.

خه‌واریه‌که‌کان —هه‌لگه‌پاوه‌کان^۱— کۆده‌نگ بوون له‌سه‌ر واجب بوونی پابه‌پین له‌دژی پێشه‌وایانی سته‌مکار و تاوانبار و لاواز، ده‌یانگوت پێویسته‌ له‌ پایان ده‌ریجیه‌ت نه‌گه‌ر ژماره‌ی دژه‌ پراکانیان گه‌یشه‌ چل پیاو، به‌مه‌شیان ده‌وت (سنوری کریاران) واته‌ ئه‌وانه‌ی که به‌هه‌شتیان به‌گیانیان کړی، په‌وا نیه‌ پابه‌پیان دابنیشن مه‌گه‌ر ژماره‌که‌ له‌ سێ پیاو که‌متری کرد، جا گه‌ر له‌ سیان که‌متر بوون، ئه‌وا ده‌توانن دابنیشن و باوه‌په‌که‌یان بشارنه‌وه‌.

هه‌لگه‌پاوه‌کان به‌ خه‌لافه‌تی نه‌بویه‌کری صدیق و عومهری کوپری خه‌تاب پازین، هه‌روه‌ها خه‌لافه‌تی عوسمانی کوپری عه‌فانیش تا‌کو پێش شه‌ش سالی کۆتایی، له‌و شه‌ش سالی ناپازین و پشیمان تێکردوه‌، (پێیان وایه‌ خه‌مایه‌تی ده‌کرد و کاری پێ سپاردن و

^۱ . ئه‌گه‌رچی وشه‌ی (هه‌لگه‌پاوه‌کان) له‌ په‌رتوکه‌ کوردیه‌کاندا بۆ ئه‌و که‌سانه‌ به‌کاره‌نێراوه‌ که موسولمان ده‌بن و دواتر له‌دینی ئیسلام یاشگه‌ز ده‌بنه‌وه‌... به‌لام ده‌توانین بۆ (خه‌واریه‌که‌کان) پێش هه‌مان زارلوه‌ به‌کوردی به‌کاربه‌نین چونکه‌ ئه‌ولێش سه‌ره‌تا به‌شتێک یان خه‌لافه‌تی که‌سێک پازی ده‌بوون و دواتر لێی هه‌لگه‌پانه‌وه‌.

مالى زكړيشى به سهردا پړاندن له بيت المال، هروها باوه پيان به نيمامى عه ليش نه ما و به كافريان دانا پاش پوداوى ناويزييه كه.

پاجيا بوون له جوړى نه م به كافركردنه يدا، هه نديكيان كافريان كرد (به كوفرى هاو به شى په يدا كردن) له ديندا، هه نديكي تر كافريان كرد (به كوفرى نيعمه ت و به خششه كان) به تنها، واته پينه زانى و سپله يى به رامبه ر نيعمه ت و به خششه خوا ييه كان له نه ركه كانى جيتن شينيدا، هه ربه وجوړه به په كسانى خويان بى به رى ده كرد له نه ياره كانيان له هاوه لانى پوداوى (جه مه ل) (زويتر و تلحه و عايشه) و هاوه لانى جهنگى (صه فين) معاويه و ياوه رانى.

خه واريجه كان بېړوكه ي (هه لېژاردن و به يعه ت دان) يان كردو ته بنه ما، به ربه رچى نه وان ده ده نه وه كه ده لېن پيشه وايه تى كاريكه له كاروياره كانى ناسمان يان پله و پا يه يكي ناسمانيه، پيشه وايه تى لاي نه وان له به شه كاندايه (فهرغ) نه ك پا يه يه ك بيت له پا يه كانى دين (أصول الدين).

هه لگه پاوه كان نه وانه ي كه تاوانى گه وره يان نه نجامداوه و پيش نه وه ي توبه بكن ده مرن، به كافريان له قه ل م ده دن و ده لېن تا هه تايه له شاگردا ده مي تنه وه، نانه مه ش ناكوكيى سه ره كيان بوو له گه ل نه هلى سونه تدا، سه ربارى شه پكردن له دژى عه لى، نه و بېړوكردنه وه يه ش له ململانتيى فيكرى و چه كداريشياندا په ننگى دابوويه وه دژى به نو نومه ييه، كاتيك پرسى نه و فرمان په وايانه سه رى هه لدا كه گونا و سته مى گه وره يان كرد بوو.

هه لگه پاوه كان يه ك ده نك بوون له سه ر نه وه ي خودا سته م ناكات، به ماناي نه وه ي هيزى نه گور و توانستى كاريگر و پاشانېش برپارى نازادى و هه لېژاردنېش به مرقو داوه. هه لگه پاوه كان ديسان كوك بوون له سه ر نه وه ي زاتى خودا دوربخه نه وه له هه ر ليكچواندنېكى به داهي تراو و دروستكراوه كان، له وه شه وه چوون به ره و نه وه ي گوتيان قورنان مه خلوقى خودايه.

ههروهه ها هه لگه پاره كان گووتيان خودا مرده ي خوي ده با ته سه ره له گه ل گوپرايه لان و به ليني سزاشي له گه ل سه رپيچيکاراندا به جي ديتيت، به بي نه وه ي په يمان و به لينه كانی دوابخات يان بگوپيت به هه ره وه يه كه له وه يه كان.

هه لگه پاره كان بۆ بنچينه ي فرمان به چا كه و پنگري له خراپه په يوه نديه كي پته ويان دروست كرد له گه ل گوپيني زود و سته مدا و شوپش به سه ره فرمانپره واي گنده ل دا.

هه لگه پاره كان به ناويانگ بوون به توانا جهنگيه كانيان و مال و سامان نه ويستيان و هه زنه كردنيان به كوكردنه وه ي مال و سامان، وه كه چون به وه به ناويانگ بوون كه زود په رستشي خودايان ده كرد و سيفه تي نازايه تيان تيدابوو، كه واي كردبوو ته نانه ت نياره كانيان له په رتوكه كانياندا نه م سيفاتانه يان تومار بكن.

هه لگه پاره كان له به ره ي دادگري و به رهنكاربوونه وه ي زود و سته م و پاريزگاري كردن له لاوازه كاندا ده وه سستان، هه ره له و بواره شدا پاپه پينيان دزي نه وه ي و كاريه ده سته كانيان نه نجام دا و چوونه پيزي ژيرده سته كانه وه له فارس و نه مازيفي و خه لكی باكوپي نه فريقا، هه لگه پاره كان نازايه تي و له خواترسانيان كردبوويه هه رج له سه ره سه ركرده كانيان و گفت و به يمه تيان پتده دان له سه ره مردن، ههروهه ها نازناوي نه ميري بپوادارسان لیده نان، شه پيان دزي نه ياره كانيان په كيك بوو له و شه وق و په روشيانه ي كه سه رنجي راده كيشان بۆ قورباني و به ر خوداني زياتر، نه وان خويان به موسولماناني پاسته قينه ده زاني نه كه خه لكی تر، نه وانه ش كه دزايه تيان ده كردن بي باوه پ بوون لای نه مان و كوشتنيان به كاريكي په وه ده زانين.

له دييارترين سه ركرده كانی خه واريچ به دريژايي ميژوو:

- عبدالله کوپي وه هه بي پاسبي، له (ازد) نه زد.
- (حوثره) کوپي (وداع) کوپي (مسعود)، له (اسد).
- (المستورد) کوپي (علقه) کوپي زه يد کوپي (مناه) له (تيم الرياب).
- زحافي (طائي) له (طيه).

- (قريب) کوپى (مُرّة)، له (أزد).
- (حبان) کوپى (ظبيان السلمي).
- ئەبو بلال مرداس کوپى (أدية المريعي الحنظلي)، له (تميم).
- (زوييى) کوپى (على السليطي) له (بكر بن وائل).
- (ثابت التمار) له (الموالي).
- ئەبو فديك، (عبدالله بن ثور بن قيس بن ثعلبة بن تغلب).
- (أبو الضحاک شبيب بن يزيد بن نعيم بن قيس الشيباني).
- (أبو نعامه قطري بن الفجاءة الكناني المازني) له (تميم).
- (عبد ربه) بچووک، يەكێك له ژێردەستەکانى (قيس بن ثعلبة).
- (أبو سحاك)، (عمران بن حطان الشيباني الوائلي).
- عبداللهى کوپى يەحيا کوپى عومەرى کوپى ئەسوود، له (کنده).

کە ئەمانە پاپەرپى و شوێنێى بەردەوامیان هەبوو دژی ئەمەویەکان و پێش ئەوانیش
 عەلى - خواى لى پازى بێت - .

جەنگەکانیان دژی ئیمامى عەلى - خواى لى پازى بێت - ئەمانە بوو:

- ١- شەپى (تهروان): بەمەزانی سالى ٢٧ك، بەسەرکردایەتى یەكەمین فەرماندەیان: عبداللهى کوپى وەهەبى پاسبى، کە تیايدا تێکشکان.
- ٢- دسکەرە له (خۆراسان) : پەبیبى نووهمى سالى ٢٨ك، بە سەرکردایەتى : (أشروس بن عرف الشيباني)، تیايدا شکان.
- ٣- (ماسبذان) له (فارس): جەمادی یەكەمى ٢٨ك، بەسەرکردایەتى: هلال کوپى (علفه)، تیايدا شکان.
- ٤- جرجرایا لەسەر پوێبارى دیجلە: ٢٨ك، بەسەرکردایەتى: (الأشهب بن بشر البجلي).

ه- له سه ره ده روازه کانی کوفه: په مه زانی سالی ۲۸ک، به سه رکردایه تی: (أبو مریم)، له (بنی سعد تمیم)، قیایدا شکان.

هروه ها ههستان به پټکخستنی پیلاننیک بق کوشتنی ناره وای نیمامی عهلی و عه مری کوپی عاص و معاویه ی کوپی نه بو سوفیان، له م پیلانه عه مر و نه بو سوفیان پژگاریان بوو و نیمامی عهلی شه هید کرا به ده سستی (عبدالرحمن بن ملجم).

پاش شه هیدکردنی عهلی و سازشکردن و وازه یتانی (حه سه ن) ی کوپی له خه لافه ت و ده سته رداربوونی بق معاویه جهنگی هه لکه پراوه کان ده سستی پټکرد له خه لکی شام، له په کم پویه پووبوونه وه دا خه ریک بوو سوپای معاویه تیک بشکینن گه ر پشنگیری خه لکی کوفه نه بووایه.

هروه ها چه ندین شوړشی به رده وامیان دژی فرمانره وایه تی به نو نومه ییه نه نجام دا و هه نه وانیش هوکاري سه ره کی بوون له پوخانی ده سه لاتی نه مه ویه کانددا.

دیاترین نه و شوړشانه ی که دژی بڼه ماله ی نه مه ویه کان کردیان نه مانه بوون:

۱- یاخی بوونیکي ناوځویی دژی بڼه ماله ی نه مه ویه کان سالی ۴۱ک ده سستی پټکرد به سه رکردایه تی (سهم بن غالب التمیمی) و (خطیم الباهلی) تاكو سالی ۴۶ک، که (زیاد بن أبیہ) نه م یاخی بوونه وه ی دامرکانده وه و کوتایی پټه یتان.

۲- له سه ره تاي شه عبانی ۴۳ک، هه لکه پراوه کان به سه رکردایه تی (المستورد بن علفه) که فرمانده یان بوو چون بق پویه پووبوونه وه ی سوپاکه ی معاویه.

۳- له سالی ۵۰ک، له به صره کومه له یه که به سه رکردایه تی (قربی الأزدي) پاپه رین

۴- له سالی ۵۸ک، خه واریجه کان له (بنو عبدالقیس) پاپه رین و شوړشه که یان به رده وام بوو تا نه وکاته ی سوپاکه ی عبدالله ی کوپی زیاد له ناوی بردن.

۵- له سالی ۵۹ک، به سه رکردایه تی (حبان بن ظبیان السلمي) شوړشيان به رپاکرد و شهریان کرد هه تا هه موویان کوزدان له (بانقیا) ی نزیک مه ککه.

٦- له سالی ٦١ ک، نهو شهره پویدا که تیایدا (أبو بلال مرداس بن أدیه) کوژرا، کوژدانیسی بوویه هوی زیادکړنی پشتیوانه کانی خه واریج.

٧- پاشان له به صره به سرکردایه تی (عروه بن أدیه) دهستیان به یاخی بوون واپه پین کرده وه.

٨- هر له به صره به سرکردایه تی (عبیده بن هلال) واپه پین.

٩- له کوتاییه کانی شه والی سالی ٦٤ ک، شوقشه گوره که ی خه واریجه کانی نه زاریقه دهستی پیکرد به سرکردایه تی (نافع بن الأزرق)، نهو شوقش واپه پینسه ش به شکاندنی دهرگا کانی به ندیخانه کانی به صره دهستی پیکرد به ره و نه هواز.

١٠- له سالی ٦٥ ک له (یه مامه) به سرکردایه تی (أبی طالوت) واپه پین.

١١- له شه والی سالی ٦٦ ک پویه پوی سوپاکه ی (مهلپ کوپی نه بو صفره) بوونه وه له پوژه لاتی پویاری (نجیل) بوجهیل دا.

١٢- له سالی ٦٧ ک به سرکردایه تی (نجده بن عامر) شوقشیان به رپاکرد و دهستیان گرت به سر چوند به شیکې به من و (حضر موت) و به حره یین دا.

١٣- له سره تاکانی سالی ٦٨ ک خه واریجه کانی نه زاریقه شه پریان به رپاکرد و په لاماری کوفه یان دا.

١٤- له سالی ٦٩ ک دهستیان گرت به سر چوند ناوچه یه کی دهر بیه ری نه صفه هان دا و تاماوه یه کی دورد ریژ له ژیر پکیفی خویاندا مایه وه.

١٥- له سالی ٦٩ ک له نه هواز شه پریان به رپاکرد به سرکردایه تی (قطری بن الفجاءه).

١٦- له کوتاییه شه عبانی سالی ٧٥ ک دژی (مهلپ کوپی نه بو صفره) جه نگیان به رپاکرد و کاتیک تیکی شکاندن کشانه وه به ره و فارس.

١٧- له مانگی صفه ری ٧٦ ک له (داریا) شوقشیان به رپاکرد به سرکردایه تی (صالح کوپی مسرح) و له خاکی (المذبح) دا له (موصل) شه پریان کرد.

١٨- هره وه له سالی ٧٦ ک و ٧٧ ک توانیان به سرکردایه تی (شبيب کوپی یه زیه کوپی نعیم) چوند شکستیک به سر سوپاکه ی حه جاجی کوپی یوسفی سه قه فی دا به پین.

١٩- پاشان شۆپشەکهیان دوربارە بوویەو بە سەرکردایەتی (شۆذب) و لە کوفە
بۆایەتی فەرمانپەرەوایەتی یەزیدی دووہ میان کرد.

٢٠- وە لە سەردەمی (هشام بن عبدالملك) دا تێھەچونەو و لە موصل بە
سەرکردایەتی (بەلول کوپی بسر) پاپەرین، پاشان بە سەرکردایەتی (الصحاری بن شبيب)
بەجۆرێک چوون بە گۆنە یارەکانیاندا لە (مناذر) لە دەوروپەری (خوپاسان).

٢١- ھەروەھا لە پەرەجەبی سالی ١٢٧ک دا خەواریجەکان لە کوفە بە سەرکردایەتی
(ضحاك کوپی قیسی شەیبانی) پوێپوێ ئەمەویەکان بوونەو و بە سەریاندا سەرکەوتن،
ژمارەشیان سەد و بیست ھەزار جەنگاوەر بوو، لەم سوپایەدا ئافەرەتانێکی زۆر
بەشداریبون و شەپیان دەکرد، لە (واسط)یش شەعبانی سالی ١٢٧ک ھەمان حالت
پویدا.

٢٢- لە سالی ١٢٩ک لە یەمەن شۆپشیان بە ھەریاکرد بە سەرکردایەتی (عبدالله یەحیا
کەندی)، دەستیان گرت بە سەر (حضر موت) و (یەمەن) و (صەنعا) دا و سوپایەکیشیان
نارد بە سەرکردایەتی (أبی حمزہ الشاری) چوو ھەڵکە و لە مەدینەش سەرکەوتن تائەو
کاتی سوپای ئەمەویەکان تێکیان شکاندن کە لە شامەو بۆیان ھاتن لە جەمادی یەکەمی
١٣٠ک دا.

خەواریجەکان یاخود ھەلگەراوەکان لە ھەندێک پرس و لق دا (المسائل و الغرور) بەش
بەش بوون و لە بنچینە فیکریەکانیشیاندا بەکوژدەنگی مانەو، دابەشیبون بە سەر:

١- (الأزارقة): ئەوان شوێنکەوتوانی (نافیع کوپی ئەزەق) بوون، بیریاریان دا کە دیار
دەواری نە یارەکان دیار و ھەواری بێ باوەری، ھەرکەس تیایدا نیشتەجێ بێت ئەو (بێ
باوەری)، دەیانگوت: مندالی بێ باوەریان لە ئاگردا بە نەمری دەمیئنەو، ھەروەھا
ئێکولیان دەکرد لەوێ زیناکار (داوین پیس) پەجم بکریت، (حەد)یشیان بۆ ئەو کەسە
دەنابوو کە تۆمەتی زینا دەداتە پال ئافەرەتی داوین پاک بەبێ ئەو کەسە کە پیاوی

داوین پاك تۆمەتبار دەكات بەزینا. ھەرۈھە دەستی دزیان دەبیری بە بی ئوھە جیاوازی بکەن لەنێوان ئوھە شتە دزداوھە کەم بێت یان نۆد.

٢- (النجدات) ئەوانیش شوێنکەوتوانی (نجدە بن عامر الحنفی) بوون دەیانگوت دین

دوو شتە :

أ - ناسینی خوا و پێغەمبەرەكەي و قەدەغەکردنی خوین و مالی موسولمانان.

ب- دان نان بەوھە لای خوداوە ھاتوو بە گشتی.

جگە لەواھە لە ھەلال و ھەرام و شەریعەتەکان ھەرکەس بەسەزانی بیانکات ئەوا بەخشاوھە چونکە لە دیندا نیە، دەیانگوت ئوھە بەردەوامە لەسەر تاوان و سەرپێچی جا تاوانەكەي گەورەبێت یان بچوک کافەرە.

٣- (الإباضية) ئەوانیش شوێنکەوتوانی (عبدالله بن إياض) بوون، کەمترین زیادەپۆیی و توندپەوییان ھەبوو لەچاوە لگەپاوەکانی تردا، زۆرترین میانەپەوی و ھاوسەنگیشیان ھەبوو، لای ئەوان کوفری ئەو کەسەي کە تاوانە گەورەکان دەکات (کوفری نەعمەت) بوو ئەک (کوفری شیرک)، ھەرۈھە پێیان وائەبوو مندالی بی باوەپان لە دۆزەخدا بھێننەوھ.

٤- (الصفريه) : ئەوانیش شوێنکەوتوانی (زياد الأصفر) یان (نعمان بن الأصفر) یان (عبدالله بن صفار) بوون، وەکو (ئەزارقەکان) وایوون، تەنھا لەوھەدا پێچەواھەي ئەوان بوون کە لای ئەوان قەدەغەبوو ئەو مندالانە بکوژن کە لە بیروباوەردا نەیار و ناکوکیان.

گروپ و کۆمەلەي ھەلگەپاوەکان نۆد نۆدن کە پەرتوک و نوسراوەکان باسیان لێوھ کردووھ و ھێشتاش ئەوانە ھەر بەردەوامن لە ھەلگەپانەوھ و دەرچوون بە شیواز و گروپی جۆراوجۆری نوێوھ دزایەتی حکومەتەکان دەکەن و ناشتی و ئاسایشی ولاتانی ئیسلامی دەشیوتن ھەتا کو ئیستا.

خەواریجەکان چەندین شوپشیان بەرپاکرد لە سەردەمی جێنشینیاتەي ئەمەویەکاندا، ھەرکە ئاگری شوپشیک دەکوژایەوھ، یەکی تر بەدوایدا بلیسەي دەسەند، تەنھا

^١ سەیری پەرتوکی (تيارات الفكر الإسلامي) د. محمد عمارة. بکە.

له ناوچه کانی پۆژمه لاتیشدا پهنگی نه خواردبوویهوه، به لکو کشابوو بهر و نه فریقا و نه نده لوس، هر هه موشیان کوتاییان پیده هات به سه رکوتکردن و کوژدانی سه رکرده کانیان، دیارترینیشیان له سه رده می جینشینیایه تی نه مهویه کان و سه رده می ئین زوینردا بوو.

۱- له سه رده می معاویه ی کوری نه بو سوفیان دا سالی ۴۳ک خه واریجه کان له کوفه راپه رین، به سه رکردایه تی (المستورد بن علقه) پاشان هه رله وی سالی ۵۲ک به سه رکردایه تی (خراش العجلی) شوپش یان یاخی بوونیان ده ست پیکرده وه، هه روه ها سالی ۵۸ک به سه رکردایه تی (عروه بن أدیه) شوپشیان به رپاکرد.

له به صره ش سالی ۴۵ک به سه رکردایه تی (مالك الباهلی) ناسراو به (الخطیم الباهلی) و (سهم بن خالد الهجیمی) راپه رین.

له (نه هواز) یش سالی ۵۹ک به سه رکردایه تی (مرداس بن حدیر) پویه پوی نه یاره کانیان بوونه وه.

۲- له سه رده می (عبدالله ی کوری زوینردا هه لکه پاوه کان چوونه ریزی (عبدالله) وه و دژی بنه ماله ی نه مهویه کان شهریان کرد، به لام دواتر له ئین زوینر جیا بوونه وه و پویه پوی بوونه وه کاتیک بویان ده رکوت که له گه ل پابوچوونی نه مان دا ناکوکه له باره ی (عوسمان و عهلی) وه - خوا لیتیان پازی بیت -، له نه هواز کۆبوونه وه و شهریان له دژی پاگه یاند به سه رکردایه تی (نافع بن الأزق)، تینجا موصعه بی کوری زوینر که فرمانپه وای عیراق بوو، سوپایه کی نارد به سه رکردایه تی (مهلپ کوری نه بو صفره) دهستهویه خه بوو له گه لیان له شه ریکدا که له سه ر پویاری (دجیل) (سیروان) پویدا سالی ۶۵ک.

له و شه رده دا سه رکرده که یان (نافع بن الأزق) کوژداو سه رکردایه تی خه واریجه کان دوا ی نه و بۆ (زوینر کوری ماحون) به جی ما، نه ویش شه پی پاگه یاند له (الری) سالی ۶۸ک و گه ماروی (أصبهان) ی دا و فرمانده ی نه وی که ناوی (عتاب بن ورقا) بوو پویه پوی

بوویه‌وه له شه‌پێکدا که تیایدا ئه‌یبن ماحوز کۆژاو و دواتریش سه‌رکردایه‌تی خه‌وارچه‌کان به‌جێما بۆ (قطری بن الفجاءه‌).

٣- له سه‌رده‌می عه‌بدولمه‌لیکی کۆپی مه‌روان دا خه‌وارچه‌کان له‌گه‌ڵ سه‌ره‌تای گرتنه‌ ده‌ستی فه‌رمانه‌وه‌ایه‌تی عه‌زاق له‌لایه‌ن هه‌جابه‌وه هه‌روه‌ها پێشتر له‌ویش شۆڕشیان به‌ریا کرد، (مه‌لب کۆپی نه‌بو صفه‌ه) بۆ پویه‌پویه‌وه‌یان نێردرا و دواتریش کۆپه‌کانی که دواتر باسی ده‌که‌ین.

له (به‌حه‌ره‌ین)یش به‌ سه‌رکردایه‌تی (عبدالله بن قیس) ناسراو به‌ (أبو فدیك) له‌ سالی ٧٣ یاخی بوون، (مغیره بن مه‌لب بن أبی صفه‌ه) له‌وێ وه‌ده‌ری نان، پاش شه‌پێک که تیایدا (أبو فدیك) کۆژا.

له (جه‌زیره‌)ش به‌ سه‌رکردایه‌تی (صالح بن مسرح) که (شعیب بن یزید الشیبانی) و (مصاد)ی برای له‌گه‌ڵ بوو سالی ٧٦ یاخی بوون، (محمدی کۆپی مه‌روان)ی فه‌رمانده‌ی جه‌زیره‌ سوپایه‌کی پویه‌پویه‌یان کرده‌وه نۆشه‌پکردن له‌گه‌ڵیان که تیایدا صالح کۆژا و دوا‌ی نه‌و به‌یعه‌ت درا به‌ (شعیب) بۆ سه‌رکردایه‌تی خه‌وارچه‌کان.

دوا‌به‌دوا‌ی نه‌وه شه‌عیب شۆڕش به‌ریاده‌کاته‌وه و ده‌چێته‌ کوه‌ و نه‌و سوپایه‌ تێک ده‌شکێنێت که هه‌جاج ناردبووی به‌ سه‌رکردایه‌تی (عبدالرحمن بن محمد بن الأشعث)، پاشان (شعیب) پوو ده‌کاته‌ نه‌هواز، هه‌جاج سوپایه‌کی بۆ ده‌نێرێت به‌ سه‌رکردایه‌تی (سفیان بن الأبرد)، کاتیک (شعیب) به‌ سه‌ر پرده‌یکدا ده‌په‌پێته‌وه له‌ سه‌ر پویه‌ری دوجه‌یل نه‌سه‌په‌که‌ی خۆی پاده‌ته‌کێنێت و شه‌عیب ده‌که‌وێته‌ ناو پویه‌ره‌که‌وه و ده‌خنکێت، سالی ٧٧.

هه‌روه‌ها له (طه‌برستان) سالی ٧٧ به‌ سه‌رکردایه‌تی (قطری بن الفجاءه‌) پاپه‌ڕین، ئه‌ینجا هه‌جاج سوپایه‌کی به‌ سه‌رکردایه‌تی (سفیان بن الأبرد) بۆ نارد و شه‌پی له‌گه‌ڵ کرد، هاوه‌له‌کانی لێی جیا‌بوونه‌وه، که‌وته‌ شیونکه‌وه و پیاویک له‌ خه‌لکی (طه‌برستان) کوشتی و که‌له‌ سه‌ره‌که‌ی نارد هه‌جاج.

۴- له سهرده می وه لیدی کوپی عبدالملك و ههروهه ها براکەشیدا (سلیمان) به شیوه یه کی پێژهیی مهترسی خهوارچه کان کهم بوویه وه، کاتیك جینشینایه تی درایه عومهری کوپی عبدالعزیز له (جوخى) له نیتوان خانه قین و نه هوازدا خهوارچیک سهری هه لدا و پیتی دهوترا (بسطام الیشکری) و نازناوه که ی (شوذب) بوو، هه شتا شوپه سواری عهره بی په بیعه له ده وری خپوونه وه، هه ریویه عومهر داواى له فرمانده ی عیراق کرد له خویان دوو پیاو بنیتریت بۆلای تاكو دانوستانی له گه ل بکه ن، (بسطام) یش دوو پیاوی ژیر و به باوه پری له پیاوه کانی خوی هه لبارد و ناردنی بۆلای عومهری کوپی عبدالعزیز، له وتویژه که دا به لکه که ی عومهر په سه ند بوو و سهری گرت، دوو پیاوه که ی خهوارچ داویان لی کرد که بگه پێنه وه بۆلای (شوذب) و تاکامی وتویژه که ی پی پا بگه یه نن، به لام عومهر پاش ماوه یه ک له جینشینیه کی پاک و کورت زۆر نه مایه وه له ژياندا.

۵- له سهرده می یه زیدی کوپی عبدالملك دا پاش مردنی (عومهری کوپی عبدالعزیز) فرمانده ی کوفه سوپایه کی نارد بۆ شه پی (شوذب) و هاوه له کانی ئه وانیش به ره نگاری بوونه وه، کاتیك (مسلمه بن عبدالملك) فرمانده یی عیراقی گرتە ده ست سالی ۱۰۱ ک سوپایه کی نارد به سه رکردایه تی (سعید الحرشی) (شوذب) هه سستی کرد خوی و هاوه له کانی به رگه ی سوپاکه ی ناگرن، هه ریویه به هاوه له کانی گوت: هه رکه س شه هید بوونی ده ویت ئه و ئه و پله یه هاتۆته به رده سستی، هه رکه سیش دونیای ده ویت ئه وه ئیتر له ده سستی چوو، کیلانی شمشیره کانیان شکاند و به ریان به سوپاکه ی سه عید گرت و له شه په که دا هه موویان کوژدان.

له به حره ی خهوارچه کان به سه رکردایه تی (مسعود بن أبی زینب العبدی) پاپه رین سالی ۱۰۵ ک و فرمانده که شیان له وئ وه رده نا که ناوی (الأشعث بن عبدالله بن الجارود) بوو، پاشان پوی کرده یه مامه و فرمانده که ی (سفیان کوپی عمرو العقیلی) پوبه پوویان بوویه وه، له و شه په ی له نیتوانیاندا پویدا مسعود کوژداو و (هلال بن مدلیح) یش کوژا که دواى مسعود سه رکردایه تی خهوارچه کانی گرتە ده ست.

وتراوه (مسعود) ماوه ی تۆزده سال دهستی گرت به سهر به حره بن و به مامه دا تاكو
(سفيان بن عمرو العقيلي) كوشتی.

به لام له موصل خه واریجه كان به سهر کردایه تی (مصعب بن محمد الوالبي) راپه رین،
(خالد القسری) فرمانده ی عیراق سوپایه کی بۆ ناردن سالی ۱۰۵ك، هه ربۆیه له شه رێكدا
پویه پرویان بوویه وه و تیایدا موسعب و زۆرێك له هاوه لانی كوژران.

۶- له سهرده می (هیشامی کوپی عبدالملك) دا سالی ۱۱۹ك خه واریجه كان له شه هواز
به سهر کردایه تی (صحاری بن شبيب بن يزيد الشيباني) راپه رین، له شه رێكدا كه پویدا
له نیتوان شه و سوپا که ی (خالد القسری) فرمانده ی عیراق دا (ئیب بن شبيب) کوژرا.
له (جهزیره) ش سالی ۱۱۹ك شوپشی خه واریجه كان به سهر کردایه تی (بهلول بن بشر
الشيباني) كه نازناوی (كثارة) بوو هه لگیرسا، به كوژدانی خۆی کوتایی به شوپشه که ش
هات.

له مه غریب دا خه واریجه كان سالی ۱۱۶ و ۱۲۲ك راپه رین له (عبیدالله بن الحباب) ی
فرمانده ی شه فریقیا، به هۆی سته می کار به دهسته کانیه وه.

له نه نده لس به هه مان شیوه شوپشیان به رپا کرده وه دژی (عبدالملك بن قغن)،
فرمانده ی نه نده لس (بلج بن بشر القشیری) شوپشه که یانی دامرکانه وه.

۷- له دوا ی هیشامی کوپی عبدالملك سی جینشین هاتنه سهر تهخت به ك به دوا ی به ك
شه وانیش (وه لیدی کوپی به زیدی کوپی عبدالملك) و (به زیدی کوپی وه لیدی کوپی
عبدالملك) و (ابراهیم) ی برای، ماوه ی جینشینیتیان له شه ش سال تێپه پی نه کرد، له دوا ی
شه وانیش (مهروانی کوپی محمدی کوپی مهروانی کوپی هه که م) بوویه جینشین و
له سهرده می شه ودا شوپشه کانی خه واریج گه لێك زۆر بوون.

هه روه ها له جهزیره دا سالی ۱۲۷ك خه واریجه كان سهریان هه لدا یه وه به سهر کردایه تی
(سعید بن بهدل الشيباني)، كه (ضحاک بن قیس الشيباني) له گه ل بوو، (مهروانی کوپی
محمد) شوپشه که یانی دامرکانده وه.

له (بهمه ن) ديسانده وه به سهركردايه تى (يحيى الكندى) كه نازناوى (طالب الحق - خوازيارى حقه) لى لى نرايوو سهريان هه لدايه وه، كه (أبو حمزة المختار بن عوف الأزدي) له گه ل بوو، دهستيان گرت به سهر مه دينه دا، ئينجا (مهروانى كورى محمد) سوپايه كى ناماده كرد به سهركردايه تى (عبدالمك بن عطية السعدى) و شوپشه كه يانى دامركانده وه.

له نه فريقىا شوپشه كه يان سالى ١٣١ ك دهستى پيكرده وه به سهركردايه تى (عبدالجبار المرادى) و پاشانىش شوپشيكى تر به سهركردايه تى (اسماعيل بن زياد النفوسى).

له پال نه شوپشانه دا كه خه واريجه كان بهرپايان كرد له سهرده مى (مهروانى كورى محمد) دا، (سليمان كورى هشام كورى عبدالمك) يش لى پاپه پى و هه لگه پايه وه، مهروه ها خه لكى (حمص) له ژير پكيلى ده رچوون و كه لبيه كانيان له گه ل بوو به سهركردايه تى (ثابت بن نعيم الجزامى)، خه لكى (غوطه) و (فلسطين) يش لى پاپه پين و مهروان شوپشه كه يى نه وانيشى دامركانده وه.

به لام نه شوپشانه هيز و هه يمه نه ي مهروانى كه م كرده وه، بوويه هوى نه وه ي له بهرده م سوپاي عه باسيه كاندا پوخا و مه ره سى هينا كه (عبدالله بن على العباسى) پاپه رايه تى ده كرد و كاره كه ش كوتايى پيهات به شان و به زينى (مهروان) له پوداوه كه ي (الزاب) دا سالى ١٣٢ ك و تيايدا كوتايى به فرمانپه وايه تى نه مهويه كان هات و فرمانپه وايه تيه كى نوى دهستى پيكره بو عه باسيه كان، كه له م قوناغه شدا خه واريجه كان چه ندين شوپشى زوريان بهرپا كرد و تائيستاش كوتايى پى نه هاتووه، به هه رجوړيك بوويت له ئيستا و له كزندا شوپشى سياسى - دينى هه لگه پاوه كان درى فرمانپه واكان سهرى هه لداوه.

شەركردنى خەجەكەل ئەۋەتۈپ خەۋارىجانەنى كەلە سەردەمى ئەۋەتە سەريان ھەلدا

كەتەك خەجەكەل چوۋ بۇ غەزەق ۋە بويۇق ھەرمەنەۋى ئەۋەتە، ۋەتەرە بەنەۋىيەكەنى خەۋى
لە كەفە ۋە پاشان لە بەسەرە بەگەنى خەلەكە غەزەقەدا دا، لەۋى خەلەكە ترساندە ۋە داۋاى
لەكەردەن بچەنە رەزى سەۋپاكەنى (مەلەبەن بىنە ۋە، ئەۋە (مەلەبە) ھەكە پەلەۋە رەۋەتە
سەۋپاكە ئەۋەتەكەنى دەكەردە لەپەش ئەۋەتە سەۋپاكە خەلەكەنى زەۋىرەكەن، بۇ
بەنەنە رەۋەتە ھەكە ئەۋەتە خەۋارىجانەنى كە شەۋەشەن بەنەنە رەۋەتە ۋە پەلەۋە رەۋەتە
خەلەكە ئەۋەتە رەۋەتە پەلەۋە رەۋەتە ئەۋەتە ھەۋە رەۋەتە ئەۋەتە بەنەنە رەۋەتە ۋە پەلەۋە رەۋەتە
كەۋەزەنى ئەۋەتە رەۋەتە ۋە گەنە دەسەتە جەنەشەنە لەلەنە ئەۋەتە رەۋەتە (مەلەبە)
بەنەنە رەۋەتە بۇ لە پەلەۋە رەۋەتە ۋە لەۋە رەۋەتە خەۋەتە مەۋە لە پەلەۋە رەۋەتە ۋە
خەۋارىجانەكەنە.

يەكەمەن كەرى خەجەكە ئەۋەتە رەۋەتە ئەۋەتەكەنە غەزەقەكەنە كەۋەتە رەۋەتە بۇ چوۋە رەزى
سەۋپاكەنى (مەلەبە) ھەكە بۇ شەۋەكەنە لەكەل خەۋارىجانەكەنى ئەۋەتە.

كەۋەتە ئەۋەتە سەۋەكە رەۋەتە شەۋەكە رەۋەتە بەنەنە رەۋەتەكەنە گەنە رەۋەتە دەسەتە
سەۋەكەمە خەجەكە دا (مەلەبە بىنە ۋە، ئەۋە (مەلەبە) ھەكە پەلەۋە رەۋەتە ۋە پەلەۋە رەۋەتە
گەۋەكەنە بەسەرە لە خەلەكە (زەدە)، ئەۋەكە بەنەنە رەۋەتە ۋە مەۋە رەۋەتە ھەۋە، سەلە
ئەۋەكەنە مەكەكە لەلەكە رەۋەتە، ئەۋەتە ۋە خەلەكە شەۋەكە ئەۋەتە رەۋەتە ۋە بەنەنە رەۋەتە دا
نەشەتە جەۋە رەۋەتە، ھەۋەكە لە سەۋەكەمە ئەۋەتە رەۋەتە سەۋەكە دا لە ئەۋەتە نەشەتە
مەلەكە رەۋەتە ۋە (مەكەمەنى كەۋە ئەۋەتە رەۋەتە) بەنەنە رەۋەتە رەۋەتە ئەۋەتە رەۋەتە ۋە

به سه ریاندا سهرده که ویت، هه ندیکیشیان ده نیریت بۆلای نه بویه کری صدیق، (ئه بو صفره) و کوپه که شسی (مهلب) که لاویک بوو هیشتا نه گه یشتبووه ته مه نی پیگه یشتن له ناویاندا بوون.

(مهلب) له سهرده می جینشینی عبداللهی کوپی زوبیردا سالی ۶۸ ک بوویه فه رمانپه وای خاکی جه زیره له عیراق، پاشان شه پی خه واریجه کانی گرتنه ده ست له سه ره تای فه رمانپه وایه تی هه جاج دا که هه ره له سهرده می (بیشری کوپی مه روان) ده وه (مهلب) و (کوپه کانی) شه پی خه واریجه کانیا ن گرتبوویه ده ست.

پاش نه وه ی خه واریجه کان له گه ل سوپاکه ی ئیبن زوبیر دا بوون بۆ به ره نگاریوونه وه ی سوپای به زیدی کوپی معاویه که که مارۆی ئیبن زوبیری دابوو به سه رکردایه تی (حصین کوپی نمیر)، هه ره ها پاش کشانه وه ی سوپاکه خه واریجه کان له گه ل ئیبن زوبیردا له چه ند پرسیکی فیهیدا تیک چون و دژایه تیان کرد، ئیدی خه واریجه کان به ره و عیراق پۆیشن که مه لبه ندی هه بوون و پیشه یان بوو، کۆمه لیک گه رانه وه بۆ عیراق و (نافع بن الأزرق) و (نجده بن عامر) و (عبدالله بن صفار) و (عبدالله بن اباض بن بهیس) سه رکردایه تیان ده کردن، کۆمه لیکیشیان پۆیشن بۆ به مامه، پاشان (نجده بن عامر) چوو بۆ به مامه به هۆی نا کۆکییه وه له گه ل (نافع بن الأزرق) دا و هه ره وه ی کۆمه له ی (نجدات) ی دامه زراند، نه م دو به ره کی و لیکه له شه وانه وه یه ش خو و نا کاری خه واریجه کان بووه به به رده وامی.

ئین نه زره ق له نه هواز دایکوتا و نیشته جی بوو، پاش نه وه ی به صره ی به شوین و مالی کوفر و بی باوه پی ناساند و پی و ابو که مانه وه تیایدا پی پیدراوو جائیز نیه و سی سه د له ها وه له کانیشی شوینی که وتن.

نه وه ی مایه وه هه ریه که له (عبداللهی کوپی صفار) که کۆمه له ی خه واریجی صوفریه ی دامه زراند و (عبدالله بن اباض) که کۆمه له ی خه واریجی (اباضی) دامه زراند.

هه ره کۆمه له یه کی خه واریجیش وه که ده بینین به کوژرانی دامه زرینه ری کۆمه له که و سه رکرده که یان کۆتاییان پیده هات.

ئه و كومه لانهى كه پابه رايه تى شۆرشه كانيان كرد دژى فرمانپه وايه تى بنه مالهى
ئه مهويه كان تاكو سهرده مى حه جاج و پوبه پوو پوونه وه يان، ئه زاريقه و صوفريه و
(اباضيه) بوون.

شۆرشى خه واريجه كانى ئه زاريقه و شه پكردى حه جاج له گه ليان:

شه پ و بهر نه نگاري پوونه وهى خه واريجه كانى ئه زاريقه كه له ئه هواز نيشته جى بوون
ده ستي پيكرد پاش ئه وهى كاريان بوويه جى مه ترسى و گه يشتنه سهر پويارى فو پات،
له سالى ٧٣ ك دا خه ليفه (عه بدولمه ليكى كوپى مه روان) فرمانى به (بيشركوپى
مه روان)ى براى كه فرمانپه وای عتراق بوو كرد پويه پوي خه واريجه كان ببسته وه و (مهلب^١
كوپى ئه بو صفره) پاسپيژيت بۆ ئه و كاره.

(طبري) له (تاريخ) ه كه يدا باسى ده كات كه خه ليفه عبدالملك نامه ي نوسى بۆ (بيشري
كوپى مه روان): پاش سوپاس و ستايشى خودا (مهلب) له گه ل خه لكى ولات و شاره كه ي
خۆى بنيره بۆ (ئه زاريقه كان)، با له خويان سوارچاك و سه رگه و ده و به ئه زمونه كانيان
هه لبريژيت، ئه و زياتر ئاشنايه پتيان، با به پاي خۆى بكات له شه په كه دا، من متعانه م به
ئه زمون و ئاموزگاريه كانى هه يه مۆ موسولمانان، هه روه ها له خه لكى كوفه پياويكى
ناسراوى خانه داني به هيتى به زه بر بنيره سهريان، باس و خواس و ئه زمونى شه پ بزانييت،
پاشان خه لكى هه ردوو شاره كه يان لى پابه پرينه بكه ونه شوين خه واريجه كان، تاكو خوا
له ناويان ده بات و پيشه كيشيان ده كات.. والسلام عليكم..

(بيشري كوپى مه روان) (عبدالرحمن بن مخنف)ى هه لبرارد تاكو سه رو كايه تى سوپاي
كوفيه كان بكات و فرمانى پيكرد كه فرياگوزار و به ئه زمونه كانيان هه لبريژيت، وه ك چۆن
فرمانى به (مهلب) كرد خۆى كيى ويست هه لى بريژيت.

^١ . مهلب وه ك جه نكاو ريك له (مرو الروذ) كه نه مه نى حه فتا و شه ش سال بوو و ده كوپى هه بوو سالى (٨٣ ك)
كۆچى دوايى كرد، له دوايى خۆى به زىدى كوپى جى گرتوه، .

(ابن جریر الطبری) ناماژهی پیدهکات که (بیشری کوری مروان) حهزی نه ده کرد (مهلَب) بیته سه رکردهی سوپاکه، به لام تنها له بهر ویستی (خليفة عبدالملك) ی برای نه و نه رکه ی پی سپاردوه که له قسه که ی (عبدالرحمن کوری مخنف) دا دهرده که ویت کاتیک پی ووت:

بیشری کوری مروان بانگی کردم و پی گوتم: تو پهنگه پینگه و پله و پایه ی خوت لای من بزانیته، وه من به باشم زانی که نه م سوپایه بسپیترمه تو، له پوانگهی نه وه ی که بوم دهرکه وتوو له شکو و نازایه تیت، که واته له ناستی باشترین گومانی مندا به بهرام بهرت، سهیری نه وه بکه ناوا - مه بهستی مهلب بوو - له کاروباردا که لله پهقی له گال بکه و هیچ پاویتز و پایه کیشی په سهند مه که و گوئی پی مه ده..

(نابن مخنف) گوتم: وازی هینا له وه ی که بمسپیتریت به سوپاکه و شه پی دوژمن و سهیرکردنی خه لکی موسولمان، دهستی کرد به هاندانم له کوپه پوره که م - مهلب - (پورزا له باوکه وه) وه که نه وه ی من له که مزه و ساویلکه کان بم، یان نه وه ی که هه رزه بم به نه زانی په فتاریکه م.

(مهلَب) هه ستا به دهرکردنی نه زاریقه کان له نه هواز و تیکی شکاندن و دوری خسته نه وه بو ولاتی فارس، خوی له (رامهرمن) مایه وه، ده پوژیان ده مانگ تیایدا مایه وه و پاشان هه وال هات که (بیشری کوری مروان) مردوو، نیدی حالی سه ریزه کان تیک چوو و له بازایی نه هواز کوپونه وه نه نانه ت خه لکی به صره ویستیان له سوپاکه ی (مهلَب) بکشینه وه نه ویش وتاری بۆدان و گوتم: خو نیوه بهرگری له شاره که ی خوتان و زید و سیهیری خوتان ده که ن.^۱

نه وه یه کیک بوو له و ناکارانه خه لکی عیراق له پابردوودا (ناکاری هه لکه پانه وه و دلگورین)، هه به کرده یی که مه لیک له سه ریزه کان هه لاتن و که پانه وه بو به صره، له بهر نه مه (مهلَب) له نامه که یدا که بو حه حاجی نوسی ناماژه ی پیکرد کاتی شوپشه که ی (ابن

اشعث) و به یهت دانی خه لکی به صهره و کوفه پینی به وه ی به رده وام نابن له گه لی بۆ شه پکردن و دواتر لقی مه لده گه پینه وه و ده رده چن له فره مانی^١.
به لام کاتیک هه جاج گه یشته سه ر کورسی ده سه لات له عیراق دۆخه که گۆپا، وتاره به ناویانگه که ی ئاراسته ی نه و که سانه کرد که ناچن بۆ شه پ و چوونه پیزی سوپاکه ی (مهلب) وه، ترساندن به برینی مال و مولک و تیکدانی خانه و لانه یان، ئیدی خه لکی به صهره و کوفه به کۆمه ل و لیشاو ده هاتن بچه سوپاکه ی (مهلب) وه له ترسی نۆداری و توندپه وه که ی هه جاج، ته نانه ت (مهلب) کاتیک نه و مه موو کۆمه له هاتنه ناو سوپاکه ی وه ووتی:

نه مپۆکه ئیتر مه رده پیاویک هاتۆته عیراق، نه مپۆکه ئیتر دوزمن کۆژا.

له گێڕانه وه یه کی تر دا گووئوویه تی:

کێیه نه و که سه ی که خه لکی عیراقی خسته جموجول و کار؟ کێیه نه و که سه ی که پیاوه کانی کرده نیره پیاو؟ که واته وه یل بۆ دوزمن نه گه ر خوا بیه ویت.
هه جاج خۆی چوو بۆ (رستقبار) تا کو بۆخۆی سه ره په رشتی سوپاکه ی (مهلب) بکات و (عبدالرحمن بن مخنف) ی نارد بۆ لای و نامه یه کیشی پێدا، که هانی ده دا بۆ شه پی خه واریچه کان و تیایدا نوسیبووی:
" گه ر شه م نامه یه متان پێگه یشت شه و ده ست به جی له خه واریچه کان پا په پن...
والسلام..."^٢

مهلب هه ستا به شه پی نه زاریقه کان له (رامهرمن) ناچار یکردن به بی شه پینکی قورس بکشینه وه و چۆلی بکه ن و له سابور له خاکینک بارگه یان خست و دابه زین پینی ده و ترا (کانزبون)، (مهلب) چوو بۆ یان و (ابن مخنف) یش له په مه زاندا بۆ یان چوو، مهلب فره مانی

١. دواتر باسی قسه و لیدوانه که ی تاییه ت به شوڕشه که ی (ابن اشعث) ده که یی له م په رتۆکه دا.

٢. سه بری (الدياب والنهاية) و (الكامل في التاريخ) و (مروج الذهبی - للمعتمدی) مکه

٣. رستقبار.

٤. تاریخ الطبری.

کرد به هه لکه ندنی (خه ندهق) چالێك به دهوری سه ربازگه كه یدا بۆ پارێزگاری كردن له
خۆی و سه ربازه كانی، به لام (عبدالرحمن بن مخنف) فه رمانی به سه ربازه كانی خۆی
نه كرد تا خه ندهق هه لکه نن وه کو (مهلب) چونکه خه واریچه كانی به که م ده زانی و
به ره نگاری بونه وه یانی پی ئاسان بوو.

خه لکی به صره باسیان کرد که (مهلب) ووتی به (عبدالرحمن بن مخنف)، گهر پیت
باش بوو خه ندهق به سه ردا لێبدهیت پێویسته وا بکهیت.

هاوه له كانی عبدالرحمن به گوێیان نه کرد و گووتیان: خه ندهقی ئیمه شمشیره كانمانه .
سه ره نجامی ئه و به ئاسان ته ماشا کردن و به که م زانینه ی دوزمن ئه وه بوو هه لکه پاوه کان
به شه و هیرشیان کرده سه ر سه ربازگه که یان و په لاماریان دان و تیکیان شکاندن و زۆریان
لێ کوشتن، ته نانه ت خودی (ابن مخنف) کوژرا.

شاعیرێکیش له م پوداوه دا ده لیت:

فهم بین میت وقتیل

لن العسکر المکل بالصرعی

حاصب الرمل بعد جر الذیول

فتراهم تسفی الریاح عهم

پاش کوژرانی (ابن مخنف)، شه پی (مهلب) دژ به خه واریچه کان نزیکه ی سالتیک له
سابور به رده وام بوو.

به لام خه لکی کوفه گێرانه وه یه کی تریان هیناوه جیاوازه له گێرانه وه که ی پێشو که
خه لکی به صره باسیان لێوه کردووه، ووتویانه: خه واریچه کان هیرشیان کرده سه ر
(مهلب) و ناچاریان کرد په نا بۆ سه ربازگه که ی بیات و ناردی به دوا ی (ابن أحنف) دا که
یارمه تی بدات و پێی ووت:

دوژمنمان یه کێکه و ده بینیت چی به سه ر موسولماناندا هاتووه، که واته یارمه تی
براکانت بده خوا په حمت پی بکات.

ئینجا (ابن مخنف) به دهم داواکه ی (مهلب) وه چوو و هه رچی سه ربازی هه بوو ناردی
بۆی، له سه روی هه مویانه وه کو په که خۆی که ناوی (جعفر) بوو.

سه ره نجامی شه وه خه واریجه کان خویان گه یانده سه ریا زگه که ی (ابن مخنف) و ده وره یان دا که سه بارزی زوری لی نه مابوو، ئینجا (ابن مخنف) ئاشکرا بوو و هاته ده ست لئیان و تا توانای بوو شه پی کرد هه تا کوژرا.

سه ره نجامیش به هوی پشتیوانیه که یه وه بۆ (مهلپ) (ابن مخنف) ده شکیت و خودی خوی ده کوژریت، هه ندیکیش وای بۆده چن له م گێرانه وه یه وه پون ده بیته وه که سوپای به صره که (مهلپ) سه رکردایه تی ده کرد ژماره ی که متر بوو له سوپاکه ی کوفه که (ابن مخنف) سه رکردایه تی ده کرد.

کاتی که هه جاج به کوژرانی (عبدالرحمن کوپی مخنف) ی زانی (عتاب بن ورقاء) ی نارد وه که سه رکرده ی تازه ی سوپاکه ی کوفه و به و مهرجه ی له (مهلپ) سه رمان وه ریگری و گوی له مست بی.

به لام له نینوان (عتاب کوپی ورقاء) و (مهلپ) دا نا کوکیه ک پویدا، کار گه یشته شه وه ی که (عتاب) نامه ی نارد بۆلای هه جاج و پودا وه که ی تیگه یانده، که چۆن (مهلپ) هه ندیک له ساویلکه کانی سوپای کوفه ی هاندا وه له (عتاب) ی سه رکرده یان، له و ناویه نه شدا شۆپشه که ی (عبدالله ی کوپی جارود) هاته پیش، ئینجا هه جاج ناردی به دوای (عتاب) دا تا کو هاوکاری بکات له دامرکانده وه ی شۆپشه که ی ئیبن جارود) دا، شه پی خه واریجه کانی واز لیه ئینا بۆ (مهلپ).

پاش ته وابوو نی هه جاج له کوتایی هینان به شۆپشه که ی (ئیبن جارود) و کوژرانی ئیبن جارود سه ری سه رکرده کانی شۆپشه که و له سه رو هه مویانه وه سه ری ئیبن جارودی نارد بۆ (مهلپ) تا کو هانی بدات بۆ شه پی خه واریجه کان و گیانی مه عنه وی و وره ی سه ربازه کانی به رزیکاته وه، هه روه ها ترس بخاته دلی خه واریجه کانیشه وه.

هه ریویه (مهلپ) پاش شه پتیکی به رده وام و قورس له گه ل خه واریجه کان که نزیکه ی سالی که درێژه ی کیشا توانی وایان لی بکات بکشیننه وه بۆ ده ره وه ی خاکی فارس، که که و تبه وه ژیر پکیفی خۆیه وه، ئینجا فه رمانی خه لیفه عبدالملك ده رچوو به واز هینانی

دامات و دهسکهوت و باجی فارس بوښو، ههروهه سهرېشکی کرد له دامه‌رزانندی
کاربه‌دهسته‌کان به‌دهستی خوی و لای خویوه بو ناوچه‌ی فارس.

وږپای نه‌و شه‌ره لورودریژده‌ی که مهلب هاته ژتر باری له‌گه‌ل خه‌واریجه‌کان که‌چی
حهجاج نامه‌یه‌کی نارد بو مهلب و تیایدا تومه‌تباری کرد به ترسنوکی و داوای لیکرد
به‌خبرایی کوتایی به‌دوژمن بهینیت.

مهلب وای ده‌بینی که دریزه‌کیشانی جه‌نگه‌که له به‌رزه‌وه‌ندی و قازانجی خویه‌تی،
بویه به حه‌جاجی ووت: من چاوه‌پی ده‌که‌م به‌کټک له‌م سیانه‌یان بو بیته‌ پیش، مردنیکی
گورج و به‌تاو، یان برسیتیه‌کی به‌زیان، یاخود ناکوکیه‌ک له‌نیوانیان خویاندا.

به‌لی، نه‌وه‌ی مهلب خوازیاری بوو هاته دی و ناکوکی و دوبه‌ره‌کی که‌وته ناو پیزه‌کانی
نه‌زاریقه‌وه و له‌ناوی بردن!! چوڼ نه‌وه‌ پویدا؟

به‌رتوکه‌کانی میژوی نیسلا می باسی نه‌وه ده‌که‌ن (مهلب کوپی نه‌بو صوفره) کاتیک
که شکستی هینا له له‌تاوبردن شورش نه‌زاریقه‌کاندا له‌پوی سهریازیه‌وه، هه‌ولی دا
نابلو‌قه‌یان بدات و ته‌نگیان پی هه‌لیجنیت تا‌کو وای لیکردن په‌نایان برده به‌ر (کرمان) و
له (فارس) ده‌ری کردن، دیار و هه‌واریانی لی دور بکه‌ویتنه‌وه، شه‌پی دژ به‌یه‌کی هه‌ر
دروا به‌رده‌وام بوو و کوتایی پی نه‌ده‌هات، هه‌ریویه مهلب چاوه‌پئی کرد دوبه‌ره‌کی
بکه‌ویتنه‌ نیوانیان‌وه، ئینجا هه‌ندیکیان سهرېچی (قطریا) یان کرد که سهرکرده‌ی
نه‌زاریقه‌ سوو و لئی هه‌لگه‌رانه‌وه و به‌یعتیان دا به (عبد ره‌به‌) ی گه‌وره و نه‌و
دوبه‌ره‌کیه‌ش بووه هوی له‌تاوبردنیان.

ئین چهریر پوخته‌ی نه‌وه‌ی پویدا له‌نیوان مهلب و نه‌زاریقه‌دا له‌میان‌ه‌ی سالتیک شه‌پی
قورس دا باس ده‌کات و ده‌لټت:

هشام له (أبو مخنف) وه‌و باس ده‌کات، نه‌ویش له یوسف کوپی یه‌زیده‌وه که (مهلب)
بارگه‌ی خست له (سابور) پویه‌پوی (قطریا) و هاوه‌له‌کانی له خه‌واریجی نه‌زاریقه
بوویه‌وه، پاش نه‌وه‌ی که حه‌جاج نزیکه‌ی سالتیک ده‌بوو (عتابی کوپی وه‌رقا) ی له
سهریازگه‌کی دروخستبووه‌وه.

پاشان (پۆزى بوستان) ھىرشى بۆ بردن و شەپتىكى قورسى لەگەل کردن و (كرمان) لە دەستى خەوارىجەكاندا بوو و (فارس) لە دەستى (مەلب) دا بوو، ئىنجا گەمارۆى خستە سەريان و تەنگى پى ھەلچىن و لە فارسەو ھىچ شەك و پىداوېستىەكيان بۆ نەدەھات، لە ديار و دەواريان دورى خستەو، ھاتنە كرمەن و مەلب بە شوئىيانەو، بوو ھەتا لە (جىرفت) كە شارىكى كرمەنە (شارىكى كرمەن) دابەزى، لەو زياتر لە سالىك شەپى قورسى لەگەل کردن و لە ھەموو فارس دورى خستەو.

ئىنجا كاتىك ھەموو فارس كەوتە دەستى (مەلب) ھەو، ھەجەج كارىبە دەستەكانى خۆى ئاردە سەرى گەرچى (مەلب) ئەو شوئىەى گرتبوو، ئەو ھەوالە گەيشتەو بە خەلىفە عبدالملك و ئەوئىش نامەى نوسى بۆ ھەجەج و گوتى:

پاش سوپاس و ستايشى خودا..بەئەلە باج و سەرمانەى فارس بە دەستى (مەلب) ھەو، بىت، بىگومان ئەو دەبىتە ھىزىك بۆ سوپاكە و ھارىكارىك بۆ خواوھنى سوپاكەش، شارى (فساودرابجەرد) و شارى (اصطخر) بەئەلە بۆ ئەو بىت.

ئەوئىش وازى لىھىنا مەلب، ئىنجا مەلب كارىبە دەستەكانى خۆى ئاردە ئەو، ئىدى ئەمە بوو ھىزىك بە سەر دۆزمنەكەيدا و ئەو ھەشى لەگەل ئاشت دەبوو ھە^۱.

كاتىك سەرکەوتن ھىواش و لەسەرخۆ بوو، ھەجەج يەكىك لە پیاوھەكانى خۆى ئارد بۆلای مەلب بەناوى (بەرائى كوپى قەبىصە) نامەىكى پىداوېتيايدا نوسىبوو: ... بەخوا وەك من واى دەبىنم گەر تۆش بىتەوئىت ئەو پوېپووى ئەو ياخىە گومپاiane دەبووئەو، بەلام تۆ ھەزدەكەيت مانەوھيان درىژە بکىشىت تاكو خاكەكەى دەرووېرت بخۆيت.

ھەربۆيە (بەرائى كوپى قەبىصە) نىردراوھ بۆلات تاكو پاتەپىنىت لىيان، كەواتە ئەگەر گەيشتە لات بە ھەموو موسولمانانەو لىيان پاپەرە، پاشان بە توندترىن شىواز

^۱ . سەبرى (تارىخ الطبرى) بکە.

به‌ره‌نگاریان بیهوده، نه‌کهی هه‌رگیز بێزار و وه‌پس بیت و نه‌وشته پڕه‌پوچانه.. یان نه‌و
ستانه‌ی که لای من شیاو و پێتیدراو نین.. والسلام..

نیدی (مەلب) و هەموو نەوێ موسولمانان چوون بەرەو شەپی خەواربەکان و دەستەوێخەبوونیکی گەرم پێیدا تەنانەت بەپاشی کوپی قەبێخە (هات بۆلای (مەلب) و پێی گوت: نە بەخوا... هەرگیز سوارچاکی وەک کوپەکانی تۆم نەبینیوە، هەرودەها هیچ کات سوارچاکی وەک سوارچاکەکانی تۆم لەناو عەرەبدا نەبینیوە، هەرگیز هیچ کۆمەڵ و نەتەوێکیشم نەبینیوە وەک ئەوانە ی شەپ لەگەڵ تۆ دەکەن، ئارام بگرە هیچ قەیدی نە... بەخوا تۆ بیانوت هەیە.

مہلب بہ رده وام بوو له شه پکړدن و پوپه پوپو بونه وهی نه زاریقه کان به توندی، به (به پیا
ای گوت: چیت بیینی و بۆ دهرکه وت ؟

روتى: به خوا که سانیکم بینی هیچ سهرت ناخا به سه ریاندا خوا نه بیئت، ئیدی مهلب
 چاکه ی له گهل (به را) کرد و یارمه تی دا و پۆشته ی کرد و فره مانى دا ده ره رار دره مى
 پى بدهن، پاشان به پرا تى ته قاند و گه پاره وه بۆلای هه جاج و شه وه ی بینبووی پى
 پاگه یاند و هه روه ها نامه یه کی نوسراوی (مهلب) ی هینابوو بۆ هه جاج که تیايدا نوسرابوو:
 له پاشان... نوسراوه که ی فرمانده م پیگه یشت خوا چاکى بۆ بکات، په نجه پراکتشانی
 بۆ من و تۆمه تبارکردنم سه باره ت به م یاخى و سه رلیشنىوانه، فرمانده فره مانى پیکردم
 که لییان راپه ریم، به دیارچاوی نێرده که یه وه، منیش نه وه م کرد، لى بپرسه بزانه چى
 بینوه، به لام به خوا من گه ر به متوانیا به بنج و بنه وانیا ن ده ریتم و له شوینی خویان
 بیانسپمه وه و پاشان وازم له کاره هینابیت و گزیم له موسولمانان کرد بیت و بى نه مه ک
 بووم به رامبه ر نه میری به واداران و نامۆزگاریه کانی فرمانده نه وا په نا به خوا گه ر نه وه
 رای من بوو بیتوالسلام.

پاشان (مہلب) بۆماوہی مہژدہ مانگ وازی لہ پوویہ پوویوونہ وہیان نہ ہینا، کہ چی
میشتا نہ بیتوانی دہریان بکات و پیشہ کیشیان بکات، مہتا ناگزکی کہوتہ نیتوانیانہ وہ، کہ

ئیبڭ جهریری ته بهری سهره نای ئەم ناکۆکیه و چۆنیه تی سهره لانی و پۆلی مهلب له
خۆشکردنی ئازاوه که دا باس دهکات و دهلیت:

پاشان پیاویک له خۆیان که کار به دهستی ناوچه به کی کرمان بوو و دهستوپێوهندی
(قطری) سهر کرده ی ئه زاریقه بوو، به یه که یه کی سهر یازیوه به وان که پیتی دهوترا
(المقطر) له (بنی خبته) بۆی ده رچوو، ئینجا پیاویکی کوشت که خاوهن پله و هیز و
دهسهلات بوو له ناو خه واریچه کاندای، له ناو ئەواندا ویلایه تیکی وه رگرتبوو، کاتیکی (مقطر)
ئهو ی کوشت ئیدی خه واریچه کان هه لیان کوتایه سهر (قطری) ، ئه وه یان بۆ باس کرد و
گووتیان: پێما بده ئه و بکوژه له بری هاوه له که مان بکوژینه وه.

ئه ویش پیتی گوتن: به باشی نازانم وابکه م، گریمان پیاویک لیکدانه وه به کی کرد و هه له ی
کرد له لیکدانه وه کیدا، به باشی نازانم بیکوژنه وه، ئه و له چاکه کان و له پێشینه کانی ناو
ئێوه یه.

ووتیان: به لێ ههر ده یکوژینه وه.

پیتی وتن: نا.. مه یکوژن..

ئیدی ناکۆکی که وته ئێوانیه وه، (عه بد په به) ی گه وریان کرده سهر گه وریه وازیان
له (قطریا) هینا، (قطریا) به یعه تی له کۆمه لیکیان وه رگرتبوو که نزیک بوو له (چوار یه ک)
یان (پیتنج یه ک) ی ژماره یان، ئینجا نزیکه ی مانگیکی به یانی و ئێواره شه پی له گه ل کردن.
ههر یزیه (مهلب) دلخۆش بوو به م ناکۆکیه و ئه و شه په چاوه پوا سکراره ی که و تبه وه
نێوان خه واریچه کان خۆیا نه وه، پاش ئه وه ی نه یترانی به سهر که و تنی سهر یازی یان
که مارۆدانیان سهر که و تن به دی به یئیت به سهر یاندا، نامه ی نارد بۆ حه جاج و په وشه که ی
تیگه یاند و نوی:

له پاشان... به راستی خودا خه واریجی به خۆیا نه وه سهر قال کردوه و ژۆریه یان وازیان
له (قطریا) هینا وه و به یعه تیان داوه به ١٠ عه بد په به) ی گه وریه، کۆمه لیکیان له گه ل
(قطریا) ماونه ته وه، ئه وان به یانی و ئێواره له گه ل یه ک شه پی ده که ن، منیش پێشتر

خواریاری نهوه بووم که نهو ناکوکیه یان تی بکویت و بیته هوی له ناوچرونیان گهر خوا بیهویت...والسلام.

دوای نهوه حهجاج به نامه یه که وه لای دایه وه تیایدا هاتبوو:

له پاشان... نامه که تم پیگه یشت که تیایدا یاسی ناکوکی خه واریجه کانت کردووه له نیو خویاندا، جا نه گهر نه نامه یه ی منت پیگه یشت، لییان بیړه دهست نا له و حالی ناکوکی و دوو به ره کیه ی خویاندا پیش نهوه ی به کبگر نه وه و قورسایان له سهرت قورستر بیت... والسلام.

نیجا مهلب به نامه یه کی تر وه لای حهجاجی دایه وه و ووتی:

له پاشان... نامه ی فرمانده م پیگه یشت، هرچی تیدابوو لئی تیگه یستم، من پیم باش نه بوو هیزشیان بق بکه م چونکو خویان له ناویه کدا به شهر هاتووون، ژماره ی به کتری که م ده که نه وه، جا نه گهر له سهر نه وه به رده وام بوون نه وه یه که نیمه ده مانه ویت و پوژ به پوژ که م ده که ن و له ناو ده چن، نه گهریش به کیان گرتنه وه نه وایه کتریان ته نک و لاوان کردووه، نیمه ش لییان دینه دهست له سهر نه و حاله شه وه، نه وان لاوا تر و بی هیز ترن نه وه ی که هه بوون، گهر خوا بیهویت... والسلام.

نه وه ی (مهلب) به باشی ده زانی نه وه راسته که بوو... چونکو گهر گوئی بگرتایه بق قسه کانی حهجاج و هلی کوتایه ته سهر خه واریجه کان له وکاتی که ناکوکی و دوو به ره کی له نیوانیاندا بوو و شهریان له گه ل به کتر ده کرد، نه وه ده بوو یه هوی به کگرتنه وه یان دزی (مهلب)، ده یو یست هه به وجوره له شهره کیان پامینیت و به به رده وامی به کتری بکوژن و بچن تاکو تیاده چن.

نه گهریش ناکوکی و شهر له نیوانیاندا کوتایی پیهات، شهر دهست پیده کاته وه له گه لیان له وکاته ی که له دخیکی معنه وی و کوشتوبپی دژاردان، شیدی ده توانیت سهر بکویت به سهریاندا ناسانتر له وه ی که له دخی هیز و به کپزییاندا بوون، که له پابردوودا نه ی توانی.

له کۆتاییدا هەر ئه مه هاته دی بۆ مهلب، (مهلب) لێگه را خه واریجه کان نزیکه ی مانگێک له گه ل یه کتر شه پیکه ن، تاکو سه رکرده که یان (قطریا) له گه ل ئه وانه ی له گه لی بوو به ره و (گهرستان) پۆیی، ئه وانه ی تریش له گه ل سه رکرده نوێیه که یان مانه وه (عبد ربه الکبیر)، ئینجا مهلب لێیان پاپه پی و شه پێکی قورسی له گه ل به رپاکردن، له ناوی بردن و چه نک که سیکی که م نه بیّت پرگاریان نه بوو له ده ستیوه سه رکه وتنی به ده ست هینا و (عبد ربه) ی سه رکرده ی نوێیانی کوشت و سه رکرده کۆنه که (قطریا) هه لات.

حه جاج به وه وه نه وه ستا به لکو سوپایه کی به سه رکردایه تی (سفیان کوپی الابر) نارد که گشت سوپاکه له خه لکی شام بوون و پالێشتی کرد به سوپایه ک له کوفه وه به سه رکردایه تی (محمد بن الأشعث) له (طبرستان) بۆ ئه وه ی سه رکرده ی هه لاتووی خه واریجه کان (قطریا) وه ده رنێن، هه تا پێی گه یشتنه وه له شیوێک له شیوه کانی (طبرستان) و شه پیان له گه ل کرد و هاوه له کانی لێی جیا بوونه وه و خۆی له سه ر ئازه له که ی به ربوویه وه بۆ دامێنی شیوه که، ئینجا یه کێک له پۆله کانی شاره که هاته لای و نهیده ناسی، ئینجا (قطری) پێی گوت ئاوم بده ری تینومه. تینویتی زۆری بۆ هینابوو، پیاوه که پێی گوت: شتیکم بده ری تاکو ئاوت بده می و تینویه تیت بشکێنم.

قطری گوتی: به لایت دا هیچم پی نه نه و چه که نه بیّت که ده یبینیت، من پیتی ده ده م گه ر ئاوت بۆ هینام.

ورتی: نا به لکو ئیستا بده ری.

قطری گووتی: نا به لکو له پیشدا ئاوم بۆ بێنه.

له و کاته دا پیاوه که به ردیکی گه وره ی دا به (قطری) دا یه کێک له سمته کانی شکاند، ئه ویش نالاندی و هاواری کرد، پیاوه که ش خه لکی بانگ کرد و هاتن به ره وپیری و سوپای کوفه کوشتیان و سه ریان بپی و ناردیان بۆ هه جاج.

له خه واریجه کانی ئه زاریقه چه ند که سێک مانه وه که به یه تیان دا به (عبیده بن هلال) و خۆیان له کۆشکێک هه شاردا له (قوس)، ئیدی (سوفیانی کوپی نه بره د) گه مارۆی

حهجاج، کوپی یوسفی سهقمفی // ۲۲۷

دان، ئینجا جاردەپێك بانگی دا لەناویاندا، هەر پیاویك هاوێكەى بکوژێت و پاشان بێتە
دەر بۆلای ئێمە ئەوا بێ وەى و پارێزداوە لای ئێمە.

پەكسەر (عبیدە بن ھلال) ئەم ھۆنراوەیەى ووت:
لَعَمْرِي لَقَدْ قَامَ الْأَسَمُ بِخُطْبَةٍ لَهَا فِي صُدُورِ الْمُسْلِمِينَ غَلِيلُ
لَعَمْرِي لَئِنْ أُعْطِيتُ سَفِيَانَ بَيْعَتِي وَفَارَقْتُ دِينِي إِنِّي لَجَهْلُ
إِلَى اللَّهِ أَشْكُو مَا تَرَى بِحَيَاتِنَا تَسَاوُكَ هَزْلِ مُحْضَنٍ قَلِيلُ
تَعَاوَدَهَا الْقَذَافُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ يَقُومَسَ حَتَّى صَعِبَهُنَّ ذِكْلُ
فَإِنْ يَكُ أَفْنَاهَا الْعِصَارُ قَرِيْبًا تَشْحَطُ فِيمَا بَيْنَهُنَّ قَتِيلُ
وَقَدْ كِدْنَا مِمَّا أَنْ يُقْدَنَ مِنَ الْوَجَى لَهُنَّ بِأَبْوَابِ الْقِبَابِ صَهِيلُ

ئینجا (سوفیان) گەمارۆی چڕی خستە سەر تاكو شەكەت بوون و ھەموو ئازەل و
مالیاتەكانیان خوارد پاشان ھاتنە دەر لە كۆشكەكە و شەپیان لەدژی سوفیان كرد تاكو
ھەموویان كوژدان و ئەویش كەلە سەرى ھەموویانی نارد بۆ ھەجاج، ئەو پوداوە سالى
۷۷ك پویدا، ئینجا سوفیان چوو (دناوەند) و (طبرستان) وەك فرماندەوا لەوئ ماپەو
ھەتا ھەجاج لای برد و دورى خستەو پێش پوداوى (دیر الجماجم) كە دواتر باسەكەى
دیتە بەردەستت لەگەل باسى شوێشەكەى ئێبن ئەشعەس دژی ھەجاج و خەلیفە..

بە كوژانی (عوبەیدەى كوپى ھلال) و ئەوانەى لەگەلى بوون لە پاشماوەى ئەزارىقە..
شوێشەكەیان كۆتایی پێھات و ھەجاج پزگارى بوو لەدەستیان پاش شەپێكى تال و
قورس و درێزخایەن، ھىچ شەپێك لەو درێزتر نەبوو بێجگە لە شەپەكەى (عبدالرحمن
كوپی ئەشعەس) كە شوێشى بەرپاكرد لەدژی ھەجاج، وەك دواتر لەكاتى خۆیدا بە
پشتیوانى خودا باسى دەكەین.

شەرى ھەجەل ھەگەل خەوارىجەكانى صوفرىيە

خەوارىجەكانى صوفرىيە شۆيىنگەوتووانى (زىياد بن الاصفر) و ووتراویشە (عبدالله بن صفر) ھەروھە گوتراوھە (عبدالله بن قبيصة) بوون، كە يەككە بوو لە كۆمەلە سەرەكیەكانى خەوارىج، ھەروەك گوتراوھە ھۆكاری ناوھەكانى دەگەریتەوھە بۆ نۆدی پەرسەش و نوێزیان بەجۆرێك ناوچاوان و پەلەكانیان زەردبوو، یان ھۆكاری ئەو ناوھەكانى دەگەریتەوھە بۆ نازناوی دامەزرێنەری ئەو كۆمەلە یە وەك پێشەى ھەمیشەیی خەوارىجەكان.

لە خەوارىجەكانى صوفرىيە گرۇپىكى تر دەرجوون و جىابوونەوھە پێیان دەووترا خەوارىجى صالحى (الخوارج الصالحية) كە سەر بە (صالح بن المسرح التميمي) بوون، يەككە بوو لە زانایانى خەوارىج، لە (دارا) دەژیا، لە نێوان (ماردین) و خاكى موصل و جەزیرە، ھاوھەلانیكى ھەبوو فێرى قورئان خوێندنەوھە دەکردن و لەدیندا شارەزای دەکردن، چیرۆكى دەگێڕایەوھە و پەلەى نەکرد لە ھەلگەرانەوھە لە خەلیفە.

ابو مخنف دەئیت: (عبداللهى كۆپى عەلقەمە) بۆى باس كردم ووتى: كاتێك ھاوێپىكانى صالح لە دەورى بالۆ بوو بوونەوھە پۆژێك پێى ووتن: نازانم چاوەپێى چى دەكەن، تاكەى دادەبەشەن، زۆر و ستەم تەشەنەى كردووە، دادپەرەوھەریش لەناوچوو، ئەم فەرمانەرە وایانەش ھێچیان پێى نیە بۆ خەلكى دەرد و خەم و زیادەپۆیی و نۆرداری و بۆرگەوتنەوھە لەپاستى و بوێرى بەرامبەر خوا نەبێت...

¹ . صفریان أصفر: واتە رەنگى زەرد.

کهواته ناماده بن بۆ یارمه تی نه و براینه تان که ده یانه ویت به رپه چی پوچ و ناپه و
بدنه نه و و یانگه شه بۆ راستی ده که ن وه که نه وه ی ئیوه ده تانه ویت، دین بۆلاتان و پیک
ده که بن، ده بینین چی ده که بن، چ کاتیک بهانه وی دهرده چین و پاده پهرین^۱.
نه وه ش سالی ۷۶ ک بوو.

هاوه له کانی نامه یان له گه له یه کتر گۆرپه وه و بانگی یه کتریان کرد و قسه یان له گه له
یه کتر کرد و گردبوونه وه به و جۆره، نه و کات (ابن وائل الیشکری) نامه یه کی له
(شبیپ)^۲ وه هینا بۆ (صالح کوپی مسرح) و تیایدا نوسرابوو:

له پاشان..... زانیم که تۆ پیویستت به که سانیك بووه، منیشت بۆ نه وه بانگ
کردوه، هه رپویه هاتم به ده مه وه، نه گه ر نه مه نه و پۆزه بوویت نه و تۆ گه وده ی
موسولمانانیت، هیچ کهس له ئیمه له پێگه ی تۆ لاندات، نه گه ریش ویستت نه و پۆزه دوا
بخه ییت ناگادارم ده که یته وه.

خوا تۆ و ئیمه ش بکات به وانه ی که کاروباریان بۆ خواجه و له بهر پازی بوونی خودایه و
به نیازی بینینی پوی پاک ی پهره ردگار و هاوپیته تی پیاوچاگان له به هه شت دا... والسلام.
وه لامي صالح به نه ری و پازی بوون هاته وه به م جۆره:

له پاشان.... نامه و هه واله که ت درهنگ گه یشته وه پیم و هه تا نه وه بی تافه تی کردم،
پاشان دواتر یه کیک له موسولمانان پایگه یاند پیم که هاتویته دهر و هاتوی، کهواته
سوپاسی خودا ده که بن له سه ر نه و قه زایه ی بۆی داناوین.

نامه هینه که ت نامه که تی بۆ هینام، هه رچی تیا بوو لێی گه یشتیم، وا ئیمه ش ناماده و
سازین بۆ راپه رین، هیچ شتی که نه یوه ستاندوم له دهرچوون چاوه پرانیی تۆ نه ییت، کهواته
بگه ره لامان، پاشان هه رکات ویستت دهرچۆ له گه لمان، چون تۆ له و که سانه ی که

^۱. تاریخ الطبری.

^۲. نه و: (شبیپ بن یزید بن نعیم بن قیس بن عمرو بن الصلت بن خراهبیل بن صبرة بن نعل بن شیبان

الشیبانی) ه.

پاوبوچونت ژیرانه یه و پشتگوئ ناخریت، له و که سانه ی کاروباره کان به بی تو پای
نابن... والسلام عليك.

هر به و جوره، پای (شبيب) و (صالح) له سهر نه وه بوو که هه لېگه پینه وه له حه جاج و
خه ليفه ی نه مه ویه کان، (شبيب) چوو بۆلای صالح و کاتیک پتی گه یشته گووتی: با
پاپه پین... خوا په حمت پی بکات، سویند به خوا نه م کومه له یه ته نها وانه ی تر زیاد
ده که ن و فیر ده بن، تاوانکارانیش هیچ زیاد ناکه ن ژوردار ی و ستم نه بیته.
صالح شوینکه وتوانی خوی ناگادار کرد که نه و پاده په پیت له سهره تای مانگی صه قه ر
شهو ی چوارشه ممه ی ۷۶ک، که واته ناماده بن بۆ نه و پاپه پینه و چه ک و که ره سته ی شه ر
ناماده بکه ن.

نه بو مخنف ده لیت: (فروه بن لقيط الأزدي) قسه ی بۆ کردم و ووتی: به خوا من له گه ل
(شبيب) بووم له (مه دائن) باسی چۆنیه تی پاپه پینه که یانمان ده کرد ووتی: کاتیک ویستمان
ده ریچین شه وی ده رچوونه که لای صالحی کوپی مسرح کۆبووینه وه، پای من نه وه بوو
خه لکی کۆبکه پینه وه کاتیک کرده وه ی ناپه سهند و دوژمنایه تی و ویرانکاری و خراپه م بیخی
له سهر زه وی، هه ستم چووم بۆلای و ووتم: نه ی نه میری بپواداران - مه به سستی صالحی
کوپی مسرحه - چۆن له زیاننامه ی پیغه مبه ره وه ده پوانیته نه و خه لکه سته مکاران؟
نایا بیانکوژین پیش نه وه ی بانگه وازیان بکه ی؟ یان بانگه وازیان بکه ی بۆلای پیگه ی
پاست و دواتر شه پیان له گه ل بکه ی؟

من پای خۆمت پی پاده گه یه نم سه باره ت به وان، پیش نه وه ی تو پای خۆت بلیت به من
سه باره ت به وان، من وای ده بینم هر که سیک پای نیمه به باش نازانیت نزیك بیت یان
دووور بیکوژین، چونکه نیمه ده رده چین له فرمانی که سانیکی سته مکاری گومرای ژوردار
که فرمانی خویان واز لیه یناوه و شه یان ده سستی گرتوو به سهر دل و ده رویناندا.
نینجا ووتی: نا.. به لکو بانگه وازیان ده که ی، سویند بی که سیان ناپه ن به ده مه ته وه
نه وانه نه بیت که پاکه ت به باش ده زان، نه وانه شیان که گالته یان به پاکه ت بیت شه پت
له گه ل ده که ن، بانگ کردنیان بیانویان ده بریت، باشتی به لگه ش ده بیت به سهر یانه وه.

ووتى: پىم ووت: پات چۆنە سەبارەت بەوانەى كە شەپمان لەگەل دەكەن و سەردەكەوين بەسەرياندا؟

چى دەلتىت لەبارەى خوین و مالىانەو؟

صالح گوتى: ئەگەر كوشتمان و دەستكەوتمان هەبوو ئەو هەى خۆمانە، ئەگەر شى لى بوردە و لى خۆش بوو بووین ئەو فراوانترمان دەكات.

ووتى: پاسترىن و باشتىن قسە بوو، خوا پەحم بەنیمە و ئەویش بكات.

هەروەها صالحى كوپى مسرح ئەو شەوہى پاپەرى بە ھاوہ لەكانى ووت:

لەخوا يترسن ئەى بەندەكانى خودا، پەلە مەكەن لە شەپكرن لەگەل هېچ كەسنىكا مەگەر كەسانىك كە ئىوہيان دەوتت و پەلامارتان دەدەن و داو و فیلتيكان سازكردبیت، چونكە بەپاستى ئىوہ لەبەر توپەبوونى خودا پاپەريون بەجۆرىك پىرۆزىەكانى شىكینرا و لەسەر زەوى سەرىپچى كرا، خوین بە ناحەق پڙا و مال و سامانىش بەتالان و ناپەوا بران، كارى هېچ كۆمەلىك بە ناشىرىن و عەيبدار مەزانن كە خۆيشتان هەمان كار دوبارە بكەنەو، چونكە هەرچى كردارىك پىی هەلدەستن لىی بەرپرسن.....

ژمارەيان لەو شەوہدا سەد و دە يان سەد و بیست پیاو بوو، صالح نامۆژگارى كردن شەپنەكەن مەگەر ناچار بن، چەندین ئازەل و ئەسپى (محمەدى كوپى مەروان)ى برائى خەلیفە (عبدالملك)يان گرتبوو كە نوینەرى براكەى بوو لە جەزیرە، پىی دابوون تاكو سوارى بن، لە خاكى (دارا) سىازدە شەو مانەو، خەلكى دارا و (نەصیبین) و (سەنجان) بەنايان دان.

كاتىك جىگىرى خەلیفە (محمەدى كوپى مەروان) پىی زانین، هەزار سوارچاكى بەسەركردایەتى (عدى بن عدى بن عمیرە) نارد بۆ پەلاماردانیان، بە چەشنىك بۆیان بۆیشتن هەروەكو بلتی بەرەو مەرگ دەچن لەترسى شەپكرن لەگەلیان و لەبەر ئەوہى دەیانزانى خەوارىجەكان چەند ئازا و نەترسن لەشەپدا و چەند توندوتیژن، جا كاتىك كەبشتن بەیەك لەگەل خەوارىجەكاندا، خەوارىجەكان توانیان سەرەپای كەمى ژمارەشیان

سهریازه کانی چیکری خلیفه تیک بشکینن شکانیکي ترسناک و له پاده به دهر، ههرچیان هه بوو بوویه دهستکه وتی خه واریجه کان.

(محمدي کوپی مهروان) دووباره سوپاپه کی نارد سهریان که له هه زار و پینچ سهد سوارچاک پیکهاتبوو به سهرکردایه تی (حارس کوپی جعونه) و له شکرکی تری هه زار و پینچ سهد که سی به سهرکردایه تی (خالد کوپی حر) نارد و پی گووتن: ههرکامتان پیشت سهرکه وتنی به دهست هینا نه وه ده پیته فرمانده و نه میری خه لکه که.

ئینجا چوون بویان به سی هه زار جه نگاهه ره وه، خه واریجه کانیش وه ک باس کرا ژماره یان سهد و ده یان سهدو بیست جه نگاهه ره بوون.

هه ردوو لا پوه پوی به کتر بوونه وه له (نامه د)، شه په که تاوی سهند، نزیکه ی هه فتا له خه واریجه کان کوژدا، له سوپاکه ی (مهروان) یش نزیکه ی سی سهریاز کوژدا، هه ربویه خه واریجه کان له شه ودا هه لاتن و له ناوچه ی جهزیره چوونه ده ره وه، په پینه وه بۆ موصل و پویشتن تاکو (دسکهره) یان بهی، ئینجا هه جاج سی هه زار سهریازی نارد سهریان به سهرکردایه تی (حارس^١ کوپی عومه یره) بۆ به ره نگاریوونه وه یان، له خاکی موصل پینیان گه یشته وه و (صالح) ته نها نه وه د پیاوی له گه ل بوو.

سهره پای که می ژماره ی خه واریجه کان که چی نارامگری و بهرگه گرته نیکي زوریان هه بوو له شه په که دا.

دواجار له م شه په دا سهرکرده ی خه واریجه کان (صالح کوپی مسرح) کوژدا و (شبییب) بریندار بوو، هاو پیکانی هه لیان گرت و بردیانه په نایه که وه و شادریانه وه له وی، له م کاته دا هه فتا پیاویان له گه ل مابوویه وه، ئینجا (حارس کوپی عومه یره) ده روی دان و فره مانئ به سهریازه کانی کرد که ده رگای نه و شوینه ناگرته یه رده ن که خه واریجه کان خویان لی په نا دابوو، نه وانیش نه و کاره یان کرد و گه پانه وه بۆ سهریازگه که یان، دلنیا بوون له وه ی که خه واریجه کان دواتر خویان ده ده ن به دهسته وه.

بەلام خەوارێجەکان لەو شوێنە چوونە دەرەووە کە خۆیان لێ حەشاردا بوو، ئینجا
هێرشیان کردە سەر سوپاکە (حارس) و کوشتاریکی گەورەیان لەناویاندا نەجامدا و
خەوارێجەکان بەسەرکردایەتی (شبیپ) هەرجی لە سەربازگەکە یاندا هەبوو گرتیانە
دەست بۆخۆیان، پاشماوەی سەربازەکانی ئەمەوی هەلاتن بەرەو مەدائن، ئەمەش یەکەم
سەرکەوتن بوو (شبیپ) بە دەستی هێنا پاش گرتنە دەستی سەرکردایەتی خەوارێجەکان،
وەک ئێبن کەسیر باسی کردووە، لە پۆزی سێ شەممە کە سیازدە شەو ما بوو لە مانگی
جەمادی دووەمی ساڵی ۷۶ ک.

خەوارێجەکان کۆدەنگ لەسەر (شبیپ) و بەیعتیان پێدا، (بەغدادی) باسی دەکات کە
پەیماندا بە (شبیپ) دوا ی ئێو وەسیەت و پاسپاردەیهات کە (صالح کۆری مسرح)
کردی پاش ئەوێ لە شەپەکەدا بریندارکرا و کەوتە سەرەمەرگ، ئەو بە هاوێلەکانی
ووت: من (شبیپ)م کرد بە جێنشینی خۆم بۆ سەرکردایەتی ئێو، چونکە پیاویکی
نەبەرد و ئازا و شکۆدارە بەرامبەر دوژمنەکان، ئەو کەسەش دەبێتە جێشین و
جێگرە ی ئەو کەسێکە کە لە فێقە و زانستەکانی ئەودا فەقیه و شارەزایە، پاشان مرد و
ئەوانیش بەیعتیان دا بە شبیب^۱.

بەدەر لەو دەگێڕنەووە کە پەیماندا خەوارێجەکان بە شبیب دوا ی کورزانی
سەرکردەکان (صالح) و چوونەووە ناوێ وەیان بۆ حەشارگەکان کە سوپاکە ی
حەجاج دەوری دان و ویستی ناچاریان بکات خۆیان بدەن بە دەستەووە بە سوتاندنی
دەرگای حەشارگەکان، ئینجا شبیب بە هاوێلەکانی ووت: چاوەڕێی چی دەکەن، دە
سوێند بەخوا ئەوانە گەر بکەوێ بەیانی هەر هەموو تان لەناو دەبەن.

ئەوانیش ووتیان: فەرمانی خۆتەمان پێی بێ.

ووتی: بەپراستی شەو شاراوێترە بۆ هاوارێتەستانی، پەیمان و بەیعت بدەن بەمن
یان هەرکەس خۆتان دەتانهوێت، پاشان لێرە دەرەچین و دەپۆین بۆیان بەتوندی

^۱ سەیری (تاریخ بغداد) ی (الخطیب البغدادي) بکە.

پوه پویان ده بینه وه له سربازگه یاندا، چونکه نیستاسته وان له نیوه بی ترسن،
ده خوازم خوا سهرتان بخت به سهریاندا.

پیان ووت: ده ست بینه با به یعت پی بده ی.

نینجا به یعتیان پیدا و نریکه ی هفتا یان هشتا پیاو ده بوون^۱.

خه واریجه کان لباویان هینا و به ناو ته پریان کرد بو کوراندنه وه ی نه و ناگره ی که نرابوو
به دهرگای خه شارگه که یانه وه، توانیان بیکورتننه وه و چوونه دهر به ره و سربازگه ی
سوپاکه ی (حارس) و هیرشی کوتوپریان کرده سریان و ژماره یه کی زوریان لی کوشتن،
خودی حارس خوی برینداربوو، هاوه له کانی هلیان گرت و پاشماوه ی سوپاکه ش شکان
و هه لاتن، خه واریجه کان هه رچی له سربازگه که دا مابوو وهك ده سته وتی شه پ بردیان بو
خویان و چوون بو مه دائن.

هه ربه و جوړه سهر کرده ی نوی (شبیپ) پله و پایه و پنگه یه کی بوخوی دروست کرد،
به جوړیک له یه کم شه پیدا سهرکه وتنی به ده ست هینا سهریاری که می ژماره ی
شوینکه و توانیشی، نه و (شبیپ) ه کی یه ؟

(شبیپ بن یزید بن نعیم الشیبانی) زانا و شاره زای دین نه بوو به لکو جه نگاوه ریکی نازا
و بویر بوو که خه جاج و سهر بازه کانی نه یان توانی بیبه زتنن، خیله که شی نیشته جیتی
(که ناری ده سته راستی پویاری فورات بوون) له بیابانی کوفه، له سهره تادا چوو بولای
نه و وه زیره ی نریک بوو له (خه لیفه عبدالملک) وه نه ویش (روح بن زنباع) بوو، داوای
لیکرد که داوا له خه لیفه بکات بیبه خشیت وهك به خشینی نه هلی شه ره ف، هه ربه و جوړه
وه زیره که ش په یامه که ی که یانده خه لیفه و داواکه ی که یاندا، نینجا وه لامي عبدالملک به م
جوړه بوو: پیاویکه نایناسم.

روح کوپی زنباع نه و وه لامي که یانده وه به شبیب، نینجا شبیب پیی کوت: به م
نریکانه ده مناسیت.

له سالی ۷۵ ک کاتیک خلیفه (عبدالملك) چوو بۆ ههچ (شبيب) و (صالح)ی مامۆستای
له مهككه ههجیان دهكرد، (شبيب) ویستی خلیفه بکوژیت، عبدالملك به وههولهی زانی،
ههريۆیه فهرمانی به ههجاج کرد بۆ دهستگیرکردنی شبيب و صالح، ئه مه بوو وای کرد
شبيب په له له صالحی مامۆستای بکات که زوو دهريچن بۆ شهري ئه مه ويه کان.

ههريۆیه ئه وه دووانه يه کيان گرت دژي ئه مه ويه کان، يه کيان خاوه نی زانست و فیه بوو
که (صالح کوپی مسرح) بوو، دووه ميهش خاوه ن هیز و هونه ري شه پ و جهنگه کان بوو که
(شبيب کوپی يه زيدي شه يیانی) بوو.

پاش ئه وه ی شبيب سه رکردایه تی خه واریجه کانی گرت ه دهست پاش کوژدانی صالح،
رهبر و هیزیان زیاتری کرد و بوونه هیزیکي چارنه کراو له شه پدا.

شبيب و پشتیوانه کانی پاش يه که م سه رکه وتن پۆیشتن بۆ خاکی (موصل) و (جوخى)
و پاشان (نازه ریايجان)، تاكو پشتیوانی تر له ده وری خۆیان خر بکه نه وه، خیزانه که ی که
ناوی (غزاله) بوو و ههروه ها دایکی هاتنه پریزه وه، ئه م سیانه به چه ندین شه ری زۆر،
چه ندین تالی تیکشکانیان به ههجاج چه شت، ته نان ه غزاله ی خیزانی شبيب داوای
شمشیریازی له گه ل ههجاج کرد له يه کیک له شه په کانداه، به لام ههجاج ترسا
له په په پوویونه وه ی، ههريۆیه شاعیر (عمران کوپی قه حتان) ووته به ناویانگه که ی خۆی
ووت له دوو توپی هۆنراوه يه ک به سه ره ههجاج دا:

أَسَدٌ عَلَيَّ فِي الْحُرُوبِ نِعَامَةٌ رِبْدَاءُ تَجْفَلُ (فتخاء تنفر) مِنْ صَفِيرِ الصَّافِرِ

هَلَّا بَرَزْتَ إِلَى غَزَاةٍ فِي الْوَعْيِ بَلْ كَانَ قَلْبُكَ فِي جَنَاحِ طَائِرٍ.

غزاله شارەزا له دين و وتارييژ بوو، ميژده كهي خوښده ويست، له تەنـيشت ئەودا به نەترسي و نازايەتيەوه وەك پالەوانەكان دەجەنگا ، تەنانەت پۆژيڤك به (شبيپ) ي گووت: ئەي شبيپ ... من ئاهيكم كردوو (نژ)، داوات ليدەكەم كه يارمەتيم بدەيت به ئەمەك بم بەرامبەر ئاهەكەم، ئەويش ئەوهيه له مرگەوتي گەردەي كوفە دوو پكات نويز بكەم، له پكاتي يەكەمدا سورەي (بقره) بخوينم و لەپكاتي دووهميشدا سورەي (آل عمران)!! .

ئەو كاتە كوفە لەژيژ دەستی حەجاي سەقەفيدا بوو، بەلام شبيپ خاوەن هيز و بويژي و نەترسي بوو داخوای هاوسەرەكەي بەجي گەياندا، هەريۆيه بەسوپاكەيهوه بەرهو كوفە كشا، شەپي لەگەل سەريازەكاني حەجاي دا كرد و كوشتني، چوويه كوفەوه و حەجاي و سەريازەكاني ليپوون، ئينجا ئەويش له شەقامەكاني كوفەدا و بەتەنـيشت خيزانەكەيهوه (غزاله) دەپويشت تاكو چوويه مرگەوتەكە و نويزەكەي بكات و وەفا بكات بەرامبەر ئاهەكەي، سەريازەكاني خەواريچ وەستابوون بق پاسەوانيتي ئەوژنە لەلای دەرگاي مرگەوتەكەدا تاكو لەنويزەكەي بوويهوه .

غزاله له دەوری خۆي يەكەيهكي سەريازي له ئافرەتاني خەواريچي كۆكردبوويهوه كه له پياووهكان ئازا و بەهيتـر بوون، بەو ئافرەتانه هيتـري دەبرده سەر شارەكان تەنانەت (خزيمه بن فاتك الاسدي) لەبارەي ئەوژنەوه بەهۆنراوه يەك دەلييت:

أقامت غزاله سوق الضرار

لأهل العراقين حولاً قميطا

سمت للعراقين في جيشها

فلاقي العراقان منها أطيطا

غزاله ئەو هيز و نازايەتيەي له ميژده كەيهوه وەردەگرت كه سەرمەشقي بوو، تاكو ئەوكاتەي كه كورزا له شەپەكاني كۆتاييدا بق ميژده كەي لەگەل حەجاي ، ترسي حەجاي ليتي بەردەوام بوو لەپوانگەي ئەو ديـره هۆنراوه يەي شاعيرەوه كه ميژ و خەلـكي تا ئيستاش باسي دەكەن:

اسد علي وفي الحروب نعامه.....(واته له ئاشتيدا شير و له شهردا نه عامه يه)..

دهگه پرينه وه بۆ نه وشه پانه ي که شبيب دري حهجاج و نه مهويه کان بهرپاي کرد و چون ره وشه که کوتايي پنهات.

شبيب پاش نه وه ي سه رکده که يان (صالح) کوژدا و هاوه له کان ي په يمانيان پيدا بردني و کوچي پيکردن به ره و خاكي موصل، تاكو شوينکه وتوهه کان ي کويکانه وه، ئينجا (سلامه بن سيار بن المضياء التميمي) بيني، داواي ليکرد له گه ليان راپه پيئت.

(سهلامه) مه رجی نه وه ي بۆدانا (سي) سوارچاكي بۆ هه لبريزيت له خه واريجه کان بۆماوه ي سي پۆژ بيداتي بيان بات بۆلاي (عه نزه) تاكو تۆله ي خويني براکه ي (فضالة) به نيته وه.

نه وه ش چونکه براکه ي (فضالة) ده رچوو و هه ژده پياوي له گه ل برو له لاي ئاويك دابه زين پتي ده وترا (الشجرة)، ده يانه ويست ده رچن له ژير به يعه تي نه مهويه کان، هه ربويه (عه نزه) كوشتني و سه ري برين و ناردني بۆلاي خليفه عبدالملك سابه شكو به خشينيكي بداتي، ده رچوني (فضالة) پيش ده رچووني (صالح كوي مسرح) و (شبيب) بوو.

هه ربه وجۆره (شبيب) پازي بوو به مه رجه که ي (سهلامه) و يه که يه که ي له گه ل نارد که (سي) پياو بوو له پشتيوانه کان ي، بۆ شه پرکردن له گه ل عه نزه يه که به داوي يه که ده يكوشتن نه نانه منداله شيره خۆره كانيشيان ده كوشت، ته نانه ت سهلامه كۆره پوره که ي خويشي كوشت که منداليكي شيره خۆر بوو.

پاش نه م پوداوه خه لکي ترسان له زۆر و سته مي شبيب و شوينکه وتواني هه ربويه لتيان هه لده هاتن، به لام جه نگاوه ره کان ي نه وشينه ش نه يانده تواني شه پي له گه ل بکه ن، شبيب به هاوه له کان يه وه به ره و (رازان) که وته پي، ئينجا کۆمه ليک له (به ني تميم بن

شبیان) ده رچوون و خه لکانیکیشیان له گه ل بوو له غهیری خویان هه لائن له پویه پوووونه وهی شبیب نه وان سئ هه زار که س بوون که چی شبیب و نه وان هه ی له گه لی بوون نزیکه ی هه فتا پیاو ده بوون.

شبیب به دوانزه سواره وه له هاوړیکانی چوو بۆلای دایکی له قه دپالی (ساتیدما) و هینایه لای خوی و تاکو کوژرانی له گه لی مایه وه.

چه ندین شوینکه وتووی تر هاتنه پال شبیب، (ابراهیم بن حجر المحمسی أبو الصقیر) له گه لی راپه پری که له گه ل (به نی تمیم بن شبیان) بوو، شبیب له خواروی خاکی (موصل) و سنوره کانی خاکی (جوخ) وه په پیه وه و پاشان به ژور که وتوه به ره و نازه ربایجان. هه جاج نامه یه کی نارد بۆ (سفیان بن أبی العالیة الخثعمی) سه رکرده ی به شیک له سوپاکه ی، که نارد بووی بۆ شه پری فه رمان په واکه ی (طبرستان) به له شکرکی پیکهاتوو له هه زار سوارچاکه وه، فه رمانی پیکرد بگه رتته وه و له گه ل سه رۆکی (طبرستان) دا ناشتبیته وه و بیوات به ره و شه پری خه واریجه کان و بۆی نوی:

... برۆ تا له دسکه ره داده به زیت له گه ل نه وان هه ی له گه لتن، پاشان به مینه وه تاکو سوپاکه ی (حارث بن عمیره الهمدانی بن ذی المشعار) ده گاته لات، (نه و که سه بوو که صالح بن مسرحی کوشت، و تراویشه - المناظر -)، پاشان برۆ بۆ شبیب بۆنه وه ی به ره نگاری بییته وه.

به کړده یی حارس و سوپاکه ی پویان کړده دسکه ره وه و سواره کانی (مناظر) له گه لی بوون که پینج سه د که س ده بوون و به سه رکردایه تی (سوره بن أبجر التمیمی) له (أبان بن دارم).

سوفیان به په له شه پری خه واریجه کانی ده ست پیکرد و ده رچوو بۆیان و له خانه قین پییان گه یشته وه له قه دپالی چیا به کدا، شبیب به فیل و پلانیك پویه پووین بوویه وه، لیان دورکه رته وه و سه رکه وت به پوی چیا که دا وه ک نه وه ی نه یه ویت پویه پووین بییته وه به لام نه و به ره و که مینیک راپده کیشان که بۆی ناماده کړد بوون به یارمه تی (مصاد) ی برای و په نجا سوارچاکی له گه ل بوو.

جا كاتىك سىفىيان و سەريازەكانى بىنيان شىبىب لە بەردەميان ھەلدەيت ووتيان:
دۆرمەنكەى خودا ھەلات شويتى بگەون.

ھەندىك ووتيان كە يەككە لەوانە (عدى بن عميرە الشيبانى)بوو: ھۇ خەلكىنە پەلە
مەكەن بەدواياندا، تا دەدەين لە خاكەكە و پيايدا دەپۆين، جا ئەگەر كەمىنيان داناييت
ئەوا خۆمان پاراستوو، وەگەرنا ئەوانمان لەدەست ناچى.

بەلام ئەو كەسانەى لەگەل سوفييان بوون گوتيان نەگرت بۇ ئەم ئامۆزگارىيە و پەلەيان
كرد بۇ گەيشتمەو بە شىبىب و ھاوئەكەكانى، كاتىك شىبىب بىنى ئەوان لە كەمىنەكە
تتپەپيون، ھىرشى بىردە سەريان و لەپىشيانەو بەرى لىگرتن و بانگى كرد لە
كەمىنەكەى پىشيانەو ئىدى شكانىكى ئىجگار قورس بوو بۇ سوپاكەى سوفييان.

دواى ئەو شكانە (سفىيان بن ئەبى العالىيە) نامەيەكى نارد بۇ حەجەج و شكانەكەى پى
پاگياند كە لە نامەكەدا ھاتبوو:

لەپاشان... بە فەرماندە پادەگەيەنم . من كەوتە شوين ئەم بەرەلا و سەرلىشتىواوانە
تاكو لە خانەقەين پىيان گەيشتمەو، شەپم لەگەل كردن و خوا داي لە پۆرتيان و
سەركەوتەن بەسەرياندا، جا كاتىك ئىمە بەو جۆرە بووين كەسانىك ھاتن بۆيان لىيانەو
ديارنەبوون، پەلامارى خەلكەكەيان دا و تىكيان شكاندن، ئىنجا من چوومە ناو
پىوانىكەو لە خەلكى دىن و خۇپاگرىي، ھەربۆيە شەپم لەدريان كرد تاكو لەنتوان
كۆزداوكاندا كەوتە زەوى و ھاوئەكەكانم ھەليانگرتم وەك مردوو، ھىنرام بۇ (بابل مەرود)،
ئائەو من و ئەو سەريازانەيە كە فەرماندە بۆى ناردم وەفايان ھەبوو بىجگە لە (سورە
بن أبجر) كە ئەو نەھات بۆلام و لەگەلم نەبوو تاكو ئەوكاتەى كە دابەزىم لە (بابل مەرود)
ئىنجا ھات و شتىكى ووت من نازانم، پۆرشىك دىننەو كە پۆرش نىە...والسلام.

سەرەپاي شكانى سوفييان كەچى بە نازايەتى و نەترسىيەو شەپى كرد تاكو لە
كۆپەپانى شەپەكەدا بە بىرىندارى كەوتە سەرزەوى ، ھەربۆيە حەجەج بە بوئىرەكەى
سەرسام بوو و ووتى: كى وەك ئەمەى كردوو؟ كى وەك ئەمە بەرامبەرەكەى شىر و وپ
كردوو؟

نامه ی بۆ نارده وه و ووتی:

له پاشان... تق باشتړین پویه پووونه وه له گهل دوزمن نه نجام دا، نه وه ی له سهرت
پور به جیت گه یاند، هرکات ئیش و نازارت نه ما و برینه که ت ساړیژ پووینه وه به په له و
ده ست به جی وهره بۆلام تا کو پاداشته که ت ببه یته وه بۆ که س و کار و
خانه واده که ت.. والسلام.

پاشانیش نامه ی نوسی بۆ (سوره بن أبجر) سهرزه نشتی کرد له سهر نه وه ی که په له ی
نه کردوه بۆ خۆگه یاندن به سوپاکه ی سوفیان:

له پاشان... نه ی کوپی (نوم سوره)، تق نه ده بویه بویری په یمانی من وازلیتیت و له
سهر یازه کانم جیا بیت وه، جا که نامه که مت پیگه یشت پیاوکی توندوتیژ له وانه ی له گه لته
بنیړه بۆ نه و نه سپ سوارانه ی هان له مه دائن، با له ناویاندا پینچ سه د پیاو ه لېژتړت و
پاشان بیانداته بهر بۆلای تق، پاشان بیان به تا کو نه م یاخی و سهرلیشیواوانه ده بینیت،
ئینجا خۆت کۆکه ره وه بۆ پویه پووونه وه ی دوزمنه که ت، باش بزانه باشتړین شه پ نه وه یه
پلان و فیلای باشی تیدا بیت.. والسلام.

هر به کرده یی (سوره) فرمانه که ی هه جاجی به جی گه یاند و (عدی بن عمیره) ی نارد
بۆ مه دائن، له وی هه زار سوارچاکی لیبوو، له ناویاندا پینچ سه دیانی هه لېژارد و پاشان
گه پرایه وه بۆلای (سوره بن أبجر) له (بابل مهرود)، پاشان که وته شوین شیب و به دوایدا
گه پرا.

شیب هات بۆ مه دائن خه لکه که ی خۆیان لی ده شارده وه، نه ویش ناژه لی نۆری
ده ستخست بۆ نه سپ سواره کانی، هرکه سی بدیا به له شه قامه کانیدا ده یکوشت، کاتیک
زانی که (سوره ت کوپی نه بجه) دیت بۆی، له گهل هاوه له کانی چوو بۆ نه هره وان،
ئاله ویدا بیرى براکانیان که وته وه نه و خه واریجانه ی که ئیمامی عه لی کوپی نه بو تالیب -
په زای خوی لیبیت- له ناوی بردن، هه ریویه داوی لیخو شپوونیان کرد بۆیان و له ئیمامی
عه لی و هاوه له کانیشی خۆیان بهری کرد، پاشان ده ریای نه هره وانیان بهی و له لای
پۆشه لاتی پویاره که دا دابه زین.

(سورهت) هات و له (بقطراشا) دابهزی و سیخوړ و شهویارهکانی ههوالیان پئیدا که شیب و یاوهرهکانی له نههرهوانن، ټینجا به هاوهلهکانی گوت: به پراستی ئهوان به دهگهمن دهدرین بهزهویدا، دهتان بهزقن و زال دهبن بهسهرتاند، بوم باسکراوه کهم جار ئهوان له سه د پیاو زیاتر بن، بویه بهباشم زانی که ههلتان بزیرم و به سی سه د پیاو لهتیرهوه له نازا و بههیزهکانتان برهم بویان لهکاتیکدا ئهوان دلنیا لیتان و وادهزانن له شوینی مانهوهتانن، من تکام وایه خوی گهوره لهناویان بهری وهك ئه و برایانهیان که پښتر له نههرهوان لهناو چوون.

بنیان ووت: چیت پی خوشه وا بکه.

(سورهت) دهیویست لای نههرهوان پویهپویان ببیتهوه، گهشبن بوو و دلخوش بوو به شوینهکه بهجوریک پیشهوا علی کویری نهبو تالیبیش - خوی لی پازی بیت - هر لهپال نهوپوارهدا پویهپوی خهوارچه بهکهینهکان بوویهوه و زال بوو بهسهریاند و کوشتنی، نهگرچی دهیزانی ژمارهشیان کهمه، کهچی له پیاوه نازا و بههیزهکانی سی سه د پیاوی ههلبازد و پهلاماری شیب و هاوهلهکانی پیدان، کهچی هر سورهت و سهریازهکانی شکان و شیب بهسهریاند سهرکهوت و (سوره) و نهوانه ی لهگهلی مابونهوه و نهکوژابون ههلاتن بۆ سهریازگهکیان، شیب شوینی کهوت و دهیویست لهناو سهریازگهکید تیکی بشکینیت، وه شیب چویه مه داینهوه و خه لکی تیربارانیان کردن و لهسهریانی خانوهکانهوه بهردبارانیان کردن.

ههریویه له مه دائن چویه دهرهوه و تا تیپهپی به (کلوازا) دا لهوی نازده لکی زوری ههجاجی دهستکهوت، پاشان لهویش دهچوو بهرهو خاکی (جوخ) پاشان پهپهوه بهرهو تکریت و سهریازهکانی ههجاج له بهردهمی ههلاتن ههتاکو له کوفه پی گهیشتهوه.

کاتیک حه جاج به وهی زانی که (سورهت) چی کردووه ووتی: خوا (سورهت) نابوت بکات، سهریازگه و سهریازه کانیشی له دهست دا، چۆلی کرد تا بوویه شوینی مانه وهی خه واریجه کان، ده سویند به خوا خراپی پیده که م^١.

هه ربه م جۆره شیب به و ژماره که مهی سوارچاک و جهنگاوه ره کانیا نه وه که ژماره ی له سه د و شهست سوارچاک تیپه پی نه ده کرد توانی ترس و بیم بخاته دلی خه لک و نه و سهریازانه ی حه جاجه وه که نارده بونی بقی و ژماره یان سی هه زار سوارچاکی تیپه پاند بوو، نه مهش په کیک بوو له شته سهیره کانی خه واریج، که چی هیشتا حه جاج هه ر سور بوو و کۆلی نه دا بق له ناوبردنیان و چون بق پویه پوو بوونه و یان.

ئبین کپیر سه رسام بووه له وهی چه نده ژماره ی خه واریجه کان که م بووه که چی سوپا کانی حه جاج نه یان توانیوه بیان به زینن، که ژماره یان سه د و شهست سوارچاک بوو و سوپا کانی حه جاجیش هه زاران که س ده بوون.

به لام نه وهی ته ماشای هه نگاو و پلانه سهریازیه کانی شیب بکات بقی ده رده که ویت که هونه ری شه پکردنی به کار ده هینا وه ک فیل و پاکردن و نه مانه وه و خۆ نه گرتن له شوینیکدا، هه روه ها به کارهینانی نه و فیل و تاکتیکه سهریازیه ی که مه غۆله کانی پی ناسرابوون له شه په کانیا ندا.

حه جاج داوی نه وه بانگی (جزل) ی کرد که (سعید کوپی عوسمان) بوو و داوا ی لیکرد سوپایه ک ناماده بکات بق پویه پوو بوونه وه و له ناوبردنی شیب و خه واریجه کان و فرمانیشی پیکرد که په له نه کات .

پاشان جه زه ل داوا ی لیکرد که هیچ کام له و سهریازانه نه خاته پیزه کایه وه که له به رده م خه واریجه کان تیشکان، هه ریۆیه حه جاج داوا که ی په سه ند کرد و سوپایه کی بق پیکهینا که نزیکه ی چوار هه زار سهریاز ده بوون.

^١ . سهیری (البدایه والنهایه) بکه ... حه جاج فرمانی کرد (سوره) مه د بکن و دواتر لئی خوش بوو.

حهجاج، کوپی یوسفی سهغه فی ۲۴۳/

ئینجا سوپاکه‌ی (جه‌زهل) ده‌رچوون بۆ پاره‌دونان و ده‌رکردنی شیب و سه‌د و شه‌ست سوارچاکه‌که‌ی، نه‌خشه‌ی شیب و ده‌ک پیشه‌ی هه‌موو جاره‌ی هه‌لاتن و پاکردن بوو له‌سه‌ره‌تادا و ده‌رکه‌وتن به‌ ده‌موچاوی ترسناک و ترسینه‌ره‌وه و جیگیرنه‌بوون له‌ شوینیکدا.

به‌لام جه‌زهل لاسایی کرده‌وه هونه‌ری سه‌ریازی (مهلپ کوپی نه‌بو صفره‌)ی کرده‌وه و پیاده‌یکرد له‌ شه‌په‌که‌دا، به‌پۆژ به‌دوایان ده‌که‌وت و به‌ شه‌و خۆی لی ده‌شاردنه‌وه. شیب هاوه‌له‌کانی خپر کرده‌وه و کردنی به‌ چوار کۆمه‌له‌وه، له‌ هه‌ر کۆمه‌لێک پیاویک له‌ هاوه‌له‌کانی خۆی کرده‌ سه‌ر کرده‌یان، فه‌رمانی کرد هه‌ر سه‌ر کرده‌یه‌ک له‌لای خۆیه‌وه هێرش بکاته سه‌ر جه‌زهل، به‌لام هیچیان نه‌یان توانی هیچ شتێک بکه‌ن. له‌گه‌ل درێژه‌کێشانی کات و پونه‌دانی شه‌پێکی به‌کلاکه‌ره‌وه، هه‌جاج نامه‌یه‌کی نارد بۆ جه‌زهل و تیایدا ووتی:

له‌پاشان... به‌پاستی من تۆم له‌گه‌ل سوارچاکانی خه‌لکی شاره‌که و گه‌وره‌کانیان نارد، فه‌رمانم پێکردیت شوینی نه‌م یاخی و به‌ره‌لا و سه‌رلێشێواوانه بکه‌ویت هه‌تا ده‌یانگه‌یه‌تی، وازیان لی نه‌هێنی تاکو ده‌یانکوژیت و له‌ناویان ده‌به‌یت، که‌چی تۆ شایی گێران له‌ ئاوه‌دانیه‌کان و خێمه هه‌لدان له‌ خه‌نده‌قه‌کاندا به‌لاته‌وه ئاسانتر و خوشتره له‌وه‌ی فه‌رمانه‌که‌ی من به‌جی بێتیت، له‌ ده‌ریه‌پاندن و له‌ناویردنیان. والسلام.

پاشان هه‌جاج پاش نه‌و نامه‌یه جه‌زه‌لی دورخسته‌وه و لای برد له‌سه‌ر کاره‌که‌ی و له‌بری نه‌و (سعید بن المجالد الحمدانی) نارد و داوای لێکرد خه‌واریجه‌کان له‌ناوه‌ری به‌بی چاوه‌پوانی و خاوه‌خوا و ده‌ک چۆن جه‌زهل وای ده‌کرد، له‌و شوینه‌یان که‌ کۆتاجار تیایدا جیگیربوون له‌ (نه‌هره‌وان).

ئینجا سه‌عید هات و چوویه سه‌ریازگه‌که‌ی خه‌لکی کوفه‌وه و ووتاریکی بۆدان و هانی دان بۆ ده‌رچوون بۆ شه‌پی پویه‌پویه‌وه‌ی خه‌واریجه‌کان، ئینجا جه‌زهل پێی گووت: تۆ له‌ناو کۆمه‌لێک خه‌لکی له‌ پیاو و شوپه‌سواره‌کانیان دا بمێنه‌ره‌وه و خۆتیان بۆ ده‌ریخه، چوکه به‌خوا دینه سه‌رت، هاوه‌له‌کانت په‌رت و بلاو مه‌که‌وه.

به لام راكهي نه وي به لاوه گړنگ نه يوو و سوپاكهي كوفه په رته وازه بوون، له كاتيكددا شبيب له پيگادا يوو به ره و (رامهرمن) نه ویش خوی و هاوه له كانی نانیاں ده خوارد، په كيك هه واليكي ناخوشي هینا و ووتی كه دوزمن له هه موو لایه كه وه ده وده ی داوون، خواردنه كه ی ته واو كرد و پاشان ده رچوو و خه لكی هانداو سه عیدیش به هیواشی به نازله له كانه وه ده هاتن به ره و پوی، شبيب له ناو هاوه له كانیدا هاواری كرد: به ریان پی بگرن و پویه پوویان بینه وه، چون سویتد به خوا یان فرمانده كه یان ده كوزم یان ده مكوریت.

شبيب هیرشی كرده سهریان به و پیاوانه ی له گه لی بوو، تیكي شكاندن و نینجا هه لی کوتایه سهر سهر كرده كه یان و به شمشیر لییدا و كوشتی، جه زه ل به گوپوتین و نازایه تیه وه شه پی كرد هه تا برینداركرا و بردیان بق مه داتن.

جه زه ل نامه ی نوسی بق جه جاج و زانیاری دایه و هه والی پیندا ده ریاره ی نه وه ی پویدا، نینجا جه جاج نامه ی بق نویسه وه و ستایشی كرد و پازی بوونی خوی له و و سه عیدی كوپي مجالد راگه یاند كه له شه په كه دا كوژدا.

نبین كپیر سهرنجيك له سهر نه و كار هه نویست كه شبيب كړدی و ده فرمویت: " جه جاج كۆلی نه دا و به رده وام به دوايه وه بوو، له شكر و سوپاكاني بق ناماده ده كړد و یارمه تی وده رده گرت، كه چی شبيب گوئی به كه س نه ده دا و ته نها سهد و شه ست سوارچاكي له گه ل بوو. كه نه مه ش له سهر ترینی شته سهره كان بوو.

نینجا شبيب و هاوپيكانی پویان كرده كوفه بو نه وه ی گه ماروی بدون، ده سته به چی هه موو سوپای جه جاج هاتن بق (سبخه) بق پویه پوویونه وه ی، شبيب گوئی پی نه ده دان، به لكو به پاستی خه لكی كوفه لی وپس بوویوون و ده ترسان تاكو داوای سوپای جه جاجیان كرد بیته كوفه وه و خویانی پی بپارینن.

۱. (البدایة والنهاية) وه له (تأريخ الطبري) دا وه ك ورده كاریه ك بق نه و شه پانه ی شبيب نه دجامی دا و تیا یاندا سهر كوت به سهر سهر یازده كانی جه جاج دا. به پاستی نه و و شونيكه و توه كانی دولجار نه گه یشته نزيكه ی هه شت سهد سوارچاك.

شبیپ له مه دائن له په کیک له (کلنسا) کان دابه زی و گوئی نه ددها به نه خشی
سوپاکه ی حهجاج که ناردهووی بۆ نه وهی شوینی بکه ون، به لکو فرمانی کرد خواردن و
گۆشتی برژاوی بۆ ناماده بکه ن، پتیا ووت: سه ربازه کان هاتون بۆت ناگات له خۆت
بیت.

گوئی نه دا به وه و به و پیاوهی ووت که خواردنه که ی ناماده ده کرد: باشی دروست بکه،
پتی بگه په نه و په له ی لی مه که.

کاتیک خواردنه که ناماده بوو، خواردی و پاشان ده ستونیزی گرت و نویتیکی ته واو و
له سه رخو و نارامی به هاوړیکانی کرد، پاشان قه لغانه که ی کرده بهر و دوو شمشیری کرد
به لاته نیشتیدا و ستونیکي ئاسنی هه لگرت و ووتی: هیستره که م بۆ زین بکه ن.
ئینجا سوار هیستره که ی بوو به (مصاد) ی برای گووت: سوار نه سپیک به.
ووتی: نا، پاسه وانی هه ر که سیک نه جهل و مردنی خۆیه تی.

خۆی سوار بوو و پاشان ده رگای کلنسا که ی کرده وه که خۆی تیا حه شاردا بوو و
ده یگوت:

من شهیدا و دیوانه م ... بیجگه له حوکمی خدا هیچ حوکمیکي تر بوونی نیه.

ئینجا چوو په پیش به ره و فرماندهی سوپاکه ی حهجاج (سعید بن المجالد) و ستونه
ئاسنه که شی له ده ست بوو، پتیدا کیشا و گوشتی.

پاشان په لاماری سوپاکه ی تری دا و فرمانده که ی ترسا و خه لکه که هه لائن له دهستی
و په نایان برد بۆ کوفه تا خۆیانی تیدا بشارنه وه، شبیب شوینی که ووت بۆ کوفه له
خواره وهی پوباری فوړات، کۆمه لیکي له وی گوشت ته نانه ت حهجاج بۆخۆیشی له کوفه
هه لات به ره و به صره و له جیتی خۆی (عروه بن المغیره بن شعبه) ی دانا له وی.

هه ربه و جۆره په وشه که و شه په کانی شبیب وا ئالۆز بوو بوو ته نانه ت حهجاج خۆیشی
هه لات له پویه پووینه وهی، گه رچی ژماره ی هاوه له کانی که م بوو وه ک پیشتر باسما ن
کرد، ژنه که ی شبیب که ناوی غه زاله بوو و دایکیشی ناماده بوون چووینه سوپاکه وه و

شان به شانی نه و شهربان ده کرد، ههروه ها ئافره تانی خه واریج هاتبوونه پیزه وه و غه زاله سه و کردایه تی ده کردن.

شبیب ویستی بچینه کوفه وه، بویه به پی کەوت، یه کسەر (عروة بن المغيرة) په یامی نارد بۆ چه جاج و هه واله که ی پی راگه یاند، چه جاج به په له له به صره وه گه پایه وه بۆ کوفه، کاتی نوێزی عه سر گه یشته نه وی و چوو ناویه وه، (شبیب) یش گه یشته ناوچه ی (المريد)ی ده ورپه ری کوفه له پۆژئاوايه وه.

کاتی کۆتایی شه و داهات شبیب چوو ناو کوفه وه و به ره و کوشکی فه رمانپه و پۆیشته و به ستونه ئاسنه که که هه لی گرتبوو دای له ده رگا که ی هه تا لیدانه که شوینه واری جیهیشت له سه ر ده رگا که، که دواتر ناسرابوو به لیدانه که ی شبیب.

پاشان له پێگه و بانی شاره که دا ده پۆیشته و چه ند پیاوینکی له گه وره پیاوانی کوفه و ناوداره کانیا ن کوشت وه کو: (أبی سلیم) و (دلیث بن أبی سلیم) و (عدی بن عمرو) و (زاهر بن عبدالله العامری).

له گه ل شبیب دا غه زاله ی هاوسه ری هاتبووه کوفه وه و نه زر (نامی) کردبوو وه ک پیتشر باسما ن کرد که له مزگه وتی گه وره ی کوفه دوو پکات نوێژ بکات و سوره ی (البقره) و (آل عمران) یان تیا بخوینیت هه ر به کرده یی شبیب نه وه ی بۆ به جی گه یاند و له سه ر بلندگۆی مزگه وته که دانیشته و دهستی کرد به سه رزه نشته کردن و تانوت دان له به نی مه روان.

ئینجا چه جاج شه وێک چوو سه ر کۆشکه که و بانگی له خه لکی کوفه کرد: نه ی سوارچاکه کانی خودا سواری نه سه په کانتان بن...

به و بانگه وازه شه ش هه زار جه نگاوه ر هاتن بۆلای بۆ شه پکردن درزی شبیب و هاوه له کانی، چه جاج بۆیان چوو، (شبیب) یش خۆی بۆ ده رخست و په لاماری ده دا و پای ده کرد و له سوپاکه ی چه جاجی ده کوشت که زۆریه یان فه رمانده و سه ریازه کان بوون، له فه رمانده کان (زائدة بن قدامة)ی به دهستی خۆی کوشت، ههروه ها دیسان له

حهجاج، کویری یوسفی سهقهه ۲۴۷/۱

فرمانده‌کان (عثمان بن قطن الحارثی) و (عقیل بن شراو السلولی) و (خالد بن نهيك الكندی) و (الأسود بن ربیعہ) ی گوشت و سهدانی له سهربازہ‌کانیش گوشت.

ئین کثیر فرموویه‌تی: شبیب وای لتهات بوویه دیوه‌زمه و (عبدالملك کوپی مروان) و (حهجاج) و گشت فرمانده‌کانی هینایه له‌رزه، عبدالملك زقر لئی ترسا، ترس و بیمیکی زقر چوویه دلی خه‌لکه‌وه، شه‌پی زقر پویدا له‌گه‌لیان هیشتا نه‌یان توانی پنیان پی بگرن هتا سالی نوی ده‌ستی پیکرد.

له سالی ۷۷ک هه‌جاج سوپایه‌کی ناماده‌کرد له خه‌لکی کوفه، چل هه‌زار جه‌نگاوه‌ر بوون، ده‌هزاری تری خسته سهربان، که‌واته کوی سوپاکه بوویه په‌نجا هه‌زار و (عتاب بن ورقا) ی کرده سهرکرده‌یان و فرمانی پیکرد شبیب بکاته نامانج و شه‌پی له‌گه‌ن بکات.

له‌م میانه‌یه‌دا چه‌ندین پشتیوان وهاریکار هاتنه پیزی سوپاکه‌ی (شبیب) وه و هه‌زار جه‌نگاوه‌ری بۆ پیکهات، سهرباری نافره‌تانی خه‌وارپج که غه‌زاله سهرکرده‌یه‌تی ده‌کردن. وه‌ک نه‌ریت و پیشه‌ی ناسایی شبیب هه‌موو جارێک که هه‌والی نه‌وه‌ی پیده‌گه‌یشت هه‌جاج سوپای بۆ ناماده‌کردوه‌ه گوئی پی نه‌ده‌دا، به‌لکو له‌ناو هاوه‌له‌کانیدا هه‌ستایه‌وه بۆ وتار و نامۆزگاری کردن و باسی خودای بۆکردن و هانی دان که نارام بگرن کاتیک به‌ نۆژمن ده‌گه‌ن، پاشان به‌سوپاکه‌یه‌وه چوو به‌ره‌و سوپاکه‌ی هه‌جاج.

هه‌ردوو سوپا به‌یه‌ک گه‌یشتن، سوپاکه‌ی هه‌جاج به‌ سهرکرده‌یه‌تی (ورقاو بن عثمان) و ژماره‌یان په‌نجا هه‌زار ده‌بوو، سوپاکه‌ی شبیب ژماره‌یان هه‌زار جه‌نگاوه‌ر بوو! !

به‌یه‌گه‌یشتنه‌که کاتی خۆرناو‌ابوون بوو، هه‌ربۆیه شبیب فرمانی کرد به‌ بانگ بیژه‌که تا‌کو بانگی نوژی ئیواره (مغرب) بدات، ئینجا بانگ بیژه‌که (سلام بن یسار الشیبانی) بانگی فرموو، دواتر شبیب و هاوه‌له‌کانی نوژیکی ته‌واو و دوردریژیان کرد به‌ هیمنی و نارامی و له‌سهرخویی.

به لام (عتاب بن ورقا) به چواره دوری سه ریا زگه که یدا خه نده قی لیدابوو، شه بیب چاره پوانی کرد تا کو مانگ هه لات و پۆشن بوو، له راست و چه پی خۆی پوانی و پاشان به لاماری ئالا هه لگه کانی عتابی دا، به دهم و تنی:

من شه بیبی شه یدا و دیتوانم..... هیچ حوکمێک بوونی نیه جگه له حوکمی خودا..
ئینجا تیکێ شکاندن و فرمانده که یانی به ناوی (قبیصه بن والو) و ههروه ها کۆمه لێک له فرمانده سه ریا زیه کانی که له گه لی بون کوشت، پاشان به لاماری راست و چه پی داو و په رته وازه ی کردن.

ئینجا چوه پیش به ره و ناو سوپاکه هه تا فرمانده ی سوپاکه ی کوشت (عتاب بن ورقا) و (زه ره بن جونه) ش، پاشماوه ی سوپاکه وێڵ بوون و هه لاتن له گۆره بانی شه په که دا و له کاتی هه لاتنه که یاندا جهسته و ته رمی (عتاب بن ورقا) یان پیشیل کرد و به سه ریدا پۆیشن.

پاشان شیبب بانگی هاوه له کانی کرد: شوین به زیو مه که ون.
شتیکێ سه رسوریه ی بوو سوپایه ک ژماره که ی هه زار پیاو بیت سوپایه کی ریکخراو و ده وله تی تیک بشکینیت که ژماره که ی په نجا هه زار جهنگاوه ر بیت، ههروه ها فرمانده که یان بکوژیت و به به زیوی هه لیت!!

شیبب دهستی گرت به سه ره موو نه و شتانه ی له مال و دهستکهوت و سامان له ناو سه ریا زگه ی سوپاکه ی جهاجدا به جیما بوو، ئینجا ماردی به شوین (مصاد) ی بریدا له مه دانن و به هاوه له کانیوه چوون به ره و کوفه.

به لام جهاج شیت و هار بوو و تهواو توپه بوو له و هه لکه ی کوفه که هه لاتبوون له شه پی شیبب و تیک شکابوون.

له لایه کی تهروه شیبب شوینکه و توانی تازه ی هاتبوونه ریزه وه له وانه ی که به دیل گیرابوون له سوپاکه ی جهاج، به جۆرێک په یمانیان پیدابوو یو فرمانه وهایه تی.

شاندیک له (سفیان بن الابرذ الکلبی) و (حبیب بن عبدالرحمن الحکمى) له (مذحج) وه ماتبوون بۆلای ههجاج به شهش هزار سوارچاکه وه، کۆمه لیک سهریازیشیان له گهل بوو له خه لکی شام، بۆنه وهی به رهنگاری شیبیب ببته وه له بری خه لکی کوفه.

ئینجا ههجاج ههستایه وه له ناو خه لکی کوفه دا و وتاریکی بۆدا به م جۆره:

ئهی خه لکی کوفه، خوا ئه وه سهریه رز نه کات که سهریه رزی له ئیوه دهویت، خوا ئه وه سهرنه خات که سهرکه وتنی به هوی ئیوه وه دهویت، لای ئیمه ده رچن و له گه لمان مه بن بۆ شه پی دوزمه نه که مان، بگه نه (حیره) و له گه ل جوله که و گاوردابه زن، که س له گه لمان نه یه ت بۆ شه پ کاریه دهسته کانمان نه بیته، یان ئه وانه ی که ناماده ی شه په که ی (عتاب) نه بوون.

ئهم جاره یان ههجاج بۆخویشی ناماده ی به رهنگاریبوونه وهی شیبیب بوو، توپه ییه که ی گه یشتبووه ئه وپه پی، سهرکرده کانی سوپاکه ی له خه لکی شام و به ده ر له وانیش هه لباردبوو و ووتی:

ئهی خه لکی شام، ئیوه گوپرایه ل و ئه هلی ئارامگری و باوه بن، با پوچی ئه و پیسانه زال نه بی به سهر راستی ئیوه دا، چاوه کان دابخه ن و ببته مه یه ت به سهر سواره کانتانه وه، به نوکی پمه کانتان پویه پرووبینه وه.

سهریازه کان فره مانه که ی هه جاجیان به جی هینا، شه بیب گه یشت و سوپاکه ی کردبوویه سی کۆمه له وه، به کیان له گه ل خوی بوون، به کیک تر له گه ل (سوید بن یلیم) و به کیک تریش له گه ل (المجلل بن وائل)، فره مانی کرد به (سوید کوپی سلیم) په لاماری سوپاکه ی ههجاج بدات، ئه وانیش به ره و سوپاکه ی ههجاج پۆیشتن و له دهستی ههجاج نیک شکان، ههجاج بانگی کرد:

ئهی ئه هلی ملکه چی و گوپرایه لی ئاوه بکه ن (که کردتان...!)

باشان شیبیب فره مانی به سهرکرده که ی تر (المجلل بن وائل) کرد هتیش بیات، هتیشیان برد و ئه وانیش خویان جیگیرکردبوو بۆی، نه خشه که ی ههجاج سهرکه وتنی به دهست هینا به دانانی پمه کان له پویه پرووبینه وهی پیاوه کانی شیبیب دا، ئه وان بازیان

ده دایه سه ری و ئه مانیش کاتیکی نوو درنژ شەریان له گەڵ کردن هەتا ناچاریان کرد بکشیتەوه.

کاتیک شیب خۆپاگری و پتەوی خەلکی شامی بیینی فەرمانی به (سوید بن سلیم) کردەوه که جاریکی تر هێرش بکاتەوه، له پشته وه بێن بۆ حەجاج و شیب و ئهوانه شی له گەڵینی له پێشیه وه هێرش بهرن.

حەجاجیش (عروه بن المغیره) ی به سی سەد جەنگاوه ره وه دانا بوو بۆ پاسهوانی کردنیان له ئەگەری هێرشکردنی سوپاکه ی شیب له دواوه دا، شیب فەرمانی کرد له پشته وه هێرش بکەنه سه ره حەجاج، ئینجا حەجاج هاواری کرد لهوانه ی له گەڵی بوون له خەلکی شام:

ئە ی ئەهلی ملکه چی و گوێپایه لی، ئارامبگرن بۆ ته نها ئەم بهرگریه، پاشان سوێند به خوای ئاسمان و زهوی پاکیان ده کهینه وه.

ئینجا سواری ئەسپهکانیان بوون و شیب به سوپایه ی هه یبوو له گەڵ هاوه له کانی هێرشی کرده سهریان، بهردهوام به رهنگار ده بوونه وه تا کو توانیان هێرش و پهلاماره کانی شیب بۆ سهریان و بۆ سه ره حەجاجیش پاره ستین، ئینجا شیب هاواری کرد له هاوه له کانی: ئە ی پارێزه رانی دینی خوا و پشتیوانه کانی، زهویه که، زهویه که. حەجاجیش بانگی کرده ئهوانه ی له گەڵی بوو:

ئە ی خەلکی شام، ئە ی ئەهلی ملکه چی و گوێپایه لی، سوێند به وه ی گیانی منی به دهسته ئەمه یه کهم سه ره که و تنه.

ئە و پۆژه به درێزایی پۆژه که خەلک شەڕکی قورسیان کرد.

پاشانیش (خالد بن عتاب) که یه کێک بوو له سه ره کرده کانی سوپاکه ی حەجاج هێرشی برده سه ره ریا زگه ی خهوار یجه کان و چوار هه زار سه ریا زی له گەڵ بوو، چوویه سه ریا زگه که وه و پهلاماری دان، (مهاد) ی برای (شیب) ی کوشت، ههروه ها غه زاله ی ژنی (شیب) کوژرا، پیاویک کوشتی پێی ده و ترا (فوره بن دقاق الکلبی)، شیب و ئە و

حهجاج، كورى يوسفى سەقى ۲۵۱//

پاشماۋە سەربازەشى لەگەلى مابوونەۋە ھەلاتن، سەربازەكانى ھەجاج كەوتنە شوئىنى بەلام نەيانگرتنەۋە.

ھەريۆيە ھەجاج زۆر بەم سەرگەوتنە دلخۆش بوو، (الله اكبر) ى كرد و ھاۋەلەكانىشى بەدوايدا.

پاشان ھەجاج چوويە كوفەۋە قسەى بۆ خەلكەكە كرد و ووتى: بەپاستى شىبىب پىشتەر نەبەزى بوو.

دواى ئەۋە شىبىب بەرەو كوفە پۆيشت، يەكەيەك لە سوپاكەى ھەجاج پوبەپووى بوونەۋە و لە پۆزى چوار شەمەۋە تاكو ھەينى لەگەلى شەريان كرد.

بەلام شىبىب پەلامارى ئەم يەكەيەى دا و شكاندى، (حارث بن معاوية الثقفي) سەرگەردايەتى دەكرد و پىك ھاتبوون لە ھەزار سوارچاك، بەلام لەبەردەم شىبىب و ھاۋەلەكانى ھەلاتن و لە كوفە خۇيان ھەشاردا.

پاشان (أبو الورد) ى ژۆردەستى ھەجاج و كۆمەلەك لە سوپاكەى چوون بۆ شىبىب، بەلام (أبو الورد) كۆژدا و ھاۋەلەكانى ھەلاتن و چوونە كوفەۋە، پاشان زۆر كەسى تر بۆى چوون ھەلى نەيان توانى بەرگەى خەۋارىج بگرن.

پاشان شىبىب بە ھاۋرىكانىەۋە پۆيشتن بەرەو (سواد) دايان بەلای كارىەدەستەكەى ھەجاج لەم شارە و كوشتيان، پاشان شىبىب وتارىكى لەناو ھاۋەلەكانى پىشكەش كرد و وتى: سەرقالبوون بەدويناۋە و وازتان لە دواپۆژ ھىناۋە.

پاشان مالەكەى كرده پوبارى فوپاتەۋە، دواتر بردنى تاكو چوۋە چەد شارىكى ئۆدەۋە و كەس نەيدەتوانى پوبەپووى ببیتەۋە و پىشى پى بگرتت، تەنانەت زۆر خەلك و فەرماندە و سەربازى كوشت، ھەروەھا ھەجاج مال و پارەيەكى ئۆدى بەخشى لە پىناۋى ۋەدەستخستن و گرتنى شىبىب و ھاۋەلەكانى بەلام چاريان نەكرد.

ھەجاج نامەى نوسى بۆ نوئىنەرەكەى لەشارى بەصرە كە (حكم بن أيوب بن الحكم بن عقيل) بوو مۆردى كچەكەى ھەجاج بوو، فەرمانى پىكرد بۆ ئامادەكردنى سوپايەكى چوار

هەزاری تاکو بکەونە شوێن شیبب و هاوڵەکانی و ئەو سوپایەش بە سەرکردایەتی (سوفیان بن الابر) بێت.

سوفیان هەندێک لە سەربازەکانی شامی لەگەڵ بوو، سەربازەکانی بەصرەش هاتنە ناویان و بوونە یەک سوپا، پاشان سوفیان بردنی بۆ شەپی شیبب و هاوڵەکانی. هەردوو لا پۆبەپووی یەکتەر وەستان و شەپێکی قورسیان کرد، سوپای خەواریجەکان وەک هەمیشە ژمارەیان کەم بوو، سەربازەکانی حەجاج هەلمەتێکی پێشوەختەیان بردە سەریان، دەست بەجێ خەواریجەکان لەبەردەستیان هەڵاتن و ناچاربوون چوونە سەر پردێک لەوێدا، شیبب بە سەد کەس لە هاوڵەکانیەوە لەوێ راوەستا و سوفیان نەیتوانی پاش شەپێکی دورددرێژ بە درێژایی پۆژە کە تێکی بشکێنێت.

پاشان سوفیان فەرمانی بە هاوڵەکانی کرد و هەموو پێکەوه تیربارانیان کرد، ئینجا خەواریج هەڵاتن و پاشان بۆجاری دوویم گەپانەوه بۆ تیرهاوێژەکان و نزیکەی سی پیاویان لە هاوڵەکانی سوفیان کوشت و شەپەکش کوتایی پێتات بەبێ سەرکەوتنی هیچ لایەک، دواتر شەو داھات و هەردوو لا وازیان هێنا لە شەپ و چاوەڕێیان کرد تاکو بەرە بەیان.

کاتێک پۆژ بوویەوه، شیبب و هاوڕێکانی بە پردە کەدا گوزەریان دەکرد، لەو کاتە ی کە شیبب لە سەر پردە کە بوو و بەسواری ئەسپە کە ی .. مێتە کەشی لە بەردەمیەوه دەپۆشیشت. ئەو کاتە هەلی کوتایە سەر مێتە کە ی بەردەمی و شیبب لە سەر پێشتی کەوتە خوارەوه و کەوتە پووبارە کە، ئینجا ووتی: ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾^١. پاشان نوقم بوو لە ئاوە کە و برعە کەشی پێوه بوو دە یگوت: ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾^٢.

^١ . الانفال: ٤٢. بۆ پاشای ئایەتەکان سەیری تەفسیری ئاسان بکە

^٢ . الأنعام: ٩٦. بۆ پاشای ئایەتەکان سەیری تەفسیری ئاسان بکە

حه جاج، كوپى يوسفى سەقەلى // ۲۵۳

مەريەم جۆرە شىبىب لە ئاۋەكەدا ئوقم بوو و خنكا، كاتىك خەۋارىجەكان زانىيان
مردوۋە و (الله اكبر) يان كرد و بە پەرتەۋازەيى لە شارەكەدا يلاويونەۋە.

ئىنجا فەرماندەي سوپاكەي حەجاج (سوفيان) ھات و لاشەكەي لە ئاۋەكە دەرهىنا
و قەلغانەكەشى پىۋەبوو، پاشان فەرمانى كرد بە لەتكردنى سنگى و دلى دەرهىنا و
تۆپەلىكى پەق بوو ھەروەك بەرد، دەلەين دەياندا بە زەويدا بە ئەندازەي بەژنى مرقۇتيك
بەرز دەبوۋىيەۋە.

لە گىرپانەۋەيەكى تردا ھاتوۋە سەبارەت بە كوژدانى شىبىب تيايدا ھاتوۋە كە ھەندىك لە
ھاۋەلەكانى رقيان لىي ھەستا و سەر پرەكەيان لىگرتوۋە و پەلاماريان داۋە ئىدى
ئەسپەكەي بەرز دەبىتەۋە و ئەۋىش دەكەۋىتە نىۋ ئاۋەكە.

كاتىك ھەۋالى كوژدانى شىبىب ھات بۆ دايكى ۋوتى:

پاست دەكەن.. من كاتىك ئەوم لە سكدە بوو خەوم بىنى كە بلىسەيەك ئاگر لىۋەي
دەرچو، زانىم كە ئاگر تەنھا بە ئاۋ دەكوژىتەۋە، ئەۋىش ھىچ شىتەك نايكوژىتەۋە ئاۋ
نەبىت.

دايكى زۆر ئازا و بەھىز بوو لە شەپدا ۋەكوژنەكەي شىبىب.. ھەروەك ئىيىن خەلەكان
باسى كردوۋە دايكى (شىبىب) ىش ھەر لەم شەپدا كوژاۋە.

بەم جۆرە ئاۋەكەي (شىبىب كوپى يەزىد) كۆتايى پىھات كە بانگەشەي بۆ خەلافەتى
خۆي دەكرد و بەخۆي دەگوت ئەمىرى بىرواداران.

چەند راپەرین و شۆرشىك دژى زۆردارى

- سەرەنای شۆرشەكان دژى سىنەمى ھەجەج دەست پىدەكات و كۆتايى بى نايەت.
- شۆرشى (عبدالله بن الجارود).
- شۆرشى (زىھەكان).
- شۆرشى (مطرف بن المغيرة بت شعبه).

سەرەتای شۆرشەكە لەدژی زۆرداری و ستمەكانی هەجاج دەستی پێگەرد و كۆتایی پێنەهات "سەرەتا... شۆرشەكەى عبداللەى كۆپى جارود"

زۆرداری و ستم هەرگیز لە پزێمە دیکتاتۆریەکان جیا نایتەو، هەجاجیش کە بەناویانگترین فەرمانڕەواکانى بەنى ئومەييە بوو، بە تێوانین بۆ زۆر و ستمى خۆى و سەردارەكەشى (عبدالملك كۆپى مەروان)، جێنشین و سەرۆك وەزیرانەكەشى (هەجاج) دوو پووی یەك دراو بوون، ئامرازى دەستەمۆى دەستى خەلیفە بوو و تیریکیش بوو لە نیرەكانى و نەخشەكانى ئەوى جى بەجى دەکرد.

لەبەر ئەمە عبدالملك کاتى سەرمەهەركى پاسپاردە و وەسیەتى بۆ (وەلید)ى كۆپى و جێنشینى کرد کە هەجاج بگرت و دەستى لى بەرنەدا و لە دەسلەندا بیهێڵیتەو، ئەنانهت (وەلید كۆپى عبدالملك) کاتێک بە مردنى هەجاجى زانى، ووتى: داوا لە خودا دەکەم لە هەجاج خوش ببێت.^۱

خەلیفە (وەلید) خەمبار بوو بۆ هەجاج و پاش چەند مانگیك دواى هەجاج ئەویش کۆچى دواى کرد.

ئیدی هەجاج وای لێهات هەر کەناوى دەهرا لە میژودا بەکسەر ناوى ئەو زۆرداری و ستم و خویى پشتنەى دەهێناوە بیری خەلک کە لە پێناوى دەسلەلات دا ئەنجامی

^۱ - سەیری (المحاسن والأضداد)ى (جأظ) و (النجوم الزاهرة)ى (أتابكى) بکە.

دابوون، سهره پای ژماره يه کمى نوسره کانی سهردهم نه بیټ که بیانویان بۆ کاره کانی هیناوه ته وه و پاكانه یان بۆ کړووه.

به لام ئایا خه لکی و سهر کرده و زانایان به بى دسه لاتی و دهسته ونه ژنق پراوه ستاون له بهردهم هه جاج و ژۆردار په کانیدا؟

بیگومان نا... چون زور له زانایانی وه کو (هه سه نی به صری) و (سه عیدی کوپی جوبه یی) و به ده ره له وانیش دژی سته م و ژۆردار په کانی هه جاج وه ستانه وه و هه جاجیش ده ری کردن و زوری لی کوشتن، که دوا هه مینیان سه عید بوو.

هه روه ها هه ندیک له سهر کرده سیاسیه کانیش - به تیگه یشتنی ئیمه - دژی ژۆردار په کانی هه جاج وه ستانه وه ، نه مهش به جیا له خه واریجه کان که له فرمان په وایه تی نه مه ویه کان و هه جاج ده رچون وه ک باس مان کرد، په که م شوړپشیان له به صره هه لگیر سا دژی توندوتیژی هه جاج کاتیک هه جاج پوی کرده به صره و له (رستقبان) قسه ی بۆ خه لکی کرد تا کو هیژ و پشتیوانی بۆ (مهلب بن ابی صفره) زیاتر بکات له شه په که یدا دژی خه واریجه کان.

له م وتاره دا هه جاج نه و موچه زیاده یه ی - به زار او ه ی نه مړۆ - که خه لیفه ی پیتشو (عه بدولای کوپی زوبین) بریاری له سهر دابوو لایرد و نه بهیشت و ووتی:

نه م زیاد کردن و پیدانی موچه زیاده یه ی که ئیبن زوبینر کرد و ویه تی زیاد کردنی تاوانباریکى نوو پوه، ئیمه جیبه جیبی نا که ین^۱.

ده ست به جی په کیک له گه وره کانی به صره (عبدالله بن جارود) به رپه رچی دایه وه و ووتی: نه وه زیاد کردنی ئیبن زوبینر نه به لکو بریاری نه میری برواداران (عبدالمک) ه، که له سهر ده ستی برا که ی (بیشری بن مروان) جی به جیبی کرد ووه .

ئینجا هه جاج پتی ووت: تو و نه م قسه یه ، یان سه ری خوت باش هه لده گریت یان ده ته به م بۆلای.

۱. سه ییری (انساب قریش) ی (أحمد بن یحیی بن جابر البلالری) و (الدلیة والمهایة) بکه

ھەربىيە ئېيىن جارىد تۆد سەرى سوپما لەم وەلامدانەو ە ناکامەى حەجەج و گوتى:
ئاخر بۆچى؟ من ئامۇزگاريم کردى و بەپاستى ئەمەش خەلکە پىشتىوانيم دەکن.

ئابەم جۆرە يەكەمىن شۆپش و بەرھەلستى دژى ستەم و زۆرى حەجەج سەرى ھەلدا،
بەھۇى (خەرجىيەكانەو) كەبرىتى بوون لەو موچە و خەرجىيەنى بۆ سەريازەكان خەرج
دەكران، ئېيىن جارىد بەناوى زىانەندان و لىقەوماوانى خەلکى بەصرەو قەسى دەکرد،
ئەوئى ئېيىن جارىد کردى وەك ئەوئەيە كە لە سەردەمى خۆماندا ئەوانەى پىشەيەكيان
ھەيە لە حكومەتدا ئەنجامى دەدەن لە خۆپىشانندان و مانگرتن و بەرھەلستكارى دژى
حكومەتەكانىان كە موچەكانىيان كەم دەكاتەو يان دژى ياساگەلنىك كە ژيان و گوزەرانىيان
بەرەو خراپى دەبات، بەم جۆرە يەكەم شۆپش دژى ستەم سەرتەي تۆفانەكە بوو وەك
چۆن پەندىك ھەيە دەلئىت: (قەپ لە دلم بگرە نەك لە كولئىرەكەم).

ئەوئى سەيىرى پوداوەكان بکات لەيەكەمىن ساتەوختەكانى فەرمانپەرەوايەتى حەجەج و
ئەركارەى کردى كاتىك چووە كوفە و پاشان بەصرە و كوشتنى ھەركەسىك كە
دوابكەوتايە لە دەرچوون بۆ چوونە نئو سوپاي ئەمەويەكانەو بۆ شەپى خەوارىجەكان و
پانەپەپانى خەلکى لئى لەسەر ئەم كارەى بۆى دەردەكەوت كە شۆپشەكە بەھۇى
كەمکردنەوئى موچەكان و ئەو زۆردارىيەى حەجەجەو سەرى ھەلدا كە لەيەكەم دەرفەتدا
توندوتىژانە مامەلەى لەگەل كەرن بە بى گۆيدان بە خەمەكانىيان.

لەپال ئېيىن جارىد دا چەندىن بەرھەلستكار كۆبوونەو دژى حەجەج و دەيانەويست بوو
ھەلگەپئەوئە لە فەرمانپەرەوايەتيەكەى، دژى ستەمەكانى بووئەستەوئە و بۆكەمکردنەوئى
موچەكانىشىيان دەنگ ھەلپىن، حەجەج دەيويست ھىز و زۆرى خۆى بۆ خەلکى عىراق
دەريخات.

ئابىت لەبىرمان بچىت كە لە كاتى گەفتوگۆ و كۆبوونەوكاندا لەبارەى كەمکردنەوئى
موچە و بەخشىنەوئە لە زەمانى حەجەجدا و ھەموو سەردەمىكدا دەستەيەك لە خەلکى
ئو پوو دەردەكەون پىشتگىرى و پىشتىوانى لە دەسلەلانى فەرمانپەرەوا و بىيارەكانى
دەکن، ھەر ئەمەش بوو پويىدا لە سەردەمى حەجەج دا بەجۆرىك يەككە لە پىاوەكانى كە

(مصحلة بن كرب العبدی) بوو بهرپه رچی به رهه لستكاره كانی دایه وه به ووتنی: " زۆر دهست و گهل بۆی نیه بهرپه رچی سهردار و سهركاره كهی بیهته وه، ئیمهش ئه وهی فرمانده ووتی بیستمان به ملكه چی و گوێپایه لیه وه جا به دلمان بیست یان به دلشمان نه بیست".

دهست به چی سهركرده ی به رهه لستكاران (عبدالله بن الجارود) وه لای دایه وه و ووتی: ئه ی کوپی (جورموقانی)^١ تۆ و ئه م قسه یه، كه ی كه سی وهك تۆ ده می کردۆته وه و قسه ی له م جوړه ی کردوه ؟

پاشان ئه وه بوو كه بهرپه رچی ئه و زۆرداریه به شوێش و پایه پین له دژی درایه وه، به رهه لستكاران له لای ئه بن جارود كۆبوونه وه و له سه رو هه موشیا نه وه (عبدالله بن حكیم المجاشعی) و (هزیل بن عمران) و بیجگه له وانیش له گه وه و سهركرده كانی به صره و په یامیان پێدا كه له گه ئی بووه ستنه وه دژی ستم و زۆرداری حه جاج و ووتیان: گه ر ئه م پیاوه -- حه جاج -- واز نه هیئت و ئه و ریاده موچه په مان لی كه م ده كاته وه، كه واته په لێلا په یمانت پی ده ده بن بۆ ده رکردنی له عیراق و پاشان نامه ده نو سین بۆ عبدالملك داوای لی ده كه بن كه سینکی تر بیجگه له و بكاته فرمانپه وامان، ئه گه ر به گوئی نه کردین ئه و ئیمهش له به یعت پێدانی پاشگه ز ده بینه وه، دلایین تاكو خه واریج هه بن پێمان ده دات^٢.

هه ر به م جوړه نه خشه ی شوێش له به صره سه ری هه لدا دژی حه جاج به بی خه لیفه، مه گه ر له حاله تێك كه خه لیفهش پازی نه بیست فرمانپه وایه کی تر بیجگه له حه جاج

^١ . الجرمقانية: وشه یه کی باوی پراوی پری کوردی نیه له گه لیدا هاوتابیت كه بۆ ئه و سیاقه لگوختیت به لام زۆریه فرمانپه گه کوردی و عه ره بیه كان ئه و وشه یه نه وشه ی (سه رپێلاو) لێك ده ده وه... كه بریتیه له پێلاوێکی کورت به سه ر پێلاو دا ده کرتیه پی... (خف صغیر یلبس فوق الخف)... هه ندیکیش پێیان وایه مه به ست لئی هۆژێك له عه جه م له سه ره تاكاسی ئیسلامدا له موصل نیشه جی بوون... سه رچاوه...

www.maajim.com/dictionary... www.almaany.com....

^٢ . سهیری (انساب قریش) و (الكامل في التاريخ) و (مقدمة ابن خلدون) بکه.

حهجاج، کوپی یوسفی سه قهفی ۲۶۱//

دابنیت، خه لکی به صره هیچ نه ترسان له وهی که له هه مان نهو ساته و مخته دا ده سلات و
سولتانی خه لافهت له لایه ن خه واریجی نه زاریقه وه پویه پوری هه پشه بوو بوویه وه،
یه کیان نه م هونراوه یه ی گووت:

أخلق بعبد الله إن يسوسا ... وأن يقود جحفلا خميسا

ويخلعوا الخليفة المتعوسا..... إذ قلدوا أمرهم الرئيسا

أكرم به من قائد قدموسا... نحن قتلنا مصعبا وعيسى

وكم قتلنا منهم بنيسا

نه م شوپشه له مانگی ره بیعی کوتایی ۷۶ ک دا بوو.

کاتیك هه حاج به کاری نهو شوپشه ی زانی سوپاکه ی ئاماده کرد و نهو پرده ی بری که
له نیوان خه لک و گه نجینه ی دهوله تدا بی بار وه ستابوو، پاشان نامه ی نارد بۆ (عبدالله ی
کوپی جارود) و داوای لیکرد دانوستانی له گه ل بکات، نیین جارودیش به نامه هینه ره که ی
هه حاجی گووت: نا.. کوپی (أبو رغال) هیچ پیز و شکویه کی نیه، یان به سوکی و
پسویی و ده رکراوی له ناومان ده رده چیت، یان به ره نگاری ده بیینه وه.

وه لاسی نامه به ره که ی هه حاجیش که هاوه لیک (بیشر کوپی مه روان) بوو چه ند
ووشه یه ک بوو هه حاج پتی ووتبوو له نه گه ری نه وه ی که نیین جارود به نه ری وه لام
بداته وه بۆ فه رمانه که ی هه حاج. که په یامیکی زاره کی بوو:

نایا دلت ئاوده خوانه وه به کوشتنی خۆت و کوشتنی که س و کار و خزمانت؟! ده
سویند به وه ی گیانی منی به ده سته گه ر نه یه ی کۆمه له که ت به گشتی و که سوکارت
به تاییه ت ده که م به په ندی زه مانه.

۱. أبو رغال: پیاویک بوو له خه لکی همود که خوای گه وره به مپلاکیا بردن و نه م له توپه یی خودا پرگاری بوو
چونکه له ناو حه ره می مه که که دا بوو.

ئینجا ئیبن جارود پئی گووت: گەر تۆ نامه بهر نه بوویتایه و نامه به ریش
ناکوژیت..... ده مکوشتی.

فرمانی کرد لئیدا و پۆیشت و گه پایه وه بۆلای حه جاج و پئیداگریه کهي ئیبن جارودی
پئی پاگه یاند سه بارهت به داواکاریه کانیان که خۆیان ویتا ده کهن له پۆیشتنی حه جاج له
ولاته که، ئەم مەرجهش نه وه بوو که حه جاج په رچی ده کرده وه، مه گەر خه لیفه عبدالملك
خۆی فرمانی پئی بکات جیتی بهیلتیت.

پایه پیوان کشان به ره و دهوار و هوار و چاگرگی حه جاج هه رچی توانایان به سه ریدا
شکا بردیان و تالانیان کرد له خواردن و نازوقه و نازهل، هه روه ها ژنه کهي حه جاج که
(کچی نعمان بن بشیر) و (نوم سه له مه) ی کچی (عبدالرحمن بن اسماعیل بن عمرو) یان
به دیل گرت، نه وه ش بۆ ترساندن حه جاج تا وای لی بکهن ولات جی بهیلتی و پروات^۱.
وه لی هه موو نه مانه حه جاجیان نه ترساند، دهستی کرد به کوکردنه وه ی شوینکه وتوان
له دهوری خۆی و هه ره شه و گوپه شه ی ده کرد له هه رکه سیک که له م نازاوه یه دا نایه ته
پالی.

به لام ئیبن جارود پاویژی به هاوه له کانی کرد له م په وشه دا، (غضبان بن القبعثري
الشیبانی) پیتی باش بوو که ئیبن جارود پایه پینه که دژی حه جاج ته وای بکات و پئی
گووت:

ژه می ئیواره له (جدی) بخو، پینش نه وه ی نه و ده ستپیشخه ری بکات هیرشی بۆ بکه،
نایا نابینیت کئی هاتوو له نئوه، نه گەر پۆز بکاته وه پشتیوانه کانی زیاتر ده کات.
ئیبن جارود وه لامی دایه وه: ئیواره فزیک بۆته وه، به لام ئیمه به ره به یان به په له لئیان
پاده په رین.

^۱ سهیری (الکامل فی التاریخ) و (انساب قریش) بکه.

حهجاج. كورې يوسفى سەفەفى // ۲۶۳

لەگەل وازمەننەنى خەلك لە هەجەج و چوونە پىزى ئىبن جەرودەو هەجەج و ئەو هەي لە بەصرەدا بوون گىريان خوارد و گەمارۆدران، هەجەج پراوێزى بە كەسە تايبەتەكانى خۆى دەكرد، بۆيە (زىاد بن عمرو العتكى) پيشنەيارى بۆ كرد:

كە ئەو دەسەبەرى بى وەبى و سەلامەتى بۆ دەكەت لای ئىبن جەرودەو هەتا خۆى بگەپەننە لای خەليفە.

واتە پيشنەيارى كرد بۆ هەجەج هەلبەت بۆشام كە مەلبەندى خەلافەتە، بەلام (عثمان بن قطن الحارثى) پای وابوو كە خۆپاگىيەت و ووتى: ئەمىرى پىواداران لە كاروبارى خۆيدا نۆى كرده هاوبەش و لەگەل خۆى تىكەلى كردىت، نامۆزگارى كردىت و دەسەلاتى پىدايت، هەربۆيە چووى بۆ ئىبن زوبەير كە لەهەموو خەلكى مەترسیدارتىبوو و كوشتت، خودای گەردە شەرەفى ئەو هەي پى سپاردىت و ئاسانى كرد بۆت، ئەمىرى پىواداران هيجازى پى سپاردىت پاشان پلەت بەرزىووهو و عىراقى پى سپاردىت، جا هەركەت ئەم كار و سپاردەيەشت تەواو كرد لەسەر تەختەو دەپۆيت بۆ شام.

بەخودا گەر وابكەى هەرگىز بەوینەى ئەو دەسەلاتەى كە ئىستا هەتە بەدەست ناهيتىت لەلای عبدالملك، بگرە پلە و پاىكەت لەدەست دەدەيت، بۆيە من پىم باشە بە شمشیرەكانمانەو بپۆين بەرەنگارىان بپتەو هەتاكو سەرکەوتن بەدەست دىننن پان بەسەر بەرزى دەمرين.

ئىنجا هەجەج پى گوت: پای من هەمان پای تۆيە.

هەر بەكردهى هەندىك لەوانەى كە ئىبن جەرود بەشداری پى نەكردبوون لە شۆرشەكەيدا هاتنە پىزى هەجەجەو، وەك (عباد بن الحصين الحيطي) بە سەد پیاووهو، پاشان (قتيبة بن مسلم) بە كۆمەلىكەو هاتە پىزىو و ووتى: بەخوا ناهيلىن (قيس) يەك بىكوژى و مالهكەى بخوا.

پاشان (سبرة بن على) و (أسلم بن زرعة الكلبي) و (جعفر بن عبدالرحمن بن مخنف) هاتنە پىزى هەجەجەو.

هەروەها (سمع بن مالك) هەستا بە پاکیشانی سەرنجی خەلک و کۆکردنەوێانی لە دەوری حەجاج و ئەوەش بەفەرمانی حەجاج خۆی، تا بەرەبەیان لە دەوری حەجاج شەش هەزار جەنگاوەر خەریوونەو، ئالە و کاتەدا ئیبن جەرود پەشیمان بووێوێو کە بەگوێی (غضبان)ی نەکرد کە پیتی ووت هێرش بکەرە سەر حەجاج و دارودەستەکی پێش ئەوێ پۆز بێتەو.

بەیانێ شەپتیکی گەرم پویدا لەنیوان حەجاج و ئیبن جەرود دا و شکستیش بۆ سوپاکە ی ئیبن جەرود بوو هەر لەسەرەتاو، هەتاگو کوزرا و دواتر هاوێلەکانی تیک شکان و شەپەکەش لەبەرژەوێندی حەجاج کۆتایی پێهات و شۆپشەکی ئیبن جەرودی دامرکاندەو و حەجاجیش کەوتە شوێن سەرکردەکانی شۆپشەکە و هەموویانی کوشت و هیچ تکا و پارانەوێەکی لێ وەرناگرتن.

دواتر لەلایەن حەجاجةو پاش کوزرانی ئیبن جەرود بانگەواز کرا کە گشت خەلکی بێ وە ی دەبن و سەلامەت بێجگە لە (هذیل) و (ابن حکیم)، حەجاج سەری (ئیبن جەرود) و هەژدە لە هاوێلەکانی نارد بۆ (مەلب کوپی ئەبو صفەر) کە شەپی خەواریجی ئەزاریقە ی دەکرد تاگو هێز و وە ی زیاتری بداتی و خەواریج بتوقینیت.

هەروەها نامە ی نارد بۆ خەلیفە عبدالملک و پیتی گووت:

لە پاشان... سوپاس بۆ خودا کە ئەمیری برۆادارانێ پاراست، بەپاستی من کە لە شوێنێک لە (رستقبا) دابەزیم خەلکی عێراق هەلیان کوتایە سەرم و دژم وەستانەو و بەرەڵستیان کردم و چوونە دەوارەکەمە و مال و سامانەکیان بردم و ووتیان بپۆ دەر لە ولاتەکەمان بۆلای ئەو کەسە ی تۆی نارد بۆلامان، دەرە کە لێم جیا بووێوێو و نزیکە کەش پاراستمی.

منیش بە شمشیرەکەم چووم بە گزیاندا و پوبەرویان بوومەو بە کۆمەلەکەمەو، ووتم مردن باشترە لە چۆلکردن و دەرچون لەوێ، سوێند بەخوا مێندە ی نەخایاند خۆ ی گەرە هەر لەخۆیان چەندین پەشتیوانی بۆ ئەمیری برۆاداران دانهرم کرد و بەوێ پێشەوێانی دام دواپیە کەیان و بە گوێرەلەکانیشیان دام لە یاخیەکانیان، ئینجا خۆ ی

که و ره (ئیبین چارود) ی زۆردار و سهرداری کومه له که ی له ناو برد له گه له هه زده له
سه رکرده کانیشیان.

خوای گه و ره دای له لوتیان و به پۆژه لات و پۆژئاوادا ملی پێیان گرت به، پاشان من
دانیا یی و گره ننتی سه لامه تیم دا به خه لک ئه وانه ی له وێ بوون و ئه وانه ش له وێ نه بوون
هه ربویه گه پانه وه و کۆبوونه وه و خه لکی چوونه وه شار و شوینی خۆیان..... زۆر
سو پاس بۆ خوای گه و ره بۆ هه موو ئه و سه روهریانه...والسلام.

عبدالملك وه لامی دایه وه و ووتی: له پاشان.. نامه که تم پێگه یشت، تۆ دلسۆز و
نامۆگاریکی وه جاخزاده و جی باوه پێ و که م عه بیی، گه ر خه لکی عێراق گومانیکیان
لێت کرد نزیکه که یان بکۆژه تا کو دوره که یان لێت بترسی و بتوقیت...والسلام.

ئابه م جۆره خه لیفه نه خشه ی سیاسه تی زۆرداری و سه مکاری دارشت و هه جاجی
دانا وه ک پتیوست و زیاتریش جێبه جێی بکات، تا کو خه لکی گومانیان ده کرد که هه جاج
له خۆیه وه هه رچی بیه وێ ده یكات له کوشتن و بپین.

عبدالملك پاش ماوه یه ک (عبدالرحمن بن مسعود) ی ئارد تا کو گوێ بگرییت له خه لکی
عێراق ئه و کاته ی که سکا لایان کرد له ده ست سه تم و زۆرداریه کانی هه جاج، هه ربویه
خه لیفه به و پوکاره وه ده رکه وت که پازی نیه به زو لم و سه تم... گه رچی پازی بوو به
کاره کانی هه جاج!!.

شۆرشى زىچەكان بەدواي شۆرشەكەي ئىيىن چارود دا

زەنچەكان ئەو كۆيلانە بوون كە لە كىشوەرى ئەفەرىقاو ھىنرابوون لەلايەن
بازرگانەكانى كۆيلە فرۆشپەرە و لە بەصرە فرۆشراپوون ، كارى قورسيان دەكرد، وەكو
ھەلگەندنى بىر و زەوى مالىن و كاركردن لە كانگاكانى خوئ و بەدەر لەو نيشانەش لە
پيشە قورسەكانى دۇنيا.

واي لىھاتبوو خەلكى بە سوک سەيرىان دەكردن و بە مرقۇيان دانەدەنان، بەلكو لاي
ئازەلەكانيان دەيانخەواندن و دەيانھىشتنەو، ئەمە لە ئىسلامدا نىە، كە ھىشتاش لە
سەردەمى نویدا ئەو پەگەزپەرستى و جياخوازيە پەگەزپەرستى بوونى ھەيە تەنانت لە ولاتە
پيشەگەرەكانىشدا.

لەبەر ئەمە ئەو زىچانە ھەستيان بە پق و كپنە دەكرد بەرامبەر سەرگەرەكانيان لە
خەلكى بەصرە ھەريۆيە ھەلدەستان بە شۆرش لە دژيان، ئەو ھەش پويىدا لە سەردەمى
حەجاج دا كاتىك خەلكى بەصرە پاپەپىن لە دژى بەسەرکردايەتى ئىيىن چارود و دواي
ئەويش شۆرشى زىچەكان نوپارە بوويەو.

بەلام لەسەردەمى حەجاج دا زىچەكان لەو كاتەى حەجاج سەرقالى دامرکاندنەو ھەي
شۆرشەكەي ئىيىن چارود بوو ھەستان بە شۆرشىك و خۆيان يەك خست لە ژىر
سەرکردايەتى پياويك لە خۆيان پىتى دەگوترا (رياح شىرازنجى) يان شىرى زىچ، دواتر
دەستى گرت بەسەر ناوچەى (فورات) دا و (كراز سلمى) دەسەلاتدارى ئەوئ بوو

(شیرازنجی) نامه یه کی بۆ نارد و تیایدا ووتی: له پاشان.. کاتی مندالبوونی دایکی نه میری بپواداران هاتوو.. که واته ژنه که ت بنیره بۆلای تاکو مامانیه که ی بکات... والسلام. نابهم جۆره (شیرازنجی) خۆی وه که نه میری بپواداران پاگه یاند، داوای له جیگره که ی هه جاج کرد ژنه که ی بنیریت تاکو بیته مامانی ژنه که ی!!

سه یره که له وه دایه که (کراز سلمی) کاتی که نه و نامه یه ی پیگه یشت ترسا و هه لات و به صره ی جیه یشت.

دوا به داوای ته و او بوونی هه جاج له شۆرشه که ی نیبن جارود فه رمانی کرد به (زیاده بن عمر) سه رۆکی پۆلیسی به صره که سوپایه ک بنیریت به سه رکردایه تی (حفص) ی کوری بۆ شه پی زنج، هه ر به و جۆره (زیاده) کورپه که ی نارد به سه رکردایه تی سوپایه ک بۆ شه پی زنجه کان، دواتر (حفص) کورزا و سوپاکه شی تیکشکا و پیگه ی زنجه کان به رزتر بوویه وه.

کاتی که هه جاج هاته به صره وتاری بۆ خه لکه که ی دا و ووتی:

نه ی خه لکی به صره کۆیله و گسک لیده ر و تۆکه ره کانتان سه رپنجی ئیوه یان بینی بۆیه نه وانیش چاویان له ئیوه کرد، سویند به خوا گه ر نه چن بۆ نه و سه گانه نه و خۆم چاریان ده که م به س خورما کانتان زی و بی به ر ده که م و داده به زمه سه ر ئیوه ش چونکو نه ملی نه و جوامیریه نین.!

هه ر بۆیه خه لکی به صره هاتن به ده م داواکه یه وه و سوپایه کیان بۆ کۆکرده وه و نه ویش (کراز سلمی) ی کرده سه رکرده ی نه و سوپایه.

ئینجا به ره نگاری زنجه کان بوونه وه هه تا شۆرشه که یانی کۆتایی پیه ئنا و سه رکرده که یان (شیرازنجی) کوشت و ته نها که میکیان ده ریا ز بوون، له سه رده می هه جاج دا هه لته ستانه وه، شۆرشه که یان له سه رده می هه جاج دا زۆر درێژه ی نه کیشا و به ئاسانی له تاو برا، به پیچه واته ی شۆرشه که یانه وه له سه رده می عه باسیه کاند که بۆ سالانیکی دوردریژ به رده وامیی هه بوو و ده وله تیکیان پی دامه زراند که به رده وام له گه ل ده وله تی عه باسیدا ده جه نگی تاکو نه و کاته ی کۆتایی پیه ئنرا.

لەبەر ئەمەش كاتىك مىژوزانان باسى شۇپشى زىجەكان دەكەن باسى ئەو شۇپشە
دەكەن كە لە سەردەمى عەباسىدا ھەلگىرسا (۲۵۵ھ - ۲۷۰ھ) (۸۶۹م - ۸۸۳م)، بىنكە و
مەلبەندى شۇپشەكەش شارى بەصرە بوو.
دەستپىكىردنى شۇپشەكەشيان لە سەردەمى عەباسىيەكاندا ھەروەكو سەردەمى
ئەمەويەكان وابوو بەھقى ئەو واقىعە پىر ئىش و ئازار و چەوساندنەو كۆمەلەيتى و
ئابورىيەو بووكە لە نىو زەلكاوەكانى بەصرە و دەشتەكانىدا تىوھى گلابوون.

شۆرشەكەى (مطرف بن المغيرة بن شعبة) دژى ھەجەج

(مطرف بن المغيرة) كۆپى ھاۋەلى پىتەمبەر (المغيرة بن شعبة) بوو، يەككە بوو لە پىشتىوانەكانى بەنى ئومەييە و يەككە لە يارىدەدەرەكانى معاويەى كۆپى شەبو سوفيان، كۆپەكەى لە باوكىيە ۋە بۆى مابوويە ۋە كە دلسۆز بىت لە بەرگريگردن و ملكەچ بوون بۆ بەنى ئومەييە، كۆپەكانىشى ھەريەكە و لەشويىنىك بريكار و كاربەدەستى ھەجەج بوون: (عروة بن المغيرة) لە كوفە و (مطرف بن المغيرة) لە (مەدائىن) و (حمزة بن المغيرة) ش لە ھەمەدان.

كاتىك (مطرف بن المغيرة) ۋەك بريكارى ھەجەج پوى كۆردە مەدائىن وتارى بۆ خەلكەكە دا و ووتى:

"ئەى خەلكىنە ھەمەندە ھەجەج خوا چاكى بۆ يكات منى كۆردۆتە سەرۆكى ئىۋە پاي سپاردوم كە بە پاستى و دادگەرى كارەكانم بكەم، جا ئەگەر بە و جۆرەى ئەو كارم كۆرد ئەوا من بەختبەرترىن مەروۇم، ئەگەر ئىش وام نەكۆرد ئەوا خۆم ھەوتاندوو و خۆم بەدبەخت كۆردوو".

ھەركات دانىشتىم لە لاتان پىداويستىيەكانتان بۆلاى من بەرزىكەنە ۋە و پەرس و پەروىزىم لەگەل بگەن لە و شتانەى بۆخۆتان و شارەكەتان باشە.
بەپاستى من خىرتان لى ناگىرپە ۋە تا بىتوانم... پاشان لەسەر بلىندگۆ ھاتە خوارى.

بەم چۆره (مطرف بن المفیره) دلسۆزی خۆی بۆ حەجاج و دواتریش بۆ بنەمالەیی
 ئەمەویەکان دەرخواست ئەوەش هیچ شتێکی نوێی تێدا نیه.
 وەلامی خەلکی مەدائین لە پێی قسەیی یەکیەک لە پیاو ماقولەکانی ئەویدا درایەوێ کە ناوی
 (حکیم بن الحارث الازدی) و ووتی: خوا چاکت بۆ بکات من لەتۆ دووربووم کاتیەک قسەت
 دەکرد بۆیە هاتم بەرەو لات تاکو وەلامت بدەمەوێ، بە پێکەوت لە گەڵ هاتنە خوارەوێ
 تۆدا لەسەر بلتنگۆ منیش گەیشتمە لات، نێمە تێگەشتین لەوێ بۆت باسکردین، ئەو
 عەهد و پەیمان بۆتۆ، خوا پێی راست نیشانی پەیمان دەرو پەیمان پێدراو بدات،
 ئاواتی دادگەریت لەخۆتا خواستوو، مەرۆهە داوای هاوکاریت کردوو لەسەر راستی،
 خوا یارمەتیت بدات لەسەر نیازەکەت، تۆ لە باوکت دەچیت لە ژیاڵیدا خودا و خەلکیش
 لێی پازی بوون.

(مطرف) لە سەرکار و دلسۆزیی خۆی مایەوێ بۆ حەجاج تاکو شوێشەکەیی (شەیب بن
 یزید) هەلگیرسا دژی حەجاج و عبدالملک، ویستی بێتە مەدائینەوێ، هەربۆیە (مطرف)
 پردی (دیجلە)ی بپی تاکو نەهێڵێت بگەنە ئەوێ و نامەیی نارد بۆ حەجاج و هەوالەکەیی
 پێی پاگەیاندا.

ئینجا حەجاج سوپایەکی بۆ نارد لە چوار سەد جەنگاوەر پێکھاتبوو بەسەرکردایەتی
 (سبرة بن عبدالرحمن) و (عبدالله بن کنان)، (مطرف)یش ناردی بە داوای شەیب دا
 دەیوسیێت دانوستانی لە گەڵ بکات و داوای لێکرد هەندێک لە هاوێلەکانی بنی زیت بۆلای،
 (شەیب) لە بەرامبەر داوای لێکرد هەندێک لە هاوێلەکانی خۆی بنی زیت کە بارمە بن لای
 تاکو هاوێلەکانی دەگەڕێنەوێ.

هەر بە کردەیی (مطرف) هەندێک لە هاوێلەکانی خۆی نارد بۆلای شەیب وەک بارمە و
 شەیب لە بەرامبەر دا هەندێک هاوێلی خۆی نارد بۆلای (مطرف) بۆ گفتوگۆ.
 کاتیەک (مطرف) گفتوگۆی لە گەڵ هاوێلەکانی شەیب دا کرد باوەڕی بە تێپوانینە کە یان
 مێنا لە بارەیی هەلگەپانەوێ لە خەلافەتی حەجاج و خەلیفە عبدالملک، ئەویش داوای دەکرد
 ببنە شوێنکەوتەیی ئەو و دەستیان بخەنە دەستیەوێ !!

ئەوانیش ووتیان: چى دەزانى پىمان بلى ئەگەر زانىمان راستە وەلامەت دەدەينەو. ووتى: بەپاستى من بانگتان دەگەم بۆ بەرەنگارىوونەو. ئەو سەمەكار و زۆردارانە، بانگەوازەگەين بۆلاى قورئان و سوننەتى پىغەمبەرەگەى، دەمانەوئەت كاروپارەكان بە پايۇژ بىت لەتئو موسولماناندا، ئەو.ەى لىتى پازىن لەخۆيان دەيگەن بە فەرماندار و فەرمانپەرەيان، وەك هەمان حال كە عومەرى كورپى خەتاب جىنى هەيشتن لەسەرى، عەرەب گەر زانىان كە مەبەست لە پايۇژ پازىوونە بە قورپەيش پازى دەبن و شوئىنكە وئووتان زۆر دەبىت لەوان، هەروەها يارمەتيتان دەدەن دژى دوزمەنكەتان، ووتيان پىتى: بۆ ئەمە وەلامەت نادەينەو.

خەوارىجەكان پىيان باش نەبوو كە هەر خەلافەت بەس بۆ قورپەيش بىت جگە لە كەسانى دى، هەر لەبەر ئەو.ەش بەرپەرچى داواكەيان دا.بەو كە پىشنىيارى لابرەنى سەرگەردەگەيان (شەيب بن يەزىد)ى بۆكردن كە ئەوان پىيان دەووت ئەمىرى بپواداران. ئىنجا گەرەنەو بۆلاى شەيب و ئەو.ەى (مطرف) ووتبووى پىيان پاگەيان و دانوستانەكانى نىوان هەردوولا نەگەيشتە تاكامىكى پىويست.

ئەو دانوستانانەش نەيتى بوو، كەچى يەكەك لە پىاوەكانى (مطرف) كە ناوى (يزىد) بوو، كاربەدەستى (مطرف بن مغيرة بن شعبه) بوو پىتى ووت: بەخوا ئەو.ەى نىوان تۆ و ئەوان يەك وشەشى لە حەجاج شاراوە ناپىت و هەر وشەيەك دە وشەى تىرى وەكو خۆى دەدرىتە پال، بۆيە ئەگەر وەك هەور و پەشەبا هەلبىت حەجاج هەر دەتگرىت تاكو لەناوت دەبات، پزگارىوونىش پزگارىوونە لەم شوئىنەى خۆتا، بەپاستى خەلكى مەدائىن لەم لا و لەولايەشەو، هەروەها خەلكى سەريازگەگەى (شەيب)يش باسى گەتۆكانى ئىو دەكەن، ئەمۆ ناگەيتە ئىوارە هەوالەكە دەگاتەو بە حەجاج، كەواتە ديار و هەوارىكى تىرى بىجگە لە مەدائىن هەلبۆرە.

هەر بەپاستى (مطرف) گوئى بۆ نامۆزگارىەگەى (يزىد) گرت و مەدائىنى جىهەشت و لەترسى حەجاج هەلات كە چاوەدەيرى دەكرد، ئەو كەسانەى هاتبوونە پىزى بزوونەو.ەگەيەو كۆى كەردنەو پاش ئەو.ەى مەدائىنى جىهەشت و هانى دان بۆ

جيهادکړدن و گهواهی دانی له سهر لایر دنی حه جاج و عبدالملك و بانگه وازکړدن بق قورشان و سوننه تی پیغه مبهری خوا و هه روه ها کاروباره کسان ده بیتوه به راوړنژ له ننیو موسولماناندا.

(مطرف) به و سهر یازانه ی له گه لی بوو له دسکه روه و پوی به ره و (حلوان)، فرمانپه وای نه و شوینه (سويد بن عبدالرحمن السعدي) بوو، نه م (سويد) ه خه لکی شاره که و کورده کانی لی خر کرده وه و په یامی نارد بۆلای (مطرف) و گوتی:

گر نیه شار و ولاته که ی نیه تان ده ویت نه و نیه پرگړیتان لیده که ی، نه گر ناشتانه ویت لیتی بچنه در، چونکه نیه پیمان خوش نیه خه لک پیمان وایی و بیستینه وه که نیه در په ریوین بۆتان.

(مطرف) به داواکه ی (سويد) پازی بوو و نه چوو نه ووه بق شاره که و شه پری نه کرد له گه لیان، که چی کورده کان بوو به شه پریان له گه ل پشتیوانه کانی (مطرف) دا و پرگریان لیکردن له یه کتک له و پرنگایانه وه بریون که (سويد) بوی کیشابوون، به لام کورده کان تیکشکان و زوریان لی کوژدا.

(مطرف) پویی هه تا نزیک بوویه وه له هه مه دان و نه چوو یه وه ناویه وه و به ره و لای چه پ پویی به ره و (ماه دینار) و له هه مه دان داوای له براکه ی کرد که ناوی (حه مره) بوو تا یارمه تی بدات به پاره و چه ک، نه ویش داواکه ی به چی گه یاند به نه پنی، به لام حه جاج به مه ی زانی.

هه روه ها (مطرف) و شوینکه وتوانی پویشتن بق شاری (قوم) ی فارس و (قاشان) و (نه صفه هان) و نامه ی نوسی بق هه ردوو (سويد بن سهرحانی سه قه فی) و (به کیر کوپی هارونی بجلی) ی هاوړتی، داوای لیکردن بیته ناو بزوتنه وه شوپشگتیره که یه وه، نه وانیش هاتن به دهم داواکه یه وه و هاتنه پرزیه وه.

بریکاره که ی حه جاج له نه صفه هان (به پا کوپی قه بیصه) ترسا هه ژمون و ده سه لاتی (مطرف) زیاد بکات هه ریویه نامه ی نوسی بق حه جاج و داوای لیکرد سوپایه کی گه وده بنیریت بوی بق له ناویردنی شوپشه که ی (مطرف) له کاتی کدا شوینکه وتوانی زود بوو بوو.

هه‌ج‌ج، کوری یوسفی سه‌قه‌فی // ۲۷۳

هه‌ج‌ج‌فهرمانی پێک‌کرد به‌هه‌موو ئه‌و سه‌ریازانه‌ی له‌گه‌ڵینی کۆبینه‌وه‌ بۆ
پویه‌پویه‌وه‌ی (مطرف) و هه‌روه‌ها نزیکه‌ی پینچ سه‌د سه‌ریازی تری بۆ نارد، ئیدی
ژماره‌ی ئه‌و سه‌ریازانه‌ی له‌لای بوو بوویه‌ دوو هه‌زار و پینچ سه‌د جه‌نگاوه‌ر له
پویه‌پویه‌وه‌ی (مطرف) و شوێنکه‌وتوانیدا.

هه‌ج‌ج (حمزة بن المغيرة)ی برای (مطرف)ی دوورخسته‌وه‌ و له‌سه‌ر کار لای برد پاش
ئه‌وه‌ی زانی که به‌ مال و پاره و شتومه‌کی سه‌ریازی یارمه‌تی پێشکه‌شی براکه‌ی کردووه
وه‌ک باس‌مان کرد، هه‌روه‌ها ده‌ست به‌سه‌ری کرد تاکو خۆی بپاریزێت له‌وه‌ی نه‌کا
خرابه‌یه‌ک یان پلانیك بگێڕێت و جارێکی تر یارمه‌تی براکه‌ی بداته‌وه‌ که له‌ هه‌مه‌دانه‌.

هه‌روه‌ها هه‌ج‌ج نامه‌ی نوسی بۆ (عدی بن زیاد الایادی) و فهرمانی پێک‌کرد بپوا بۆ
(مطرف) و بجێته‌ ریزی سوپاکه‌ی (به‌پاشی کورپی قه‌بیسه‌)وه‌ و دژی (مطرف) به‌ج‌نگێت
و شۆڕشه‌که‌ی له‌ناویه‌رێت.

سوپاکه‌ی (به‌پا) نۆسه‌د که‌س بوون له‌ خه‌لکی شام و سه‌رکرده‌که‌شیان (عومه‌ر
کورپی هوبه‌یره‌) بوو، هه‌موویان دوو پۆژ له‌ (بجی) بارگه‌یان خست، پاشان پۆیشتن بۆ
شه‌پی (مگرف)، ئه‌م سوپایه‌ گه‌یشته‌ شه‌ش هه‌زار جه‌نگاوه‌ر، (مطرف) یش ئاگاداری
هه‌موو به‌ره‌وپێشچوونه‌کانی دوا‌یی بوو، هه‌ربۆیه‌ شوێنکه‌وتوه‌کانی خۆی ته‌یار کرد بۆ
شه‌پ.

(مطرف) هه‌ولێ دا سه‌رکرده‌ی ئه‌و سوپایه‌ی که‌ هاتووه‌ بۆ پویه‌پویه‌وه‌ی
پاکی‌شێت، بۆیه‌ پێی ووتن: له‌باره‌ی عه‌بدولمه‌لیکی کورپی مه‌روان و هه‌ج‌جه‌وه‌ سه‌رنجی
خۆتانم بده‌نی، ئایا ئێوه‌ش وه‌ک دوو زۆردار و داگیرکار نایانبینن که‌ شوێنی هه‌وا و
هه‌وس که‌وتوون و به‌گومانیك هه‌لک ده‌گرن و له‌تۆپه‌بییدا خه‌لک ده‌کوژن؟

پێیان ووت: هۆی دوژمنی خودا درۆ ده‌که‌یت ئه‌وان و انین (- که‌ له‌ پاستیدا ئه‌وان وان
-) .

ئینجا شه‌پێکی قورس و خوێناوی له‌نیوانیاندا پویدا و هه‌ربوولا به‌شه‌پهاتن، دواتر
شه‌په‌که‌ به‌ شکانی (مطرف) و شوێنکه‌وتوانی کۆتایی پێهات، (مطرف) له‌م شه‌په‌دا به‌

دەستى (ئومەر كۆپى ھوبەيرەى فەزارى) كۆژدا و سەرى بېرى و دەك نەرىتى ئو
سەردەمە كەللە سەرەكەى ئارد بۇ خەجەج.
بەوھش شۆپشەكەى (مطرف) كۆتايى پىھات و كەبەرۋارى پوداۋەكە سالى ۷۷ كۆچى
بوو، شۆپشەكەى بى ھىز بوو و خەجەج زۆر بە ئاسانى كۆتايى پىھىنا، بە پىچەوانەۋەى
شۆپشى خەۋارىجەكانى (صفريە) و شۆپشەكەى ئىبن ئەشعەس كە خەرىك بوو خەجەج
لەبن بىنن دەك لەمەۋدوا گەر خوا بىھوئەت باسى دەكەين.

شۆرشەكەي ئىبىن ئەشعەس^۱ دژى ھەجەج و خەلىفە عبدالملك

ئىبىن ئەشعەس كى بوو؟

ئەو (عبدالرحمن بن محمد بن الأشعث بن قيس الكندي) بوو، يەككە بوو لەو فەرماندە و سەركردانەي كە ھەجەج ئاردى بۆ (سجستان) بۆ شەرى پاشاي (ترك) "رتبيل"^۲ پاشان لە خودى ھەجەج پاپەرى و چەندىن زانا و پياوچاك ھاتنە پىزىو ھە لە پقى ئۆر و ستمەكانى ھەجەج^۳.

زانايانى ھاوچەرخ ئەو ھى ئىبىن ئەشعەس كوردى ئاويان لىئاو ھە (شۆرش)، زانايانى كۆنیش بە (فیتنە) ئاژاوە ئاويان ئاوە، چونكە خەلكى كورد بە دوو بەش و كۆمەلەو ھە، يەكيان چوونە پىزى ئىبىن ئەشعەسەو ھە و ئەوى تر چوونە پىزى ھەجەجەو ھە كە نوینەرايەتى دەولەت و خەلافەتى دەكرد.

چۆن ئەو ئاژاوەيە پويدا كە ھەزاران موسولمانى لە ھەردوو كۆمەلە كە چنەو ھە؟ ھەندىك لە زانا چاكەكانى ھەكو (سعيد بن جبیر) و (الشعبی) ھاتنە پالى.

سەرەتاي شۆرشەكە سالى ۷۸ك بوو، كاتىك خەلىفە عبدالملك خۆراسان و سەجستانى خستە ژىر پكىنى ھەجەجى سەقەفەو ھە، پاش لابردنى (امیه بن عبدالله) لە خۆراسان،

^۱ . ابن الأشعث.

^۲ . (سير أعلام النبلاء - للذهبي - ج ۵)، ھەندىك پىتيان وايە ئەو پادشايەي تورك كە ھەجەج ئىبىن ئەشعەسى بۆ ئارد ماوى (زنبيل) بوو ھەك (زنبيل). بەلام ئۆزىنەي سەرچاوە مېژوويەكان ئاوەكەيان بە (رتبيل) ھىئاو.

ھەروەھا پاش ئىوۋەي ھەجەج تەواو بوو لە شەپى ھەلگە پراوۋەكانى ۋەكو (شەيب) و (مطرف) و لە كوفە ۋە پوى كوردبوويە ۋە بەصرە و (مغيرة بن عبدالله) ى كوردبوو جىنشين و فەرمانرەۋاي ئىوۋى، دەلەين (عبدالرحمن الحجرى) بوو، پاشان لاي دەيات و لەجىگەي ئىودا مغيرە دادەنەيت.

كاتىك (مەلب كوپى ئىبى صوفرە) لە شەپى خەۋارىجەكانى ئىزارىقە تەواو بوو چور بۆلاي ھەجەج و ئىوۋىش لەلاي خۆي دايىنا، ھەجەج (مەلب) ى كوردە فەرمانرەۋاي (سەجستان) و (خۇراسان)، ئىنجا مەلب پىتى ووت: ئايا پىاۋىكت پى بلىم لەمن باشتر بىت و زانائىبىت بە كاروبارى سەجستان، ئىو پىاۋە (كابل) و (زابىل) ى گرتە دەست و باجى لەخەلگەكەي سەند و شەپى لەگەل كوردن و دواترىش لەگەلەيان پىككەوت و ئاشتەۋايى ئىنجام دا؟

ھەجەج ووتى: بۆچى نا ئىو پىاۋە كى بە؟

ووتى: (عبدالله بن أبى بكره) يە.

بەم جۆرە عوبەيدوللا كاروبارى سەجستانى گرتە دەست و شەپى لەگەل شاي تورك (رتبىل) دا ئىنجام دا، باج و سەرئەي لەعەرەب دەسەند، ھەريۆيە ھەجەج سوباپەكى بەسەرکردايەتى (عوبەيدوللا) ئارد بۆي تاكو بچەنگى لەگەلى و خاكەكەي داگىرېكات و قەلا و پەناكانى خاپور بكات.

(ئىبن ئىبى بكره) تىتى تەقاند بەرەو شوئىنى مەبەست و خەلكى كوفە و بەصرەي لەگەل بوون، سەرکردەي خەلكى كوفە (شريح بن هانى الحارېى) و سەرکردەي خەلكى بەصرەش (عبدالله) بوون.

شەپەكان بەردەوام بوون تاكو سالى ۷۹ ك لە خاكى (رتبىل) دا، موسولمانەكان لەسەرەتادا چەندىن سەرکەوتنىيان بەدەست ھىنا، بەلام سەرکەوتنى كۆتاييان بەدى نەھىنا كەبرىتى بوو لە دەست بەسەرکردنى (رتبىل)، دواتر ھەجەج نامەي ئارد بۆ عبدالملك و ئىو ھەۋالەي پى پراگەياند.

حهجاج. کوری یوسفی سهقهف ۲۷۹//

لهم ئانوساته دا (عبدالرحمنی کوری نه شعەس - ئیبن نه شعەس) که یه کێک بوو له
سه رکرده کانی هه جاج هه وڵی نه دا بق دامالین و په راویزخستنی هه جاج، هه جاجیش پقی
لێی بوو و ده یگوت: هه رکات بینوومه ویستومه بیکوژم.

هه ریۆیه هه جاج ویستی پزگاری بێ له ئیبن نه شعەس و ناردی بق سه جستان بق
به ره نگاریوونه وه ی (رتبیل).

له شه عه بیه وه ده گێر نه وه فه رمووی: له لای هه جاج دانیشتبووم (عه بدولپه حمانی
کوری محمدی کوری نه شعەس) خۆی کرد به ژوردا و کاتێک هه جاج چاوی پێی کهوت
ووتی: سه یری پۆیشتنه که ی بکه، به خوا زۆرم هه ز لێیه بدهم له گهردنی.

بوئی جا کاتێک عه بدولپه حمان چوو هه ره منیش ده رچووم و پێشی کهوتم و له لای
ده رگای (سه عیدی کوری قه یسی سه بیعی) چاوه پێم کرد، کاتێک گه یشته لای ده رگا که
پێم ووت: له م ده رگا وه ره ژوره وه له گه لمان من ده مه ویت قسه یه کت بق بکه م، سپارده
بێ لات تا هه جاج زیندوو بیت باسی نه که یت.
فه رمووی: به لێ.

قسه که ی هه جاجم پێی پاگه یاند که له باره ی نه وه وه کردیووی ، نه ویش ووتی: منیش
هه ره که هه جاج گه ره نه شتوانم له ده سه لات به یه مه خوار و لاییده م، نه وا کوشش ده که م
و درێژی نا که م تا کو هه ردوو که مان له ژیا ندا ما بین^۱.

هه جاج سوپایه کی چل هه زار جه نگاوه ریی ئاماده کرد به سه رکرایه تی (ئیبن
نه شعەس) له خه لکی کوفه و به صره .

ته به ری باسی کردوه که بیست هه زاریان له خه لکی کوفه بوون و بیست هه زاری تریان
له خه لکی به صره بوون، هه جاج به باشتترین شیوه ئه م سوپایه ی ئاماده کرد.

^۱ .تاریخ الطبری

لەو ئانوساتەدا مامی (عەبدولپەرەحمانی کوپی ئەشعەس) کە پێیان دەوت (اسماعیلی کوپی ئەشعەس) هات بۆلای حەجاج و داوای لێکرد (عەبدولپەرەحمانی کوپی ئەشعەس) نەنیریت بەسەرکردایەتی ئەو هەڵمەتە و پێی ووت:

ئەو مەنیرە من ترسی ئەو دەم هەبە دژتان بوو سستیتهو، بەخوا هەر پردی فوڕاتی تێپەراند فەرمانپەرەوایەکی تری بینی بەکسەر دەچیتە ژێر فەرمانی ئەو دەو، زۆر بە ملکەچی و گوێراپەلانه.

حەجاج پێی گووت: لەوئ بۆی دەست نادات.. خۆ من حەزم لێ بە سەرپێچی فەرمانەکەم بکات و لە فەرمانم دەربچیت.

هەربۆیە کردیە سەرکردەي ئەو سوپایە، ئەویش بە سوپاکەو پۆشت تا گەشتە سەجستان سالی ٨٠ ک.

کاتیك (عبداللە بن ابی بکرە) مرد سالی ٨٠ ک حەجاج نامەی نوسی بۆ ئیبن ئەشعەس و کردی بە فەرمانپەرەوای سەجستان و بەک ملیۆن جەنگاوەری تری خستە سەر ئەو سوپایەي کە نامادەي کردبوو، ناوی ئەو سوپایە نرا بە (سوپای تار سەکان) کە ئەو کات حەجاج خۆی فەرمانپەرەوای هەموو عێراق و پۆژەلات بوو، بۆ هەر ویلایەتیکیش کاربەدەستیکی خۆی ناردبوو تاکو لە ژێر سەرۆکایەتی ئەمدا فەرمانپەرەوایەتیان بکات.

کاتیك ئیبن ئەشعەس گەشتە سەجستان خەلگەکی کۆکردەو و سەرکەوتە سەر بڵندگۆ و سوپاس و ستایشی خودای کرد و پاشان ووتی: ئەي خەلگینە فەرماندە حەجاج منی کردە فەرمانپەرەوای ناوچەکی ئێو، فەرمانی پێکردم تێ بکۆشم دژی ئەو دۆزمنەي کە ولاتەکەتانی داگیرکردووە و چاکەکانتانی قرتی خستوو، هەرگیز نەکەن هیچ پیاویکتان دوا بکەوێت و سەرپێچی بکات سزا بەخۆی بگەیهنێت، بۆن بۆ سەربازگە و لەگەڵ خەلکی کۆمەڵ بەستن.

خەلکی هەموو بە دەم داواکەیهو و لەو سەربازگەیهي کە بۆی نامادە کردبوون جەم بوونەو، بەشی دواوەي سوپاکەي بۆ دانان و ئەوانیش دەستیان کرد بە خۆنامادەکردن بە کەرەستەکانی شەر.

(رتبیل) به م ناماده بوونه ی زانی و ترسا له زهبر و هیزی نهو سوپایه ی که پیشتر شتی وانه بووه، هه ریویه ناردی بۆلای ئیبن نه شعسه و پۆزشی بۆ هینایه وه و داوای ناشتی لێکردو و پیشنیاری نه وه ی بۆکرد که باجی لیوه بگریته، به لام ئیبن نه شعسه وه لامی نه دایه وه و به سوپاکه یه وه پۆشت به ره و خاکی پوتبیل که هه ر نه وه نه ی پیکرا واز له پرده پووونه وه به ئیت و له به رده میا کشایه وه و ئیدی ئیبن نه شعسه دهستی گرت به سه ر پویه ریکی فراوانی خاکه کهیدا و قه لاگه لیکێ زۆری داگیرکرد که پوتبیل جیی هیشبوون.

ئیبن نه شعسه فرمانپه وای بۆ هه ر شارێک داده نا که دهستی به سه ردا ده گرت و هیزیکی بۆ پاراستنی نهو شاره جیده هیشته که نه نانه ت نهو خه لکه ی له گه لی بوون پێیان ووت: به س نیه نه مسال نه وه نه مان له ولاته که یان گرتووه هه تا باجیان لی وه رده گریته و ده پناسیت، پاشان دوا ی نه وه بۆ سالی دابی خۆمان ده که یین به شوینی دواتردا.

ئینجا ئیبن نه شعسه نامه ی نارد بۆ هه جاج و دوا یین به ره و پیشچوونه کانی پی پراگه یاند له سه رکه وتن و خاک و ده سته که وته کان و نهو پیشنیاره ش که خه لکی بۆیان کردبوو خسته پوو.

هه جاجیش به زمانیکی زیر وه لامی دایه وه و له نامه کهیدا هاتبوو.

له پاشان... نامه که تم پی گه یشت، نه وه ی باست کردبوو تیایدا تیی گه یشتم، نوسینه که ت نوسینی که سیکه هه زی له وچان و پشودان بیت، وه که نه وه ی دوژمنیکی که م و لاواز و بی ده سه لات خراپی پی کردبیت، به لایه کی باشیان به سه ر موسولماناندا هینابیت، ده سته که وتیکی زۆریشیان له ئیسلام و سوپای ئیسلام چنگ که وتبیت...

به ته مه نت نه ی کوپی دایکی عه بدوله حمان گه ر ته بها یه که سه ر یازیشته له ناو بجیت بۆ کوتایه پێنان به و دوژمنه نه و سه خاوه تی و ده ستودلت باشه، چونکه خوینی یه که موسولمان هاوتای هه موو سوپاکه ی نه وانه.

من په به رایه تی نا که م له گه ل پراکه ت که خۆت به فیل و پلانت زانیوه بۆ هه نگاوه کانی دواتر، به لکو وای بۆچووم که نه وه ی هانی دایت بۆ نهو پشودانه لاوازیته، یان بۆچونی

ھەلەتە، كەواتە بەردەوام بە لەسەر ئەوئەي فەرمانم پىي كىردىت لە چوونە ناو
خاكە كەيانەو و تىكدان و خاپوركىردنى قەلا و پەناكانيان و كوشتنى جەنگاوەرەكانيان و
بەدىلگرتنى منداڵ و وردەكانيان.

پاشان بەدوای ئەو نامەيەدا نامەيەكى تری نارد و تيايدا ھاتبوو:
بەردەوام بە لەسەر ئەوئەي فەرمانم پىي كىردىت، بچۆرە خاكە كەيانەو، ئەگەر نا
(ئىسحاقى كۆپى محمد) كە براى خۆتە دەبىتە فەرماندەي خەك و ئەو ئەو كارە دەكات.
ھەريۆيە ئىيىن ئەشعەس لەو سوكايتى و ھەپەشەيەي حەجاق توپەبوو و خەلكى
كۆكردەو و سوپاس و ستايشى خوای كرد و پاشان ووتى:

ئەي خەلكىنە من ئامۆزگار تانم، حەزم بە چاكەي ئىوئەيە، ورد دەبەو بەزانم چى
لەدەوروپەرتان بەسودە بۆئىو، لەوئەي لەنىوان ئىو و دوزمەنەكاندا ھەبوو پايەكەم
ھەبوو پرسم بە خاوەن پاكانتان كرد، پرسم بە ئەزموندارەكانى شەپكرد لە ناو خۆتاندا،
ھەريۆيە پازى بوون بە پراو بۆچونىك، بۆ ئىستا و دواترى ئىو ئەو بۆچونەيان بەچاك زانى،
منىش نامەم نوسى بۆ فەرماندەكەتان حەجاق، ئىنجا لەوئەو نوسراوئىكم بۆھات پەست و
سوكى كردم، فەرمانم پىي دەكات كە زوو بتانكەم بە خاكى دوزمندا، كە ئەو ولاتەيە
دوئىنى پراكانتان تيايدا بەھىلاك چوون، كەواتە ئىستا من پياوئىكم لەگەل ئىوئەم ئەگەر
ويستان بۆ ھەركوئى بچن يان نەچن.

لەبەردەم ئەم وتارە ئاگرىنەدا خەلكى ھەژان و پىيان گووت: نەخىر (نا)، بەگوئى
دوزمىنى خوا ناكەين، گوئى لى ناگرين و گوئى پايەل نابين بۆي.
حەجاق پىي وابوو كە دوزمەنەكە ھىچ ئەرزىش و نرخیكى نىە و ئەو دەكشیتەرە
لەبەردەم سوپای موسولماناندا، سەرەنجامىش ھەل دەپەخسیت بۆ گرتنە دەستى
زیاترى خاك و دەستكەوتەكان و لكاندن و لاتان بە دەولەتى ئەمەويەو.

لەھەمان كاتدا ئىيىن ئەشعەس و ھاوئىكانى لەسەرخوئى و خاوەخاوكردنەيان بە باش
دەزانی، تاكو نەچنە ناو خاكە نوئ و فراوانەكانەو وەك چۆن ئەوئ پىش ئەوان وایكرد و
دوزمەنەكەيان توانى لەناوایان ببات.

حهجاج. کوری یوسفی سهقهفی ۲۸۳//

(عامر بن وائلة الكناني) که شاعیر و وتاریژر یووئه و تپوانینهی شیکردوتهوه و بهم وتیه:

بهراستی ههجاج وهك ئهوكهسه بیردهکاتهوه که به یهکیکی نری وت: بهندهکات سوار ئهسپهکه بکه نهگەر له ناوچوو ئهوه له ناوچوو، نهگهریش پزگاری بوو ئهوه هی خوته.

بهراستی ههجاج گوی نادات که بتاخاته مهترسیهوه و کویرانه بتاخاته ولاتانیکی پر ناگر و تهنگه بهرهوه، جا نهگەر سهرکهوتن و دهستکهوتان ههبوو ئهوا دهبیته مولکی ههجاج، ئهوهش دهسهلات و سولتانی ئهو زیاتر دهکات، نهگەر دوژمنهکهشتان سهرکهوت ئهوا ئیوه وهك دوژمنیکی بیزاوتان لی دیت که گویتان پی نادات و له سهریشتان پانهوه ستیت.

کهواته ئهو دوژمنهی خوا - ههجاج - لابهن و بهیعت و پهیمان به (عبدالرحمن) بدن، من شایهتیتان بق دهدهم که یهکه م کهس دهیم وار له ههجاج بهیتم.

ئینجا دواي ئهوه دهنگهکانی خهکی بهزیوونهوه به وهلام و بهدهمهوه هاتن بق ئهو مهبهست و بانگهوازه و ووتیان: ئهوا ئیمه وامان کرد، ئیمه وامان کرد، دوژمنی خوامان لهفه رمانپه وایی خۆمان دامالی.

(عبدالمؤمن بن شبيب بن ربيع التميمي) که سهرکردهی شورته بوو ووتی: گەر ئیوه بهگویی ههجاج بکهن ئهوا ئهم ولاتانه دهکاته ولاتی ئیوه دهبیته ههتا ماون له ناویدا بهیمنهوه، وهك چۆن فیرعهون که شوینیکی داگیر دهکرد سهربارهکاسی لهوی خپردهکردهوه و نیشتهجیی دهکردن بق ههتا ههتا به ئهویش ئاواتان لی دهکات^۱.

کهواته باشتره بهیعت به فه رماندهکاتهان بدن و واز له دوژمنهکاتهان بێتن و له ولاتی خۆتان وهدهری نین.

^۱ . مهبهستی ئهوهیه ههجاج نایانگیریتهوه بق شارهکانی حویا جارنکی ترو لهو شارانهی ئازادی دهکهن چنگیریان دهکات وهك کۆچکردو دایان دهیشبیتیت تیایاندا، ئهوهش سیاسهتی ههجاج بوو تاکو دلسوزی ههکی ئهو شاره بهدهست بێتیت که ئازادی دهکات.

ئینجا خه لکی بازیان دا بۆلای (ئیبین نه شعەس) و په یمانیان پی دا، نه ویش پی گوتن. ئایا په یمانم پی دده من له سەر لابر دنی حەجاج و پشتیوانی بق من و وهستانه وه له دژی حەجاج له گەل من هەتا کو خوی گه وره له خاکی عێراق ده یکاته دهره وه.

له سەر ئەم بنه مایه خه لکی په یمانیان پی دا، نه و پۆژه له په یمانه که یاندا باسی لابر دنی خەلیفه عبدالملک کوپی مه روانیان نه کرد، نه وهش سالی ۸۱ ک بوو.

ئەبو مخنف ده لیت: (سيف بن بشر العجلي) له (المنخل بن حابس العبدي) یه وه بۆی باس کردم که (ئیبین نه شعەس) کاتیک گه یشته سه جستان ده سه لاتی دایه (بست عیاض بن همیان البکری) له (بنی سدوس بن شیبان بن ژهل بن پعلبه) و هه روه ها (زرنج عبدالله ابن عامر التمیمی) و پاشان (دارمی)، پاشان ناردی بۆلای (روتبیل) و پێککه وت له گەلی له سەر نه وه ی که نه گەر ئیبین نه شعەس سه رکه وت و دهرکه وت نه واهه تا ماوه سه رانه ی له سەر نیه ، نه گەر تیکشکا و ویستی له لای نه و بمینیتته وه ده بیته په نای بدهن.

ئیبین نه شعەس له سه جستانه وه پۆی بق شه پی دژ به حەجاج له عێراق و (نه عشا) ی شاعیریش له گەلی پۆیشت و ده یگوت:

شطت نوی من داره بالایوان * ایوان کسری ذي القرى والريحان

من عاشق أمسى بزابستان * إن ثقيفا منهم الكذابان

كذابها الماضي وكذاب ثان * أمكن ربي من ثقيف همدان

يوما إلى الليل يسلي ما كان * إنا سمونا للكفور الفتان

حين طغى في الكفر بعد الايمان * بالسيد الغطريف عبد الرحمن

سار بجمع كالدبا من قحطان * ومن معد قد أتى من عدنان

بجفل جم شديد الأركان * فقل لحجاج ولي الشيطان

يثبت لجمع مذبح وهدان * فإنهم ساقوه كأس الذيفان

وملحقوه بقرى ابن مروان

سوپاکای ثعین نه شعس به سه رکردایه تی (عطیة بن عمرو العنبري) گه یشت و
 هجاجیش چهند یه که یه کی له (الخیالة) نارد بوی و (عطیة) تیکی شکاندن.

شوینگه و توانیکی نوری هاتنه پیزه وه له ولاتانی فارس و به ده رله وانیش و
هۆکاره که شی نۆر و سته می چه حاج بوو، هه رکات خه لکی گوئیان له ده نگینکی ناپه زایی و
شۆپشیک بووایه دژی چه حاج ده چوونه پیزه وه و پشتیان له و فرمانپه وایه ش ده کرد که
چه حاج داینا بوو، له واته ش دیسان (تیجان بن أبجر بن تیم الله بن ثعلبة) هه ستایه وه و
هاواری کرد له ناو خه لکدا و ووتی: ئەوا من (أبو ذبّان) م گۆپی وه ک گۆپینی کراسه که م -
که مه به ست لیتی گۆپینی عبدالملك کۆپی مه روان بوو - .

ئىدى زۆر خەلكى تر بەدوايدا لە عبدالملك ھەلگەرانەو ھەلپەيان كرد بۆلاى ئىين
نەشەس.

شینواری به یعت پیدانه که به م جوړه وو : به یعت پی دده دین له سره قورئان و فرموده و ښیاری پیغه مېره که ی و گورین و لایر دنی متشه و ا گومراکان.

تینجا جہاج نامہ ی نوسی بق عبدالملک و ہہ والی پاپہ پینہ کہ ی شین نہ شہ سسی پی
پاگہ یاند کہ دواتر گزرا بق نہ وہ ی بہ یعہ و ہریگریٹ بق بوون بہ جینشین و نہ میری
برواداران و دامالینی شوینکہ و تووہ کانی لہ عہ بدولہ لیک.

ئىنجا خەلگى ئامۇزگار ھاتنە ئاۋ دۇخەكە بۇ دورخستىنە ۋەي ئەم ئازاۋەيە، ھەريۋيە سەرگىردە (مەلب بىن ئەبى صوفىرە) نامەي ئارد بۇ ئىيىن ئەشەس و ھۆشدارى دايە لەسەر رەۋشەكە و بۆي نوسى:

به پاستی ئه ی ئیبن ئه شعس تو پیت خستوته ناو خه باتیکی دورودریژه وه، توخوا
توخوا له سه ر ئومه تی محمد بمینه ره وه !! له خۆت بپوانه و خۆت ویران مه که، خوینی
موسولمانان مه پیزه، گرویی موسولمانان دوو که رت مه که و مه یانکه به دوو به ره وه،
په یمان مه شکینه و هه لی مه وه شینه ره وه، ته گه ر وتت له خۆمه وه له خه لکی ده ترسم نه وا
خودا له پیشتره که ایی بترسی وه که له خه لک، خۆت پویه پوی خوین پشتن و هه لاکردنی
هه رامیک مه که وه، والسلام....

ههروهها نامهشی نوسی بۆ چه جاجی سه قهفی و ووتی:
به پاستی خه لکی عیراق وهك لافاو كه هیچ شتیك نایگێریتته وه تا ده گاته شوینی خۆی
دین به رهو پوت، خه لکی عیراق سه ره تای ده رچوونیان زۆر توپهن، ههروهها په رۆشی و
ژن و منداله کانیاان، کهواته هیچ شتیك نایانگێریتته دواوه تا دینه وه ناو که سوکار و
خیزان و منداله کانیاان و له په نایاندا ده وهستن، خوا سه رت بخا به سه ریاندا ان شاو الله.
به لام خه لیه عبدالملك کاتیك به هه وه لکه ی ئیبن نه شعه سی زانی زۆر توپه بوو

و تاریکی بۆ خه لکی دا و پاش سوپاس و ستایشی خودا ووتی:
خه لکی عیراق ته مه نم له گه ل نه واندا درێژیوو و که چی په لیا کرد له قه ده ری مندا،
خودایه شمشیره کانی خه لکی شامیان به سه ردا زال بکه ی تا کو ده گه ن به پازی بوونی تو.
خه لیه عبدالملك دهستی کرد به ناماده کردنی سوپایه ک که چه جاج سه رکردایه تی
ده کرد بۆ شه ری ئیبن نه شعه س و نه وانیه ی له ده وه ری خپو بوونه وه، که ده لێن زۆرێک
له جه نگاوه ران و زانایان له ده وه ری کو بو بوونه وه، ههروهك ده لێن ته نانه ت سی و سی
هه زار سوارچاک و نه سپ سوار و سه د و بیست هه زار سه ریازی پیاده شی له گه ل بوون.
ئیبن نه شعه س و نه وه ی له گه لی بوو چوونه به سه ره وه و تاریکی دا و خۆی وهك
خه لیه ی موسو لمانان پاگه یاند پاش نه وه ی خه لیه عه بدوله لیک وازلیه ئینا و خه لکیش
له سه ر نه وه په یمانیاان پێدا و په یمانیشیاان پێدا له سه ر پشتکردنه خه لیه و جیگره که شی
چه جاجی سه قهفی، ئیبن نه شعه س نه م قسه یه ی دوباره ده کرده وه:

چه جاج هیچ نه به لام وه رن با به یۆین له گه ل عبدالملك شه ر بکه یین.
هه مووان په زامه نديان نیشان دا له سه ر بۆ چوونه که ی ئیبن نه شعه س و به وانه شه وه که
له ناویاندا بوون له زانا و قورئان خوینه کان.

نه بو مخنف ده لیت: (نه بو زویتری هه مدانی) بۆی باسکردم ووتی: له ناو هاوه له کانی
ئیبن نه شعه س دا بووم کاتیك بانگی خه لکی کرد و به لیشاو چوون بۆ لای، پاشان وتی:
له م شوینه وه بپه رنه وه بۆیان، ئینجا خه لکی به نه سپ و سواریه کانیاانه وه چوونه ناو
(نجیل) وه وه له و شوینه وه ی که فه رمانی پیکردبوون، سویند به خوا سه رکه وتن نه وه نده

حه جاجدا هزار و پینج سهد که س کوژدان، نه وانی تریش به به زیوی هه لائن، نه و پۆزه
حه جاج سهد و په نجا هه زار که سی له گه ل بوو.
حه جاج و سوپاکه ی به شکاوی به ره و به صره پۆشتن و هه جاج و تاریکی دا وه کو
باسمان کرد.

هه روه ها عبدالرحمنی کوپی نه شعس به سهرکه و تووی چوویه به صره وه و
خه لکه که شی په یمانیاں پیندا له سهر جهنگی دژه هه جاج و پشت کردن له خلیفه
عبدالملك وه ک باسمان کرد، که سالی ۸۱ ک کوچی بوو کاتیک چووه ناو به صره وه.
شه پرهکانی نیوان هه جاج و نیبن نه شعس نزیکه ی سی سال درتزه ی کیشا ته نانه ت له
مانگی (محرم) و گشت مانگه هه رامکراوه کانیشدا شه پریان ده کرد.

یه که مین شه پ له نوای نه وه ی نیبن نه شعس چوویه به صره وه شه پره که ی (محرم) ی
سالی ۸۲ ک بوو، که هه جاج و سوپاکه ی تیکشکان و گشت قورپه یش و سه قیف به زین،
نه و شه پره یان نه و بوداوه ناسرا به شه پی (الزاویه).

سهره تای شه پره که وه ک باسمان کرد له به رژه وه ندی خه لکی عیراق بسو
به سهرکردایه تی نیبن نه شعس به لام کوتایی پی نه هات چون له پۆژیکی تردا سوفیانی
کوپی نه برده که یه کیک بوو له فه رمانده کانی شام هه لی کوتایه سهر پاستی سوپاکه ی
نیبن نه شعس و تیکی شکاند و ژماره یه کی زوریش له قورنن خوینان (قرآ) کوژدان که
خواپه رست و نه و که سانه بوون زور په رستشیان ده کرد له ناو سوپاکه ی نیبن نه شعس
دا.

نینجا هه جاج سهری برده سوژده وه ک خویشحالی و سوپاسگوزاریه ک بق نه م
سهرکه و تنه پاش نه وه ی که له پۆژی پینشودا خه ریک بوو بکوژریت.

نیبن نه شعس و نه وه ی له گه لی بوو هه لائن به ره و کوفه و خه لکی به صره ش نه وانه ی
په یمانیاں پیندا بوو له سهر خه لافه ت شوینی که وتن و یه کیک له سهرکرده کانی که بریتی
بوو له (عبدالرحمن بن عیاش بن ربیعه بن الحارث بن عبدالطلب) له وی مایه وه بق نه وه ی
به ره نگاری هه جاج ببیته وه به و سهریازانه ی له گه لی مابوونه وه له خه لکی به صره،

نزیکی پێنج شەو گەرمترین شەپی کرد و پاشان خۆی گەیاند بە ئیبن ئەشعەس لە کوفە.

لەم پۆژەدا هەجاج کەوتە سەر چۆک و بە شێک لە شمشیرە کەیی هەلکێشا و تەرەجوم و لاواندەوێ خۆی بە سەر موصلەیی کوپی زوێردا کرد و دەیگوت:

چەندە بەخشندە و بە پێز بوو تەنات خۆی راگرت تا کوشتن.

لەنتو ئەو کوژراوانەی کە یاوهری ئیبن ئەشعەس بوون (أبو طفیل بن عامر بن وائلة اللیثی) هەبوو.

(الواقدی) دەلێت: کاتێک سوپای هەجاج و سوپای ئیبن ئەشعەس بە یەک گەیشت لە (الزاولیه) سوپاکەیی هەجاج جار لە دوای جار هەلیان دەکوێتایە سەریان، قورئان خوێنەکان دەیانگوت لە سەرو هەمووشیانەو (جبله بن زحر): ئەی خەلکینە هەلاتن لە هیچ کەس هێندەیی هەلاتنی ئێوە ناشیرین نیە کەواتە شەپ بکەن لە پێناوی دین و دنیا تاندا.

(شەعەبی) کە لە گەڵ ئیبن ئەشعەس بوو دەیگوت:

شەپیان لە گەڵ بکەن لە دژی سەم و زۆرەکانیان هەروەها لە ژێ ئەوێ لاوازەکان دەچەوسێنەو و نوێژەکانیان دەمرێن.

قورئان خوێنەکان کە ئەوی پۆژی زانیانی ئەو پۆژە بوون شەپێکی قورسیان کرد و هێرشیان بردە سەر هەجاج و سوپاکەیی هەتا سەرکردە کەیان (جبله بن زحر) کوژرا و ئینجا هەجاج هاواری کرد: ئەی دوژمنانی خوا ئیتەر ئەو گومرا و زۆردارە کە تان کوژرا.

پاشان سوپایانی کوپی ئەبرەد هەلی کوێتایە سەر چەپی سوپاکەیی ئیبن ئەشعەس و تێکی شکاندن کە (ئەبرەدی کوپی موپەرەیی تەمیمی) لێ بوو.

وێرانی سەرکەوتنی هەجاج کەچی شوێشە کەیی ئیبن ئەشعەس کوێتایی پێ ئەهات بە لکو بەهێزتر بوو و تاوی سەند کاتێک پەنای بردە بەر کوفە و زۆرینەیی خەلکە کەیی هاتنە پێزێوە و پەیمانیان پێدا، ئینجا هەجاج بە سوپاکەییەو گەیشتە لای و بە جۆریک بەهێزترین و چارەنوسسازترین شەپ پویدا لە (دیر جماجم) کە دواتر گەر خوا بیهوێت پوینی دەکەینەو.

پرسی هه لگه پانه وهی ئیبن نه شعس و شوینکه وتووایی له عه بدوله لیک

پیشتر باسماں کرد پاپه پینه که ی ئیبن نه شعس به هه لگه پانه وه له هه جاج دهستی
پیکرد به بی گوپین و هه لگه پانه وه له خلیفه عبدالملک کوپی مه روان، به لام بیژکه ی
پرسی هه لگه پانه وه له خلیفه عبدالملک کاتیک دهستی پیکرد که ئیبن نه شعس و
شوینکه وتووایی چوونه ولاتی فارسه وه و له کارویاره که دا پاویژیان کرد و ووتیان: ئیمه
نه گهر پشتماں له هه جاج کردبیت واته پشتماں له عبدالملک کردوه.

پاش خستنه پوری کیشه و مه سه له که پویان کرده ئیبن نه شعسی سه رکرده یان،
نه ویش پازی بوو له سه ری، به که مین که س که وازی له خلیفه عبدالملک هینا و له
به یه تی به خلیفه زانیی نه و په شیمان بوویه وه (تیجان بن أبجر) بوو و گووتی: نه ی
خه لکینه نه و من (أبو زبّان) م گوپی وه ک گوپینی نه م کراسه ی به رم.

لیژه وه کیشه که ناوه ژوو بوویه وه له پاپه پین دژی هه جاجه وه گوپا بو ناژاوه به کی
گه وده تر و پاپه پین دژی خودی شیوازی فرمانره وایه تیه که، نه و فرمانره وایه تیه ی که
ئیبن نه شعس خویشی په یمانی پی دابوو، خوی به کتیک بوو له پایه کانی نه و حوکمرانیه،
نه وه بوو خه لکی هه ستان به هه لگه پانه وه له خلیفه و په یمان دان به ئیبن نه شعس وه ک
باسماں کرد.

په نگه مه تر سیدارترین شت له م ناژاوه یه دا نه وه بووبیت که ژماره یه گی ئیجگار نۆر له
زانایان و فاوداران له و زه مانه دا وه کو (سه عیدی کوپی جبیر) و (ئیبن نه بی له یلا) و

¹ .أبو زبّان : نازناوی خلیفه عبدالملک بوو.

(شعبي) و چەندین کوراني هاوه لانی پیغه مبهړ وهکو (محمد کورې سعید کورې نه بی وه قاص) په کیان گرتیو، هروها که سه دیاره کانی وهک (مسلم بن یسار) و (مالك بن دینار) و (أبو الجوزا) و (أبو العنھال الریاحی) له ناویاندا بوون، وتیان به ئیبن نه شعس نه گره ده ته وی خه لکی له چوارده ورت شه پ بکن وهک چۆن له ده وری که ژاوه که ی خاتو عایشه له شه پی (جمل) دا شه بیان کرد نهوا حه سنی به صری له گه ل خوت بیه، نه ویش به نابه دلی له گه ل خوی هینای بق شه پ.

به کیکی تر له وانه ی که هاته پیزی ئیبن نه شعس وه (طلحة بن مطرف) و (عطاء بن السائب) و بیجگه له و دووانه ش بوون که پییان ده و ترا (قورئان خوینه کان).

(ابن کثیر) - په حمه تی خوی لی بیت - په خنهی له به یعه تدان به ئیبن نه شعس گرتووه چونکه قورپه یشی نه بوو، که خه لافه تی گشتی موسولمانان وهک چەندین فەرموده ی پیغه مبهړ ناماژه ی پیده کهن ده بیت له قورپه یش بیت نهک هۆزه کانی تری بیجگه قورپه یش، له بهر نه مه (ابن کثیر) سه ری سوپماوه له پارزیبوونی نه و زانایانه ی که شوین ئیبن نه شعس که وتن و په یعانیان پی دا.

هروها دیسان له م باره یه وه (ابن کثیر) ده فەرمویت: ئیبن نه شعس هاته عیراق و خه لکه که ی به یعه تیان پیدا له سه ر هه لگه پانه وه له حجاج و خلیفه عبدالملک کورې مروان، نیدی کاره که ئالوزکا و کیشه که گه وره تر بوو، شوینکه وتوانی ئیبن نه شعس تقدیرون و یهک ده نگیی موسولمانان درزی تیکه وت^۱.

(ابن کثیر) نه وه ی کرده به لگه له سه ر شه ری نه بوونی خه لافه تی ئیبن نه شعس که خه لافه ت ته بها بق قورپه یشه نهک بیجگه له و به به لگه ی فەرموده گه لیک له وانه ش.

نه وه ی که نه بو داود له موسنه ده که یدا و نه حمه د و نه بو به علی له موسنه ده که یاندا و (طبرانی) له (أبي برزة) وه گپړاویانه ته وه که پیغه مبهړ درودی خوی لی بیت فەرمووی: " پیشه واکان له قورپه یشن... که حوکم پانیان کرد دادپه روه ر ده ی... که به لئنیان دا به

^۱ البدیة والنهابة.

وه فا ده بن.. که داوایان لی کردن دلایان نه رمه، که پارانه وه به رامبه ریان لیایان خوش ده بن) ...^۱

هه روه ها نه بو هوره یه ده گپینه وه که پیغه مبه ر درودی خوی لییت فهرمووی: " سهرداری له قورپه یه و دادوه ری له پشتیوانان و بانگیش له حه به شیه کان.^۲ هه روه ها فهرموویته: " جیشینی له قورپه یه و دانوه ری له پشتیوانان و بانگه واز له حه به شیه کان."^۳

به لام مهرجی مانه وه ی فهرمانپه وایی و سهرداری و جیشینی له نیو قورپه یه دا داپه روه ری و به جیهینانی به لینه کان و نه رمونیانی و به زه بیهاته وه یه به خه لک دا، چونکه دادگری و دادپه روه ری بنه مای سهرداری و حوکمرانیه، به بی نه و خاله نه حوکمرانیه ک بوونی هیه نه گوپرایه لیه ک نه به یعت دانیک، نه مهش بوو که نه وانه ی له فهرمانی حه جاج ده رچوون له گه ل نیین نه شعه س کردیانه بنه ما و بیانوی ده ستیان، هه روه ها بیجگه له مانیش خه واریج و هه لگه رانه وه کانی تر که به رده وام بوون له شوپش تا کو ده سه لاتی نه مه ویه کان پوخا به ده سستی عه باسیه کان.

له بهر نه مه خه لیفه عبدالملك ویستی کوتایی به شوپشه که ی نیین نه شعه س بییت به له کارلابردن و په پراویزخستنی حه جاجی سه قه ف و راده سترکردنی هه ر ویلایه تیکیش به نیین نه شعه س که خوی حه زی لی به تی و هه لی ده بژیریت، به لام شوپشگپه کان نه م پیشنیاره یان په رچ کرده وه و ویستیان له خه لیفه خویشی هه لگه پینه وه وه ک چون خودی خه لیفه کاتی خوی نه و کاره ی کرد له گه ل نیین زوبیردا، به لام له وه یاندا سهرکه وتوو نه بوون.

هه ریویه شوپشه که ی نیین نه شعه س پاش چه ندین شه پی به رده وام و سی سال دوی هه لگیرسانی له (دیر الجعاجم) دامرکیترایه وه و له ناویرا، پاش نه وه حه جاج هه مور

۱. قال الرسول صلى الله عليه وسلم: " الأنمة من قریش ما حکموا فعدلوا و وعدوا فوفوا و استرحموا فرحموا".

۲. رواه الترمذی باسناد حسن.

۳. أخرجه أحمد والحاكم في المستدرک.

حهجاج، کویری یوسفی سەقەفی // ۲۹۳

ئەوانەى كوشت كە پاشماوەى شۆپشەكە بوون ھەتاکو ژمارەى ئەوانەى كە شۆپشەكە وتووى ئىبىن ئەشعەس بوون و پاش شكانەكەى لە (دیرالجماجم) لەبەردەمى خۆیەو ھێواش ھێواش كوشتنى گەيشتە سەبوسى ھەزار، كە گەورەپیاوانى ھەلبژاردە و زانایانى چاكەكارىشیان لەناودا بوو، لەبەر ئەوەیە كە ھەندىك كەس ئەو پوداوەیان ناونا بە (فیتنە) ئازاوەكەى ئىبىن ئەشعەس.

ئازاوە یاخود بڵێن شۆپشەكەى ئىبىن ئەشعەس سالى ۸۲ك كۆتایى پێتات.

بەلێ شۆپشەكەى ئىبىن ئەشعەس كۆتایى ھات، یەكەم شۆپش بوو كە زانایان و (فقھ) ی لەخۆ گرتبوو لەو سەردەمەدا، بەلام كۆتاھەمىن شۆپش نەبوو، چەندىن شۆپش و پاپەپىنى تر سەریان ھەلدا و بەردەوام بوون.

شۆپشەكەى ئىبىن ئەشعەس لە ھىچ شۆپشێكى دىكە نەدەچوو كە ھەجاج و عبدالملك پوپەپووى ببنەو، چون بەراستى لەگەڵ ئىبىن ئەشعەسدا ھەموو (فقھ) زانایانى بەصرە و زۆرىك لە زانایانى كوفەش پاپەپىن، تەنانەت زانایان یەكەيەكى سەربازى تايبەتيان ھەبوو لە نێو شۆپشەكەى ئىبىن ئەشعەس دا، دروشمەكەیان لەو پۆزگارەدا برىتى بوو لە : (يا لثارات الصلّة).

سەرەنجامى جەنگەكەش بێ ھیوابوونى ئەو زانا فەقیھانە بوو، چونكە ھەجاج لە شەپكەدا سەركەوت و كۆمەلێكى بێ شومارى لى كوشتن، بگرە ئەم شۆپشە ھەجاجى لە زۆر و ستەم نەخست بەلكو دلێرقى و زۆردارىەكەى زیادى كرد.

شۆپشەكەى ئىبىن ئەشعەس كە دواتر ناوێرا بە (ئازاوە) ساتەوەختى جیاكەرەو ھەبوو لە پێكھێنانى دیدى سیاسیانەى سوننىدا، بەجۆرىك لە ھەرزى زانایانى ئەھلى سوننەدا ئەو ھەسپی كە پوپەپووبوونەو ھەى چەكدارى ميكانىزمىكى دروست نىە بۆ پوپەپووبوونەو ھەى (ستەم و تەشەنەكردنى نەخوازراو ھەى و دونیایىەكان)، ئەو ھەش بەھۆى تىكدانى پەوشى ئەمنى و ئاسايش و ئارامیەو ھەى كاتى ئازاوەكە و ھەوى ئەو ھەش پودەدات و خراپەكارى دێتە ئازاوە، بەجۆرىك ھەجاج ھەستا بە كوشتنى كۆمەلێكى زۆر لە

شوینکه وتوانی ئیبن نه شعهس که زانا فقهیه کانیشیان له ناودا بوو، پاشان زیاده پۆیی کرد له سته مکردن به بی ترسان له هیچ که سیک.

(نه یویی سختیانی) له پاسی نیشاندانی په شیعیانی که بالی کیشا به سهر ناوه نده فیهیه سونیه کاندای پاش به شداری کردنیان له شوپشه که ی ئیبن نه شعهس دا ده لیت: هه ر کهس له گه ل ئیبن نه شعهس دا شکا پازی بوو به کهوتن و شکسته که ی، هه ر که سپیشیا پرگاری بووایه په شیعیان بوو له سهر نه وه لوتیسته ی که به شداری تیا کرد.

له بهر نه مه له فیهیه سونیدا قسه یه کخراوه و جیگیر کراوه له سهر (قه ده غه کردنی هه لگه پانه وه له پیشه وای سته مکار و تاوانبار یه شمشیر، هه روه ها ئاسایش و ئارامی خراوته پیش داد په روه ریه وه).

له ووتنه کای نه هلی سوننه نه وه یه : " وال غشوم خیر من فتنه تدوم " واته : فه رمان په وایه کی ناشی و ژوردار، باشتره له ئازاوه یه کی به رده وام.

هه ریویه پاش نه وه بوویه پیشه ی زانا و فقهیه کان که هاوکار بن له به رقه رار کردنی ئاسایش و جیگیر بوونی په وشێ سیاسیدا و پارێزگاری بکه ن به (ناشتی) وه نرخه که شێ له به رامبه ردا هه رچۆن بیت.

هیچ لادانیکیش له م یاسایه نابین لای (زهیدی) و (خه واریجه کان) نه بیت، نه وه دووانه ش نه وه دوو پێیاوه پهن که (داد په روه ریی) پیش (ئاسایش) ده خه ن، به لام شیعه ی دووانزه نیمامیش هه لوتیستیان نزیکه له هه لوتیستی زانا فقهیه کانی سوننه وه، چون له پاش کوژران و شه هید کردی حسهینی کوپی عه لی، شیعه کان دلتیا بوون و بۆیان ده رکه وت که پوه به پوو بوونه وه ی سه ربازی به رامبه ر ده سه لات و فه رمان په وایان که لکی نیه، بۆیه لایاندایه وه به لای کاری نهینیدا، زانایانی شیعه کردیانه پێ باوه پی خۆیان که هه لگرتنی چه ک حه رام بیت دژی ده سه لاتی حوکمران، نه وه ش تا نه وکاته ی که مه هدی دیت، له وه شه (اثر) یکیان گێراوه ته وه که هه ر به یداختیک پیش به یداخه که ی مه هدی سه ره لبدات به یداخی گومرایی و سه رلیشتیواوه.

زانیانی سوننہ و شیعہ لایہ نگیریان لہ بہر دم دہ سہ لاتی سیاسیدا بہ پیویست زانیوہ، کہ لایہ نگیری زانا سوننیہ کان لایہ نگیریہ کی ٹہرینی بوہ، چونکہ ٹہوان دان بہ شہرعی بووی دہ ولہ تدا دہنن، بہ لام زانیانی شیعہ لایہ نگیریہ کیان نہرینیہ چونکہ دڑی قسہی خویانہ کہ دہ ولہ ت بہ ناشہرعی دہ زانن، بہ لام ٹہم ناکڑکیہ تیؤری بوہ و ہاولاتیانی شیعہی لہ بہ شداری کارا و دروستکہر قہ دہ غہ نہ کر بوہ لہ دہ ولہ ت و خزمہ تکر دیندا۔

جی سہ رنجہ کہ بزوتنہ وہ ٹوصولیہ کان کہ لہ جیہانی ٹیسلامیدا سہریان ہہ لداوہ لہ سہ دہی پابردودا بہ بانگہ شہی دروستکردنی دہ ولہ تیکی راستہ قینہی ٹیسلامی یان دہ ولہ تیکی شہرعی، لہ ناوہ پؤکدا لہ سہر پشمتی کہ سانیٹ دامہ زان کہ لہ دہرہ وہی دہ زگا و دامہ زراوہ دینیہ سوننیہ باوہ کان بوون، وہ کو (مہودودی)، (حسن بہننا)، (سہید قوتب)۔۔ بیجگہ لہ وانیش۔

بہ لکو بہ راستی ٹہم ٹوصولیانہ لاوازکردنی دامہ زراوہی دینی و کہ مکردنہ وہ یان گرتہ ٹہستوی خویان بہ تۆمہ تی ماستاوکردنی بؤ دہ سہ لاتی سیاسی و نہ بوونی سہرہ خوی و ہ تییش لہ و تۆمہ تانہ، ٹہ و کارہی کہ کوتابی ہات بہ پہراویزخستنی ٹہم دامہ زراوہیہ، پاشان بہ دواي ٹہوہ شدا ٹوصولیہ کان توانیان دزہ بکہ نہ نیو دامہ زراوہ دینیہ باوہ کان لہ گرنگترین ٹہ و مہ لہ تہ دہ ٹیسلامیانہی کہ ہہ یان بوو لہ مصر و سعودیہ و پاکستان و ٹہندہ نوسیا۔

ٹہم پیشہ کیہ میٹروویہ دورودرژہ میکانیزمی ٹیمہیہ کہ بہ ہویہ وہ دہ گہین بہ تیگہ یشتن لہ دوو بزوتنہ وہی سوننی، کہ دہرہاویشتہی پٹبازہ ناسراوہ کان لہ دامہ زراوہی دینیدا، ٹہوانیش بزوتنہ وہی تالیبان لہ ٹہفغانستان و (محاکم الاسلامیہ) لہ صؤمال، ٹہ و دوو بزوتنہ وہیہ لہ بنہرہ تدا لہ وہ دا یہ کدہ گرن کہ ہہردوویکیان ٹہنجامی دامہ زراوہ ٹیسلامیہ باوہ کەن، نہ ک بہرہم و کورپہی بزوتنہ وہ ٹوصولیہ کان، تالیبان بہرہمی قوتابخانہ ٹیسلامیہ کان بوو لہ پاکستان کہ میراتگری فیقیہی حہنہ فی بوون لہ ناوہ راستی ٹاسیا، بہ لام (محاکم الاسلامیہ) میراتگری ہہردووی فیقیہی حہنہ فی و شافیعی بوون، نؤریہی زانا کانیشیان لہ دہرچووانی زانکوی (الازہر الشریف قلعة الاسلام السنی

التقليدي) بوون، له ناویانیشتدا ژماره یهك له سه له فیه كان هه بوون كه ده رچووی زانكۆی
ئیسلاهی مه دینه ی مونه ووه ره بوون، هه ندیک له و كه سانه ش هاتنه ناویانه وه كه نزیکی
گروپه ئه و صولیه كان و پێك خراوی قاعیده بوون.
كه واته كه سییتی زانای موسولمان كه له گه ل شۆرشه كه ی ئیبن نه شعه س دا
به ده ركه وت و به شداری شۆرشه كانی به ره نگاری بونه وه ی زۆر و سته می كرد هه تا ئیستاش
كۆتایی پێ نه هاتوه.

كۆتايىھاتنى شۆرشەكەي ئىيىن ئەشەس لە (دىرالجماجم)

ئىيىن ئەشەس لە دواي شكانەكەي لە بەرامبەر خەجدا دا لە بەسرەو پوي كرده
كوفە، ئىنجا خەلكى لە دەورى خېوونەو و پەيمانىيان پيدا و سەد ھەزار كەس ھاتنە
پالى بە ژێردەستەكانىشيانەو، سوپاكە لە ناوچەيەك جىگىر بوو كە پىتى دەوترا (دىر
الجماجم) لە دەروەي كوفە، لە دەورى ھەوت فەرسە ھەو لە پوي پىنگاي بەسرەو.

لەم ئان و ساتەدا خەجدا ناردى بۆلای خەلىفە عەبدولمەلىك و داواي يارمەتى لىكرد بۆ
پويەپويوونەو سوپاكەي ئىيىن ئەشەس، ئەويش ھاوکارانىكى لە سەربازەكانى شام
بۆ نارد، ئەو بوو سوپايەكى گەورەي بۆ كۆبووینەو و ھەركام لەوان خەندەقنىكى
بە دەورى سەربازەكەيدا لىدا لە (دىرالجماجم) سالى ۸۲ك، لە سەرەتاي پەيىسى
يەكەمەو، ئىنجا شەپ دەستى پىكرد لە نىوانياندا و سەد پۆڭ بەرەوام بوو ھەريۆيە
شەپكە ناسرا بە (حرب العائە) جەنگى سەد پۆڭ.

(الواقدي) دەلىت: بەپاستى ئىيىن ئەشەس كاتىك پوي كرده كوفە خەلكەكەي ھاتن
بەرەو پىريەو و لە چواردەورى كۆبوونەو و ھاتنە بەردەستى بىجگە لە كۆمەلىكى كەم
نەبىت كە ويستيان پويەپويى بىنەو بە سەركردايەتى (مطر بن ناجية) بەلام نەيان توانى
ئەو كارە بكەن، ئىنجا گەپانەو بۆ كۆشك، جا كاتىك ئىيىن ئەشەس چويە كوفەو

فرمانی کړد په یزه و پلیکانه بچه قینن بۆ سهرکه و تنه سهر کوشکی فرمانپره وا، لای (مطر بن ناجیه^۱) هاته خورای و دابه زی، ویستی بیکوریت نه ویش پیی ووت: بمهیلته وه ده بمه باشتړین سوارچاک بۆت.

نیتر نه یکوشت و بهندی کړد، پاشان له بهندیخانه پرزگاری کړد، نه ویش به یعتی پتدا. کاروباری کوفه بۆ نیین نه شعس جوړ بوو، نه وانه ش که خه لکی به صره بوون و هاتبوون چوونه ریزیه وه، وهک (عبدالرحمن بن العباس بن ربیعه بن عبدال مطلب)، فرمانی کړد به چه کداره کان له هه موو لایه که وه و هه موو درچه و دروازه و پنگا و پیره وه کانی داخست و پاسه وانی لیدانا، پاشان که حه جاج له به صره وه هات به ره و کوفه له گه ل نه وانه ی له گه لیا بوون له سهر یازه کانی شام و گه یشته نیوان (القادسیه) و (العزب)، نیین نه شعس (عبدالرحمن بن العباس) ی بۆ نارد به کومه لیک سوارچاکي زوره وه له میصریه کان و پرگزریان کړد و نه یان هیشت حه جاج بچیته قادسیه وه.

نیینجا حه جاج پوی تا له (دیر) لایدا، هه روه ها نیین نه شعس ش هات به خوی و سوپاکه یه وه له به صری و کوفیه کان تا کو له (دیر الجماجم) لایدا، گشت نه وانه ی که

۱. مطر بن ناحیه الریاحی: کار به دهستی حه جاج بوو له سهر (مه دائن) و کاتیک هه والی هه لگه رانه وه ی نیین نه شعس پیگه یشت له حه جاج و هه لیه عبدال ملک و نیکشکانی حه جاج له (تستر)، نه میس چووه کوفه و پشتیوانان له دوری حېرویه وه و کار به دهسته که ی حه حاجیان ده رکړد که ناوی (عبدالرحمن بن عبدالله الحصرمی) بوو، نیین ناجیه له کوفه به رده وام بوو به لام نه یقواسی حه لکی بولای حوی راکتیشیت تا کو نیین نه شعس هاته کوفه وه و گه ماروی کوشکی فرمانپره وای دا، هات بۆ نیین ناحیه و ده ستگیری کړد، ویستی بیکوریت نیینا نیین ناجیه دا وای لیکرد که نه یکوریت و بیهیلته وه و هاته پیره وه.

به راستی هه موو هه وله کانی نیین ناحیه شکستی هتیا له وه رگرنه وه ی په یما لیتی دوی نه و پروپاگنده یه شی که بلای کړده وه گوا یا نیین نه شعس کوژلوه پیش که یشتنی نیین نه شعس به کوفه و شه پری (الجماجم).

له بهر نه مه به که بزوتنه وه که ی نیین ناحیه هیچ گرمایه تبه کی نه بوو و وون بوو له نیوان ملما نیکه ی نیین نه شعس و حه جاج دا.

حهجاج. کوپی یوسفی سهغهفی // ۲۹۹

لهگال ئیبن شهشعەس بوون سەد ھەزار جەنگاوەر بوون لەوانەى كە نازاد بوون و ھێندەى ژمارەى خۆیشیان ژێر دەستیان لەگەل بوو.

خەلکانىكى زۆر و یارمەتیهكى زۆر بەدوور لە چاوى ئەو وە ھاتن بۆ حەجەج، ھەریەك لەو دوو كۆمەلەى بۆخۆى و بەدەورى سوپاكەیدا خەندەقێکیان لێدا بۆ پرگرتن لەو دەستى دوزمنیان پێ بگات، شوینی سوپاكەشى لە (دیر قرە) بوو.

سەربارى ئەو شەخەلکى ھەموو پۆرتیک خۆیان بۆیەك دەردەخست و شەپێكى فۆرسیان دەکرد ھەموو کاتیك، تاكو لە سەرگەورەى خەلکەکان کەسانیک لە قورپەیش و بەدەر لەوانى کوژدان و برینداربوون، ئەم پەوشە ماوہیەكى دورودریژ بەردەوام بوو، ئینجا فەرماندە بە ئەزمون و خاوەن پرس و پراکان لەدەورى عبدالملك کۆبوونەو و پێى ووتن: ئەگەر لابردنى حەجەج و دورخستنەوێ لە ئێو پازیتان دەکات ئەوا دورى دەخەمەو و لیتان، ھەروەك خەلکى شام پشك و بودجەى خۆتان بۆ دەنێرم، با ئیبن ئەشعەسیش ھەر ولات و شارێك خۆى پێى خۆشە ھەلى بژێرت کە بێتە ئەمیر و فەرمانپەرەى ھەتاكو ھەردوو کمان مابین لە ژياندا، فەرمانپەرەى عێراقیش بۆ محمدى کوپی ھەروان بێت.

لە سەردەمى خۆیدا ئەمەى ووت: ئەگەر خەلکى عێراق وەلامى ئەو پێشنیارەم نەدەنەو، ئەوا حەجەج وەك خۆى لەو شوینەى خۆى دەمینیتەو و جەو و فەرمانى شەپەكەشى بەدەستە، محمدى کوپی ھەروان و عبداللەى کوپی عبدالملك گوتراپەلى حەجەج دەبن و لەژێر فەرمانى ئەودا دەبن، لە پا و فەرمانى دەرناچن لەکاتى شەپ و ناشتیدا.

عبدالملك دەیویست کوتایى بەو نازاوەیە بەیتیت بە لابردن و دەرھێنانى شا دەمارى فەرمانپەرەى تەبەكەى كە حەجەجى کوپی یوسف بوو و شوپشى عێراقیەكان لەبەر ئەو ھەلگیرسا.

ھەربۆيە ھەجەج زۆر ترسا كاتىك بە پرسى لاپردن و دورخستنه وەى زانى بۇ پازىكردى
ئىيىن ئەشەس و شوپىنكە وتوانى و دامركانە وەى ئازاۋەكەى كە زۆر سامان و گىيائى
كردبوويە قورىيانى.

ھەربۆيە ھەجەج نامەيەكى نوسى بۇ خەليفە و داۋا و تىكاي لىكرد كە دورى نەخاتە وە
لاى نەبات و پاراپە وە كە بېھىلتىتە وە لە ھوكم پانيدا، ئائە وەيە نەرىت و سروشىتى
سىتە مكاران كاتىك ھەست بە لاپرانىيان دەكەن لەسەر كورسى دەسلەت
دە پارپىنە وە... وەك لە نامە كەيدا ھاتبوو:

ئەى ئەمىرى بېرواداران بەخۇا گەر فەرمانى لاپردنى من بەدەيتە دەست خەلكى عىراق
ئەوا زۆرى پىي ناچىت سەرىپچى لەجەنابىشت دەكەن و دىن بۆت، ئەو ھەلوئىستەى تو
تەنھا بوپىرى ئەوان زىاتر دەكات بەرامبەرت، ئايا ھىچت نەتبىستوو ھەبارەى پاپەرىنى
خەلكى عىراقە وە لەگەل (أشتر المضى) دىي ئىيىن عەففان؟!

كاتىك پەرسىيە لىكردن چىتان دەوت؟ ووتيان: لاپردنى (سەئىدى كوپى عاص)، كە
سەئىدى دورخستە وە سالىكى پىي نەچو و چوون بۇ خۇشى و كوشتيان؟ ئاسن بە ئاسن
دەكوترىت، خۇا پىشتىوانت بىي ھەرجى بىكەيت و بىرت لە ھەرجى كرده وە .. والسلام.

بەلام خەليفە داۋا و تىكاي ھەجەجى پەرىچ كرده وە و سوريو لەسەر پىشنىيازى
لاپردن و دورخستە وەى لە عىراق لەبەرامبەر كۆتايىھاتنى شوپش و پاپەرىنەكەدا، بەلام
گەر نەھاتن بەدەم پىشنىيازەكەيە وە ئەوا دەستى ھەجەج دەكاتە وە بۇ شەپكردن
لەگەلىان.

(عبداللهى كوپى عبدالملك) (و محمدى كوپى مەروان) چووبە ناۋ خەلكە وە، عبدالله
بانگەوازى كرد بەناۋ خەلكى عىراقدا و ووتى: ئەى گروى خەلكى عىراق من عبداللهى
كوپى ئەمىرى بېرواداران عبدالملك كوپى مەروان، بەراستى خەليفە پىشنىيازى ئەمە و
ئەوھتان بۇ دەكات.

حهجاج. كورپى يوسفى سەققى ۳۰ ۱//

ھەموو ئەو پېشنىياز و ھەلبۇزاردنەنەى خستە پروكەباوكى بۆى كرىبوون.
مەرۈھە محمدى كورپى مەروان ووتى: منىش نىردەى براكەم ئەمىرى بېوادارانم ھاتوم
بۆ ھەمان شت.

ئەوانىش ووتيان: سەبەينى لە كاروبارى خۇمان دەپوانىن و ئىوارەكەى وەلامتان لى
دەگىرپنەو.

پاشان پۇيشتن و ئىنجا ھەموو فەرماندەكان لای ئىبن ئەشعەس كۆبوونەو، ھەستا
رتارىكى بۆ دان و ھانى دان بۆ پەسەند كرىنى پېشنىيازەكە بە لابردنى ھەجاج كە
ھۆكارى ئازاۋەكەى و ئەوھى بۆيان پېشنىياز كراۋە لە ديارى و دەستەكەوتەكان بۆيان و
پەيمان دان بە عبدالملك وەك خەلىفە و كرىنى محمدى كورپى مەپوان بە فەرمانرەۋاى
عېراق لەجىياتى ھەجاج.

بەلام ئەھلى دوبرەكى ووتيان: نا بەخوا ئەو پەسەند ماكەين ئىمە زىاترىن لە ژمارە و
كەلپەلى شەپدا و ئەوان لە تەنگانەدان ئىمە ھەمانە بەسەرياندا و ئەوان بى دەسەلاتن
بەرامبەرمان ، بەخوا ئىمە ھەرگىز بەو پېشنىيازە پازى نابىن.

پاشان لابردنى عبدالملك و ھەججيان نوڭكردەو و ھىبايانە بەرياس، ئاسەم جۆرەپە
ھالى خەلكى عىراق، ھەمان كارىيان كرى لەگەل (ئىمامى عەلى) و پاشان (ھوسەين)ى
كورپى و پاشان ئەوھەكەى (زىد بن عەلى) پەزەى خاۋايان لىدەت و بىجگە لەۋانىش لە پېشەوا
وسەركردەكان.

كاتىك ئەھلى دوبرەكى پېشنىيازەكەى خەلىفە عەبدولمەلىكان پەرىچ كرىدەو
(عبدالله)ى كورپى خەلىفە و مامى (محمدى كورپى مەروان) بە ھەججيان ووت: ئىتر ئىشى
خۆتە چيان لىدەكەيت، ئىمە گوڭراپەلى تۆين وەك چۆن ئەمىرى بېواداران فەرمانى
پىكرىبوون.

ئەوھو ھەجاج كاروبارى شەپەكەى گرتە دەست و ھەرلاپەك خۆى بۆ لاكەى تر
دەردەخست و شەپكى قورس و خوتىناى پويىدا، ھەجاج لە پاستى سوپاكەيدا
(عبدالرحمن بن سليمان) و لە چەپىشىدا (عمارە بن تميم اللخمى) دانابوو، بۆ سەركردەى

سوارىيەكان (سفیان بن الابرء) ى دانابوو، بۇ پىادەكانىش (عبدالرحمن بن حبيب الحكيمى) دانابوو.

بەلام ئىبن ئەشعەس لە راستى سوپاكەيدا (حجاج بن حارثة الجشمى) و لە چەپىشدا (الابرء بن قرة التميمى) و بۇ سوارىيەكان (عبدالرحمن بن عياش بن أبى ربيعة) و بۇ پىادەكانىش (محمد بن سعد بن أبى وقاص الزهرى) دانابوو، كەتپەى قورئان خوين و رانايابىش لە سوپاكەيدا (جبلة بن زحر بن قيس الجعفى) پىشەنگيان بوو كە (سعيد بن جبير) و (عامر الشعبي) و (عبدالرحمن بن أبى ليلي) و (كميل بن زياد) و (أبو البحتري الطائي) و بىجگە لەوانىش لە زانايانى كوفە و بەصرە لەناوياندا بوون .

شەرەكە لەيتوان ھەردوو لا نزيكەى سەد پۇژ بەردەوام بوو ، خەلكى عىراق حۇراكيان لە ھەرىمەكانى مريك خاكى عىراقەو ە بۇ دەھات، لە ھەرغانە و خۇشگوزەرابىدا بوون، بەلام خەلكى شام لە تەنگانە و كەمخۇراكيدا بوون، تەنانەت ئەوان گۆشتيان بەتەواى لە دەست دانوو، ھەرەھا سەرکەوتن رۆربەى جار لە بەرژەو ەندى خەلكى عىراق بوو.

ھەجەج لە سالى ۸۲ك يەككە لە زاناكانى كەواى (كميل بن زياد بن بهيك بن خييم السخى الكوفى)بوو بەدىل گرت و ھىواش ھىواش كوشتى، (كميل) لە سوپاكەى ئىبى ئەشعەس دا لە رېزى قورئان خوينەكاندا بوو، يەككە بوو لە پىشتىوانانى ئىمامى ەلى رەزاي حواى لىبىت، ھەجەج بۆيە كوشتى چونكە بە دىلى كەوتە دەستى. ئىنجا ھەجەج جىبۆى بە ئىمامى ەلى دا رەزاي حواى لى بىت، ئەویش صلاواتى لەسەردا و ووتى (عليه السلام) ھەجەجىش پىنى ووت: دە بەخوا كەسنىكت بۇ دەنئىرم بىكوژى زياتر لەو ەى تۆ خۆشت دەوى ئەو رقى لە ەلى بىت، ھەربۆيە (ئىبن ئەدەھەم)ى بارد كە ھەلكى حىمص بوو پىنى دەوترا (ئەبا جەھەم ئىبن كەنانە) و داى لە گەردنى.

سالى ۸۳ك دەستى پىكردو و جەنگ و شەر لەيتوان ھەردوولادا بەردەوام بوو و لە رۆربەى پۇژەكاندا سەرکەوتن بۇ خەلكى عىراق بوو، ھەشتا و ئەو ەندە جار بەسەرياندا سەرکەوتن بەلام ھەجەج لە سەريازگەكەيدا جىگىر بوو و نەجولا، ئەگەر پۇژىك سەرىكەوتايە ھەنگاوىك دەچوو ە پىشەو ە بەرەو سوپاكەى ئىبن ئەشعەس و ھەربەو

جۆرە بوو تاكو قەرمانى كرد بە ھىزىشكردنە سەر كەتیبەى قورئان خوينەكان چونكە خەلكى شوپىنكەوتەى ئەوان بوون، ئەوان بوون خەلكيان گەرم دەكرد و ھان دەدا بۆ شەپ.

قورئان خوينان خۇيان پاگرت لە بەردەم ھىزىشكەى حەجج دا، تىرھاوئىژەكانى سوپاكەى لى كۆكردنەو و پەلامارى دان و زۆرى لى كوشتن، پاشان پەلامارى سوپاكەى ئىيىن ئەشەسى دا و ھاوئەكانى ئىيىن ئەشەس تىك شكان و ئىيىن ئەشەس لە گۆرەپانى جەنگەكە ھەلات و ھەندىك لە ھاوئەكانىشى لەگەل بوو، سوپاكەى حەجج بەدوايان كەوتن تاكو ئىيىن ئەشەس چوو خاكى (رتبيل)ى توركىيەو لە سەجستان.

ھۆكارى سەرکەوتن و شكستى ئىيىن ئەشەس لە كۆتاييدا ھەر كەتیبەى قورئان خوين و زاناکان بوون كە (جبلە بن زحر) سەرگردايەتى دەكردن.

حەججىش سى كەتیبەى بۆ پەلاماردانى ئەو كەتیبەى ئەمادەكردبوو لەژىر سەرگردايەتى (الجراح بن عبدالله الحكمي) و پەلامارى كەتیبەى قورئان خوينەكانيان دا بە ھەلەتتىكى بەھىز و بەزيان، كەتیبەى قورئان خوينەكانىش بە باشى پوبەپوويان بوونەو و خۇيان پاگرت، بەلام ئەو سى كەتیبەى لە كۆتاييدا توانيان سەرگردەى قورئان خوينەكان (جبلە بن زحر) بكوژن، سەريان بپى كەللە سەرەكەيان نارد بۆ حەجج كە بەو رۆر دلخۆش بوو و مرگىنى سەرکەوتنى دا بە سەريازەكانى و پىيى ووتن: ئەى خەلكى شام مژدە بىت ئەو سەرەتاي سەرکەوتنەكەى، بەخوا ھەرگىز ئازاوەيەك ھەلنەگىرساوە و دامركايىتەو ھەتا گەورەيەك لە گەورەكانى خەلكى يەمەنى تيا نەكوژايىت. ئەمەش يەككىكە لە گەورەكانيان^۱.

كوژدانى (جبلە بن زحر) بوو ھۆى لاوازيوونى كەتیبەى قورئان خوينەكان و ھەروەھا سوپاكەى ئىيىن ئەشەس.

^۱ سەبىرى : تاريخ الطبري و الكامل في التاريخ...بە

پاش نه وه به چەند پۆرتک ئیبن ئەشعەش تیک شکا و هاوړیکانی پێشنیاری هەڵاتیان
بۆکرد بۆ ولاتی پاشا (رتبیل)، که لەسەر پتگەدا بوو بەلای شاری (بوست) دا تێپەری که
سەر به (رتبیل) بوو و کاریه دەسته که ی که یه کێک بوو له شوینکه وتوانی ئیبن
ئەشعەس، پیتی ووت:

بێره لای من لەم شارە، خۆتی تیا بشارهوه له دوژمنه کەت، بەلام مههێله هیچ کام
له وانه ی له گەڵتن بێنه شاره که.

ئەویش وهلامی ئەو داوایه ی دایه وه، بەلام ئەو کاریه دەسته فیل و ئەلە که ی له میشکا
بوو بۆ ئیبن ئەشعەس و هاوه له کانی، دهیویست پادهستی حەجاییان بکات.
بۆیه کاتیک ئیبن ئەشعەس چوویه ئەو شاره وه ئەو فرمانه وه وایه دهستگیری کرد، که
گوايا ئیبن ئەشعەس سه رۆکی بوو، کاتیک ئەم پوداوه گەیشته وه به پاشا (رتبیل) چوو بۆ
ئەو شارە (شاری بوست) هه پەشە ی له کاریه دەسته فیلبازە که ی کرد و ووتی: به خوا گەر
تازاری ئیبن ئەشعەست داییت لێره ناپۆم هه تاکو له تهخت داتده گرم و هه موو ئەوانه ی له
شاره که تدان ده یکوژم.

ئەویش له وه پەشەیه ترسا و ئیبن ئەشعەسی ئارادکرد و دای به دهستی پاشا
(رتبیل) وه ئەویش پۆزی لێنا و سوپاسی کرد.

كوژرانی ئیبن نەشعەس

پاش ھەلاتنی ئیبن نەشعەس لە گۆرەپانی شەپەكە، شوێنكەوتووەكانی پەرتەواژە بوون و ھەجاج ھەرمانی كرد بانگەواز بگەن بەناو پاشماوەی سوپاكەي ئیبن نەشعەس دا كە ھەركەس بگەرێتەوہ بێ وەي و پارێزراو دەبێت و ھەركەسبیش بچیتە سوپاكەي (قتیبە بن مسلم) لە (الری) دیسان بێ وەي و پارێزراو دەبێت.

(محمدی كوی مەپوان) گەرپایەوہ بۆ موصل و كۆرەكەي خەلیفە عبدالملك گەرپایەوہ بۆ شام تاكو مژدەي سەركەوتنەكە و كۆتایی پێھێنانی نازاوە و شۆرشەكە بدات بە نەمیری بڕواداران.

ھەجانبیش وتاریکی بەخۆنازانەي لەكوفە بۆ عێراقیەكان پێشكەش كرد وەك وتارەكانی تری ئەوكاتەي كە چووێە كوفە بۆ یەكەم جار و بوو ھەرمانێرەوايان، پێی روون:

" ئەي خەلكی عێراق بەپاستی شەیتان ھاتە ئێو ھەناو و سكتانەوہ و تێكەل بوو لەگەل گوشت و خوین و دەمار و گوێ و پەل و پۆ و پەپی دلتاندا پاشان چووێە مێشك و دەمارتانەوہ، ئینجا چووێە سەرترو و ھیلانەي دانا و ھیلکەي كرد، ھیلکە تروكا و بووێە بێچوو، پەپی كردن و ئاخنیی بە دوروپویی و دوبەرەکی و خراپترین ئاكوکی، ئێوہش كەردتانه پێبەرێك شوینی كەوتن و رابەرێك گوێرپایەلي بوون و ھەرمانبەدەستێك پرس و پای پێ دەكەن".

جا ئیتر نە ئەزمونێك سودتان پێ دەگەيەنیت و نە پوداویك دەبیتە پەند بۆتان و نە ئیسلامێك دەتانگرتتەوہ لە تاوان و نە پونكردنەوہیەك سودتان پێ دەگەيەنیت؟

هر ئیوه نه بوون که له شهواز هاوه لم بوون، که چی فیتان کرد و ههولی غه درتا دا و
کۆبوونه وه بۆ بێ بپوایی و پیتان وابوو که خوای گه وره دینه که ی و خه لافه ته که ی له ناو
ده بات؟

من لای خۆمه وه سه رزه نشم کردن ئیوه ش چوونه سه ر که لی به رز و به خیرایی
تیکشکان.

پاشان پۆزی (الزاویه).. جا چ پۆزیک بوو پۆزی (الزاویه) ؟ شکست و ساکۆکی و به زین و
بێ به ری بووی خوا له ئیوه و په شیمانی و وازه یانی گه وره که تان له ئیوه له و پۆزه دا
پویدا، به جۆزیک ئیوه ش وێل بوون وه ک و شتری سه رلیتیکیچوو و دامالراو له پیسته که ی.
ئیتیر نه و کاتی که شمشیتر قه پی لیگرتن و تیر کونی کردن موقییکتان نه یده پرسسی له
براکه ی، گه وره ناوپی به لای نه وه کانیدا نه ده دایه وه و دلی بۆ نه ده سوتان.

پاشان پۆزی (دیرالجمام) هاته کایه وه، ئای چ پۆزیک بوو؟! له و پۆزه دا شه پ و شوپ و
جهنگ به رپاریوو. له و پۆزه دا:

بضرب یزیل الهام عن مقيله ويذهل الخليل عن خليله.

به لیدانیک سه ره کان له گه ردن جیا ده کرانه وه... هاوپی له هاوپی که ی خۆی هه لده هات.
ئه ی خه لکی نه هلی خراپه کاری دوا ی خراپه کاری و ناپاکی له دوا ی ناپاکی، بێ باری
له دوا ی بێ باری.

گه ر قیت بوونه وه له شوینی خۆتان ده بینه داگیرکار و ناپاکی ده که ن، نه گه ر له ناشتی
و بیه ییدا بوون ئازاوه ده نیته وه، نه گه ریش ترسان دوپی ده که ن، نه باسی چاکه په ک
ده که ن، نه سوپاسی نیعمه تیک ده که ن، هه ر ده ستیپیک سوکایه تی پیکردبن یان
فریوده ریک هیللی لیگردبن یان سه تمکاریک پشمتی نه گرتبن یان فیلبازییک باوه شی بۆ
نه گرتبنه وه ئیوه شوینی ئه وه که وتوون و په ناتان داوه و پشمتیوانیتان لیگرددوه و
باوه شتان بۆکردۆته وه!

ئەي خەلگى عىراق ھەر ياخىيەك ئازاۋەي ئابىتەۋە يان ھەر ھاتوھاۋار كەريك ھاۋارىكى
كردىت يان ھەر كەس بايەكى لە سكى خۇي دەر كەربى ئىۋە بوۋنەتە پىشتىۋان و
شۈيىنكە ۋەتۈي.

ئەي خەلگى عىراق ئايا لە پەندەكان پەند ۋەرنەگەن، ئايا مردن ئاتاون ۋەستىيىت، ئايا
پودلۈەكان ئاتان ترستىيىت؟

حەجەج جارىكى تر بەيەتى ۋەركەتەۋە بۇ ۋەدولمەلىك و بەھتۈاشمىش لەبەردەمى
خۇيەۋە نەزىكەي سەد و سى ھەزارى لە سوپا بەزىۋەكەي ئىيىن ئەشەس كوشت.
بەلام ئىيىن ئەشەسى ھەلەتۈۋە ۋەلاتى (رتبىل) بە زاراۋەي ئىستە (لجۈنى سىياسى)
بۇخۇي بەدەست ھىئا و پىكەوت لەگەل رتبىل كە شەپ نەكات لەگەلى ئەگەر سەر كەوت
بەسەر حەجەج دا، ۋە ئەگەر بەزى ئەۋا رتبىل پەنەي بدات، پاشا رتبىل بەۋ جۆرە تا
ماۋەيەك ۋەفادارىۋو بۇي، چونكە حەجەج بەردەۋام نامەي لەگەل رتبىل دەگۈرپەۋە و
داۋاي لىدەكرد ئىيىن ئەشەسى پادەست بكات، سۈيىندى بۇ دەخوارد بەۋ خۋايەي كە ھىچ
خۋايەك نىە جگە لە ئەۋ ئەگەر پادەستى نەكات يەك مىلۈن لە پىاۋە جەگاۋەرەكانى
دەنترىتە سەرى، سەرەتا (عمارة بن تميم اللخمى) بە سى ھەزار سوارچاكەۋە لە
سوارچاكەكانى خەلگى شام ئارد بۇ شەپكەردن لەگەلى ئەگەر ئىيىن ئەشەس و ئەۋانەي
لەگەلىەتى پادەستى نەكات.

ھەربۇيە رتبىل پەرسى بە پراۋىژكارەكان و ھەندىك لە فەرماندەكان كەرد و ئەۋانىش
پىشنىارى پادەستكردنى ئىيىن ئەشەسىيان بۇ كەرد پىش ئەۋەي حەجەج لە شۈيىن خۇي
بىتە دەر، ئىنجا نىردەي ئارد بۇلاي حەجەج بەۋ مەرجەي كە دە سال شەپى لەگەل
نەكات.

حەجەج بە داۋاكەي پازىۋو، ئەۋكات ئىتر رتبىل ئاپاكى لە ئىيىن ئەشەس كەرد و
دەلەين فەرمانى كەرد بەدەن لە مىلى و كەللە سەرەكەي بىنەرن بۇ حەجەج.
دەشلىن كە ئىيىن ئەشەس توشى نەخۇشى سىل بوۋە و مردۋوۋە دواتر پوتبىل سەرى
لىكەردۈتەۋە و ئاردۈيەتى بۇ حەجەج.

بەلام شەۋەي زىياتر باۋە ۋەك ئىيىن كەسىر ۋە ئىيىن جەررير ۋە يىجگەلەۋانىش دەلتىن:
روتبىل بەخۇي ۋە سى لە نزيكە كانىەۋە دەستگىريان دەكات ۋە بە زنجىر ۋە كەلەبچە
دەيانبەستىتەۋە لەگەل نىردەكەدا دەيان نىرتىت بۇ حەجاج.
كاتىك لە پىگادا بوون گەيشتنە شوئىنك پىي دەوترا (الرجح) ئىيىن ئەشعەس سەرگەوتە
سەر بانى كۆشكەي ۋە پياۋىكىيىشى پىۋە بەستراۋو بە كۆت ۋە كەلەبچەۋە تاكو ھەلنەيەت،
خۇي لە ۋ كۆشكەۋە خستە خوارى ۋە شەۋەشى لەگەلى پاسپىردراۋو كەوتە خوارەۋە ۋە
ھەردووكيان مردن.

ئىنجا سەرى خۇي ۋە شەۋەلانى لەگەلى بوون بىردان ۋە كەللەسەرەكانيان نارد بۇ
حەجاج ئەۋىش فەرمانى كرد خەلك يىن بۇ بىنىنى كەللە سەرەكەي لە عىراق.
پاشان ناردى بۇ خەلىفە عبدالملك لە شام ۋە لەشام دەھاتنە سەيرى كەللە سەرى.
دواتر نىردرا بۇ مىصر كە فەرمانپەرۋاكەي براكەي عبدالملك بو، كە عبدالعزيز كوپى
مەروان بو ۋە سەرى ئىيىن ئەشعەسيان ھەلۋاسى ۋە خەلكى دەھاتنە سەيرى ۋە پاشان لە
مىصر سەرى ئەسپەردە كرا ۋە لاشەكەشى لە (الرجح) بو ۋە ھەندىك لە شاعىرەكانىش لە
بارەيەۋە ۋەتويانە:

هيئات موضع جثة من رأسها رأس بمصر وجثة بالرجح

ۋاتە: چەند دورە شوئىنى لاشە لە كەللە سەرەۋە كەللە لە مىصر ۋە لاشە لە (رجح)ە.
ئىيىن جەررير باسى كردۋە كە كۆژرانى ئىيىن ئەشعەس سالى ۸۵ ك بوۋە.. ۋاللە أعلم.
بەلام ئىيىن كەسىر دەلتىت كۆژرانەكەي سالى ۸۴ ك بوۋە.
ئىيىن كەسىر لە ژياننامەي ئىيىن ئەشعەس دا دەلتىت:

سەيرە زۆرىش سەيرە ئەۋ خەلكانەي كە بەيەتتى فەرمانپەرۋايەتيان پىدا ۋە لەكاتىكدا
ئەۋ لە قوپرەيش نەبوو، بەلكو پياۋىكىيەمەنى بوو، ھەۋەلان پۇژى (سەقىفە) لەسەر ئەۋە
كۆدەنگ بوون كە ئىمارەت ۋە خەلافەت تەنھا بۇ قوپرەيشە ۋە ئەبۇبەكرى صدىقىش
فەرمودەيەكى بۇ كردنە بەلگە.

ئىنجا چۆن دەچن بۇ خەلىفەيەك كە چەندىن سالا پەيمانى بوون بە خەلىفەي
موسولمانانى پىدراۋە ۋە لىتى ھەلدەگەپنەۋە لەكاتىكدا ئەۋ لە پىشتى قوپرەيشە، ۋە

لهه مان کاتدا په یمان دده نه پیاوړکی (کندی) په مهنی، په یماندانتیک که نه هلی (الحل و العقد) کۆک نین له سهری؟

له بهر نه مه، نه وه لیکترازان و بهرهم و سهره نجامه که ی بوو، که به هویه وه خراپه به کی زۆر دروست بوو و خه لکانیککی زۆر تیایدا له ناو چوون... انا لله وانا اليه راجعون..

خه لیفه عه بدولمه لیک پاش کوزرانی ئیبن نه شعهس سالی ۸۶ ک کۆچی دواپی کرد.

پاشان ههجاج که وته شوین پشتیوانه کانی ئیبن نه شعهس و دهستی به کوشتیان کرد دانه دانه و دووان دووان ههتا و تراوه وهک باسمان کرد له بهرده می خویه وه به هتواشی سه و سی ههزاری لی کوشتن، که کۆمه لیک له وانه گوره و خانه دان و زانا و چاکه کاران بوو، کۆتا هه مینیان (سه عید کوری جویه یز) بوو - په حمه تی خوی لی بیت -، که دواتر پوسی ده که ی نه وه، به کوزرانی سه عیدی کوری جویه یز ههجاج خویشی مرد.

ئیبن جهریر به په حمه ت بیت دهفه رمویت: کاتیک دیله کان گه په ترانه لای ههجاج زۆریانی کوشت و له هه ندیکیشیان خوش بوو، نه گهرچی ههجاج نه و پۆژهی که سهرکه وت به سهر ئیبن نه شعهس دا بانگه وازی کرد له ناو خه لکدا: هه رکهس بگه پۆژته وه نه وه بی وهی و پارێزراوه و هه رکه سیش بجیته پیزی (مسلم بن قتیبة بالری) دیسان بی وهی و سه لامه ته، هه ربۆیه خه لکیککی زۆر له وانه ی له گه ل ئیبن نه شعهس بوون چوونه پیزی (مسلم) وه و ههجاجیش پاراستن و دلتیایی پیدان، نه وانهش که نه چوونه پیزی وه ههجاج دهستی کرد به وه دوکه وتنیان و خه لکیککی زۆری لیکوشتن و ههتا دوا هه مین کهس که کوزرا سه عید کوری جویه یز بوو.

(ئین اثیر) له میژووه که یدا باسی کردووه: پیاوړیک له پشتیوانان هات بۆلای عومهری کوری عه بدولعه زیز و ووتی: من فلانی کوری فلانم، پۆژی به در باپیرم فلانی کوشت، پۆژی نرحود فلانی کوشت، به و جۆره باسی جوامیری پی شینه کانی خوی ده کرد.

ئینجا عومهر ته ماشای نه و که سه ی له ته نیشتیدا بوو کرد و ووتی: به خوا نه مه حوامیری، نهک پۆژی (الجماجم) و پۆژی (راهط)، که موسولمان له موسولمان هه لگه رایه وه و چه کی له موسولمان راکیشا. ولاحول ولاقوه الا بالله رب العالمین.

به پاستى ئاژاوه كهى ئىبن ئه شعهس ئاژاوه يه كى گه وره بوو يه ك قسه يى و يه كده نكيى موسولمانانى كرد به دوو به ره وه، زياتر له سه ده زار موسولمانى تيا دا كوژرا، له م پودا وه شدا چهند سوديك هه يه يه كه مينيان نه وه يه: ئاژاوه كان له سه ره تاي سه ره لدان يا ندا چيژ و شيريني هه يه زور كهس به لاي خويدا كه مه ندكيش ده كات، مه گه ر كه سيك خوا بى پاريتيت و پرگارى بكات، هه ربويه زوريك له قورشان خوينه كان له گه ل ئىبن ئه شعهس هاتنه شه، وى پاي خه لكه ئاساييه كه، قسه يان له سه ره تاي ئاژاوه كه دا به هيز و هه ژينه ر بوو، وه بيزه كانيان قسه يان ده كرد و وتا ريژه كانيان دا هينانيان ده كرد له هاندانى خه لك بۆ شه پى دژ به سه ر يازه كانى خه ليفه و ياريده ده ر و وه زي ره كانى.

خوای گه وره ده فه رمويت: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبُنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾^۱ هه ره ها ده لئيت كاتيك هه جاج سوپا كهى ئىبن ئه شعهسى تيكشكاند ده ستي كرد به به يعهت سه ندنه وه له خه لكى به زور، به يعهتى له كهس وه رنه ده گرتنه و تاكلو پتي ده ووت گه واهى بده له سه ر خوت كه كافر بوويت، واته به هه لوه شانده وهت بۆ به يعهت و هه لگرتنى چهك، جا گه ر بى و تايه به لى به يعهتى لى وه رده گرت نه گه رنا ده يكوشهت. ئينجا پياويك له (خشم) هات بۆ لاي كه پهرت بوو له گشت خه لكى، هه جاج پرسى يارى خالى لى كرد نه وىش هه والى دوره پهرت يه كهى پيدا، هه جاج ووتى: به لكو تو چاره پتى چى ده كه يت ليمان، ئايا گه واهى ده ده يت كه بى باوه ريت؟

پياره كه ووتى: پياو خراپ من هه شتا ساله به ندايه تى بۆ خوا ده كه م، پاشان گه واهى بده م له سه ر خۆم به بى باوه رى وون و كافر.

هه جاج ووتى: كه واته ده تكوژم؟

پياوه كهش ووتى: نه گه ريش به كوژى نايتيم.

هه ربويه هه جاج كوشتى، ئيتر كه سيك نه ما له خه لكى شام و عيراق خه مبار و په روش نه بوويت به كوشتنى نه و پياوه.

^۱ . الانفال: ۲۵. بۆ رالهي ئايه ته كان سه يري ته فسيري ئاسان بكه

کەواتە گەر ئازاوە کە لە جلە دەرجوو ئەوکات ئەوەی چوووە ناوی پەشیمان دەبێتەووە لەو هەموو خراپەکاریەتی تیایدا دەیبینیت و ئەو شەپەری کە لێوەی دێتە ئازاوە، هەر ئەمەشە کە پیشەهات بۆ ئەهلی ئازاوە کە یێن ئەشەس، هێتران هەتا کەوتنە دەست حەجەج.

و هەکو (عمرو بن موسی) بە متمانەووە هێتر بۆلای، ئێنجا حەجەج پیاو هەلشاخا و لێ تۆرەبوو، ئەویش پۆزشی هێنایەووە و ووتی خوا چاک بۆ فەرماندە بکات!! ئازاوەیە ک بوو چاکەکار و تاوانباریشی گرتەووە، خوای گەورە تۆی تواندار کرد بەسەر ئێمەدا، جا گەر لێم خۆش بوویت ئەوا لە چاکەیی خۆتەووەیە، ئەگەر سزاشت دام ئەوا سزای سەتەمکار و تاوانبارتکت داووە.

ئێنجا حەجەج وتی: بەلام ئەوەی کە دەلێتی چاکەکار و خراپەکاری گرتەووە، درۆت کرد، بەلکو خراپەکاری گرتەووە و چاکەکارانی لێ بێ بەش بوون، خۆزکا دانپیانانە کەشت بە کەلک بەهاتایە.

ئێنجا خەلکی تەکایان کرد سەلامەتی بکات.

بەلام حەجەج فەرمانی کرد سەری پەڕێنن.

پاشان حەجەج بانگی کرد لە (الهلقام بن نعیم) و وتی: چی وای کرد لەگەڵ ئێبێن ئەشەس لێمان راپەڕی؟ چیت دەویست و بەتەمای چی بوویت؟ ئەو پیاووە ووتی: تەمام هەبوو ئێبێن ئەشەس بێتە پادشا و بمکاتە فەرمانرەوای عێراق، وە ک چون عبدالمک تۆی کردە فەرمانرەوای، ئێنجا حەجەج ئەویشی کوشت.

پێشەمبەر درودی خوای لێبیت پەنای دەگرت بەخوا لە ئازاوە و لە هەموو نوێژێکدا فەرمانی بەووە دەکرد، چونکە هەندێک لەو ئازاوانە ئەو کەسەش کە نەرمونیان و لەسەر خۆیە سەرگەردان و حەیران دەکەن، ئەوێش چونکە ئەهلی ئازاوە کارەکیان دەپارێننەووە بە زۆری کردارە بەجێکەنیان، هەربۆیە ئێبێن ئەشەس زیاتر لە سەد و پەنجە هەزار کەسی لەگەڵ بوو و کۆمەلێک لە گەورە پیاووەکانیشی شوێن کەوت.

۳۱۲ // پیاوهر ژورداره کە ی بێنو ئوممیه

پیشەوا (ابن بگه العکبری) هۆشدارى دەدات سەبارەت بە فریوخواردن بە ژمارە زۆرى دەئیت: خەلکى لەم سەردەمەى ئێمەدا وەك پۆلە بالەندە هەندیکیان شوین یەكترى دەکەون!! ئەگەریش کەسیکیان لەناو دەرکەوت بانگەشەى پێغه مەبەراییەتى بکات ئەگەرچى دەشزانن کە محمد دوا پێغه مەبەرى خواپە درودى خواى لەسەربیت یان کەسیک کە بانگەشەى خواپەتى بکات ئەوا خەلکانیک شوینی دەکەون و باوهرى بى دینن.

ئەو تەئیبى ئەشعەس بە سوپایەکی ئیسلامیەو وەك خەباتکارێک لەپێناوی خوادا راپەڕی، کەچى دواتر سەرى لە ئازاوەو دەرچوو، شەپى بى باوهرانى وازلێهێنا و هێرشى کردە سەر ئەهلى ئیسلام، بەهۆیەو کۆمەلێکی زۆر کوژدان، کاروبارەکان تێکچۆن و خرابەکاری زۆربوو، پاشان دۆخەکە وای لێهات پەناى بردە لای پادشایەکی بى باوهر کە دوینی شەپى لەگەڵ دەکرد، ئینجا بى باوهرەکە دڵخۆش بوو و پێزى لێنا بۆ توپەکردنى موسولمانان.

ئایەم جۆرە ئازاوە خاوەنەکەى دەبات بەرەو ئەو شەهەى کە ناپەوێت. دواتر ئەو پادشا بى باوهرە ناپاکى و خیانتى لیکرد و پادەستى حەججى کرد، کەوتە بەردەستى و کاتێک لە پێگادا بوو سەرکەوتە سەر کۆشکێک و خۆى فرێداپە خوارەو و مرد، جا کى دەیزانى سەرەنجامەکەى ئاواى لێدیت.

ئێبى ئەشعەس بەرگی شەهەى کردە بەر ئەم ئازاوەیەى، وای تێگەیاندى پوێهەپوێ خرابە دەبێتەو و سەرخەرى دینە، بەلام لەناوهرۆکدا پێچەوانەى ئەو بوو، ئێبى ئەسیر باسى کردووە کە حەجج رقی لە ئێبى ئەشعەس دەبوویەو، دەبووت: هەرکات دەمبیینى حەزم دەکرد بیکۆژم، ئەویش ئەوێ دەزانى، هەرەشەى دەکرد و دەبووت: ئەم بەخودا هەولە دەم حەجج لە دەسەلات بۆم ئەگەرمام.

و ئەبى کەسیر وتوێتى کە هۆکاری ئەم ئازاوەیە رقی لێبوونی ئێبى ئەشعەس بوو لە حەجج، پاشان لە دەورى خۆى کەسانێکی خپکردووە کە رقیان لە حەجج بوو، سەیر بکەن چۆن رقی خەلکى بەکارهێنا تاكو تۆلەى لى بسەنێتەو و ئابووی بەریت، لەبەر ئەمەى هەرکەس بانگەشەى پەرتەوازیی کۆمەلى موسولمانان و ئازاوە دروستکردن

جەجاج. كۆپىيۈسۈڧى سەفەڧى // ۳۱۳

بەكەت ئەۋا خاۋەن ھەۋەس و دل نەخۇشە، ناكۆكە لەگەل سۈننەت، گەرچى ئەۋ كارەشى
ۋەك نكۆلىكارىك لە خراپەكارى پىشان بەدات.

بەپاستى خەلىفە نامەى نوسى بۇ ئىبىن ئەشعەس و پىشنىارى لابرەنى جەجاج و دانانى
ئەۋ لەشۈپنى جەجاجى بۆكرد، ھەرۋە ھا ھىشئەۋەى بەخشش و مۈچەى خەلكى ۋەك
خۇى، ئىنجا ئىبىن ئەشعەس دلى بۇ ئەۋ پىشنىارە چۈۋ و تارىكى بۇ خەلكەكە داۋ و
رتى، ئەۋەى بۆتان پىشنىارەكراۋە پەسەندى بەكەن بە رېز و ھىزەۋە، نەفامانىش لەگشت
لايەكەۋە لىتى پاستىۋونەۋە و دەيان ۋوت: نا بەخۋا ئىمە ئەۋە پەسەند ناكەين لەۋان
نۆزىن لە ژمارە و چەكدا، بۆيە دۈبارە گەپانەۋە بۇ بەزمى لابرەنى خەلىفە و بەيەتلىان
دە بە ئىبىن ئەشعەس، ئەۋىش بەگۈنى كەردن و پىككەۋت لەگەلىان ھەتا كارى بەۋ پۆۋە
گەشت.

نەبەر ئەۋە پىشەۋايان سورىن لەسەر يەكەدەنگى و يەكپىزى لە كاتى ئازاۋەكاندا،
ئىمامى خەنبەل دەفەرەمۈيت: فەقىھەكانى بەغداد لەسەردەمى (ۋاشق) دا ھەستان چۈۋن
بۆلەى پىشەۋا ئەحمەدى كۆپى خەنبەل - پەحمەتى خۋاى لىبىت پىيان ۋوت: كارەكە
ئالۆراۋە و دەماۋدەم كەۋتۈۋە - مەبەستىان ئەۋەۋوۋ باسى بە درۈستكراۋ زانىنى و
خەلقى قورئان كەۋتۈتە سەر زار - ئىمەش پازى نىن بە دەسەلات و فەرمانپەۋايەتى ئەۋ،
پىشەۋا ئەحمەدىش گەتۈگۈى كەرد لەگەلىان لەۋبارەيەۋە و فەرەمۈى: پىۋىستە لەددا
نكۆلى ئەۋە بەكەن، دەست لە گۈپراپەلى بەرمەدەن، يەكپىزى موسولمانان كەرت مەكەن،
خۋىنى خۇتان و موسولمانانىش لەگەل خۇتان بەرشتن مەدەن، سەيرى كۆتايى
كارەكەتان بەكەن، ئارام بگرن تاكو چاكەكار پشۈ دەدات و لە خراپەكار پىگارى دەبىت.
ۋە پىنى ۋوتن: ئەمە - واتا دەست ھەلگرتىيان لە گۈپراپەلى - باش نىە.

لەۋپەند و ۋانانەى كە لە ئازاۋەكەى ئىبىن ئەشعەس كەلكيان لىۋەردەگىرەت:
بەيۋەست بۈۋن بە كۆمەلى موسولمانان و پىشەۋاكەشيانەۋە و خۇپاراستن لە
دۈبەرەكى، لەبەر ئەۋ ۋتەپەى حوزەيفە خۋاى لى پازى بىت كاتىك پىڧەمبەر درۈدى

خواي لېبېت باسي نازاوه کاني بۇ کرد ووتى فەرمانى چيم پى ده که یت نه گەر که وتينه سرده مى نازاوه وه ؟

فهرمووى: له گه ل کومه لى موسولمانان و پيشه واکه ياندا به .

يه کيکى تر له و سودانه نارېدانه وه يه به ده وړى زانايانى سوننه و نه هلى يه کتاپه رستى و خوپاراستن له دويه ره کى و ناکوکى له گه ليان، هه روه ها گونگرتن له پراوېچونه کانيان و به ده مه وه چوونى ناموزگار يه کانيان.

يه که مين ده رگا که پياو ليوه ي بچيته نيو نازاوه وه تانه يه له زانايان، که لله په قى و نوسانه به پا وېچوونیکه وه به بى پاى نه وان، هه رکه ستان بينى که قسه به زانايانمان ده لیت بزائن نه وه فريوى خواردوه و لايداوه، چون له نيشانه کاني نه هلى بیدعه که که وتوته نيو نه هلى سوننه ته وه نه وه يه که نه گەر نازاوه پويده هه موو نه وه ي ده زانويت ده وتريت، که س کاروبار بۇ زانا گه وره کان جى ناهيليت بۇ پاراستنى يه کده بگى، خوى ده بيت خه لکى دواچار بۇ کاروباره کانيان پرس به زانايان بکه ن، هه رکه س پايه کى هه بوو بيخاته يوو بويان: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يُسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾^١.

چون ناکوکى له نه زانيه وه ده گه رپته وه بۇ شه يتان که هه نديک له نه هلى گومپايى فريوده دات له هه لگيرساندنى نازاوه دا، بيچگه له وه ي ده بيته هو ي بى هيزکردن و لاوازی و دويه ره کى و په رته وازه يى.

يه کيکى تر له وانه ي که خه جاج کوشتنى له گه وره پياوان و زانايان (محمد بن سعد بن أبى وقاص) بوو، که پيش نه وه ي له گه ردى بدن پييان روت: نه ي سيپه رى شه يتان و له هه موو خه لک به فيز و لوتبه رزتر، به يعه تى يه زيدت ناوى — مه به ست خه ليفه يه ريده کورى موعاويه يه — خوت ده چوئينيت به حسين و ثيب عومر و پاشان بوويته بانگ بيژ بۇ (ابن عبد بنى مچر)^٢.

^١ . النساء: ٨٣.

^٢ واته (عمر بن أبى الصلت)، که رزريک له هاوه له کاسى ثيب نه شعه س لتي هه لاتن پاش (ديوالحماجم)، که دواتر کوژرا پاش نه وه ي له خه جاج هه لات به ره و (طبرستان).

حهجاج. کوپی یوسفی سهقهفی ۳۱۵//

ههروه‌ها (عبدالله بن عامر) کاتیك (یه‌زیدی کوپی مهلب) ده‌ستگیری کرد و ناردی بق
حهجاج به ههجاجی گووت: چاوت به به‌هشت نه‌که‌ویت نه‌گه‌ر (ابن مهلب) ت به‌رزکرده‌وه
له‌سه‌ر نه‌و کاره‌ی نه‌جافی داوه.

حهجاجیش به سه‌رسامیه‌وه پیتی ووت: (ابن مهلب) چی کردوه؟
نه‌ویش به‌م هؤنراوه‌یه وه‌لامی دایه‌وه:

لأنه کاس فی اطلاق اسرتہ وقاد دعوك فی اغلالها مضرا
وقی بقومك ورد الموت اسرتہ وکان قومك أدنی عندة خطرا

حهجاج بؤماوه‌یه‌کی دریژ بیرى له‌و وشانه کرده‌وه له‌ ناخی خؤیدا و پاشان پیتی ووت:
تۆچی و نه‌وه چی.

ئینجا ههجاج پاش قسه‌کانی ئیبن عامر له‌باره‌ی (ابن مهلب) وه‌ه‌ستا به‌ لایردن و
به‌ندکردنی (ابن المهلب) و خیزانه‌که‌شی.

له‌ گه‌وره‌پیاوانی تر وه‌کو (فیروز حصین) که‌یه‌کێک بوو له‌و خانه‌دانانه‌ی شوینی ئیبن
نه‌شعه‌س که‌وتبوو کاتیك ده‌ستگیر کرا ههجاج پیتی ووت: نه‌ی باوکی عوسمان به‌خوا تو
گۆشتت له‌گۆشتی نه‌وان و خوینت له‌خوینی نه‌وان نه‌.

ئیبخا فیروز وه‌لامی دایه‌وه: ئازاوه‌یه‌ک بوو خه‌لکی کوێرکرد و ئیمه‌ش له‌ناویدا بووین.

ووتی: پاشان چی؟

ووتی: سه‌ره‌تا بینوسه.

فیروز ووتی: من دلنیابم له‌خوینی خۆم؟

حهجاج ووتی: نه‌م سامان و ماله‌ت له‌کوێ بوو؟

ووتی: هی خۆمه.

حهجاج ووتی: بیانده‌ره‌وه.

ووتی: من دلنیابم له‌خوینی خۆم؟

حهجاج ووتی: به‌خوا ده‌یانده‌یه‌ته‌وه و پاشان ده‌تکوژم.

فیروز ووتی: ده به خواهم مال و هم خوینه که م پیکه وه به ده ست ناهیتیت^١.
پاشان چه جاج فرمانی پیکرد دوریان خسته وه و دواتر هینرایه وه و پتی ووت: له سهر
که لله سهری چه جاج سهد هزار درهمه مت ده د^٢.
فیروز ووتی: ئی وام کرد.

ئه ویش پتی ووت: ته ختت ده که م و ه لده کوتمه سهرسهرت^٣.
ئینجا چه جاج فرمانی کرد ئه شکه نه بیان دا و کاتیک فیروز نزیك مهرگ بوویه وه له ژیر
ئه شکه نه دا به و که سهی که پاسپتردرا بوو ئه شکه نه بی بدات ووتی: خه لکی نازانن که من
کوژراوم، مال و پاره ی دانراوم هیه لای خه لکی هه رگیز ناتانده نه وه، بمبه ن پیشانی
خه لکم بده ن تا کو بزنانن من زیندوم و ماله که بده نه وه.

هه ریویه چه جاج فرمانی کرد بیبه نه دهره وه بۆلای دهره وه ی شار، ئینجا فیروز
هاواری کرد له ناو خه لکدا: هه رکه س ده مناسیتته وه ئه وه منی ناسیوه ته وه، هه رکه سیش
نامناسیتته وه ئه وه من (فیروز حصین)م، من لای هه ندیک خه لک پاره و مال هیه، جا
هه رکه س شتیکی منی لایه ئه وه بۆخوی و گهردن ئازادکراوه، یه ک درهمی نه ده نه وه به
که س، با ئه وانه ی لیره ن به وانه ش بلین که لیره نین.

پاشان چه جاج فرمانی کرد کوشتیان^٤.
یه کیکی تر له وانه ی که چه جاج کوشتنی به رپرسی راگه یاندنی ئیبن ئه شعه س (ئه عشا
همدانی) شاعیر بوو، که رپبه ریک بوو بۆ به رزکردنه وه ی گیانی مه عنه وی سهر بازه کانی
ئیبن ئه شعه س، به خراپه ماسی چه جاج و خه لیفه عه بدولمه لیکي ده کرد، کاتیک هینرا
بۆلای چه جاج پتی ووت:

^١ . تاریخ الطبری.

^٢ . مه به سستی ئه وه یه که فیروز سهد هزار درهمی دایا بوو وه ک به خشمش بیدات به و که سهی که چه جاج مکوژیت
له (رستقبا ن) وه ک په رچه کرداریک له ته رخانکردنی به خشمی سهد هزار درهم له لایه ن چه جاجه وه بۆ ئه و
که سهی که سهری فیروزی بۆ دینیت.

^٣ . سهیری (الکامل للمبرد) بکه - أبو العباس محمد بن یزید.

^٤ . سهیری: تاریخ الطبری و الکامل فی التأریخ و الکامل للمبرد... بکه.

ئایا تۆ نەبوویت بە ئیبن ئەشعەست ووت:

أنت الرئيس ابن الرئيس
وَأنت على الناس كعب
نبئت أن بُني يوسف
هز من زلق فتبا

حهجاج دەنگی بەرزکردەووە و تورپەبوو و پەنگی گۆرا، ئینجا ئەعشا بە لەسەرخۆییەووە
پێی ووت:

ئەي فەرماندە من دەلێم:

أبي الله إلا أن يتم نوره
ويطفئ نار الفاسقين فتخمد
وينزل ذلاً بالعراق وأمله
كما نقضوا العهد الوثيق المؤكدا

بەردەوام بوو لە شیعەر گوتن کە تیایدا ستایشی ههجاج و خەلیفەی دەکرد و بەخرابە
باسی خەلکی عێراق و ئیبن ئەشعەسی دەکرد، پاش ئەوەی لە هۆنراوە خۆیندەووە تەواو
بوو مەندێک لە نامادەبووان بە ههجاجیان ووت: ئەي فەرماندە چاکێ کردەووە لێگەپی
بابڕوات بەپێی خۆیەووە.

حهجاج پێی وت: ئایا پێتان وایە کە ئەو مەبەستی ستایشکردن بوویت، نا بەخوا،
بەلکو ئەمەي وت وەك داخ و پەژارەيەك بۆ سەرکەوتنتان بەسەریاندا و ویستی
هاوێلەکانی بپاریزی و پاک بکاتەووە.

پاشان بە ئەعشای وت: ئایا پێت وایە ئەي نۆزمنی خودا تۆ بەم هۆنراوەیە
بمخەلەتینی؟ لەمە پرسیارم لێ نەکردی، بەلکو شیعەرەكە تمان لە نێوان (الأشج) بۆ (قیس
بازخ) بخوینەرەووە.

ئەویش خۆیندیەووە تاكو گەیشته: (بخ بخ لوالده وللعلود) (واتە ئافەڕین بۆ باوكەكەي
و كۆپەكەي).....حهجاج پێی وت: دە بەخوا دواي ئەمە بۆ هیچ كەس بەخ بەخ
ناكەیت. (دواي ئەمە ئیتر ئافەڕین لەكەس ناكەیت).

پاشان فەرمانی كرد دایان لە ملی^١.

^١ سەیری: تاریخ الطبري و الكامل في التاريخ و الأغاني للأصفهاني و مروج الذهب للمسعودي بکه

يەككى تر لەوانەى حەجەج لىيان خۆش بوو و دلىيائى پى بەخشىن پاش پوداوى (دیر الجماجم) کاتىك بانگەوازخوینى حەجەج بامگى کرد لەناو خەلکیدا هەركەسىك بچیتە سوپاکەى (مسلم بن قتیبه) هوه ئەوه بپوهی و سەلامەت دەبیت، زانای ئاینى عىراق (الشعبى) بوو - بەرەحمەت بێت - کە یەكکى بوو لە شویتکەوتوانى ئیبن ئەشعەس، چوو بە دەم بانگەوازەكەى حەجەجەوه، چوو شەپهوه لە سوپاکەى (مسلم بن قتیبه) دا، جا کاتىك حەجەج پى زانى داواى کرد لە (ابن قتیبه) بۆى بنیریت، ئەویش ناردى، کاتىك لەهەردەم حەجەج پاوه ستابوو بە حەجەجى وت:

سلارى خوات لى بێت ئەى فەرماندە، فەرمانیان پیکردم کە داواى لىبوردنت لى بکەم بىجگە لەوهى کە خوا دەزانیت راستە، بەخوا من لەم بارەیهوه هیچ نالیم راستى نەبیت، سویند بەخوا ئیمە یاخى بووین لەتو و خەلکمان هاندا و خۆمان ماندوکرد ئیمە لە بەهیزە خراپەکارەکان نەبووین و لە پاکە چاکەکارەکانیش نەبووین، خوا تۆى سەرخست بەسەرماندا و ئیمەت بەزاندا، جا گەر ئیمەت کوشت ئەوه خەتای تاوانى خۆمانە، ئەگەریش لىمان خۆش بوویت ئەوه نەرمونیاى و لەسەرخۆى خۆتە و دەبیتە بەلگەى تۆ لەسەرمان.

ئینجا حەجەج پى وت: بەخوا تۆ قسەکانت لای ئیمە پەسەندترە و خوشترە لەو کەسەى کە دیتە لامان و شمشیرەكەى خوینى ئیمەى لیدەچۆریت و پاشان دەلێت نەمکرد و نەمبینى و بى کێشە بووم.

پاشان وتى: ئەى شەعەبى خەلکى چۆن دەبینیت دواى ئیمە؟

وتى: خوا چاک بۆ فەرماندە بکات دواى تۆ خەو نەچوو چاوم لەنیو ترسا مامەوه، برا باشە کام لە دەست دا، هیچ کات پەیمان شکاندەم لە فەرماندە نەبینوه.

حەجەج وتى: بپۆ ئازاد بە ئەى شەعەبى.

شەعەبى زانا پێش ئازاوه و شۆرشەكەى ئیبن ئەشعەس یەكکى بوو لە هاوئشینەکانى

حەجەج و حەجەج زۆرى خوش دەویست.

حه حاج و (سعيد بن جبیر)

- سه عیدی کوری جوبهیر و ناژاوه که ی ئیین نه شعسه

- هه حاج سه عیدی کوری جوبهیر ده کوژیت - بهره حمهت بیت -
به پینی گیرانه وه دروسته کان.

سەئىدى كۆرى جۈبەيرى ئابىسى و ئازاۋەكەى عەبدولرەھمانى كۆرى ئەشەس

سەئىدى كۆرى جۈبەيرى ئەسەدى ناسراۋ بە ئەبو محمد يان ئەبو ئەبداﷲ يەككە لە
گەرە ھاۋەﻻنى ئىبن عەباس - خوا لىيان رازى بىت - يەككە لە پىشەۋايانى پالەكارى
قورئان و زانستى دىنى، خەﻟكانىكى زۆرى لە ھاۋەﻻن بىنيوۋە و لە كۆمەﻟىكىانەۋە
فەرمودەى گىپراۋەتەۋە، لىنى دەگىپنەۋە كە لەشەۋىكدا لە كابدە خەتم و نىۋىكى قورئانى
كردوۋە، يان رەنگە خوئىندىتتەۋە لە رىكاتىكدا لە ئاۋدلى كابدەدا.

يەككە لە ووتانەى كە ئىبن كەسىر لەۋەۋە باسى كردوۋە ئەۋەيە كە فەرموۋىتەتى:
بەرەستى باشتىن ترسان ئەۋەيە لەخودا بىرسىت ترسانىك نىۋانى تۆ و سەرپىچىكردنت
بەرامبەر خودا بگرتت، خۇپاگىرەت پى بدات بەرامبەر گۆپرايەﻟىكردنى، ئانەۋە ترسانى بە
كەﻟكە، يادكردنەۋەى خودا گۆپرايەﻟى، جا ھەركەس گۆپرايەﻟى خودا بىكات ئەۋە يادى
دەكاتەۋە و ھەركەسىش گۆپرايەﻟى خودا نەكا يادى نەكردوۋە، با تەسبىحات زۆرىكات و
قورئانىش زۆر بخوئىتتەۋە.

بەرسىار كرا لە سەئىد: كى لەھەموان بەندايەتى زىاترە"

فەرموۋى: پىۋاۋىك تاۋانى كردىتت، ھەركات تاۋانىكى خۆى بىردەكەۋىتەۋە بەسوك
سەيرى ئەۋ تاۋانە بىكات.

كاتىك ھەجەج ھەلى كوتايە سەرى و وىستى بىكۆرەت پىتى ووت: بەﻻﻟىت دا.

سەئىد فەرموۋى: بەﻻ لەۋ كەسە بدات كە لە بەھەشت جىتى خۆى لەق كرد و خۆى
خستە ئاگرەۋە.

ئینجا هه جاج ووتی: بدهن له گهرنی.

سه عید فهرمووی: شاهیدی ده دم که هیچ خودایه نیه به حق بیجگه له (الله) و محمد پیغه مبهری خودایه، به وه خوم له تو ده پاریزم هه تا پوژی دوايي ده تبینمه وه، ئیدی نه و پوژه من دوژمنی تو م لای خودا.

ئینجا له پشته مله وه سهریان بری، نه وه واله گه یشته وه به سه سنی به صری و فهرمووی: (اللهم یا قاصم الجبارة اقصم الحجاج)... واته خوايه گیان نه ی توله سین و شکینه ری زوږداره کان لوتی هه جاج و هه جاج بشکینه.

ئین کسیر ده فهرمویت: ته نها سی پوژ مایه وه - واته هه جاج - تانه و کاته ی کرمتیک که ونه هه ناو و سکیه وه و بۆگه نی پیکرد و دایر زاند و پاشان مرد.

سه عید پیده که نی کاتیک هینرا بۆ نه وه ی بدریت له ملی، هه جاج پیی ووت: چی توی خسته پیکه نین؟

فهرمووی: پیده که نم له بهر نه و بویری ی که تو به رامبه ر من هه ته و نه وه له سه رخوی و به ئارامیه ی خوداش که به رابه ر تو هه یه تی^١.

ئین جیبر له هه که بوو کاتیک هه جاج هاته نه وی، پاش نه وه ی ئین زویری کوشت په یمانی لی سهند بۆ عه بدوله لیک کوی مه پوان، پاشان کاتیک هه جاج چوه عیراق جارنکی تر په یمانی لی سهنده وه، پشنویژی پی سپارد، پاشان دادوه ری پی سپارد، به لام خه لکی کوفه کردیانه هاتو هاوار، ووتیان ناگونجیت و ناشیت هیچ که س دادوه ری بکات عه ره بیه که نه بیت.

ئینجا هه جاج (أبو بردة بن أبي موسى الأشعري) دانا له شوینی و فهرمانی پیکرد که هیچ فهرمانیک ده رنه کات به بی وه رگرتنی بۆ چوونی سه عیدی کوی جوبه ییر، پاشان سه د هزار دره می پيدا دابه شی بکات به سه ر خاوه ن پيداویسته کاند و کردی به یه کی له هاوپیانی کوی شه وانی، که هه موویان له سه رگه وره کانی عه ره ب بوون، به رده وام

^١ . هه مان سه رجاوه ی پشنوو.

حهجاج باسى چاكانە و پىنگەي دىنى بۇ خەلگى دەكرد ئەگەرچى ئەو يەككە بوو لە ژىر دەستەكانى عەرەب (واتە عەرەب نەبوو)، كاتىك ئىبن ئەشعەس دەرچوو بە مەلمەتەكەيەو پوو و (روتبىل)ى پاشاى تورك، ههجاج كرديە خەزنەدارى سەربازەكان؛ ئىبن قوتەيبە لە (الإمامة والسياسة) دا باسى دەكات كە ههجاج سەعیدی نارد بۆلای ئىبن ئەشعەس بە نامەيەكەو تيايدا ههجاج وەلامى لىدوانىكى ئىبن ئەشعەسى دابوو پوو، سەرزەنشە دەكرد و باسى خراپەكانى دەكرد.

جا كاتىك سەعید گەيشە لای ئىبن ئەشعەس، شېرە بوو و ترسا لى، چونكە فەقىم و زانای خەلگى عىراق بوو، سەعیدی پىشان خەك نەدا، مەرەها نامەكەى شارەو، بوو قۆلى لەگەلدا دانىشت و مەولى دا بۇ ئەو سەعید لە گوپراپەلى ههجاج مەلگە پتەو بۆ ئەو خۆى بەهیز بكات، سەعیدىش دەرچوون لە فەرمانى ههجاج و مەلگە پتەو لى بە باش نەدەزانی، بەلام ئىبن ئەشعەس كۆلى نەدا لى و پىداگرى كرد، باسى چەندىن خراپەى ههجاجى كرد مەتا سەعید لەگەلى پىكەوت بە نابەدلى.

لە يەككە لە شەرەكاندا سەعید بەدیل گىرا، كاتىك مەترا بۆلای ههجاج ووتى: بەلا لىت دا ئەى سەعید! ئایا شەرم ناكەى لەمن و تەرىق نابیتەو لىم؟ ئایا شەرم نەكرد لەو چاودىرەى سەرەوەى من و خۆت؟

ئىنجا سەعید فەرمووى: خوا چاك بۇ فەرماندە بكات، تەمەنى درىزىكات، ئەو كارەساتىك بوو پویدا، سزايەك بوو دابەزى، قسەش قسەى فەرماندەيە، چۆنى پى باشە با وابت، بەلام من وەك پىاوێك كە لوتى پى بەرزكراو و كرديانە زۆردار، بەرگى ئازاوەى كرايە بەر، شەيتان چوو سەرشانەكانى، هاتوومەو، جا ئەگەر سزا درا ئەو تەوانى خۆيتى، ئەگەریش لى خوش بووى ئەو ئاكارى جوانى خۆتە.

حهجاج پى ووت: ئەوا ئىمە لىت خوش بووین، جارىكى تریش دەتەزىنەو بۆلای. پاشان نامەيەكى نوسی و بە سەعیدا ناردى، كاتىك سەعید لە پىگادا بوو، نامەكەى سوتاند، چو بۆلای (عبدالرحمن) و مەوالەكەى پى پاكە ياند.

ھەر لەگەل ئىيىن ئەشەس ماپەو ھەتاكو شەپى (دېر الجماجم) پويىدا و ئىيىن ئەشەس
تيايدا شىكسىتى ھىئا، ئەو ھى كوژدا كوژدا، ئەو ھى ھەلات ھەلات، سەعیدىش يەككە بوو
لەوانەى كە دەريازيان بوو و پويان كرده ئەصبەھان، ئىنجا ھەجەج نامەى نوسى بۇ
كاربە دەستەكەى كە دەستگىرى بىكەن، كاربە دەستەكە ئەو ھى بە كارىكى باش و جوان
نەزانى، ھەربۇيە نامەى نارد بۇ سەعید و ئاگادارى كردهو، داواى لىكرد بەنھىنى لەولات
بچىتە دەرەو، ئەویش چووە دەرەو، پۆشت بۇ ئازەربايجان.

ماوہىەكى زۆر لەوئ ماپەو، بى ئاقەت بوو لەوئ و چو بۇ مەككە بە نھىنى و لەوئ
نىشتەجى بوو.

ئىنجا كاتىك (خالد القسرى) بوو ھەرمەنپەو ھى مەككە، ھەندىك كەس بە سەعیديان
ووت كە ھەلئىت، ئەویش ووتى: ئىدى تەرىق دەبەو، ناتوانىن لە شتىك كە خوا بۆى
داناوین ھەلئىن، شارى مەدینە (عېمان بن حیان المڑى) ھەرمەنپەو ھى تە دەكرد، خەلكى
عیراقى دەناردەو ھى بۆلای ھەجەج، (خالد القسرى) یش چاوى لەم كرد و (عطاء بن أبى
ریاح) و (سەعید بن جبیر) و (عمرو بن دینار) و (طلق من حبیب) و (مجاھد) ھى ناردەو،
ھەجەج لە (عطاء و عمرو) خۆش بوو چونكە مەككەى بوون، و (طلق) لە پىگادا خۆى
مرد و (مجاھد) بەندكرا تا ئەوكاتەى ھەجەج مرد.

دەگىرپەو ھى كاتىك سەعیدى كوپى جوبەیریان نارد بۇ ھەجەج لەو ھى ئازارى چەشت
و داخى خوارد پاشان پىنى ووت: ئەى سەعید! ئایا كە ھاتمە مەككە بەیەتم لى
و ھەرنەگرتیت؟

ھەرمووی: بەلى.

ھەجەج ووتى: ئایا دادەوریتىم بە تۆ نەسپارد و خەلك كەوتنە ھاتوھاوار، ووتیان ھىچ
كەسىكى تر بىجگە لە ھەرب بۇ دادوہرى ناشىت، ئىنجا منیش (أبو بردة بن موسى
الأشعري) م كرده دادوہر بە مەرجىك بىرپارىك بەبى تۆ ھەرنەكات ؟

ئىيىن جوبەیر ھەرمووی: بەلى وابوو.

حهجاج. کوری یوسفی سهقهفی // ۳۲۵

حهجاج ووتی: ئایا نه مخصتیه ناو کوپی دانیشتنی شهوانه وه که هه موویان له
سه رگه وره کانی عه ره ب بوون؟
له رمویی: به ئی.

حهجاج ووتی: ئایا سه د هه زار دره هم پی نه دایت بیده پیت به خاوه ن پیداو یستیه کان،
پاشان پرسپاری هیچ شتیکیم لی نه کردیته وه؟
سه عید له رمویی: به ئی وابوو.

زه هه بی له میژوه که یدا باسی شه وه ده کات که ههجاج یه ک له دوا ی یه ک شه وه
پرسپارانته ی لیده کرد تا ئیبن جویه یز پیتی ووت: من که سیکم له وه موسولمانانه ی، که
جاریک راست ده کات و جاریک چه وت ده کات.
ئینجا دهرونی ههجاج پاک بوویه وه و دلنیا بوویه وه.

پاشان جاریکی تر گه رایه وه بۆلای، پیتی ووت: چی وای لیکردیت له من راپه ریت؟
سه عید پیتی ووت: له گه ردنمدا په یمانیک هه بوو بۆ ئیبن شه شه س، چونکه شه وه سویندی
دابوو و تکای تیا کردم.

دوا ی شه م قسه یه ههجاج توپه بوو ووتی: هیتی! پابه ندبوون به په یمانیکه وه که به
دوژمنیکی خوات دابوو به حق زانی و شه وه په یمانه ی به شه میری برواداران و منت دابوو به
ناحه ق؟!، دوو په یمان هه لده وه شیتیه وه و به وه فا ده بیت به دانیه که وه بۆ شه وه
فشه که ری کوپی فشه که ره، بده ن له ملی!

شه وه نراوه یه ی جهریر هه ر من ده گریته وه:

یا رَبِّ نَاکَثَ بَیْعَتَیْنِ تَرکَتْهُ
وَحَضَابُ لَحِیَّتِهِ دُمُ الْأَوْدَاجِ.

هه جاج سه عید کوری جوبهیر ده کوژیت

پرسی کوشتنی زانا و فقهی ناودار سه عیدی کوری جوبهیر پانتاییه کی گهره ی داگیر کردوه له زیاننامه ی هه جاجی سه قهفیدا، نه گهرچی نه وه له کوتایی زیانیدا پویداوه، چون هه جاج پاش چهند پۆژیک له کوشتنی سه عیدی کوری جوبهیر به نه خویشیه کی نادیار و ناپون ده مریت که ده لێن گوايا (شیربه نه) ی گه ده بووه.

هۆکاری کوشتنی سه عید به شداری کردی بوو له شوپشه که ی ئیبن نه شعه سدا له گهل هه ندیک له زاناکانی سه رده می خۆیدا، ئیبن جوبهیر پاش شکسته که ی ئیبن نه شعه س له (دیرالجمام) دا به رده وام هه لده هات و پایده کرد له ملا بۆ نه و لا ماوه ی نزیکه ی ده سال، تا کو هه جاج پنی زانی و ده ستگیری کرد له پنی فرمانبره وای مه که وه (خالد القسری).

چه ندین چیرۆکی خه یالی چنراوه و دروستکراوه له باره ی نه وه ی که پویدا له نێوان هه جاج و سه عید دا، که میژوونوس و نوسه رانی زیاننامه باسیان کردوه، نه وه ی نه و چیرۆکانه یه کلاییان کردۆته وه نه وه یه که هه جاج پاش کوژانی ئیبن جوبهیر به چهند پۆژیک دوا ی نه و خویشی مردوه، هیچ که سی تری دوا ی نه و نه کوشتووه، هه ندیکیش ده لێن به لکو ته نها یه که سی تری کوشتووه.

له سه ره تادا پێش شوپشه که ی ئیبن نه شعه س په یوه ندی نێوان هه جاج و سه عید باش بوو، به جۆرێک هه جاج کردبووی به به رپرسی خه رجیی سه ریاژه کان کاتی که له گهل ئیبن نه شعه س ناردی بۆ شه پری (پوتبیل) ی شای تورک له ولاتی نه فغان.

کاتیک ئیبن نه شعس به یههتی خوی له ههجاج ههلوه شانده وه ئیبن جوبه بیریشی قایل کرد که به یههته که ی ههلوه شینیتته وه، خراپه کانی ههجاجی بق پونکرده وه، ده لئین ئیبن جوبه پر له گه ل ئیبن نه شعس به نابهدلی خروجی کرد وه، که نه مهش راست نیه، چونکو ئیبن جوبه پر له قسه ی کوتاییدا له گه ل ههجاج بوی پون کرده وه که نه وه به ویستی خوی به یههتی به ئیبن نه شعس دا وه، ههروه ها نه و پارێزه ری نه و به یههته یه، سه رباری نه وه ی که ههجاج کاتیک ئیبن جوبه پیری به دیل گرت به که م جار نازادی کرد، پاشان جارنکی تر گه راپه وه بۆلای ئیبن نه شعس و چوویه سوپاکه یه وه و شانه شانی شه پی کرد.

ئیبن که سیر و به دهر له ویش ده لئین که ههجاج له یه کیک له شه ره کاندای سه عیدی کوپی جوبه پیری که وته وه به رده ست و پیی ووت: به لا لیت دا نه ی سه عید ئایا له من ته ریق نایته وه، ئایا شه رمت نه کرد له وه ی که چاودێر و ئاگاداره به سه ر من و تۆیشه وه؟

ئینجا سه عید پیی ووت: خوا چاک بق فه رمانده بکات، ته مه نی درێژیکات، نه وه کاره ساتیک بوو پویدا، سزایه ک بوو دابه زی، قسه ش قسه ی فه رمانده یه، چۆنی پی باشه با وابیت، به لام من وه ک پیاویک که لوتی پی به رزکراو و کردیانه زۆردار، به رگی ئازاوه ی کریه بهر، شه یتان چووه سه رشانه کانی، هاتوو مه وه، جا نه گه ر سزا درا نه وه تاوانی خۆیه تی، نه گه ریش لیتی خوش بووی نه وه ئاکاری جوانی خۆته.

ههجاج پیی ووت: نه وایه لیت خوش بووین، جارنکی تریش ده تننیرینه وه بۆلای. پاشان نامه یه کی نوسی و به سه عیدای ناردی، کاتیک سه عید له پێگادا بوو، نامه که ی سوتاند، چوو بۆلای (عبدالرحمن) و هه واله که ی پی راگه یاند.

هه ره له گه ل ئیبن نه شعس مایه وه هه تاکو شه پی (دیر الجماجم) پویدا و ئیبن نه شعس تیایدا شکستی هیتا، نه وه ی کوژرا کوژرا، نه وه ی هه لات هه لات، سه عیدیش به کیک بوو له وانه ی که ده ربازیان بوو و پویان کرده نه صبه هان، ئینجا ههجاج نامه ی نوسی بق کاربه دهسته که ی که ده ستگیری بکه ن، هه ربۆیه سه عید هه لات له ده ستی و په نای برده بهر مه ککه و له وی نیشه جی بوو تاکو نه وکاته ی که (خالد بن عبدالله القسری) فه رمانه ربه وایه تی نه وی گرت ده ست، ئینجا هه ندیک ئامۆزگاری سه عیدیان کرد که هه لیت

له ترسې نه وه ی نه کا خالد القسری پاده سستی چه جاجی بکاته وه و نه ویش فهرمووی:
 به خوا نییدی شهرم ده که م له خوا که هه لېم، ناتوانین هه لېین له وهی خوا دایناوه بومان.
 نیین جوبه یر ده سال له چه جاج هه لات تا کو سالی ٩٤ ک، که چه جاج داوای کردبوو له
 فهرمانپه وای مه دینه و مه که نه وانه ی که ماون له پاشماوه ی سوپا که ی نیین نه شعس و
 له وې خویان شارو دته وه پاده سستی بکه نه وه.

دوای نه م داوایه ی چه جاج فهرمانپه وای مه دینه (عثمان بن حیان) ی که یه کیک بوو له
 هاره لانی نیین نه شعس له عیراق به کؤت و که له پچه وه ناردده وه بو چه جاج ،
 فهرمانپه وای مه که که ش به دوای نه ودا (سعید بن جبیر) و (عطاء بن رباح) و (مجاهد بن
 جبر) و (عمرو بن دینار) و (طلق بن حبیب) ی ناردده وه.

نه ویش له (عطاء) و (عمرو بن دینار) خو ش بوو چونکه خه لکی مه که بوون،
 (طلق) یش له پښگادا مرد و (مجاهد) ی به ند کرد تا کو نه وکاته ی چه جاج مرد

به لام سه عیدی کوپی جوبه یر کاتیک له به رده م چه جاج پاره ستینرا چه جاج پتی ووت:
 نه ی سه عید نایا له سپارده که مدا نه مکردیته هاوسه ش؟ نایا کارم پی نه دایت؟ نایا
 نه وده نه کرد و نه وده نه کرد؟

بو هه موو نه وانه سه عید ده یفه رموو: به لئ ولسو، ته نانه ت نه وای له لای موون وایان
 زانی که پتی ده دات بروت، تا کو پتی ووت: چی وای لی کردیت که له من پاپه پی و په یمانیت
 به نه میری برواداران هه لېوه شینیته وه؟

سه عید فهرمووی: ناخر نیین نه شعس به یعه تی لی سه ند م و سویندی دام.
 دوای نه م چه جاج زؤد توره بوو و بای کرده خو ی تا کو لایه کی عه با که ی که وته
 خواره وه له سهر شانی و پتی ووت:

- نایا نه هاتمه مه که و نیین زوپیترم کوشت و به یعه تم له خه لکه که ی وهرگرت و
 به یعه تیشم له تق سه ند بو نه میری برواداران عبدالملك؟

- فهرمووی: به لئ ولسو.

حهجاج، کوپی یوسفی سههههه // ۳۲۹

- ووتی: پاشان هاتم بۆ کوفه وهك فهرمانپرهوای عیراق و بهیعهتم بۆ نه میری پرواداران نوئی کردهوه و بهیعهتی تۆیشم دویاره وهرگرتهوه؟
- فهرمووی: بهائی وابوو.
- ووتی: تۆیش دوو بهیعتت ههلوه شاندهوه له بهر بهیعتیک بۆ نه و فشهکه ری کوپی فشهکه ره؟
- پاشان بانگی پاسهوانه که ی کرد، ووتی هوی پاسهوان بده له ملی.
- نه ویش دای له ملی.

(ابن جریر الطبری) باسی کردوه و (ابن کثیر) یش له وه وه له (البداية والنهاية) نقلی کردوه له (ئه بی به کری باهیلی) وه وه ووتی: بیستم نه نه سی کوپی ئه بی شیخ ده یگوت: کاتیک سه عیدیان هینا بۆ لای ههجاج چوه پێشه وه لئی و پتی ووت: ئه ی سه عید ئایا چی بوو تۆی له من هه لگێرپه وه؟

نه ویش فهرمووی: خوا چاک بۆ فهرمانده بکات، منیش به کێکم وهك نه و موسولمانانه ی که جارێک پاست ده کات و جارێک چه وت.

ئینجا ده روئی ههجاج هتوربوویه وه و پوختاری گه شایه وه و ههجاج تکای لیکرد که ئیتر واز له کاری نه و بێنیت، پاشا بۆ شتیک گه رپه وه بۆلای. سه عید پتی ووت: بهیعتیک له گه رینمدا بوو.

له و کاته دا ههجاج توپه بوو و نه و قسه یه بوویه هوی کوشتنی.

(عتاب بن بشر بن سالم الأفطس) ده لیت: سه عیدی کوپی جوبه یریان هینا بۆلای ههجاج که ده یوسیت سواری نه سه په که ی بپیت و قاچیک یانی کربوو به ناو ئاوژه نگه زینی نه سه په که یدا قاچه که ی تریانی هیشتا له سه ر زه وی بوو وتی به خوا سوارنا بم تاکو شوینی خۆت له دۆزه خ ده بپینیت، ئینجا وتی بدهن له ملی.

ده شلیت: ههجاج له بهر خۆیه وه ده یگوت (قیودنا.. قیودنا) واته که له په که کانمان.. که له په که کانمان.. نه وانیش وایانزانی کۆت و که له په که کانی ده ویت که له ده ست و قاچی

ئیبین جوبه بیر تهوق کرابوون، هه ریۆیه هه ردوو قاجیان له نیوه وه بریه وه و کۆته کانیان هه لگرتیه وه.

له (عبدالملك بن عبدالله خباب) وه وتی: سه عیدیان هینا بۆلای هه جاج پیتی ووت: به خوا ده تکوژم.

که واته من سه عیدم وهك دایکم ناوی ناوم سه عید - (سه عید واته شادومان یان به حته وه و اتا نه گه ر به کوژی به راستی من شادومانم وهك دایکیشم نه و ناوه ی لی ناوم) - . ووتی: ئینجا کوشتی، که ئیتر هه جاج دوا ی نه و پوداره ته نها چل پۆژ له ژیان مایه وه، کاتیك ده خهوت له خه ودا ده ییبینی و چمکی کراسه که ی ده گرت و ده یووت: ئه ی دوزمنی خوا له به رچی کوشتمت؟

هه جاج ده یگووت: ئای چی له من و سه عیدی کوپی جوبه برهات، چیمان به سه رهات. ئیبین خه له کان ده لئیت: سه عیدی کوپی جوبه بری کوپی هیشامی ته سه دی یه کێك بووه له ژێر ده سه کانی (به نی والبه) ی کوپی، یه کێك بوو له که سایه تیه دیاره کانی تا بیعین و ره ش پیتست بوو.

باس له وه ده که ن که کوژرانه که ی له مانگی شه عبان دا بوو و هه جاجیش پاش نه و له په مه زان دا سالی ۸۴ ک مرد.

هه ندیک گێرانه وه ی تر هه ن که دروست نین و ئیبین که سیر له باره یانه وه ده فه ره ویت: هه ندیک وته ی نامۆ له باره ی چۆبیه تی کوژرانه که یه وه ده گێرانه وه، زۆر به یان ناپاستن، هه جاج دوا ی نه و سزا درا و به خێرای سزا که ی چه شت، ماوه یه کی که م نه بیته نه ژیا دوا ی نه و پوداره، پاشان خوا ی به هیز و به توانا گرتی، وه ده لئین که هه جاج پاش نه و به پانزه پۆژ مردوه، ده شلئین به چل پۆژ یان شه ش مانگ... والله أعلم....

هه جاجی وتاریتژ

- وتاریتژی یه کیکه له بنه ماکانی که سیتی عهره بی و سه رکرده ی نایه تمه ند.

- وتاریتژی لای عهره به کانی پيشوو.

- هه ندیک له وتار و ونه کانی هه جاج.

وتاریبیزی چەندین پێناسە ی زۆر و هاوشیۆە ی بۆ کراو، هەیانە هەموو جۆره کانی
وتاریبیزی ناگریتهوه، وهکو وهسیەت و وانەبیزی.

پونترین پێناسە بۆ وتاریبیزی کە کرابیت ئەوێه: هونەری قسەکردنە بۆ خەلکی و
جەماوەر بە پێگەیهکی خۆکاری و خۆرس کە قایلکردن و سەرئجراکێشان لەخۆ بگریت،
چونکە وتاریبیزی هونەری قایلکردنە، مامەلە لەگەڵ ژیری و سۆزدا دەکات، هونەری
کە یاندنی ویستی وتاریبیزی بەگوێی جەماوەر.

وتاریبیزی لای زانا و داناکان: کۆمەڵێک یاسا و پێسایە بەهۆیهوه دەتوانریت جەماوەر
قایل بکریت لەهەر بابەتێک کە مەبەست بیت، قایلبون ئەوێه گوێگر خۆی بدات بە
دەستی راستی و دروستی وتراوێهکەوه.

کە دوو جۆره: بەلگەیی، پاسپاردەیی (یان لیدوانی)، مەبەستی بەکەم:
خۆبەدەستەوه دانی عەقلە بۆ سەرەنجامیکی دامەزراو لەسەر ئەو پێشەکیانە ی کە راستی
و دروستیان جێگیر بووه بۆی، وهک کە دەلێن: ژمارە ی (چوار) جووتە، چونکە بە
یەکسانی دابەش دەبیت، یان کە دەلێن: جیهان نوێ دەبیتەوه چونکە گۆراوه،
مەبەستی دووهم: خۆبەدەستەوه دانی عەقلە بۆ دروستی وتەکە و راستی ئەنجامدانی
کردارە کە یان ئەنجام نەدانی لە تیروانین بۆ نمونەگەلێکی پشت بەستوو بە وتە
گومانایەکانەوه، کە بە گریمانە ی دروست وەرگیراون، یان پەسەند دەرچوون لەوانە ی کە
پاستگوییان برپا پێکراوه و پایەکەیان بەهێزە.

هەروەها پێویستی بە توانایە، چونکە پێگە ی ئەم پێشەیه سازکردنی دەرونەکانە بۆ
هیزی قایلکرن، ئەگەریش نەگاتە ئامانجەکی هەندێک جار، ئەوا دەرونەکان ئامادە
دەکات بۆ کاری تایبەت بە پێی یاسا و پێسا سنوردارەکان.

لەهەر بابەتێک مەبەست بیت، چونکو پەيوەست نیه بە شتیکی دیاریکراوهوه، بەلکو
لە هەموو شتێک دەدوێت و دەناخفیت بە پێچەوانەوه ی پێشەکانی ترهوه، بۆ نمونە:
خۆش نوسی، سەیری وێنە ی پێتەکان و شیوازه کەیان دەکات، پزیشکی سەیری بارەکانی
جەستە ی مۆف و ئازەل دەکات لەپۆی تەندروستی و نەخۆشیهوه، لە ئیبن پوشدەوه

دهگپنهوه که له ئه‌رستوووه گپراویه تیه‌وه: به‌پاستی وتارییژی بابه‌تیکی تاییه‌تی نیه به نه‌ها بۆی بگه‌پئی له‌نیۆ بابه‌ته‌کانی تردا، چونکه ئه‌وه‌موو زانست و هونه‌ره‌کان ده‌دوینیت، هیچ شتیکی بابه‌خدار و بی‌بایه‌خ یان ماقول و به‌ره‌ست نیه نه‌چیته ژیر فرمانیه‌وه و ملکه‌چی هه‌ژمونی نه‌بیت، لی‌ره‌وه‌یه لی‌کۆله‌ران له‌باره‌یه‌وه ده‌لێن: پتویسته وتارییژ شاره‌زایی هه‌بیت له‌گشت زانست و هونه‌ره‌کاندا تا ده‌توانیت، هه‌میشه هه‌ول‌بدات هه‌موو پۆژیک زانستیکی زیاتر فێر ببیت، واته به‌مانای سه‌رده‌م، پۆشنپیر بیت.

پوخته‌ی ووته ئه‌وه‌یه که فه‌یله‌سوفه‌کان وتارییژیان به‌ زانستیک داناوه که یاسا و پێسای خۆی هه‌یه، زانستی وتارییژی گرنگی ده‌دات به‌ خویندنی پێگا‌کانی کارتی‌کردن و می‌کانیزمه‌کانی قایل‌کردن، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی که پتویسته وتارییژ هه‌ی بیت و له‌سه‌ری بیت له‌ سیفەت و ئا‌کاره‌کان، شاره‌زایی و په‌ی‌بردن به‌ خواست و مه‌یلی گوینگران، ئه‌وه‌ی که پتویسته هه‌ی بیت له‌ هۆ‌کاره‌کانی وتاردان، هه‌روه‌ها پێ‌ک‌ه‌ستنی به‌ شه‌کانی و په‌ی‌وه‌ستبوونیان به‌یه‌که‌وه، که ئیدی نه‌وه‌وه‌مه‌شخه‌له‌ پێ‌نویتی ده‌کات و چرایه‌که پێ‌گا‌کان پۆشن ده‌کاته‌وه له‌به‌رده‌م ئه‌وه‌که‌سه‌ی که ئاماده‌گی تێ‌دایه‌ بۆ وتارییژی نا‌کو به‌هره‌ی خۆی تێ‌دا تاو‌بدات و په‌روه‌رده‌ی بکات و گه‌شه‌ی پێ‌ بدات.

له‌ وتارییژیدا به‌هره و توانای قایل‌کردن شتیکی پتویسته، پاک‌یشانی ده‌له‌کان و بردنی نه‌وانی تر بۆ ئه‌وه‌شته‌ی که مه‌به‌سته‌یه‌تی، وتارییژی به‌هره و توانایه‌که‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌توانیت گوینگرانی پێ‌ قایل بکات له‌هر کارێ‌کدا که پێ‌ی وایه‌ دروسته‌.

ئامانجی وتارییژی لای دانا‌یان و زانا‌یان بریتیه‌ له‌: به‌ده‌سته‌ینانی هیزی قایل‌کردن، که پله‌یه‌کی گه‌وره‌ و بابه‌خ‌یکی گرنگی هه‌یه، وه‌ک بایه‌خ و پله‌ی هه‌ر پێ‌شه و زانستیکی تر که به‌ ئامانجه‌که‌یه‌وه به‌سه‌راوه‌ته‌وه، وتارییژی ئامانجه‌که‌ی پله‌یه‌کی مه‌ترسیداری هه‌یه، که بریتیه‌ له‌ ناردنی خه‌لکی و پێ‌نویتی کردنیان به‌ره‌و پاستیه‌کان، هاندانیان بۆ نه‌و‌شانه‌ی که دره‌نگ یان زوو به‌ که‌لکیان دیت، وه‌ وتارییژی به‌یه‌کێ‌ک له‌ که‌ره‌سته و می‌کانیزمه‌کانی سه‌ر‌کردایه‌تی و سه‌ر‌گه‌وره‌یه‌تی له‌قه‌له‌م دراوه، به‌مه‌رجی چوونه

تەختى فەرمانپەرەوايەنى دانراۋە، كە مرقۇ تەۋاۋ دەكات و بەرزى دەكاتەۋە بۇ پلەي پىز و شىكۆمەندى.

ئىبن سىنا لە (الشفاء) دا دەلىت: وتارىيىز بەراستى گونگر ئاراستە دەكات بەرەۋەۋە شىئەي كە پىتوبىستى پىيەتى لە كاروبارەكانى دىن و دۇنيائى، چەندىن بۇنەي بۇ پىكەدەخات بۇ چەسپاندن و قايمىكرنى ژيان و گوزەرانى و ئامادەبوون بۇ پۇنى زىندوبوونەۋەي، بە بايەخدار زانىنى وتارىيىزى ھۆكارەكەي ئەۋەيە كە پىشەي سەركردەي گشت گەلان بوۋە لە پىغەمبەر و نىردراۋەكان، سلاۋ و درود لە سەر ھەمويان بەگشتى، ئەۋانەش كە ھاۋشپەرەي ئەۋان بوون لە زانىيانى خزمەتكار، گەرە پادشاكان، سىياسەتمەداران، سەريارى ئەۋ سودە فرە زۇرانەي وتارىيىزى ھەيەتى.

ئەم زانستە خاۋەنەكەي فىردەكات كە چۇن دلەكان داگىردەكات، دەرۋنەكان كەمەندكىش دەكات، سۆز ۋە ھەستى ئەۋاسى تردەبزوئىيىت، ئەندىشە و يادەكان دەجولئىيىت بۇلاي ئەۋ مەبەستەي كەخۇي دەيەرەيت، بە مەشخەلەكەي دەستپەرە پىگاكانى پىنوۋىنى پۇشمن دەكاتەۋە، سەرچاۋەكانى سەلماندىن پون دەكاتەۋە بۇ پىزگاركردى ھەر كارىكى شىكۆمەند و گەياندن و تىگەياندنى ھەر مەبەستىكى پىرۇز، ياساكانى ئەم زانستە قوتابى پىنوۋىنى دەكات بۇ شوۋىن و خالە لاۋازەكان و مەۋدا ھەلە و ھەلخىسكاۋەكان، ئىدى ئەۋ لاۋازانە بەھىزدەكات و پوچەكان بە بەلگەۋە راست دەكاتەۋە.

ھەر ئەۋە كە دەرۋە نوستو و كەمتەرخەمەكان تاۋپىدەدات، دەرۋنە تۇراۋەكان دىنئىتەۋە سەر پىنى راست، ئەۋەيە كە راستى بەرز دەكاتەۋە و پوچ و درۇش نزم و نەۋى دەكاتەۋە، دادپەرۋەرىي دەچەسپىيىت و ستەم پەرچ دەكاتەۋە، گومپا و سەرلېشىۋاۋ دىنئىتەۋە سەر پىنى راست، دوۋبەرەكى لەبن دىنئىت و دوژمنايەتيەكان دەبىرئىتەۋە و بەكۇتادىنئىت.

وتارىيىزى زىرەك و خاۋەن سەلىقە لەنىۋان خاۋەن بۇچون و باۋەپە جىاۋازەكان و پا دۇ بەيەكەكاندا دەۋەستىت، ھەمىشە و بەردەۋام بى سود و بەسود و راست و ھەلەيان بۇ

جىيادەكاتەۋە لەيەكتىرى، ھەتا ھەموۋان دەخاتە چىنگى خۆيەۋە، وتارىيىزى سەركەۋتوۋ لەئىۋان دوۋلايەنى دۇبەيەكدا پادەۋستىت كە ئاگرى دوزمنايەتى و كىنەى نىۋانىان ھەلگىرساۋە، ئىنجا سەرەنجامەكانى دۈبەرەككىيان بىرى دىننىتەۋە، ھۆشدارى دەدا و دەيانترسىننىت لە ئاكامە خراپەكانى، ئىدى دىلەكانىش دەكاتەۋە يەك و دەرونەكان ئاۋىزانى يەكتەر دەكاتەۋە.

بەگىشتى وتارىيىزى پىنگايەكە مۇ كارتىيىكرىن و قايلكرىن، كاتىك كە بەلگە سودى نەبىت، زاناي ئاۋدار (ئىبن پۈشەد) كە لە ئەرستۈۋە ۋەرى گرتۈۋە دەلىت: ھەموۋ جۆرەكانى خەلگى پىۋىست ناكات لەگەلىان بەلگە بەكاربىننىت لە شتە تىۋرىەكاندا كە دەخۋازىت لىيان باۋەپى پى بىنن، ئەۋەش چۈنكە يان مۇفەكە گەشەى كىردۈۋە و پەرۋەردە بوۋە لەسەر ئەۋ شتە باۋانەى كە پىچەۋانەى پاستىن، بۆيە گەر پى گرتە بەر بەرەۋ ئەۋ شتەنى كە لەسەرى گەشەى كىردۈۋە ئەۋ قايلكرىن ئاسانە ، يان لەبەر ئەۋەى سىرۈشتى خۆى ھەر لە بنەپرەتەۋە ئامادەى پەسەندكرىن بەلگە نىە، يان ئەۋەيە كە ئاكرىت لەۋ زەمەنە كۈرتەدا ئەۋ شتەى بۇ پۈنكىرتەۋە كە داۋاى لى دەكرىت باۋەپى پى بىننىت ، كەۋاتە ئەۋ جۆرە مۇفەى كە بەلگەھىنانەۋەى لۆزىكى كەلگى نىە لە گەلى، وتارىيىز لەپى وتارەكەيەۋە پىنۋىنى دەكات بەرەۋ ئەۋ پاستىيەى كە دەخۋازى باۋەشى مۇ بكاتەۋە، چۈنكە ھۈەرى وتارىيىزى ھەموۋ ئەۋ بەرنامە و پىۋوشۋىنانە دەكرىتە بەر كە لۆزىك دايگىرتە بەر، كە ئەمەش جىۋازى و تايبەتمەندىكى گەۋرەيە و گالتەى پى ئاكرىت.

دەشتۋانن بلىن ھۈنەرى وتارىيىزى پەيۋەندىكى پتەۋى ھەيە بە (منطق) ھەۋە، بەجۆرىك ھەر بەپاستى زانستى مەنتىق ھا لە خزمەتىدا، چۈنكە ھەندىك لە ياساكانى وتارىيىزى پىشت بە بنەماكانى مەنتىق دەبەستىت، وتارىيىزى لەگەل مۇفەدا درۈست بوۋە، گەپان بەدۋاى پىشەى سەرھەلدانىدا دەكەۋىتە پىش سەردەمى نەقامى و سەردەمى نىسلامىشەۋە، ھەرۋە ھا كارىگەرى پەۋانىيىزى لەسەر دل و دەرونەكان تايبەت نىە بە نەتەۋە يان ئەۋەى سەردەمىكەۋە.

وه بڼه ماکانې وټارپیژې ده توانریت کورټ بکړنه وه له :

- به هره و ناماده گيې خوړسک که نه مه بڼه مایه .

- زانینی نهو یاسا و پړسایانه ی که زانایان دایان ناوه .

- زیاد خویندنه وه و ته ماشاگردنی میکانیزمه کانی په وانبیژان و دهنگی که وره و زمانې پاراوی وټارپیژان، هروها وردبونه وه لیان به وردبونه وهی نه و که سې که ده په ویت لایه نه کانی کارتیکردن و قایلکردن تیایاندا بزانیټ ، یان وردبونه وهی که سیکی چیزوه رگر له و به هره په ی تیایاندا په له شیوازی قسه گردنی پړکوپیک و دهسته واژه ی جوان و کوالیتی به رزی بیرکردنه وه .

(ابن اثیر) له پرتوکه که یدا به ناوی (المثل الثائر) ده لیت: به پاستی چاولیکردن و تیروانین له و ته ی پیشینه کان له (هونراوه و و ته نه سته قه کار) که لیک سودی هیه ، چونکه به هویه وه مه به سته کانی خه لکی و ناکامی بیرکردنه وه کانیاں ده زانریت، نه م شتانه ش له وانن که هر به هیز و میشک پاراو ده که ن.

هروها پرؤشه گردن له سر وټاردان به هره که گشه پیده دات و به هیز ده کات به کارتیاکردن و به کارهینان و نه رمگردن، چوپکه زمانیش وه که هر نه ندامیکی تر نه گه رات هیئا رادیت و نه رم ده بیټ، وه که ده ست که به کارپیکردن زبر و پته و ده بیټ، وه که جه سته که به هیزی ده که یت به به رزکردنه وه قورسای، هروها قاچ که نه گه ر پاتهینا له سر پویشتن ده روات.

وه که چرن پتویسته له سر خویندکاری بواری وټارپیژې که سهیری میکانیزمه کانی که سانی پینش خوی بکات، لاساییان بکاته وه، به پی ودانی نه و ان بجنیت و به ونیتته وه، نابیت ده سته رداری لاساییکرده وه و چاولیکردنی پینشینان ببیت، نابیت وازیټیت له وه رگرتن و تیه لکتیشکردن له هونه ر و سه لیکه ی په که مینه کان که له پړگای نه و اسه وه که یشته نیره، چونکه لاساییکرده وه و چاولیکه ری بجی داکوتاوه له مرؤفا وه که شاعیر ده لیت:

وَتَشَبَّهُوا إِن لَّمْ تَكُونُوا مِثْلَهُمْ إِنَّ التَّشْبُهَ بِالرَّجَالِ فَلَاحٌ^۱

وتابیرزی دیسان بریتیه له ده‌رخستنی توانای وتاریبژ له‌سه‌ر باش لیکدانه‌وه و باش گوتن و قایلکردن و وتووژ و پاکیشسانی شویته‌وتوو و پشتیوانان، هه‌روه‌ک له هه‌رموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ردا - درودی خوی لیبت - هاتوو که ده‌فه‌رمویت : " إِنَّمَا مِنَ الْبَيَانِ لَسَحْرًا " . واته ... پونبیرزی و جوان بیرزی کاریگه‌ری جادوییان تیدایه .

پونبیرزی بریتیه له سوده‌کانی وتاریبژ و قسه‌کردن و زمان پاراوی که خوی گه‌وره مروقی پی جیاکردوته‌وه و پیزی پی لیتاوه به‌سه‌ر گشت دروستکراوه‌کانی تردا، به‌خششیکه خوی گه‌وره به‌خشوییه‌تی به‌مروقه .

پیویستی مروقه به‌توانای پون کردنه‌وه و ده‌رپین بایه‌خی که‌متر نیه له پیویستبوونی به‌عه‌قل، چونکه نه‌و که‌سه‌ی نه‌توانیت نه‌وه‌ی له‌ناخیدایه ده‌ری بیریت و پونی بکاته‌وه نه‌وا سودی عه‌قل و ئاوه‌زی که‌م ده‌بیته‌وه یان هه‌ر نامینیت .

له‌به‌ر نه‌مه‌یه که خوی گه‌وره هیچ پیغه‌مبه‌رنکی نه‌ناردوو به‌زمانی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌که‌ی خوی نه‌بیته، ناکو مه‌به‌ستی په‌یامه‌که بیته دی که بریتیه له : پون کردنه‌وه‌ی یتگای گه‌یشتن به‌خوی گه‌وره، و دریاکردنه‌وه‌یان له یتگا‌کانی شه‌یتان، هه‌ریوه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ﴾^۲ . وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر درودی خوی لیبت فه‌رموویه‌تی : " لَمْ يبعث الله نبيّاً إلا بلغه قومه " . واته خوی گه‌وره هیچ پیغه‌مبه‌رنکی نه‌ناردوو به‌زمانی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ی نه‌و پیغه‌مبه‌ره خوی نه‌بیته .

^۱ واته : چاولیکه‌ن با وه‌ک ته‌ولنیش نه‌بن وه‌ک نه‌وايش ده‌رنه‌چن خۆ چاولیکردن له پیاوان هه‌ر ده‌تکا به پیاو و مایه‌ی پێشکه‌وتن و سه‌رکه‌وتنه .

^۲ . سورة : ابراهيم : الآية ۴ .

^۳ (أحمد) له (المستند) ده‌ری هیتاوه و و (السيوطي) له (الجامع الصغير) پاستی کردوته‌وه و هه‌روه‌ها

(الالباني) له (صحيح الجامع) .

بۇ ھەر مىكانىزىمىك لە مىكانىزىمەكانى پونكردەنەۋە و دەرىپىن ياسا و پىسا و شىۋازى تايىبەت بەخۇى ھەيە، كە مرقۇ ئەۋەيان ناساندوۋە و پىككەۋتوون لەسەرى، ھىچ پىگايەكىش نىە لە نىۋانىاندا بۇ تىگەيشتن لەپەكتى مەگەر بەۋ پىگايانە نەبىت كە لەسەرى پىككەۋتوون.

ۋتاردانى خۇكار بەبى پىكخستىن و ئامادەكردن، يەككىكە لە ھۇكارەكانى پونكردەنەۋە و دەرىپىن و قابىلكردن، لەھەمورىيان زىاتر بەكارھىتىراۋە لاي مرقۇكەكان، لەبەر ئەۋەشە كە ھەر لەدىرەمانەۋە گرنگيان پىنداۋە، لە كۆنەۋە لەنىۋ زانستى فەلسەفەدا دايان ناۋە، بەشى لە زانكۇكاندا بۇ كراۋەتەۋە، بەرنامەى خويىندن و مامۇستايانى پىسپۇريان بۇ داناۋە، زۆرىك پەرتوك و نامەى زانستى لەبارەۋە نوسراۋە ۋەك ئەمۇ دەپپىنىن.

يەككىكى تر لە گرنگىترىن ھۇكار و بىنەماكانى ۋتارىپىزى سەركەۋتوۋ ھىزى دەنگىەتى، چۈن دەنگى ۋتارىپىز ۋەرگىپى مەبەستەكانىەتى، دەرخەرى ۋىستەكانىەتى، گەر دەستەۋاۋەى باشى لەگەل بەكارھىتا و پىشكەشكردەكەى باش بوۋ ئەۋا ئەۋ دەنگە ھاۋتا و شانبەشانى پونكردەنەۋەى ماناكان دەۋەستىتەۋە، كە يارمەتيدەرىكە بۇى بۇ گەياندنى ۋتەكان بەگۈيى گۈيگران، پاشانىش بە دلىان، كە پىشىنان ناۋيان لىناۋە بە (پوناكى) چۈنكە ۋتارىپىز مەشخەلى پۇشنايى پىيە بەرەۋ ھىزەكان، چەند ۋتارىپىز ھەن كە گۈيگرانىان سەرسام كرىۋە بە دەنگە خۇشەكانىان، زىاتر لە جادۋى دەرىپىن و پونبىزىيەكانىان.

يەككىك لە بەلگەكانى كارىگەرىى دەنگ لەسەر دەرونەكان ئەۋەيە كە: پەنگە كەسىكى قورئان لەسنگ و تەجۋىد زان قورئان بخويىنىتەۋە، بەلام بە دەنگىكى پىك و خۇش نەىخويىنىتەۋە، بۇيە كارناكاتە سەر گۈي لىگرانى، كەسىكىش قورئان دەخويىنىتەۋە بە دەنگىكى خۇش و پىكۈپىك كەچى تەجۋىدىش نازانىت و باش ناىخويىنىتەۋە بەلام گۈيلىگرانى دەكاتە گريان.

ۋتارى باش ئەگەر كەسىك پىشكەشى كىرەنەيتۋانى بەدەنگىكى باش و پىكۈپىك پىشكەشى بكات ۋەك ئەۋ شمشىرە بىندەيە ۋايە كە بەدەستىكى لاۋاز و لەزۇكەۋەيە،

حه جاج. كورى يوسفى سهقهف / ۳۴۱

ئە و تارىيژە زمان پاراوهى كه وتارىكى لاواز پيشكهش دهكات وهك ئە و پالەوانە جواميژه وايه كه به شمشيرىكى كول شهر دهكات.

جا ئە گەر هيژى شمشير و هيژى دهستىك كه هەلى بگريت يە كانگير بوون، لە گەل هيژى دلى خاوه نه كهيدا ئە و كارى خوى دهكات، وتاردانىش هەر بهم چهشنه يە گەر له پهوانبيژى و زمان و شيوازي پيشكهشكردنه كهيدا باش بوو به دهنگىكى پهسەن و رينكوپنك ئە و كارى خوى دهكات له دلى گونگرانى.

چەند كەس هەن گويمان له وتاره كانيان بووه، كاريان ليكردوين، بەلام كاتيك به نوسراوى خويندومانە ته وه وهك ئە وه نه بوون كه گويمان لىبوون، گەرچى يەك پىيتى بۆ زياد و كەم نه كراوه، ئەمەش بەلگە يە لەسەر ئە وهى كه پيشكهشكردن و دەنگ كاريگەريەكى گەورهى هە يە لەسەر گونگر.

دەنگ خوشى به خششيكى خوداييه و يەكيكه له تاييه تمەندىه كانى كه سىتى، زۆريك له وتارييژان به دهنگى خويان دەلەين ناخوشه، بەلام ناخوشى و ناباشى له پيشكهشكردنه كه ياندايه ئەك دەنگه كه، دەسته وسان دادەنيشيت له باشكردنى پيشكهشكردنه كهى به بيانوى ئە وهى كه خوا ئەمەى پى نه به خشيوه.

دەنگە كان جۆراوجۆرن، هەر دەنگىكىش پىنگايەكى پيشكهشكردن و دەرپرین لە گەلى تەبايه، ئە و شيوازهى بۆ دەنگىك خوشه بۆ دەنگىكى تر خوش نيه، به بەلگەى ئە وهى ئيمە گوى له دوو وتارييژ دەگرين كه يەكيان لاسايى ئە وى تريان دهكات وه له پىنگەى پيشكهشكردنى وتاره كهى تاكو خەريكه له و بچيت، ئە گەر جياوازي تۆنى دەنگيان نه بووايه، لە گەل ئە وهشدا خەلكى يەكيان پهسەند دهكات و ئە وى تر پهسەند ناكەن، هۆكەشى ئە وه يە كه يەكيان دەنگى خوى لە گەل پىنگاي پيشكهشكردنى وتاره كهيدا گونجاندوه به پىچەوانەى ئە وى تریان وه.

پىويسته وتارييژ پىنگەى پيشكهشكردنى رىك و گونجاو لە گەل دەنگى و خوى بدۆزىته وه، ئە وەش به تاقىكردنه وهى چەندىن پىنگا، تىپوانين له ئاستى كاريگەرييان له

گوڭگران، لەگەڵ پرسیارکردن لە خەلکانى شارەزا و ئەزموندار لە و بوارەدا، ئینجا پاش چەند ھەولێك بۆ دەردەكەوت كە كام پێگا گونجاو لەگەڵ ئەو دەنگەى كە ھەبەت. ھەروەھاش دەوترێت كە لە نزمکردنەو و بەرزکردنەو دەنگ و نەرمکردن و زەركردن و دوبارەکردنەو و شە و بېرین و درێژکردنەو لەوتاردا شوێنى خۆیان ھەبە، تاكو وتاریبێژ گوڭگران بەژێنیت و سەرنجیان پاكێشیت، كە بەكێكن لەوانەى یارمەتیدەرن بۆ سود وەرگرتن لە وتارەكە.

ھەندێك مەرج پێویستى بۆ كاریگەر بوونی دەنگى وتاریبێژ وەكو:

۱- گونجاندنى دەنگى لەگەڵ بارودۆخى وتارەكە، چون دەنگ دەگۆرێت بە گۆرپى نامادەبووان و كات و شوێن و بابەتى وتارەكە، دەنگى وتاریبێژ دەبێت جیاوازیبێت لە بۆنەى خۆشدا وەك لە بۆنە ناخۆش و خەمباریەكاندا، وەك چۆن گۆرانی بەسەردا دێت لە شوێنە تەنگەبەرەكاندا جیاواز لە شوێنە بەرفراوان و كەم گوڭگرەكاندا. جابۆیە پێویستە وتاریبێژ پەچاوى ئەم دۇخانە بكات و دەنگى خۆیشى بسازێنێت لەگەڵیان.

ھەندێك لێكۆلەر پێیان گونجاو كە وتاریبێژ بە دەنگى نزم دەست پى بكات، پاشان وردە وردە بەرزى بكاتەو، چونكە دەنگ بەرزکردنەو دواى نزمى ئاسانترە، وەلای گوڭگران پەسەندترە، بەلام نزم كردنەو پاش دەنگى بەرز، ئەوا باش ناچیتە گۆی. پێویستە وتاریبێژ توانا دەنگیەكانى خۆى بزانیت و خۆى وا پەرووش و گەرم نەكات كە دواتر نەتوانیت وتارەكەى لەسەر ئەم چەشنە تەواو بكات، لەبەر دورودرێژى وتارەكەى، توانای دەنگییشى لاوازە، ئینجا بكەوێتە شەپزەیی و شەرمەزاریەكى زۆرەو، پاكێشانی دلى گۆگران تێك بدات.

۲- دەنگى لەسەرىك جۆر تۆن نەۋەستىنىت، چونكە ئەۋە لەدەرونى گۆنگراندا ساردى و بىزىرى دروست دەكات، بەلكو تۆنى دەنگى بگۆرپىت بەگونجاندى لەگەل ئەۋ مانايانى كە دەستەۋاژەكان لەخۇيانى دەگرن.

۳- مېشك و بىرى خۇى بەتال بكاتەۋە لەكاتى قسەكردندا بۆ ئەۋ مانايانى كە پېشكەشيان دەكات، دلى خۇى پى بگۆلپىت، لەگەلى كارلىك بكات بەپىي تواناي، دلسۆزى لە ئامادەكردنى وتار و پېشكەشكردنىدا چانسىكى گەرەپە بۆ جولاندنى دلەكان پىي، بەتايىبەت ئەگەر لە دلدا پەرۋشەك بۆ دىنى خوا ھەبو، يان دلسۆزىك بۆ سودى برا موسولمانەكان، ھەرۋەھا سەرقالىي مەزىي لەكاتى قسەكردندا زۆر كاردەكاتە سەر دل و زۆرىك لە قولبۇنەۋە و تېرمان لەناۋ دەبات.

ھەموو كات ئامادەكارىكى باش بۆ وتاردان لەگەل دلسۆزى و پەرۋشىدا دەسەبەرى ئەۋە دەكەن وتارىيىز كارلىك بكات لەگەل وتارەكەيدا، پاشانىش گۆنگران كارلىك بگەن، ھەتاكو ئامادەكردنەكەى لاۋاز بىت و دلسۆزىشى كەم بىت، ئەۋا كارىگەرىي كەمتر و لاۋازتر دەبىت.

ھەرۋەك دەلېن: وشە لەدل دەرچوو بۆ دل دەپوات، لە زارىش دەرېچىت لەگۆنگان تىپەپناكات.

كاتىك موعاۋىيە - پەزاي خۋاي لىبىت - پەرسىارى لە (صغار بن عياش العبدى) كرد لە نەپنى پەۋانبىزىكەيان، ووتى: " شتىكە سنگ و دلمان دەھەزىنىت و فرىي دەداتە سەر زمانغان".^۱

ھەسەنى بەصرى - بە پەحمەت بى بە وتارخوئىنىكى كە وتارەكەى كارى لىنەكرد فەرموو: " ئەمە چىيە، دلى تۆ خۋى شەر بوۋە يان دلى من".^۲

۱ . (فن الخطابة) ي (الحوئي).

۲ . البيان والتبيين...، الجاحظ.

٤- گرنگیدانی وتاریتژ به و نامیره دهنگیانه ی که وتاره که ی ده گه یه ننه گویی گویگران، نه م نامیرانه به خششی خودان، خزمه تی وتاریتژانی کربووه و بی خه می کردون له بهر زکردنه وه ی دهنګدا به جوریک که زیانیان پی بگه یه نیت، مانای گرنگی پیدان نه وه یه: دهنګه که له پتی نه م نامیرانه وه هاوسه نګ بیت و گویگر وه پس نه کات و ته شویشی تیا نه بیت، هه ندیک له وتاریتژه کان ناسوده نابن هه تاکو دهنګی (دهنګه وه ره کان) یان نه گه ریتته وه بۆ گویی خویان، هه ندیکی تر نامیره کانیاں دهنګه که به باشی ناگه یه نن له بهر نرمی دهنګه کانیاں، که واته هاوسه نکی شتیکی پتویسته.

نه گه ر وتاریتژ دهنګ بهر ز بوو، ده بیت دهنګی نامیره که نه وی بکات تاکو بیتزای دروست نه کات، چونکه بیتزاکردن و لاوازی دهنګ پتګرن له سود وه رګرتن له وتاره که.

٥- ناوه ندگیری له خیرایی دهنګدا، با وتاریتژ هینده خاو نه بیت گویگران توشی بیتزای بکات، هینده ش خیرا نه بیت پتګریان لی بکات له قولبوونه وه و تینګه یشتنی ماناکاندا، خیرایی هۆکاره بۆ دهنګ ماندو کردن به تاییه ت له وتاره دورودریژه کاندا، هه ندیک زانا تیکراییه کیان بۆ نه وه داناهه که نزیك بیت له (١٢٠) وشه له یه ک خوله کدا^١.

به لام نه گه ر له هه ندیک رسته دا په له ی کرد تاکو له یه کیک له وشه کانیاںدا خاوی بکاته وه به مه به سستی پاکیشانی سه رنج له بهر گرنگیه که ی، نه وه شیوازیکه له شیوازه کانی پاکیشان و جله وکردنی سه رنج، هه ربویه هه ندیک له وتاریتژه ناوداره کانی (افرنج) چه ند وشه یه کیان به خیراییه کی زور گو ده کرد تا ده گه یشتنه نه و ده سته واژه یان وشه یه یی که ده یانویست جه ختی له سه ر بکه نه وه پاشان دهنګیان له ویدا هیواش ده کرده وه و زمانیاں له سه ر قورس ده کرد.

٦- وتاریتژ ده بیت دور بکه ویتته وه له و شته ی که ماندوی ده کات و دهنګی لاواز ده کات، وه ک فشارخستنه سه ر قورگ به قوبچه کانی کراسه که ی، نه گه ر له و که سانه بوو که پتویستی به ناوه بۆ به هیزکردنی دهنګی نه واه قهیدی نیه که پیش وتاره که ناو

^١ . لن الخطابة. انطون الفوال.

حمجاج. کوپی یوسفی سهقهق / ۳۴۵

بخواته وه، یان له دانیشتنی نیوان دوو وتاره که دا، یاخود ته نانه ت له کاتی وتاردانیشتدا به مه رجیک بیرۆکه کانی نه پچرینیت و گوینگران توشی بیزاری نه کات.

ویژای هه بوونی دهنگیکی باش و ساز که مه رجی سه رکه وتنی وتارییزه، ده بیت به باشی دان بنی به وشه کاندای و ناخافتنی باش بیت، که نه مه ش پیویستی به چند شتیکه، وه کو:

یه که م: گۆ کردنی باش (باش دان نان به وشه کاندای):

پیته کان له شوینی دروستی خویان بینیته ده، (ث) نه کات به (س) و (ن) نه کات به (ز)، هه به و چه شنه هه موو شوینی پیته کانی تر، پیویسته وتارییز بایه خ بدات به وهی که پیته که له سه رچاوه کهی خوی ده رینیت، له شوینهی که لای نه و زمانه ی نه و قسه ی پیده کات باوه و ناسراوه.

گرنگیدان به گۆ کردنی پیته کان گۆ کردنیکی راست و دروست، هه روه ها ده رهینانیان له شوینی خویان، مانای نه وه نیه مرقۆ ده می پان یان ته سک بکاته وه، وه که نه وهی حاله ی که هه ندیک له ویزه ران و وتارییزان تیی ده که ون، گۆ کردنی پیته که یان وا قورس کردوه که لای گوینگران ده بیته گالته، یان وشه که یان له سه ر قورس ده کات، به لکو مانای نه وه به دان به و پیت و وشه یه دا بنیت له شوینه کهی خوی به بی زۆر له خۆ کردن یان به بی دم پان کردنه وه، یان به بی دم باریک کردنه وه، به لکو زۆر به ئاسانی، زۆر به ناسکی و ساده بی، چونکه نه و دم پان کردنه وه یه وا له وتارییز و قسه که ر ده کات بکه ویته حاله تیکه وه که خوی حه زی پی ناکات، وای لیدیت پیته کان به ده ر له شوینی خویان دینیته ده.

دوه م : دورکه وتنه وه له هه له ی پیزمانی و گه پان و فیژیوون بق توش نه بوون:

پیویسته وتارییز گرنگی بدات به راست کردنه وهی نه و قسه یه ی که ده یلنیت، ناگاداریوونی له و ده سه ته واژه و ده رپرینانه، سه رنجیکی ته واو له بنجینه ی وشه کان بدات.

چونکه نه و وتاریژ ده که ویت هه له ی ریزمانیه وه، ماناکه ش تیک ده دات، به لکر
په نکه مانا و مه بهستی ده سته وازه یی له قسه کانیدا هه لگیتیه وه بۆ دژی مه بهستی و
پیچه وانه وه ی مانا بنچینه ییه که، هه له ووتنی کۆتایی وشه کان له سه رو نه وه ی که ماناکه
تیک ده دات، په ونه قی وتاره که و باش چونه دل و جوان کارتیگردنیشی له ده سته دات،
وتاریژ با وانه زانیت که کوالیتی به رزی مانا و جوانی و نه سته قیه که ی هه ندیک له هه له کان
له ناو ده بات، چونکه هه له کان با بچوکیش بن نه گهر زور بوون کاریگه ریه کی خراپ
له وتاره که ده که ن، هه روه ها کاریگه ری ماناکه ش ناهیلن.

سپییه: دان نان به وشه کاندا به جۆریک ویتیه کی راستی مانای وشه کان بدات پیشان
بدات:

واته مانی ته واو بدات به هه ر وشه و ده رپرینیک، به شیوه یه کی جیاوازی له وی دی ده ری
سحات، بۆ نمونه رسته ی دلنیا یی (دوپا تکرده وه) به جۆریک ده رپریت که ئاماژه بیت بۆ
جهخت کردنه وه له ئاوازه کاندا، رسته ی پرسپاری به جۆریک ده رپریت که پرسپاره که ی
لیوه پون بیتیه وه.

یه کیک له و شتانه ی که وتاریژ پتویسته لئی دوربکه ویتیه وه په له کردنه له وتاره که یدا،
چونکه ئاخاوتنی خیرا و به په له، که پتویستی به له سه رخویی بیت تیکدانی شوینی
پیته کان و تیکه لکردنی پیته کان له گه ل یه کتری لیوه به رهه م دیت، چونکه ماسولکه کان
دهم و زمان کاتی پتویستیان نابیت بۆ گواستنه وه و چوون له وشه یه که وه بۆ وشه یه کی
تر.

په له کردنی له راده به ده ر وتاریژ ناچار ده کات که له پرکه باش و جوانه کان دا یان نه و
برگانه ی که کاریگه ری باشیان هه یه نه وه سستیت.

وتاریژی په له له ئاخاوتنیدا ده رفه تی ته واو نادات به گوینگر بۆ تیکه یشتن له وه ی
ده بیستیت، یان چیتوه رگرتن له وشه دره وشاوه و مانا جوان و نه ندیشه ئاوازه کان.

بهلام لهسهرخۆیی وادهکات دهنگه که ئاسان بچیته گوئی گوئیگران به کهمترین ماندوبوونی گونجاو لهگهڵ شوین و ژماردا، لهکاتیگدا پهله کردن وادهکات وشهکان پیوستیان به کۆششیکی دهنگی گه وره تره بیت تاکو قسه که بگاته گوئیهکان.

هه نديک جار وتارییژه وتاردهات و هه نديک کهس پویه پوی دهبنه وه له وتاره که دا، نهگه رپاسته وخۆ و بی لیکدانه وه ناماده نه بیت وه لامي په خنه که بداته وه به بهلگه ی به میژ نهوا وتاره که و کاریگه ری وتاره که له دهست دهچیت.

دهگتیپنه وه که نه بو جه عفری مه تصور جارێک وتاری ده دا: ووتی: له خوا بترسن، پیاوێکیش رپاسته وخۆ هه ستایه وه و پیتی ووت: منیش هه مان شت بیری تو ده خه مه وه.

ئینجا نه بو جه عفر ووتی: گوئی پادیرن گوئی پادیرن بۆ نه و که سه ی که له خوا تیگه یشت و بیری نهوی هیناینه وه، په نا دهگرم به خوا که نهگه ر من یادتانی بیتمه وه و خۆم له بیری بکه م، یان غیره ت بهگه ری بۆ تاوانکرد، نه وکاته من گوپا ده بم و له وانه نابم که پینوینی گراون؟"

ئینجا پوی وه رگتیا به لای پیاوه که و ووتی: تو کتی؟ به خوا مه به ستت خوا نه بوو له و قسه یه، به لام بۆ نه وه ی بو تریت: هه ستایه وه و وای گوت، دواتر بردیان سزا درا و شه ویش نارامی گرت...

پاشان گه راپه وه شوینی خۆی له وتاره که دا.

جا نهگه ر خه لیفه نه بو جه عفری مه تصور توانای سه رپیتی و کتوپیری نه بوایه، نه یده توانی نه و جوړه قسه یه بکات، نه وکات نه یده توانی وه لامي هیرشبه ریک بۆ سه ر پینگه ی فه رمانه رپه وایه تی به و جوړه هیرشه بداته وه.

عه رهب پۆزگاری سه ره لانی وتارییژی به کتیک بوون له به هیرترین خه لکی که بتوانن سه رپیتی و بی خۆ ناماده کردن بدوین، (جاحظ) له وه صفیاندا ده لیت: هه مور شتیک لای عه رهب بی خۆ ناماده کردن و کتوپریه، وه که نه وه ی ئیلهام بیت، وه که نه وه ی ده ر دیسه ری و نه له که بازی له وینده ر نه بیت، بیر پۆیشن نه بیت، به لکو وه که نه وه ی بیه ویت خه می خۆی بدات به قسه، یان به کیشی هونراوه ی پۆژی به شه رها تن، یا خود به کۆلی

وشتريكه وه گۆرانی بلیت، یان کاتی دههۆڵ کوتان، وشه داده باریت به سه رییدا ههروهك
باران، پاشان ته دهنوسیتته وه نه دهیلیتته وه به یهكێك له كۆپهكانی.

عه ره ب نهخوینده وار بوون و نه یاندهنوسی، كه چي فیژیوویوون و قورس نه بوو
له سهریان، قسه ی جوان لای نهوان له می هه موو كهس دیارتر و زۆتر بوو، بۆ قسه ی
جوان به توانا تر و دهوله مندتر بوون، هه موو یهكێكیش لهخۆیه وه و به سروشت زمان
پاراوترین كهس بوو، عه ره ب پینگه ی له پونبیزیدا به رزترین بوو، وتاریبژه كانی كورتبیرترین
بوون، قسه كردن له لای نهوان ئاسانترین شت بوو، نه وه قسه كردنه سه رپێیه به لایانه وه
زۆر ئاسانتر بوو له وه ی كه په نا بیه نه بهر له بهر كردن یان پێویستیان به خویندن هه بیته،
وهك نه وه نه بوون كه زانستی كه سیکی تر له بهر بكه ن له وانه ی پێشی خۆیان، له بهر كردن
نه بوو ته نها و ته نها دهنوسا به دل و سنگیانه وه، دهلكا به عه قل و هۆشیانه وه به بی
ویست و مه به ست و له بهر كردن و خواستن.

یهكێك له وهكارةنه ی كه هاوكاری وتاریبژ دهكاته له سه ر جوان وتنی سه رپێی و بی خۆ
ئاماده كردن زۆر گونگرتنه له وتاریبژه به هه ره داره كان، چوكه گویگرتن نه و توانسته
خۆرسكه ی هه یه تی له قسه كردندا دهجولیتیت، ههروه ها له بهر نه وه ی ههزی مرۆف
تێرده بیته و دهبوژیتته وه به چاولیكردن و لاسایی.

پینگایه کی تر نه وه یه كاته ناكاتێك سه رپێی خۆی بباته باری قسه كردنه وه، بچیتته
كۆپهكانه وه، قسه بكاته، تاكو گرتی زمانی و بهندی شه رمی بكریتته وه.

باشترین پینگا نه وه یه: هه ولبدات له كاغه زدا وتار نه دات به لكو پوخته ی نه وه بزانیته كه
دهیلیت پاش ئاماده كردنی، جا ئه گه ره سه ره نه وه پاماته و له سه ره نه وه حاله پۆیشت،
سروشتیکی به هیز و ئاماده گییه کی ته وای هه بوو له گه لیدا نه واده توانیت قسه بكاته به
پاسته وخۆ و بی خۆ ئاماده بۆكردن کاتی پێویست ..

وتاریبیژی لای عەرەبە پەنشینەکان

وتاریبیژی یەکیکە لە وێستانەیی کە عەرەب وەستا و کارامەبوون تیایدا لە سەردەمی نەفامیدا، لە دۆخە جۆراوجۆره‌کانیان لە شەپ و ئاشتییان پشتیان پێ دەبەست، مێژوو زۆریک لە وتاری گەرە ناوداره‌کانی عەرەبی بۆ تۆمارکردوین، کە پاوه‌ستا‌بوون لە سەر سەرپێی دوان و وتاری راستەوخۆ و بێ خۆ نامادەکردن.

وتاریبیژی دەهاته ئاراهه‌ کاتیکی هۆز و تیره‌ کۆده‌بوونه‌وه‌ بۆ پرس و پا له‌ کاریکی له‌ کاروباره‌ گرنه‌کانیان، یان شەپ و ئاشتبوونه‌وه‌ له‌ گەڵ دۆژمه‌کانیان، شه‌وکات و تاربیژه‌کان ده‌که‌وتنه‌ کێبه‌رکی و زۆران له‌ بازاره‌کانی شیعەرگوتن دا.

شاعیر و وتاریبیژه‌کان شانازی و شکو و سەرپه‌زیی هۆز و تیره‌ بوون، گەر شتیکیان بووتایه‌ نه‌وه‌ - لای هۆره‌که‌یان - گوێیان لێ ده‌گیرا، نه‌گه‌ریش بئاخاوتنایه‌ و ته‌کانیان به‌رزکه‌ره‌وه‌ و نزمکه‌ره‌وه‌ بوو، شکو و پێگه‌ و پایه‌ی وشه‌ گه‌یشه‌ پاده‌یه‌ک که له‌هه‌ناوی کابه‌دا له‌ پیرۆزترین شوێن لای نه‌واندا و به‌ خۆشه‌ویسترین و پیرۆزترین دیواریاندا هه‌ڵیان ده‌واسی، له‌ ناودارترین وتاریبیژه‌کانی عەرەب : (قس بن ساعده‌ الایادی، خارجه‌ بن سنان، خویلد الغطفانی) و زۆری تریش بێجگه‌ له‌وان.

وتاریبیژی له‌ سەردەمی خەلیفه‌کانی راشیدی‌نیشدا پێگه‌ و پایه‌یه‌کی به‌رچاو و شیاوی هه‌بوو، هه‌ربۆیه‌ خەلیفه‌کان و تاربیژبوون و وتاریان بۆ خەلکی ده‌دا له‌ کۆبوونه‌وه‌ و جه‌ژن و بۆنه‌کاندا قسه‌یان بۆ سوپاکان ده‌کرد و سەرکرده‌کانیان ئاراسته‌ده‌کرد.

وتار له‌ سەردەمی ئیسلامیدا له‌ قورئانی پیرۆز و فهرموده‌ی پیرۆزی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ پونبێژی و بێ خه‌وشی و به‌لگه‌ی به‌هێز و جوانی و ناسکی ده‌سته‌واژه‌ی تێه‌لکێشی

خۆى كرد، دوركەوتەو لە سەروارىكى كەشيشە ئاسا و جادوگەرەن و فيز و شانازى بەخۆكردن و ستایشى هۆز و تیرە و پەچەلەك و شانازى كردن بە باوانەو، بێجگە لەوانەش لە نەریتەكانى نەقامى، ھەریۆبە بەو ھیزی كاریگەرى بە دەستھێنا و گەيشە كێشكردنى دلان و ھەموو پەنگ و پەگەزىكى گرتەو، بەرزبویەو بۆ چوارچێو و بازەنى پەيامى جیھانى و راستەقىنەى مرقاىەتى، بەو ش زالبوو بەسەر شیعردا تەنانەت ھەندىك لە شاعیرانى كەلە ھۆنەر وازیان لە شیعرووتن ھێنا پاش ھاتنى قورئانى پیرۆز و قەرمودە، بەھۆى ئەو پەوانبێزى و كاریگەریەى كە ھەیانە و ھىچ شتىكى تۆ ناگاتەو پێیان.

وتارى سەردەمى ئىسلامى ھەندى تايبەتەندى ھەبوو پێى جیادەكرايەو لە وتارى سەردەمى نەقامى، وەك ئەوێ بە سوپاس كردنى خودا و پاشان درود ناردن بۆسەر پێفەمبەرى خودا دەستى پێ دەكرد، وانا وتارى كۆل كۆتایى پێھات، چونكە پێفەمبەر - درودى خواى لیبیت - دەیفەرموو: "كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا التَّشَهُّدُ فَهِيَ كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ" (الجدماء) واتە: بپاوە... واتە ھەر وتارىك (تشەھد - واتە شاھتومان) ى تێدا نەبێت وەك دەستى كۆل وایە.

وتاریخچه له قورنان و رتبازی پیغه مبهردا

به پاستی قورنانی پیروژ له شوین و جیگایه کدا باسی له په یوه نندی گه وده ی پونبیزی قسه کردنی به په یام و بانگه وازه کانه وه کردوه ، له واته ش خوی گه وده پیزی له مروژ ناوه و منه تی کردوه به سه ریدا به وهی که به شیک له نه دنامه کانی وا لیکردوه بتوانیت مه به ست و خواسته کانی پی پون بکاته وه و هه ست و بیر و نه دیشه کاسی پی ده ربیریت، وه که ده فرمویت: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ (۸) وَ لِسَانًا وَ شَفَتَيْنِ﴾^۱. واته. نایا دوو چاومان بق مروژ نه کرد، له گه ل زمان و دوو لیودا...

نه وهی که نرخ و به های نه م به حشش و دیار به گه وده و گرگه و هه ستکردن به مه زنیه که ی ده رده خات پوانینه بق که سیک که خوا له م به خششه بی به شی کردوه یان هه ندیکی پی نه داوه، هه ربویه کاتیک فیرعه ونی دوزمنی خوا په خنه ی له موسا گرت و پوه پوی بوویه وه به هوکاری نه خوشی زمانی وه که قورنان له سه رزاری نه وه وه باسی ده کات: ﴿أَمَ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ﴾.

له بهر نه و پوداوه و پاش نه وهی که خوی گه وده فرمانی کرد به موسا بانگه وازی فیرعه ون و نه وانه ی له گه لینی بکات پاراپه وه له خوی گه وده که مراکه ی (هارون) بنیریت له گه لی بق پشتیوانیکردنی - چونکه موسا سه لامی خوی لیبتیت زمانی ده یگرت و نه یده توانی به باشی قسان بکات - ، خوی گه وده ده فرمویت: ﴿قَالَ رَبُّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (۱۲) وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ (۱۳)﴾^۲.

^۱ . سورة البلد: الآية: ۸-۹.

^۲ . الشعراء: ۱۲-۱۳.

مه وره ها ده فهرمويت: ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنَّمَا أَخَافُ أَنْ يُكَنِّبُونِ﴾^١.

پافه کارانی قورشان ده بیژن که زمانی موسا قورس بوو، نه ده توانرا به باشی له قسه کانی بگن، هه ربویه داوای له خوای گه وره کرد گرته کي زمانی بکاته وه، تاکو له وهی ده یلئیت تی بگن و مه به سستی ته وار له ناخاوتن و پونکردنه وهی مانا کاندای بیته دی. خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى﴾^٢.

چونکه پونکردنه وه و ده ربیرین به زمان که ره سته ی به که مه له بانگه وازکردندا بۆلای خودای گه وره، خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾^٣.

به لئ پتفه مبه ران به زمانی هوز و تیره و نه ته وه کانی خوایان ده نیردران تاکو راستییان بۆ پون بکه نه وه و به لگه یان بۆ به یئنه وه به پاراوترین ده ربیرین و جوانترین شیوازی قسه کردن، که نه وه ش به دی نایه ت به ناخاوتنیکی پتکو پتک و سه رکه وتوو نه بیته. به لام سه باره ت به وتاری بیژی له پتبانای پتفه مبه ردا:

یه کتک له و شتانه ی که بایه خدانی پتفه مبه ر - درودی خوای لی بیته - نیشان ده دات به پیشکه شکردنی وتاره کانی، دانانی بلندگو یه بۆ وهی پۆژی هه یینی له سه ری وتاری دات تاکو زیاتر کاریگه ری بکاته سه ر گو یگران و سودیان پی بگه یه نیت، له سه هیچی بوخاریدا له به شی وتارداندا له سه ر بلندگو هاتوو، جابر ده گتیرته وه ده فهرمويت: "كان جذع يقوم إليه النبي - صَلَّى الله عليه وسلم - فلما وضع له المنبر، سمعنا للجذع مثل أصوات العشار حتى نزل النبي فوضع يده عليه"، واته قه دی دره ختیک هه بوو پتفه مبه ر کاتی وتاردان و ناخاوتن بۆ موسولمانان له سه ری پاده وستا، کاتیک بلندگو ی بۆ دانرا،

١ . القصص: ٢٤

٢ . طه: ٣٦

٣ . سورة: ابراهيم: الآية ٤.

دهنگيگمان بيست له قهدى درهخته كه وهك دهنگى وشترى ئاوس تاكو پيغه مبهري هاته
خوارى و دهسقى خسته سهرى.

وهك چون له فهرموده كه دا گرنگى و بايه خى وتار له ئيسلامدا دهركه وت.
له نه بى عوسمانه وه دهگيرتته وه دهليت: دانىشتبووم له زير بلندگوكه ي عومهردا كه
وتارى بۆ خهلكى ده دا، له وتاره كهيدا فهرمووى: بيستم له پيغه مبهري خوا - درودى
خوای لينيت - ده يفهرموو: مه ترسيدارترين شت كه لى بترسم بۆ ئومه ته كه م هه موو
دوپويه كى زمان لوس و زمان زانه^۱.

كه واته ترسى پيغه مبهري خودا - درودى خوای لينيت - له كهسى دوو پوى زمان
زان و زمان لوس له بهر هيزى كاريگه ريبه خراپه كه ي بووه له سهر خهلكى، له بهر جوان
ئاخاوتن و پازاندنه وه ي وشه كاني و سهر لينتكدانيان.

وتاريبزي له سهدهى نویدا:

وتاريبزي كه رهسته ي زانايانى موسولمان و بانگخواه كانيه تى، بۆ پويه پوووونه وه ي
دوژمنانى دين له وه عهلمانى و دوپوهانه ي كه به ناشى هونه رى قسه كردن و چۆنيه تى
گه يشتنه دلى خهلكيان دوزيوه ته وه، نه و فيلبازه فريوده رانه وايان ليها توه له
هه مووشوينيك قسه بۆ خهلكى ده كه ن له ريگاي دهزگا جؤراو جؤره كاني پاگه يانه وه،
نه وانه نه و جؤره كه سانه ن كه پيغه مبهري ئاماژه ي پيكردون له فهرموده كه ي پيشودا: "
مه ترسيدارترين شت كه لى بترسم له سهر ئومه ته كه م هه موو دوپويه كى زمان لوسه "

نه وه ي سه يرى حالى نه مپۆى موسولمانان بكات ده بينيت هه يانه دوركه وتۆته وه له دين
و وايان ليها توه بايه خ به باوه پ و شەرخ و ياسا و پيساكانى نادهن، هه ريويه گه نده لى و
خراپه كاري له ناوياندا ته شه نه ي كردوه له هه موو پوهه كاني ژيانه وه، له بهر نه وه جيى
گرنگى پيدانه كه زانايان و بانگخوازاني ريگاي خوا گرنگى وتاردانى باش و زانينى

^۱ (احمد) له موسته ده كه ي ده رى هيناوه.

بابەتەكانى بەباشى لەبەرچاۋ بگرن بۆ بوزاندنەۋەى ئۆمەت و گىترانەۋەى بۆ ئەو سەرپەرزى و سەرىلندى و شكۆمەندى و پاىەبەرزىيەى كە ھەيپو لەناو گشت ئۆمەتەكاندا. وتاردان لەكاتى بانگەواز بۆلاى خوادا ئەركىكى پىئويستە چونكە بانگەواز ئەركە، بانگەوازيش لەپىتى وتارەۋە دەگەيەنرەت، كەۋاتە ئەۋشەى كە ئەركىك (واجب) بەبى ئەو ئەنجام نادىت خۆيشى دەبىتە ئەرك و واجب، لەبەر ئەۋەى ھەندىك لە پەرسشەكان بەسترون پىئەۋە ۋەكو وتارى ھەيىنى و بىجگە لەۋىش.

ھەرۋەھا وتارىپىئى بەلاى بانگەوازەۋە چەكىكە بەرگى پىئەدەكات لە بانگەوازەكەى، فىلى فىلبازان و نكۆلىكردنى نكۆلى كاران و بى بېۋايانى پى پەرچ دەكاتەۋە، كەرەستەيەكە بۆ داپشتى پىۋاۋەپ و بىنەماكان و بەدەرختىن و بەرزكردنەۋەى پاىە و پىگەيان، ۋەك چۆن ھۆكارى سەرگەۋتنى پاستىيە، ھەندىك جار تاكە كەرەستە و مىكانىزىمى بانگەوازە بۆ دەرختىنى پاستى و خزمەتكردنى بىرۋاۋەپ و بىنەماكانى.

كرۆكى فەرمان بەچاكە و پىگىرە لە خراپەيە بۆ پاراستنى جەستەى ئۆمەت لە داپزان و داخوران، ۋەك چۆن ديسان پىئويستە بۆ ۋەدەرنانى ھەۋا ۋە ھەۋەسى شەپتانەكان. بەلگەى بەرھەست لەسەر ئەۋە پارەستاۋە كە ئەو ئۆمەتەى وتارىپىئە چاكسازەكان و سەرگردە ھەزىيەكانيان تىادا بلاۋبۆتەۋە زىندودەمىننەۋە بە ئەندازەى كۆششى وتارىپىئەكانيان و تۆدى كارىگەرييان.

وتارىپىئى پىئويستە بۆ ئامادەكردنى سوپاكان و ھاندانىيان بۆ كۆشش (جھاد) و بەرزكردنەۋەى بەيداخى پاستى، خۋاى گەۋرە بە پىئەمبەرى فەرموۋە: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾^۱.

وتارىپىئى پاشەكەۋتىكى باش بوۋە كە سەرگردەكان پاراستوۋيانە تاكو سەريازەكانيانى پى يارمەتى بدەن، ئامانجەكەيانى پى پون بگەنەۋە، ۋەك چۆن پىئويستە بۆ سىياسەتى گەل و نەتەۋەكان، چۆن ۋەلى ئەمر و فەرمانپەرەۋاكان گىرگى دەدەن بە

پېشقاندىكى سىياسەتنى خۇيان بىە موسولمانان و پىنگاى فەرمانىرەوايەتيان، جەئەن و وتارەكانى ھەيىنى و بۇنە جياوازەكانيان بىەكارھىتتاوۋە بەتايىبەتنى لە بۇنەى ھەج دا، ۋە ھەرۋەھاش مىكانىزىمىكى گىرنگە بىق ھىتوركىرنەۋەى ئاۋاۋەكان و بلاۋكرىنەۋەى سۆز و خۇشەۋىستى.

وتارىيىلى لەپىي بابەتەۋە دەكرىت بەچەندىن جۆرەۋە، لەۋانەش:

۱- وتارى ئامۇزگارى (ئايىنى):

لەم جۆرە وتارەدا وتارىيىز بەلاى پونكرىنەۋەى بىنەماكانى باۋەپى ئىسلامى و پونكرىنەۋەى ئەۋەى ھا لە پەيامى ئىسلامدا لە جوانى و بەختەۋەرىي و كەك و ئارامى و خۇشگوزەرانى دەپۋات بە مژدە و ترساندىنىش، نە فەرمان بەچاكە و پىنگى لە خراپە، لە ھاۋشىۋەكانى: وتارى (ھەيىنى، ھەردوۋ جەئەنكە - نوپۇزەبارانە).

۲- وتارى سىياسى:

ئەم وتارە دەپۋات بەلاى سەرنج خىستە سەرسىياسەتنى دەۋلەت، ۋەك پەشخنامەيەك يان ۋەك پەخنەيەك يان پونكرىنەۋەى سىياسەت و ۋىستى ھىكۈمەت لەگىشت لايەنە جياوازەكاندا، لە نەمۋەى ئەم جۆرە وتارەش. وتارى سەركردە پالتورەۋەكان يان كاسىدېكرەۋەكان، وتارى ئەندامانى ئەنجۈمەنى نوپۇنەران (پەرلەمان) و پراۋىز.

۳- وتارى دادۋەرى: (ياساى بەرگى):

ئەۋەيە كەزۇرىيى جار لە دادگاكان و دەرگا ياساى و دادۋەرىيەكاندا پىشكەش دەكرىت، يەككە لە لايەنەكان يان جىگرەكانيان لە پارىزەر و نوپۇنەران بەكارى دىنن، ۋەكو: وتارى پارىزەران لە دادگاكاندا.

۴- وتارى بۇنەكان:

ئەۋ جۆرەيە كە لە ئاھەنگ و بۇنە گىشتىيەكاندا پىشكەش دەكرىت و بەلاى پىزلىنن و بەخىرەتەن و پىرۇزىبايى و پىرسەنامە يان چارەسەرى كىشەيەكى دىارىكرەۋە دەپۋات، ۋەكو: ئاھەنگەكانى پىزلىنننى قوتابيان، ياخود كىرنەۋەى پىرۇزەكان.

۵- وقارى جەنگى:

ئەو جۆرەيە گە لە گۆپە پانەكانى جەنگدا دەدرىت و بەزقارش سەركردەي سوپاكان
يان فەرماندەكان پيشكەشى دەكەن، كە حەزى شەپكردن لاي سەربازەكان و جوامىرى و
نەبەردى دروست دەكەن، پىزى شكۆى شەھىدەكانيان و باشەكانيان پون دەكەنەوە يان
پرس و پايان پىدەكەن وەك دان نانېك بە ئارەزو و پاويۇچونەكانى ئەوانىشدا.

۶- وقارى كاتى ھاوسەرگىرى:

ئەمە پىيازىكە لە پىغەمبەرەوۋە ھاوۋتەرە - درودى خوائى لىبىت - بە (حمدلله)
سوپاسكردنى خودا و درود ناردن بۇ پىغەمبەرەكەي دەست پىدەكات ، ئامۇزگارىي
ئامادەبوۋانى تىدا دەكرىت پىش بەستنى گرىبەستى ھاوسەرگىرى (واتە پىش
مارەكردن).

به شيتك له وتاره كانى چه جاجى كورې يوسفى سه قهفى

۱- وتاره كهى بق خه لكى مه دينه:

يه كه مين ويلايه تى چه جاج پاش كوشتنى (نيبن زوبير) بريتى بوو له مه كهى پيرؤز سالى ۷۳ك، پاشان له سالى ۷۴كؤچى دا عه بدولمه ليكى كورې مه پوان فرمانره وايه تى مه دينه له (طارق بن عمرو) سنده وه و خستيه سهر فرمانره وايه تى چه جاج. (ابن كثير) له (البدایة والنهاية) دا دهفه رمويت:

دواى نه وهى عه بدولمه ليك فرمانره وايه تى مه دينه شى سپارده چه جاج نه ويش هاته نه وي و مانگيك تيايدا مايه وه، پاشان بق عه مره كردن له وي چووه دهره وه، پاشان گه پايه وه بق مه دينه له مانگى (صفر) دا، ئينجا سى مانگ تيايدا مايه وه، له (به نى سه له مه) دا به ردى بناغهى مزگه و تيكى دانا.

جا كاتيك گه يشته مه دينه چووه سهر بلندگوى پينغه مبهرى خودا و وتاريكى بق خه لكه كه دا و ووتى: نهى خه لكى (خبیثه) - واته شوينه پيسه كه له جياتى بلئت (طیبة) ^۱ - په نا به خوا له وته كهى ووتى: ئيوه خراپه ترين نه ته وه و سوكترين، نه گهر نه ميرى بروداران فرمانى پينه كردمايه بمنيريت بؤلاى ئيوه نه وا وهك ناوسكى گوئدرؤزم ليده كرد، نهى خه لكى (خبیثه): منه ت دهك كن، ئايا خوتان بهم داره په قه ده پارؤزن - مه به ستى بلندگوكه بوو - .

پاشان هاته خوراي و ناردى به دواى (سهل بن سعد الساعدي) دا و پيى ووت: چ شتيتك ناهيئت پشتيوانى له نه ميرى بروداران - عوسمان - بكهيت؟

^۱ . طيبة: يه كيكه له ناوه كانى مه دينه پيرؤز.... كه مه به ستى لنى پاكي و پيرؤزى و ناراميه.

ووتى: پەنگە كرديتتم.

ووتى: درۆت كرد.

پاشان فەرمانى كرد مۆرى قورقوشمىيان دا لە گەردنى.

هەربە وجۆره شى كرد بە (جابرى كوپى عبدالله) و مۆرى دا لە دەستى، هەروەها (ئەنەسى كوپى مالىك) لە گەردنى، كە مەبەستىشى ئەوەبوو سوكاىە تيان پى بكات، خوا نابوتى بكات^۱.

۲- وتارەكەى لە مەككە پاش كوشتنى ئىبن زوبير:

كاتىك حەجاج عەبدوللاى كوپى زوبيرى كوشت مەككە بە گريان هات لەرزىن و هەژا، ئەويش چوويه سەر بلندگۆ و ووتى: ئايا ئىبن زوبير لە زانا چاكەكانى ئەم ئوممەتە نەبوو تاكو دلى چووه بە خەلافەتدا و لەناويدا ململانئى كرد و وازى لە گوپراپە ليكردنى خوا هئنا و خۆى دا بە دەست هەرامكراوەكانى خواوە، گەر پئى شتىك لە سەرپيچىكاران بگيرايە، ئەوا پئى هەرامكراوەكەى بە هەشت لە ئادەم دەگىرا، چونكە خواى گەورە بە دەستى خۆى دروستى كرد و كړنوشى بە هەموو فريشتهكان برد بۆى، بە هەشتەكەى خۆى بۆ پام كرد، جا كاتىك ئادەم سەرپيچى كرد خوا دەرى كرد تيايدا بە مۆى هەلەكە يەو، گەرچى ئادەم لای خوا بەرپزترە لە ئىبن زوبير و شكۆى بە هەشتيش لای خوا گەورەترە لە كاپە.

ئىنجا حەجاج پاش كوشتنى ئەو سەرکەوتە سەر بلندگۆ و بە پوداپۆشراوى، ئىنجا پوپۆشەكەى لادا و ووتى: تاريكايى شەو پونبويەو و كۆتايى هات بە پوناكى پۆژەكەى و خۆره لاتن، ئەى خەلكى حىجاز چۆن بينيتانم، ئايا تاريكايى سەمم بە تيشكى پاستى بۆ دەرنەخستن، بە خوا حەجاج نەرمە لە گەلتان وەك نەرمى نواندنى بە سۆزىك و خواوەن بە زەيەك، گەيشتووەتە خزمایەتى لە گەلتان، نەكەن دەست هەلگرن لەو پيازانەى كە ئيوەمان لە سەرى داناو ئىدى ئەوەى پيتان گەيشتووە ليتانى بگريئەو و بېرىن بە تيزە بېندەكە - شەمشير - .

پاشان هاته خورای و دهیگوت:

أخو الحرب لن عضت به الحرب عضها

وان شمرت عن ساقها الحرب شعرا

۲- وتاره که ی کاتیک عیراقی گرته دهست:

(عبدالله بن عمیر الليثي) دهگیریتیه وه ده لیت: کاتیک نیمه له مزگه ونی گه ورده ی کوفه بووین و خه لکی کوفه له و پوزده دا له باریکی باشدا بوون، پیاوینک به ده رکه وت به (ده) یان (بیست) له ده ستوپیتیه بنده کانیه وه، ووتیان، نه مه حه جاجه، وه ک فرمانده ی عیراق نیردراوه بۆ تیره، کاتیک هاته مزگه وته که وه سه ری به عه مامه یان میزه ریک پیچا بوو که تدریه ی پوخساریشی پی داپوشیبوو، شمشیریک به لاقه دیه وه و که وانیک به شانیه وه بوو له ریکی بلنگوکه، خه لکی به ره و لای نه وه ستانه وه هه تا چوویه سه ر بلنگو و ئینجا ساتیک به بی قسه کردن مایه وه.

خه لکی هه ندیکیان ده یان ووت: نابوت بی به ی نومه ییه که نمونه ی وه ک نه مه ده کاته به رپرسی سه رکاروباری عیراق، هه تا (عمیر بن خسابی البرجمي) گووتی: ورده به ردی تینه گرم بۆتان، ووتیان هیواش که تا کو ببینین، جاکاتیک حه جاج سه بری چاره کانی خه لکی کرد که سه بریان ده کرد پوپوشه که ی له ده می کرده وه و هه ستایه وه و ووتی:

أنا ابنُ جَلالٍ وطلّاحُ الثَّنَائِيَا متى أضحى العِمَامَةُ تُعْرِفُونِي

پاشان گووتی: نه ی خه لکی کوفه سویند به خوا من پوبه پوی خراپ به خراپ ده بمه وه، به پیوانه ی خوی به ره نگاری ده بمه وه و وه ک خوی جهزای ده ده مه وه، من چاوم، چاوه به ته ماع و مله دریزه کان و سه رانیک نابینیت که پینگه بیون و وه ختی لیکردنه وه یان هاتوه و من خاوه نیانم، من نه و خوینانه ده بینم له نیوان میزه ر و پیشه کاندایه.

پاشان ووتی:

هَذَا أَوَانُ الشَّدِّ فَاشْتَدِّي زَيْمٌ قَدْ لَعْنَهَا اللَّيْلُ بِسَوَاقٍ حَطْمٌ
لَيْسَ بِرَاعِيٍ إِيْلٍ وَلَا غَنَمٌ وَلَا بِجَزَارٍ عَلَى ظَهْرٍ وَضَمٌ

پاشان ووتی:

قَدْ لَفَّهَا اللَّيْلُ بِغَصْلِيٍّ أَنْفَعُ خَرَّاجٍ مِنَ الدُّوِيِّ
مُهَاجِرٍ لَيْسَ بِأَعْرَابِيٍّ

ئىجا گووتى:

قد شعرت عن ساقها فشدوا وجدت الحرب بكم فجدوا
والقوس فيها وتر عود مثل نراع البكر أو أشد

لأبدٍ مما ليس منه بد

به خوا نهى خه لکی عیراق و کانزای شیقاق و نیفاق و خراپیی شه خلاق (یان کانزای دویه ره کی و دوو پویی و په وشت خراپی)، من وهك داری ههنجیر بهیهك په شهبا و فشار ناچه میمه وه و ناشکیم، به هیرش و په لاماردان نابەزێم و ناقرسم، هه ریویه له بهر زیره کی هه لێژێردرام و هاتوم بۆلای ئیوه بۆ مه بهستیکی ئه و په پێ گرنه.

ئهمیری بڕواداران (عبدالملك) ده می تیردانه که ی کرده وه پاشان تیره کانی تاقیکرده وه و منی دیته وه وهك په قترین دار و شکینه رترین نوکیان^۲، هه ریویه نارد می بۆلای ئیوه چونکه به رده وام که وتوونه ته ئازاوه وه و پێگای نادرستان گردۆته بهر.

ئهمه و سویند به خوا وهك چیلکه ده تان تاشم، لیتان ده ده م وهك چۆن له و شتر ده دریت بۆ ئه وه ی له ئاو دوریکه ویته وه.

من به لێنم نه داوه به جیم نه هینابیت، شتیکم بپیارنه داوه جیبه جیم نه کرد بیت.

من نه میتیم و نه م کۆمه ل کۆمه ل و ووتی وتی و قسه و یاس و چی ده لێ و چی نالێ و چی ده که ی و نه و شتانه ؟

به خوا یان ده چنه سه ر پتی راست یان هه ر پیاویک له ئیوه له جه سته یدا شوینه وارێک جینه هیلیم.

۱ - توره که ی تیر.

۲ - لێره دا مه بهستی ئه وه به عبدالملك هه موو پیاوه کانی حوی کۆده کانه وه کامه یان له هه موو یان توندوتیژتر و بوو به رگه گر و په قتر بوو له مامه له کردندا ئه وه یانی هه لپژارد بۆ فرمانپه وایه تیکردنی ئیوه چونکه ئیوه پێویستتان به و جوړه که سانه یه بۆ رێککردنه وه تان.

بەپاستی ئەمیری بېرواداران فەرمانی پێکردوم مۆچە کانتان بدەم و بتان نێرم بۆ شەپی دۆژمنە کە تان لە گەڵ (مەلب بن ابی صفەر) دا، بۆیە سویند دەخۆم بە خوا کە هەر پیاویک ببینم پاش ئەوەی حەقی خۆی وەرگرت و مۆچە ی خۆی وەرگرت لە دواى سێ پۆژی ترەو ئەوا خۆینی دەپژم و ماله‌کە ی دەخۆم و خانووەکە ی دەپوخینم.

۴- وتاریک کە گوئی لە (الله اکبر) کردن بوو لە بازاردا:

کانتیک پۆژی سێبەم بوو گوئی لە تەکبیر (الله اکبر) ێک بوو لە بازاردا، هەریۆیە دەرچوو لە کۆشکەکە ی و چوو سەر بلندگو و نینجا گوئی:

يا أهل العراق، وأهل الشقاق والنفاق، و مساوئ الاخلاق..... ئەى خەلکى عێراق، ئەى ئەهلى دووبەرەکی و دوو پویی و بەدخویی... ئەى کۆری ژنە گێژەکان، کۆیلە و بەندە ی دار و کوتە ک... من تەکبیریکم گوئ لێ بوو ئەو تەکبیرە نەبوو کە خودا دەیه‌وێت بە ئارەزومەندی، بە لکو ئەو تەکبیرە بوو کە مەبەست لێی ترسە و شەیتان دەیه‌وێت، بۆم دەرکەوت ئەو چەپە دوکە لێکە لە ژیریا بۆنیکى تیز و ناخۆش هەیه نمونە ی من و ئێو وە ک ئەو وتە یە ی (عمرو بن براق الهمزانی) دەلێت:

وکنت إذا قوم غزوني غزوتهم
فهل أنا في ذا يا لهمدان ظالم
متى تجمع القلب الذكي وصارما
وأنفا حميا تجتنبك المعطالم

سویند بە خوا دار بیدات بە دارا دنیا دەکەم بە دوینی پابردوو... واتە وە ک دوینی چۆن تێپەریو و باس و خواسیکی نەماو ئێو ش وا لێدەکەم باس و خواستان نە مینیت - .

۵- وتارەکە ی کانتیک گەیشته بە صەرە

کانتیکیش مات بۆ بە صەرە وتاریکی بۆ خەلکی بە صەرە پێشکەشکرد و هەرەشە ی دەکرد و دەیترساندن و دەیگوت: ئەى خەلکینه کى بە نەخۆشیە کە یو و دەتلیتەرە ئەوا دەرمانەکە ی لای منە، کێش مردنی درێژە ی کێشاو ئەوا پێویستە من بۆی پێش بخەم، کێش سەری خۆی لا قورسە با ئەو بارە قورسە ی لە سەر لابەم، چ کە سیش پابردووی

تەمەنی درێژ بوو، ئەوێ ماوه بۆی کورت دەکەینەوه، بەراستی شەیتان تارمایی هەیه و سولتانیش شمشیر، هەرکەسێش شت شاردنەوه کە ی نهخۆشی خستوو، ئەوا سزادانی چاکێ دەکاتەوه، هەرکەسێش تاوانەکانی خستویانە ئەوا لە قەنارەدانی هەلی دەسینیتەوه.

هەرکەسێش هەبوون و لەش ساغی دلخۆشی نهکات ئەوا لەناوچوون و تیاچوونیش دلتهنگی ناکات، هەرکەسێش دەمی پێش خۆی کەوتبێت ئەوا پزانی خوینیشی پێش جەستە ی دەکەوێت، من دەتانتەرسینم و دواتر چاوه پێ ناکەم، هۆشدار ی دەدەم و دواتر لەکەس خۆش نابم.

دوینی ئەو قامچیە ی کە ئێوێ پێ ژیر و تەمبێ دەکەم لێم کەوت و ئەمەم لەجیبی دانا — ئاماژە ی بۆ شمشیرە کە ی کرد —

بەخوا فەرمان بەهەرکامتان بکەم لەدەرگایە ک لەدەرگاکی مزگەوتەوه بچیتە دەری و ئەو لەوی تریانەوه بچیت لەمێ دەدەم.

٦- وتارە کە ی پاش شەری (دیرالجمام):

هەرۆهە پاش شەری (دیرالجمام) وتاریکی بۆخەلکی عێراق پێشکەشکرد و وتی: ئە ی خەلکی عێراق بەراستی شەیتان هاتە ئێو هەناو و سکتانەوه و تیکەل بوو لەگەل گۆشت و خوین و دەمار و گوێ و پەل و پۆ و پەری دلتاندا پاشان چووێه مێشک و دەمارتانەوه، ئینجا چووێه سەرترو و هیلانە ی دانا و هیلکە ی کرد، هیلکە تروکا و بووێه بیتچوو، پری کردن و ناخنینی بە دورووپی و دوبرەکی و خرابترین ناکۆکی، ئێوێش کردتانه پێبەرێک شوینی کەوتن و پابەرێک گوێرایەلی بوون و فەرمانبە دەستێک پرس و پای پێ دەکەن."

جا ئێتر ئەو زەمونی ک سودتان پێ دەگەیه نیت و ئە پوداوی ک دەبیتە پەند بۆتان و ئە ئیسلامێ ک دەتانگریتەوه لە تاوان و ئە پونکردنەوه یە ک سودتان پێ دەگەیه نیت؟

هەر ئێو ئەبوون کە لە ئەهواز هاوێلم بوون، کەچی فیلتان کرد و هەولی غەدرتان دا و کۆبوونەوه بۆ بێ بروایی و پیتان وابوو کە خۆی گەرە دینەکە ی و خەلافەتەکە ی لەناو دەبات؟

ھەجج، كۆپ يۈسۈپ سەھەي ۳۶۳/

من لاي خۇمەۋە سەرزەنشەم كۆردن ئىۋەش چوۋنە سەر كەلى بەرز و بەختىرايى
تېكشكان.

پاشان پۇڭى (الزاوية) .. جا چ پۇڭىك بوو پۇڭى (الزاوية) ؟ شىكست و ناكۆكى و بەزىن و
بى بەزى بوۋنى خوا لە ئىۋە و پەشىمانى و وازەيتانى گەۋرەكەتان لە ئىۋە لە و پۇڭەدا
پويىدا، بەجۇڭىك ئىۋەش وىل بوۋن ۋەك وشتى سەرلىتىكچو و دامالراۋ لە پىستەكەي.
ئىتر ئەۋكاتى كە شىمشىر قەپى لىگرتن و تىر كۈنى كۆردن مۇڭىكتان نەيدە پرسى لە
براكەي، گەۋرە ئاۋپى بەلای نەۋەكانىدا نەدەدايەۋە و دلى بۇ نەدە سوتان.

پاشان پۇڭى (دىرالجمام) ھاتە كايەۋە، ئاي چ پۇڭىك بوو؟ ! لە و پۇڭەدا شەپ و شۇپ و
جەنگ بەرپار بوو. لە و پۇڭەدا:

بضرب يزيل الهام عن مقيله وينهل الخليل عن خليه.

بە لىدانىك سەرەكان لە گەردن جىادەكرانەۋە ... ھاۋپى لە ھاۋپىكەي خۇي
ھەلدە ھات.

ئەي ئەھلى خراپەكارى دۋاي خراپە و ناپاكى لە دۋاي ناپاكى، بى بارى لە دۋاي بى
بارى.

گەر قىت بوۋنەۋە لە شۈيىنى خۇتان دەبنە داگىركار و ناپاكى دەكەن، ئەگەر لە ئاشتى
و بىۋەيىدا بوۋن ئازاۋە دەيتنەۋە، ئەگەر شى ترسان ئوپويى دەكەن، نە باسى چاكەيەك
دەكەن، نە سوپاسى نىعمەتەك دەكەن، ھەر دەستېرىك سوپاسى تى پىكرىدىن يان
فريودەرىك ھىلى لىكرىدىن يان سىمەكارىك پىشتى نەگرتىن يان فىلبارىك باۋەشى بۇ
نەگرتىنەۋە ئىۋە شۈيىنى ئەۋە كەۋتۈن و پەناتان داۋە و پىشتىۋانىتان لىكرىدۈۋە و
باۋەشتان بۇكرىدۈتەۋە !

ئەي خەلىكى عىراق ھەر ياخىەك ئازاۋەي ناپىتەۋە يان ھەر ھاتوھار كەرىك ھاۋارىكى
كرىپىت يان ھەر كەس بايەكى لە سكى خۇي دەر كرىبى ئىۋە بوۋنەتە پىشتىۋان و
شۈيىنكە ۋتۈۋى.

نهی خه لکی عیراق نایا له پهنده کان په ند وهرناگرن، نایا مردن ناتان وهستیښت، نایا بوداوه کان ناتان ترستیښت؟

پاشان ناوړې دایه وه به لای خه لکی شامدا ووتی:

نهی خه لکی شام نئوه قه لغان و پوښاکن، نئوه چه کن بؤ من

۷- وتاریکی تری له ناو خه لکی کوفه و خه لکی شامدا:

وتاریکی دا و ووتی: نهی خه لکی کوفه به پاستی ناژاوه به چه چه تورو ده کړیت، به سکالا دیته بهر، به شمشیریش ده ورتنه وه، جا سویند به خوا گهر پقتان لیم بیته وه زیانم پیناگه یهن، گهریش خوشتان ویستم که لکم پیناگه یهن، من له دوزمنایه تی نئوه ناترسم و بیتار نابم وه ک چون ناحه ویمه وه به سوز و خوشه ویستیان، پیتان و ابو که من جادوگر (ساحرم) خوی گه ورده ش فهرموویه تی: ﴿ولایفلح الساحر﴾ - واته جادوگر سهرناکه ویت - که چی من سهرکه وتم.

پیتان و ابو که من زور زانم، که واته بؤچی شه پ له گهل که سیک ده کن که نه وهی نهو ده یزانیټ نئوه نایزانن.

پاشان ناوړې دایه وه به لای خه لکی شامدا و ووتی: بؤ هار سهره کانتان بؤ دخوشتربن له میسک، بؤ نه وه و مناله کانتان دل نه رمتر له بن له کورپه ی ساوا. نئوه هیچ نین وه که نه وه نه بیت که شاعیر ده لی:

إذا حاولت في أسد فجورا فإني لست منك ولست مني

واته: گهر ه ولتدا خراپه یه که له گهل شیریکه ی... نهوا من له تو نیم و توش له من نیت. نهوان نهو برینپیچن که پوزی زامدار یوون خوم پی ساریژکرده وه، نهوان قه لای پته وی منن.

پاشان ووتی: نئوه نهی خه لکی شام وه که خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ (۱۷۱) إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ (۱۷۲) وَإِنْ جُنَدُنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ (۱۷۳)﴾، پاشان له سهر بلندگو هاته خواری.

۸- وتاره که ی بۆ خه لکی به صره:

جاریکیش له به صره وتاری پێشکەش ده کرد و وتی: خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ واته له خوا بترسن تا ده توانن... جا نه مه یان بۆخوایه و پاداشتی تیا به بۆتان، هه روه ها ده فەرمویت ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ واته گوێڕاڤێرن و گوێڕایه ل بن... که نه مه شیان بۆ به نده ی خوا و خه لیفه ی خوا و خۆشه ویستی خوا (عبدالملك بن مروان) ه.

به لام به خوا گه ر فه رمان بکه م به خه لکی له ده رگایه که وه به پۆن و بین به لام نه وان له ده رگایه کی تره وه ها توچۆ بکه ن نه وا خوێنیان هه لال ده بیست بۆم... پاشان ده سستی کرد به قسه وتن به (عبداللهی کوری مسعود - خوا لینی پازی نیست) وتی: عبداللهی کوری مه سعود سه رۆکی دوو پوره کانه، گه ر ده ستم پیتی گه یشتبا زه ویم تیراو ده کرد به خوێنی نه و.

هه روه ها سوله یمانی کوری داود به خوا ده لیت. ﴿وَقَبْ لِي مَلَكًا لَا يَتَّبِعِي لِأَخِي مِنْ بَغْدِي﴾^۱:

دوای خوێندنه وه ی ئایه ته که گوتی: به خوا سوله یمانیش هه سود بووه (نستغفرالله).

۹- وتاریکی تری له به صره:

سوپاس و ستایشی خوای کرد و پاشان وتی: به راستی خوای گه وره پۆزی و ئازوخه ی دونه یای بۆ ته واو کردوین و فه رمانمان پێده کات بۆ دوا پۆژ هه ول بده یین، جا خۆریا ئازوخه ی دوا پۆژی پێدا باین و فه رمانی کردبا بۆ دونه ی هه ول بده یین..... - په نا به خوا له قسه که ی نه و - .

ده بینم زانا کانتان ده پۆن و نه زانه کانتان فیرنابن و خراپه کاره کانتان تۆبه ناکه ن. ده تانبینم نه وه ی پیتان دراوه کۆلی لێنا ده ن و هه ر به دوایدا پا ده که ن و نه وه شی فه رمانتان پێکراوه هه رامۆشتان کردووه.

زانست خەریکە هەلبگیریت، پۆیشتنی زاناکان هەلی دەگرن، من شارەزاترم بە خراپەکارە کانتان زیاتر لە شارەزایی نالەند لە ئەسپەکان، خراپەکارەکان ئەوانەن کە قورئان ناخویننەو و پشستی تی دەکەن، نوێژ ناگەن لەکۆل خۆکردنەو نەبیت، دونیاش پاخراره و ئامادەیه چاکەکار و خراپەکاریش لێی دەخوات.

بەلام دواپۆژ داهاستیهکی دۆره و پادشایهکی بەتوانا فرمانڕه وایه تیایدا.

ئەمە و بزانی کە ئیوه لەلایەن خواوە لە ژێرچاودێریقتان، بزانی کە پێی دەگەنەو تاکو سزای ئەوانە بدریتەو کە خراپەیان کرد و پاداشتی ئەوانەش بدریتەو کە باشەیان کرد، بزانی کە چاکە بەگشتی لە بەهشتایه، خراپەش هەمووی بەگشتی لە دۆزخدايه، هەركەس هیندە ی تۆزێك چاکە ی هەبیت دەیبینیتەو و هەركەسێش هیندە تۆزێك خراپە ی هەبیت دەیبینیتەو. خوا لەمن و ئیوهش خوش بیت.

١٠ - وتارەکە ی لەناو خەلکی عێراقدا کاتیك پقی خۆی بەرامبەر یان ئاشکرادەکات:

دەستی کرد بە وتاردان بۆ خەلکی عێراق و وتی: ئە ی خەلکی عێراق من هیچ دەرمانێکی دەر دېترم بۆ دەردی ئیوه نەدۆزیو جگە لەم تورپەبوون و چاوترساندنا نەبیت، من نامەوێت خوشحالیتان ببینم و حەوانەو هەتان چاولیکەم، دەبینم و دەزانم یقتان لەقسەکانمە، دە بەخوا منیش زۆر زیاتر پقم لە بینیتانە، ئەگەر نەمویستایە فەرمانی نەمیری بڕواداران جێبەجێ بکەم لەناوتان ئەوا خۆم نەدەخستە بەر هەلسەنگاندنی ئیوه و ئارامگرتن لەسەر تەماشاکردنە ناھەزەکانی ئیوه.

داوا لەخوا دەکەم باشترین یارمەتیم بدات بۆ زالبون بەسەر ئیوه دا... پاشان هاتە

خواری.

١١ - وتاریکی تری بۆ خەلکی عێراق:

وتی: ئە ی خەلکی عێراق پێم گەیشوووە کە ئیوه دەگێرنەو لە پێغمەبەرە کەتانەو کە فەرمویهتی: هەركەس گەردنی دە موسولمانی لەسەر بیت پۆژی دوا یی دەهینریت بە دەست بەستراوی (دەستی لە ملیایهتی) تاكو دادپەرورە یی دەستی دەکاتەو یان زۆرداری زەبوونی دەکات، هەرچۆن بیت من پێم خۆشترە لەگەڵ ئەبوێکرو عومەر

حه شر بکریم به ده سته سراوی له وهی که له گهل ئیوه حه شر بکریم به بهره لاگراوی!! -
خرا به پیی خوی مامه لهی له گهل بکات -.

۱۲- وقاره کهی کاتیك عه بدولمه لیکی کوپی مه روان مرد:

کاتیك عه بدولمه لیکی کوپی مه روان مرد هه ستایه وه و سوپاس و ستایشی خوی کرد و پاشان وتی: ئهی خه لکینه به پاستی خوی گه وه و دلۆشان پیغه مبه ره که تانی لاوانده وه لای خویه وه (مه والی مه رگی پیغه مبه ره که تانی پاگه یاند لای خویه وه) و فه رموی: ﴿نَكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾^۱.

وه فه رموی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَبَانَ مَا تَوْ قَبْلَ انْقِلَابِئُمْ عَلَى اَعْقَابِكُمْ﴾^۲.

پیغه مبه ر کۆچی دواپی کرد و خه لیفه و جینشینه ری پی پاستگرتوو ه کانیش مردن له وانیش نه بویه کر پاشان عومه ر پاشان عوسمانی شه هیدی سته ملیکراو پاشان به دواپی نه واندا معاویه و پاشان نه و فه رمانه وا کارامه و دومیادیه تان که کاروباره کانی بی پی و نه زمونه کان کردیانه دانا له گهل شاره زایی له دین و خویندنه وهی قورشان و له سه ره خویی ناشکراو نه رمونیانی له گهل نه هلی پاستی و به زه بری له گهل شه هلی خراپه و سه ره پیچی، بوویه چواره مین جینشینه پی پاستگرتوو و پاشید.

هه ریویه خواپش که سانی وه ک خوی بۆ هه لیزارد له عه قل و ژیری و له سه ره خویی و کۆلنه ده ری و هه ستان به دلسۆزی بۆ فه رمانی خودا و خه لافه ته که ی ئه و، که واته گوێپادین بۆی و گوێپایه لی بکه ن.

ئهی خه لکینه نه که ن سه ره پیچی بکه ن، چونکه سه ره پیچی ته نها به رۆکی خاوه نه که ی ده گرتنه وه، ئیوه ناوانگی منتان بیستوه و منیش دژایه تی و سه ره پیچیه کانی ئیوه م زانیوه، گه ر به زانیایه که سیک به هیزتر له من هه یه بۆ ئیوه یان له من باشتر بتان ناسیت

۱. الزمر: ۲۰.

۲. آل عمران: ۱۴۴.

من نه ده بوومه فرمانپه وای ئیوه، نه من ده میخ و نه ئیوه ش، جابویه هرکس قسه ی کرد کوژراوه هرکس سیش بیده نگ بوو به دهردی خویه وه له مهراقا ده مریت. پاشان هاته خواری.

١٣ - وتاره که ی کاتیك ویستی بچیت بۆ هه ج:

هه جاج ویستی هه ج بکات هه ربویه محمدی کوپی کرده جیگره وه ی خوی بۆ سه ر خه لکی عیراق... پاشان وتاریکی دا ووتی: نه ی خه لکی عیراق نه ی خه لکی شیعاق و نیفاق، من ده مه ویت هه ج بکه م، کوپه که ی خۆم (محمد)م کرده جیگره وه ی خۆم بۆ کاروباری ئیوه، پامسپاردوه له ناوتاندا بییت پیچه وانه ی نه وه ی که پیغه مبه ری خودا پشتیوانه کانی پی پاسپارد، که نامۆزگاری کردن چاکه کانیان په سه ند بکه ن و خراپه کانیشیان تیپه رتن، من فرمانم پیکردوه که چاکه کانتان لی وهرنه گریت و له خراپه کانیشتان خوش نه بییت، ئیوه دوا ی من شتانیك ده لێن که ناتوانن ده ری بخه ن، له دوا ی من ده لێن خوا چاک ی بۆ نه کات، منیش پیش ئیوه ده که وم له وه لآمه کهیدا و ده لیم خوا هه رگیز خه لاقه ت و فرمانپه وای کاری ئیوه چاک نه کات - واته خوا هه میشه فرمانپه وای خراپ بنیتریت بۆ ئیوه -.

١٤ - وتاره که ی کاتیك (محمد)ی کوپی و (محمد)ی برای له یه ک پۆژدا مردن:

ده لێن کاتیك ئیواره ی پۆژی هه یب ی بوو محمدی کوپی هه جاج مرد، که گه یشته شیوان نامه یه کی له یه مه نه وه بۆ هات هه والی مه رگی محمدی براشیان پێدا، ئینجا خه لکی عیراق دلخۆش بوون و وتیان پشتی هه جاج شکا و له په لوپۆ کهوت، نه ویش هاته ده ر و چوویه سه ر بلندگو و وتاریکی بۆ خه لکی دا ووتی:

نه ی خه لکینه دوو محمد له یه ک پۆژدا، به س به خوا هه زم نه ده کرد نه وان له گه لم بن له ژیا نی دونه دا له بهر نه وه ی خوازیاری پاداشتی دوا پۆژ بووم بۆیان، به خوا نزیک بۆته وه نه وه ی ماوه ته وه له من و له ئیوه ش له ناو بچیت، نه وه شی تازه یه توشی به لا بییت و تاقی بکریته وه، زیندوی من و ئیوه ش بهریت زه وی بمانسپریته وه وه ک چۆن له خویه وه هاتین،

گۆشته کانمان بخوات و خوینه کانمان بخواته وه وهك چۆن ئیمهش له سه ر پشستی پۆیشتین و له به روبومه کانیمان خوارد و ئاره که یمان خوارد وه.

پاشان ئه وه پووده دات که خوای گه وه ده فره مویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ﴾^۱.

پاشان به م دێره هۆنراوه یی نمونه ی هینایه وه:

عزائي نبي الله من كل ميت وحسبي ثواب الله من كل هالك^۲.

۱۵- وتاره که ی کانتیک خه لکی عیراق هه والی مردنیان بلاو کرده وه:

حهجاج نه خۆش که وت و خه لکی عیراق دلخۆش بوون، خرۆشان به مردنه که ی، جا کانتیک ئه وه ی پێگه یشته وه، بهرگه ی گرت تا چوویه سه ر بلندگۆ و وتی:

به راستی کۆمه لێک له خه لکی عیراق نه هلی دویه ره کی و ونیفاق، شه یقان چووته بنگلێشه یانه وه و تۆوی خراپه ی چاندوه له نێوانیاندا و وتویانه هه جاج مردوه

به خوا به وه دلخۆش نابم نه مرم و دنیا و هه موو ئه وه ی له ناویدا هه مبهیت، نه شمبهینیوه خودا پازی بهیت به نه مری و هه یشتنه وه ی هیچ کهس مه گه ر بۆ سوکترین دروستکراوی خوی که (ئیبلیس) نه بهیت: ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمٍ يُبْعَثُونَ. قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾^۳.

هه ربۆیه بهنده ی خودا (صالح) داوای له خوا کرد و فره مووی: ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَفَبِّ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾^۴.

خوای گه ورهش ئه وه ی پێدا بێجگه له مانه وه ی هه تا هه تای (نه مری)، به خوا من به هه موو زیندویه که وه له ئیوه وهك مریوام، به هه موو ته پ و تازیه که وه وهك وشکبوو وام..... نه وانه ی که ژیرن ده زانن چی ده لێم.... پاشان هاته خواری.

۱. یس: ۵۱.

۲. واته: دلدهره وه ی من پێغه مبه ری خواجه له هه موو مریویه کدا و پاداشتی حواشم به سه بۆ هه ر له ناو چویه که.

۳. الأعراف: ۱۴ - ۱۵.

۴. ص: ۲۵.

۱۶- لە وتارە دىنيەكانىشى (ئامۇزگارەكانى):

جەجەك پۇزۇك وتارى دا وتى: ئەي خەلكىنە لە پېناۋى شىتىكى كەم و كارىكى سنورداردا خۇتان شەكەت و ماندوكردوۋە بۇ بېجگە لەخۇتان، مردن لە گەردندتاندايە، ئاگرىش لەبەردەمتان و بەهەشت لەپېشتان، لە نەفسى خۇتان بگرەۋە بۇخۇتان، لە دەۋلەمەندىتان بگرەۋە بۇ ھەزارىتان، لەۋەي كە لەدەستاندايە بگرەۋە بۇ ئەۋەي كە لەبەردەستاندايە.

ھەروەك ئەۋەي كە لەدۇنيا پۇشتوۋە ھەرنەبوۋىت، ھەردەلىتى ئەۋانەي كە مردوۋن ھېچ كات زىندوۋنەبوۋن، ھەرچى ئىۋە دەبىيىن ئەۋىش دەپۋات، ئەم خۇرە ھى عاد و سەمود و خەلكانى زۇر سەدەي ترە ئەم خۇرە لەسەر گەنجىنە زۇر و زەبەندەكانىان و كۆشكە قايم و پتەۋەكانىان ھەلدەھات، پاشان ھەرنەم خۇرە لەسەر گۆپەكانىشىان ھەلھاتەۋە، كۈن پادشاكانى سەرەتاي پۇزگار؟، كۈن زۇردارە خۇبەگەۋرەزانەكان كە خۇيان بەخۋا دەزانى؟، بەراسىتى پردى سىرات (صراط) چەقىنراۋە و دۆزەخىش داگرىساۋە و بلىسەي دى و خەلكى بەھەشتىش لە باخەكانىدا شاد و دلخۇش، خۋا ئىمە و ئىۋەش بكات بەيەكك ئەۋانەي كە يادى بەلگە و ئاپەتەكانى خۋايان كردهۋە و كەپ و كۆپرەنەبوۋن.

جەسەنى بەصرى بە پەجمەت بى دەيفەرموۋ: ئايا سەرتان سوپنامىنىت لەم تاۋان كارە خراپەكارە كە دەچىتە سەر بلىنگر و بەقسەي پتەمبەران قسە دەكات و كە دادەبەزىتەۋە ۋەك زۇردارەكان دەكوژى و دەبېرى، بە وتەكانى لەگەل خۋايە و بە كردارەكانىشى دژى خۋايە.

مالىكى كوپى دىنار دەلىت: زوۋ پۇشتەم بۇ وتارى ھەينى ئىنجا لەنزىك بلىنگرۋە دە دانىشتەم، جەجەك چۈۋە سەر و وتى: خۋا لەۋكەسە خۇش بېت....كەسىك كە سەپرى تاي تەرانۋى خۇي دەكات، سەپرى حىساب و كىتابى خۇي دەكات، مۇۋىك كە كردارەكانى خۇي كىشانە و پىۋانە دەكات، مۇۋىك كە بىرى كرىۋتەۋە لەۋەي كە سەبەينى چى ئەنجامداۋە لە دۇنيا لە نامەي كردهۋەكانىدا دەيخۇيىنىتەۋە و لە

تەرازوۋەكەيدا دەپپىنئىتەۋە ، بۇ دلى قەدەغەكارە و بەرەست دانەنى و بۇ ويستەكانىشى
فەرمانكارە، مۇڧىك لغاۋى كردهۋەكەى دەكات ۋەك چۆن لغاۋى وشتەرەكەى دەگرىت،
ئەگەر بردى بەرەۋ لای گۇپراپەلىكردنى خودا شوپنى دەكەۋىت، ئەگەر رىش بردى بەرەۋ
سەرپىچى خودا ۋازى لىدئىت.

بەخۋا ئىمە دروست نەكراۋىن بۇ لەناۋچوون، بەلكو دروستكراۋىن بۇ مانەۋە و نەمرى،
ۋە تەنھا لە مالىكەۋە دەيگۈزىنەۋە بۇ مالىكى تر.

پۇڧىكى تر وتارى دەدا و دەيگوت: ھۇ خەلكىنە ئەم نەفسەتان جەۋكەن، چونكە كە
داتان بە دەمىيەۋە زۇرتەر داۋا دەكات، كە لىشت گرتەۋە سەرپىچىت دەكات، بەرەحمەت
بى ئەۋكەسەى كە دەرونى خۇى دەبەستىتەۋە و جەۋى دەكات، بۇئەۋەى بىيات بەرەۋ
گۇپراپەلىكردنى خودا و دەيگرتەۋە لە سەرپىچىكردنى خودا، من ۋا دەزانم كە ئارامگرتن
لەسەر قەدەغەكراۋەكانى خودا ئاسانترە ۋەك ئارامگرتن لە سزای خۋاىى.
ھەرۋەھا دەيگوت:

خودايا تاوانم لا ناشىرىن بكة تا لىتى دورىكەۋمەۋە پىنى پاستم لا پاست بكة تا لەسەرى
پۇم، لاۋازم مەكە لەبەرەمبەر نەفسىدا گومرا و سەرلىشىۋاۋ بىم و دورىكەۋمەۋە، بەخۋا
خەزم لىتى نىيە ئەۋەى كە پۇيشتۋە لە دۇنيا بىگۇپمەۋە بە ئەم مىزەرەم، ئەۋەشى كە
ماۋە ۋەك ئەۋە بىت كە پۇيشتۋە.

بەككىكى تر لە قسەكانى ئەۋەبوۋ دەيگوت: مۇڧىك كاتۇمىڧىك لە تەمەنى پۇيشتىن و
تىايدا يادى خۋاى نەكردبىت و داۋاى لىخۇشبوۋنى نەكردبىت لە تاۋانەكانى و يادكردنەۋە
لەدۋاپۇڧى شايستەيە كە خەم و پەژارەكەى درىژە بكىشىت و داخى چەند ھىندە بىيت،
بەپاستى خودا چارەى بونىاي بە لەناۋچوون و كۇتايى پىھاتن نوسىۋە و چارەى
دۋاپۇڧىش بە مانەۋە، كەۋاتە نەمرى و ھەتاھەتايى بۇ شتىك نىيە كە مۇلەتى مانەۋەى
نەبىت و لەناۋچون لەچارەى نوسراپىت، ھەرۋەھا لەناۋچوونىش بۇ شتىك نىيە نەمرى و
ھەتا ھەتايىبوون لەچارەى نوسراپىت، كەۋاتە با ئەۋەى لەدۇنيا دەپپىنن دۋاپۇڧىتان لەبىر

نەباتەو، هیوانداریژ بن بۆ ئەو تەمەنە کورتەتان (مەبەستی ئەوێهه بێر لەو بکەنەرە کە زوو دەمرن کەواتە زۆر کۆل بەدویناوه هەلەگرن).^۱

بەلێ حەجاج ئابەم جۆره پەوانبێژ و زمان پاراو و وتاریبێژیک بوو کە وتارەکانی ئاماژەبوون بۆ ئەو کەسیتییهی کە لە میژودا پێی جیاوەکرێتەو وەك یەکیك له سەرکردە بەزەبر و زۆر و بەهێزەکان، کە وتاریبێژی لەو سەردەمەدا بەلگە ی هێز و هەییەت بوو.

بەپاستی حەجاج کاتیك دەردی گران بوو، کاری کرد بۆ پێکخستنەوێ کاروباری عێراق لەدوای خۆی بەوێ کە دەپاریزێت لە شەڕ و ئاشوب و ئاژاوه و وەك بەشێك له دەولهتی ئەمەوی دەیهێلێتەو، تاكو کاتیك دانیابووێهه ئینجا وەسیهتی خۆی نوسی تاكو ئەستۆی خۆی پاک بکاتەو لەبەرانبەر دورستکارەکە ی و خەلیفەکەشی کە بەرپرس بوو لەبەردەمیدا لە دنیادا هەتا کوتا ساتی ژبانی و ئینجا نوسی و وتی:

بەناوی خوا ی بەخشندە و میهرەبان... ئەمە ئەوێهه کە حەجاجی کوپی یوسف پایدەگەیهنیت: پایدەگەیهنیت کە شایهتی دەدات هیچ خوایهك نیه جگە له (الله) ی تاك و بێ هاوتا، وە محمد بەندە و پێغه مبهری ئەو ئاقە خوایه، پایدەگەیهنیت کە ئەو هیچ نازانیت بیتجگە له گوێپرایه لیکردنی وەلیدی کوپی عەبدولمەلیك، لەسەر ئەو گوێپرایه لیه دەژی و دەمری و زیندودە بیتەو... هتد...^۲

دەگێرنەرەو پێش مردنی پێیان ووت: ئایا تۆبە ناکە ی؟

ئەویش وتی: ئەگەر خراپە کاریم ئیستا کاتی تۆبە نیه، ئەگەریش چاکە کارم بم ئیستا کاتی ترس نیه.

هەرەها هاتوو کە پاراوەتەو و وتویهتی: خودایا لێم خوشبه چوکه خەلکی پێیان وایه تۆ ئەو کارە ناکە ی.^۳

۱. سنجری (جنهرة خطب العرب) بکە.

۲. سنجری (تهذيب تاريخ دمشق) بکە بەرگی ۴

۳. (البدایة والنهاية) و (تاريخ دمشق).

رواڤەت و تايبەتمەندىيە كەسىتى و سەرگىردەيەتپەكانى ھەجج

- گىرگىتىن رواڤەت و تايبەتمەندىيەكانى كەسىتى سەرگىردە لاي
 ھەججى سەقەفى.
- جىلوازى نىوان سەرگىردايەتى و بەرپوۋەبىردىن.
- گىرگىتىن تىۋىياكانى بەرپوۋەبىردىن سەردەم.
- جۆرەكانى سەرگىردە و دىيارىگىردىن جۆرى سەرگىردەيەتى ھەججى
 سەقەفى.
- سايىكۆلۋىزىي سەرگىردەي سەپپىنەر (قەلاچۇكار) و تايبەتمەندىيەكانى
 سەرگىردەي سەرگەوتوو.
- پاستىرەۋى و سەرگىردايەتى.
- مىللەت... دوستكەرى سەرگىردەكەيانن.
- دانايى و سەرگىردايەتى

والهت و تايبه تمه نديه كانى كه سىتى سهركرده لاي هه جاجى سه قه فى

گومانى تيدا بيه كه ههر كه سىتیهك له ژياندا پوالهت و تايبه تمه نديگه ليكي تاييهت به خوي هه به كه پتي جيا ده كرته وه له واني تر، نه مهش شتيكي زانراوه له زانستی دهرونی شيكاريدا، به لكو به پاسمتي پوداوه ميژوييه جيهاني و ناوخوييه كان ديسان كه سىتى سهركرده دورست ده كه ن، ته نانهت زور له نه ته وه كان ميژو و چاره نوس و داهاتوي خويان به ستوته وه به هه نديك له كه سىتى و سهركرده كانيانه وه و وهك پاله وان دايان ناون.

سهركردايه تي بريته له تواناي كاريگه ربي تاك له كومه ليك خه لك و پتي نويني كردنيان له پيناوي به ده سته پناناي هاريكاري نه وان و هاندانيان بو كاركردن به به رزترين ئاست له پيناوي به ديه پناناي ئامادجه خوازاو و پتيويسته كاندا.

هه روه ها ده لين تواناي سهركرده به له كارتيتكردي ژي ده سته كانى بو كاركردن به گوپوتين و په روشي و متمانه وه بو پا په پاندي كاره پي سپيردراوه كانيان، تواناي كارتيتكرده له هزر و بيري نه واني تر، له بهر نه مه پتيويسته سهركرده ده سه لاتيكي جيه جيتكردي هه بيت بتواني زاليت به سهر نه وانه ي هان له ژي ره رمانيدا.

زانايان پيان وايه كه جياوازيهك هه به له نيوان سهركردايه تي و به رتوه بردندا، به جورتيك هه نديك پيان وايه كه به رتوه بهر سهركرده شه و واي داده نتي هه ردوكيان ناون بو يهك كه س.

ھۆكارى ئەم تېكەلگەرنەش كاتىك دىت كە بەپئو بەر و سەرگەردەش ھەركاميان بە
سەرگەردايەتى و بەپئو بەرئىتەكەي تى دەكوشىت بۇ بەدەيتنانى ئامانجەلەك، ئەگەرچى
سەرگەردە خۇي ئامانجەكان دادەنىت و فەرمان بە شىۋىنكە وتوۋەكانى دەكات جىبەجىي
بەكەن وەك چۇن دەيەوئىت.

پاستى لۆزىكى ئەۋەيە كە دەكرىت بوترىت ھەمو سەرگەردەيەك بەپئو بەرئىشە بەلام
ھەمو بەپئو بەرئەك سەرگەردە نە.

گرنگترین تیۆریاكانى بەرپۆەبردنى سەردەم

بەپۆەبردن لە سەدەى بیستەمدا بوو بە زانستىك كە ياسا و رێسای تايبەت بەخۆى ھەبێت، ھەر لە سەرەتای دروستبوونی میژوو و مۆقايەتى چالاكى بەرپۆەبردنى زانیو و پێى ئاشنا بوو لە شارستانیەتە کۆنەکاندا، لەبەر ئەوەشە ھەندىك لە چەمكە کارگێرپە نوێیەکان پەگ و پێشەى میژویان دەگەڕێتەو بۆ چاخ و شارستانیەتە کۆنەکان، تیۆریاكانى سەردەم لە سێھەکانى سەدەى بیستەمدا دەرکەوتن، كە ئەو کارگێرى کردە سەر پەرەپێدان و باشترکردنى پۆلى سەرکردایەتى.

ئەم تیۆریایانە سەرنجیان خستۆتە سەر پۆلى پەگەزى مۆلى كە بە تەوهرى کردارى کارگێرپى و بەرپۆەبردن دادەنرێت، وەك چۆن لێكۆلینەو نوێیەکان تەركیزیان خستۆتە سەر کردەوھەكانى سەرکردایەتى و پەيوەندیەکان و پالئەرەکان و کردەوھەكانى بپیاردان، وەك چۆن ئەم كۆلینەو و تیۆریایانە بوونەتە ھۆى گۆرانكارى لە چەمكى دەسلەلاتى کارگێرپیدا، بەجۆرىك سەرکەوتنى سەرۆكى کارگێرپى پێویستى بە توانا و بەھرەگەلىكى پون ھەيە بۆ بەرپۆەبردنى کارمەند و کارگوزاران و دروستکردنى پەيوەندیە مۆلیەکان لەگەڵیان.

گرنگترین پێبازەكانى سەردەم سەبارەت بە بەرپۆەبردن

۱- پێبازى پەيوەندیە مۆلیەکان (human realation): ئەم پێبازە لە شیکردنەویدا بۆ بەرپۆەبردن پشت دەبەستێت بەوھى كە پەيوەندیى مۆلى نێوان کارمەندان لە دەزگا كەدا بنەمايەكى پێویستە بۆ بەرپۆەبردن كە دەبێت تەركیزى بخاتە

سەر و گرنكى بدات بە پېكردنه وهى پېداويستىيە دەرونى و كۆمەلایەتیهكانى ئەندامان و كارمەندان له وهى كه هانیان دەدا له سەر پېشكه كردنى بەرھەمھێنانىكى بالاتر.

ئەم پێبازە جەخت لەسەر ئەو دەكاتەوێ كه گرنكیدان بە پەيوەندیە مۆییهكان لە بوارى كارگێرى و بەرپۆهبردندا بە یەكێك لە بنەما سەرەكیهكان دادەنرێت بۆ سەرکەوتنى سەركرده كارگێریهكان.

لێرەو پەيوەندیە مۆییهكان پەيوەست كراون بە سەركرديه تیه كارگێریهكانەوێ و بۆوێتە یەكێك لە تاییهتەندیە دیارەكانى كارگێرى و بەرپۆهبردنى سەردەم.

۲- پێبازى پێكخستنى كۆمەلایەتى (social organization theory): ئەم پێبازە پێى وایە كه پێكخستنى كارگێرى پێكخستنىكى كۆمەلایەتیه، بەجۆرێك پێك دێت لە كۆمەلێك تاكى یەكگرتوو و پێكەووبووى ھاریكار، كه توانا مۆیى و مەسادى و سەروشتیهكان بەكاردين بۆ بەدیھێنانى ئامانجگەلێكى تاییهتى و كۆمەلایەتى لەپێى چالاكیهكى پێكخراوەو، كه دەسەبەرى ئامانجەكانى دەزگاكه و ئامانجەكانى كارمەندان تیايدا دەكات.

ئەم پێبازە وای دەبینێت كه كێشەى پێكخستنى كارگێرى خۆى لەوێدا ھەشارداوێ چون ئەو تاكه جیاوازانە لە تواناكانیاندا وا لێكتریت كه ھاریكارى یەكتر بكەن لە چالاكیهكى ھاوبەشدا بۆ بەدیھێنانى ئامانجەكانى پێكخراو و دەزگاكه و بەدیھێنانى پەزنامەى ئەوانیش لەھەمان كاتدا، بەپاسى چارەسەركردى ئەم مەسەلەیه بەستراوەتەوێ بە سەركرده كارگێریهكەیانەو.

لێرەو گرنك و بایەخى پۆلى سەركرده و ئاستەنگەكانى بەردەمى پون دەبێتەوێ لە بەرپۆهبردن دا، شىكارانى ئەم پێبازە تەركیز دەكەنە سەر بەكارھێنانى شتۆھ پێگایەكى سەركردهیى كه پشت دەبەستێت بە دروستكردى ھەستكردن بە دلتیایى و ئاسودەیی لەكارەكەدا لای تاكى كاركەر و پێدانى بوار بۆ زیادكردن و پەردان بەتواناكانى لەكاردا، وەك چۆن بێگومان دەبێت كه بەرپۆهبەر وەك بۆوێتەوێكى مۆیى تەماشای (كارمەندان) ی بكات ئەك وەك زنجیری ناو مەكینەیهك، بەجۆرێك كارمەندیش وەك

هاوپتيهكى هاريكار و به سؤز و كۆلنه ده ر بؤ به پئويه به ره كه ي بپوانيت، وهك چؤن ئهم پئبازه جهخت له سهر داپه روه رى به پئويه رى سهر كرده ده كاته وه له مامه له كردنى له گه ل كارمه ندانى و متمانه پئببونيان.

٣- پئبازى هاوسه نگى دامه زراوه يى (organization equilibrium theory):
ئهم پئبازه پاده وه ستيته سهر به شدارى ئه ندامانى دامه زراوه كارگيپه كه له بپارداندا، پئويسته ده زگا كارگيپه كه كاريكات له سهر ئۆرينه وه ي هانده ره پئويسته كان بؤ دروست كردنى هاريكارى و به شدارى پئويست له لايه ن تاكه كانه وه .

كه پاوه ستاوه له سهر ئه و به شداريانه ي كه تاك پيشكه شى ده كات له ده زگا كه و ئه و هانده رانه ي كه به ده ستي ديتيت، ئه وش چونكه تاك به رده وام ده بيت له پيشكه شكردى خزمه ته كانى بؤ ده زگا كه به ديزايى ئه و هانده ر و پالنه رانه ي پيشكه شى ده كرين، يه كسان بيت يا خود زياتر بيت له نرخى ئه و به شدارى و كارانه ي پيشكه شى ده كات.

ده شى جياوازي نئوان به پئويه بردن و سهر كردايه تى بكه ين له م خالانه دا:

١- به پئويه بردن گرنگى به سياسيه ت و چالاكى و پئكخستن ده دات له كاتيكداسه رۆكايه تى گرنگى به په يوه نديه تايبه ته كانى نئوان سهرۆك و كارمه ندانى ده دات.

٢- به پئويه بردن تايبه ته به لايه نه هونه ريه كانه وه و سهر كردايه تيش تايبه ته به لايه نه مرقبييه كانه وه .

٣- به پئويبردن ئاماژه ده كات به كردارى ئاړاسته كردنى كه سه كان و به كارهيئنانى ئه و توانستانه ي له به رده ستن بؤ راپه پاندى ئامانجه كانى پئكخراو و ده زگا كه له كاتيكدايه كه سهر كردايه تى كورت ده كرينه وه له سهر كرده وه ي ئاړاسته كردنى خه لگى له پئى چه ند ميكانيزميكى دياريكراوه بؤ به ديهيئنانى ئهم ئامانجان.

٤- به پئويه ر ئه و كه سه به كه سهرقالي بنكه يه كى نئو بنكه كانى به رپرسياريه تيه له ده زگا كه دا، تيده كوشيت بؤ به ديهيئنانى ئامانجه كان له پئگاي كارمه ند و به رده سته كانيه وه .

بەلام سەرکردە ئەو كەسەيە كە سەرقالە يان سەرقالە نىيە بە بىنگەيەك لە بىنگەكانى
بەپرەسپارىتتەيە، بەلام تواناي ھەيە لەوھى كار لە ئاكار و پەفتارى ئەوانى تەربكات و
بيانات بەرەو ئامانجە ھاوبەشەكان.

۵- بەپۆبەردن برىتتە لە دەستنىشانگەردنى ئامانجەكان و سىياسەتە بالاگان، بەلام
سەرکردايەتى برىتتە لە سەرپەرشتىگەردنى ئەوانەي كە ھەلدەستەن بە بەدبەيئەنى ئەم
ئامانج و سىياسەتەتە.

۶- بەپۆبەر لەكارەكەيدا پىشت دەبەستتەت بە زانست و پىلان و چالاكى و
لەپرسىنەوكان و ديارىگەردنى ئامانج و كەيشانى ئەو سىياسەتەنەي كە كارمەندان لەسەرى
دەپۆن.

بەلام سەرکردە لەكارەكەيدا پىشت دەبەستتەت بە تواناي كارنىگەردن لە بەردەستەكانى
و ھاندانىيان بۆ ھەستان بەكارەكانىيان بەپەزامەندىيەو، بەجۆرەك فەرمانەكانى جىيەجى
بەكەن بە بى دودلى.

۷- بەپۆبەر دەسەلاتەكانى لە بېگەنامە و ياساكانى دەزگاكەو ھەردەگرەت بۆ
كارگەردن، بەلام سەرکردە لە ھىزى كارگەردنى لە بەردەستەكانى، بۆيە پىشت دەبەستتەت
بە ھىزى كەسەتتى و قايلىگەردنىيان و خوشەويستى ئەوان بۆي.

۸- سەرکردايەتى ھەلقولوى ناخى كۆمەلەكەيە، ئەندامەكانى ھەست دەكەن
پىنويستىيان پىيەتى، بەلام بەپۆبەردن دەسەلاتەكانى لە دەرەوھى كۆمەلەكە ھەردەگرەت
چونكە بەرپەگەي دامەزاندن دەكرىتە بەپۆبەر.

۹- ھەست و سۆزى ئەوتق نىيە لەنىوان بەپۆبەر و بەردەستەكانىدا لە چوارچىوہ
كارگەتپەكەدا بەجۆرەك بەردەستەكان كارەكانىيان ئەنجام دەدەن لەزۆر شەمشىرى
بېگەنامە و ياسا دانراوكاندا و ناتوانن سەرپىچى بەكەن لەترسى سزادان.

بەلام لە چوارچىوہى سەرکردايەتيدا سەرگەردە و بەردەستەكانى ھەست و سۆزى
خوشەويستى و پەرزىشى دەگۆپنەو ھەنىوان يەكتەدا و كارەكانىشيان پادەپەرتەن بەبى
ترس لە سزادان بەلكو بە بېوا و پەزامەندىيەو.

۱۰- بەرپۆبەر گرنگى دەدات بە بەدېھتەنى بەرژەۋەندىەكانى دامەزراۋەكە بەبى
پوانىن بۇ بەرژەۋەندى تايىەتى بەردەستەكانى بەجۇرۇڭ فەرمانيان پىدەكات بەپى
ئارەزو و خواستى كەسىتى خۇي، بەلام سەرکردە تىناكوشىت بۇ بەدېھتەنى ئارەزو
تايىەتەكانى خۇي يان كۆنۈپۈلگەردى بەرژەۋەندىەكانيان بەلكو ھانىيان دەدا لەسەر
بەدېھتەنى ئامانچە ھاۋىەشەكانيان ۋەك چۇن سەرکردە پابەندە بە بەھا و پىۋەرە
مۆيىيەكانەۋە لە مامەلەكەردى لەگەلەيان.

۱۱- لە بازىە سەرکردايەتيدا بەردەستەكان بەشدارىن لەگەل سەرکردە لە
دروستكەردى بېيارد، بەلام بەرپۆبەر بەردەستەكانى بەشدارىناكات و فەرمانەكانى بەبى
دەسلەت پىدان و سەرپىشكەردى ئەۋان دەردەكات، ئەۋ مەمانەى بە بەردەستەكانى نىە
ۋە ھەمىشە گومانى ھەيە لىيان.

۱۲- لە سەرکردايەتيدا بەردەستەكان ھەست بە گرنگى خۇيان دەكەن بۇ سەرکەۋەنى
كارەكە و سەرەنجامىش بەدېھتەنى ئامانچەكان، بەلام لەشىۋازى كارگىرپىدا بەرپۆبەر
گوى بە بەردەستەكان نادات بەشىۋەيەكى ئوتۇ.

۱۳- لە شىۋازى سەرکردايەتيدا سەرکردە گرنگى دەدات بە بەدېھتەنى ئامانچەكە و
كارمەندانىش ۋەكو يەك، بەلام لە شىۋازى كارگىرپىدا بەرپۆبەر بەدېھتەنى ئامانچەكانى
كارەكەى لا گرنگە كەرچى لەسەر ۋىرى ئامانچەكانى كارمەندانىش بىت كە بە ئامانچەكەلى
لاۋەكى دادەنرەت بەلايانەۋە.

۱۴- لە شىۋازى سەرکردايەتيدا بەردەستەكان قايلن و بېۋايان بە شىۋازە ھەيەكە
سەرکردە دەيگىرەتە بەر، بەلام لە شىۋازى كارگىرپىدا پەنگە بەردەستەكان پازى نەبن لە
شىۋازى بەرپۆبەردى بەرپۆبەرەكە، بەلكو تەنھا فەرمانەكانى جى بەجى دەكەن لەترسى
دەسلەتەكانى.

كۆبۈنەۋەدى سەركردە ۋە پەيتۈبەر لە يەك كەسدا

ئەمە ئەۋەيە كە بەسەر كەسپنى خەجەج دا جى بەجى بوو كاتىك بە پەيتۈبەردن ۋ سەركردايتى يەكەگىر بوون بۆي لە ناۋچەي پۇرۇملات، جاكاتىك سەركردايتى ۋ بە پەيتۈبەردن لە يەك كەسدا يەكەگەگىر، واتە بە پەيتۈبەردن ئەۋ دەسلەتە پەيشەيەي كە ھەيەتى جىبەجىيى بىكات بە پەشت بەستەن بە ھىزى كارتىكردنى لە كۆمەل ۋ ھاندان ۋ قايلىكردنىان بۇ بەدپەيتەننى ئامانجەكان ۋ ۋازەيتەن لە دەسلەتە ھەرمەيەكە، ئىنجا پەشت بەستەن بەۋ گوتەپەيەيەي كە لەۋ كۆمەلەۋە سەركردە بە پەيتۈبەردن دەپەت. ئەۋە بەۋ كارە دەپەتە بە پەيتۈبەردىكى سەركردە، بە جۆرىك لە بەدپەيتەننى ئامانجى دامەزراۋەكە فاكەتەرىكى ھاۋەش دروست دەكات بۇ ھەموۋيان بەگەشتى، لىرەدا دەكەت ناۋى لى بنىين بە پەيتۈبەردى سەركردە، يان بە بە پەيتۈبەردەكە بلىين (سەركردايتى بە پەيتۈبەردن)، چۈن ئەۋ بە پەيتۈبەردىكى جىبەجىكار نىە بەلگە سەركردەيەكە، ئەگەرچى پەيتۈبەردى كەسپكەش بىكات لە سەركردايتەكەيدا، كەسپكە بەرەتەر لەخۇي كە خەلىفەي ئەمەۋىە. سەركردەي سەركەۋتەۋ ناۋزەد دەكەت بەۋەي كەكارەكات بۇ چاككردن ۋ باشكردنى تواناي بەرچاۋەردى ۋ چاۋكراۋەيى لە بەرامبەر بارودۇخ ۋ ھالى ئەۋ تاكانەي كە لەگەلتان كاردەكات.

گەرتەن سىفائەكانى سەركردەي سەركەۋتەۋ:

- سەركردە ئاستىكى زىرەكىي بەرەتەر ھەيە لە ئاستى زىرەكى شۈيەكەۋتەۋەكانى.

- سەرکردە فراوانتر و پۇشنتەر و دورىيىنتر و پاسىتر بېردە كاتەوۋە لە شوپىنكە وتوۋەكانى.
- سەرکردە زمانى پاراوتەر و دەرىپىنى جوانترى لايە و تواناي ھەيە بىق دروستكردنى پەيوەندى كارا لەگەل ئەوانى تردا.
- سەرکردە ھاسەنگى ھەيە لەپوي سۆزەوۋە و پىگەيشتورە لەپوي عەقلەوۋە و شىكردنەوۋەى لۆزىكى ھەيە.
- سەرکردە خواست و ھىزى كەسىتى ھەيە بىق گرتىنە دەستى جەلەوى سەرکردايە تىكردنى ئەوانى تر.

گرنگترین تیۆریاکانی سەرکردایەتی و پێوانەکردنیان لەسەر کەسیتی ھەججی سەرکردە

ئەو بێردۆزە کە سەرکردایەتی:

۱- بێردۆزی سەرکردایەتی بۆماوەیی.

۲- بێردۆز و پێبازی سەرکردایەتی بەدەستھاتوو.

۱- بێردۆزی سەرکردایەتی بۆماوەیی.

بێردۆزی سەرکردایەتی بۆماوەناسا پەڕەندەکی پتەوی ھەیە بە بێردۆز یان پێبازی (پیاوی گەورە) ھو، کە ھاوستانە لەسەر بنەمای ئەوێ ھەندێک سەرکردە لەدایک دەبن و ھەلگری سیفاتە بۆماوەییەکانی سەرکردەن، ئەک سیفاتە بەدەستھاتووێکان، بەمانای ئەوێ کە کەسانێک ھەن لەدایک دەبن بۆ ئەوێ بێنە سەرکردە، لەکاتی کەدا پێبازی سەرکردایەتی بەدەستھاتوو پێی وابە کە زۆرێک لە سیفاتە سەرکردەییەکان دەکرێت بەدەستبھێنرێن - لەپال بۆماوەدا - لەرێگە فێربوون و مەشق و ھاوستانەو لەسەر ڕووبەرووبوونەوێ ئاستەنگەکان و مامەلەکردن لەگەڵ کێشەکان و سود وەرگرتن لە ئەزموونە کردەییەکانی ژیان، ئەوێش لە بوارێ سەرکردایەتیکردنی کاروبارەکانی مرقفەو.

دەشێت ئەم بێردۆزە بپێورێت بەبەلای کەسیتی سەرکردەیی ھەجج دا بەجۆرێک خانەوادەکە و ھۆز و تیرەکە پۆلێکی گرنگیان بێنێ لە دروستکردنی کەسیتی سەرکردەیی ئەو، بەجۆرێک ئەو سەرکردە بوو بە بۆماوە.

ئەم بىردۆزە بىرىتپە لەۋەي كە پەقەتارى تاك دىيارىكراۋە بە سىفات و تايىپەتەندىيە بۇماۋەيىيەكان، واتا دەلىت تۈنەي سەركردايەتلىكچى نىيە بىجگە لە سىفەتلىك لە كەسكەدا بوۋى ھەيە ھەر لە لەدايىكبوۋىيەۋە لە سەرەنجامى كارلىككردى كۆمەلىك ھۆكەرى بۇماۋەيىيە دىيارىكراۋە.

گىرگىزىن ئەم سىفاتە بۇماۋەيىيەنى كە بە پىكەتەي كەسىتى سەركردەي سەركەۋتۈۋە دادەنرەت ئەم تايىپەتەندىيە دەگىرتەۋە ۋەك: كۆلەندەن و بوۋىيە ۋە ھىزى ۋە بەرەزى، خواست و خۇگۇنجان و لەسەرخۇيى و پىشت بەخۇ بەستەن و مەمانە بەخۇبوۋىن و ھىزى تىزىيىرى و زىرەكى، ئازاپەتى، لە ئەستۇگىرتى بەرپىسىيەرتى و نىگادارى و داھىنان و دەستپىشخەرى و پەۋشەت بەرەزى و مامەلە باشى... و بىجگە لەۋانەش، زۆرەي ئەم سىفاتانە لە ھەججى كۆپىيىش سەھىھى.

بەپىيى بىردۆزى سەركردايەتى بۇماۋەيىيە، سەركردە لەدايىك دەپىتە و دروست ناكىت، بەماناي ئەۋەي كە كەسانىك ھەن لەدايىك دەپن بۇنەۋەيە سەركردە بن، كەسانىكىش ھەن لەدايىك دەپن بۇنەۋەيە شۈپكەۋە بن، كەۋاتە ھەجج بە بۇماۋە سەركردە بوۋ.

كەۋاتە تۈنەي سەركردايەتى - بەپىيى ئەم بىردۆزە - بىرىتپە لە سىفەتلىكى بۇماۋەيىيە كە لەگەل تاك دروست دەپىتە ۋەك سىفاتەكانى تىرى پەگەزى و پىكەتەي جەستەيى و پەنگ، ئەمەش ماناي ۋانپە كە سەركردە يان پىشەۋا يان پاشا پىۋىستە كۆپەكەي ۋەك خۇيىيەت، بەلكو ئەم تاكەي كە كۆمەلىك لەم سىفاتانەي ھەيە ناۋىران ئامادەيە بۇنەۋەيە بىيەتە سەركردەيەكى سەركەۋتۈۋە، بەجۆرەك ئەم سىفاتانە پىشەي داكوتەۋى تايىپەت بە خۇيان ھەيە و ناكىت بەدەستەپىتىرىن لەپىگەي فىركردەن و پامەنەۋە.

۲- بىردۆزى سەركرايەتى بەدەستەتۈۋە:

بىرىتپە لە بىردۆزىك كە پىشت دەبەستەت بە دروستكردى سەركردە لەمیانەي بەدەستەپىنانى ئەزمون و شارەزايىيەۋە لەپىي ئەم كارەۋە كە پىيى ھەلدەستى، بەمەش لەمیانەي ئەم شارەزايىيە ۋە ئەزمونانەۋە كەسىتى سەركردە دروست دەپىتە، بەلام پىۋىستە تايىپەتەندىيەكانى سەركردە لەم كەسىتپەدا بوۋى ھەيەت.

ھەروھە ئەر سەرکردایەتیەى كە تەركیز لە سەر كار كەردن دەكەت بریتیه لە بنەمای ئەم بیرۆدە.

وەك سەرەنجامێك بۆ ئەم تێپوانینە لە پەفتاری مۆی، سەرکردایەتی چارەبەرەو لە دەوری كار، ھەروھە پۆلی سەر كەردە سنووردار بوو بە گریمانە پەيوەنددارەكان بە پەفتاری مۆفەو.

لەبەرئەوێ ئەم بیرۆزە وای دادەنیت كە مۆف بە سروشتی خۆی تەمبەلە، چەندین ھەلە دەكەت بەشتوویەكی سروشتی لەكاتی كار كەردن، كەواتە گومانێ تێدا نیە كە دەبیت چاودێری بكەیت و راستبەریتەو بۆ پارێزگاریكەردن بە مانەوێ دامەزراو كە و سەر كەوتنیەو.

بزووتنەوێ زانستی پێشنیاردەكا كە راستكەردنەوێ دۆخەكە تەنھا بەیەكێك لەم دوو ڕێگایە بكەیت:

– بەھێزكەردنی پەیکەری پێكخراوێ دامەزراو كە لەمیانەى دانانی بنەما كارگێڕیەكان و لێپرسینەوكان و ئەر پێوەرانەى كە دەبیتە ھۆی پێگرتن لە ھەلەكان، كارمەندان ناچاربەكات پێز لە دەزگا و یاساكانی بگرن، بەستەوێ كارمەند بە پێشەكەپەو و ھەروھە بەدەستھێنانی بەخشش و ھاندەرەكان بەئەندازەى ملكەچسبوونی بۆ سیاسەتەكانی دامەزراو كە.

– باشكەردنی پێگاكانی كار كەردن لەمیانەى دانانی ئەر كە كارگێڕیانەى خراوەتە ئەستۆی ئاستەكانی چینی كار كەر، بەجۆرێك پێوەری ورد دابنرێت بۆ پێگەری كەردن لە ھەلەكان و ھۆی باشكەردنی چەندیتی بەرھەم.

بەپێی ئەم بیدۆزەبیت سەر كەردە دەبیتە ژێردەستەى دامەزراو و پارێزەری بەرژەوەندیەكانی، بەمانای ئەوێ كە پۆلی سەر كەردە لەویدا خۆی دەبیتەوێ كار بكات بۆ بەدیهێنانی ئامانجەكانی دامەزراو كە بەبێ گۆیدان بە ئامانج و ھەستی تاكەكانی كار كەر تیایدا.

بەزىدە بەزىدە كاتىك ئەم شىۋازە لەسەركىدايەتى جىيەجى دەكات و پىرەدەكات
كە گرنگىدان بە پىنگاكانى كارىكردن زالدەكات بەسەر گرنگىدان بە پەگەزە مەۋىيەكەدا.
ئەو پىيازەي كە تەركىز دەخاتە سەر كارىكردن جەخت لەسەر گرنگى بەشدارى تاك و
گەشەپىدەنى تۈنە شاراۋەكانى دەكاتەو لەبى تەركىزخستە سەر دامەزراۋەكە لەنا
پەيكەرە پىكەرەۋەيەكەي و پىنگاكانى كارىكردىدا.

ئەم بىردۆزە جەخت دەكاتەو لەسەر ئەۋەي كە مەۋە تىدەكۆشەيت بۇ پىرەدەنەو و
تىركردنى پىداۋىستى و خواستە دەرونىيە بىنەپەتەكانى كە دەشى تىريان بىكات لەمىانەي
چۈرەچىۋەي گەشتى دامەزراۋەكەو.

لەبەر ئەمە مەۋە پىۋىستى بەۋەيە ئەۋاننى تىرەۋىنى بەگرىگ بىزانن و پىزى لى بىگىر،
دەرفەتى پى بىدەن بۇ گەشەپىدەنى تۈنەكانى.

ئەمەش گرنگىرەن ئەم بىردۆزە بىۋىن كە زانايان باسايان كىردەۋە لەبارەي
سەركىدايە تىكردەنەو، دەشى بىردۆزى سەركىدايەتى بۇماۋەيى بەسەر حەجج دا بىپىۋىن،
چۈنكە ئەم سىفەتەي لە باۋكى و تىرەكەي (سەقىف) ەۋە بۇمايەۋە كە زۆرىك لە كەسە
زىرەك و گەۋرەكانى ەۋەبى لىۋە دەۋچۈن ەك (عۋە كۈپى مەسعودى سەقەۋى) كە
باپىرى بۈۋە دايكىيەۋە، ەۋەھا (مغىرەي كۈپى شەبە) و زۆر كەسى سەركىدەي تىرىش
بىچگە لەۋان كە لە سەقىف بەدەركەۋىن.

كەسىتى حەجج و باۋكىشى ەۋە لە سەۋەتاۋە و بەخۇپسك گەشەي كىرد لەسەر
سەركىدايەتى خۇپسك بەجۆرىك ەك بەپىشەي مامۇستا كارىان دەكرد و لاۋەكانىيان
فىزى ئەسپ سۈۋارى و شەشپىزى دەكرد، باۋكى حەجج لە گەۋرە و خانەدانەكانى
سەقىف بۈۋە، بەلكو سەقىف خۇپشى ەك تىرەيەك كىبەركىتى لەگەل قوپەيش دەكرد لە
سەركىدايە تىكردەنە، كە دۋاى ئازادكردنى مەككە ھاتە نىۋە ئىسلامەۋە.

باۋكى حەجج يەككە بۈۋە لەۋانەي كە بەشدارىۋىن لەگەل مەۋاننى كۈپى حەكەم دا بۇ
گىرەنەۋەي فەرمانپەرۋايەتى بەنى ئومەيەيە و پۇزى شەپەكەي (الرىدە) كە لەدەۋرەي
مەدىنەي مەۋەۋەدا پۈيدە لەنۋان سۈپاكەي مەۋان و ئىيىن زۈپىردا بەيداخىكى

هه لگرتبوو، هه روه ها به شداری کرد له وه له مه ته ی که مه روان سه رکردایه تی ده کرد بۆ گێرانه وه ی میصر بۆ ژێر قه له مره ویی شه مه ویه کان، یوسفی سه قه فی یه کتیک بوو له گه رده ده سه لاتدار و خاوه ن زه وی و زاره کانی مه ککه و شه و کاتی که کوپه که ی فه رمانپه وای مه دینه بوو مرد^۱.

سه قیف به وه ناویانگیان ده رکردبوو که دلسۆزیبون بۆ خه لیفه ی شه مه ویه کان. شه و هه ش له بیرنه که یین که باپیره ی هه جاج له دایکیه وه (فارعه ی کچی عوروه ی کوپی مه سعود) سه رکرده ی شه و (قرینین)^۲ هه بوو که ئایه تیکی خوای گه رده تیا دابه زی و له سه ر له سه ر دابه زی له باره ی بی باوه په کانی قوپه ی شه وه: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾^۳.

جا هه موو شه بارودوخه ژینگه یی و بۆماوه ییانه کاریگه رییان له که سیتی سه رکرده یی هه جاج کرد و کردیان به و جۆره سه رکرده تاکپه وه زۆرداره ی که هه لده ستیت به جیبه جیکردنی شه و شه رکه ی پیتی سپیراوه به خۆماندوکردن و چه شنیک سنوریان نه ییت. بۆشه وه ی تیشک به خه ینه سه رکه سیتی هه جاج پتویسته له سه رمان جۆره کانی سه رکرده بناسینین تاکو وینه که شه و او بکه یین.

جۆره کانی سه رکرده:

زانایان سه رکرده ده که ن به سی جۆره وه به پیتی پنگه وشێوازی کارکردنیان و تاییه ته ندیه که سیتییه کانیان:

یه که م: سه رکرده ی خۆسه پین و دیکتاتۆر (تۆتۆکراتی):

سه رکردایه تی لێره دا چه پۆته وه له سه رکرده دا، شه و سه رکرده یه یه که پلان و نه خشه که ی خۆی ده سه پینیت به سه ر شه وانی تر دا و ناچار یان ده کات جیبه جیتی بکه ن،

۱. سهیری (المعارف لابن قتیبة) بکه.

۲. مه به ست له (قرینین) (مه ککه) و (طائف) هه، له لام پیاوی یه که م بریتیه له وه لیدی کوپی مقیره ی مه حرومی.

سهیری (تفسیر ابن کثیر و طبری و القرطبی) بکه.

۳. الزخرف: ۳۶.

تاك لايەنە ھەلسوكەوت دەكات، مل بەكەس نادات، دەيسەپېئىت بەسەر ھەموواندا كە لە ھەموو شتىكدا ملگەچى بن.

يەككە لە پوالەتەكانى سەرکردەى دىكتاتورى تاكپەر و ئەو ھەيە كە دەسلەتەكان لە دەستى خۆى چپ دەكاتەو بە تەنھا، ھەرخۆى بپيار دەدات، سىياسەت و پۆلى تاكەكان ديارى دەكات، خۆى دادوەر و سەرچاوەى پاداشت و سزايە، واتە ھەرخۆى دادوەر و سكالاکارىشە.

گرنگى دەدات بەو ھەي دەسەبەرى گونپايەلى ئەو كەسانە بكات كە مافى ھەلبژاردنى كار يان بەشداریان نىە لە بپيارەكاندا يان تەنانت گەتوگۆ و دەرخستنى پاى خۆياندا. دەست وەردەداتە زۆرىەى كاروبارەكان و كارە جۆراوجۆرەكان و وەردەكارى شتەكان، چركە چركەى وەردەكارىەكان، لەسايەى ئەم كەش و ھەوا دىكتاتورىەو گونپايەلىكردنى كۆترانە دروست دەبىت بەبى گەتوگۆ و دەرخستنى پا، ئەمەش دەبىتە ھۆى لەكارخستنى تواناى داھىتان و نوڭەرى بۆ شوڭنكەوتوو بەردەستەكان، ئەم كەش و ھەوايە بپاريكى تەواو ناپەخسەپىت بۆ گەشەسەندنى پەيوەندىە مرۆپىەكان لەنىوان تاكەكاندا، ھەروەھا دەبىتە ھۆى دابەزىنى گيانى ھاريكارى و وەرى ئەو كەسانەى ھان لەژىر دەستىدا. پەفتارى تاك پەوانە ترس لەناخى بەردەستەكاندا و ئەوانەى كە لەژىر فەرمان و دەسلەتەى سەرکردەدان دروست دەكات، وەك چۆن جەخت دەكاتەو لەسەر بلاوونەو ھەي گيانى نەرىنى لەلايان و خۆ خەرىكردنىان بەو كارەو ھەي كە دەيانپاريزىت لە سزاکانى سەرکردە.

دووەم: سەرکردەى بى سەروپەرە و فەوزەوى (ئىدۇكراتى):

لە پوالەتەكانى سەرکردەى فەوزەوى ئەو ھەيە كە:

- ھەر تاككە بەو جۆرە كاردەكات كە پىي وايە گونجاو ھۆى (نازادى تەواو بۆ تاك).
- نە ياسا و پىسا نە ئاست و پلە بەندى نە ئامانچ ھەيە

- ئازادى ھەلسوكە وتكردن جىدىيلىت بۇ بەردەستەكان، بەجۇرىك لەھەر بوارىك لەبارەكاندا ئازادى تەۋاۋى پىداۋن لە بىر ياردان لەگەل كەمترىن بەشدارى سەركردە لەگەلئان.

ئەم جۆرە سەركردەيە ھەلئاسىت بەھىچ كارىكى تر لە گفتوگۇدا و بەشدارىش نابىت لەگەلئان لەھىچ كارىكدا، تەنھا سەرنج دەخاتە پور بەبى فەرمانكردن لەكاتى دەسپىكى كارەكاندا، ئەم شىۋازەش دەبىتە ھۆى كۆمەلە ئەنجامىكى نەرىنى كە پەنگدانەۋەى دەبىت لەسەر سەركردە و بەردەستەكانىش.

سىيەم: سەركردەى دىموكراتى (نمونهي):

لە پۋالەتەكانى سەركردەى دىموكراتىخۋاز ئەۋەيە كە كارلىك لەگەل بەردەستەكان و شۈپنكە وتوۋان دەكات تاكو دەبىتە يەككە لەۋان، گرانە لىكىيان جىياكەيتەۋە و بزانىت داخۇ كامە سەركە و كامە كارمەندە، ئەم جۆرە سەركردەيە كارەكات لەسەر دابەشكردنى بەرپرسىيارىتى، بىر يارەكانىش دەستەجەمەيە.

نەتەۋەكان سەركردە دروست دەكەن:

گومانى تىدانىيە كە نەتەۋەكان خۇيان سەركردە و پىشەۋا دروست دەكەن، نەتەۋە بەھىز و مىللەتە ئازاكان سەركردەى بەھىز و خاۋەن بىرۋاۋەپى دىموكراسى بەرمەمدىتىر، مىللەت و نەتەۋە لاۋازەكانىش سەركردەى زۆردار و خۆسەپىن.

ھەمىشە گەل و تاكەكان ئەۋانەن كە سەركردە دروست دەكەن، بەبى ئەۋان ئەۋ سەركردە و پىشەۋايە ھىچ نىرخ و بەھايەكى نىيە، بەلكو ھەموو كۆمەلگەيەك پىگەى تايىبەت بەخۇى ھەبۋە لە دروستكردنى سەركردە و يارمەتىدانى بە سىفائە باشەكان و دەۋرەدانى كەسىنى ئەۋ بە داستان و ئەفسانە و ئەۋ كارانەى كە كەسە سادەكان ناتۋانن ئەنجامى بدەن.

ۋەك چۆن (ئەرىك فرۇم) لە پەرتوكەكەيدا بەناۋى (ترسان لە ئازادى)، دان بەۋەدا دەنەيت، يان تەننەت (جوستاف لوبون) لە پەرتوكەكەيدا (سايكۇلۇجىيائى جەماۋەن)

دەئىت: ((ئەو شتەي كە زالدەبىت بەسەر گيانى جەماوەردا پىويستېبون بە ئازادى نىە بەلكو كۆيلەبوونە !! تىنوبوونى بۇ گوڭراپەلى لەپوي غەريزىو وە وای لى دەكات مل كەچ بكات بۇ ئەوكەسەي خۆي وەك سەرکردە پادەگەيەنیت.

زۆر لە كۆمەلگاكان ناتوان بژين بە بى سەرکردە نەتەوەيى و دىنى يان سياسىيەكان، ئەگەر گۆرپەپانەكەيان سەرکردەي تيا نەما، ھەولەدەن سەرکردە و پەمزەكەي تايبەت بەخۆيان دروست بکەن، ئەوەي كە گوزارشت لە خویندەو و خەونەكانيان دەكات، چونكە زۆرينەي كۆمەلگاكان دەژين يان دەيانەوئەت بژين لە ژيتر سايەي دلسۆزىي سياسىياندا بۇ سەرۆك يان سەرکردەيەك، وەك كورپك كە دەستى خۆي دەگریت بە دەستەكانى باوكیەو !!

لای ئەو كۆمەلە سەرسامبوون بەسەرکردە دەردەكەوئەت، بەلكو ئەم سەرسامبوونە توندتریش دەبیت ئەگەر ھاتو كۆمەلگاكان تىپەپى بە تەمگژە و قەيرانە قورسەكاندا لەوانەي كە ھەپەشە دەبیت بۇ سەرناسنامە و كيان و ديرويارەپەكانيان، ئىدى دەبينين كۆمەل خۆيان دەبەستەو و بە سەرکردەيەكەو بە بى ليكدانەو و ھەلبژاردنێكى ھۆشيارانە و ورد، پرىك يان پىرەوئكى لى دروست دەكەن تاكو لىوەي دەريچن لە قەيرانە كاتى يان دريژخايەنەكەيان كە كۆمەلگەكەيانى پى ھاتۆتە لەرزە ، سا بەشكو ئەو ھارسەنگیەي لە دەستى دا بگەریتەو وە يان ھىوا و ئومىدى پى ببەخشیت بۇ داھاتوو.

ئەم كۆمەلگايانە ئەوانەن كە سەرکردە و پيشەوای ديكتاتور بەرھەمدینن.

سەرکردە لەم كۆمەلگايانەدا لە نىدە دەرونيەكەو خۆي وينا دەكات لە گوزارشتى (من بەھاي بالام) بۇ كۆمەل، لەبەر ئەمە ھەموو سىقاتە باش و لەسروشت بەدەرەكان دەدریتە پالى و دەلكيتریت پتيەو، دەبیتە قەلايەك بۇ خۆپاراستن لە بەركەوتەكان و جەستە و عەقل و دل و كردارەكانى زۆر بە پوخت و بى عەيب تەماشە دەكرى و بە ھىچ كام لە دياردەكانى دونيا ناچوینریت، بە دروستكرىنى پەھەندى ئەفسانەيى و سەرکردەيى تيايدا.

جا ئەگەر ئەم كۆمەلگايانە ئەو دامەزراوانەيان ھەبووايە كە پارىزگاريان لىدەكەت و بەرگري لە مافەكانيان دەكەت پىويستيان بەو سەركرەدە نەدەبوو، كە خەلكى چاويان لەدەستىهتە سا بەشكو فريايان بكەوێت، يان لە كەشكەلانى بەرزى خۆيەو بە بەخشندەيى خۆى چيان بووێت بپژىنىت بەسەرياندا ، لەبەر ئەمە لەدەورى كەسيتى سەركرەدە ھەموو خواست و خەون و تىريبووتە دەرونيە خەياليەكان خپ دەبيتەو.

چونكە سەركرەدەكان كۆمەلگاكان دروستيان دەكەن بۆ ئەو پىداويستى دەرونيانەي پۆچوو بە وىژدان و ناخياندا، بەياوهرى ھۆكارە ناوخۆيى و دەرەكيەكان، ستراتىژە بينراو و نەبينراوكان.

لە ھەمان كاتيشدا سەركرەدەي ھاوسەنگ و دادپەرورە ھەيە و ميژوي ئىسلامى و جيهاني پرە لە نمونەي ئەم كەسايەتيانە ئەگەرچى كەميش بووبن، ھەندىك كەسيش پتيان وايە فەرمانپەرەي دادپەرورە بوونى نەبوو لەميژودا تەنھا لەناو پيڤەمبەراندا نەبيت.

پاسترەويى و سەرگردايەتى:

پىويست ناكات بۆئەوھى ببیتە مرقۇڤىكى پاسترەو و پاستال پيڤەمبەر يان ھاوھلى پيڤەمبەر يان زانايەكى پايەبەرز بيت، نەخىر باوك و دايك و خوشك و برا و قوتابى و دكتور و ئەندازيار و بەرپۆبەر و كارمەند پىويستە مرقۇڤىكى پاستال و پاسترەو بيت چونكە خواي گەرە فەرمانى پاسترەوي و دادپەرورەريمان پيڤەكەت و دەفەرمووت: ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾.

پاسترەوي تەنھا بە بەندايەتى و پەرستشەكان نيە، بەلكو پاسترەوي، پاسترەوي لە پەرستشەكان و پرەوشت و مامەلەكردن لەگەل ئەوانى تريش دەگريتەو، جا سەركرەدە و سەرۆك و فەرمانپەرەي پاسترەو و دادپەرورە لە فەرمانپەرەيەكەيدا لە چاكەي

که له که یه وه سه رچاوه ده گرت، خوای گه وره ده فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾^۱.

که واته کومه لکه چا که کار و باشه کان خوای گه وره سه رکرده و فرمانپه و باشه کانیاں بۆ ده نیریت.

پاسترپه وی و چاکسازی به ته نهها مه رچی سه ره کی نین بۆ فرمانپه و چا که کاره به هوشه کان، به لکو مه رچی تریش هه ن، شه بو زه پی غه فاری - خوا لئی پازی بیت - پۆڤڼک هات بۆلای پیغه مبه ری خودا و فرموی بمکه به فرمانده ی سوپایه ک، پیغه مبه ری خودا - درودی خوای لیبتیت - پتی فرموو: "نه ی شه بو زه پ تۆ مۆڤڼکی لاوازی و ناتوانیت دادوه ری دوو که س بکه یت و دانوه ری مالی هه تیوت پی ناکریت".

لیره دا له گه ل نه وه ی شه بو زه پی غه فاری - خوا لئی پازی بیت - سیفه تی پاسترپه وی مه بوو به ته واوی به لام پیغه مبه ر - درودی خوای لیبتیت - پای نه سپارد بۆچی؟ چونکه نه وه ی شتیکی نه بیت ناتوانیت بیبه خشیته، جا هه تاکو نه و نه توانیت دادوه ری و فرمانی دوو که س بگریته ده ست چون ده توانیت فرمان و کاری سوپایه ک به گشتی بگریته ده ست؟

لیره دا نه زمون و شاره زایی پیغه مبه ری نازیز - درودی خوای لیبتیت - پون ده بیتنه وه سه باره ت به هاوه لانی و تواناکانی هه رکام له وان.

له به رامبه ردا با ته ماشای خالیدی کوپی وه لید بکه ین - خوای لی پازی بیت - .. خالید کاتیک نویژی به خه لکی ده کرد سه رکرده ش بوو سوره ته کورته کانی ده خوینده وه و هه لای ده کرد و ده یفرموو (جیه ادردن سه رقالی کردوم و له قورئان دوری خستومه ته وه)، به لی سیفاته کانی له خواترسان و خۆپاریزی و دین و زانست و متمانهی تیدا بوو، به لام له لایه نی زانستی شه رعیه وه وه کو نه وانی تر دیار نه بوو.

چون نه و مانا شه رعیناه ی که نه با زهر تیایدا دهرکه وتبوو خالید تیایدا دهرنه که وتبوو،
پنجه وانه که شی هر راسته پرسه که پرسه گه پانه به دوا ی مانا گه لیکی دیار یکر اودا کاتی
که پان به دوا ی سر کرده دا.

تایبه تمه ندیه کاتی سر کرده ی هاوسه نگ و دادپه روه و چاکه خواز شتانیکن
یه که مینیان (پاویژه) وهک خوی گوره ده فهرمویت: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ
فِي الْأَمْرِ﴾^۱.

هه روه ها: ﴿وَاجْعَلْ لِي وِزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ (۲۹) هَارُونَ أَخِي (۳۰) اشدُّ بِهِ أُنْزِي (۳۱)
وَأَشْرِكُهُ فِي الْأَمْرِ (۳۲)﴾^۲.

ناکریت سر کرده هه لسوکه وتی نا کره وانه بکات به بی پرس و پاویژ و لیکنده وه،
بینگومان ده بیت که پرس و پاویژ بکات و سر کرده یه کی خو سه پین و دیکتاتور نه بیت.
به پرس و پاویژ ده توانیت سۆز و خو شه ویستی و پیزی نه وانه ی له چوارده ورتن
به ده سستی نیت، نه گه رنا ده بیت ده دیکتاتور کی توندوتیژ، نه وه به پونی ده بینین له
مامه له کردنی پیغه مبهه - درودی خوی له سه ریت - له گه ل هاوه له کانی، هه ربویه پاویژی
به نه بوبه کر و عومه - خویان لی پازی بیت - ده کرد هه میشه و متعانه ی به پاکانیان
هه بوو و ده یفه رموو: "نه گه ر هه ردوکتان له سه ر یه ک پا بوون نه وان من له گه ل تانم".

له بهر هه بوونی متعانه به پاکه یان سه ر هتا و له بهر هوکاری دووه م که گرنگ تره نه ویش
نه وه بوو که پیغه مبهه - درودی خوی لیبت - ده یزانی نه بوبه کر به لای نه رمونیانی و
سۆز و دانایی و له سه رخوییدا ده پوات و عومه ریش مهیلی به لای توندوتیژی و توپه یی و
کوژنه دان و گوژپانی خیرادا ده پوات.

هه ربویه پیغه مبهه - درودی خوی لیبت - ده یزانی که هه ردوکیان به و دوو لایه نه
دریه که وه له سه ر پایه ک کوک بوون و پیکه وتن نا کریت له گه لیان نه بیت.

^۱ . ال عمران: ۱۵۹.

^۲ . طه: ۲۹ - ۳۲.

عەلی - پەزای خوای لیبیت - زۆرجار دەیفەرموو: نەمدەبینی پێغه مەبەر - درودی
خوای لیبیت - بەتەنها لەگەڵ ئەبوبەکر یان عومەر بپوات بەلکو لەگەڵ ئەبوبەکر و عومەر
دەهات، ژيانى لەگەڵ ئەوان کە ئەهلى پاوێژ بوون بەردەوام بوو، هەردوکیان تەنها
سەریازێک نەبوون بەلکو سەرکردەیهکی تاییهتەند بوون.

چونکە پاوێژکردن ئەنجامگەلیکی باشتر دەسەبەر دەکات، گەرچی سەرەنجامیش
بەزین بیت، ئەوەتا لە غەزای ئوحد دا پێغه مەبەر - درودی خوای لیبیت - پرس و پاوێژی
بە هاوێلەکانی کرد، هاوێلان پێیان وابوو بچن بۆ شەڕ، کەچی پێغه مەبەر وای بەباش
دەزانی کە لە مەدینه بمێننهوه، بەلام زۆرینه لەگەڵ ئەوه بوون کە دەرچن بۆ شەڕ،
هەریۆیه پێغه مەبەر - درودی خوای لیبیت - چوو بۆ شەڕ و ئەنجامەکەشی شکانی
سوپاکەى بوو لە ئوحد و مردنی ۷۰ هاوێلی پێغه مەبەریشی لێکەوتەوه، کاتیکی پێغه مەبەر
درودی خوای لە شەڕ گەپایهوه بۆ مەدینه نایهتی: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ دابەزی.

تەنانەت گەرچی سەرەنجامیش شکست بیت کەچی پاوێژکردن ئەنجامگەلی باشتر
بەدیده هێنیت، جا لەکوێ شتیکی باشتر لە پێباز و بەرنامەى پێغه مەبەرى خوا بۆ
شوێنکەوتووکانی دەست دەکەوێت کە ئەو گەورەترین و مەزنترین پێشەوا و سەرکردە
بووه.

دانایی و سەرکردایهتی پاسترەو:

مەرجە سەرکردەى پاسترەو یهکیك بیت لە خاوەن دانایی و ژیریەکان، خوای گەورە
دەفەرموێت: ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا
أُولُو الْأَلْبَابِ﴾.

بۆئەوهی سەرکردە فەرمانەکان دەرکات پێویسته بەرنامه و توانای عەقلى و ژیری و
دانایی و زیرەکی و زانیاری وردی هەبێت تاكو لەسەر پرۆگرامیکی دروست بپوات لە

برپارداندا و متعانه بچینیت له بریاره کانیدا، هه موو نه مانه سیفاتگه لیکن له پیغه مبه ری
هه لېژیر راودا - درودی خوی لیبت - ددره و شانوه و بوونیان هه بوو.
پیغه مبه ر - درودی خوی لی بیت - کردبووی به پیشه که له یه که سه ریازیه کاند
به دوا دچوون و خویندنه وه ی زیاتر بکات پیش بودانی شه پ، گروپه هه والگریه کانی ده نارد
تا کو بارودوخه کان چاولیکه ن پیش نه وه ی جموجول ده ست پتیکات یان هه تسوکه وت
بکات، تا کو بریاره کانی له سه ر زانیاریگه لی دروست بونیات بنی و هندی جاریش خوی
ده ریشت بق کو کردنه وه ی زانیاریه کان.

هه ریویه له یه کیک له غه زاکاندا پیغه مبه ر - درودی خوی لی بیت - له گه ل نه بو به کر
- خوی لی پازی بیت شوین پیکانی هه لگرت و پرسپاری له شوايه کان کرد.
له شه پی (به در) دا نه و پژه ی که خوی گه وده راست و ناراستی لیک جیا کرده وه،
پیغه مبه ر - درودی خوی لیبت - پرسپاری له سیخوپیک کرد که په وشی بی
باوه په کانی ده زانی.

له م شه په دا به رجویه ک (موعجیزه) یه که له خواوه رویدا کاتیک خوی گه وده ژماره ی بی
باوه پانی له پیش چای بروداراندا که م کرده وه و ژماره ی برودارانیسی له پیش چای بی
باوه پاندا که م کرده وه، که ده فهرموت: ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَقُّتُمْ فِي أَغْنِيَكُمْ قَلِيلًا
وَيَقْلَلُكُمْ فِي أَغْنِيهِمْ لِيُقْضَىٰ إِلَهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾.

جا کاتیک نه م سیخوپه هات و پیغه مبه ر پرسپاری لیکرد ژماره ی بی باوه پان چه نده؟
وه لامي دایه وه و ووتی نزیکه ی سه د که س ده بن، زانیاریه کان به م جوره گه یشته
سه رکړده که ژماره که سه د که سه و سوپای موسولمانانیش سی سه د که س ده بن،
که واته بارودوخه که باشه و ده توانریت هیرش بکرت، به لام له به ر پیداکری پیغه مبه ر -
درودی خوا لیبت - بق به ده سته پانی زانیاری ودرتر واز نه هیتان به هه بوونی یه که
زانیاری به ته نها، پرسپاری کرد چه ند وشر سه رده بن؟

وه لامي دايهوه: له نتيوان تو بۆ ده وشتر.

كه واته ليره دا دوو زانيارى به پيغه مبهه - درودى خواى ليبييت - گه يشت به پيغه مبهه سهركرده.

يه كه ميان ده يغه مليتييت كه ژماره ي بى باوه پان سه د كه س ده بيت.

دوه مينيان به كرده يى هه موو پوژيك تو بۆ ده وشتر سهر ده برديت.

ئينجا پيغه مبهه - درودى خواى له سهه - سهركرده كانى سوپا كه ي كۆكرده وه و وته يه كى سه يري پيشكه شكردن ... فه رموى: ژماره ي بى باوه پان له نتيوان تۆسه د بۆ هه زار كه س ده بن.

پيغه مبهه درودى خواى ليبييت نه م زانيارى ي له كوئوه هينا؟

ليره دا مه سه له كه ي به پونى وه لام داهوه، به پاسى زانيارى خه ملاندنى بى باوه پان به سه د كه س پون نيه، به لام زانيارى تو بۆ ده وشتر كه زانيارى كه ورد، وه ك ناشكرايه يه ك وشتر به شى نه وه د بۆ سه د كه س ده كات، جا گه ر نه وان هه موو پوژيك نزيكه ي تو بۆ ده وشتر يان سهه برپييت نه وا ژماره يان ده كاته تۆسه د بۆ هه زار كه س، نه گه ر ژماره ي وشتره كانمان كه په تكد له گه ل سه د كه س بۆ هه ر وشتريك، نه و كات ناشى ژماره يان سه د كه س بيت، چون نه گه ر سه د كه س بوونايه نه وا يه ك وشتر يان سهه ده بپي نه ك ده وشتر!!

پيغه مبهه - درودى خواى له سهه ربييت - فيرمان ده كات كه واژه هينييت به و زانيارىانه ي بۆت هاتووه به لكو فيرت ده كات وردبيته وه و سوربييت له سهه نه وه ي زانيارى دروست وه ريگريت.

گشت نه م كاروباران له ژيى ودانايى سهركرده و پيشه واي پاستره وه وه سه رچاوه ده گريت، هه روه ها يه كييك له تايبه تمه نديه كه سيته كانى نازايه تى و پيكيويك كردنى كاروباره كانه به باشى و هاندانى شوينكه وتوو و هاريكار و ژيرده سته كانيه تى له پوى مادى و مه عنه ويه وه.

لە ھەموو ئەوانە ی پێشوو ھە بۆمان دەرە کەوێت کە ھە جاجی سە قە فی زۆرینە ی سیفات
و تاییبە تە ندیە کانی سەرکێ دە ی خۆ سە پێن تاکرە و و دیکتاتۆری لە خۆیدا کۆ کردبوو ھە
و ھە ئامانجە بالاکە ی کردبوو جێگیربوونی فەرمانپەرە وایە تی بۆ ئە مە و یە کان و دەرچوون
لێیان بریتییە لە کوفر و بێ باو ھە پی، ھە ریبە م جۆرە ش ھە موو ئە وانە ی دە کوشت کە
ھە لدە گە رانە و لێیان بە بێ بە زە بی پیاھاتنە وە یان، ئە ویش بە ھۆ ی ئە وە ی پیاوی بە ھێزی
دە ولە تی ئە مە و یە کان بوو و وێنای خە لیفە و ئە میری بڕوا دارانی دە کرد، خە لیفە ھە موو
ئە و دە سە لاتانە ی پێدا بوو کە نادریت بە ھیچ کە س بە سەرکێ دە و پاشا نە بیت.

ھە جاج بە زۆرداری و خۆ سە پێنە کە ی توانیی ھە لگە راو ھە کان و بە رھە لستکارانی
دە ولە تی ئە مە و ی لە ناو بیات بە درێژایی سالانی فەرمانپەرە وایە تی خۆ ی لە عێراق و ولاتی
فارس و (ماوراء النھر).

^۱ . ناوچە ی ماوراء النھر: پەشت رووبار: ناوچە یە کێ مێژووییە و بە شێکە لە ئاسیای ناو ھە راسە، ھە رە بە
موسولمانە کان ئە م ناو ھە یان لێنا کاتی کە ئازادیان کرد لە سە دە ی یە کە مێ کۆچیدا و ھە ئامازە یە ک بۆ دوو رووباری
گە و ھە کە بریتین لە (جیحون) ئوموردریا و (سیحون) سیردریا، پەشت ئە م دوو رووبارە ناوچە یە کێ بە رفرانە لای
پۆرژاوارە لە تورکیا و ھە رێژ دە بیتە و ھە بۆ سنوری سین لە پۆرژاوارە.

که سایه تی و نازاد کردنه کان (فتوحات) له ژيانی چه جاجی کوری یوسف دا

- خه لیفه ی نهمه ویه کان عه بدوله لیکي کوری مه روان و هه لی
راسته فینه ی ده رکه وننی چه جاج.
- خه لیفه وه لیدی کوری عه بدوله لیک.
- موهله بی کوری نهو یوفره و شه ری هه لگه رانه وه کان و فتوحاته
نیسلا میه کان.
- قوته بیه ی کوری موسلیمی باهیلی و نازاد کردنی ولاتانی ئاسیای
ناوه راست له لایهن سوپای نیسلا مه وه. له سه ده ی به که می کۆچیدا و
کۆتاییه کی ناخۆش.
- محمدی کوری قاسمی سه قه فی و داگیر کردنی (سند) و (بین) و
کۆتاییه کی خه مناک.

خەلیفەى ئەمەویەکان عەبدولمەلىكى كۆپى مەروان و هەلى راسەتەقىنەى دەرکەوتنى هەجەج

عەبدولمەلىك وەك جىگەرەو و مىراتگىرى باوكى (مەروانى كۆپى هەكەم) لە
سەرکردایەتیکردنى بەنى ئومەييە دەرکەوت بۆ گىترانەوہى ئەو دەسەلاتەى کە وەك با
پۆشتبورو پاش كۆچى دوايى (معاویەى كۆپى بەزیدى كۆپى معاویەى كۆپى ئەبو
سوفیان) کە خەلافەتى بۆ ماوہى کەمتر لە چل پۆژگرتە دەست و بەنەخۆشى لە کۆشكى
خەلافەتدا و ھەر لە سەرەتای لاویدا مرد و وەسیەتى بۆ ھىچ کەس نەکرد کە لەدواى
خۆى جەلەوى دەسەلات بگىریتە دەست وەك نەرىتى شا و خەلیفەکان.

فەرمانپەرەوايەتى و دەسەلات لەدەست بەنى ئومەييەدا ئەما پاش ئەو بەیعتەى کە
خەلیفە (عبدالله كۆپى زبیری كۆپى عەوام) بەدەستى ھىنا لە شار و ولاتانى پۆژمەلات و
پۆژئاوا و حىجاز و عىراق و ولاتى فارس و شام و مىصردا، شىنجا بەنى ئومەييە بەیعتیان
دا بە (مەروانى كۆپى هەكەم)ى سەرگەرەیان تاكو فەرمانپەرەوايەتى شام بگىریتە دەست،
ئەوہشى کە لە دەست ئەمەویەکان چووہ لە مولك و دەسەلات بگىریتەوہ، کەچى کات
ماوہى ئەدا چونکە پاش چەند مانگىكى کەم لە پەیمان پێدانى وەك باسماں کرد مرد و
ئەرکەکەى لە دواى خۆى سپاردە (عەبدولمەلىك)ى كۆپى، ئەو کارەى کە نەیتوانى
پاشماوہ و مىراتى گەرەى ئەمەویەکان بگىریتەوہ ژێر چنگى خۆى عەبدولمەلىك تەواوى
کرد، بەجۆرێك مىصر و زۆریەى ولاتانى شامى گەراندەوہ ژێر دەسەلاتى ئەمەویەکان.

عەبدولمەلىك ھەستا بە سەرکردایەتیکردنى سوپاکانى شام بۆ شەپکردن لەدژى خەلیفە
(ئىبن زوبیئر) و بەزیرەكى و توانا سەربازىەکانى توانى عىراق و پاشان خۆراسان و ولاتى

فارس بگپرتته وه ژیر پکیتی خویان، ئیتر له ژیر دهستی ئیبن زبیردا هیچ شوینیک نه مایه وه بئجگه له حجاز، حه جاجی سه قه فی بۆ تارد و نه ویشی لی سه نده وه.

پاشان عه بدولمه لیک ده رفه تیکی دا به حه جاج بۆ ده رکه وتن له سه ر شانۆی ژبانی سیاسی له سه ده ی یه که می کۆچیدا پاش نه وه ی فه رمانه وایه تی مه که که و مه دینه و یه مه نی پی سپارد فه رمانه وایه تی عیراقی دایه ده ست بۆ ماوه ی نزیکه ی بیست سال، وه سه یه تی کرد بۆ وه لیدی کوریشی که له دوا ی خۆی ده ست له حه جاج به رنه دات.

که واته کۆ یه نه و عه بدولمه لیک کورپی مه روانه ی که هۆکاری سه ره کی و پاسته وخۆ بوو له ده رکه وتنی حه جاج و هانداییدا بۆ حکومه راییه تی نه مه ویه کان و وه ک شمیریک ملی به ره له ستکار و هه لگه رانه وه کانی له ده سه لاتی نه مه ویه کان پی ده په پاند.

عه بدولمه لیک کورپی مه روانی کورپی حه که م پینجه م خه لیه ی نه مه ویه کان بوو که پاش کۆچی دوا یی باوکی (مه روانی کورپی حه که م) سالی ٢٦هـ - ٦٤٦ز خه لافه تی گرتنه ده ست، هه تا کو مردنی له سالی ٨٦هـ - ٧٠٥ز له خه لافه تدا مایه وه.

زانسته یی فراوانی هه بوو و خوا به رست و ئارا بوو، ده سه لاتی گه رانده وه بۆ نه مه ویه کان و ده وه ته که ی پینخشست و دیمه شق له سه رده می نه ودا پایته ختی جیهانی ئیسلامی بوو.

^١ . خه لیه کانی نه مه وی له دیمه شق چوارده خه لیه بوون نه وایش:

(١- معاویه ی کورپی نه وسو فیا ٢- یه زیدی کورپی معاویه ٣- معاویه ی کورپی به رید ٤- مه روا ی کورپی حه که م ... پاشان خه لیه کانی دوا ی حزی له مه وه و په چه له کی حزی ٥- عه بدولمه لیک کورپی مه روان ٦- وه لیدی کورپی عه بدولمه لیک ٧- سوله یما ی کورپی عه بدولمه لیک ٨- عومه ری کورپی عه بدولمه ریر ٩- یه زیدی کورپی عه بدولمه لیک ١٠- هشامی کورپی عه بدولمه لیک ١١- وه لیدی کورپی یه زید ١٢- یه زیدی کورپی وه لید ١٣- ئیبرا هیمی کورپی وه لید ١٤- مه روا ی کورپی محمدا).

ماوه ی حوکمه رانیان له نێوان سالی ٦١١ز تا کو سالی ٧٥٠زایی بوو، که کۆتایی پێهات نه شکایان به ده ستی عه باسه یه کان و پاشان نامه زانیانی ده وه ته تیکی تر بۆیان له نه نده لاس.

عه بدولمه لیک له مه دینه له دایک بوو و گوره بوو و له ویش وانه ی زانسته شهرعیه کانی خویند و فیتربوو له سهر دهستی زانایانی نه وی، پاشان چوو بۆ دیمه شق و له ویش دیسان وانه ی خویند و بوویه په کتیک له بیرمه ند و زاناکان و شاعیر و وتاریژر بوو.

نه مهویه کان کاتیک کۆنگره ی (جاییه) یان به ست بۆ په یمان دان به مهروانی کوپی هه که م ریککه وتن له سهر نه وه ی که (خالیدی کوپی به زیدی کوپی معاویه) و پاشان (سه عیدی کوپی عاص) جتی بگرته وه له دوا ی خۆی.

که چی مهروانی کوپی هه که م نه په یمان و ریککه وتن ی مه لوه شانده وه و خه لافه تی سپارده (عه بدولمه لیک) ی کوپی و له دوا ی شه ویش (عبدالعزیز) ی کوپی، چاوی داخست له ناست (خالیدی کوپی به زید) که لاوکی که م نه زمون بوو له به رتیه بردندا.

عه بدولمه لیک ی کوپی مهروان سهرکه وتوو بوو له ریکخستن و جله وکردی کاروباره کان و له ناویردن و دامرکانه وه ی ئازاوه کان دا، ده ولت نیفلیج بوو بوو به هزی نه و ئازاوه و بینه و به رده یه ی که تتی که وتبوو، که نه م هات نه من و ناسایشی که یانده وه لوتکه.

له کوفه (موختاری کوپی عوبه بدولای سهقه فی) به دیارکه وت و له ده وریشی شیعه ی عه له وی خرپوونه وه، نه م موختاره شوین بکوژانی حسین که وت و زۆرئیکشی لی کوشتن و له سهر وه مووشیانه وه (عومهری کوپی سه عدی کوری نه بو وه ققاص) پابه ری نه و سوپایه ی جهنگی دژی حسین کردو (عوبه بدولای کوپی زیاد) ی پابه ری عیراقی سهر به نه مهویه کانی کوشت، سوپاکه ی له ۴۰ هزار سهرماز پیکهاتوو، ههروه ها (حسین کوپی نعمی) ی کوشت و دهستی گرت به سهر موصلدا و بانگی (محمدی کوپی هه نه فیه ی کوپی نیعام عه لی) به (نیعام مه هدی) ده کرد و ده یویست بلت (مه دی منتظر) ه.

له سالی ۷۰ ی کۆچیدا عبدالملک چوو بۆ عیراق بۆ نه وه ی له نیین زویتری بسه نیته وه، له بیوان نه و موضعه بدا چه ندین شه پی گهرم پویدا، دوا جار عه بدولمه لیک ی کوپی مهروان توانی موضعه بی کوپی زویتر له ناویه ریت و بچیته کوفه وه که ملکه چ و گوپرایه لی نیین زویتر بوون و به یه تیان پیدابوو، نیجا به یه تی له خه لکه که ی سنده وه بۆ خۆی و له لای خۆیه وه والی و فه رمانه وایه کی بۆ عیراق دانا.

هیچ شویتنیک نەمایەووە عبداللهی کۆپی زوپیتر دەسەڵاتی بەسەریدا هەبێت بێجگە لە
مەککەیی حیزاز نەبێت، ئیدی کاتی چرکەساتی هەستانەووە هات، ساتەووەختی بریاری
یەکلاکەرەووە، هەربۆیە عەبدولمەلیکی کۆپی مەروان فەرمانی بە حەججی کۆپی یوسفی
سەفەفی کرد لە (طائف)ی زێدی لەدایک بوونی خۆی بێکەیهک بۆ کردەووە سەربازێهەکانی
دروست بکات، تاکو لەپۆی عبداللهی کۆپی زوپیتردا بوو سێتێتەووە کە لە مەککەیی پێرۆز
گەمارۆ درابوو.

لەشکرەکەیی حەجج لە (طائف)ووە بەپێی کەوت بۆ مەککە و گەمارۆی ئێین زوپیتری
دا، وەک چۆن (حصین کۆپی نمیر) ئەو کارەیی لەپێشتەدا کرد، بە مەنجهنیق عبداللهی
کۆپی زوپیتری ئاگریاران کرد و ئەواو خۆی و پشەتیوانەکانی تەنگیان پێی هەلچنرا هەتا
زۆریەیی پشەتیوانەکانی لێی جیابوونەووە، بەلام ئێین زوپیتر خۆی نەدا بەدەستەووە هەتا
سالی ٧٢ک کوژرا و خەلافەتەکەیی تۆ سالی خایاند.

بەکوژدانی (ئێین زوپیتر) حیزاز سەرلەنوێ چووێوەووە ژێر فەرمانێهەواییەتی کۆپانی
ئومەییە و حەجج وەک والی حیزاز لەلایەن عبدالملکی کۆپی مەروانەووە هەتا سالی ٧٥ک
مایەووە.

پاشان دوری خستەووە و کردیە فەرمانێهەوایی عێراق و پاشان خۆپاسان و ولاتی پشەت
پوبار (ماویا النهر).

حەجج پوبەپۆی شۆرشێ هەلگەپاوەکان و بێجگە لەوانیش بوویەووە وەک باسماڵ کرد
تاکو کاری ئەمەویەکان جێگیر بوو لە ولاتی عێراق.

حەجج کەسێکی توندوتیژ بوو، پوبەپۆی چەندین شۆرش بوویەووە کە یەکیک لەوانە بە
سەرکردایەتی (عبدالرحمن کۆپی ئەشعەس) بوو.

چەندین شەپی قورس و ماندووەر وەکو (دیر الجماجم) پویدا لەنیوان سوپای
ئەمەویەکان و سوپاکەیی ئێین ئەشعەسدا، کە هەردوولا جاریک سەردەهەوتن و جاریک
دەبەزین، شەپو هەرای نیوانیان بەردەوام بوو و زیاتر لە هەشتا شەپیان کرد، دواتر ئێین

ئەشعەس دەشکیت و هەلدیت و دەجیت بۆ ولاتی هیند، بەلام ههجاج دەنیریت بەدویدا و شوینی دەکەون تاکو کەللە سەری بۆ دیننەو و بۆ کوفە.

هەربەم جۆرە ههجاج توانی ولاتی عێراق و ئەوێشی بەدویدا دیت لە ولاتانی پۆژمەلات بخاتە ژێر پکیفی عەبدولمەلیکی کوپی مەروانەو، بەمەش پایەکانی دەولەتی ئەمەوی لەسەر دەمی ئەمدا بەهێز و قایم بوون، ئەمەن و ئاسایش تەشەبی کرد لە ولاتدا، عەبدولمەلیک لەلایەکەوە تەواو دەیت لە چاکسازی ساوخیی، ئینجا فەرمانی خۆی دەر دەکات بۆ لێدانی دیناری ئیسلامی، کە شایەتومان لە سەرییت لە گەڵ (بسم الله)، ئەو یەکەم کەس بوو دینار و دراوی ئیسلامی لێدا، تاکو جیتی دراوی بیزەنتی بگرتەو، ئینجا سەریەخۆیی دارایی و ئابوری بۆ دەولەتەکە بەدیبهێنیت.

فەرمانی دەرکرد کە زمانی عەرەبی بکریته رمای فەرمی کە لە هەموو دامودەزگاکی دەولەتدا پەراوەکان و بەیاننامە و نوسینەکانی پێ بنوسریتهو، کوپەکی (عبداللهی کوپی عەبدولمەلیک) کە فەرمانپەرەوای میصر بوو ئەم راییاری و مەرمانانەی جێبەجێ دەکرد، بەجۆریک کە میصر هێشتا بە زمانی (قیبطی) قیستی دەینوسی، ئەمەش بوو هۆی پلاوێ پیکردنی زمانی عەرەبی زمانی قورئان و فەرمودە.

پاش ئەوەی دەولەتەکە لەناوێوە حیکمر سوو و نازاوه و قەیرانەکان لەناو بران، عەبدولمەلیک دەستی کرد بە تەواوکردنی ئەو نازادکردنە (فتوحات) کە پێشینهکان دەستیان پیکردبوو، کاری کرد بۆ پاراستنی ئەو سنورانەی کە پوبەپوی هێرش و پەلامارەکان بووبوونەو لە هەندێ لاوه لەلایەن پۆمەکانەو، لەو کاتەوێ کە معاویە فەرمانی دەرکردبوو ئەو سوپایەکی کە گەمارۆی قوستەنتینیەکی دابوو بگەڕیتەو بۆ ولات. عەبدولمەلیک توانی ناوچە ئیسلامیەکان بگێڕیتەو، ئەرمینیا و کەناراوهکانی سوریا و زۆریک لە ناوچە ئیسلام نشینەکان بخاتەو ژێر پکیفی دەولەتی ئەمەوی، ژمارەیهک لە قەلاکانی پۆمی نازادکرد وەک (مرعش) و (عمورية) و (انطاكية)، بۆ پۆمی دەرخواست کە دەولەتی ئیسلامی ماوه و بەهێزە و گالتهی پێ ناکریت.

سالي ٦٢ ك - ٦٨٢ ز نزيكبوويه وه و فرمان دهرچوو به وه ي كه (عوقبه ي كور ي نافيح) يو جاريكي تر نه فريقيا بگريته وه، تاكو جهنگ و نازادكر دنه كاني به رده وام بيت و دريژه پي بدات و بتوانييت جه زائير نازاد بكات، هه روه ها بپوات به ره و (سوس) له وسه ري مه غريب.

عوقبه له سه رده مي معاويه دا به سوپا كه يه وه پوي به ره و نه فريقيا و ده ستي گرت به سه ري دا، (قه يره واني) كرده بنكه ي خوي، به لام پاش كوتاييه ساتني دامه زانندي (قه يره وان) برپاريك دهرچوو به گورپني سه ركردايه تي بالا له ناوچه ي نه فريقيا سالي ٥٥ ك - ٦٧٥ ز.

هه رويه معاويه ي كور ي نه بو سوفيان (مسلمة بن مخلد) ي كرده فرمانه واي ميسر و نه فريقيا، پنيان ده وت (نه بولموهاجير) كاتييك گه يشته ميسر (عقبه) لا برا.

معاويه مه به ستي نه وه بوو كه پوه پويي نيمپراتوريه تي بيزه نتي ببپته وه كه ده ستي به سه ر باكوري نه فريقيا دا گرتبوو، له هه ولي وه ستاندي په لامار و هيرشي نيسلامي چاوه پوانكراودا بوو له قه يره وان.

(نه بوموهاجير) تواني پلاني بيزه بپته كان تيك بدات به پاكيشاني (به ري) به كان بولي خوي و بلاوكر دنه وه ي نيسلام له ناوياندا.

سه ركه وتني نه م سه ركرديه كاتييك دره وشايه وه كه سه ركرده ي هوزي (به ري) ي هينايه پيزي خويه وه كه ناوي (كسيلا) بوو بانگه وازي كرد بولي نيسلام و شهيش موسولمان بوو و له ويشه وه نيسلام له نيو زوريك له خه لكي (به ري) دا بلاو بوويه وه، ورده ورده له نيسلام تيده گه يشتن و به ره و پيري ده هاتن، نيد ي نازادكر دنه كاني سوپاي نيسلام له باكوري نه فريقيا دريژه ي هه بوو و بلاوتر ده بوويه وه.

به لام سه ركه وتنه كاني سوپاي نيسلام پوه پوي به كه م شكستي تر سناك بوويه وه له بهر نه وه ي ده سه لاتي ناوه ندي ديمه شق زانياري نه بوو له سه ر نه و گورپانكاريانه ي كه به سه ر سياسي تي بيزه نتيه كاندا هاتبوو له وولاتانه.

جا کاتیک دهسه لاتداران سالی ٦٢ک (عقبه بن نافع) یان گه پانده وه بۆ سه رکردایه تی بالای گۆره پانی شه فریقی و گه یشته قهیره وان، بنکه سه ربازیه که ی که پیشتر دایمه زانده بو، لیوه ی ده رچو بۆ نه نجامدانی شه و نه رکه ی که بۆ جاری دووه م دیاریکرا له پیناویدا، عوقبه کاتیک گه پایه وه بۆ ناوچه ی شه فریقیا سزای شه بو موهاجیری دا له سه ر شه و کاره ی که پییکرد کاتیک سالی ٥٥ک له سه ر کار لایبرد ، نینجا ده سته گیری کرد و به ناسن کۆت و به ندی کرد، هینایه ده ره وه به کۆتکرای له نینو زنجیر و قولپدا، گه یانده که ناراهه کانی زه ریای شه تله سی.

له پال شه و پوباره ی که شه مۆکه شاری مه راکیشی له سه ر پاده وه ستنیت عوقبه ی کوری نافع شه سپه کانی حسته بۆ زه ریاکه و سه ری به رز ده کرده وه به سه ربه رزیه کی برواداران وه و خۆبه که مزانیکی نه کناسانه وه به رامبه ر فه زلی خودا به سه ربه وه و ووتی: " خودایه تۆ شاهید به من گه ربمزانییا له پشتی شه م ده ریاوه خاکیک هیه شه و به غه زاکردن و تیکۆشان له پیناوی تۆدا ده مهینایه ژیر پکینی نیسلامه وه".

به لام عوقبه شه وه ی له کیسی خۆیدا که گۆی له شه بو موهاجیر و نامۆزگاریه کانی بگریت که سه باره ت به بیره منی و سیاسه ته کانیان و په نابردنیان بۆ ناپاکی و فیل و ته له که پینی ووت، چاوه پتیان کرد تاکو گه پایه وه به ره و قهیره وان، له دوا ی سوپا که یه وه ده پۆیشت، بۆسه یه کیان بۆ دانابوو که له گه رانه وه دا بوو به هاوکاری له گه ل (کسیله) - سه رکرده ی به ره ره کان - که هاوپه یمانیی به ستنوو له گه ل پۆمه کان، ده ئین گوا یا عوقبه برپاری داوه به ره ره کان ته مبی بکات، چونکه گوماسی خراب بووه به رامبه ر راستی نیسلامیوونیان و دودل بووه له نیسلامیوونیان.

مه موران له شه پیکدا به ناوی (تهوذه) سالی ٦٢ک - ٦٨٢ز پویه پووی به کتر بوونه وه ، هیزه کانی بیره منی ده وری عوقبه ی کوری نافیعیان دا و شه بو موهاجیر وه ک پاله وانه کان به رگری لیده کرد به لام شه وان توانیان سیکۆژن، عوقبه شه هید کرا و گه یشته مه نزلی خۆی، خه لافه تی شه وه ی له شکرکی بی شو ماری په وانه کرد به سه رکردایه تی باشتربینی که سی ناو سه رکرده کانی که (حسان بن النهمان) بوو، شه ویش هه ولی خۆیدا بۆ

ئازادکردنى باکورى ئەفرىقىا بەتەواۋى لە دەست بىزەنتىەكان و لەناوېردنى ھۆکارەكانى ناپاکی و غەيانىيان.

(حسان) سالى ۷۲ك - ۶۹۴ز چوۋىە قەيرەوانەوہ ، دەستپېشخەرى کرد بە پەلاماردانى (قرطاجە) كە گەورەترىنى بىنكى بىزەنتىەكان بوو لە ئەفرىقىا - (تونسى ئەمىر) - بەتەواۋى وىرانى کرد، پاشان تاكە تاكەى پاشماۋەى پۆم و بەرپەپ كە لەوئ مابوو پايوان، لە (صطفورة) و (بنزرت) تېكشى شكاندن، (حسان) ھىچ شوئىنكى ولاتەكەياتى بەجئ نەدەھىشت و بەسوپاكاكەوہ دەچوۋە ناوكون بە كونى، پاشان (حسان) گەپايەوہ بۇ قەيرەوان، لەوئ نىشتەجئ بوو ھەتاكو سوپاكاكەى پشوى دا و بىرەندارەكان شاپۆزكران.

حەسان ناچاربوو بىنكەكانى لە (برقة) قايم کرد تا سالى ۸۱ك - ۷۰۰ز يارمەتىەكانى لە مىصرەوہ پئ گەشت، ئىنجا بە سوپاكانىوہ پۆشت بۇ پوبەپوبونەوہى لەگەل سوپاكانى بەرپەردا بە سەركردايەتى ژنىك لەوان كە پئى دەوترا (كاھنە)، توانى سەركەوئ بەسەر بەرەردا و قەيرەوانى گىراپەوہ بۇ نئو باۋەشى ئىمپراتورىەتى ئىسلامى.

حەسان دواى ئەوەش بەردەوام كارى دەکرد بۇ يارمەتيدانى سەركەوتنەكانى ئىسلام لە باکورى ئەفرىقىا، ھەريۆە بىنكەكەى دەريايى ئىسلامى دامەرراند بە ناۋى (تونس). داۋاى يارمەتى لە كرىكارانى مىصر و شارەزايى و زانىارىەكانى ئەوان کرد لە دروستکردنى ئەو بىنكەيەدا، پاشان حەسان چوۋ بۇ تېكدانى پلانى بىزەنتىەكان، دەستى کرد بە لەناوېردن و كۆتايىھىتان بە فېل و گەمەكانيان، ئىسلامى شېرىن و جوان کرد لەدلى كۆپەكانى (كاھنە)دا، پاشان لىيان نزيك بوۋىەوہ، خستنىە ناو سەركايەتى بالاي سوپاۋە، لەجياتى كورپانى مىللەت و تىرەكەى خۇى، بۇ ئەوہى بۆيان پونبكاتەوہ كە سەرىەرزى و سەركەوتن تەنھا بۇ خوا و پىغەمبەرەكەى و موسولمانانە، بۇى پونكرەنەوہ كە ئىسلام نامانجى سەرىەرزى نەوہكانى ئەفرىقىايە و دەرکردنيانە لە تارىكەوہ بەرەو پوناكى، ھەرىەم جۆرە ئەفرىقىا گەپايەوہ بۇ لاي ئىسلام و موسولمانان.

حهجاج. کوپی یوسفی سهقهه فی / ٤٠٩

له لایه کی تره وه له خوراسان، موهمه بی کوپی نه بو صوفره به دوی کاروباری نازادکردنی نه و ولاتانه ی پتی سپی درابوو له لایه ن هه جاجه وه کهوت.

نه ویش (خوجه نده) ی نازادکرد و دهستیگرت به سه ر (کهش) دا سالی ٨٠ ک ٦٩٩٠ ز، ئینجا کردیه بنکه ی سه رکردایه تی سوپاکه ی، له وێوه کوپه کانی خوی نارد بۆ شه پی زۆرێک له ولاتان، به لام مانگی (ذي الحجة) له نزیک (مرو) کوچی دواپی کرد و پاش باوکی (یه زید) ی کوپی جتی گرته وه، که سه رده می نه م به نازادکردنی (خوارزم) دهستی پیکرد. سالی (٨٥ ک) یه و (مفضل بن ابي صفره) کاروباری خوراسان دهگریته دهست و (بادغیش) و (اخرون) و (شومان) نازاد دهکات.

به لام هه جاج مه ولای دا داوا له عه بدولمه لیک بکات خانه واده ی (مهلب) که سیان فه رمان نه گرته دهست، تومه تباری کردن به وه ی که نه وان له شویتکه وتوانی عبدالله ی کوپی زویترین، پیشنیاری کرد بۆ عه بدولمه لیک که (قتیبه بن مسلم الباهلی) بکاته فه رمانپه وای خوراسان، که له (باهله) ی سه ر به (قیس) ه، به وهش ده توانیت (قیسیه کان) له خوراسان رابکیشیت بۆلای خوی.

(قتیبه) له کوتایی سالی ٨٥ ک - ٧٠٤ ز دا گه یشته (مرو).

به لام زۆر له خوراسان جیگیر نه بوو تاکو مه والی مردی عه بدولمه لیکی کوپی مه روانی پتیه یشت له سالی ٧٦ ک - ٧٠٥ ز دا و له پاش نه ویش وه لیدی کوپی بووه جیگره وه ی.

جەجايى لى سەردەمى ۋەلىدى كۆپى غەبدولەلىك دا

(۸۶ - ۹۶ ك / ۷۰۵ - ۷۱۴ ن)

كاتىك ئەمىرى بېواداران (غەبدولەلىكى كۆپى مەروان) كۆچى دوايى كىرد سالى ۸۶ ك - ۷۰۵ ز ۋەلىدى كۆپى بوويە جېنشېنى، پۇڭى مردىنى باوكى بەيغەت ۋەرىگىرا بۆي. سەردەمى ئەو، سەردەمى سەركەۋىتن فتوحات و ئاسودەيى و خىر و بىر بوو بۆ موسولمانان، لى پۇڭگارى ئەو دا خاكى دەۋلەتى ئەمەيى لى پۇڭھەلات و پۇڭئاۋە فراۋانتر بوو، كاتىك ۋەلىد فەرمانپەرۋاىي گىرتە دەست (عبدالله كۆپى مەروان) ى مامى كىردە فەرمانپەرۋاى ئەفرىقا، سالى ۸۹ ك (حەسان) ى لاپىرد و لەجىگەي ئەو (موساي كۆپى ئەسەر) ى دانا، ئەۋىش زۆر توند و تىرۋىو مۇ (بىر) بەرپەرەكان كە پاش پۇششىنى (حسان) ئەمەيان لى ئەفرىقا دابو، ھەرىۋىيە (عبدالله) ى كۆپى نۇ ناردن و چوۋ بۇيان، خەلىكىكى زۆرى لىكوشىتن و بەدىل گىرتن، ئىنجا پوي كىردە دورگەي (مايوركا) و دەستى گىرت بەسەرىدا و خەلىكەكەي بەدىل گىرت.

پوي كىردە كۆمەلىكى تىر لى بەرپەر، نىزىكەي شەست ھەزاركەسى لى بەدىل گىرتن، پاشان لەۋىش دەرچوۋ بۆ ئازادكردنى (طنجة) و بەرپەرەكانى ئەۋىتى دەۋىست، ئەۋانىش لەترسى ئەۋىتىك شىكان و كەۋتە شوۋىنيان و كوشىتى.

ئەۋانەشى كە مانەۋە بى ۋەي بوون و ھاتتە ژىر فەرمانى، بۆ فەرمانپەرۋاىيەتى ئەۋان و (طنجة) كارىيە دەستىكى خۆي بەناۋى (طارق كۆپى زىاد) ى دانا، سوپاىيەكى لەگەلى ھىشتەۋە كە زۆرىنەيان بەرپەر بوون، كەسانىكى لەگەل جىھىشتىن فىرى قورشان و

ئەركەكانىيان بىكات، ئىدى ئەوكات لە ئەفرىقىا كەسىك نەمابوو بەرىەرەكانى يان شەپى لەگەل بىكات.

وەلەيد پىيى وابوو گىنگىرىن كار كەپتويستە بىكات بەھىزكردنى كەشتىگەلى ئىسلامىيە، مەروەھا لىدانى بىنگەى بىزەنتىيەكانە لە (صقلية) و بەدەر لەویش لە دورگەكانى دەريايى ناوہ پاسى بەرامبەر لەگەل ئەفرىقادا، بۇ ئەوہى پالپىشتى ئەم دۇخ و پەوشە جىگىر و ئارامەى موسولمانانى پى بىكات لە باكورى ئەفرىقىا كە بوو تە بەشىك لە دەولەتى ئىسلامى.

سەركەوتنەكانى ئەمەوى چوۋە قۇناغى كۆتايىيەوہ لە باكورى ئەفرىقىا سالى ۸۹ك- ۷۰۸ز، بە گىرتنە دەستى فەرمانبەرەوايەتى (قەيرەوان) لەلايەن (موساى كۆپى نەصىر)ەوہ لەجىنگەى (حسان كۆپى نەمان).

كە ھەماھەنگى دۇرەوہ لەنىۋان كەشتىگەلە ئىسلامىيەكان لە پۇژشاۋاي دەريايى ناوہ پاسى و ھىزە وشكانىيەكان، دەستى بەسەر ئەو شوئىنە دورە دەستانەدا گىرت كە بەناۋى (المغرب الاقصى) ناسرابوون، بىزەنتىيەكانى لە بىنگە دەريايىيەكانىيان كە نىزىك لە كەناراۋەكانى ئەفرىقىا ((تونس)) دورى وەدەرنا، ئەوكات باكورى ئەفرىقىا بوويە بالى چەپى دەولەتى ئىسلامى لە سەردەمى ئەمەويەكاندا.

(موساى كۆپى نەصىر) (طارق كۆپى زىاد)ى پاسپارد وەك سەركردايەتى بالايى ھىزە ئىسلامىيەكان، كە ئەو لە كورپانى موسولمانى بەرىەر بوو لە شارى (طنجة).

ئەم ھەنگاۋەى موساى كۆپى نەصىر بوويە بەلگەيەك لەسەر جىبەجىكردنى بىنەماى يەكسانى لە ئىسلامدا، ھەرىۋىيە (بەرىەر)ەكان بىنيان كە ئەوہى يەككە لە ھۆزەكانى بەرىەر بوو تە سەركردەى گىشتى بەرەى مەغرىبى دور (المغرب الاقصى).

لە ئاكامى ئەو كارەوہ دىنى ئىسلامى پاست و دروست، بەرى بۇ والا بوو بۇ چوون بەرەو ئازادكردنى ئەندەلوس.

سالی ٩١ك - ٧١٠ز، موسای کوپی نه صیر پرسى به خهلیفه وه لید کرد بۆ ئازادکردنی نهنده لوس^١، بوابه دواى پازى بوون (موسا) سهركردایه تی (طریف کوپی مالیک) به که به کی پیشپه وی نارد که نه ویش خه لکی له (به ریه ره کان) بوو، له هه موو لایه که وه گه مارۆی باشووری ئیسپانیای دا، چوار سه د جهنگاوه ر و سه د ئه سپ سواری له گه ل بوو. توانی به و سه ربازانه وه بچیتته ناو (الجزیره الخضراء)، پاشان به هینانه وه ی ده سته که وتیکی زۆره وه بگه ریتته وه بۆ که ناراوه کانی ئه فریقیا، نه ویش له په مه زانی سالی ٩١ك دا بوو.

سه رکه وتنی (طریف) له و غه زایه دا هانی سه رکرده ی بالا (موسای کوپی نه صیر) ی دا که په ل بهاویتی بۆ ئازادکردنی نهنده لوس (ئیسپانیا) و فه رمانپه وای (طنجه) و سه رکرده ی سوپاکه ی (طارق کوپی زیاد) ی هه لبژارد بۆ گرتنه ده سته ئه رکی ئه م سه رکه وتنه گه و به یه .

له مانگی په جه بی سالی ٩٢ك - ٧١١ز دا (تاریقی کوپی زیاد) به خۆی و سوپاکه به وه که له حه وت هه زار جهنگاوه ر پتکهاتبوو په پینه وه به گه روی (جبل تاریق) دا، کرداری په پینه وه که سه ری گرت و موسولمانان هه موو چپاکه یان داگیر کرد.

تاریق پاش په پینه وه که هه موو هتیه که ی کۆکرده وه وه ک تیر به گه روی (جبل تاریق) دا ده پۆیشتن، هه یج شتیك له رینگه یدا خۆی نه ده گرت، پاشای ئیسپانیا (لذریق) هه ولی دا ئه م په لامار و هتیره به ده ستینیت به له شکرکی بی شو ماره وه که سه د هه زار که س ده بوون، به لام تاریقی کوپی زیاد داوا ی یارمه تی له سه رکرده که ی خۆی (موسای کوپی نه صیر) کرد و نه ویش پینج هه زار جهنگاوه ری بۆ نارد تا کو سه ربازه کانی بوونه دوانزه هه زار.

تاریق به هه موو بپروا و متمانه به که وه په لاماری (قووط) - شانشینی نیوه دروگه ی ئیسپانیا سی دا، شکستیکی گه و به و ئابرو به ری به سه ردا هینان له شه ری (رمضانیه)

^١ . ئیسپانیای ئه مریق.

له سهر پوبارى له كه (واڊى لكه) له خاكى شه دونه (شَدُونَة)، بهرده وام بوو له سهر كه و تنه كانى، پاش نه وهى (لذريق) كوشته شكستى دووهمى به سهر (قوط) هيتا له شارى نيسنجه (استجة) خواى گه وړه ترسى خسته دلى دوژمنه كانيه وه، زور زور لى ترسان، وايان گومان برد كه هه مان كارى نه وهى پيشى خويان به سهر دنيته وه (طريف كورى ماليك)، (طريف) خستبوونيه گومانسه وه كه ده يانخواه، نه و نه وانه شى له گه ليه تى، هه ريويه له ده ستنى هه لائن به ره و (طليطلة).

تاريخ كه له شارى نيسنجه (استجة) بوو بريارى دا سوپاكه ي به ش بكات و بيان نيرت بؤ چنه د لايه كى تر، به شيكى نارد بؤ (قرطبة) و چوړه ناويه وه و ده ستنى به سهر دا گرت، به شيكى ترى سوپاكه ي گه يشته شارى (غرناطة) چوړه ناويه وه و ده ستنى به سهر دا گرت، به شيكى تر له سوپاكه ي شارى تودمير (تدمير) ده به رنيت و خلكه كه ي ناچار ده كات له گه لى پك بكون.

تاريخ پوښت و زوربه ي سوپاكه شى له گه ل بوو بؤ شارى (جيان) و شارى (طليطلة) ي ده ويست، نينجا خه لكه كه ي هه لائن و شاره كه ي ان به چولى بؤ جيه نشت.

سهر كه و تنه كانى (تاريخ) بهرده وام بوو تاكو (جلقية) ي نازاد كړد له وپه پى باكورى پوژناوای نه نده لوسه وه، پاشان له سالى ٩٢ك - ٧١٢ز سوپاكه ي گه پايه وه بؤ (طليطلة).

وه موساى كورى نه هير ترسا هيله كانى په يوه ندى و گواستنه وهى سوپاى نيسلامى بېچريت له نتيوان خوى و نه و بنكانه ي ليوه ي دهرده چيت، دوژمن هه ستنى به به زاندى و گه مار داتى و له ناوېردنى، هه ريويه به په له فرمان دهرده كات بؤ تاريخ كه چاوه پرى بكات له (طليطلة) تاكو نه و خوى بيت بولاي و هيله كانى دواوه ي بؤ بياريزيت و بگاته وه پتى.

موسا به هيزه كانيه وه په پريه وه بؤ نه نده لوس، به نامانجى پاك كړدنه وهى نه و جيگا و شارانه ي كه تاريخ له دواى خوى جتى هيشتبوون، ليره دا موسا هه ستنى به پاراستنى به شى دواوه ي سوپاى نازاد كړ، هه ريويه چنه د شار و قه لايه كى نازاد كړد كه مانه وه يان به ده ستنى نيسپانه وه مه ترسى بوو بوسه ر بوونى نيسلامى نوئ له نيوه دورگه كه تاكو

گه‌یشته (طلیطلة) و له‌وێ له‌گه‌ڵ سوپاکه‌ی تاریق یه‌کیان گرته‌وه، که نه‌وه‌ش کات و کۆششێکی زۆری ویست له‌ لایه‌ن موساوه تا گه‌یشته نه‌وێ.

له‌وێ له (طلیطلة) هه‌ردوو سه‌رکرده (تاریق) و (موسا) یه‌کیان گرته‌وه، به‌ هه‌ماهه‌نگی هه‌ردوولا نه‌و شوێنه‌ی که مابوو له‌ ولاتی ئه‌نده‌لوس ئازادیان کرد.

پێکه‌وه پۆیشتن تا کو گه‌یشته (سرقسطه) له‌سه‌ر رۆباری (الإبرو) له‌وێه تاریق پۆی بۆ باکور تا گه‌یشته چپای (ألبرت) واته (ده‌رگا‌کان) که ئه‌مێ پۆی ده‌وتریت چپای برانس (جبال البرانس) ده‌پوانیت به‌سه‌ر ده‌روازه‌کانی فه‌ره‌نسا دا، ئه‌وه سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره بوو، که به‌یداخ و ئالای ئیسلامی له‌سه‌ر ده‌روازه‌کانی فه‌ره‌نسا داکوترا و شه‌کایه‌وه له‌ماوه‌ی که‌متر له‌ سه‌د ساڵدا له‌دوای کۆچی پێغه‌مبه‌ره‌وه بۆ مه‌دینه.

له‌کاتی‌که‌دا که تاریق له‌به‌ر ده‌روازه‌کانی فه‌ره‌نسا دا راوه‌ستابوو موساش له‌ پۆژئاوه ده‌پۆیشت تا گه‌یشته نه‌و هه‌ریمه‌ی که له‌سه‌ر که‌نداوی (بسکایه) درێژ ده‌بیته‌وه و پۆی ده‌وتریت (أشتوريس) دوا‌جار کوتایی به‌ ئازادکردنه‌کانی هه‌تا له‌ که‌ناری (بسکایه).

خه‌لیفه وه‌لید هه‌ریه‌ک له‌ موسا و تاریقی بانگێشت کرد بۆ بیه‌شوق سالی ۹۵ ک -

۷۱۴ز.

موسای کۆری نه‌صیر که‌شتیگه‌لی ئیسلامی په‌وانه کرد بۆ ئازادکردنی نیمچه دورگه‌ی (سردینیا) به‌ مه‌ردانه ئازادیان کرد، دواتر به‌ دیل و غه‌نیمه‌ت و ده‌سکه‌وتیکی زۆره‌وه له‌سالی ۹۲ ک دا گه‌پانه‌وه.

سەرکەوتن فتوحاتەکانی ئیسلام لە وڵاتانی پۆم دا لەسەردەمی خەلیفە عەبدولمەلیک و ھەلید دا

لە گۆتاییەکانی سالی ۷۲ ک دا، عەبدولمەلیک ھەستی کرد کە دەولەتی ئەمەوی ھیزی
بۆ گەراوەتەو، و دەتوانیت دەست بە جیھاد و کۆششی حۆی بکاتەو و وری بەرز
بکاتەو، لەم ماوەیەدا پەیوەندیەکانی نیوان دەولەتی پۆم و دەولەتی ئیسلامی پوی لە
خرابی کردبوو، پۆم دەستیان کرد بە خۆ ئامادەکردن بۆ پەلاماردان، عەبدولمەلیکیش لە
بۆسەدا بوو بۆیان و خۆی ئامادەکربوو، (محمدی) برای کە فەرمانپەرەوای جەزیرە و
ئەرمینیا بوو دانابوو بۆ ئەوێ بپێتە سەرکردەیی سوپا لەو پالەو.

عەبدولمەلیک پێگری کرد لەو پارە و دراوانەیی کە کاتی پێویست دەیدا، ئەمە
ئیمپراتۆریەتی رۆمانیی بیزەنتی توپەکرد، ھەریوێ جەمگی راگەیاندا، بە سوپایەکی
گەورەو ھات بۆ شەپکردن لەگەڵ موسوڵمانان لە لای ئەرمینیاو، محمدی کوپی
مەروانیش بە سوپاکەییو پوی پویو، شەپکی ترسناک پویدا، تیایدا پۆمەکان
سەرباری زۆری ژمارەشیان شکان، شکایکی ترسناک، خودی ئیمپراتۆر ھەلات و زۆریەیی
سەربازەکانی لی جیابوونەو، سالی ئەم پوداوە ۷۴ ک بوو.

ئەم پوداوە دەولەتی بیزەنتی لەقاند، عەبدولمەلیک ئەم سەرکەوتنەیی قۆستەو و
بەدریایی سنورەکان فشارەکانی بۆ سەر دەولەتی بیزەنتی بەردەوام کرد، غەزاکی
(ھاوینە و رستاقە) ی پێکھست و دەستی کرد بە پێخستە ناو خاکە نزیکە کاسی
بیرەنتیو، سوپا ھاوینیەکان بە پێکھێکی دەردەچوون بۆ گەمارۆدانی ئەم زەویانە کە
محمدی کوپی مەروان سەرکردایەتی دەکردن یان بەدەر لەویش لە فەرماندەکانی بەنی

نومه بیه، له سالی ٨١ ک عه بدولمه لیک (عبدالله) ی کوپی نارد و (قالیقالا) ی نازاد کرد که یه کتیکه له شاره گه وره کانی پۆم.

له سالی ٨٤ ک عبدالله ی کوپی عه بدولمه لیک توانی شارنکی تری سه ره کی له ناو ده ولته تی پۆم دا له ناسیای بچوک نازاد بکات نه ویش شاری (المصیصة) بوو، قه لاکه ی قه لاکه ی دروست کرد و سی سه ده جهنگاوه ری نازا و به جه رگی کرده پارێزه ری، پیشتەر موسولمانان له وی نیشته جی نه ده بوون، مزگه وتیکی تیا دروست کرد.

هر به م جوړه هیزی موسولمانان به ره و پیش چوو، قه لاکانی داگیر ده کرد و ده سستی به سه ره شورا کاند ده گرت له ناو خاکی دوژمن له ده ولته تی پۆم دا، له و کاته وه ی که یه کپیزی له سه ره ده می عه بدولمه لیک دا هاتبوو ده ی.

به راستی عه بدولمه لیک پاش گێرانه وه ی یه کپیزی سیاسی سه لماندی که ده ولته یه ک هیزه و به توانایه بۆ سه ره که وتن و ده سه که وتن ده سه لات به سه ره هه مو ناوچه کان، هه روه ها سه ره که وتن به سه ره بیزه نته کاند، سه لماندی که هیزه یه کپیزه که ی ده توانیت به روات به ره و گشت لاکان، سوپای ئیسلام به رده وام بوو له سه ره که وتن و جیهاد کردنه کانی به درێژایی سه ره ده می وه لید و پاشان سوله یمانیش.

(مسلم کوپی عه بدولمه لیک) وه ک تاکه سه ره کرده و جهنگاوه ریکی گه وره به ده ره که وت، له هه موو سالتیکدا شارنک یان قه لایه ک له و قه لاکه ورانه ی پومی داگیر ده کرد که دایانمه زرانده بوو بۆ پاراستنی ولاته که یان و پاسه وانی کردنی له هیرش و په لاماره کانی دوژمن، له گه ل نه ویش دا و له سه ره ده می وه لید دا که سانی تر له گه لیان غه زایان ده کرد، وه ک (عه باسی کوپی وه لیدی کوپی عه بدولمه لیک) که نه م قه لایانه ی گرت: قه لای (عموریه و مرقلیه و قمونییه و طوانه و سمطیه و المرزیانین و طروس) و نۆد قه لای تریش^١.

هه روه ها له جه مادی کۆتایی سالی ٨٨ ک - ٧٠٧ ز، موسلیمه ی کوپی عه بدولمه لیک و عه باسی کوپی وه لید قه لای (طوانه) یان گرت و زستان تیایدا مانه وه، موسولمانان

١. سه بری (تاریخ الطبری) و (البدایه و النهایه) بکه.

دوژمنانیان تیک شکاند تاکو چوونه که نیسه که یانه وه پاشان گه پانه وه و خه لکی ترسان و تیکشکان، عه باس مایه وه و چهند که سیکی له گهل بوو، یه کی له وانه (ابن محیریز الجُمحی) بوو، هه ریویه عه باس به نیبن موچه بیریزی گوت: کوان نه هلی قورئان که به هه شتیان ده ویت؟

نیبن محیریز گوتی: بانگیان بکه دین به ده منته وه و دین بولات.

ئینجا عه باس بانگی کرد: نهی نه هلی قورئان، هه موویان هاتن به ره ولای و ئینجا خوای گه و ره دوژمنی تیک شکاند هه تا چوونه (طوانه) وه.

هه ریه م جو ره سالتیک تپه پنا بیئت موسولمانان هیرش ده که نه سه ر شوینیکی تری خاکی پۆم و ده ست به سه ره هندی که له قه لا و شوراکانیدا ده گرن.

شیایوی باسکردنه که زۆریه ی نه وانه ی که سه رکردایه تی نه م هه لعه تانه یان ده کرد له کوپانی خانه واده ی نه مه وی بوو، کوپانی خه لیفه (وه لید) خوی و برا که ی (مسلمه) که خه ریک نه بوو یه ک سالی ته وای به سه ردا بچیت له گرتنه دهستی هیرشکردنه سه ر خاکی پۆم.

هه روه ها مسلمه خوی سه رکردایه تی نه و سوپایه شی کرد که گه مارۆی قوسته ننتینیه (قسطنطنیه) ی دا کوتا گه مارۆدان له سه رده می سوله یماندا بوو.

به لام سه باره ت به ولاتانی پشت پویار (ماووا النهر)، (قتیبه ی کوپی مسلم) سالی ٨٦ ک - ٧٠٥ ز (خۆراسان) ی گرت، له (مرو) بنکه یه کی بۆخوی دامه زراند، پاشان ولاتی پویاری ناسراو به پویاری (جیحون) ی گرت، موسولمانان چوونه چهند شاریکه وه، خه لکه که ی به خیرایی هاتنه ناو دینی ئیسلامه وه و به رگریان لیکرد وه کو: (الصفد و طخارستان و شاش و فرغانه) له نزیکه ی ده سال دا.

سالی ٩٦ ک - ٧٥١ ز کاره جهنگیه کانی کوتایی پته پنا به گرتنی (کاشغر) له (تورکستان) ی صین، ئیتر به و سه رکه و قته ده وله تی ئیسلامی سنوری صینی تپه پاند.

پاشان نه خشه ی نازاند کردنی هیند کیشرا له سه رده می وه لیدی کوپی عه بدولمه لیک دا پاش نه وه ی که موسولمانان ولاتی (فارس) و (خۆراسان) و (سه جستان) یان گرت، وه

مەبەستىيان ئالۇكرىنەۋەي ئىسلام و پاراستىنى سنۇرەكانى باشورى دەۋلەتى ئىسلامى بوو.

ھەروەھا ۋەلىدى كوپى غەبدولمەلىك ئەركى ھىرشكردنە سەر ولاتى ھىندى سىپاردە (مەمدى كوپى قاسم).

مەمدى كوپى قاسم سالى ۸۹ك - ۷۰۸ز چوو بۇ ولاتى ھىند، شارى (الدىپىل) ى گرت (كە پەككە لە شارەكانى كەنارى پۇژئاۋى ھىند)، پاشان لەۋى دەرچوو و بىدایە بەلای ھەر شارىكدا ئازادى دەكرد، تاكو بە پوبارەكەدا پەپىئەۋە، خەلكى (سرىپىدس) لەگەلى پىككەۋتن و (سەبان) ى گرت.

پاشا پۇيشت بۇ پوبەپوۋىۋەۋەي (داھرى) پاشاى (سند) و (ھند)، پوبەپوۋىۋەۋەيەكى دەگمەن بوو، بەپاستى (داھرى) و سەربازەكانى لەسەر پىشتى فېلەكان شەپيان دەكرد كاتىك فېلەكان تورە دەبوۋن ھەرچى بھاتايەتە بەردەمىيان پايان دەمالى و دەپانپىلىشان دەۋە.

شەپىكى گەرم پويىدا خۋاى گەۋرە سەركەۋتنى لە چارەى ئالاي ئىسلام نوسىپوۋ، (مەمدى كوپى قاسم) پاشا (داھرى) شكاند و كوشتى، مەمدى كوپى قاسم بەردەۋام بوو لە پىشپەۋى، سەركەۋتنەكانى درىزەى كىشا لە گشت شوپىنەكانى ولاتى (سند) تاكو گەپىشتە (المىتان) و چووۋە ناۋىيەۋە و دەستكەۋت و غەنیمەتتىكى زۆرى چىگ كەۋت.

ۋەلىدى كوپى غەبدولمەلىك سالى ۹۶ك - ۷۱۵ز كۆچى ۋاىي كىرد پاش ئەۋەي ئالاي ئىسلام شەكاپەۋە و بەرزبۋىيەۋە لەسەر دەمى ئەۋدا لەسەر سنۇرەكانى فەپەنسا و ھىن و خۇراسان و سەجستان و سند و ولاتى ھىند، لەسەر دەمى ئەۋدا دەۋلەتى ئەمەۋى و ئىسلامى زۇد فراۋان بوو.

نابىت ئەۋە لەبىر بىكەين كە ھەستا بە دروستكردنەۋە (مسجد الاقصى) ۋەك چۇن باۋكىشى غەبدولمەلىك مزگەۋتى (قبة صخرة) ى دروستكرد، لە جى دەستەكاسى ۋەلىدى نۇرە نكردنەۋەي مزگەۋتى ئەمەۋى و مزگەۋتى ئەمەۋى (المسجد النبوى) بوو.

يەكەمىن كەس بوو كە ھەستا بە ئروستىكرىنى نەخۇشخانە لە ئىسلامدا بۇ چارەسەرى
نەخۇشانى توشىبوو بە گولى، ھەروەھا ھارىكارى و يارمەتى پىشكەشكى نەدارەكان
دەكرد، ھەموو ھاولاتيانى دەولەت لە موسولمانان و نا موسولمانانىش.

دەلەن مردنەكەشى خەمخواردنىكى نۆر بوو لە مردنى حەجەج بە چەند مانگىك، ئەو
نۆر خەمى خوارد لە مردنى حەجەج.

چونكە وەلىدى كۆپى عەبدولمەلىك پىشتى بە حەجەجى كۆپى يوسىف بەست بۇ
جىگىركردنى ئاشتى و ئاسايش لە پۆژەلاتى جىھانى ئىسلامى و فروانكردنى خاكەكەى،
وەلىد پىگە و ھەرلى حەجەجى دەزانى ھەربۆيە دەستى لى نەرنەدا، دەستى حەجەجى
كردەو لە كاروبارەكانى پۆژەلاتى ئىسلامى، كە بىنكەى شۆپشەكان بوو لەسەردەمى
ئەمەويەكاندا، بەجۆرىك پەوش و بارودۇخى پۆژەلات و شۆپشەكانى ھىورنەدەبوويەو و
دانەدەمركايەو بە دەستى حەجەج نەبىت.

ھەروەھا ھەزلىكى گەورەى ھەبوو لە جىگىركردنى دەولەتەكەى عەبدولمەلىكى كۆپى
مەروان دا، ھەربۆيە وەسىيەتى عەبدولمەلىك بۇ كۆرەكانى كاتى سەرەمەرگ برىتى بوو لە
: پىژ لە حەجەج بگرن، ئەو كاروبارەكانى بۇ ئىوھ جۆر كرد و جى پىتى ئىوھى قايم كرد.

حەجەج كەسىكى دلسۆز بوو بۇ ئەمەويەكان، ماندو نەدەبوو لە پتەوكردن و
چەسپاندنى دەسەلاتيان و بەرقەراركردنى ئاسايش و ھەستان بە چاكسازىەكاندا، بەتەبھا
سەركردەيەكى سەربازى شارەزا نەبوو لە پىوشوئىنەكانى شەپ و سىياسەت دا، بەلكو
كەسىكى كارگىرپى كۆلنەدەر و چاكسازبوو لەبوارى دارايىشدا، جا كاتىك ئازاوە نەما و
پەوشەكان جىگىر بوون حەجەج پۆيى بۇ گۆرەپانە نوپىەكانى تر لە چاكسازى و
ئاوھانكردنەو، ھەربۆيە لە سەردەمى وەلىد دا سەركەوتنەكانى سوپاى ئىسلامى درىژە
پىدا لە بالى پۆژەلاتى دەولەتەكەو، كارى كرد بۇ بوژاندنەوھى ئەو ولات و شارانەى كە
جەنگ و شەپ و شۆپشەكان وىزانى كردبوون، ھەروەھا گىرنگى دا بە چاككردنەوھى ئەو
كەنالىەى كە لە دىجلە و فوئاتەوھ دەردەچوون، ئەو كەنالىەشى جارىكى تر كردەوھ

پېکرايوونه وه، که نالې نوې دامه زران، گرنگي دا به چاککردنه وه ي به نداوه کان و وشک پېکردني زونگ و زه لکاوه کان و بوژاندنه وه ي زهويه ديمه کان.

سهرده مي وه ليدې کوپي عه بدولمه ليک گه وره ترين فتوحاته ئيسلاميه کاني به خقوه بيني له ده وله تي نه مه ويدا، موسولمانان ده ستيان گه يشته گه وره ترين پارچه خاک و زهويه کاني جيهاني ديري ناسراوي نه و سهرده مه و ده وله ته که يان فراوان بوو به جورتيک پيشتر شتي واي به خقوه نه بيني بوو، له سهرده مي نه ودا ژماره يه ک له و سهرکرده به توانايانه ده رکه وتن که تايبه تمند بوون به تواناي سهريازي و هونه ري جهنگي و ناسرابوون به نازايه تي و جواميري و بهر خودان، هريويه هه ستان به گرته نه ستوي نه م نازادکردانه و ته واکردني نه و نازادکردانه ي که له سهرده مي خليفه کاني راشيديندا ده ستيان پي کرايوو.

جا بويه له بالي پوژه لاتي ده وله ته که وه حه حاجي سه قه في خه لکي عيراقی دايه بهر بؤ به شداريکردن له سوپاکه ي (قتيبه بن مسلم الباهلي) بؤ گرتنی ولاتي (ماوراء النهر) و هه وله کاني له گرتنی نه و شوينه دا ده سالي خاياند ساله کاني (۸۶ - ۹۶ ک / ۷۰۵ - ۷۱۴ ز)، له ماوه ي نه و سالانه دا (بوخارا) و (سهمه رقه ند) ي گرت و گه يشته هه ري مي (کاشغر) که تيکه له له گه ل سنوري حين.

حه حاج کوپي مامه که ي (محمدي کوپي قاسمي سه قه في) نارد بؤ گرتنی هه ري مي (سند) له نيمچه کيشوهری هيد سالي ۸۹ ک - ۷۰۷ ز، که هيشتا نه مه ني نه گه يشتبووه بيست سال، به لام سهرکرده يه کي مه زن بوو، له نه رکه که يدا سهرکه وت، ده سه لاتي ده وله ته که له م ناوچه يه دا فراونتر بوو و کرايه وه، شاري (الديبل) ي گرت، که نزیکه ي (۴۵ ميل) له پوژه لاتي باشوري (کراتشي) پاکستاني وه دوره، سهرکه وتنه کاني دريژيوويه وه بؤ (ملتان) له باشوري هه ري مي (البنجاب).

ههوله کانی گرتنی (سه جستان) له سه رده می عه بدوله لیک دا

خه لیفه عه بدوله لیک (نومه ییه ی کوپی عه بدوله لیک کی کوپی خالیدی کوپی ئوسه یدی کوپی ئه بی عاص) ی پاسپارد، نه ویش کوپه که ی که ناوی (عبدالله) بوو نارد بۆلای (روتبیل) پیکه وت له گه ئی له سه ر سئ سه د هه زار ده ره م، کاتیک ئه مه گه یشته وه به خه لیفه له سه ر کار لایبرد، پاشان هه جاج سالی ۷۸ک (عبدالله بن ابی بکره) ی پاسپارد نه ویش سالتیک به بی هیزش کردس مایه وه، له سالی دواتردا جولایق به ره نگاربوونه وه ی (روتبیل) که پیکه تبوو، به لام هه ندیک جار سه رانه ی ده دا و هه ندیک جاریش نه یده دا.

هه ریۆیه عبدالله کوپی ئه بی بکره سالی ۷۹ک هه سستا و پۆی بۆی بۆ په لاماردانی هه تاکو چوویه ولاته که یه وه، چه ندین ده سته که وتی هه بوو و قه لاگانی پوجاند و ده سستی گرت به سه ر هه ندیک له خا که یدا، شوینکه وتوانی روتبیل له تورک له به رده م له شکری موسولماناندا هه لائن، تاکو نزیکبوونه وه له پایته حته که یان (کابل)، ئینجا تورکه کان پیره و و ده روزه و توله پیکانیان له موسولمانان گرت، تاکو سه ربازی موسولمانه کان نۆریان بۆهات که ئه مه هانی (عبدالله بن ابی بکره) ی دا بۆ پیکه وتن و ئاگریه ست له گه ل (روتبیل) تاکو موسولمانان بتوانن له خاکی تورک بچه ده ره وه به بی وه یی، له ناو جه نگاوه ره کاندایه کتیک له خوا په رسته زاهیده کان هه بوو که عه شقی جیهادکردن بوو به ناوی (شریح بن هانی) ناسرابوو.

(شریح) هه سستایه وه و بانگه وازی کرد له سه ربازه کان به رده وام بن له شه ر بۆ داواکردنی پله ی شه هید بوون، ده یگوت : ئه ی نه هلی ئیسلام، هه رکه س له ئیوه

شه هیدبوونی دهویت بیته لای من، که سانیککی گوپرایه ل و سوارچاکی ناو خه لک و پاریزه ری شوین ده خه م ئینجا شه ر له گه ل تورک بکه ن تا کو ده یانکوژن، به لام نه م هیرشه ئامانجه سه ربازیه کانی به دی نه هیتنا، تا وای کرد له حه جاج پرسسی به خه لیفه عبدالملک کرد به ناردنه وه ی سوپای نو ی تا کو شکومه ندی و پریز بگیتریتته وه بۆ ده ولته .

هه ربۆیه حه جاج له سالی ٨٠ ک سوپایه کی به هیزی ئاماده کرد له خه لکی کوفه که ژماره ی سه ربازه کانی گه یشتنه چل هه زار، بیست هه زاریان له کوفه بوون و نه وه نده ی تریش له به صره، وه ک هاندانیک بۆ سه ربازه کان و به ریزکردنه وه ی گیانی مه عنه و بیان موچه کانیانی پیشوه خت پیدان، پاره ی تیا هه لپشت، کومه کی کردن به چه ک و نه سپ، تا کو نه و سوپایه ناوی سوپای تاوسه کانی لی نرا.

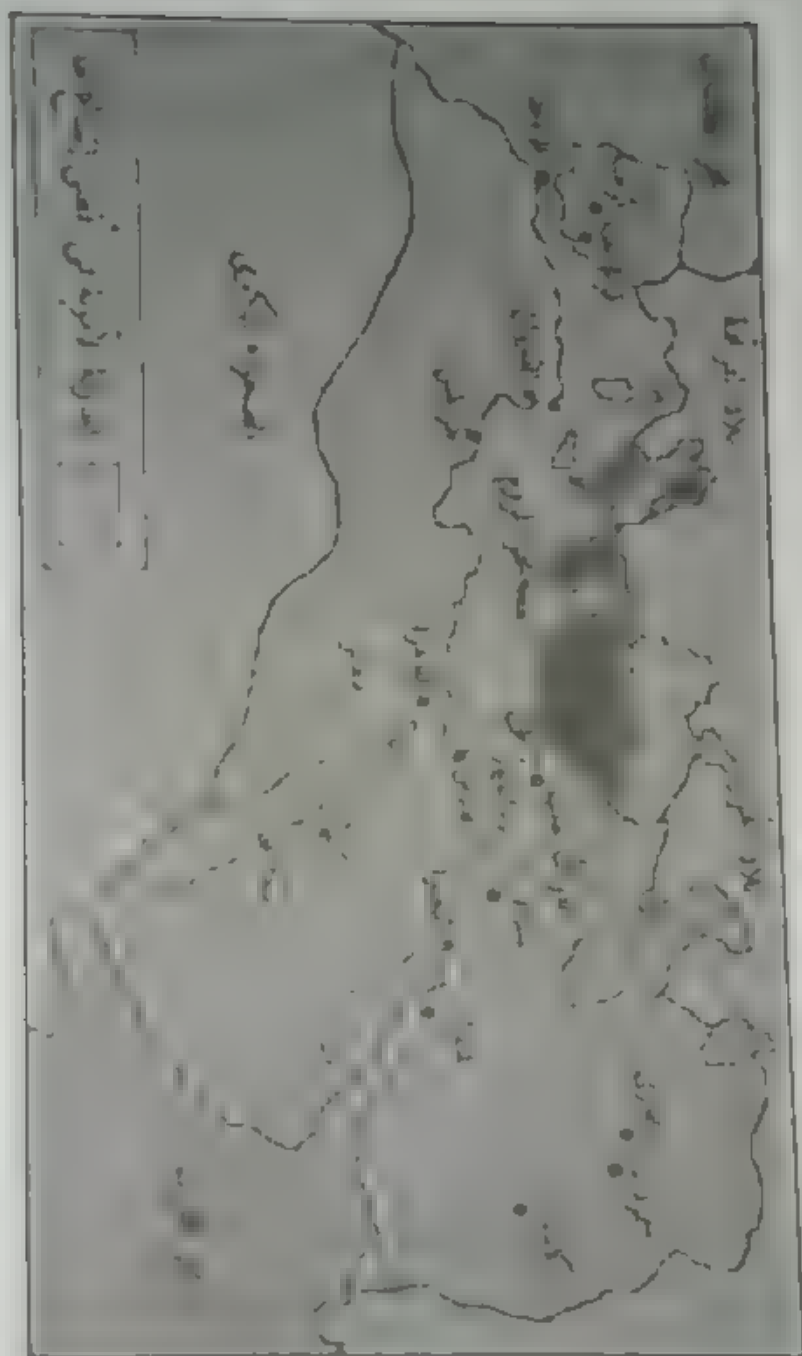
نه و پاره یه ی که خه رچی کرد بۆ ئاماده کردن و ته یارکردنی سوپا که ی بیجگه له موچه کان بریتی بوو له دوو ملیۆن دره م، بۆ نه م سوپا گه وره یه (عه بدولپه حمانی کوپی نه شعسه ی) هه لپژارد، سوپا که ی برد تا گه یشته سه جستان، پاشان ئیبن نه شعسه له حه جاج و عبدالملک هه لگه رایه وه و شۆرشه که ی به رپا کرد وه ک پیشتر باسما ن کرد، شۆرشه که شی له (دیرالجمام) کوتایی پیهات و (سجستان) یش له سه ر دهستی سه رکرده (قتیبه بن مسلم) ئازادکرا.

هه رکام له خه لیفه ی باوک (عبدالملک) و خه لیفه ی کوپ (ولید) فه زلیکی گه وره یان هه بوو له ده رکه وتنی حه جاج و ناویانگ په یدا کردنیدا به جوړیک نه وان ده سه لاتی ته واویان پیدابوو بۆ فه رمانی تاک په وانه و خۆسه پاندن وه ک جیگری خه لیفه له گرنه گترین شوین و ناوچه کانی ده ولته ی نه مه ویدا، به لام نه مه بوویه هۆی فراوانبوونی خاکی ده ولته که و به تایبهت له ماوه ی فه رمانپه وایه تی وه لید دا وه ک باسما ن کرد.

نه مه ش نه وه ده گه یه نیت که پشیتی و ئازاوه کان راسته وخۆ له وای مردنی حه جاج ده ست پیده کاته وه ، په وش ی ده ولته ی نه مه وی جیگیر نه بوو و ئاسایشی به خۆیه وه نه بیینی مه گه ر له ماوه ی فه رمانپه وایه تی خه لیفه ی زیر و دادپه روهر (عومه ری کوپی عه بدوله زین) دا ته بیت که دادپه روهری له ده ولته که دا جیگیر کرد و سه لماندی که

حهجاج. كورى يوسفى سەققەنى // ۴۲۳

دەتوانریت جلهوى ولات و خەلکى بکرتت و فرمانپره وایه تیان بکرتت به داپه روهوى و
چه سپاندنى شەریعتى ئىسلامى نەك به زۆر و سته م و تاك پرهوى وهك چۆن ههجاج و
گهرهكانى له بهنى ئومهیه وایان کرد.

نەخشەى دەولەتى نەمەوى لەسەردەمى (وەلىدى كوپى عەبدولمەلىك) دا

خانه‌وادهی

(مهلَب بن أبی صفره الدوسری) و حجاج

(مهلَب کوپی نه بو صفره ی دوسری) پۆلێکی گرنگی مه‌بوو له ژبانی حجاجی کوپی یوسفی سه‌قه فی‌دا، که یه‌کێ بوو له و سه‌رکرده گه‌وره سه‌ربازیانه‌ی کاریان کرد له به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌یبن زوبه‌یر و هه‌روه‌هاش بۆ نه‌مه‌ویه‌کان، پاشا کوژدانی ئه‌یبن زوبه‌یر به‌تیوانه‌ین بۆ کارامه‌یی و توانا سه‌ربازیه‌که‌ی و سه‌رکه‌وتنی له پویه‌پویه‌وه‌ی شۆڕشی هه‌لگه‌پاوه‌کان له عێراق و ولاتی (ماوراءالنهر)، هه‌ریۆیه حجاج سالی ۷۸ ک - ۶۹۷ ز کردی به‌ فه‌رمانه‌په‌وای خۆراسان، پاشا سه‌رکه‌وتنی له کۆتایه‌یه‌تێنان به‌ شۆڕشی (هه‌لگه‌پاوه‌کانی نه‌زاریقه) مه‌هلَب مه‌ستا به‌ گرتنی کومه‌لێک شوێن له ده‌وری به‌ری ناوچه‌ی (ماوراءالنهر).

(مهلَب) کوپی (أبی صفره الأزدي) و نازناوی خانه‌واده‌یه‌یه‌که‌شی (أبو سعید)ه، (یه‌حیای کوپی معین) له‌باره‌یه‌وه ده‌لێت: نه‌و (مهلَب بن أبی صفره)یه، (مهلَب کوپی ظالم کوپی سارق)ه و له‌چینه‌کانی (ابن سعد)ه‌وه هاتوه، که یه‌کێکه له‌ تابیه‌عینی پیغه‌مبه‌ر و سالی (فه‌تحی مه‌که‌که) ۸ ک له‌دایک بووه.

زنجیره‌ی په‌چه‌لێک و سه‌ختی خه‌زانیه‌که‌ی بریتیه له:

(مهلَب) کوپی (نه‌بی صفره - طالم -) کوپی (سراق) کوپی (صه‌یح) کوپی (کنده)
کوپی (عمرو) کوپی (وانل) کوپی (الحارب) کوپی (العنک) کوپی (الأسد) کوپی (عمران)
کوپی (عمرو - مزیناء -) کوپی (عامر المظلوم - ماء السماء -) کوپی (حارثه) کوپی (امری
القیس) کوپی (ثعلبه) کوپی (مانز) کوپی (الأزد) کوپی (غوب) کوپی (نبت) کوپی

(مالك) كوپى (يزيد) كوپى (كهلان) كوپى (سبأ) كوپى (يشجب) كوپى (يعرب) كوپى
قحطان الأزدي القحطاني)ه.

موهله بى كوپى ئەبو صفره زۆر سيفاتى جوان و باش و پەسەندى تىدابوو، كە لە
زۆرئىك لە بياواندا نيه، گريگترينيان ئازايەتى و تواناي لەپادە بەدرى شەركرد و
بەپۆهە بردنى جەنگەكان بە توانستى و لىوەشاوھى و بى ھاوتايىيەو، ئەو كەسە بوو كە
پىنگەى خۆش كرد بۆ ئارادکردنى ولاتى (سند) و شارى (خجندە) لەسەر پوبارى (سيحون)
كە ئەوى و (سممرقند) دە پۆژە پى لىك دودن، ئەو كەسە بوو كە ناوچەى (الختل)ى
گىپرايەو، بەردەوام ماوھى نۆزدە سال بەرەنگارى ھەلگەپاوەكان بوويەو كە بىجگە لەو
كەسى تر لە شان و شەوكتى ئەواندا نەبوو.

يەكئىك بوو لە بەخشىدەترين خەلكى زەمانى خۆى، نمونەش لەسەر ئەو نۆدن،
لەوانە پۆژئىك لە يەكئىك لە شەپەكان گەپايەو، ژئىك چاوى پىتى كەوت و پىتى وت: ئەى
فەرماندە من ئاھم كردوو (نەزىم كردوو) كە ئەگەر تۆ بە بىوھى و سەلامەت گەپايەو
مانگىك بە پۆژوو بىم و كەنيزە كىنەم بدەيتى و ھەزار دەرھەمىش، ھەريۆيە (مەلب) دايە
پىكەنەن و وتى: ئاھەكەت بەجى دىنەن بەلام جارىكى تر نەزى وامەكە چونكە ھەموو
كەس بۆت بەجى ناھيتى.

پياويك لەبەرامبەرى پاوھسنا و پىتى وت: پىداويستىەكى چوكم لىت دەويت،
(مەلب)يش وتى: لەپياويكى چوكى داوا بكە، واتە كەسى وەك من پىداويستى گەورە
نەبىت ھى ترى لى داوا ناكريت.

(مەلب) فەرمانى بە خزمەتكارەكانى دەكرد كە كاتئىك ميوان لەسەر سفەرە و
خوانەكەى ئەمەن ئاوەكەم دابىن و ناس و خواردن زۆر دابىن تاكو سكى ميوانەكان بە ئاوە
پىنەبىت بەلكو بە خوراك و خواردن و تەعام پىرى بكن.

بە پەحمەت بێ یەکیەک بوو لە هیمنترین و لە سەر خۆترین کەسەکان، نمونە ی
لە سەر خۆییەکانی: پۆژێک بە بەصرەدا تێپەری، گۆیی لێ بوو کە سێک دە یوت: ئەم (تاک
چاوه^١) سەرکردایەتی خەلک دەکات، گەر بپریتە بازارەوه سەد درەم ناھێنیت.

پاشان (مەلب) سەد درەمی بۆ نارد و وتی: گەر زیاتر ت پێ داباین زیاترمان پێ
دە بەخشیت، کە ئەو چاوه ی لە سەمەرقەند لە دەست دابوو.

زمان پاراو و ژیر و دانا بوو لە بیرو پۆچونەکانیدا، وشە ی ناسک و هیما ی مانا بە خشی
هەبوو کە ئاماژە بوو بۆ باشەکانی.

لەوانەش کاتێک کە وتە سەرەمەرگ بانگی کۆرەکانی کرد و وتی: چەند تیرێکم بۆ بینن،
کە بۆیان هینا، بەستنی بە یەکە وه (وه ک چە پکێک گول بە یەکە وه ی گرییدان) ئینجا وتی
نایا دەتوانن هەمویان پێکە وه بشکێنن؟

وتیان: نەخێر.

ئەویش ووتی: دە ی یە کپزی و یە کگرتنیش نا بەم جۆرە یە، وه سیەتتان بۆ دەکەم
لە خوا بترسن و پە یوهندی خرما یەتی بە جێ بینن، چونکە ئەم خزمایەتیە تەمەن درێژ
دەکات و مال و سامان زیاد دەکات و ژمارە زۆر دەکات، نە کەن پە یوهندی خزمایەتی
بپچرپین چونکە ئاگر بە دوایدا دیت و زەبونی و کەمبۆنە وه دینیتە ئاراوه، کە واتە
یە کتریتان خۆش بوویت و کارتان بکەن بە یە ک و جیامە بنە وه لە یە کتر، بپزین بە س لێک
مە ترازین.

لە وتەکانی ئەو هەبوو دە یگوت: سەرم سوپماوه لە کە سێک کۆیلە دە کپیت بە پارە کە ی،
بە لام کە سی سەریە ست ناکریت بە چاکەکانی.

هەروەها وتویەتی: حەزم دە کرد گۆییە کم هە بوایە کە سبە ی مردم گۆیم لێ بووایە کە
چی دە وتریت.

^١ . مەلب چاویکیانی لە یەکیەک لە جەنگەکاندا لە دەست دابوو.

هەروەها هاوێژانی پێغه مەبەر - خوا لێیان پازى بێت - ستایشیان کردووە لەو سیفات و پەوشتە باشانەى تیايدا بینىویانە، هەربۆیە عەبدوللای کۆپى زوێر لەبارەى (مەلب) هەو دەفەر مۆیت: ئەمە گەورە و سەردارى خەلکى عێراقە.

هەروەها (قطرى بن الفجاءة) لەبارەى هەو و توبەى: ئەو لە شەپدا شێرێکى نازا و پێویەکی فێلباز و بەلا بوو.

ئیسحاقى سەبیعی لەبارەى هەو گوتوبەى: ((فەرماندەى ئەم نەبینووە لە مەلب گیان بەختکەر تر بێت، یان لەو نازاتر بێت لە پوبە پوویوونە وەدا، یان هێندەى ئەو دور بێ لەو کەسەى پقى لێبەتى یان، هێندەى ئەو نزیک بێت لەو کەسەى کە چارەى دەوێت خوێشى دەوێت)).

هەروەها (المغيرة بن حبناء) هۆنراوەیەکی پیاو دەهۆنێتەو و دەلێت:

أَمْسى العباد لعمري لاغياث لهم	إلا المهلَب بعد الله والمطر
هذا وجود ويحمي عن ديارهم	وذا يعيش به الأنعام والشجر

حەجاج (ئومەبیەى کۆپى عەبدالله) ی لە فەرمانرەوایەتى خۆراسان لابردبوو و (مەلب) کۆپى ئەبو صفەر) ی کردە فەرمانرەوای، (مەلب) هەر لەوێ سالى ٨٢ ك كۆچى دواى کرد کە لە سالى ٧٧ ك هەو فەرمانرەوای ئەوێ بوو.

كاتێك هێشتا لاو بوو نیشانەكانى نازایەتى و زیرەكى تیا بە دەركەوتن، دەگێرێتەو کە باوكى (مەلب) پۆژێك لە گەل دە لە كۆپەكانى پۆیشت، بۆلای خەلیفە عومەرى كۆپى خەتاب - خوای لێى پازى بێت - (مەلب) یەكێك بوو لەوان، ئینجا خەلیفە عومەر سەرسام بوو بە زیرەكى و لەخواترسانى ئەو، بە باوكى فەرموو: ئەمە گەورە و سەردارى كۆپەكانتە.

١. واتە: خەلکى و مەزقەكان بۆنەتە کەسانێك هیچ پشت و پەناو یارمەتیبەکیان نیە لەدواى خودا بێجگە لە (مەلب) و باران. ئەمیان دەبەخشێت و مال و لانکەکانیان بۆ دەپارێزێت... ئەویش (باران) نازەل و یرمخەکان پێى دەژین.

(مهلېب) له جیهادکردن دژي فارسهکان به شداربوو، له جهنگي قادسیه له ژیر
سهرکردایه تی هاوړلی به پړزی پیغه مېهر (سه عدي کوپی نه بی وه قاصص) دا، له سهرده می
خلیفه علی کوپی نه بو تالیب دا - خوا لئی پازی بیت - بووه په کیک له سهرکرده کان.
(مهلېب) په کیک بوو له نازاترینی که سهکان، به صره ی پاراست له ه لکه پاوه کان،
له لکه لیان چه ندین شه پی به ناویانگی کردووه له نه مواز، له بهر نه وه به به صره یان
ووتووه (به صره ی مهلب).

گه وره یه کی وه جاخزاده و خانه دان و شکودار بووه، ده گپنه وه که له سهرده می
خه لافه تی عه بدولای کوپی زویتردا ده چیت بولای بق مه ککه، عبدالله به دوقولی پرس و
پاویژی له گه ل ده کات، نینجا (عبدالله بن صفوان بن أمیه بن خلف بن وهب القرشی
الجمحی) خوی ده کات به ژوردا و ده لیت: نه ی نه میری پرواداران نه مه کی په نه مړو نوی
به خویه وه خه ریک کردووه ؟

فرمووی: ثایا نایناسیت؟!

وتی: نه خیر.

فرمووی: نه مه گوره و سهرداری خه لکی عیراقه !

وتی: که واته مهلب کوپی نه بو صوفره یه !

فرمووی: به لی.

نینجا مهلب وتی: نه مه کی په نه ی نه میری پرواداران؟

فرمووی: نه مه ش گوره و سهرداری قورپه یشه.

وتی: که واته عبدالله ی کوپی سه فوانه.

فرمووی: به لی.

له سه مه رقه ند چاویکی له ده ست دا کاتیک سه عیدی کوپی عوسمانی کوپی عه فغان -
خوا لئی پازی بیت - نه وتی گرت، له سهرده می معاویه ی کوپی نه بو سوفیان دا - خوی

لئی پازی بیټ – که (مهلَب) ی له گه لی بووه له وشه په دا، هه روه ها له و غه زایه دا چاوی سه عیدیش دهرده هینری.

هه روه ها تیایدا چاوی (طلحة بن عبدالله بن خلف الخزاعي) ناسراو به (طلحة^١ الطلحات) ی به داویانگ به به خشنده یی و نان بده یی دهرهینرا، له و باره یه وه مهلب ده لیت:

لئن ذهب عيني لقد بقيت نفسي وفيها بحمد الله عن تلك ما ينسى
إذا ماجاء أمر الله أعيأ خيولنا ولا بد أن تعمى العيون لدى الرمس

ده لیتن (مهلَب) فه رمان په وای خوراسان بووه هه تا مردن به رۆکی گرت، کاتی سه ره مه رگ کوپه که ی خۆی (یه زید) ی کرده جینشینی خۆی و کاروباره کانی پی پاسپارد، پیتی ووت: کوپی خۆم زمان و چاوت بیهسته وه.

پاشان له مانگی (ذي الحجة) ی سالی ٨٢ ک کوچی دوا یی کرد له گوندیک پیتی ده و ترا (زاغول) له ده وریو به یی (مرو الرون) له ویلایه تی خوراسان، ده شلین سالی ٨٢ ک مردوه. مهلب کوپی نه بو صوفره له سه ر دلسوزیه که ی بۆ ده ولت و خۆیه ختکردنی له به ره نگاریو نه وه ی هه لگه پاره کاندایه لات کرا و کرایه فه رمان په وای خوراسان سالی ٧٨ ک، له سه ر وه سیه تی خلیفه عه بدوله لیک ئینجا له پایته خته که (مرو) دابه زی، پاشان دهستی کرد به گنپانه وه ی هیممی و ناسایش و یاسا بۆ ولات، بۆ یه که م جار و پاش چوارده سال.

پاشان سه ر له نوئ سالی ٨٠ ک سه ر کردایه تی سوپا کانی کرد به ره و پۆژه لات بۆ ولاتی تورکمانستان، مهلب به خۆی به پویاری (بلغ سیحون) دا په په وه و له (کش) دابه زی، پاشان دهستی کرد به په لاهاردانی ولاته که به هیرشی به رده وام و کۆلی نه ده دا له جیهاد کردن، نه سپ سواره کانی هه ندیکی له سه مه رقه ند بوون، هه ندیکیشیان له (بخارستان) و هه ندیکی قریان له (گزارستان) و هه ندیکیش له (بست) بوو.

(مهلَب) یه زیدی کوپی نارد بۆ ولاتی (الخل)، له سه ر داخوازی و ویستی کوپه مامی پاشا، پاشاکه ی ناوی (شبل) بوو، پاشا (شبل) به کوپه مامه که ی زانی و کوشتی.

بەلام يەزىدى كورې مەلب تۈانى ئامانجەكانى ھەلمەتكەي بەدى بەيئەت، ئاچارى كرد
لەگەلى رېك بىكەوئەت و فېدىيە بىدات، پاش ئەوۋەي لەپوۋى سەريازىيەۋە بەزاندەي و تەنگى پى
ھەلچنى لەگەمارۋدانى قەلاگەي (شېل).

ۋە كورې دوۋەمى بەناۋى (ھېيىپ) ئارد بۆ (رابىنچى)، داي بەسەر فەرمانپەرۋاى
(بخارىستان) دا بە چل ھەزارەۋە، ئىنجا بەشېك لەخەلگى (بخارى) ھەستان بەپاكردن و
خۇشاردەنەۋە لەيەكتەك لەگوندەكاندا، لەوئىش ھەلى كەندن و پاشان بەسەرگەوتوۋىي
گەرايەۋە بۆلاى باۋكى^١.

لە ۋەسىيەتەكانى بۆ كورپەكانى:

پىئويستە لە شەردا بە ھەرسەلە و قىل بازىن، كە ئەۋە بەسود ترە ۋەك لە ئازايەتى،
گەر پوپە پوپوۋەۋە ھەبوۋ مەرگىش ھەيە.... ئامۇزگاريتان دەكەم بەخوئىندەۋەي قورئان
و ھىربوۋنى سۈننەتەكان و ئاكارى پىياۋچاكان و نەكەن چەپەچپ و قسە نۆر بىكەن لە كۆپ
و دانىشتەكانتائدا^٢.

پاش مردنى مەلب ھەجاج كورپەكەي كوردە فەرمانپەرۋاى خۇراسان، يەزىد سالى ٨٤
ھەستا بەگرتنى قەلاى (بازىجىس يان بازىجىس)، كە (نيزك) لەۋى بارگەي خستېۋو، پاش
ئەۋەي چاۋى خستە سەر و دلىيا بوۋ لە چۆل بوۋنى قەلاگە بەدەرچوۋنى (نيزك) لىي
بۆي چوۋ و گەمارۋى قەلاگەي دا وگرتنى مسۆگر كرد، ھەروەھا دەستى گرت بەسەر
ھەرچى لەناۋىدا بوۋ لە مال و سامان و چەك و شەمەك.

پاشان ھەجاج يەزىدى كورپە مەلبى لەسەر كار لاڭرد و بەندى كرد و براكەي خۆي
(مفضل) ي كوردە فەرمانپەرۋاى خۇراسان ئەۋەش سالى ٨٥ ك بوۋ، بۆ ماۋەي نۆ مانگ،
لەۋ ماۋەيەدا ھەستا بە پەلاماردانى (بازىجىس) وگرتنى و ھەروەھا پەلامارى (أخروى) و
(ئومان) يشى دا و دەستى بەسەردا گرتن.

پاشان ھەجاج ئەمىشى لاڭرد و (قتيبة بن مسلم الباهلى) لەجىگەي دانا لە خۇراسان.

١. سەبىرى (الكامل في التاريخ) بىكە.

٢. سەبىرى (التاريخ الطبري) بىكە.

(قتیبە بن مسلم الباهلی) ئەوسەركردەيەي كە كوشتن و دئسۆزیشی بۆ ھەجەج بوو

(قتیبە) کوپی (مسلم) کوپی (عمرو) کوپی (حصین) کوپی (الأمیر) کوپی (أبو حفص الباهلی) ە، باوکی کە موسلیمی کوپی ەمەرە یەکتێک بوو لە ھاوہ لانی (مصعب کوپی زبیر)ی فەرمانپەرەوای عێراق کە لەلایەن (عبدالله کوپی زوبیر)ی برابەرەو دانرابوو، شانبەشانی ئەو شەپی کرد لە جەنگی دژ بە عەبدولمەلیکی کوپی مەروان داسالی ٧٢ک. قوتەیبە لەسەر پەشتی ئەسپەکان و ھاوپی لەگەڵ شمشیر و پەمبازیدا گەورەبوو، ھەزی لە سوارچاکی بوو، ناوچەیی عێراق بەناوبانگ بوو بە زۆری ئازاوە و پەشتوی و شۆرەشەکان، لەبەر ئەوە ھەموو فەرمانپەرەوکانی عێراق کاریان دەکرد بۆ خەریک کردنی خەلکەکی بە غەزاکانەو بۆ بەکارخەستنی وزە جەنگیەکانیان لە خەزمەتی ئیسلام و بلاوکردنەوہی بانگەوازی ئیسلام دا.

خاکی عێراق بێکەیی لێوہ دەرجوونی ھەلمەت و ھێرشە سەربازییەکان بوو لەبەرەو پوژھەلانی دەولەتی ئیسلامیەوہ، قوتەیبە ھەر لە سەرەتای لاویەوہ لەم ھەلمەتەدا بەشداری کرد و ئازایەتیەکی لەپادەبەدەر و بەھرەییەکی سەرکردایەتی ناوازی نیشاندا، سەرنجی ھەمووانی بەلای خۆیدا پاکیشا بەتایبەتی (مھلب بن أبی صفەر) کە شارەزابوو لە ناسینی پالەوان و کەنزی پیاوہکاندا و لێی خۆیندەوہ و تێی پوانی کە ئەو دەبێتە یەکتێک لە گەورەترین پیاوہکانی ئیسلام، پێشنیاری کرد بۆ ھەجەجی کوپی یوسف کە پالەوان و ئازاکانی خۆشدەویست، ھەندیک ئەرکی پێ سپارد تاکو تاقی بکاتەوہ پێی، پادەیی دروستی ھەڵبژاردنەکی (مھلب) بزانیت لەبارەوہ.

حه جاج. کوپی یوسفی سه قهفی // ۴۳۳

سه رکردهی فتوحاته ئیسلامیه کانی کرد له ولاتانی ئاسیای ناوه پاست له سه رده می
حه جاج دا پاش نه وهی که ولاتی خوراسانی دایه دهستی له سالی ۸۶ک دا پاش لابرندی
(مفضل بن المهلب بن ابي صفره) وهک باسما ن کرد.

له خانهی فرمانپه وایه تی و سه رکرده تی له سالی ۴۹ک له خاکی عیراق له دایک بوو،
کاتیک پی گه می زانسته کان و فیه و قورئان فیروو، پاشان فیری ئه سب سواری و
هونه رکهانی جهنگ بوو، که هیشتا گه نجیکی تازه لاو بوو بلیمه تی و هه لکه وتوویی تیدا
ده رکهوت، دهستی گرت به سه ر خوراساندا که نه و کات کاریه دهستی هه جاج بوو و له ژیر
فرمان و فرمانپه وایه تی هه جاج دا بوو، گوئی به هیچ نه ده دا بیجگه له جیهاد کردن.

کاتیک گه یشته خوراسان سالی ۸۶ک به هه ول و هیمه تیه وه له شه پی (ماوراء
النهرین) دا سه رکهوت له خوراسان نیشته جی بوو و سیانزه سال مایه وه، ئینجا دهستی
کرد به پۆیشتن بۆ گرتنی هه موو پۆژه لات، ئینجا (مه دائن)ی ئازاد کرد هه روهک (خوارزم
) و (سجستان)، تا گه یشته (سه مه رقه ند) و گه مارۆیه کی توندی خسته سه ر، ئینجا
خه لکه که ی پیکه وتن له گه لی بۆ پیدانی سه رانه.

(صفد) پویه پوی بوونه وه و کۆبوونه وه له دژی و نه ویش شه پی کرد له گه لیان له
(شومان) شه پیکی قورس و ترسناک تاکو تیکی شکاندن، ئینجا پۆی به ره و (بیکنده) که
کۆتا شاری (بوخارستان) هه و کۆمه لیان به ست بۆی له (صفر) و ناوچه کانی دواتر، له
هه موو لایه که وه ده وریان دا، سیخوپی هه بوو له ناو دوژمن هه والیان بۆ ده هینا، ئینجا
دوژمن پاره یه کی نۆدی پیدان تاکو (قوته یبه) وازیان لی به یئیت، نه وانیش هاتن و خاویان
ده کرده وه له شه پکردن و به ریه ستیان بۆ دروست ده کرد، نه ویش کوشتنی، پاشان
سوپاکه ی کۆکرده وه و وتاریکی بۆدان و هانی دان بۆ شه پکردن، هه ربۆیه شه پیکی
توندیان کرد، ناوچه ی (طوق)یان گرت و سامان و دهسته که وتیکیان که مه زنده ناکریت
به ده ستیان هینا.

پاشان پوی کرده صین، نه و شارانه ی که له ده وریه ریدا بوو هه مووی ئازاد کرد،
سه رکهوت به سه ریدا، سه رانه ی له سه ر دانان، ئینجا ولاتی (ماوراء النهرین) هه مووی که وته

دەستى و خۇيان دا بەدەستەوہ تاكو گەيشتە شوراكەي صين، سيانزە سال شەپى كىرد، چەكى تيا دانەنا، تاكو ئەوكاتەي كە خەلىفە وەلىدى كوپى عەبدولمەلىك مىرد، (سولەيمانى كوپى عەبدولمەلىك)ى براى لەدواي خۇي كىردە جىنشين، لەنيوانياندا ناكۆكيەك مەبوو، ويشتى شۆپش بەرپا بىكات لەدۆي سولەيمان ھەربۆيە لەنيوانياندا ناكۆكيەكى توند پويىدا و يەكۆك لەسەربازەكانى خۇي سالى ۹۶ك لە شارىك كە ناوي (فرغانە) بوو كوشتى.

قوتەيبە لەسەر ھەمان نەخشەي خىزان و خانەوادەي (مەلب) دەپويشت، كە بريعتى بوو لە نەخشە و پلانى ليدانە خىرا و بەھىز و يەك لەدواي يەكەكان لە دوزمن، ماوہى نەدەدانى بۇ كۆبوونەوہ و پلان دانان بۇ پەرچدانەوہى ھىرشى سەر موسولمانان، بەلام لەوہدا باشتر بوو لە (مەلب) كە بۇ ھەموو ھەلمەتۆك نەخشەيەكى جياوازي دادەنا، كە ئامانچ و مەبەستىكى ديارىكراوى مەبوو، پاشان ھەموو ھىزى خۇي دەنارد بۇ گەيشتن بە ئامانجەكەي.

قوتەيبەي كوپى موسليم ھەستا بە دابەشكرىنى كارەكانى بەسەر چوار قۇناغدا، لە ھەركام لەو قۇناغانەدا گىرتنى لايەك و ناوچەيەكى فراوانى تيا بەدى ھىنا كە جىپىتى دەولەتى ئەمەوى تيا جىگىر بوو، كە بەم جۆرە بوو:

قۇناغى يەكەم:

قوتەيبە لەم قۇناغدا ھەستا بە ھەلمەتى ھىرشكرىنە سەر (طخارستان)ى خواروو و گىتراپەوہ ژىر پكىفى دەولەتى ئەمەوى، ئەوہش سالى ۸۶ك پويىدا، (طخارستان)ى خواروو ئىستا بەشىكە لە ئەفغانستان و پاكستان.

قۇناغى دووہم:

تيايدا سەركردايەتى ھەلمەتەكەي كىرد بۇ سەر (بوخارا) - كە ئىستا دەكەوتتە ئۆزبەكستانەوہ - لەنيوان سالى ۸۸ - ۹۰ك، لەو ماوہيەدا بخاراي گىرت لەگەل گوند و قەلاكانى چواردەورى، كە يەكۆك بوو لە گىرنگىرەين شار و ولاتەكانى (ماوربا النھر) و چىترىنيان لەپوي دانىشتوانەوہ و پارىزراوترىنيان بەھۆي قەلاكانەوہ.

قۇناغى سىيەم:

بەردەوام بوو لە سالى ۹۱ ك ۹۲ك، كه تيايدا قوتەيبە توانى ئىسلام بلالو بكتەو و
بيچەسپىنىت لە دۆلى پوبارى - جيحون - دا بەگشتى، هەرمى سەجستانى گرت كه
ئىستا لە ئىرانە، هەروەها ناوچەى (خوارزم) و پەلى هاويشت و گەيشته (سەمەرقەند) لە
ناوچەرگەى ئاسيا و لكاندننى بە دەولەتى ئەمەويەو.

قۇناغى چولرەم:

لە سالى ۹۴ - ۹۶ك دريژەى كيشا، تيايدا قوتەيبە ناوچەى پوبارى (جيحون) ى گرت
بەو شارانەشەو كه لەناويدا هەبوون، پاشان چوو خاكى صينەو، پىي خستە ناويەو
و گەيشته شارى (كاشغر) و كرديە بنكەيەكى ئىسلامى، ئەو ش كۆتا ناوچەبوو كه
سوپاي ئىسلامى پىي گەيشت لە ئاسيا لە پۆژەلاتەرە، هيج كام لە موسولمانان هەرگيز
لەدواى ئەو نەگەيشته ناوچەيەكى دورتر لەوئ.

كاتىك موسولمانە يەكەمىنەكان هەستان بە بزوتنەوەى فەتحي ئىسلامى لە پۆژەلات
دا دوو جۆر پەگەزى مەزبى هەبوون لەم ناوچەيە نيشتهجى بوون، خىلە ساسانىەكان
(فارس) و خىلە توركەكان، پوبارى (المرغاب) بەريەستى جياكەرەوەى نىوان هەردووكان
بوو، خىلە فارسىەكان لەسەردەمى خەليفەكانى راشيدىن دا هاتنە نىو ئىسلامەو.

بەلام خىلەكانى تورك كه زۆرتريبيان لە ژمارە و بەربلاوترىبيان توركەكانى (الغزىة) و
توركەكانى (القراخطاي) و توركەكانى (قەوقان) و توركەكانى (الايچور) و توركەكانى
(البلغار) و توركەكانى (المغول) بوون.

قوتەيبە توانى ئەو ولاتانە داگير بكات كه ئەمۆ ناويان (كۆمارەكانى ئىسلامى)ە، كه
لەناو يەكيەتى سۆفيه تدا بوو، چوو هەتا سنورەكانى صين، هيج شتىك هيرش و
هەلمەتەكانى نەوستاند مردنى حەجاج نەبيت پاشان خەليفە وەليدى كوپى عەبدولمەليك
كه براكەى (سليمانى كوپى عەبدولمەليك)ى كردە جىنشيني خۆى، ئىدى ئەوەبوو پقى لە
قوتەيبە بوو، چونكه ئەو لايەنگرى وەليد بوو كاتىك ويسى براكەى لە فەرمانپەرەوايەتى
هيند لايدات.

کوژرانی قوته یبهی کوپی موسلیم - بهر جهات بیت

(ئین کثیر) له پەرتوکی (البدایة والنهاية) باسی کوژرانی قوته یبهی کردوو له روداوێکانی سالی ۹۶ کۆچی دا و ده لیت:

ئەو بوو سەرباز و سوپاکانی کۆکردەو و بریاری دا سولەیمانی کوپی عەبدولمەلیک له خەلیفایەتی لایەت و لای هەلبەگەرتهو، باسی هەول و شەپەکانی و دادپەرەری خۆی و پێدانی پارە ی نۆزی بۆکردن، کاتێک له قسەکی تەواو بوو کەس گوێی به قسەکانی نەدا، ئینجا دەستی کرد به لۆمە و سەرزەنشێیان، دەستە دەستە و کۆمەل کۆمەل، ئەوانیش بەو تەرەپ بوون و لای دورکەوتنەو و خۆیان جیا کردەو، کاریان یەکشەست بۆ سەرپێچیکردنی، هەولی کوشتیان دا، ئەوێ کە بەو بەرپر سياریه تیه هەستا پیاویک بوو پێیان دەوت: (وکیع بن أبی أسود)، کۆمەلێکی نۆزی کۆکردەو، پاشان لای پاپەری وازی لینەهێنا تاکو له مانگی (ذی الحجة) ی هەمان سالدا کوشتی، هەروەها له گەل ئەو دا یانزە پیاو له برا و برازاکانیشی کوشت.

کەسیان نەمایەو بێجگە له (ضرار بن مسلم)، دایکی (غراء بنت ضرار بن القعقاع بن معبد بن سعد بن زرارە) بوو، خالۆکانی پاراستیان، هەروەها (عەمری کوپی مسلم) کاریه دەستی (جوزجان) بوو.

قوته یبه و عبدالرحمن و عبدالله و عبیدالله و صالح و یەسار ئەوانه کوپانی مسلم بوون و چوار له کوپەکانیشیان هەموویان وهکیعی کوپی ئەسوود کوشتنی.

قوته یبهی کوپی موسلیم یه کێک بوو له گەرە فەرمانده و باشتەرینه کانیان، یه کێک بوو له سەرکرده و هاجازاده و گەرەکان، ئازا و به جەرگ و خاوهن جهنگ و سەرکەوتنه

شادی به خش و بیروچونه په سندهکان بوو، خوی گوره له سهر دهستی نه ودا
خه لگیکي نوری هیدایهت دا که ته نها خوا ژماره یان ده زانیت، موسولمان بوون و خویان
ناسی، زوریک له ولات و ناوچه گورهکان و شاره مه زنهکانی نازادکرد وهک باسکرا، خوی
گوره ههول و کوششه که ی لی وون نابیت و ماندوبوون و جیهاده که ی بی بهر ناکات.

به لام پی هه لخلیسکا هه لخلیسکانیک که مردنه که ی له ودا بوو، کاریکي کرد لوتی
تیایدا شکا، هه لگه رایوه و مهرگی خوی پیشخست، له کومه ل جیابوویه وه و په کپیزی
موسولمانانی تیکدا، به لام پیش خوی کاره باشهکانی نارویه که خوی گوره خراپهکانی
پی ده سرپته وه، باشهکانی پی زیاد دهکات، خوا ده یبه خش و لیتی خوش ده بیت، — ان
شالله — خوا نه و فیل و هونه رانه ی که له بهر هنگاریوونه وهی دوزمناندا به کاری ده هینا
لی وهرده گریت.

مردنه که ی له (فرغانه) بوو له وپه پی ولاتی خوراسان، له مانگی (ذي الحجة) ی سالی
۹۶ک، که ته مه نی ۴۸ سال بوو، باوکی (أبو صالح مسلم) په کیک بوو له وانه ی که له گه ل
موصعه بی کوپی زوبیر دا کوژا.

ماوه ی فرمانپه وایه تی نه و له خوراسان ده سال بوو، سود و قازاچ و خیریکي نوری
به خوی و به و ناوچه یه ش گه یاند.

چاره‌نوسی بکوژە‌که‌ی قوته‌یبه

(وکیع بن أسود) بکوژی قوته‌یبه و خانه‌واده‌که‌ی بوو، که‌لله سهری قوته‌یبه‌ی نارد بۆ خەلیفه (سلیمان) و پایه و به‌ختیاری لای ئەوه‌وه به‌ده‌سته‌یتنا، هه‌روه‌ها (سلیمان) به‌ فرمانی خۆی کردی به‌ فرمانڕه‌وای خۆراسان وه‌ك به‌خشش و دیاریه‌ك بۆ ئەوه‌ی که‌ کردی.

به‌لام خوای گه‌وره‌ ویستی وا بوو پاستی ناشکرا بیت و سزای ناپاکه‌ بکوژە‌که‌ بدات، له‌ وکاته‌ دا (یزید بن المهلب) ده‌یویست بگه‌ڕێته‌وه‌ سهر کاری خۆی که‌ فرمانڕه‌وای خۆراسان بوو پیشتر و حه‌جاج لای بردبوو، هه‌ریۆیه‌ وه‌فدیکی نارد بۆ لای خەلیفه به‌سه‌رکردایه‌تی (عبدالرحمن بن الأهم) تاكو به‌باش ناوی به‌یتن و به‌رگری لی بکه‌ن لای خەلیفه بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی خۆراسان و پینگه‌ و کاری وه‌کیعی بکوژی قوته‌یبه‌ش بێتفه‌ خواری و به‌که‌م باسی بکه‌ن.

هه‌ر به‌پاستیش وابوو (ئین ئەهتەم) ئیشه‌که‌ی خۆی به‌ سه‌رکه‌تویی نه‌نجام دا، که‌ سه‌یکی فیلّ باز و زیره‌ك بوو، وازی له‌ خەلیفه نه‌هێنا تاكو وه‌کیعی له‌ سه‌ر کاری خۆراسان لابرد پاش نزیکه‌ی ده‌ مانگ له‌ فرمانڕه‌وایه‌تی کردنی، (یه‌زیدی کوپی مه‌لب)ی کرده‌ فرمانڕه‌وای ئەوی و عیراقیش.

سلیمان ناردی به‌دوای وه‌کیع دا و فرمانیکی له‌گه‌ڵ نێرده‌که‌ ناردبوو بۆ ده‌ستگیرکردنی وه‌کیع، چونکه‌ بۆ خەلیفه ده‌رکه‌وت که‌ وه‌کیع فیلّی لیکردووه‌ له‌وه‌ی که‌ گوايا قوته‌یبه‌ لێی هه‌لگه‌پاوه‌ته‌وه‌، بۆی ده‌رکه‌وت که‌ خیلّی (قیس) پاستی بۆچون که‌

قوته ییهی کوپی مسلم وازی له گوئیایسه لی خلیفه سلیمان نه هیئاوه و لیتی مه لئه گه پاوه ته وه.

خلیفه فرمانی کرد وه کیع ده ستگیر بکریت و به کوت و به ندکراوی بینرین بۆلای.
ئینجا (مخلد بن یزید بن المهلب) بۆی چوو و وه کیعی گرت و به ندی کرد و پاشان (یزید بن المهلب) چوو بۆ وه رگرتنی خۆراسان و تیایدا نیشته جی بوو.

به م جۆره بوو پاداشتی وه کیع کوپی شه بی نه سوهد که سه رکردایه تی ناژاوه که ی کرد
دژی قوته ییه و هه ستا به نه جامدانی قه سابخانه یه کی قیزه ون، که تیایدا خانه واده ی
قوته ییه ی له ناویرد و قه لاچۆی کردن، کرده وه گه لیککی نه جام دا که خوا و پیغه مبه ره که ی
پیتی پازی نین، وای له خلیفه گه یاند که قوته ییه لیتی مه لئه گه پاوه ته وه، جا چهند مانگیك
تی نه په پی و راستیه که ی ده رکه وت، به لام پاش کوژرانی نه و سه رکرده موسولمانه، که
له سه ر دهستی نه و چهندین فته کرا و خزمه تی کی زوری به ئیسلام کرد.

هه رچی (ئوبن نه هتم) یشه (یه زیدی کوپی مهلب) به لیتی سه د هه زار دره می پێدا،
به لام به لینه که ی نه برده سه ر..... هه میشه سیاست و ده سه لات ئابه م جۆره
بووه...!!!.

سەرکرده (محمدی کوری قاسمی سهقه فی) و نازادکردنی (السند) - پاکستان - و هیندستان و کوتاییهاتنی پاش مردنی چه جاج

ولاتی (سند) پاکستان و هیندستان عه رب مهر له سهردهمی خلیفهکانی راشیدیینه وه
پیتی ناشنابوون، پاش گرتنی ولاتی فارس و هه لاتنی (کیسرای) پاشای فارس و
په نابردنی بق پاشاکانی دراوستی ولاته که ی، له سهروشیانه وه پاشای (السند) پاکستان،
به جوریک نه م پاشایه هاوکاری (کیسرای) فارسی کرد به مال و سامان و چه ک، (البلاذری)
باسی ده سپتکی هه لمه ته کانن نیسلامی کردوه بۆسه ر ولاتی (سند) پاکستان له
سهردهمی خلیفه ی راشید (عومهری کوری خه تاب) دا، پاشان له سهردهمی پیتشه وا عه لی
کوری نه بو تالیب دا.

(بلاذری) له په رتوکی (فتوح البلدان) دا باسی کردوه که نه و هۆکارا به ی بوونه هۆی
نه وه ی موسولمانان ولاتی (سند) نازاد بکه ن بریتی بوو له وه ی بۆیان ده رکهوت
هاوپه یمانیتتی له نیوان (سند) و (تورک) هه یه، به جوریک (مهلپ بن ابی صفره) ده ری
خست که له سهردهمی معاویه ی کوری نه بو سوفیان دا هه ژده نه سپ سواری تورک له
شاری (قه یقان) ی هیند بوون.

۱. سه بری (فتوح البلدان) ی (بلاذری) بکه، ولاتی (سند) لای عه رب ده کریت به نه و ناوچه وه، نه وایش
(هه ریمی پۆژه لاتنی چپای سلیمان) که نیستا به (سند و سجاب) ناسراوه و هه ریمتکی به پیت و به که شه به و
شوینی نیشته جی بوونه، ناوچه که ی تر ده که ویتنه (پۆژئاوی چپای سلیمان) که نه مرق به نه فغانستان و
بلوچستان ناسراوه که ناوچه به کی وشک و بی ناو و په قان و پر له شاخه، که بی پیته و هه چی لی ناو پیت.

ئەوێش بووێه هۆی ناردنی چەند هەلمەتییکی سەربازی بە سەركردایەتی (عبدالله کوپی سوان) و (سەنان کوپی سەلەمەیی کوپی حبق الهذلی) و (مکران) ئازادکرا و کردی بە یەكێك لە شارە ئیسلامیەکان.

هۆکارنکی گرنکتر لەوێ ئەوێه بوو کە لە سەردەمی هەلگەپاوەکاندا هەندێک لە چەتە و پێگرەکانی هیند هەلیان کوتایە سەر کەشتیەک کە ئافرەتی موسولمانانی هەلگرتبوو و پاشای دورگەیی (یاقوت) ناردبوونی بۆلای حەجەجی سەقەفی و یەكێك لە ئافرەتەکانی ناویان بە دەنگی بەرز هاواری کرد، هۆی حەجەج لە کوئی؟.

هەوالە کە گەیشتهوێه بە حەجەج و ئەویش ووتی: بەلێ سەرم لە پێتە و ئامادەم.^١
حەجەج ناردی بۆلای پاشای هیند (واهر) و داوای لێکرد ئافرەتە موسولمانەکان ئازاد بکات، ئەویش گوتی: کۆمەلێک دز و پێگر گرتوینان کە توانام ناشکی بە سەریاندا.

هەربۆیە حەجەج (عبدالله کوپی بنهان)ی نارد بۆ (دییل) - کە بریتیە لە شاری کراتشیە - بەلام کوشتیان، ئینجا دووبارە فرمانی کردەوێه بە سەر (بدیل کوپی طهفة

١ پەرتووکە میژوووییەکان باسیان کردووە کە ئەم بودلوێه سالی ٨٨٨ ک بویدلوێه کە کەشتیەکی عەرەبی لە دورگەیی یاقوتەوێه - ولاتی سیلان - هاتیوو کۆمەلێک ئافرەتی موسولمانی لە سەربوو کە باوکیان مردبوو بەختوکیان بە ماپوو لەوتیدەر، هەربۆیە بریاری گەشتکردن دەدەن مۆ نیشتهجێ بوون لە عێراق، پاشای سیلان ئەمەیی بە دەرفەت زانی بۆ مزیک بوونەوێه لە عەرەب هەربۆیە رازی بوو بە گەشتەکان، چەندین خەلات و دیاری کردە کەشتیەکەوێه و بۆ حەجەج و خەلیفە ولیدی کوپی عبدالملك.

کاتێک کەشتیەکە لە پێگادا بوو بۆ بەندەری بەسره، بە بەندەری (دییل)ی ولاتی (سند) پاکستان دا تێپەڕی هەندێک پێگر لە (سند)وێه دەریەزین بۆیان و دەستیان گرت بە سەریاندا.

ئینجا حەجەج نامەیی نوسی بۆ پاشای (سند) داوای لێکرد ئافرەتە موسولمانەکان و کەشتیەکەش بەر بەدات کەچی ئەو داوای لێبواردنی کرد بەبیانوی ئەوێه کە پێنەرەکان چەتە و پێگرەکانن و دەسلاتیان نیە بە سەریاندا.

پاشا حەجەج زانی و مۆی دەرکەوت کە ئافرەتەکان لە بەندیخانەیی شای (السند) لە بەندیخانەیی (دییل) بەندکران، هەربۆیە حەجەج چەند هەلمەتییکی یەك بەلواکی یەکی پەوانە کرد مۆ ئازادکردنی ئافرەتە موسولمانەکان، تەنانە سوپایەکی پەوانە کرد بە سەركردایەتی (محمد کوپی قاسم) ئەو ناوچەیی گرت و سەركەوتنی بە دەستێنا.

البجلی) که له عه ممانه وه بپروات بۆ (دیبل) شهویش پۆی، به لام هینده کان توانیان که ماری پۆی بدهن و ههروه ها شهویش بکوژن.

لیهروه چه جاج سالی ٨٩ ک ئەم سه رکرده گه نچه که م ته مهنه ی نارد (محمدی کوپی قاسمی سه قه فی) تا کو سه رکردایه تی سوپایه ک بکات بۆ گرتنی ولاتی (سند) و (هند)، ههروه ها شش هه زار جهنگاوه ری له شام بۆ کوکرده وه به باشتترین شیوه ته یار و ناماده ی کردن.

ئه و سه رکرده گه نچه (محمد کوپی قاسمی سه قه فی) کتیه که ره وانه ی (سند) کرا بۆ داگیرکردنی له کاتی که ئه و هیشتا ته مهنی چه فده سال بوو؟

بریتیه له سه رکرده ی گه نچ (محمد) ی کوپی (قاسم) کوپی (محمد) کوپی (چه که م) کوپی (ته بی عه قیل) ی سه قه فی، سالی ٧٢ ک له عیراق له دایک بووه، (قاسم) ی باوکی هات بۆ عیراق بۆ به شداری کردن له جهگی نیتوان ئیبن زوبیر و عه بدولمه لیک دا هه ره له وی مایه وه و نیشته جی بوو، شایانی باسه ئه و کوپی مامی چه جاجی سه قه فی بوو.

خانه واده ی محمدی کوپی قاسم به وه به ناویانگ بوون که خانه واده ی سه رکرده و فره مانده و نه میره کانن، هه ریۆیه ئەم گه نچه هه ره له مندالیه وه ناویانگی به نازایه تی و به جهرگی پۆیشتبوو و ته نانه ت شاعیرێک له باره یه وه ده یووت:

إن المنايا أصبحت مختالة بمحمد بن القاسم بن محمد

ساس الجیوش لسبع عشرة حجة یا قرب ذلك سؤداً من مولد

چه جاج باوکی محمد (قاسم) ی کرده فره مانپه وای به صهره^١، (محمد) یش هه ره له وی گه وره بوو و ههروه ها ش له شاری (واسط) که چه جاج دروستی کرد.

^١ . باوکی محمدی کوپی قاسم و مامی چه جاجیش بوو له ممان کاندا.

حەجەج محمدى كۆپى قاسمى ھەلبۇزارد بۇ سەركردايەتى سوپاكەى گرتنى (سند) و
(ھىند) كە ھېشتا تەمەنى ھەقدە سال بوو، ئەو سالەش سالى ۸۹ك بوو، بەجۇرىك
و ەرزى شىكۆمەندى و پالەوانىتى لە ژيانى ئەم سەركردە بچوكەدا دەستى پىكرد.

كاتىك محمدى كۆپى قاسم سەركردايەتى ھەلمەتە جىھادىە ئاراستەكراوھەى ولاتى
(سند) پاكستان و ھىندستانى كرد چەند مەرجىكى بۇ حەجەج دانە كە بەلگەن لەسەر
پادەى توانا و لىوھشاوھى سەركردايەتى و پالەوانىتى محمدى كۆپى قاسم لەوانەش:

- سوپاكە بەتەواوى تەيار و ئامادەباش و بە تفاق بىت، ئاكو پىرەوى ئازادكردنەكە
نەرسەستىت، ھەربۇيە حەجەج سوپايەكى پىدا كە بە شەش ھەزار جەنگاوەرى ئامادە
بە ھەموو شتىكەو ە دەخەملا تەنەت و شتر و ئەسپان پى بوو، ھەر بەپاستى حەجەج ئەو
سوپايەى ئامادەكرد بە ھەموو شتىكەو.

- شانەشانى سوپاكە و شكانىەكە سوپا و كەشتىگەلىكى دەريايى لەگەلیدا ياوەر
بىت بۇ ئەو ەى ھىرشەكە تىكەل بىت و لە دوو قۇلەو ە بىت، حەجەج پازى بەو مەرجەش
پازى دەبىت.

- جىھادكردنە بەردەوام بىت ئاكو لە ئازادكردنى (سند) پاكستان تەواو دەبىت،
دىسان حەجەج پازى بوو.

دواى ئەو ە شەش ھەزار سەربازى تر ھاتنە سوپاكەى محمدى كۆپى قاسمەو ە لە
(شىران) ئىدى ژمارەى سوپاكەى گەيشتە ۱۲ ھەزار جەنگاوەر و پۇشتىن بەرەو ولاتى
(سند) پاكستان.

پۇشتىنى محمدى كۆپى قاسم بۇ ئەو ەتە پىرۆزە دوو ئامانجى نىك و دورى ھەبوو،
نىكەكەيان تۆلەسەندەو ە لە ھەرىكە لە (داھى) ى بت پەرسى پاشاى (سند) كە
موسولمانەكانى لە خاكەكەى خۇيدا كوشت و ھەروھە تۆلەسەندەو ە لە (محمد بن ھارون
النەرى)، ئامانجە دورەكەش گرتنى ولاتى سەند و ئەو ەى لەدواى ئەو ە دەبىت لە ولاتى
ھىندستان و بلاوكردەو ەى ئىسلام لەم ناوچە بەرفراوانەدا.

محمىدى كوپى قاسم بە سوپا بە ھىزەكەيەو جولا بەرەو (مەكران) چەند پۇژىك تيايدا مايەو، ھىزەكەي كۆكردەو پاش پۇيشتىكى دورىرئ، ئەو ش بۇ گرتنى شارى (دىبل) قايمىترىن شارى (سند)، لەپىگەكەيدا بەرەو ئەوئ شارى (قنزىور) و (أرمانىل)ى گرت، پاشان بەردەوام بوو لە پۇيشتىن تاكو لە شارى (دىبل) دابەزى، ئەو پۇژە پۇژى ھەينى بوو، كەشتىگە لە دەريارىيەكان نامىز و كەرەستەكانى گەمارۇدانىان بۇ ھىنان لەناو ئەوانەشدا ئەو ناگربار (مەنجەنيق)ە گەرەيە بوو كە ناسرايوو بە (العروس) (مەنجەنيقى بوك) كە پىويستى بە ۵۰۰ پياو ھەبوو بۇ ئىش پىكرىنى.

محمىدى كوپى قاسم ئابلۇقەيەكى قورسى خستە سەر شارى (الحصينة)، ھىندۇسەكان كۆلىان نەدا لە بەرگىرىكىن لە شارەكەيان، محمىدى كوپى قاسم بىرى لە بىرۆكەيەكى بلىمەتەنە كىردەو بۇ ئازادكرىنى شارەكە، لەوتىندەر پەرستگايەكى زۆر گەرە ھەبوو بۇ بىتىكى ناسراوى خۇيان، لەسەر لوتكەكەي (دارئالايەك)ى زۆر درىژ ھەبوو كە كۆتايىيەكەي ئالايەكى سورى گەرەي پىو ھەبوو، كە با ھەلى دەكرى ئەم ئالايە دەكەوتە جولە وەك ئەو ھى پانكەيەك بخولتتەو، لاي ئەوان شتىكى پىرۇز بوو، ھەربۇيە محمىدى كوپى قاسم فەرمانى كىر بە ئاراستەكرىنى بەردە گەرم و ناگرىنەكانى مەنجەنيقەكە بۇ ئەم دارئالايە تاكو شكاندى، ئەو دەيزانى كە ھىندۇسەكان پەش بىس لەو دياردەيە و ورەيان دەپوخىت.

ھەر بەپاستى لەگەل شكانى دارئالەكەدا و رەي بى باوھپانىش ھارەي كىر و موسولمانەكان سەرگەوتن بەسەر شارەكەدا، پاش شەپكى قورس گرتيان ، ئىدى محمىدى كوپى قاسم مزگەوتىكى لى دروست كىر، چوار ھەزار موسولمانى ھىنا و لەو شارە نىشتەجىي كىرەن بۇ دلىيابوون لە موسولمان بوونى ئەم شارە و سىپىنەو ھى ناسنامەي بىتپەرسىتى.

پاش گرتنى شارى (دىبل)ى بە ھىزىترىن و قايمىترىن قەلا و شارى پاكىستان، محمىدى كوپى قاسم درىژەي دا بە پۇيشتەكەي، بىدايە بەلاي ھەر شارىكدا دەيگرت، پەرستگاي بىتپەرستەكانى (وئنى) و بوزى ھەموو دەپوخاند، دروشمەكانى ئىسلامى تيا جىگر دەكرى

حهجاج، کوپی یوسمی سەفەفی // ٤٤٥

و موسولمانی تیا نیشته جی ده کرد و مزگوتی تیا دروست ده کرد، تاكو نه خشی ولاتی به ته وای گوپی و به پهنگیکی نیسلامیی ته وای پهنگی کرد.

محمدی کوپی قاسم توانی هندۆسه کان سەرسام بکات به که سییتی به هیز و به جەرگه که ی، سەریان سوپما له نازایه تی. و سەرکردایه تیکردنه باشه که ی بۆ سوپایه کی هینده گه وده که هیشتا نه مه نی نه گه یشتوته هه ژده سال، هه به پاستی ژماره یه کی زۆر له خه لکی (الزط) موسولمان بوون که له کۆچه ریه کان هیند بوون، له وان چوار هه زار هه نگاوه چوونه سوپاکه ی محمدی کوپی قاسمه وه و شانبه شانی نه و ده جه نگان و کاریگه ریه کی گه وده یان هه بوو له شه په که دا له به رنه وه ی شاره زای ولات بوون و زمانی هیندیان ده زانی.

هه واله کان گه یشتنه وه به پاشای بته رستی هیند (داهر)، هه ریۆیه خۆی ناماده کرد بۆ پویه پووینه وه ی موسولمانه کان به سوپایه کی گه وده وه، له گه ل سەرباز و سەربازه زله به ناو بانگه که کانیدا که بریتی بوون له فیهلکان، فیز و به خۆ سەرسامبوون چوویه ویه ناخیه وه به هۆی گه وده یی سوپاکه ی و به که م ته ماشای موسولمانه کان ده کرد.

به لام له ناکاو واقعی وپما و توشی شۆک بوو به گه رده لولی نیسلامی که له پوباری (مهران) ده په ریه وه، نه و پوباره ی له نیوان نه و موسولمانه کاندا بوو، (داهر) که به سەر پشستی فیلکی زه به لاه وه بوو خۆی بینیه وه له پویه پوی محمدی کوپی قاسم و سەربازه کانیدا، هه ردوو لا به شه په اتن شه پێک که پیشتر خاکی (سند) پاکستان شستی وای به خۆوه نه دیوو.

(داهر) که ده بینیت سەربازه کان به چواره وریا ده که ون و شمشیری موسولمانه کان ده یاندا به زه ویدا، ئینجا له سەر پشستی فیهل به هیزه که ی دیته خواره وه و به خۆیشی شه پده کات تاكو چاره نوی کۆتایی دیت و موسولمانان ده یکوژن و بکوژه که شی نه م چهند دتیه هۆنراویه ده بیژیت:

الخیل تشهد یوم داهر والقنا ... ومحمد بن القاسم بن محمد

آنی فرجت الجمع غیر معرر ... حتی علوت عظیمهم بمهتد

فترکته تحت العجاج مجندلا ... متعقر الخدين غير موسد

به کورځانی نه و پاشایه موسولمانان تۆلای خویان کرده وه و سرکه وتنیان به دی کرد و له بهر ده میان ولاتی (سند) پاکستان والابو، ژنه که ی (داهر) هستا به سوتاندنی خوی و (هیتا) ی کچی (داهر) که و ته ناو دیله کان.

پاش کوشتنی (داهر) محمدی کوپی قاسم درېژده ی به کاروانه که ی دا تاکو نامانجه گه وره تر و دوره که به دی بهینیت وک باسماں کرد پاش نه وه ی که تۆلای سنده وه له دوزمنه که ی نیسلام (داهر) هریویه شاری (راو) و پاشان (رهمانابان) ی گرت و دواتر هریمی (ساوندی) خویان دا به دهسته وه و موسولمان بوونی خویان پاگه یاند و پاشانیش (سمند).

پاشان محمدی کوپی قاسم شاری (ملتان) ی دوا ی شه پړکی ترسناک که په ناگه و قه لای بوریه کان بوو له (سند) گرت، دهستکه وتیکی زور و زه بهندی به دهست هینا و ه موی ه لگرت بق حجاج که به سهد و بیست ملیون درهم ده خه ملا، له گه ل دهستکه و ته کانیشدا سهری پاشا زورداره که (داهر) یشی له گه ل بوو.

که ه لمه ته که شهست ملیون درهم می تیچوو بوو، هریویه حجاج و ته به ناوبانگه که ی خوی ووت : ((بق و توپه یی خومان ساپړژکرد و دامرکانده وه، تۆلای خومان کرده وه، پاشانیش شهست ملیون درهم معان زیاد کرد و سهری - داهر - یش)).

پاش نه وه ی محمدی کوپی قاسم سرکه وتووبوو له له ناویردنی پاشا گه وره که ی پاکستان - سند - که (داهر) بوو، پاشایه کی تر به دیارکه ووت که له جیی دهسته راستی (داهر) بوو و ناوی (دوهر) بوو، پاشای هریمی (کیرج) بوو، نه و شوینه له وپه پری ولاتی پاکستانه وه بوو له سهر سنوری ولاتی هیند، هریویه (دوهر) خوی ناماده کرد بق پوپه پوپونه وه ی موسولمانه کان و شهیتان فریوی دا و بوغرای کرد به وه ی که نه وه ی (داهر) نه ی توانی بیکات و به دی بهینیت نه م دهیکات، له گه ل موسولمانه کان به ریه ک که وتن، کاریکی به سهرهات به هوی شمشیره گه رمه کانی موسولمانانه وه که به رگه ی نه گرت، هریویه ه ولی پاکردنی دا به لام شمشیری موسولمانه کانی پیگه یشت و کورځا

ههجاج. كورى يوسفى سەققەنى ۴۴۷//

وہك چۆن ئەوى پېش ئەویش كوژدا، سەرى گەشت بە سەرى ھاوپىكەى پېش خۆى،
بكوژەكەى نېسان ئەم ھۆنراوہىەى گوت:

نحن قتلنا داهرا وودھر والخیل تروی منسراً فعنسراً.

لەم ماوہیەدا ههجاج كە ئامۆزای محمدی كوپى قاسم بوو مرد، بەلام ئەمە وری
محمدی كوپى قاسمی نەپوخاند لە درێژەدان بە (فتح) ئازادکردنەكان، بەجۆرێك پێگا والا
بوو لەبەردەمی بەرەو ولاتی هیندستان، ھەربەپاستی محمدی كوپى قاسم دەستی كرد
بە ئازادکردنی شارەكانی هیند بە شارى (سرسەت) دەستی پێكرد، خەلكەكەى بوونە
گوێزپایەلى موسولمانان و دەریاوانىكى زیرەك و بەتوانابوون و موسولمانان سودیان لى
وەرگرتن.

بۆ ھەمووان دەرکەوت كە محمدی كوپى قاسم ناگەپتەوہ تاكو ولاتی هیندستانیش
فەتەح نەكات، بەلام گوێزپایەلى خەمناك و خیرا لە ژيانى محمدی كوپى قاسم دا پویدا...

کۆتاییه خه مناک و تراژیدییه که ی محمدی کوپی قاسم

وه رزی نه تراژیدیا و میخه ته گه وره یه که پویه پوی پاله وانه مه رنه که م ته مه نه که مان بوویه وه کاتیک دهستی پیکرد، که خلیفه وه لیدی کوپی عبدالملک مرد سالی ۹۶ک و له جیی نه و سوله یمانی کوپی عه بدولمه لیکي برای جیی گرتنه وه، که زۆر پقی له حه جاج بوو، به هوی نه و تاوان و خوین پشتنانه ی نه نجامی دابوون به بچوکتین گومان.

کاتیک چوویه سه ر ته ختی فه رمانه وایی هه ستا به دامه رراندن و دانانی یه کیک له سه رسه ختترین پکا به ره کانی حه جاج که بریتی بوو له (صالح بن عبدالرحمن) وه ک فه رمانه وای عیراق، ئینجا نه م پیاوه هه ستا به لابردنی هه موو پیاوه کانی حه جاج له پیگه و پۆسته کانیان، له ناو نه وانه شدا (محمدی کوپی قاسم) ی فه رمانده ی (سند) و نازادکه ره که ی، له جیگه یدا (یزید بن ابی کبشه السکسکی) دانا.

کاتیک هه وایی لابردنه که ی گه یشته وه به محمدی کوپی قاسم هه ندیک که س هه ولیان دا قابیلی بکه ن به سه رپیچی و یاخی بوون له م ولاته دوره له مه لپه ندی خه لافه ته وه، به تاییه ت که نه و سه رپازه کانی خوشیان ده ویست و هه وره هاش نه وانه ی که موسولمان بووبوون له خه لگی هیند و پاکستان، هه ولیان دا رازی بکه ن که نه و سه تملیکراوه و تاوانیککی نیه، پتیان ووت ده ترسیت له صالحی کوپی عبدالرحمن.

به لام محمدی کوپی قاسم له و مۆدیل و شیوازه ده گمه ن و دانسقه یه ی سه رکرده کان بوو که هه ولیان بۆ خزمه تی ئیسلام بوو و هیچ شتیکیان له دنیا ناویت، به پۆست و ده سه لاتی به لاهه گرنگ بوو نه فریوی دونیاشی خواردبوو و بوغرا ببیت، هه روه ها

دەشتىسا لە چارەنوسى ھەلگەرانەوہ لە خەلافەت، ئەوھشى كە دەبىتتە ھۆى پەرتەوازە بوونى تۆمەت و دويەرهكى موسولمانان و لىك ھەلەھەشانيان و خويىنپژان لەنىوان موسولماناندا لە ئازاۋەى ھەلگەرانەوہدا، ھەربۆيە پازى بوو بە بىريارى لەسەر كار لابردنەكەى ئەگەرچى تواناي بەرھەلستى و پاخى بوونىشى ھەبوو، لەو بارەيەشەوہ ئەم ھۆنراۋەيەى ووت:

ولو كنت أجمعت الفرار لوطنت ... إناث أعدت للوغى وذكور

وما دخلت خيل السكاسك أرضنا ... ولا كان من علو علي أمير

ھەر بەم جۆرە كارۋانى نازادكردن و گرتنى ھىندستان وەستا، بە لابردنى ئەم پالەوانە، بەلام ئەوھى پاش ئەمە پويدا بەئىش تر و ئازارەخش و تراژىدى تر بوو. ھەندىك لە گىرپانەوہكان باس لەوہ دەكەن كە ھۆكارى كوژدانى محمدى كۆپى قاسم پىلانلىك بوو كە (صىتا)ى كچى (دامر) گىرپاى، كەتبووہ ناو دىلەكانەوہ پاش كوژدانى باوكى، لە شكۆ و كەش و فش و پاشايەتى و دەولەمەندى و دەسلەتەوہ بارودۆخ گزرا بۆ كوشتنى باوكى و خۆكوشتنى دايكى و لەدەست چوونى مال و مولك و دەسلەتايان، بووبوويە ژىردەستەيەك پاش ئەوھى شازادە بوو، ھەربۆيە دلى پىر بووبوو لە پىق و كىنە و ھەستى تۆلەكردنەوہ لەم پالەوانە گەنجە (محمدى كۆپى قاسم) جا كاتىك محمد لەپۆستەكەى لابرا و ئەو كچەش زانى كە پۆژەكانى محمد تەواو بوو، ويستى تۆلەى لى بسىنىتەوہ و پەكەى دامركىنىتەوہ، ھەربۆيە چوو بۆلاى فەرمانپەرەى نوئ (يەزىد بن أبى كبشە) بە سكالايەكەوہ كە واى دەرخت گرايا محمدى كۆپى قاسم بەزەبرى ھىز دەستدرىژى كردۆتە سەرى پاش كەوتنە ناو دىلەكانەوہ، كە ئەوہ تۆمەتلىكى گەورە و پىس و قىزەون بوو لە ئافرەتلىكى بىپەرستى ھاوبەشى پەيداكرەوہ بەرامبەر پالەوانىكى گەورە.

لەبەر ئەوھى تۆمەتەكە گەورە بوو فەرمانپەرەى نوئ بىريارى دەستگىركردنى محمدى دا و ئاردى بۆ فەرمانپەرەى عىراق (صالح بن عبدالرحمن) بۆ لىكۆلىنەوہ، ھەر بەپاستى محمدى كۆپى قاسم بە كۆت و تەوق و بەندكراوى نۆردرا بۆ عىراق، دىرپە بەناوبانگەكەى

خړی وت که پاش نه و پوداوه بویه وانه یه ک گوزارشتی له راستی و دلسوزی نه م پیاوه و
پاده ی خه مباریوونی ده کرد بۆ پاوه ستاوسی له جیهان کردن له پیناوی خوادا، فرموی:

أضاعوني وای فنی أضاعوا لیوم کریهه وسداد نغر

دیمه نی ده رچونی محمدی کوپی قاسم به کۆتکراوی کاریگری نذدی هه بوو له سه ر
خه لکی سند، به گریان وه پریزان به ستبوو بۆ مائناوایی لی کردنی و جیا بونه وه ی و نه وه ی
نۆی هاته پيش، سه یرتر له هه موو نه وانه خوا ی گه وړه وه ک بلنی نیشانه و به لگه یه کی
خیرا و نایابی پیشان دان بۆ بی تاوانی نه م پاله وانه گه وړه یه، به جۆرێک ته نها هه فده پۆژ
تیپه یی به سه ر ماوه ی ده سه لاتنی (یه زید بن اسی کبشه) ی جیگره وه ی دا بۆ ویلایه نی
(سند) پاکستان و پاشان کتوپچ مرد.

بی باوه په کانی سه ند دلخۆش بوون به ده رچوونی محمدی کوپی قاسم دا به جۆرێک
هه ناسه یه کی قولیان هه لکیشا و هه لگه پانه وه و گه پانه وه بۆ بی باوه پی خۆیان و
ناره زویان چوو به لای ده ر کردنی موسولمانه کاند، هه موو نه وانه ش له به ر نه وه بوو چونکه
گۆپه پانه که شیره نه به ر ده که ی خړی تیدا نه ما بوو.

به لام راستر نه وه یه که له پشت کوزرانیه وه نه وه بوو که خه لیفه سوله یمان خوازیاری
پزگار بوون بوو له خانه واده ی هه جاجی سه قه فی و پشتیوانه کانی وه ک چۆن وایشی کرد
له گه ل قوته ییبه ی کوپی مسلم دا^١.

هه روه ها فه رمان په وای نوئی عیراق (صالح بن عبدالرحمن) زۆر بق و کینه ی هه بوو
به رامبه ر هه جاجی سه قه فی، نه وه ش چونکه هه جاج (ئاده م) ی برای (صالح) ی کوشتبوو،
چونکه پای هه لگه پاوه کانی هه بوو، هه ربۆیه صالح ویستی تۆله ی براکه ی له هه جاج
به سه نیت وه نه وه ش به تۆله کردن وه نزیکه کانی، که نه وه ش هه مان نه و ده مارگیری و زۆر

^١. وه گۆپانه وه یه کی باوه پیننه کراو که راست نیه یاسی کردبوو که نه و که سه ی محمدی کوپی قاسمی

کوشتبوو خه لیفه وه لیدی کوپی عبدالملك بووه.

و ستمەیه که حەجاج لە گەڵ نە یارەکانی دەیکرد، هەروەها خۆی گەورە دەفەرمویت: ﴿وَلَا تَزِدْ وَازِرَةً وَزِرَةً أُخْرَى﴾، کەس تاوانی کەسی تر هەلناگرێت.

صالحی کۆری عەبدولپەرەحمان هەستا بە بەندکردنی محمدی کۆری قاسم لە بەندیخانەیی شاری (واسیت) که بەردەوام حەجاج نە یارەکانی تی دەهاوێشت بە بچوکترین گومان و بەهەمان ئامێر و کەرەستەکانی سزادان صالح فەرمانی کرد سزای محمدی کۆری قاسم بدەن تا کۆدان دەنی بەوێی که ئایا ئەم تاوانە قێزەوێی ئەنجامداوە که ئافەرەتە (وێنی) هەکه (صیتا) بۆی هەلبەستوو، محمدی کۆری قاسم سوێندی دەخوارد که بێ بەری و دورە لەو کارە و سور بوو لەسەر سوێند و قسەکانی، چەندین ڤێرە هۆنراوەی کاریگەری چۆی و تیایدا دەیوت:

فلئن ثویت باسط و یأرضها ... رهن الحید مکبلاً مقلولاً

فلرب قینة فارعی قد رعنها ... ولرب قرن قد ترکت قتیلأ

محمدی کۆری قاسم بەرگەی سزادانەکی دەگرت و پابەند بوو بە بێ گوناھی و نەستۆپاکی و بێ تاوانی خۆیەوه بەرامبەر ڤۆهەلبەستنه سوک و قێزەوێه که، هیچ تاوانێکی نەبوو بیتجگە لە فتوحاتە گەورەکانی و مەرداوەتیەکی بەسەر پاشا بێ باوەرەکاندا، لەبەر ئەوێ که ئامۆزای کەسیکی زۆردار بوو که خێل و هۆزەکی خۆی بەتاوانەکانیەوه گلابدبوو، ئیدی ئەو بوو ساتەوهختی خەمباری و جەرگێر هات و محمد گیانی سپارد بە مەزلومی و ستمەلێکراوی، مۆمێک کۆژایەوه، گەر بیتوانیایە بمینیت دەبوویە خۆرێک دوژمنانی ئیسلامی دەسوتاند، پاش ئەم ئازادکردنی ولاتی هیند بۆ چەند سەدهیهک دواکەوت.

هەربۆیه هۆنیارەکانی زەمانی خۆی ستایشیان کردبوو و لاواندویانەتەوه و گریان بەسەریدا، (حمزه بن بیج الحنفی) هەلێت:

إن المروءة والسماحة والندی ... لمحمد بن قاسم بن محمد

ساس الجیوش لسبع عشرة حجة ... یاقرب ذلك سؤددا من مولد^۱

ساخوا په حهه تیکی فراوان بپرتیژت به سه ریډا و گه نجیتیه کە ی بۆ قهره بوو بکاته وه به سه وزایی و ته پوو پاراوی به هه شتی به رین و فیرده و سسی نه علا.

زۆر سه یرتر له هه موو نه وانه (صیتا) ی کچی (داهر) کاتیک به وه ی زانی که محمدی کوپی قاسم له ژیر گوشار و سرادا مردوو و ویزدانی حولاو ده سستی به گریان کرد و چوو بۆلای فه رمان په وای عیراق و دانی نا به تاوانه که یدا، نه ویش کیشه کە ی به رزکرده وه بۆلای خه لیفه سوله یمانی کوپی عبدالملک، فه رمانی کرد به کوشتنی وه ک پاداشتی که له تۆلای نه م پاله وانه مه زنه دا. به لای تابم جوړه خوای گه وړه به زیندویی و مردوی سه ری خست و پشتیوانی لای کرد - به په هه مه ت بیت -^۲.

^۱ . واته - جوامیری و لئیورد و به حه شته یی هسی محمدی کوپی قاسمی کوپی موجه مه ده - سوپاکاسی سه رکرایه تی کرد به حه فده سال ته مه نه وه . له ناوجه رگه ی سه رکرده و خانه دانه کان له دایک بووه .

^۲ . نینه نه و پوداوه مان به کورشی و پوختی باس کرد . تۆ ده توانی سه یری نه م په رتوکانه بکه بت: (تاریخ

الطبری - الکامل فی التاریخ - البدایة والنهاية - المستظم فی التاریخ - فتوح البلدان - سیر اعلام النبلاء -

وفیات الاعیان - شذرات الذهب -- المعبر فی خبر من غیبر).

چەندىن ھەلۋىست و بەسەرھات لە ژيانى ھەجەج دا

- چەند ھەلۋىست و بەسەرھات و وشەگەلىك لە ژيانى ھەجەج دا.
- قورىانبەگانی دەستی ھەجەج.
- فتوای زانایان لەبارەى ھەجەجەو و پرسی نەفرەت لیکردن و بە بى باوەر زانینى
- ھەجەج و لەیلای ئەخىلى.

چەند ھەلوئىست و بەسەرھات و وتەيەك لەژيانى ھەجاج دا

بەككەك لە بېرتىژى و فېراسەتەكانى ھەجاج و زىرەكى و دانايىيەكانى ھەجاج ئەو بوو: لە ماوەى شەپكردنیدا لەگەڵ ئىيىن جارود دا كە سەرکردايەتى شۆرشىكى دەكرد دژى ھەجاج لە بەصرە و خەريك بوو بەسەريدا سەريكەوتى و گەمارۆى دابوو، ئىيىن جارود نۆردەيەك دەنۆرتىت بۆلای ھەجاج و پىنى دەلى: " ھەجاج خۆت بدە بەدەستەو و پاراستن و سەلامەتت مسۆگەرە".

جا كاتىك نۆردەكەى ئىيىن جارود دەرچوو ھەجاج لەناو سوپاكەيدا ھاواری كرد و وتى:

- چيان لەمن دەوتى؟

- دەيانەوى من متمانە و باوەر بە ئىيىن جارود بىنم و خۆم بدەم بەدەستەو

- ئەمە چيە.... پىنى بلى ئەمە ھەرگىز نابىت..

- ئىنجا وەرە و گوپوتىن كەوتە ئىو پياوەكانى ھەجاجەو و وتيان نزيك بووينەتەو

لە سەركەوتن.

ئىدى شەپكە لە شكانەو گۆرا بۆ سەركەوتن.

دەگۆرپنەو لە بارەى زىرەكى و بېرتىژى ھەجاجەو و دەلىن: جارىك سەركەوتە سەر بۆندگۆ ساكو وتارى ھەيىنى بدات ، پىش ئەو دەست بکات بە وتارەكەى، دەستنۆژەكەى شكا، ھەجاج ترسا كە ھەيى بچىت و بىتتە لەكە و عەيەب بۆى ئەگەر پىيان بلىت دەستنۆژەكەى شكاو، ھەريۆيە وتى: پىم پا گەيشنوو كە ئىو دەست

نویژ بە باشى ناگرن، ھەریۆیە ئەمىق نیازمە فێرى چۆنیەتى دەستنویژی پێغەمبەرتان
بکەم - درودی خواى لیبت - ھۆى خزمەتکار تەشتیک و کەمیک ئاویشم بۆ بیئە تاکو
فێریان بکەم کە چۆن پێغەمبەرى خودا - درودی خواى لیبت - دەستنویژی دەگرت.
لەوھش کە لەبارەى بەخشندەى و دەست کراوەییەو دەگێرپنەو ئەوھە کاتیک
بوویە فەرمانپەرەى عێراق ھەموو پۆرتیک ھەزار خوانى ئامادە دەکرد و لەسەر ھەر
سفرەيەك دە کەسى خپ دەکردەو، ئینجا نێردەکانى دەناردە ناو خەلک : ئەى خەلکینە
وەرن بۆلای من بۆ قاوھلتى".

ئەگەرىش خۆر ئاوابوایە : " ئەى خەلکینە وەرن بۆ نانى ئێوارە".
جاریکیش لەناو خەلکیدە قسەى دەکرد و دەیوت: نێردەى من بۆ ئێوھ خۆرە، ئەگەر
ھەتھات.. ئەوا وەرن بۆ قاوھلتى، ئەگەرىش ئاوابوو ئەوا وەرن بۆ ژەمى ئێوارە".
لەوھى لێى دەگێرپنەو لە لیخۆشبوونى لەو کەسەى کە خراپەى لەگەڵکردووە ئەوھە
جاریک ھەجاج چوو بۆ پاوکردن، تەنھا کەوت لەگەڵ دەشتەکیەك، ھەجاج لێى پرسى:
ئەى پیاو: لەبارەى حال و پەوشى خەلکى شارەوھ ھەوالم پێى بدە
پیاوھەكە وتى:.. ناخۆشتەین حالە

ھەجاج وتى: بۆچی؟

پیاوھەكە وتى: زۆردار و ستەمكار لە شارەكەيە.

ھەجاج لێى پرسى: مەبەستت كى یە؟ ھەجاج دەلیت؟

پیاوھەكە وەلامى دایەوھ: بەلى.

ئینجا ھەجاج وتى: بامى ژيانى ئەو فەرماندەيەم بۆ بکە.

پیاوھەكە ووتى: ستەمكارىكى... زۆردارە.. خوا بیکوریت.

ئینجا ھەجاج ووتى: گەر سكالانتان لێى کرد لای ئەمیری پرواداران.....

پىاۋەكە قىسەكانى پى بىرى وتى: زۆر دورە... خۇ (عبدالملك) خۇيشى لەو زۆردارتەرە بە نەفرەت بېت.

حەجاج وتى: ئابەم جۆرە؟

پىاۋەكە وتى: ئەرئ بەم جۆرە... ئايا تۇ پېيوار و بېگانەى وا نازانیت..

كاتىك حەجاج لەرمانى كرد بە دەستگىركردنى پىاۋەكە، پىاۋەكە وتى:

ئەى حەجاج... ئەو نەينەى نىۋان من و تۇ.. ھىوادارم لای كەس باسى نەكەيت.

ئىنجا حەجاج دەستى كرده پىكەنن و لىتى خوش بو.

دەگىرنەۋە لىتى لە خوشەۋىستى بۇ ئەھلى زمان و پەۋانپىزى كە ئەو پۇزىك (الغضببان

بن القبعثرى) لەگەلى دادەنىشیت، حەجاج لىتى دەپرسیت:

ئەى (غضببان).. كى بەپىزتىنى ناۋخەكە؟

ۋەلامى دایەۋە: تىگەيشتوتىرنيان لە دىن، راستىرنيان لەسۋىندخواردندا،

بەپىزتىرنيان لەگەل بەسوك سەيركراۋەكان، نان بدەتريان بە ھەزاران.

حەجاج وتى: ئەى كى بى پىزتىنە؟

ۋەلامى دایەۋە: پىاۋى تاياك... قىن لەبراى چاك، چەن پەنگ و پوو.

حەجاج وتى: ئەى كى ئازاترىنە؟

ۋەلامى دایەۋە: ئەۋەى بە شەمشىر لىدەرترىنە... بۇ مىۋان بەپىزتىنە... لە ستەم

دورترىنە.

حەجاج وتى: كى ترسنۆك ترىنە؟

ئەۋىش وتى: ئەۋەى لەپىز جى دەمىنیت... كاتىك پادەۋەستىت دەلەزىت.. پقى بە

لىدانى شەمشىرە.

حەجاج وتى: كى باشتىرین كەسە؟

ۋەلامى دایەۋە: ئەۋەى چاكەى زۆرتىنە... تاى تەرازۋى يەكسان و

دادپەرۋەرتىنە.. لە مەيداندا ناۋەندگىرتىنە.. لە داۋاى لىخۇشبووندا بەردەوام ترىنە..

حه جاج كوشكيكه ي بزخوي فيت كردوويه وه، تيايدا گومه زنيكي گه وري
لروستكردبوو، هه جاج وتي:

سه يري نه و گومه زه بكه و بوم وه صف بكه.

(غضببان) وتي: نه و شته به كه نامينيته وه نه بؤ خوت نه بؤ كوپه كه شت... له شاروك
بيجكه شاري خوت دروستت كردوه، هه موو مولكي دونياش هي حوايه.
ئينجا هه جاج توپه بوو و فرماني كرد بيخه نه بهنديخانه وه.

كاتيك سهر يازه كان هه ليان گرتبوو و كيشيان ده كرد به ره و بهنديخانه كه .. به ده ست
به ستراوي و پاوه ستاوي وتي:

﴿سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين﴾. نه م ثايه ته كاتي سواربووني
هو كاره كاني گواستنه وه ده خوښنريت..

ئينجا هه جاج وتي: دايبگرن.

غه زبان گوتي: ﴿رب أنزلني منزلا مباركا وأنت خير المنزلين﴾

ئينجا هه جاج وتي: بيخه نه سهر زه وي.

كاتيك خستiane سهر زه وي وتي:

﴿مَنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَبِهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾

ئينجا هه جاج وتي: به پيكاني بيهيئن بؤ بهنديخانه.

عه زبانيش وتي: ﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

ئينجا هه جاج وتي نازادي بكن. ليني خوش نووم، به پاستي نه زاندمي به نارامگري و
زيره كيه كهي.

ده گيږنه وه هه جاج فرماني كرد به سهرؤكي پاسه وانه كاني كه به شه و بگه پيت و
هه ركه سي له پاش عيشا بيبي بدات له ملي، شه ورك ده خولايه وه دوو لاوي بيبي به م لاو لا
ده كه وتي، كاريگه ري سهرخوش بوون و مه ي خواردنه وه يان پتوه ديار بوو، شه ویش
ده وري كرتن و پتي وتن نپوه كين وا سهرپنچي فرمانده تان كردوه ؟ به كه ميان وتي:

أنا ابن الذي دانت الرقاب له ما بين مغزومها وهاشمها

تأتي إليه الرقاب صاغرة يأخذ من مالها ومن دمها

وازی هینا له کوشتنی وتی: پەنگە یەکتێک بێت لە خزمانی ئەمیری بڕواداران، دووهم وتی:

لنا ابن الذي خاض الصفوف بعزمه وقومها بالسيف حتى استقامت

ركاباه لاتنفك رجلاه عنهم..... اذا الخيل في يوم الكربة ولت

ئینجا وازی له کوشتنی ئەویش هینا و وتی پەنگە یەکتێک بێت لە ئازاگانێ عەرەب، جا کاتێک کێشەکی بەرزکردنەوە بۆلای حەجاج، هینانی و دەری خست کە کێن، یەكەم (ابن حجام) بوو، دووهمیش (ابن فوال) بوو، هەربۆیە سەری سوپما لە زمان پاراوی و پەوانبێژیه کەیان، بە دانیشتوووەکانی دەوروپشتی خۆی وت: منداڵە کانتان فێری ئەدەب بکەن، سویند بەخوا گەر پەوانبێژیه کەیان نەبوایە دابووم لە گەردنیا... پاشان بەری دان و ئەم هۆنراوەیە ی گوت:

كن ابن من شئت ولتسب أدباً

يُفْنِكَ مَحْمُودُهُ عَنِ النَّسَبِ

إن الفتى من يقول ها أنا ذا

ليس الفتى من يقول كان أبي^١

مەدانینی دەلێت: دوو دیلیان لە هاوێلانێ ئێبێن ئەشەس هینا بۆلای حەجاج و ئەویش

فەرمانی کرد بیانکوژن، ئینجا یەکیان هاتە قسە و وتی: من حەقیکم لای تۆیە..

حهجاج گوتی: ئەو حەقە چیە؟

وتی: پۆژێک ئێبێن ئەشەس باسی دایکتی دەکرد منیش وەلامم دایەو.

^١ واتە، کوپی هەر کەس دەبی بێه و زمانی ئەدەبیت هەبێ و (وژێه زان) بە.. کە ئیتر ناویانگی ئەم سێقەتە بێ

نیازت دەکات لە پەچەلەک، بەپاستی ئەو لاوەی کە دەلێت تاقە منم وەک ئەو لاوە نێه کە دەلێت پاوکم وابوو..

ئەۋىش گوتى: كى دەلئىت راست دەكەيت (شايەتت كىيە؟).
وتى: ئەم ھاورپىيەم (مەبەستى دىلى دوۋەم بو).
دوۋەم وتى: سوتىند دەخۇم كە راست دەكات.
خەجەك پىتى وت: ئەي بۇچى تۇيش ۋەك ھاورپىكەت بەرپەرچى ئىيىن ئەشەست
نەدایەۋە.

دوۋەم وتى:
چونكە مەن رەقەم لىتە.
خەجەك وتى: ئەمىيان بەرىدەن لەبەر ئەو كارەي كە كىردى.... ئەمىشيان لەبەر
راستگۈيەكەي..

ھەرۋەھە لەبارەي پياوۋەتى خەجەكە تايىبەت بە ناموسى خەلگى ۋە شەرەف
ئافرەتەنەۋە دەگىپنەۋە لىي كاتىك سەركەوت بەسەر نەيارە شۇپشگىپنەكانىدا لە شەپى
(الزاۋىيە) ۋە چوۋە غىراقەۋە، ھۆشدارى دايە سوپاكەي ۋە وتى:
يەك پياۋتەن نەچىتە مالى ھىچ ئافرەتەنەۋە، مەن (غىور) كوپى (غىور) م. غىور:
ۋاتە ئەۋكەسەي كە غىرەي زۇرە -
بۇنەۋەي سەربازەكانى ناموس ۋە حورمەتى ئافرەتەن لەكەدار نەكەن، ۋەك چۇن
سەربازانى سەركەوت ۋە شەپىكە ئەۋكارە دەكەن.

دەگىپنەۋە برازاكەي حاكىم دەپىت لە (ۋاسط)، دلى دەچىت بە ئافرەتەن ئەۋ ئافرەتە
خۇي نادات بەدەستەۋە، كاتىك پىداگىرى دەكات براكانى ئافرەتەكە دەيكوزى، كاتىك
ئەۋە بۇ خەجەك دەركەوت خويىنەكەي نەۋىستەۋە ۋە وتى:
ئەۋ خويىنى خۇي بەفېرۇدا، كەس لەبرى ئەۋ ناكوزىتەۋە.

حهجاج مهی نه ده خوارده وه، که نه وهش په کیکه له چاکه و لایه نه باشه کانی ههجاج
که لټوهی باس کراوه، ټیپن که سیر باسی کردوه که خلیفه زوری کرد له ههجاج بق
خواردنه وهی جامیک مهی، نه ویش پازی نه بوو و وتی:
من کار به دهسته کاتم قه دهغه ده کم له مهی خواردنه وه، ټینجا چوڼ خوځم پیچه وانهی
شتیک ده کم که ناهیتم نه وان بیکه ن.

له و هونراوانه ی که ههجاج له باره ی نه خوځشی و مردنه که یه وه و توبه تی که خه لکی
دلخوش بوون له نزیک بوونه وهی مردنی:

ربّ اِنَّ العباد قد اياسوني ورجائي لك الغداة عظيم.

يارب قد حلف الاعداء واجتهدوا ايمانهم ائتني من ساكني النار

أحلفون على كل عمياء ويحهم ماظنهم بعظيم العفو غفار^١

پاشان وتی:

خودایه لټم خوځ به خه لکی پټیان وایه تو لټم خوځ نابیت.

خودایه لټم خوځ به خه لکی پټیان وایه تو خوځ نابیت.

خودایه لټم خوځ به خه لکی پټیان وایه تو خوځ نابیت.

نه م دوعایه ی دویاره ده کرده وه ههتا مرد.

کاتیک مرد که نیره کیک چویه دهره وه و هاواری ده کرد و ده یگوت:

ټیتر به راستی ناب بده که

په ناگه ی هه تیوانه که.

هونه ره به ټیلهامه که

^١ . واته: خودایا خه لکی بی نومیدیان کردوم، وه تکای من له تو بق سبه ی گه وره یه.

خودایه خه لکی سویندیان خوارده وه که من پیاوینکم له دانیش توانی دوزه خ.

ټایا کویرانه سویند ده حقن، مه لا لټیان دا دیاره هیچ نارنن دهریاره ی گه وره یی ټیپورده یی و

لټخوشوونی تو.

گەورەى خەلكى شام .. مرد

ئەمۆكە ئىدى ئەوەى كە پقى لىمان بوو بەزەيى پىماندا دىتەوہ .. ئەوەشى كە لىمان
دەترسا دەبىت لىتى بترسىن.

خەليفە وەلید دلتهنگ بوو بۆى و دەيوت:

باوكم دەيفەرموو حەجاج پىستى نىوان دوو چاوانىەتى، بەلام من دەلیم ئەو پىستى
هەموو پوخسارمە.

خەليفە وەلیدىش پاش حەجاج تەنھا هەشت مانگ لە زياندا مايەوہ و مرد.

بەلام عومەرى كوپى عبدالعزیز كاتىك بەمردنى حەجاجى زانى، سوژدەى
سوپاسگوزارىي برد بۆ خوا، ھەروەھا حەسەنى بەصرىش.

حەجاج لەدواى خۆى ھىچى جى نەھىشت بىجگە لە سى سەد درھەم، و قورئانىك، و
زىنىك و خانويەك و سەد قەلغان ھەمووى وەقف بوو بۆ خوا، كاتىك سولەيمانى كوپى
عبدالملك چوويە سەر تەخت لە بەندىخانەكانى حەجاج دا ھەشتا و يەك ھەزار كەسى
بەردا كە (سى) ھەزاريان ئافرەت بوون.

پىشەوا زەھەبى لەبارەى حەجاجەوہ دەفەرمویت: حەجاج زۆردارىكى ... ستەمكارى
... بەدكردارى .. خوین رىژبوو... ھەروەھا ئازا و بویر و خاوەن فىل و زمان پاراو و
پەوانىيژ و رىژگر بوو لە قورئان.

پاشان دەفەرمویت: ئىمە سەرزەنشتى دەكەين و خۆشمان ناویت، بەلكو پقمان لىيەتى
لەبەر خودا، كە بەپاستى بى بەش بوو لە باوہ، كردەوہ گەلىكى باشى ھەيە كە لەناو
دەرياي تاوانەكانىدا تقوم بوون. خواش خۆى لەگەلى ئەوانە يەكلايى دەكاتەوہ.

دەگىرپنەوہ پۆزىك حەجاج دەيوت: ھەركەس دەستىكى وەشاندىت و كارىكى كردىت
ھىندەى ئەوەى پىدەبەخشىن، پياويك ھەلدەسىتەوہ و دەلەت من بووم حەسەينم
كوشت، حەجاج وتى: چۆن كوشتت؟

ئەويش وتى: پمىكم پياكرد، بە شمشىر لەت لەت كرد، كەسىشم لەگەل نەبوو لە
كوشتنەكەيدا.

ئینجا ههجاج وتی: بۆ به خوا تو و نهو له بهك شوینیشدا كۆنابنه وه. هیچ شتیکی پی نه دا.

(هه یسه می^۱ کوری عوده ی) وتی پیاویك هات بۆلای ههجاج و گوتی: براكه م له گه ل (ئینن نه شعه س^۲) چوه بۆ شه ر كه چى خه ت هینراوه به سه ر باوى مندا له دادگا دا (نوسینگه ی میریدا) و موچه كه ی من بپاوه و ماله كه م بوخیراوه.
ئینجا ههجاج گوتی: ئایا نهو شیعره ت بیستوه كه ده لیت:

هنا نیک من یجنی علیک وقد تُعدي الصباح مبارك الجرب
ولرب ماخوذ بذنب قریبه وحجا المقارف صاحب الذنب^۳

ئینجا پیاوه كه گوتی: من بیستومه خوا ی گه وه جیاواز له مه ده فه رمویت، بیگومان قسه ی خوداش پاستره نهك نه مه.

ههجاج وتی: خودا ده فه رمویت چی؟

وتی: خودا ده فه رمویت: ﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَخَدْنَا مَكَانَهُ^۴ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۷۸) قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعِنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا لظَالِمُونَ^۵﴾.

وتی: هۆی خزمه تكار ناوه كه ی بنوسه وه و خانوه كه ی بۆ دروست بكه وه و موچه كه شی بدهره وه، ههروه ها بپۆ له ناو خه لكی دا جاپ بده و بانگه واز بكه: خودا پاستی فه رموو و شاعیر درۆی كرد^۱.

^۱ . مینم. له بهر نه وه ی له زمانى كوردیدا پیتی (ش) مان نیه نهوا ده كرنیت به (س).

^۲ . ابن اشعث.

^۳ . واته . خاوه سی تاوانا كه خزی تاوانه كه ده حاته نه ستوی تو . وهك چۆن وشتری گه پ وشتره كاسی چواره ورد

و دراوسێشی توشی گه پى دهكات (یان چۆن وشتری ساغ توشی گه پى ده بیئت له وشتری گه پره وه

ناوا كه سێك به تاوانی خزم و نزیكێكى بگێریت و خاوه ن تاوانیش بۆی ده ریجیت....

۴ - یوسف: ۷۸ - ۷۹.

(هه يسه می کورې عوده ی) له (نېن عه ياشه وه) ده گيرېته وه: عبدالملك نامه ی نوسی
 بؤ چه جاج که سهری (نه سلم کورې عبدالکری) م بؤ بنیره، کاتیک چه جاج هینایان
 بؤلای چه جاج (نه سلم) گوتی: نه ی فرمانده تۆ لیره یت (شاهیدیت) و نه میری
 پروادارانیش لیره نیه (غائبه)، وه خوی گوره ده فرمانده تۆ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ
 جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بَنِيًّا فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾^١.

نه وه ی له باره ی منه وه پنی پاگه یه ندراره دروړه و پوچه، من به خپوکه و
 سهره رشتیاری بیست و چوار نافرتم هیچ کاسبکیان نیه من نه بیت، هه مویان نیستا
 له بهر دهرگان، نینجا چه جاج فرمانی کرد بیاننن.

کاتیک هینایان په کیان وتی: من پوریمی، نه ویان گوتی: من ماموژیمی، یه کی تر: من
 خوشکیمی، نه وی تر من کچیمی، یه کیکی دیکه یان: من ژنیمی....

نینجا کچوله یه کی هشت نوسالان لری هاته پتسه وه و چه جاج پنی گوت: نه ی تۆ
 کی؟

نه ویش گوتی: خوا چاکت بؤ بکات فرمانده منیش کچیمی، پاشان چؤکی دادا و
 گوتی:

أحجاج لم تشهد مقام بناته	وعما تہ یندبنه الیل أجمعا
أحجاج کم تقتل به إن قتلتہ	ثمانا وعشرا واثنتین وأربعا
أحجاج من هذا یقوم مقامہ	علینا فمہلا إن تزدنا تضعضعا
أحجاج إما أن تجود بنعمة	علینا وإما أن تقتلنا معا ^٢

^١. البداية والنهاية لابن كثير.

^٢. الحجرات: ٦.

^٣. واته: نه ی چه جاج مهگر حالی کچه کاش نابینیت، هه روه ها پوره کانی هه مویان به گشتی نه م هه و هیني بؤ
 ده کن.

حهجاج. کوری یوسفی سهغهفی // ٤٦٥

دهلین: ههجاج دهستی بهگریان کرد و وتی: بهخوا سهرتان لی ناشیوینم و زیاتر ناتان خه مه تهنگانه وه.

پاشان نامه ی نویسه وه بۆ عبدالملك و هه مان قسه ی پیاوه که و کچۆله کهشی بۆ باسکرد له نامه کهیدا، ئینجا عبدالملك فهرمانی پی کرد نازادی بکات و په یوهندی باش بی له که لیان، له گه ل نه م کچۆله یه شدا چا که کار بیت و هه موو کات به سهریان بکاته وه.

دهلین: ههجاج پۆزیک وتاری ده دا و ده یگوت: نه ی خه لکینه، نارامگرتن له سهر قه ده غه کراوه کانی خودا ئاسانه تره وه که له نارامگرتن له سهر سزاکانی خودا.

ئینجا پیاویک بۆی هه ستایه وه و وتی: به لا لیت دا نه ی هه جاج، چه ند پودار و که م شهرمی، چی ده که ی ده یکه ییت و نه م جۆره قسانه ش ده که ییت؟ سهرت لی تیکچوه.

ئینجا به پاسه وانه که ی گوت: بیگرن... کاتیک له وتاره که ی لی بوویه وه به پیاوه که ی گوت: چی وای لیکردی بویریت نه و قسه یه بکه ییت؟

ووتی: به لا لیت دا نه ی هه جاج تۆ ده ویریت قسه به خوا بلتیت من چون نه ویرم به رامبه ر تۆ هه ج بلیم! جا تۆ چیت تا نه توانم به رامبه رت ده م بکه مه وه له کاتیکدا تۆ به رامبه ر خودای هه موو جیهان ده مت ده که یته وه؟!

ئینجا ووتی: لیکه رین به وات به پی خۆیدا و به ری دا.

ده گێر نه وه هه جاج پۆزیک له سهر بلندگۆ ده ی وت: له خوا بترسن چه ند ده توانن، هه روه ها گوێرا دیرن و گوێرا یه ل بن بۆ نه میری به واداران عبدالملك، به خوا گه ر فه رمانم کرد

نه ی هه جاج چه ند که سی تر ده کوژیت نه گه ر نه وت کوشت؟ هه شت و ده و دوو و چوار (مه به سستی نه وه یه که نه گه ر نه و بکوژیت وه که نه وه وایه هه ر بیست و چوار نافره ته که ت کوشت بیت که نه و به خۆیان ده کات).

نه ی هه جاج کی هه یه جیی نه و بگریته وه بۆ ئیمه، به زه بییت هه بی نه که ی زیاتر بی ده سلالت و داماو مان بکه ییت.

نه ی هه جاج یان به خه شنده به یان هه موومان پیکه وه بکوژه.

١. (نه بو داود) له (محمد بن العلاء) نه ویش له (نه بو به کن) وه و نه ویش له (عاصم) وه گێراویانه ته وه.

خەلك لە دەرگایەکی مزگوتەكەو بەرپۆنە دەرەووە لە دەرگایەکی ترەووە بچنە دەر ئەوا
خوێن و مالتیان بۆم خەلال دەبیئت.

(سوفیانی پوری) لە (اسماعیل بن ابی خالد) هەو، ئەویش لە (الشعبي) هەو دەلیت:
سەردەمێك دیت خەلكی درود بۆ خەجەج دەنێن^١.

ئەبۆ نەعیم لە یونسى كۆپى ئەبى نيسحاق ئەویش لە ئەبى سەفەرەووە دەلێن:
شەعەبى گوتیەتی: بەخوا گەر بێنن ئاوات بە خەجەج دەخوازنەووە.

ئەسمەعی دەفەرمویت: بە خەسەنیان گووت: تۆ دەلیت ئەوێ دواتر دى خراپترە
لەوێ پێش خۆی، دە ئەمە عومەرى كۆپى عەبدولعەزیزە لە پاش خەجەج.

خەسەن فەرمووی: بێگومان دەبێ خەلكیش هەناسە و پشویەك بدەن.

مەیمونی كۆپى مەراب ووتى خەجەج ناردى بە دواى خەسەنى بە صەریدا ئەویش چوو
بە دەمیەووە و كاتێك چوو بەردەمی و پراوەستا فەرمووی: ئەى خەجەج لە نێوان تۆ و
ئادەمدا چەند پشت هەیه؟

وتى: نۆ.

فەرمووی: دەى لە كوێن؟

ووتى: مردن.

ووتى: ئیدی خەجەج سەرى داخست و خەسەنیش پۆشیشتە دەرەووە.

ئەبوی سەختیانی فەرمویتى كە خەجەج چەند جارێك ویستویەتی خەسەنى بە صەرى
بكوژیت بەلام خوا پاراستویەتی لە دەستی.

چەندین گفتوگۆی لى دەگێرنەووە كە خەسەن لەو كەسانە نەبوو كە دەرچون و لادان
لە خەلافەتەكەى خەجەج بە باش بزانیت، بگرە هاوێلەكانى ئێبى شەعەسى قەدەغە
دەكرد لەو كارە، بەلام كاتێك چوو ناویشیان بەناوە دڵ دەچوو، دەیفەرموو ئەو خەجەجە

^١ . واتە بۆی دەپاریشەووە و پەحمەتى بۆ دەنێن لەبەر ئەوەى كەسانێك پەیدا دەبن لەو زۆردار و دلەقەر

حهجاج. کوری یوسفی سهقهه // ۴۶۷

نیقمه ته (پی نواندنی خوابیه)، که راته به شمشیر یویه روی نیقمه تی خودا مه بنه وه به لکو
نارام بگرن و بپارینه وه. چونکه خوا دهه رمویت ^۱ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ^۲

له نیبن عانیسه وه فه رموی: پیاویک له هه لکه پاوه کان هینرا بۆلای وه لیدی کوری
عبدالملك و پتیان وت: چی ده لئی له باره ی نه بوبه کر و عومه ره وه؟
نه ویش ستایشی کردن و به باشه باسی کردن.

نینجا گوئی: نه ی عوسمان.. دیسان به باشه باسی کرد... هه تا پنی گوئرا: نه ی
عه بدوله لیکه کوری مه روان؟ فه رموی: نیستا کانی هاتوو بلیم هه حاج به کینکه له
هه له کانی ^۳.

نه صمه عی ده گپینه وه: نافرته تیکی خه واریجیان هینا بۆلای هه حاج و هه حاج هه ر
قسه ی له گهل ده کرد و نه ویش نه سهیری ده کرد و نه وه لامی ده دایه وه، هه ندیک له
پاسه وانه کانی هه حاج ووتیان فه رمانده قسه له گهل تو ده کات و توش پوی تینا که بت.
فه رموی: من شهرم ده که م له خوا که سهیری که سیك بکه م خودا سهیری ناکات.
نینجا فه رمانی کرد کوشتیان.

هه روه ها ده گپینه وه: به سه عیدی کوری جوبه بیریان گووت. ئایا له فه رمانه وایه تی
حه حاج لاتدا و هه لکه پایته وه؟

فه رموی: لاریم نه بوو له فه رمانه وایه تیه که ی هه تا بوویه بی باوه پ

ده لئین: هه حاج له دوا ی نه و ته بها یه ک پیاوی کوشت ناوی (ماهان) بوو، هه ندیکیش
ده لئین که سی نه کوشت، به لام پیش نه وه خه لکانیکی رۆری کوشت، زۆرتریبیان له وانه
بیون که له گهل نیی نه شه سدا لایان دا له فه رمانه وایه تی هه حاج.

^۱ . المؤمنون: ۷۶.

^۲ . البداية والنهاية. سه رچاوه ی پینشو

هيشامى كۆپى حەسان فەرموويەتى: بە لەسەر خۆيى ئەو كەسانەى حەجەج كۆشتونى
بۆمىن ژمارەيان گەيشقۆتە سەد و بىست هەزار كەس.
ئەصمە عى دەئەيت: گىرپايانەرە كە سولەيمانى كۆپى عبدالملك لە يەك بەياندا هەشتا و
يەك هەزار دىلى بەردا، لەدواى مردنى حەجەج بەنديخانەكانيان كۆردەوە بىنيان سى و سى
هەزار بەندى تىايە، يەككە لەوانەى كە بەندكرابوو دەشتەكەك بوو، بىنيبوويان لەبى
گەوچكى شارى واسيت دا مىزدەكات، يەككە بوو لەوانەى ئازادكرا و ئەم ھۆنراوہەى
گوت:

اذا دهن جاوزنا مدينة واسط خرينا وصلينا بغير حساب

ئەبى دۇنيا و ئىبراھىمى حەبىبى لە سولەيمانى كۆپى ئەبى سەنحەوہ ئەويش لە
صالحى كۆپى سولەيمانەوہ دەگىرنەوہ كە : عومەرى كۆپى عەبدولعەزىز گوتى گەر
ھەموو نەتەوہكان پىستىنى ناو نەتەوہى خۆيانيان ھىنا و ئىمەش حەجەجان ھىنا ئەوا
ئىمە لىيان دەبەينەوہ.

عومەرى كۆپى عبدالعزىز نامەى نوسى بۆ (عدي بن أرمطة): پىم گەيشقۆتەوہ كە تۆ
لەسەر پىيانى حەجەج دەپۆيت، وەكو ئەو مەبە، چونكە ئەو نوپۆزى لەكاتى خۆيدا
نەدەكرد، زەكاتى وەردەگرت لە بەدەر لە جى و حەقى خۆيدا.

ئەبوبەكرى كۆپى عەياش لە عاصمى كۆپى ئەبى نەجودەوہ دەگىرپتەوہ كە
گوتوويەتى: خوداى گەرە ھىچ حەرامكراوچكى نەبوو كە حەجەج ئەنجامى نەدايەت.
لە (السرى بن يحيى) دەگىرنەوہ كە پۆزىكى ھەبىنى حەجەج تىدەپەپى گوتى لەھاوار و
دادو بىدادىك بوو، ووتى: ئەمە چىە؟ وئيان: خەلكى ناو بەنديخانەكان دەئەيت گەرما
كۆشتىنى.

وتى: پىيان بۆن: كۆپى تىايدا و قسە مەكەن.

وتى: دواى ئەو كەمتر لە حەوتوہەك نەژيا تاكو خواى گەرە تۆلەيەكى بەزەبى
لەكۆردەوہ و لوتى شكان وەك شكاندن لوتى ھەموو زۆردار و ستەمكاران.

هه نديك وتوياه ده مانبيني كه ده هات بۆ نويزي هيني شهكەت بوويو
له بهر نه خوشيه كه ي.

ئه صمعي ده فەرمويت: كاتيك ههجاج به خوش كهوت خهلكي هه موو خرۆشان به
هه والي مردني، جا كاتيك نه وه ي پيگه يشته وه، چويه سه ر بلنگۆ و وتي:

به پاستي كۆمه ليك له خهلكي عيراق شه علي دويه ره كي و نيفاق، شه يتان چووته
بنكليشه يانه وه و توي خراپه ي چاندووه له نيوانياندا و ووتويانه ههجاج مردووه!

به خوا به وه دلخۆش نابم نه مرم و دونيا و هه موو نه وه ي له ناويدا هه مبيت، نه شمبينيوه
خودا پاري بيت به نه مري و هيشته نه وه ي هيج كه س مه گه ر بۆ سوكترين دروستكراوي
خوي كه (ئيبليس) ه نه بيت: ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ. قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾^١.
هه ريويه به نده ي خودا داواي له خوا كرد و فەرموي: ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
لَا يَنْبَغِي لِأَخِي مِنْ بَعْدِي﴾^٢.

خوای گه ورهش نه وه ي پيدا بيحه كه له مانه وه ي هه تا هه تايي (نه مري)، به خوا من
به هه موو زيندويه كه وه له ئيوه وهك مردو وام، به هه موو ته پ و تازه يه كه وه وهك وشكبوو
وام. نه وانه ي كه زين ده زانن چي ده ليتم. پاشان هاته خواي.

له عرمه ري كوري عه بدولعه زيزه وه ده گيرنه وه فەرمويه تي: ئيره ييم به هه جاجي
دورمسي خودا به بردووه له سه ر هيج شتيك هيتنه ي ئه م سي شه: هه زكردني به قورشان،
پيداني نه و هه قه ي له سه ريه تي به مان و مناله كه ي، و نه كه ي كاتيك له سه ره مه رگ د
بوو. خودايه ليتم خوش به چوون خهلكي پبيان وايه تو وا ناكه يت (اللهم اغفر لي فإنّ الناس
يزعمون أنّك لاتفعل).

^١ . الاعراف: ١٤ - ١٥.

^٢ . ص: ٢٥.

(محمد بن المنکدر) گوتويه که عومړی کوږی عبدالعزیز ږقی له حجاج ښو به لام له وشه په کیدا نیره یی پی ده برد که کاتی سره مرگی وتبوی: خودایه لیم خوش به چون خه لکی پییان وایه تو وا ناکه بیت (اللهم اغفر لي فإن الناس يزعمون أنك لاتفعل). له نه صمه عیه وه ده گپنه وه که وتویه کاتیک حجاج که رته سره مرگ نه م هونراوه یی ده گوت:

يارب قد حلف الأعداء واجتهدوا أيمانهم أنني من ساكني النار
أحلفون على كل عمياء ويحهم ماظنهم بعظيم العفو غفار^١

ده لیت: نه وه که بشته وه به حه صه نی به صری نه ویش فرموی: نه گه ربه و دوو دیره پزگاری بوو نه و نیره ش پی پزگارتان ده بیت. نیب نه بی دنیا له نه حه دی ته میعیه وه ده گپنه وه که: کاتیک مرد که نیره کیک چویه ده ره وه و هاواری ده کرد و ده یگوت:

نیر به پاستی ناب بده که

په ناگهی هه نیوانه که.

هونه ره به نیلها مه که

که وره ی خه لکی شام .. مرد

اليوم يرحمنا من كان يبغيضنا واليوم يأمننا من كان يضئنا

نه مړ که نیدی نه وه ی که ږقی لیمان بوو به زه یی پیماندا دینه وه .. نه وه شی که لیمان ده ترسا ده بیت لپی بترسین.

زیاتر له که سیک گپراویانه ته وه که کاتیک حه صه نی به صری مژده ی مردنی حجاجی پی درا سوژده یه کی سوپاسگوزاری برد بڅ خوا ی گه وره، خوی شارد بویه و پاش

^١ . واته: خودایه خه لکی سویندیان خوار بوه که من پیاوړیکم له دابیش توانی دوزه خ.

نایا کویرانه سویند ده خون.. به لا لییان دا.. نیاره هیچ نازاس ده ریاره ی گه وره یی لیورده یی و

لیخو شپوونی تو.

حهجاج. کوری یوسفی سهقهف / ٤٧١

حهجاج دهركهوتتهوه، وتى: خودايه وهك چون مراندت پيازهكشى بمرتنه و ليتماني دوربخهوه.

(شهاب بن خراش) وتى مامم (يزيد بن حوشب) بوى باسكردم كه (نه بوجه عفرى مه منصور) باردى به شوينما و گوتى: باسى وهسيه تهكه ي حهجاجى كورى يوسفم بؤ بكه، ده لئيت گوتم. بمبه حشه نه ي نه ميرى برواداران، ده لئيت وتى پيم بلئ ده ي: منيش وتم: به ناوى خواى گه وره و ميه ره بار، حهجاجى كورى يوسف وهسيه تهكاته كه گه واهى ده دات هيچ خودايه ك جگه له (الله ي تاكل و بئ شريك بوونى نيه و محمدش بهنده و پيغه مبهريه تى، گه واهى ده دات كه هيچ نازانيت بينجگه له گونرايه ليكردنى وهليدى كورى عبدالملك، له سهر نه و گونرايه ليه ده زى و ده مرئ و زيندو ده بيتته وه، راده سپيرت كه نوسه ده قه لغانى ناسنى هه يه، شهن سهديان بؤ دوو پروه كاني خه لكى عتراق تاكو شه پى پئ بكن، سئ سهديشيان بؤ (ميراتگره كاني)، ده لئيت: نه بو جه عفر سهرى به رزكرده وه بؤلاى (ابى العباس الطوسي) - كه له پال سهريه وه وه ستابو - وتى: نه مه به خوا ده ست و پتوهنده نهك ده ستوپتوهنده كه ي نئوه.

ههروه ما نه صمعى له باوكيه وه ده گنرپتته وه كه گوتويه: له خه ودا حهجاجم بينى، پيم وت خوا چى پيكرديت، نه ويش وتى: بؤ ههركه سيك كه كوشتومه كوشتوميه ته وه.

له قوريانيه كاني ده ستى حهجاجى سهقهف:

(الترمذي) ده گنرپتته وه پيغه مبهري خوا فهرموويه تى كه "له سه قيف درؤزيك و خوينرؤك پيدا ده سن" ده لئى درؤزه كه (موختارى كورى نه بو عوبه يد) ه و (خوينرؤكه) ش (حهجاجى كورى يوسف) ه.

له هيشامى كورى حهسانه وه فهرمووى: له سهرخو نه وانه ي حهجاج كوشتونى بزمين گه يشته ته سهد و بيست هه زار كه س.

پيشه وا زه هه بى ده فهرمويت: وهك باسيمان كرد خواى گه وره له ره مه زانى سالى ٧٥ ك له ناوى برد، حهجاج زؤرداريكى ... سته مكارى ... به دكردارى .. خوين پيژبوو...

هه روه ها تازا و بویر و به فیل و زمان پاراو و په وانیژ بوو، میژوییه کی گه وره و له هه مان کاتدا خراپی بوخوی تومارکرد له گه ماروډانی نیین زویتر و کابه ی پیروژ و تاگر بارانکردنی به مه نجه نیق (ناگر بار) و سوکایه تی کردنی به خه لکی مه ککه و مه دینه (حرمین) و پاشان فرمانپه وایه تیکردنی عیراق و هه موو پوژهلان بیست سال و شه په کانی له گه ل نیین نه شعس و دواخستنی نویژه کانی، هه تا خوی گه وره له بیخی هینا، هه ربویه نیمه سه رزه نشتی ده که یین و خوشمان ناوی، به لکو رقمان لییه تی له بهر خودا، که به پراستی بی به ش بوو له باوه پ، کرده وه گه لیکې باشی هه یه که له ناو ده ریای تاوانه کانیدا نقوم بوون. خواش خوی له گه لی نه وانه یه کلای ده کانه وه.

یه کیک له قوربانیه کانی هه جاج (محمدي کوپي سه عیدی کوپي نه بی وه ققاص) پیشه وای متعانه پیکراو (نه بو قاسم الزهری)، برای عومری کوپي صالحه، کومه لیکې باشی تیراو کردوه به زانست، یه کیک بوو له وانه ی له گه ل نیین نه شعس دزی هه جاج وه ستانه وه، پوژی (دیرالجماجم) به دیل گیراوه (الشیخان) و (أصحاب السنن) فرموده یان لیوه گتپراوته وه^١.

ده لیتن که (نافع بن جبیر بن مطعم بن عدی) ده چی بولای هه جاج، هه جاج پیی ده لیت: نیین زویتر و عبدالله ی کوپي هه فوان و نیین مگیعم کوشت خوژگه م خواست نیین عومهریشم کوشتبا.

یه کیک تر له قوربانیه کانی دهستی هه جاج نه وه یه: نه عمه ش ده لیت: (نیین نه بی له یلا) م بیی هه جاج لیی دابوو وه که نه وه ی پیستی پشتی لیکرابیتته وه، پشتی نابوو به پشتی کوپه که یه وه ده یان ووت: نه فرهت له دروژنان، نیینجا ده ی ووت: نه فرهتی خوا له دروژنان.. نای .. پاشان بیده نگ ده بوو و نیینجا ده یگوته وه: علی کوپي نه بو تالیب و عبدالله ی کوپي زویتر و موختاری کوپي نه بو عوبه یید..... خه لکی شام پییان و ابوو که نه و قسانه به وان ده لیت به لام نه و نه وانی لیده ورده کرد و ستایشی ده کردن.

^١ . سیر اعلام النبلاء... الذهبی.

(زهههیی) فهرمویه تی: له (ابن حصین) دهه گڼپړاویانه ته وه که ههجاج (ابن اُبی لیلی) کرده داده وه، پاشان لایبرد، پاشان دهستگیری کرد و لئیدا بۆ نه وهی جنیو به (نه بو تراب) بدات - مه به سستی علی کوپی نه بو تالیبه - که کاتی خوی له نه هره وان بوو بوو له گه لّ علی کوپی نه بو تالیب دا - خوی لئی پازی بیت - .

یه کیکی تر له قوربانیه کانی دهستی ههجاج: ئیبن سهعد گوتویه تی: (عطیة العوفی) له گه لّ ئیبن نه شعهس پاپه پی ئینجا ههجاجی نامه وی نوی بۆ (محمدی کوپی قاسم) که پیشنیاری جنیودان به علی بۆ بکه نه گه رای نه کرد نه وا سه د قامچی لی بده و پیشی بتاشه، نه ویش ناردی به شوینیا و پیشنیاره که ی خسته بهرده می نه ویش پازی نه بوو، ئیدی فرمان و بریاره که ی ههجاجی به سهردا جیبه جی کرد.

یه کیکی تر له قوربانیه کانی ههجاج: (ماهان الحنفی الکوفی) بوون ده گڼپړنه وه له ئیبن نه بی هه نه فیه وه ده لئیت: ماهانی هه نه فیم بینی ههجاج کرد بووی به قه ناره دا، ئیبراهیم ده یگوت: ئیمه فرمانمان پیکرابوو پاسه وانی نه و شوینه بکه ین، ده مانبینی پوناکیمان له لایه وه ده ره چوو.

نه بو داود فهرمویه تی: ههجاج هه ردوو ده ست و قاجی بری و له قه ناره ی ، که ده لئین نه مه کوتا که س بوو ههجاج کوشتی، به لام زۆرینه ده لئین که (سه عیدی کوپی جبیر) کوتاهه مین بوو.

یه کیکی تر له قوربانیه کانی دهستی ههجاج: (مصدق أبو یحیی الأعرج) ناسراو بوو به (معرقب الأنصاری) ، پیی و تراوه (معرقب^١) چونکه (ههجاج) یان (بشر بن مروان) پیی ورت که جنیو به علی کوپی نه بو تالیب بدات نه ویش به گوئی نه کرد، هه ربۆیه ده ماری پاژنه پیی بری، که یه کیک بوو له بگڼپړه وهی فهرموده کانی (مسلم).

^١ . معرقب: بهر که سه ده و تریت که ده ماری گه وره ی پاژنه پیی برایت.

فتوای زانایان دهرباره‌ی هه‌جایی سه‌قه‌فی و پرسی نه‌فره‌ت لیکردن و بی‌برواکردنی

تایا هه‌جاج له‌ئیسلام ده‌رچوووه ۱۹ هه‌ندیک به‌پاشکاوێ له‌ئیسلام ده‌ری ده‌که‌ن
(نه‌فره‌تی لێده‌که‌ن) و هه‌ندیکی تر بی‌باوه‌ری ده‌که‌ن (تکفیر)، ئه‌ی زانایانی ئایینی و
فه‌قیه‌ه‌کان له‌م باره‌یه‌وه چیان وتوووه؟

شیخی ئیسلام ئیبنوته‌یمیه ده‌فره‌مویت: ئه‌ه‌لی زانست به‌سته‌مکار و هاوشیوه‌کانی
ناوی ده‌یه‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی موسوڵمانه‌ به‌پوکار و کرده‌وه‌ی باشیشی هه‌یه، چونکه
نه‌فره‌ت له‌که‌سێک ناکه‌ن به‌دیاریکراوی، به‌لکو نه‌فره‌ت له‌سته‌مکار ده‌که‌ن وه‌ک خوا
ده‌فره‌مویت: ﴿إِلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾، هه‌ریۆیه نه‌فره‌ت له‌وشت و سیفاتانه ده‌که‌ن
که‌ خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه‌فره‌تیان لیکردوووه به‌گشتی، وه‌ک پێغه‌مبه‌ر –
درودی خوای لیبیت – ده‌فره‌مویت: "خوا نه‌فره‌تی کردوووه له‌مه‌ی و ئه‌وه‌ش تریکه‌ی
گوشیوه و ئه‌وه‌شی بۆی گوشراوه، فروشیاره‌که‌ی و کپیاره‌که‌ی و تیکه‌ره‌که‌ی و
بخۆره‌وه‌که‌ی و هه‌لگه‌ره‌که‌ی و بۆ هه‌لگه‌راوه‌که‌ی و ئه‌وه‌شی پاره‌که‌ی ده‌خوات" به‌لام
نه‌فره‌ت له‌فلان که‌سی دیاریکراو ناکه‌ن.

وه‌ک چۆن له‌سه‌حیحی بوخاری و بیجگه‌ له‌ویشدا هاتوووه که: "پیاویک مه‌ی
ده‌خواردوه، پێغه‌مبه‌ریش – درودی خوای لیبیت – داری هه‌د (جلدی) لیبی دا، جارێک
هه‌تیایان و پیاویک نه‌فره‌تی لیکرد ئینجا پێغه‌مبه‌ر فرمووی: نه‌فره‌تی لیبی مه‌که، ئه‌و خوا
و پێغه‌مبه‌ری خوش ده‌وێت".

حهجاج، کوپی یوسفی سهقهه // ٤٧٥

چونكه نه فرهت لیكردن (لعنة) به لئینی ترسه، به لئینی ترساندنیش گشتیه وه نابریته وه
بق كه سئکی دیاریکولو.

له فه توای زانایانی سهردهم له سهرو وئب سایی (طریق الإسلام) شه و فه توایانه دراوئ:
سو پاس و ستایش بوخوای گه وره و درود و سه لامیش له سهرو پیغه مبهری خوا و یار و
یاوه رانی و له پاشان:

نه فرهت: واته بی به شکردنی كه سئك له ئیسلام و له ره حمی خوا.
به نه فرهت کردنی ههجاج پیویسته وازی لی بهئینریت له سهرو بنه مای شه وهی كه
(الفاسق المعین خراپه کاری دیار) به دیاریکراوی نه فرهتی لی ناکریت، خو نه گه كه سئك
وتی: شه ئایا سته مکار نه بووه؟ ئایا هاوه لانی نه کوشتووه؟ ئیدی بوچی نه فرهتی لی
نه کهین؟ وه لامی ده دهینه وه به وهی كه شیخی ئیسلام ئیبنو تهیمه فهرمویه تی: ئیمه
گه ر باسی سته مکارانی وهك ههجاجی کوپی یوسف و هاوشیوه کانی کرا شه ده لئین كه
خوا فهرمویه تی: ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾، هه زناکهین هیچ كهس نه فرهت لی
بکهین به دیاریکراوی، وهك چوئ هه ندیک زانا - یه زیدی کوپی معاویه یان - به نه فرهت
کردووه (واته له ئیسلام بی بهش کردووه)، كه شه مه ریباوه پئکه (مذهب) شیایوی
ئیجتیهاد تیاکردنه، به لام شه و ته به مان لا په سه ند و باشتهر... کوتایی.

به لام باسکردنی سته م و خراپه و تاوانکاریه کانی، هیچ پئگریبهك نیه له باسکردنیان،
با کرده وهی چاکه و فتوحاتیشی هه بیئت، پیشه واره مبهی شه وهی بق وهرگئراوین و
ده فهرمویت: ههجاج خوای گه وره له ره مه زانی سالی (٩٥ک) له ناوی برد كه هیشتا پیر
نه بوو بوو، زقرداریکی... سته مکاری... به دکرداری... فیلبازی... خوین پئژبوو... پاشان
ده فهرمویت: ئیمه سه رزه نشتی ده کهین و خوشمان ناوئیت، به لکو رقمان لیته تی له بهر
خودا، كه به راستی بی بهش بوو له باوه، کرده وه گه لیکی باشی هه بوو كه له ناو ده ریای
تاوانه کانیدا نقوم بوون. خواش خوئی له گه لی شه وانه یه کلایی ده کاته وه... کوتایی.

حه جاج له دهستهی سته مکاره که نه بوو، به لگو فه رمان په وای عتراق و هه موو پۆزه لات بوو له لایه ن ئه میری بر واداران (عبدالملك بن مروان) هوه دانرا بوو. خوداش زاناتره^١. به لام مه سه له ی کافر کردنی هه جاجی کوپی یوسف نه وه تا کر ی و کافر کردنی په وانه به پای دروست و زۆرینه، لای نه هلی زانست، چون کرده وه ی هاوه لانی سه رده می نه و پیچه وانه و هه لوه شینه ره وه ی نه وه بووه، له دوا یه وه نو یژیان کردوه، له گه لیدا هه جیان کردوه، له وانه: ئه یه ن عومه ر، نه نه سی کوپی مالیک، عبدالله ی کوپی زوبیر، ده شیان زانی چی له م کابرایه دا هه یه له زۆر و سته م و خوین پرت ی، له گه ل نه وه شدا هه جاجیان کافر نه کردوه.

له سه عیدی کوپی جوبه یه وه فه رموی: له گه ل ئه یه ن عومه ر بووم کاتی که نوکی یم چوو به بنی پتیدا، ئیدی پتی به (ناوزه نگ) ی زینی نه سه په کهیدا ده لکا، برینه که ی کیمی ده کرد، نه و بودا وه ش له مینا بوو، ئینجا هه جاج گه یشت و گه ران دیه وه.

هه جاج گو تی: گه ر ده مزانی کی وای لیکرد ی؟

ئیه ن عومه ر فه رموی: تۆ بریندارت کردم.

هه جاج گو تی: جا چۆن؟

فه رموی: چه کت له پۆژیکدا هه لگرت که قه ده غه بوو، هه روه ها چه کت هینایه کابه ره و

چه کیش پیتشت نه ده هاته کابه.

له گێرانه وه یه کدا که ئه یسحاق ی کوپی سه عید له ناوکیه وه ده گێریتته وه.

وتی: هه جاج چوویه لای ئیه ن عومه ر و منیشی لا بووم.

وتی: کی برینداری کردیت؟

^١ . المفتی: مه لبه ندی فه توا به سه ره ره شتی (د. عبدالله فه قیه).

www.islamweb.net/web/fatwa/showsinglefatwa

^٢ . چوارچۆنه یه ک یان نه لقه یه که و ده به ستریت به رینی نه سه په وه بق نه وه ی سواریه که قاچی بکاته ناوی

له کاتی تاودان و پۆیشتندا و به ئاسانیش سوار ی بیهت.

حهجاج. كورى يوسفى سەققەنى ۴۷۷//

فەرموى: ئەو كەسە بىرىندارى كىردىم كە فەرمانى بە ھەلگىرتى چەك كىردى لە پۇژىكدا كە
پەوا نىيە تىايدا چەك ھەلگىرتىت.

- واتە ھەجاج -.

لەبەرئەۋەى ئەمە لە پۇژىگارى گەمارۇدانى ئىيىن زويىتىدا بوو لەلايەن ھەججەۋە^۱.

(عمير بن هانى) دەگىرتتەۋە: ئىيىن عومەرم بىيىنى و ھەججە گەمارۇى ئىيىن زويىتى
دابوو، شوئىنى ئىيىن عومەر لەننىۋان ھەر دوولاياندا بوو، ۋەك ئەۋەى پەنگە ئامادەى نوئىزى
ئەمىيان بوويىت و پەنگە ئامادەى نوئىزى ئەۋىيان بوويىت.

(زبير بن عدى) دەگىرتتەۋە: چويىن بۇلاى ئەنەسى كوپى مالىك و سكالامان كىردى لە
ھەججە و كىردەۋەكانى، فەرمووى: ئارام بگىرن، بەپاستى پۇژ بەپۇژ زەمانى خىراپتر دىت،
تاكو دەگەنەۋە بەخۋاى خۇتان، مەن ئەۋەم لە پىغەمبەرەكەتان بىستۈۋە - دىردى خۋاى
لەئىبىت - .

بەلام لەبارەى نوئىزدىۋاخستنى ھەججەۋە لەكانى خۇيدا چەند گىرپانەۋەيەك ئامازەيان
پىنداۋە لەۋانەش:

لە گىرپانەۋەيەكى (مسلم) دا ھاتوۋە كە " ھەججە نوئىزەكانى دوا دەخست ".
(الحافظ ابن حجر) لە (فتح الباري) دا باسى كىردوۋە لە گىرپانەۋەى ئەبى عەۋانەۋە
ئەۋىش لە (شعبة) ۋە، دەئىت: پىرسىارمان كىردى لە جابىرى كوپى عبداللا لە سەر ھەججە،
ۋتى نوئىزى لەكانى خۇى دوا دەخست.

دەربارەى زىادەپۇيىكىردىن لە كوشتىنى نەيارەكانى بەنى ئومەييەدا دەگىرتتەۋە:
ھەججە پۇژىك لەسەر بلندىگۇ دەى ۋت: لەخۋا بىترىسن چەند دەتۋانن، گويپادىرن و
گويپايەل بن بۇ ئەمىرى بىرواداران عبدالملك ، بەخۋا گەر فەرمانم كىردى خەلك لە دەرگايەكى
مىزگەۋتەكەۋە بىرۋەنە دەرەۋە ئەۋان لە دەرگايەكى ترەۋە بىچنە دەر ئەۋا خويىن و مالىيان
بۇم ھەلال دەئىت.

^۱ . بوخارى گىرپانەۋەيە.

دەلێت: ئەمەم باسکرد بۆ (ئەعمەش) ئەویش گوتی: بەخوا منیش ئەم قسە یەم لی بیستوو^١.

بەلام گێڕانەوێکە ی (مسلم بن ابراهیم) لە (صلت بن دینار) ووتی: بیستم حەجاج لە سەر بلندگۆی شاری (واسط) دە یگوت: عبداللە ی کوپی مسعود سەرۆکی دوو پووەکانە و گەر پتی بزاتم لە کوێیە ئەوا زەوی ئاو دە دەم بە خوینی ئەو^٢.

■ ■ ■ ■ ■

^١ . (ئەبو داود) لە (محمد بن العلاء) ئەویش لە (ئەبو بەکر) هەو و ئەویش لە (عاصم) هەو گێڕانەتەرە و هە ئەلبانی لە حەحیحی سوتەنی ئەبی بلود دا راستی کردۆتەرە.

^٢ . (صلت بن دینار) متروک الحدیث... .. واتە فەرمودەکانی ولایتی پێنزلووە یاخودا پە پێنزلووە.

هەجەج و لەیلای ئەخیلی

هاوسەری (توبە بن الصمّة) بوو، لەسەردەمی هەجەج دا بوو، هەندێک سەرچاوە باسیان کردووە کە هەجەج دەگات بە لەیلای ئەخیلی و ئەویش ھۆنراوەیەکی بۆ دەلێت.

دەگێژنەو: لەیلای ئەخیلی دەچیت بۆلای هەجەج و ئەم ھۆنراوەیە ی پیا دەلێت:

فنعم فتى الدنيا لئن كانَ فاجراً ... وفوق الفتى إن كانَ ليسَ بفاجرٍ
فتىٌ هوَ أحمى من فتاةٍ حيّةٍ وأشجعُ من لئسَ بخفانٍ خادِرٍ
فتىٌ فيه فتیانیّةٌ أرحیّةٌ بقیّةِ أعرابیّةٍ من مُهاجرٍ

ئینجا یەکیەک لە گەنجەکانی مەجلیسەکەی هەجەج ووتی: بەخرا ئەی فەرماندە (توبە) ئەوەی لەیلا دەلێت لە تەوبەدا نەبوو.

لە (ایوب بن مسلمة الهمداني) هەو، وتی: باپیرم لای هەجەج بوو، باسی کرد ئافەرەتێک هات بۆلای و سلاوی کرد و ئەویش وەلامی داوەو، ئینجا پێی گوت: تۆ کیی؟
وتی: من لەیلام.

وتی: هاوسەری (توبە بن حمیر)؟

وتی: بەلی.

وتی: توخوا چیت بە (توبە) گوت؟

^۱ . واتە: باشترین لای دنیایە یا خولپەکاریش بێت.. خۆ گەر خرابەکار نەبووایە لەسەر و هەموو لاوەکانەو بوو.. لاویکە زیندو و چالاکتو لە کچیکێ دلتەر.. ئازاتر لە شیرینکی نەبەرد... پوخووشی و لاویتی تێداوە و پاشماوەی ئەعرابیە کە لە کۆچکردن.

له یلا وتی: وتم:

فَإِنْ تَكُنِ الْقَتْلَى بَوَاءَ فَإِنَّكُمْ ... فَتَى مَا قَتَلْتُمْ آلَ عَوْفِ بْنِ عَامِرٍ

چهند د پرتکی لى یاد کرده وه.

ټینجا (نه سمای کوپى خارججى فزاری) پتی وت: خانم تو به پاستى نه م پیاوه به

شَتِّكَ وه صف ده که یت که عه رب پتی نه زانیوه.

وتی: له یلا وتی: نه ی پیاو تو (توبه) ت بینيوه؟

وتی: نه خیر.

وتی: خوا چاک بق فرمانده بکات، ده به خوا گهر که سیک (توبه) ی بدیا به، دلى لى

ده چوو.

هروه ها له (عبدالله بن مشهور) وه ده گپړنه وه، وتی: له یلاى نه خپلى چوپه لای

حه جاج، حه جاج پتی وت: نه وه زوړاوه یه م بق بخوینه وه که بق (توبه) ت وت، نه ویش

وتی:

كَأَنَّ فَتَى الْفَتَيَانِ تَوْبَةٌ لَمْ يَنْخُ ... فَلَا تَنْصَ يَفْضُنَ الْحَصَى بِالْكَرَاكِ

وَلَمْ يَبْنِ أَبْرَادًا رَقَاقًا لَفْتِيَّةٍ كَرَامٍ وَيَرْحَلُ قَبْلَ نَيْمِ الْهَوَاجِرِ

له گپړانه وه یه کی تر دا له (نه بی عمرى شهبانى) وه ده لیت: پوژتیک حه جاجى کوپى

یوسف هاوپی خانه دان و گه وره کانى خوی له ده وروپشت ده بیټ ټینجا نافرته تیک له

مه مو نافرته تان جوانتر و خوش په فتارتر و خوش بیژتر هاته ژده وه و سلاوى له

حه جاج کرد و وتی: نه ی فرمانده پی ده ده یت؟

وتی: به لى، ټینجا نه ویش نه م زوړاوه یه ی گوت:

يَقْصُرُ عَنْهَا مِنْ أَرَادِ مَدَاهَا

أَحْجَاجُ إِنَّ اللَّهَ أَعْطَاكَ غَايَةَ

الْمَنَایَا بِكَفِ اللَّهِ حَيْثُ يَرَاهَا

أَحْجَاجُ لَا يَفْلُلُ سِلَاحُكَ إِنَّمَا

واته: نه ی حه جاج خواى گه وره نامانج و مه به سستیکی پيداو یت هر که س به ویت

ده سستی پتی ناگات.

ئەى ھەجەج شەمشىرەكەت (چەكەى تۇق) كۈل نابىت، بەلام ئاۋات و ئامانچەكان
بەدەستى خۋايە ھەرچۇنىك پىي باش بىت...

ئىنجا ھەجەج بەۋانەى چۈردەۋرى وت: ئايا دەزانن ئەمە كى يە؟
وتيان: ئايناسىن، بەلام ھەرگىز ئافرەتتىك زماڭ پاراۋتر و جوان پوخسارترو خۇش
گفتىرمان لەم ئافرەتە نەبىنيۋە، كەۋاتە ئەۋكى يە خوا چاك بۇ فەرماندە بكات؟
ھەجەج وتى: ئەمە لەيلاى ئەخىلىيە ھاۋسەرى (توبە بن الحمير العقىلى) يە، كە لەبارەى
لەيلاۋە دەلتىت:

فلو أن لىلى الأخیلیة سلمت على وفوقى تریة و صفائح
لسلمت تسلیم البشاشة أوزقا إليها صدی من جانب القبر.
ۋاتە گەر لەيلا سلاۋى لىكردم و بەخۇلىش داپۇشراىم لە گۇردا ئەۋا بەپوخۇشى و
شادىيۋە ۋەلامىكى دەدەمە لای گۇرەكە دەنگ بداتەۋە.
پاشان وتى: ئەى لەيلا ھەندىك لە ۋەزراۋانەمان بۇ بلى كە (توبە) بۇتۇى وتۋە،
ئەۋىش وتى:

ثألك بلىلى دارها لا تزورها ... وشطت نواها واستمر مريرها
وكننت إذا ما زرت لىلى تبرقعت ... فقد رابني منها الغداة سفورها
تاكو تەۋاۋ بوۋ لە ۋەزراۋەكە.

ئىنجا پىي وت: ئەى لەيلا چى عەقلى تىكدا بۇ جوانىيەكەت كە بەبى داپۇشراۋى تۇى
بىنى؟

وتى: خوا چاك بۇ فەرماندە بكات! ھەمىشە بە پەرچەۋە منى بىنيۋە جارىك ھات وتى
شىتم بوۋە، خەلكى پىيان زانى و خۇيان بۇ داگرت، كە ھەستى بەۋە كرد تەنھا سلاۋىكى
كرد و پۇى.

ئىنجا ھەجەج وتى: خوا تەكۈزى لەيلا ئايا ھەرگىز گومانىك كەۋتۇتە نىۋانتان؟ وتى:
نەخىر بەۋەى كە (لىى دەپارنەۋە چاكت بۇ بكات) ھىچ نەبوۋە لەنىۋانمان بەس ئەۋ
جارىك شىتىكى وت، گومانم ۋابوۋ كەۋتۇتە ژىر كارىگەرىى ھەندەك شتەۋە ھەرىۋىە وتم:

وذي حاجة قلنا له لا تبع بها ... فليس إليها ما حبيت سبيل
لنا صاحب لا ينبغي أن نخونه ... وأنت لأخرى صاحب و خليل
تخالل تهوى غيرها فكأنما..... لها من تظنيها عليك دليل^۱
هەربۆيە دواى ئەو ھىچ گومانىكى لى نە كردم تاكو مردن كەوتە نىوانمانەو.

وتى: دواى ئەو كۆژا.

حەجاج وتى: ھەندىك لە لاواندەكانى خۆتمان بۆ بلى بەسەر ئەودا، چەند كۆپلەيەكى
زۆدى بۆ وتن، لەوانەشى كە وتى ئەو كۆپلەيە بوو كە تيايدا لەيلا دەلتىت:

كأن فتى الفتيان توبة لم ينخ ... قلانصن يفحصن الحصى بالكرaker
كاتىك تەواوى كرد پياويك لەناو كۆپرە كە وتى: بەخوا وانازم كە گەيشتىتە دەيەكى
ئەو وەصفەى تۆ كردت، ئىنجا لەيلا سەيرىكى پياوھەكەى كرد و وتى: خوا چاك بۆ
فەرماندە بكات، بەراستى ئەم قسەكەرە گەر (توبە)ى بدىايە شىت و شەيداي دەبور.

ئىنجا حەجاج وتى: پىويستى و داواكارىت چىە؟

لەيلا وتى: داواكارىم ئەو يە بە نىردەيەك بمبەى بۆ لای قوتەيبە و بۆ خۆراسان،
ئەويش ھەلىگرت و بردى بۆ لای قوتەيبە بەرێك و پىكى و گەياندىەلای، ئىنجا پاش
ماوھەك لەيلا گەرايەو و لە (ساوھ) مرد و گۆرەكەشى لەوى يە.

و ھەگىرنەو^۲ كە لەيلاى ئەخىلى چوو بۆ لای حەجاج و ھۆنراوھەكى بۆ وت.
پاشان حەجاج پىتى وت: ھەزدەكەى ئەم شەو لەلای كام لە ھاوسەرەكانم نىيتەو؟
لەيلا وتى: ژنەكانى تۆ كىن؟

^۱ . واتە: ئەو ھى داواكەى ھەبوو پىمان وت ھەر باسى مەكە ئىمە پىتى ئەو شتائە ناگرمە بەر
ھاوسەرىنكمان مەيە پىويست ناكات ماپاكى لى بگەين تۆش بۆ يەككى تەر ھاوھەل و ھاوسەرى.

^۲ . (محمد بن أبي الأثر) لە (محمد بن يزيد النحوي) مەو ھەگىرنەو.

حهجاج. کوږی یوسفی سه قهفی // ٤٨٣

حهجاج وتی: نوم گیلان کچی سه عیدی کوږی نه لموعاصیری نه مهویه، هیند کچی نه سمای کچی خاریجه ی فزاری، هیند کچی مهلبی کوږی نه بی صوفره ی عه تکی.
له یلا وتی: حهزم لئییه لای قیسیه که بمینعه وه.
کاتیک سبه ی هاته وه بولای ههجاج، نه ویش وتی هوی خرمه تکار، پینج سه دره می بده یه.

نه ویش کوتی: نه ی فرمانده بیکه به (آدم) ټک، (آدم) واته وشتری سپی.
که سیکیش وتی: من بۆت ده که م زیاد ده که م.
له یلا به شه رمیکه وه وتی: فرمانده زور له وه به خشیده تره، نه گهرنا خوم سه ره تا داوام لیده کرد.
ده گپړنه وه که له یلا چوه سه رداسی ههجاج، ههجاج وتی به هاوړنکانی، بۆتانی ته ریق بکه مه وه؟

وتیان: به لئی.

وتی: له یلا.

له یلا وتی: سه رم له پښته فرمانده.

وتی: ثایا تو (توبه بن الحمیر) خوشده ویست؟

نه ویش وتی: به لئی نه ی فرمانده، گهر توش بتدیبا به خوشت ده ویست!.

ده گپړنه وه له (عه مری کوږی سه عید) وه که بارکی بوی گپړاوه ته وه: له یلا نه خپلی هات بولامان و وتی ده مه ویت ستایشی ههجاج بکه م و پیای هه لیده دم نیمه ش کردمانه ژوره وه بۆ لای، نه ویش وتی:

لقد وجد الحجاج أرضاً مریضة ... فطبَّقَ أعلی داتها فشفاهها

تتبَّعها الداء العضال الذي بها ... غلامٌ إذا هز القنّاة سقاها^١

^١ وانه ههجاج خاکینکی نه خزشی دوزیه وه و دهستی خسته سه به رترین دهری و سارینزی کرد.

پاشان چه جاج وتی: لای کام له ژنه کانم ئه م شه و ده میتیتته وه؟

وتی: ژنه کانتم پی بلی.

وتی: کچی (سعید بن عبدالرحمن بن عتاب بن أسید) و (ئوم سه له مه ی) ی کچی (عبدالرحمن بن سهیل بن عمرو) و کچی (المهلب بن ابی صفره) و کچی (أسما بنت خارجه الفزاری) هه موو ژنی منن.

ئه ویش (ئه سمای کچی خارجه) ی هه لباردار، له بهر دۆستایه تی و نزیکایه تی لئی وه، لای ئه و مایه وه.

ده گێرپه وه له محمدی کوپی چه جاج خۆیه وه که وتویه تی: چه جاج دانیشتبوو له ناو کۆمه لێکدا و له وکاته دا له یلا پرسى کرد که بێته ژوره وه، چه جاج وتی، کام له یلا؟ وتیان: ئه خیلی.

وتی: خیزانی (توبه) بهیینه ژوره وه.

ئینجا ئافره تێکی بالا بهرز چاو رهش، خوش پهوت، خوش گفت هاته ژوره وه، سلاوی کرد، چه جاج به خیرهاتنی کرد، نزیک بوویه وه و چه جاج وتی: ئه ی خزمه تکار پالېشتیکی بۆ دابنئ له پشتمه وه، ئه ویش دانیشست، چه جاج وتی: چ کارنکت هه یه لای ئیمه؟ ئه ویش وتی: سلاوکردن له فرمانده، به جی گه یاندنی مافی نه سه رمانه وه، هه روه ها هاتن بۆ به خششه گانی.

ئینجا چه جاج ووتب: هۆی خزمه تکار بلی پینچ سه د دره می بده نی، پینچ بهرگی بده نی یه کیان وهك عه زى بێت، بیه نه لای کچه مامه که ی (هید کچی ئه سمای کوپی خارجه) پی بلین: خزمه تی بکات و دیاری بداتی.

ئه ویش وتی: خوا چاک بۆ فرمانده بکات.

ئینجا (ئیه بن مه وهیب) وتی: خوا پایه دارت بکات فرمانده ئایا خه لات و دیاری بده ینی؟

وتی: به لئ، ئه ویش چوار سه د دره می پێدا، (هند) یش سئ سه د دره می پێدا، محمدی کوپی چه جاجیش پتی دا.

وتى: ھەجەج چوو بۆلای ھاو كۆرەكانى و وتى: ئايا دەزانن ئەمە كى؟ يە؟
وتيان: نەبەخوا ئافرەتیکمان نەبىنیو ھەرگىز لەو زمان پاراوتر و زمان شیرینتر و
جوانتر لەم ھۆنراو ەبلیت، ئەو كى؟ يە؟

وتى: لەیلای ئەخیلی، ھاوسەرى (تەوبەى كۆپى حومەین).
پاشان چوو ەپیشەو ەلئى وتى: ئەى لەیلا توخوا شتیکت لە (تەوبە) بىنیو ەقت لئى
بیت یان داواى شتیکى لئى کردى نەشیاو و جئى شەرم بیت؟
وتى: نەخیر، بەو زاتەى داواى لئىخۆشبوونى لئى دەكەم، ئەو لەو كەسانە نەبوو.
ھەجەج وتى: بەلام ئەگەر وانەبووبیت ئەوا خوا ەرحم بە ئئیمە و ئەویش بكات.

ھەجەج ووتى: ھەندىك كۆپلە ھۆنراو ەى خۆتمان بۆ بلى كە بۆ (توبە)ت گوتوو،
ئەویش وتى:

لعمرك ما بالموت عار على الفتى * اذا لم تصبه في الحياة المعابر
وما أحد حي وان عاش سالما * بأخذ ممن غيبته المقابر
فلا الحى مما أحدث الدهر معتب * ولا الميت ان لم يصبر الحى ناشر
وكل جديد أو شباب الى بلى * وكل امرئ يومئذ الى الموت صائر
قتيل بنى عوف فيا لهفتا له * وما كنت اياهم عليه أحائر
ولكنني أخشي عليه قبيلة * لها بدروب الشام باد وحاضر

وتى : ئىنجا ھەجەج بە دەرگەوانەكەى وت: بىبە زمانىم بۆ ەپرە.
ئەویش چوو (ھەجام)ى بۆ بانگ كرد تاكو زمانى ەپرئت، لەیلا وتى: بەلا لئیت دا
فەرماندە پئى وتى زمانى ەپرە بە بەخشىن و دىيارى و خەلات نەك بە چەقۆ، ئىنجا
گەراپەو ە بۆ لای ەرسىيارى لئى بكات، ھەروەھا گەراپەو ە بۆلای لەیلا بەتورەبىيەو ە
دەبووست زمانى ەپرئت.

ئینجا له یلا داوای لیکړده وه که بیبه نه وه بولای هه جاج، چوویه ژورده وه بولای، وتی:
 نه ی فەرمانده نه و بی دینه خه ریک بوو زمانم بېریت، نه م هونراوویه شی بۆ وت:
 هجاج أنت الذي مافوقه أحد
 إلا الخليفة والمستففر الصمد
 هجاج أنت شهاب الحرب إذا
 لقيت وأنت للناس نور ضوؤه يقد^١.

ئینجا هه جاج پتی وت: نیازی کویت هه به، ئایا ده گه پیتیه وه بۆ شاری خوت
 ناماده کاریت بۆ بکه م؟ وتی: نه خیر، نیازی لای (باهلی) م هه به واته (قوته به به) - که
 نه وکات له خوراسان بوو- ، ئینجا له ویی ده رچوو بۆ لای قوته به به و ده ئی له (الری) یان
 پیتش (الری) مرد.

به لام نه حمه له (نابی عمری شه بیانی) وه ده ئیت له یلا که هه جاج بردی بۆ لای
 قوته به به له خوراسان، قوته به به پیتشوازی لیکرد و پازانديه وه و خه لاتی کرد، ئینجا پاش
 ماوویه ک له یلا گه پایه وه و له (ساوه) مرد و گوږه کەشی له ویی به

^١ . واته: هه جاج تۆ نه و کەسە ی که له سه رویه وه هیچ کەس نیه، بئحکه له خلیفه و لیخوشبووی نه مر
 (مه بهستی خواجه).

هه جاج تۆ بزيسکه و کلپه ی ناگری و شیري له شهردا گه رگه یی به گیانت، تۆ بۆ خه لکی پوماکيه کی
 پۆشناییه کهي داگیرساوه.

ژنانیک له ژيانی هه جاج دا

- چوار ژنه که ی هه جاج:

١- هیند کچی (الهلب).

٢- هیند کچی نه سما ی کچی خارجه.

٣- نوم گیلان کچی عبدالرحمن

٤- (رمة الله) کچی (عبدالرحمن بن جریر).

چوار ژنه‌ک‌ی حه‌جاج و هه‌لسوکه‌ت و حانی له‌گه‌لیان

(ابن عبد ربه) له (العقد الفريد) دا به‌شی پینج، ده‌لێت: باسی ژنیان لای حه‌جاج کرد، نه‌ویش وتی. من چوار ژنم هه‌یه: هیند کچی (المهلب)، هیند کچی نه‌سمای کچی خاریجه، نوم گیلان کچی عبدالرحمن کچی نوسه‌ید، (أمة الله) کچی (عبدالرحمن بن جریب).

شه‌وم له‌گه‌ل هیندی کچی موه‌له‌ب دا شه‌وی لاویک بووه له‌نیوان لاوه‌کاندا که یاری و گه‌مه ده‌کات و نه‌وانیش یاری له‌گه‌ل ده‌کن، شه‌وم له‌گه‌ل هیند کچی شه‌ما دا شه‌وی پشایه‌ک بووه له‌نیو پاشاکاندا، شه‌وم له‌گه‌ل نوم گیلان دا شه‌وی نه‌عرابه‌ک بووه له‌نیو نه‌عرابه‌کاندا له‌قسه‌و هه‌راوه‌کانیاندا، شه‌و به‌سه‌ربردنم له‌گه‌ل (أمة الله) دا شه‌وی زانیه‌ک بووه له‌نیو زانیان و فه‌قیهاندا.

به‌لام دور ژنه‌ ناوداره‌ک‌ی ژیا‌ی حه‌جاج که لیان جیا‌بوویه‌وه و ته‌لاقی دا، نه‌وانیش هیند کچی موه‌له‌ب و هیند کچی نه‌سمای فه‌زاری، ده‌لێن: که کچه‌ک‌ی موه‌له‌بی ته‌لاق ده‌وه پش نه‌وه‌ی (یه‌زید) ی برای لایه‌د له‌فه‌رمانه‌وه‌یه‌تی خوراسان و به‌دی کرد ئیدی نه‌ویش دلته‌نگ بوو بۆ، هه‌ربۆیه حه‌جاج ته‌لاقی دا.

هیندی کچی نه‌سمای له‌به‌ر نه‌وه ته‌لاق دا که خوشه‌ویستی له‌دل ما‌بوو بۆ می‌تردی به‌که‌می (عبیدالله بن زیاد) که سالی ۶۷ک کوردا. ده‌شلێن خوشی ویستوه به‌لام به‌بووه ته‌ژی، به‌لکو شوی کردوه به‌ (بیشر کوری مه‌روان) برای خه‌لیفه عبدالملك که مه‌رمانه‌وای عیراق بووه پش حه‌جاج.

پاستی نه ویه که راجیایی هیه له باره ی نه ویه که پویداوه له نیوان هه جاج و ژنه کانیدا، ته نانه و تراوه هه رډو هینده که ی له بهر یه ک هؤکار ته لاق داوه نه ویش نه ویه که له خوردا ده بینیت چاوه کانی (چاری خوی) نه جولین، نه ویش نه و خونه ی لیکداپوه به جیابوونه ویه ژنه که ی، هه ریویه ته لاقی دا.

هه پاش نه ویه هه والی مهرگی (محمدی) برای که فرمانپوهای یه من بوو بۆهات له و پۆزه ی که (محمدی) کوپي تیايدا مردبوو، ئینجا وتی: دوو محمد له یه ک پۆژدا... إنا لله وإنا إليه راجعون^۱.

هؤکاری باس نه کرانی خیزانه کانی هه جاج له لایه ن میژوزان و میژونسانه وه نه ویه که هه جاج پیاوی فرمان و شه پ و جهنگ بووه، به لام له باره ی ژنی دووه میه وه (هیند کچی نه سمای فه زاری)، پیتشر ژنی (عبیدالله بن زیاد) بووه یان ده لێن خۆشه ویستی بووه و نه بوونه ته ژن و میژد^۲، به لکو شوی به (بیشر کوپي مه روان) کردووه وه ک باسما ن کرد، جا کاتیک میژده که ی ده مریت، شو به هه جاجی سه قه قی ده کات که فرمانپوهای عیراق ده بیت و ماره بییه کی گه وده ی بۆ ده نیریت.

هه جاجی کوپي یوسف حه زی لی بوو له ماله کانی عه ره ب ژن بهینیت، خه لکی به و بۆنه یه وه لینی نزیک ده بوونه وه^۳، (محمد بن عمیر الدارمی) پیتی بۆ داده نیت که هیند کچی نه سما بخوازیت و بۆی وه سف ده کات و ده لیت: نه و بخوازه نه ی فرمانده نه و له مالتیکی قیسیه.

هه ریویه هه جاج (ایوب بن القریه) ده نیریت - که یه کتیک بووه له زمان شهیرینه کانی عه ره ب - پیتی وت: هیند کچی نه سما بۆ بخوازه و سی وشه (یان سی قسه) زیاتر مه که.

^۱ - سهیری (الكامل - للمبرد) و (وفیات الاعیان - لابن حلكان) بکه.

^۲ - هه رده ما ده لێن: نه و له گه لی بووه که سالی ۶۷ ک کوژاوه له سه ر پویاری (حارث) نزیک موصل، ئینجا سواری نه سپه که ی ده بیت و ده چیته کوفه وه، به رده مام دلته نگ ده بیت بۆی و ناوات ده خوازیت که قیامهت به ریابیت بۆ نه ویه له پۆزی نوایی پیتی شاد بینه وه، هه میشه ده بوت. من په رۆشی قیامهت بۆ نه ویه (عبیدالله کوپي زیاد) تیا ببینمه وه، له بهر نه مه پاستر وایه که شوی پی کردووه.

ئەيىش ھات بۇلايان و وتى: ھاتوم بۇلاتان لەلاي ئەوكەسەرە كە خۇتان دەزانن،
فەرماندە ئەوھى داۋاي دەكەن پىنتانى دەدات، ئايا كچەكەتانى دەدەنى يان پەدى
دەكەنەوھ؟

ئەوانىش وتيان: بەلكو پىمان دا و پىرۇزمان كىرد.

(ئىبن القربە) گەپايەوھ بۇلاي حەجەج و وتى: چاوت پۇشن، خوا كۆت بىكاتەوھ،
بەرەمدارت بىكا، پىت و فەپ بىخانە زىانتەوھ تاكو مردن، خوا بۆت بەسۆز و خۇشەويست
بىكات، لەسەر خىر و بەرەكەت و خۇشى كۆتان بىكاتەوھ.

حەجەج كۆشكىكى دروست كىردىو لە بەصرە ناسرابو بە كۆشكەكەي حەجەج، لەرى
دادەنىشت، پۇژىك بە (ھىندى) وت. ئايا باشتر و جوانتر لەم كۆشكە بىنيوھ؟

ھىند وتى: چەند خۇشە!

وتى: بەپاست؟

ھىند وتى: بەلام گەر پاستىت بوويت، بەخوا ھىچ كۆشكىكى خۇشترم لە (قصر
الأحمر) نەبىنيوھ! - كە خانوى فەرمانپەرەوا بوو لە بەصرە، مىردى يەكەمى (عبدالله بن
زىاد) دروستى كىردىو-.

دەست بەجى حەجەج تۈپە دەيىت، فەرمان بە (ئىبن القربە) دەكەت كە بىچىت بۇلاي
ھىند كچى ئەسما تەلاقى بدات بە دوو وشە، دە ھەزار درەھمى بداتى.

ئەيىش ھات بۇلاي و پىتى وت حەجەج پىت دەلەيت: (كنت فينت)، ئەمەش دە ھەزار
ھەق و ماقى خوتە بۆتۇ، ئەيىش وتى: تۇيش بە حەجەج بلى: سەرەتا سوپاسى خوامان
نەكرد كە بووينە ژنى حەجەج ئىستاش تەلاقەكە پەسەند دەكەين بەبى پەشىمانى،
ئەمەش دەھەزارەكە بۇخۇت كە مزگىنى تەلاقدانەكەمت پىدام.

كاتىك حەجەج مرد ھىند وتى:

^۱ (بىت) وشەكە وئاي تەلاقىك دەكەيىت كە گەپلەوھى بى. (رەك ئەوھى بلىي تۇ بويتە كچم يان وەك
كچم واي..... ھىند... وەرگىي)

ألا يا أيها الجسد المسجى.....لقد قرت بمصرعك العيون
وكننت قرين شيطان رجيم.....فلما مت سلّمك القرين^١

دهلّین: نه وهی ئەم هۆنراوه یه ی گوتووه (هند بنت المهلب) بووه، ده شلّین: وتهی (هند بن النعمان) بووه له حه قی پیاوه که یدا (روح بن زبناغ) ووتویه تی، له کاتی کدا (الأبشیهی) ده گێرتته وه که حه جاج مه به سه ته که یه و (هند بنت النعمان) دوا ی (روح بن زبناغ) ی وه زیر ژنی بووه.

به لام (ئه صفه هانی) له (ئه غانی) دا باسی کردووه که (هند بنت النعمان) پاش (روح بن زبناغ) شوی کرد به (الفیض بن محمد الثقفی) و ئەم هۆنراوه یه شی بۆیه پیا ووتووه چونکه ده یخواردووه و سه رخۆش ده بوو و ده پشایه وه له ماله که یدا، به لام حه جاج کهه که ی هیناوه نه ک خۆی^٢.

باسی چیرۆکی (هند بنت المهلب) و شوکرینه که ی نه و به حه جاج و پاشان جیا بوونه وه ی لّی کراوه، که چۆن دواتر شو به خه لیفه عبدالملیک و وتراویشه وه لی دی کوپی عبدالملک ده کاته وه، ده لّین نه وه حه جاجی بّی تاقه ت کردووه که ته لاقی داوه، سه باره ت به م چیرۆکه هیچ بنچینه و بنه پره تیک نازانین نه وه به بیت که بلا بوونه وه و تّیمه ش لی ره دا به بّی دلتیا بوون له پاستی و دروستیه که ی باسی ده که ی.

به لام با سه ره تا (هند بنت المهلب) بناسین:

بریتیه له (هیند) کچی (المهلب بن أبی صفره) ی نه زدی به صری، باوکی سه ره کرده ی سوپا و یه که سه ربازیه کان بوو، فه رمانده (مهلب بن أبی صفره) فه رمانه پره وای خۆراسان

^١ واته: نه ی جه سه ته ی داپۆشراوی کش و مات، به مردنت چاوه کانت به ن کرد (شاد کرد)، تۆ دۆست و مریکی

شه یقانی په جم کرلو بووی، کاتیک مریی بۆسه ته که ت سلۆت لّیده کات

^٢، سه بیر (المستطرف فی کل فن مستطرف - للأبشیهی) بکه.

حهجاج. كورى بوسقى سەقى // ۴۹۳

بوو، كە بەرەنگارى ھەلگە راۋەكان بوويەو و چەندىن سەرگەوتنى ھەبوو وەك پىشتىر باسماڭ كىرد.

ھىند ناسرا بوو بە ژىرى و ورتە بەزى و زمان پاراويەكى دەگمەن و پەوانبىژىەكى ناوازە و دانايىەكى ئامانچ پىڭ و وىژە زانى و خۇش پەقتارى و نەرمونىانى و جوامىرى، ھىند ناودارتىن ئافرىتى سەردەمى خۇى بوو، خاۋەن ژىرى و زىرەكىەكى ئۆد بوو، ھۆنەر بوو، بانگىراۋى كۆپو كۆپوونەوكان بوو، كچىكى پەسەن و خانەدان بوو، پوخسار جوان و دلفىن بوو، وىزپاى ئەوەى خوا پىتى بەخشىبوو لە زمان پاراۋى و ژىرى و تىگەپىشتىن لە شىعر.

كاتىڭ ھەجەج بوويە فەرمانپەرەۋاى عىراق لەسەر فەرمانى عبدالملك و پاش چەند مانگىكى كەم، كاروبارى عىراقى ئۆتەخت بوو، دەنگى پۇشست بەوەى كە كەلە پەق و توندوتىژە، واى لىھات خەلگى ئاساىى و تايىبەتلىش لىتى دەترسان و لەترسا پۇزىيان دەگرت، ئەوانەى كە ئامۇزگارىيان دەكرد دەپان وت: بۇچى لەخەلگى عىراق ناخوازىت، بۇئەوەى خزمایەتى بەھىز بکەيت لەئىوان خۇت و ئەوانىش دا بەشكو بىتتە ھۆى خۇشەوېستى و سۆرى ئەوان ئۆت، يەكىڭ لەوان (ھىند سىت المەلب)ى بۇ ھەلېژارد كە يەكىڭ بوو لە (خانمە گەورەكانى) بەصەرە لە زىرەكى و زانستىدا، ئىنجا ئاردى بۇ خوازىنىكىردنى، ھىندىش پارابوو چونكو نەيدەناسى بەناشى، ھەجەج مارەبىيەكى واى داپە كە پىشتىر ەرەب شىتى واپان نەبىستبوو، كاتىڭ وەلامەكەى دواكەوت ۲۰ ھەزار دىنارى ەرەبى ئەو كاتى پىشتىنپار كىرد بۇ مارەبىيەكەى، ئىنجا پارى بوو.

پاش ھاۋسەرگىرى (ھىند) ھەستى كىرد ھەلېژاردنەكەى باش سەبوو، چونكە پىاۋىكى توبد و تورپەى ھەلېژاردو، كاتىڭ ھەجەج زانى سكى پىر نەبوو لىتى پاش تىپەپىنى سالتىڭ بەسەر ھاۋسەرگىرىەكەدا بە دزىو ە بردى بۇلاى يەكىڭ لە پزىشكەكانى ەرەب كە خاۋەن زانست و شارەزائى بوو و بەئەزمون بوو، كاتىڭ چوو ۋورەو ە بۇلاى پزىشكە پىرەكە لىتى پىرسى، دەتەۋى لە كى سكت پىر بىت؟

ھىند وەلامى داپەو:

سليلة أفراس تحلها بفـل
وإن ولدت بفلاً فجاء به البفل^١.

وما هند إلا مهرة عربية
فإن ولدت فعلاً فله درهما

بۆيه حه حاج گويي له وه ده بي، تيك ده چي و ده گه پښته وه، به يه كيك له هاوكاره كانيډا
دوو سده هزار ديناري بۆ نارد، پتي وت به دوو وشه ته لافي بده، نينجا هاوكاره كهي
وتی: (كنت فبنت)^٢ - دهسته واژه يه كه بۆ ته لاقدانتيك به كارد پت كه په شيمان بوونه وه و
كه پانه وه ي نه بيت - و شه مش ماره يي و مافه كه ت.

شه ویش به سوپاسه وه وه لامي دايه وه و وتی: بووین و سوپاسگوزار نه بووین،
ته لاقه كه مان و هر گرت و په شيمانیش نين.

تویش نه ي خوش مژده . . . نه م دوو سده هزار ديناره مزگيښي بۆ خوت و شه وه ي
له كه لته بۆ پرگار بوونم له هه موو به ني سه قيف.

ده لئين: خليفه عبدالملك سهرسامي زيره كيه كهي و شه يدای جوانيه كهي ده بيت،
نامه يه كي بۆ ده نيريت و بۆ خوي ده يخوازيت، شه ویش وه لامي ده داته وه و ده لئيت:
ده ست نوپژه كه م شكاوه و بي نوپژم^٣.

خليفه له مبه سته كهي تپده گات و پازه كهي ده زانيت، وه لامي ده داته وه و ده لئيت:
ده ست نوپژ بگره و حوت جار خوت بشو په كيان به قور ئيدي ليوانه كه پاك ده بيته وه به
يارمه تي خودا.

^١ واته: ميند هيچ نيه ماره كراونكي عره يي مبيت... له رڼه گزي نه سپ... هيستريك تيكه لي ده بيت... جا نه گهر
جا نه گهر نه سپنكي بوو نه وا ناهرين موي... نه گه ريش هيستري بوو نه وا هيستر هيټاويه تي

^٢ . واته كهي: واته ته لاقم دايه ته لاقنكي پون (باشن) و بۆ جيا بوونه وه به ته واوي، ده شلئين: حه حاج ده چپته
ماله كهي نه و كوپلانه ي ده وت و غزي داده مين، شه ویش له پشتيه وه بوو و هه ستي پي نه كرد، هه رپويه ته لافي دا
به ته واوي.

^٣ . مبه ستي نه وه بووه پيشتر ژني حه حاج بووه و نه و هاتو ته لاي و له كه لي خه وترو و گلاوي كړدوه.

هیند مەرجی دانا کە خودی حەجاج خۆی کەژاوه و تەختەرەوانەکی هەلبگریت و بییات بۆ شام، پاش ئەوەی پێی وت: خۆم شۆرد و پاک بوومەوه.

بەم جۆرە خەلیفە عبدالملك فەرمانی بە کاریبەدەستەکی خۆ (حەجاج) کرد کە خۆی کەژاوهی هیند پێشپەرەوی بکات بۆ دیمەشق، ئەویش گوتیارەل و گەردن کەچ بوو بۆ فەرمانەکی پاش ئەوەی پۆ و تورپەیی خۆی خواردەوه، پاش ئەوەی کەژاوه کە چوو دیمەشق، حەجاج هات تا پێی بلیت تەنھا کاترۆمێرێک پێ ماوه بۆ گەیشتنە کۆشکی خەلیفە، گەر دەتەوێت پشوو بدە پێش گەیشتن ئەگەر نا بەردەوام دەبین لە پۆیشتن؟

لەم کەین و بەینەدا هیند لەگەڵ کەنیزە کەکی پێدەکەنی، دیناریکی فرپێ دابووێه زەوی و کاتێک حەجاج هات پێی وت: درەمێکم لێ بەربووێه بۆی بگەرێن، ئەویش درەمەکی نەدۆزیهوه بەلکو دیناری دۆزیهوه.

هیند مەبەستی ئەوەبوو خوا درەمەکی (کە حەجاج بوو) بۆ کرد بە دینار (کە مەبەستی خەلیفە بوو)!

حەجاج پێی وت: ئەی کچی مەلب درەمە کەمان نەدۆزیهوه بەلکو دیناریکمان دۆزیهوه، ئەویش وتی: سوپاس بۆ خوا درەمێکمان لێکەوت (دانا) و خوای گەرە دیناریکی پێ بەخشین.

ئەویش وتی:

فإن تضحكي مني فإيا طول ليلة تركتك فيها كالحبأ تبكين.

واتە: گەر بەمن پێدەکەنیت ئەوەشت لەبیربیت بەدرێژایی ئەو شەوهی جێم هێشتی تیایدا وەک لەسەر گۆرێت بیت دەگریای.

ئینجا ئەویش کوتایی بە قسەکی هێنا بە وتنی:

فما لي بكتك والعز مرتجع إذا النفوس وقاها الله من عذب.

واته: مال و سامان به ده ستدیت و شکومه ندى و سربه رزیش ده گه پټه وه، نه گهر خوا
د هرونه کانی پاراست له پیسې و خراب بوون.

هیند چیرۆکیکی هه بوو له گه له عومهری کوپى عبدالعزیز دا - به په حمهت بیت -
د هرڅه ری بیر فراوانی و ژیری نه و بوو هه روه ها پاده ی توانایی نه و له په وانبیژی
په یوه سترگو به به لگه و بیانوی جوان.

نیښه ساگر باسی کردووه که، هیند کچی مهلب هات بولای عومهری کوپى عبدالعزیز
- به په حمهت بیت - که (په زید) ی برای به ند کردبوو، پنی وت: نه ی نه میری بروداران
له سهرچی براهه مت به ند کردووه؟

وتی: تر سام په کړیزی موسولمانان تیک بدات.
نه ویش گوتی: نه ی باشه سزا پاش تاوانه یان پینش تاوان؟

هه روه ها زیادی قورپه پشی ده چیت بق سهردانی و ددسنیت نه شیه کی به ده سته وه په،
نه ویش پنی ده لیت: ئایا تو ته شی ده پیسیست له کاتیکدا زنی هه رما بره وای؟
هیند وتی: بیستم باوکم ده یه رموو: پیغه مهه دوردی حوای لی بیت هه رموویه تی.
واته: هه رکامتان پشو دریزیت و تاقه تی زور بیت نه و پاداشتی له هه موو گه وره تره،
پشودریژی شه یتان پاو ده نیت و دهرن پاک و هبور ده کاته وه - بق نمونه تاقه ت و پشو
دریژی له گه له پستن دا - .

ده لیت: (مسلمه کوپى عبدالملك) خه لکی نارووه بق خوازیښی هیند بق خوی، نه ویش
به خوازیښیکه ره که ده بیژیت: گهر نه وانه شم بق زیندو بکاته وه له که سوکاره که م که
کوشتونى، هیشتا دهرنم پاک نابیته وه شوی پی بکه م، به لکو چوڼ له من دلنیا ده بیت،
که من له و پیاو ترم و خوینم لایه تی.

(نوم عبدالله) باسی کردووه که چوومه ژوره وه بۆلای هیند به دهنگی مرواری ویردی دهخویند (تسبیحاتی دهکرد)، که تهواو بوو له ویردهکانی دهنگه مرواریهکانی بۆ مهلداین و وتی بهشی بکه ن لهنیو خۆتاندا.

له وتهکانیشی: نه مبینیوه بۆ ئافرهتانی باش و خراپیش هیچ شتیک باشتتر له وه هه بیت به پیاویک بگه ن که به دلایان و لای دهحهوینه وه، گهرچی مانه وهشی له گه لی دریزه نه کیشیت "مانه وه لای ته و جۆره پیاوه به ههرجۆریک بیت سه رکه وتوو تره".

له جوانترین وته و داهینراوهکانی له باره ی ئافره ته وه نه وه یه که ده لیت: دوو شت ئافره ت لیان بی وه ی نابیت: پیاو و بۆنی خوش، نه م یاسایه له سه ر ژیری و دانایی دامه زراوه، ده رناچیت له ته وه ری دین، چونکه دین تیکه لیبوونی پیاوانی قه دهغه و حه رام کردووه وه ک چۆن بۆنی خوشی بۆ ئافره تان حه رام کردووه کاتی چوونه ده ره وه.

ههروه ها ده لیت: ئافره تان جوان نابن به هیچ ئارایشتیک که جوانتر بیت له دلکی پاک و پهروه ده و په وشتیکی تهواو و بی که موکوپی.

سه جستانی ده لیت: ئافره تیکم نه مبینیوه له هیندی کچی مهلب ژیرتر بیت، ده یوت: ئافره ت به هیچ جوان نابیت به پهروه ده یه کی جوان نه بیت که له ژیریدا دلکی پاک هه بیت.

باش باس کردنی نه وه ده ی ژیا نی و وتهکانی که سایه تی و هیزی نه و ئافره ته مان بۆ ده ره که ویت، بۆیه نه وه ی که کردویه تی له گه ل حه حاجی سهقه فی شتیک سهر نیه، چونکه ئاسن به ئاسن نه بیت ناکوتریت!!

چیرۆکی نه و له گه ل حه حاج و جیا بوونه وه که ی ههروه ها ش شو کردنی به خه لیفه وه ک باسما ن کرد پای جیاوازی له سه ره، به جۆریک ده لیتن شوی کردووه به عبدالملك و ده شلین به وه لیدی کوپی.. خوا خۆی زاناته ره.

به لام له باره ی منداڼ و کوږه کانی هه جاجه وه سه رچاوه میژوو ییه کان باسیان کردووه که (محمدی کوږی هه جاج) ی یه کیان بوو، که هر خوی له ژياندا یوو مرد، وهك باسماں کرد کاتیک هه والی مردنی (محمدی کوږی و (محمدی برای پینگه یشته، ئیبن جهریر باسی کردووه که هه جاج کوږنکی تری هه بووه ناوی (عبدالله) بووه، له دوا ی مردنی باوکی ژیاوه و وه پای سپارد که نویژ بۆ خه لکی بکات کاتیک نه خوشیه که ی خستبوویه سه ره مه رگ. قوته ییه باسی کردووه که (محمدی کوږی هه جاج نه وه ی له شام هه بووه، هه روه ها کوږنکی تری هه بووه به ناوی (عبدالمک) نه وه ی له به صره هه بووه ^١.

^١ . سه یری (عیون الاحبار - لابن قتیبة) بکه.

كۆتايى پيھاتنى ھەجەج ۋە كەسوكار ۋە دەستوپيۋەندى ھەجەج

- مردنى ھەجەج پاش كوشتنى سەئىدى كورى جوبەير
 - تۆلەسەندەۋەي خەلىفە سولەيمان لە دەستوپيۋەندى ھەجەج پاش
 - گرتنە دەستى خەلافەت
-
-

مردنی حەجاج و لەناو چوونی باش ئەوەی (سەعیدی کۆری جوبەیری کوشت

وەك باسماں كرد حەجاج سالی ٤٠ك، یان دەلێن ٣٩ك یان ٤١ك لە دایك بوو، لە (تائیف) وەك گەنجیكى زمان پاراوی پەوانیێژی قورئان لەسنگ گەورەبوو، هەندێك لە پیشیان وتویانە كە هەموو شەویك قورئاسی دەخویندەوێ.

سالی ٩٥ك حەجاجی سەقەفی (سەعیدی کۆری جوبەیری) دەستگیرکرد و لەنیوانیاندا مشتومرێك پویدا و كۆتایی هات بە كوشتنی ئێبن جوبەیر، ئێبن جەریری تەبەری دەلێت سالی ٩٤ك كۆژاوه.

كۆتا وشەكانی ئێبن جوبەیر كاتێك حەجاج بە سەربازەكانی وت بدەن لەملى ئەو بوو: دەبوت: شایەتی دەدەم كە هیچ خودایەك نیە جگە لە الله و محمدیش پێغه مەبری خودایە، ئەمەت لەبەر بیئت تا دەتبینمەوێ پۆژی دوایی، ئەوكات من دوژمنی تۆ دەبم لای خوا.

ئێنجا ئێبن حوبەیر - بەرەحمەت بیئت - لە پشته ملەوێ سەربرا، ئەوێ گەیشته وێ بە حەسەنی بەصری و فەرمووی: (اللهم یا قاصم الجبابرة اقصم الحجاج)...واتە خوا بە گیان ئەوێ شكێنەری زۆردارەكان لوتی حەجاج و حەجاج بشكێنە.

ئێبن كەسیر دەفەر مویت: ئەنھا سێ پۆژ مایەوێ - واتە حەجاج - تانە و كاتێ كرمێك كەوتە مەنا و سکیه وێ و بۆگەنی پێكرد و داپێزاند و پاشان مرد.

سەعید پێكەنی كاتێك گیرا بۆ ئەوێ بدریست لەملى، حەجاج پێی ووت: چى تۆی

خستە پێكەنێن؟

فەرموۋى: پىدەكەنم لەبەر ئەو بۇيرىي كە تۇ بەرامبەر مەن ھەتە و ئەو لەسەرخۇيى و بەئارامىيەى خوداش كە بەرابەر تۇ ھەيەتى^۱.

چەندىن گىترانەو ە لەم بارەيەو ەن، ھەموويان لەسەرىيەك شت كۆكن كە ئەو ەيە لەناوچوونى ە ھاج لەپاش كوشتنى سەعيدى كوپى جوبەير بوو ە چەند پۇژىكى كەم، ئەو ەش لە مانگى پەمەزانى سالى ۹۵ك دا بوو پىش پىنج پۇژيان سى پۇژى كۇتايى پەمەزان، دەشلىن لە شەوالى سالى ۹۵ك دا مەدو ە.

باسكراو ە كە سەعيدى كوپى جوبەير پىش ئەو ەي بىرىت لەخوا دەپايتەو ە كە دواى ئەم ە ھاج زال نەكات بەسەر ھىچ كەسكىدا، ھەريۇيە دەلەين ە ھاج پاش ئىين جوبەير كەسى تىرى نەكوشت يان دەلەين تەنھا يەك پياوى كوشتو ە.

ئەصفەھانى لە پەرتوكى (ئەغانى) دا ئەو ەي باسكردو ە كە ە ھاج نامەى نوسى بۇ (قتىبە بن مسلم) ى كاريە دەستى خۇى، پازى خۇى بۇ كەردىو كە بىرى كەردۆتەو ە لە تەمەنى و بۇى دەرگە وتو ە گەيشتۆتە پەنجا و سى، بەراسىنى ھەركەس گەيشتە پەنجا ئىدى لە كۇتايى نەيك بۆتەو ە.

ھۆكارى ئەو قەسەيەى ە ھاج ئەو ەبوو كە نەخۇشەيەكەى بە بەھىزى دەستى بە تەننەو ە كەردو ە لە جەستەيدا كە ناسراو ە بە شىرپەنجە، واى لىھاتىبوو كەرمەكە لە گەدەيەو ە دەھاتە دەرى، پزىشكەكەى كە ناوى (تىانوق) بوو سەرىپەرشىتى و چاودىزى نەخۇشەيەكەى دەكرد، پزىشكىكى بەتوانا بوو، گەورە و پاشاكانى دەرمان دەكرد، چەندىن پەرتوكى ەيە لە بوارى پزىشكىدا، بەلام بۇ ە ھاج چارەسەرىكى نەدىتەو ە، ھەتا ە ھاج پاپىچى مەرگ بوو، خەلكى عىراق دلخۇش بوون بە نەخۇشەيەكەى و نەيكبوونەو ەي مەرگى.

تەننات (أبا المنذر يعلى بن مخلد المجاشعي) دەچىتە سەردانى لەو نەخۇشەيەيدا و پىتى دەلەيت: ئەى ە ھاج ئەو گياندان و سەرەمەرگەى كە ھەتە چۆن دەبىنىت ؟

^۱ . البداية والنهاية.

ئەویش پیتی دەلتیت: ئەی (یعلی) خەمێکی قورس، ئازاریکی بەسوی، گیانکێشانیکی خسکێنەر، گەشتیکی دورودریژ و خەرمانیکی کەم و هەمبەنەیهکی خالی، هاوار بۆمن هاوار ئەگەر خوای جەبار پەحمم پێ ئەکات.

(یعلی) پیتی وت: ئەی حەجاج خوا بەزەیی بە بەندە بەزەیی و چاکەخواز و بەسۆز و دل نەرمەکانیدا دیتەوه بەرامبەر خەلکەگەیی، بەلام من شایەتی دەدەم کە تۆ نزیک و خزمی فیرعەون و هامانیت بۆ بەدکرداری و وازەبنانیت لە مەبەستی پاست و پتبازی پیاوچاکان.

چاکەکارانی ناو خەلکت کوشت و لەناوت بردن، ملی تابەین و شوێنکەوتوانت بپی، گوێپایەلی دورستکراو بوویت و سەرپێچی دروستکەرت کرد. خۆینەکانت پشت، ئابڕووەکانت تکاند، سیاسەتیکت پیاده کرد نەدینت هێشتەوه نە بەدنیاش پاگەیشتی.

بەنی مەروانت بەرزکردەوه و خۆت سوک و نەوی کرد، مالی ئەوانت ئاوەدان کردەوه و مالی خۆت وێران کرد، ئەوا ئەمڕۆکە نە بەفریات دەگەون و نە پزگارت دەگەن، بەجۆریک بۆ ئەمڕۆ وەوای ئەمڕۆش چاکەیهکت نیە.

بۆ ئەم ئۆمەتە مایەی بێزاری و خەم و کوێرەوهری و کارەسات بووی، سوپاس بۆخوا کە حوا ئەم ئۆمەتەیی بە مردنی تۆ ئاسودەکرد و بە لەناوچوونت ئاواتەکانی هێنانە دی. وشەکانی قورس و توند بوون، وەك گێژەلوکە و زریان دابارینە سەر حەجاج، بێدەنگ بوو، مەناسەیهکی قوڵی هەلکێشا و هەتا سسگی پێکرد و ئینجا سەری بەرز کردەوه و سەیری ئاسمانی کرد و ئەم هۆنراوەیەیی گوت:

ورجاني لك الغداة عظيم.

رَبِّ إِنَّ الْعِبَادَ لِقَدَ أَيَّاسُونِي

واتە: خودایا خەلکی بێ ئومێدیان کردووم، بۆیە تکای من لەتۆ بۆ سبەیی گەورەیه. پاراپەرەوه لەخوا و وتی: خودایە لێم خۆش بە چون خەلکی پێیان وایە تۆ و ناکەیت (اللهم اغفر لي فإنَّ الناس يزعمون أنَّك لاتفعل)، بەردەوام ئەم دوعایە و ئەم کۆپەلەیهی دەوتەوه:

يارب قد حلف الأعداء واجتهدوا
أياطفون على كل عمياء ويجهم
ایمانهم آتني من ساكني النار
ماظنهم بعظيم العفو غفار^١

(طبري) له (میژوه کهي) دا و بیجگه له ویش له (سالم الأفطس) هوه ده گټړنه وه
سه عیدی کورې حوبه پریان هینا بولای چه جاج که ده یوسیت سواری نه سپه کهي بیت و
قاجیکیانې کردبوو به ناو ناوزه نگي زینی نه سپه کهي قاجه کهي تریانې هیشتا له سر
زه وی بوو وتی به خوا سوارنام تاکو شوینی خوت له دوزه ده بینیت، نینجا وتی بدهن
له ملی.

ده شلایت: چه جاج له بهر خویه وه ده یگوت (قیودنا.. قیودنا) واته که له پچه کانمان..
که له پچه کانمان.. نه وانیش وایانزانی کزت و که له بچه کانی ده ویت که له ده ست و قاجی
نین جو به یر ته وق کرابوون، هه ریویه هه ردوو قاجیان له نیوه وه بریه وه و کزته کانیان
هه لگرته وه.

له (هلال بن خباب) هوه ده گټړنه وه که وتی: سه عیدی کورې حوبه پریان هینا بولای
چه جاج و وتی: نایا تو نامه ت نویوه بۆ موضعه بی کورې زویتر؟

وتی: به لکو نه و بۆ منی نویوه.

چه جاج وتی: به خوا ده نکوزم.

سه عید وتی: که واته من سه عیدم وهک دایکم ناری مام (سه عید واته شادومان یان
به خته وهر واتا نه گهر بمکوزی نه راستی من شادومانم وهک دایکیشم نه و ناوه ی لیاوم).
دوای کوشتنی نه و، چه حاج نریکه ی چل پوژ زیاتر نه مایه وه، که ده خوت سه عیدی
له خه ودا ده بیني و چمکی که واکه ی پاده کیشا و ده یوت نه ی دوژمنی خودا بۆچی
کوشتمت؟

^١. واته: خودایه خه لکی سویندیان خواربووه که من پیاونیکم له دانیشتمولی نوره ح.

نایا کونړانه سویند ده خون.. به لا لیا یان دا.. دیاره هیچ نازانن دهریاره ی گورمه ی لیاورده یی و

لینځل شپورنی تو.

حهجاج دەيىوت: من و سەئىدى كورى جوبەير جىمان بەسەرھات، من و سەئىد
جىمان بەسەرھات!!

مىژزانان كۆدەنگەن لەسەر ئەوھى كە مردنى حەجاج لەدوای كوشىنى سەئىدى كورى
جوبەيرى تابىعى و زانارە بوو بە چەند پۇرژىك، كە نەخۇشى دەيخاتە سەرچى، سەئىدى
كورى جوبەير دەپارپتەوھ لەخوا كە پاش مردنى ئەو حەجاج بەسەر كەسى تردا زال
نەكات.

كاتىك مرد خەلكى بەمردنەكەى دلخۆش بوون، عومەرى كورى عبدالعزیز كېرۆشى
سوپاسگوزارىي بۆ خوا برد، ھەروھاش خەسەنى بەصرى و ئىبراھىمى نەخەئىش لە
خۆشىدا دەستیان كرده گریان.

لە شارى (واسط) واسیت نەسپەردە كرا، گۆرەكەى ديارنەما و لافاۋ بردى.
بەس حەجاج وەك ئىبن عەساكر و بىجگە لەویش باسیان كرده لەدوای خۆى ھىچى
جى نەھىشت بىجگە لە سى سەد درھەم و قورئانىك و وزىنىك و خانویەك و سەد قەلغان
ھەمووى وەقف بوو بۆ خوا، كە ئەمەش پەككە بوو لە سەیر و سەمەرە و شتە
دەگمەنەكانى حەجاج.

خەلیفە وەلیدی كورى عبدالملك بە مردنى حەجاج دلتەنگ دەبىت و ئەویش پاش
حەجاج بە نزىكەى ئۆ مانگ دەمرىت، بەلام وەلید پىش مردنى حەجاج توشى نەخۇشى
بوو، تەنەت بوو بە دەنگۆ كە مردووە، ئەو دەنگۆيەش پىش مردنى حەجاج بوو،
بەلام كاتىك وەلید ھىزى ھاتەو بەر و ھەستى كرد چاكۆتەوھ حەجاج رۆر دلخۆش بوو
ھەتا وەلید بە عومەرى كورى عبدالعزیزى وت. كەس ھىندەى حەجاج دلخۆش و شادومان
نەبوو بە چاكبۆنەوھى ئەمىرى براداران.

عومەرىش پىنى وت: بەخششەكانى خودا چەندە گەورەيە بەسەرمانەوھ بە
چاكبۆنەوھى ئۆ، وەك ئەوھى نامەى حەججەت بۆ بىت تيايدا ھاتبىت كاتىك ھەوالى
چاكبۆنەوھى پىنگە بىشتووە كېرۆشى سوپاسگوزارىي بردووە و ھەموو بەندەكانى ئۆى
كە داوتە بەر ئازاد كردهوھ.

هه ر به پاستی هه وال هات بۆ خه لیه که هه جاج وای کردوه .
 وتاری کوتایی هه جاج پیش مردنه که ی بۆ خه لکی عیراق کاتیك دلخۆش بوون به
 نه خۆشیه که ی و نزیک بوونه وه ی مهرگی نه وه بوو وتی:
 به پاستی کۆمه لیک له خه لکی عیراق نه هلی دویه ره کی و ونیفاق، شه بیتان چووته
 بنگلیشه یانه وه و تقوی خراپه ی چاندوه له نیتوانیاندا و ووتویه هه جاج مردوه
 به خوا به وه دلخۆش نابم نه مرم و دونیا و هه موو نه وه ی له ناویدا هه مبیته، نه شمبینیه
 خودا پازی بیت به نه مری و هیشته نه وه ی هیچ که س مه گه ر بۆ سوکترین دروستکرای
 خوی که (ئیبلیس) ه نه بیت: ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ. قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾^١.
 هه ریویه به نده ی خودا (صالح) داوای له خوا کرد و فرمووی: ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَفَبِ
 لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾^٢.

خوای گه ورهش نه وه ی پێدا بیجگه له مانه وه ی هه تا هه تای (نه مری)، به خوا من
 به هه موو زیندویه که وه له نیتوه وه ک مردو وام، به هه موو ته پ و تازه یه که وه وه ک وشکبوو
 وام..... نه وانه ی که ژیرن ده زانن چی ده لیم..... پاشان هاته خواری.

خه لیه وه لید دلتەنگ بوو و دانیشتبوو پیشوازی له و که سانه ده کرد که ده هاتن بۆ
 پرسه که، پاشان دوا ی نه و به چه ند مانگیکی که م مرد، نه وهش سالی ٩٦ ک بوو.
 پاش نه و سوله یمانی کوپی عبدالملك خه لاقه تی گرت هه ست و ژۆر رقی له هه جاج
 بوو، سه رباری نه وهش (یزید بن المهلب) نوژمنی هه جاج بوو و یه کیک بوو له هاوپی
 دلسۆزه کانی خه لیه ی نوێ و هاوئشینیه کانی.

^١ . الأعراف: ١٤ - ١٥.

^٢ . ص: ٣٥.

کۆتایی ده‌ستوپیتوه‌ند و خانه‌واده‌ی هه‌جاج به‌ده‌ستی هه‌لیفه سوله‌یمانی کۆری عبدالملک

وه‌لید پێش مردنی بریاری دایوو که (سوله‌یمان) ی برای له جێنشینی و میراتگری لاه‌ریت، که وه‌لید و سوله‌یمان جێگره‌وه و میراتگری باوکیان (عبدالملک کۆری مه‌روان) بوون، کاتێک کاره‌که جۆر بوو بۆ وه‌لید ویستی کۆره‌که‌ی خۆی بکاته جێنشین و سوله‌یمان لاه‌ریت، سوله‌یمان پازی نه‌بوو، ئینجا وه‌لید ناردی تاکو په‌یمان و به‌یعت بۆ کۆره‌که‌ی وه‌ریگری له کاربه‌ده‌سته‌کانی، که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه و به‌ده‌مییه‌وه نه‌هات هه‌جاج و قوته‌یبه و چه‌ند که‌سیکی تایبه‌ت نه‌بی‌ت له‌ناو خه‌لکی ته‌نانه‌ت (عباد بن زیاد) پیتی وت:

خه‌لکی بۆ ئه‌م کاره‌ نایه‌ن به‌ده‌مه‌ته‌وه، نه‌گه‌ریش هاتن بۆ وه‌ی نابیت و دانیایا نابیت
لێیان که‌ ناپاکی و غه‌در له‌ کۆره‌که‌ت نه‌که‌ن، هه‌ریۆیه‌ نامه‌ بۆسه‌ بۆ سوله‌یمان با بی‌ت
بۆلات، نه‌گه‌ر بۆهاتن به‌گویتی کردیت ئه‌وا پێشنیازی به‌یعتدانی بۆ بکه‌ به‌ کۆره‌که‌ت
(عبدالعزیز) له‌ پاش خۆت، ئه‌و ناتوانیت له‌لای خۆتا به‌گویت نه‌کا، نه‌گه‌ریش پازی نه‌بوو
ئه‌وا خه‌لکی چاویان له‌سه‌ریه‌تی.

ئینجا وه‌لید نامه‌ی نویسی بۆ سوله‌یمان و داوای لێکرد بی‌ت بۆلای، ئه‌ویش خاوه‌خواوی
کرد، هه‌ریۆیه‌ وه‌لید بریاری دا بپوات بۆلای، لایه‌ریت له‌ جێنشینی، به‌لام نه‌خۆش که‌وت
به‌و نه‌خۆشییه‌ی که‌ به‌هۆیه‌وه‌ مرد، پێش لاه‌ردنی سوله‌یمان مرد.

له‌به‌ر ئه‌م پرده‌وه‌ هه‌مووی سوله‌یمان پاش گرتنه‌ ده‌ستی خه‌لافه‌ت تۆله‌ی سه‌نده‌وه
له‌وانه‌ی که‌ پشتیوانی و پشتگیریان کرد له‌ وه‌لیدی برای بۆ لاه‌ردنی سوله‌یمان له‌ جێگری

و میراتگری، لەسەر وشیا نەوێ هەجاجی سەقەفی و سەرکردە کەشی قوتەیبەیی کوپی مسلم.

وێ پای ئەوێش یەزیدی کوپی مەلب یەکیک بوو لە هاوێی دلسۆزەکانی و هاوێشینە خۆشەویستەکانی، تەنانت ئەو هەر دیاریەکی بۆ بهاتایە دابەشی دەکرد لەنیوان خۆی و یەزید دا، کاتیکیش خەلافەتی گرتە دەست لەهەموو کاروبارەکاندا پاوێژی پێدەکرد و گەڕاندیەوێ سەر فرمانپەرەوایەتی عێراق و خۆراسان.

ئەم یەزیدە پقی لە هەجاج بوو چونکە ئەو لایبەربوو لە فرمانپەرەوایەتی خۆراسان کە (المەلب) ی باوکی فرمانپەرەوای بوو، بەلکو خستیشیە بەندیخانەوێ، ئەگەرچی هەجاج مێردی خوشکە کەشی (هیند) بوو، وەک باسماڵ کرد، ئەوێش یەکیک بوو لە ھۆکارەکانی جیاپوونەوێ لە هەجاج، جابۆیە کاتیکی سولەیمان کاری خەلافەتی گرتە دەست یەزید خاوەن پێگە و بەخت بوو لای ھەریۆیە تۆلەسەندنەوێ لە خانەوادەیی هەجاج شتیکی سروشتی بوو لە سەردەمی سولەیمان دا.

بەلام ژیاڵ و گۆزەوانی خانەوادەیی هەجاج پاش مردنی لەسەر باشتەین حال و بار بوو لە ماوێ ئەو چەند مانگە کەمەیی کە خەلیفە وەلید ژیا پاش مردنی هەجاج بەجۆرێک ماوێ ژیاڵی وەلید لەپاش هەجاج زیاتر لە ھەشت یان نۆ مانگ درێژەیی نەکیشا و وەلید سالی ۹۶ کە مرد.

سولەیمان کاروباری عێراقی دایە دەست یەزیدی کوپی مەلب قوتەیبەیی لایبەرد لە فرمانپەرەوایەتی و ئواتریش کوژرا وەک باسماڵ کرد.

سولەیمان فرمانی کرد بە دانانی (صالح بن عبدالرحمن) لەسەر ناوچەیی عێراق، پای سپارد کە تۆلە لە خانەوادەیی هەجاج بکاتەوێ و بەلکو بشیان کوژێت، ھەریۆیە صالح بە ھاوکاری براکەیی یەزید ھەستا بە ئازار و سزادانی دەستوپێوێندی هەجاج، ئینجا ھەستا بە بەندکردنی (حەکەم کوپی ئەبوب کوپی ئەبی عەقیل) و سزای دا ھەتا کو مرد لەژێر ئەشکەنجەدا.

سوله یمان ههستا به ئازادکردنی هه موئه وانه ی که ههجاج بهندی کردبوون له بهندیخانه کانی دهوله تدا و چه ندین ههزار دهبوون.

ئێین مهلب ههستا به دهستگیرکردنی که سوکار و خیزانی ههجاج و گواستنیه وه خۆیان و ئه وانه شی له گه ئیان بوون له شامه وه بۆ عێراق، که له ناویاندا خوشکه که ی ههجاج که ژنی په زیدی کوپی عبدالملك بوو هه بوو و نه شکه نجهشیان دا، سوله یمان فه رمانی به فه رمانپه وا و والیه کان کرد نه فره ت له ههجاج بکه ن له بئنگوکانه وه و ئه وانیش وایان کرد.

ئابه م جۆره دهستوپێوهند و خانه واده ی ههجاج ته وایبوون پاش مردنی خۆی و وه لیدی کوپی عبدالملك واته پاش نزیکه ی سالتیک له مردنی ههجاج خۆی، سه رگوزه شته و چیرۆکی ژیا نی خۆی جیه ئیشته بۆ میژوزان و میژونوسه کان و نوسه ره کان به درێژایی سه ده کان و ئه وانه ی نه فره ت و په خنه بارانیان کرد که میکی که م نه بیته که پێیان وابووه ئه وه ی ههجاج کردوویه تی به لگه و بیانو و پاساوی سیاسی خۆی هه بووه له سه رده می خۆیدا، ئه و وه کو پیاوان و کاربه ده ستانی هه ر ده وله تیکێ تر وایه له هه ر سه رده میک دا بیته، ئه و که سی شیاو بوو بۆ کات و شوپینی شیاو.

وتهی کوتایی حه جاج له نه ستۆی میژودا

میژونوسان له کۆن و نوێ دا پیشه پرکریان کردووه و زمانیان داوه له ههسان بۆ قسه کردن له باره ی هه جاج و هه زشکردنه سه ره گوزه شته پر له زۆر و سته م و خوین و خوینێزییه که ی و نه و که له سه راه ی به ده سته ی نه و په پێنران، له وه ی پیشه واهه به ی له باره ی وه گوته ی ته ی: هه جاج زۆر دارێکی ... سته مکاری ... به دکرداری .. خوین پێژیوو... ههروه ها ئازا و بویر و به فیل و زمان پاراو و په وانبێژ و پێزگر بوو له قورشان. که نه وه مان باب ته یانه باسکرد له میانه ی خسته نه یوی ژیننامه که یه وه.

هه ندیکیش وه ک هه سه ی به صری به سزای خواییان داواوه بۆ به نده کانی.

هه ندیک وای داده نێن که هه جاج له دوو توپی که سایه تی خۆیدا شتانی دژ به یه کی هه لگرتووه به وه ش خه لکی سه رسام کردووه، چه ندین کاری گه وه ی هه بووه وه کو نه و سه رکه وتن و ئازادکردنه گه ورانه ی که له پۆزه لاتدا به رپای کردووه، وه پێرژه ی (تنقیط) ی قورشان ی پێرژه ی دانا (حال دانا بۆ قورشان) تاکو خۆینده وه ی بۆ خه لکی ئاسان بێت، ههروه ها هه ستانی به دروستکردنی شاریکی نمونه یی که شاری (واسط) بوو، به ده ره له وه ش زۆر کاری دیکه له ماوه ی سالانی فه رمان په وایه تی خۆیدا له عێراقی عه ره بی و عێراقی فارسی، که بیست سال بوو له سه رده می خه لیفه عبدالملك و وه لیدی کوپیدا. به لام نه و چاکه کاریانه ون بوون و نقوم بوون له کێو و ده ریای نه و خۆینه ی که پشته ی.

ئیمه وای ده بینین که که سیتی حهجاج به وهی تییدا ده بینریت له زور شتی دژ به یه ک هیچ نیه جگه له که سیتی پیاوینکی ده ولت و فرمانره وایه کی خۆسه پین و نا کپه وی به هیژ و توندوتبژ، که پیتی وایه هه لگه پانه وه و ده رچوون له فرمانی فرمانره وای بی باوه پی و کوفریکه کوشتن پیویست ده کات، هه ربویه نه وه موره ده رچوو و هه لگه پاوه و به ره لستکاره ی فرمانره وای ده کوشت و کرد بوویه پتیازی خۆی.

حهجاج له وه دا تازنه بوو، به لکو دلسۆزی بۆ گه وره کانی هه موو سنورینکی تیبه پاند بوو، ته نانه ت نه وه هه لسوکه وته یدا زیاده پۆیی ده کرد و گیشته نه وه ی که له سه ر گومانیش بکوژیت و بپریت، نه مه وای کرد ژماره ی نه وانه ی که حهجاج کوشتنی له پیناوی چاوه کانی به نی ئومه ییه دا له سه د وییست هه زار که س زیاتر بن، له به ندیخانه کانیدا زیاتر له په نجا هه زار له پیاو و ژن هه بن.

عومه ری کوپی عبدالعزیز خه لیفه ی راشیدی نه مه وی رقی له کرده وه کانی حهجاج و فرمانره وایه تیه که ی و زۆر و سته مه که ی بووه، لیتی ده گێرپه وه که فرمویه تی: گه ر هه موو نه ته وه کان پبسترینی ناو نه ته وه ی خۆیانیا ن هینا و ئیمه ش حه جاجمان هینا نه وای ئیمه لیتیا ن ده به ینه وه.

عومه ری کوپی عبدالعزیز نامه ی نوسی بۆ (عدي بن ارمطة): پیم گه یشتوته وه که تۆ له سه ر پتیازی حهجاج ده پۆیت، وه کو نه وه مه به، چونکه نه و نوێژی له کاتی خۆیدا نه ده کرد، زه کاتی وه رده گرت به ده ر له جیتی حه قی خۆی.

له گه ل نه وه شدا عومه ری کوپی عبدالعزیز له ماوه ی فرمانره وایه تی خۆیدا سته می له خاسه واده و ده ستوپیتوه ندی حهجاج نه کرد، ده گێرپه وه له (الریان بن مسلم) وه وه وتویه تی:

عومه ری کوپی عبدالعزیز خانه واده ی نه بی عه قیلی - که که سوکاری حهجاج بوون - نارد بۆلای فرمانره وای به مه ن، بۆی نوسی: نه وای من که سوکاری نه بی عه قیلیم بۆ ناردیت که خراپترین مالی عه ره بن، کاریان پی بسپیره به نه ندازه ی سوکایه تیا ن به خوا و ئیمه ..
وعليک السلام.

واته عومه ري کورې عبدالعزیز نه يکوشتن و نه شکه نجه ي نه دان وه ک چؤن سوله يمانی کورې عبدالملك نه و کاره ي کرد، به لکو دوری خستنه وه.

نه و پرسياړه ي ديت به ميتشکا نه وه يه نایا رتيار و شيوازی حه جاج له حوکمپرانيدا کؤتايی پنهات؟

بيگومان نه خير، چون حه جاج وه ک باسما ن کرد تازه نه بو و له نيو فرمانپره و و وزير و پیاوه کانی ده ولت و ژورداره کاندا، به لکو پيش حه جاج نمونه ي زوری وه ک نه و ه بوون، له دواي ته ویش زؤن، چون ململانی له سر ده سلا ت و کورسی به رده وام ده بيت تا پؤزی دواي، ته نانه ت هندیك پتيان وایه که هاوشپوه کانی حه جاج پتيويسته بوونيان ه بيت تا کو کاروباره سیاسی و ناسايشيه کان جيگيربين، له هر ولاتيک دا و به تاييه ت له جيهانی ستيه م دا.

ته نانه ت هندیك که س گره ويان کردوه به رگری له حه جاج و کرده وه کانی بکه ن و بيانوی بؤ ديتنه وه و چاکه کانی ده پازيتنه وه و گهره ي ده که ن، وه ک ده لئين پاجيایی هيچ له پرسه که ناگوريت.

بيگومان حه جاج کرده وه ي چاکه ي هه بووه، به لام وه پيشه واهه ي فهرمويه تي نه و چاکانه له ده ریاي سته م و تاوانه کانيدا نقوم بوون و ون بوون، هه ربويه حه جاج چوریه نه ستزی ميژووه وه و دادگايشي لای خوايه، گهر بيه ويت سزای ده دات و گهریش بيه ويت ليتي خوش ده بيت.

نيمه له م په رتوکه دا قسه ناکه ين له باره ي نه وه ي حه جاج له نه هلي دؤزه خه يان به هشت، به لکو زيننامه و ميژوه که ي ده خه ينه پوو تا کو په ندي ليتوهر بگري و به رپه رچی نه وانه بده ينه وه که رتياری حه جاج ده گرنه بهر له حوکمپرانيدا.

ديسان بؤ نه وانه ي که باوه پيان وایه رتياری حه جاج له حوکمپرانيتيدا رتياریکی ناسایی بووه، ده لئين پتيويسته توندوتيزی ه بيت تا کو کاروباری فرمانپره واکان و حوکمپرانیه تي ولات چؤر بيت، نه و ميژوو شاهيده که له هندیك له سرده مه کاندا فرمانپره وایانی دادپه روه به هه مان دؤخ و په وشی سياسيدا تپه ريون که تيايدا حه جاج ده رکه وت و

نه وانش ولات و خه لکیان به دابه روه ریه که یان به پئوه برد و ئیدی کاروباره کان ئاسایی و جیگیر بوونه وه بۆیان، له وانهش عومهری کوپی عبدالعزیز - به په حمهت بیّت - .

حهجاج و هاوشیوه کانی پئیان وابوووه که هه رکهس له فرمانی فرمانپه واکان ده ریچیت کافر بووه و ده کوژریت بۆ نزیک بوونه وه له خوا و به دهسته پئیانی پاداشت، نه مهش ئه و دوو جه مسهری و دژیه کیه ی ناو که سییتی حهجاج و به ده ره له ویش له هاوشیوه کانی رافه ده کات، که له وه سیه ته که یدا دلسوزیه کی توند ده رده خات بۆ وه لیدی کوپی عبدالملك به وهی که فرمانپه وای شه رعیی ولاته .

نه وهی که حهجاج به وای پئی مه بوو دیسان پئیاوه پی هه لکه پاوه کانی نه زاریقهش بوو که حهجاج به ره نگاریان بوویه وه، له پئیازی خه واریجه کاندای به گشتی کافرکردنی فرمانپه وای تیدا بوو، پئیازی حهجاجیش کافرکردنی نه یارانی فرمانپه وای بوو! !
نه م بیروباوه په ی حهجاج له گه له به نی ئومه ییه و هاوشیوه کانیان ده گونجیت .

له پئیازی حهجاج دا پپوپاگه ندهی به کافرکردنی هه رکه سیك له فرمانپه واکان هه لکه پئته وه مه بوو له پاش خوی بلاو بوویه وه، ته نانهت له ناو گشت خه لکدا بلاو بوویه وه تا کو نه مپۆ که فرمانپه وای و خه لیفه کان هه لئزاردی کانی خودان و ده رچون لییان نا کرئ و نه شیاه، هه رکه سیس لییان هه لکه پئته وه و له فرمانیان لابدات خوینی حه لاله و ناوی لئتراره کافر و هه لکه پاوه و ده رچوو له دین، هه ریویه حهجاج و نه وهشی له دواي نه و هاتن زیاده پئیان کردوه له گه وره کردنی حاکم و فرمانپه واکان دا .

داوا له خوای گه وره ده که ی پئیازی حهجاج به ریئیت و وه ک چون خوی مراند ، هه ره نه و خوایه به توانا و ده سه لاته له سه ره نه و کاره .

داوا له خوا ده که ی نه م کاره مان لی وه ریگریت و گشت کاره باشه کانی تریشمان و لیمان خوش بیّت..... درود و سلاو له گه وره و سه روه رمان محمد و یار و یاهور و شوینکه و توانی...

به پشتیوانی خودا ته وای بوو

۲۰۱۵/۶/۸ سه یه صادق

بەرھەمەكانى ۋەركىتېر

- ۱- كەسايەتى كارىگەر... نوسىنى ھانى سلیمان
- ۲- چۆن دەپىتە سەرگەردەيەكى سەرگەرتوۋى داپىتەر... دىل كارىگى
- ۳- ھىزى بېركىدەۋە... ابراهيم فەقىيە
- ۴- چۆن گەشە بەبىرت دەدەيت... ھانى سلیمان
- ۵- چۆن ئامانچ و ئارەزۈەكانت بەدى دەھىنتىت... ابراهيم فەقىيە
- ۶- چۆن دەپىتە كەسايەتىيەكى كۆمەلەيتى... ابراهيم فەقىيە
- ۷- ئانا ھىزىيەكانت گەشە پى بەدە... ابراهيم فەقىيە
- ۸- ھونەرى پوۋ خويىندەۋە و دەرخستى نەيتىيەكانى دەرون... د.ايمىن أبو روس
- ۹- ھىزى عەقلى شاراۋە : نوسىنى : دكتور جۇزىف مېرۋ
- ۱۰- كىتەبى ئىن (تۇشۇ).
- ۱۱- پۇمانسىيەت لە ژيانى ھاۋسەرىدا.
- ۱۲- پوخانى ماركسىيەت و تەنگزەي سەرمایەدارى.

خوښترانی خوشه‌وېست یو دهست کډوتی
کتیبه‌کان و سود پیښتیا له بابته‌کان جوړی هم گروهه پکښ
هم گروهه تا که تالانچ یو دامروزاننی خوښت کرده
په چینی خوښترو قوتایان و نویسترو و مرکیز مکتان

EDIT

> کتیبخانه‌ی (PDF)

PUBLIC GROUP · 74K MEMBERS